ЗНЕШНЯЯ

БЕЛАРУСІ

ПАЛІТЫКА

Т3(4БЕн)
З-768

МІНІСТЭРСТВА ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ
БЕЛАРУСКІ ДЗЯРЖАЎНЫ УНІВЕРСІТЭТ
БЕЛАРУСКІ НАВУКОВА-ДАСЛЕДЧЫ ІНСТЫТУТ
ДАКУМЕНТАЗНАЎСТВА І АРХІЎНАЙ СПРАВЫ

ЗНЕШНЯЯ ПАЛІТЫКА БЕЛАРУСІ

Зборнік дакументаў і матэрыялаў (верасень 1991 г. — 1995 г.)

Том 7

Рцю
БИБЛИОТЕКА
БГУ
18111955

Фундаментальная библиотека
БГУ
0000 7980

Мінск
Выдавецкі цэнтр БДУ
2004

УДК 327(476)«1991/1995»
ББК 63.3(4Беи) 6-6
З-76

Рэдакцыйная калегія:
старшыня *С. М. Мартынаў,*
У. М. Міхнюк, У. К. Ракашэвіч, У. В. Фядосаў, А. В. Шарапа

Складальнікі:
У. К. Ракашэвіч, А. В. Шарапа

Знешняя палітыка Беларусі: Зб. дакументаў і матэрыялаў. Т. 7
З-76 (верасень 1991 г. — 1995 г.) / Склад. У. К. Ракашэвіч, А. В. Шарапа. — Мн.: Выд. цэнтр БДУ, 2004. — 479 с.

ISBN 985-476-260-2.

Дакументы і матэрыялы сёмага тома зборніка адлюстроўваюць знешнепалітычную дзейнасць Рэспублікі Беларусь у верасні 1991 г. — 1995 г. У гэты перыяд заканадаўча быў замацаваны прыярытэт міжнароднага права над унутраным заканадаўствам. Як суверэнная дзяржава і суб'ект міжнароднага права РБ самастойна заключала міжнародныя дагаворы і пагадненні, умацоўвала ўсебаковае супрацоўніцтва з іншымі дзяржавамі.

Кніга разлічана на выкладчыкаў і студэнтаў, гісторыкаў, палітолагаў і дыпламатаў.

УДК 327(476)«1991/1995»
ББК 63.3(4Беи) 6-6

© Выдавецкі цэнтр БДУ, 2004
© Ракашэвіч У. К., 2004
© Шарапа А. В., 2004

ISBN 985-476-260-2

УВОДЗІНЫ

Сёмы том зборніка дакументаў і матэрыялаў уключае дакументы аб знешнепалітычнай дзейнасці Рэспублікі Беларусь з верасня 1991 г. па 1995 г. У адпаведнасці з Дэкларацыяй аб дзяржаўным суверэнітэце было абвешчана аб самастойным знешнепалітычным курсе Беларусі. 19 верасня 1991 г. БССР перайменавана ў Рэспубліку Беларусь (дак. № 1). 2 кастрычніка 1991 г. Вярхоўны Савет РБ прыняў Заяву аб прынцыпах знешнепалітычнай дзейнасці Рэспублікі Беларусь (дак. № 2), у якой пацвердзіў сваю прыхільнасць да прынцыпаў Статута ААН, Усеагульнай дэкларацыі правоў чалавека і да міжнародных абавязацельстваў, прынятых РБ у адпаведнасці з яе міжнароднымі дагаворамі. Аб гэтай заяве быў праінфармаваны Генеральны сакратар ААН. Пачаўся шырокі працэс па ўсталяванні дыпламатычных адносін з іншымі дзяржавамі, абмене дыпламатычнымі і консульскімі прадстаўнікамі. Заканадаўчыя акты замацавалі прыярытэт міжнароднага права над унутраным заканадаўствам. Асноўныя прынцыпы знешнепалітычнай дзейнасці замацаваны ў Канстытуцыі РБ (1994 г.).

Знешняя палітыка Рэспублікі Беларусь была накіравана на збалансаванасць, прагматычнасць і шматвектарнасць. Як незалежная, суверэнная дзяржава і суб'ект міжнароднага права яна пачала самастойна заключаць і выконваць міжнародныя дагаворы, пагадненні ў адпаведнасці з Канстытуцыяй і агульнапрынятымі нормамі міжнароднага права. Не дапускалася заключэнне дагавораў, якія б супярэчылі Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь.

У канцы 1991 г. РБ з'яўлялася ўдзельніцай 156 двух- і шматбаковых дагавораў. У сярэдзіне 1995 г. яна ўжо з'яўлялася ўдзельніцай звыш 200 шматбаковых дагавораў і пагадненняў.

8 снежня 1991 г. кіраўнікі трох рэспублік — РСФСР, Украіны і Беларусі, тайна сабраўшыся ў Белавежскай пушчы, заявілі, што СССР «як суб'ект міжнароднага права і геапалітычная рэальнасць прыпыняе сваё існаванне». Былі падпісаны заявы і дакументы кіраўнікоў урадаў аб стварэнні Садружнасці Незалежных Дзяржаў (СНД) (дак. № 10), пагадненне і заява аб каардынацыі эканамічнай палітыкі. Прызнавалася неабходным зберажэнне і развіццё сфарміраваных цесных эканамічных сувязей паміж дзяржавамі.

Да сферы сумеснай дзейнасці бакі аднеслі каардынацыю знешняй палітыкі, забеспячэнне стратэгічнай стабільнасці і бяспекі, фарміраванне агульнай эканамічнай прасторы, мытнай і міграцыйнай палітыкі, сістэму транспарту і сувязі, ахову навакольнага асяроддзя.

21 снежня 1991 г. у Алма-Аце былі падпісаны Дэкларацыя і пратакол аб стварэнні СНД у складзе 11 рэспублік былога Саюза. Былі сфарміраваны Савет кіраўнікоў дзяржаў і Савет кіраўнікоў урадаў. На працягу года існавання ў рамках СНД падпісана звыш 200 прававых актаў, створана каля 20 міждзяржаўных камітэтаў, камісій, саветаў. Яны прымалі вялікую колькасць пастаноў і іншых дакументаў. Гэта сведчыла аб ства-

рэнні новай сістэмы міждзяржаўных адносін, аб пошуку шляхоў інтэграцыі новага тыпу.

Аднак многія важныя пагадненні і рашэнні часта больш нагадвалі дэкларацыі аб намерах дзейнічаць узгоднена, чым юрыдычна вывераныя дакументы для практычнай дзейнасці. Бралі верх дэзінтэграцыйныя тэндэнцыі. Станавілася відавочным, што некаторыя абвешчаныя мэты СНД аказаліся завышанымі. З першых крокаў сумеснай дзейнасці ўзнікалі цяжкасці і супярэчнасці. Недасягальнымі ў рэалізацыі, напрыклад, з'явіліся заявы аб «адкрытасці граніц», «каардынацыі знешнепалітычнай дзейнасці», «супрацоўніцтве ў фарміраванні агульнай эканамічнай прасторы» і г. д.

Абмеркаванне праблем і планаў развіцця СНД кіраўнікамі дзяржаў і ўрадаў не садзейнічала выкананню прынятых рашэнняў і выхаду з крызісу. У такіх умовах кіраўніцтва рэспублікі прымала меры па змяненні сітуацыі ў лепшы бок.

31 сакавіка 1993 г. Вярхоўны Савет РБ прыняў пастанову аб эканамічнай сітуацыі, стане і развіцці эканамічных адносін з краінамі Садружнасці Незалежных Дзяржаў (дак. № 47), у якой адзначалася, што значны ўплыў на цяжкі стан эканомікі рэспублікі аказалі разбурэнне гаспадарчых сувязей, рэзкае зніжэнне паставак энерганосьбітаў. У выніку зніжаліся нацыянальны даход і жыццёвы ўзровень насельніцтва. Таму і ставілася задача неадкладна ўступіць у перагаворы з кіраўнікамі дзяржаў і ўрадаў, зацікаўленых у эканамічнай інтэграцыі з Рэспублікай Беларусь, аб стварэнні эканамічнага саюза.

Важную ролю ў пашырэнні і паглыбленні эканамічных адносін паміж незалежнымі дзяржавамі адыграў створаны ў верасні 1993 г. эканамічны саюз (дак. № 64). Асноўнымі мэтамі саюза з'яўляліся: фарміраванне ўмоў стабільнага развіцця эканомікі краін; стварэнне агульнай эканамічнай прасторы і роўных магчымасцей для гаспадарніцкіх суб'ектаў; сумеснае ажыццяўленне эканамічных праектаў; вырашэнне сумеснымі намаганнямі экалагічных праблем. Дагавор падпісалі кіраўнікі 11 дзяржаў. Аднак стварэнне адзінай эканамічнай прасторы сутыкалася са значнымі перашкодамі. Перш за ўсё дзяржавы—удзельніцы эканамічнага саюза знаходзіліся на розным узроўні эканамічнага развіцця. Адрозніваліся і эканамічныя мадэлі, якія выбралі дзяржавы. Інтарэсы ўдзельнікаў СНД часта не супадалі.

Важную ролю ва ўмацаванні адзінай эканамічнай прасторы адыгралі пагадненні аб прынцыпах мытнай палітыкі (дак. № 21). Яны дазвалялі уніфікаваць тарыфнае заканадаўства, грашова-крэдытную і падатковабюджэтную палітыку. Для забеспячэння функцыяніравання мытнага саюза, правядзення агульнай мытнай палітыкі, збору і аналізу мытнай статыстыкі засноўваўся Мытны савет. 6 студзеня 1995 г. было падпісана Пагадненне аб мытным саюзе паміж РБ і РФ (дак. № 99). У гэтым жа месяцы да іх далучылася Рэспубліка Казахстан (дак. № 103). 21 лютага 1995 г. падпісана Пагадненне паміж РБ і РФ аб адзінстве кіравання мытнымі службамі

(дак. № 113). Для забеспячэння такога адзінства зацверджана Прадстаўніцтва мытнай службы Расійскай Федэрацыі пры мытнай службе Рэспублікі Беларусь.

Урад краіны надаваў вялікую ўвагу развіццю гандлёва-эканамічных, навукова-тэхнічных і іншых адносін з дзяржавамі блізкага і далёкага замежжа. Па гэтым пытанні неаднаразова прымаліся спецыяльныя пастановы, заключаліся дагаворы і падпісваліся пагадненні. У 1992 г. былі падпісаны пагадненні аб гандлёва-эканамічным супрацоўніцтве з В'етнамам (дак. № 22), Дагавор паміж Рэспублікай Беларусь і Рэспублікай Польшча аб добрасуседстве і дружалюбным супрацоўніцтве (дак. № 24), Мемарандум аб супрацоўніцтве з Рэспублікай Аўстрыя (дак. № 29). Вярхоўны Савет РБ ратыфікаваў Пагадненне аб гандлёвых адносінах СССР і ЗША (дак. № 36). Дагавор аб супрацоўніцтве быў заключаны з Малдовай (дак. № 37).

У 1993 г. аналагічныя дагаворы і пагадненні былі падпісаны з Рэспублікай Узбекістан (дак. № 38), Рэспублікай Казахстан (дак. № 44), Румыніяй (дак. № 52), Індыяй (дак. № 53), Латвійскай Рэспублікай (дак. № 56), Балгарыяй (дак. № 69). 30 ліпеня 1993 г. прынята сумесная Дэкларацыя аб адносінах паміж ЗША і РБ (дак. № 59). У 1994 г. падпісаны пагадненні з Кітайскай Народнай Рэспублікай (дак. № 76), Злучаным Каралеўствам Вялікабрытаніі і Паўночнай Ірландыі (дак. № 78), Каралеўствам Швецыя (дак. № 81), Каралеўствам Данія (дак. № 92). У 1995 г. падпісаны пагадненні з Літвой (дак. № 108), Бельгіяй (дак. № 114), Польшчай (дак. № 116, 132), Украінай (дак. № 127).

Галоўным накірункам і прыярытэтам знешнепалітычнай дзейнасці беларускага кіраўніцтва ў 90-я гады стала ўмацаванне саюза Беларусі і Расіі. Гэта абумоўлена некалькімі фактарамі: геаграфічная блізкасць дзвюх краін, неабходнасць узнаўлення і развіцця сукупнасці ўнутранага рынку, навукова-тэхнічнага патэнцыяла, рацыянальных форм кааперацыі і інтэграцыі, гістарычная, этнічная і культурная агульнасць нашых народаў. Ствараючы спрыяльныя ўмовы для прагрэсу, Беларусь і Расія заключылі дзесяткі пагадненняў аб гандлёва-эканамічным, навукова-тэхнічным, ваенным і культурным супрацоўніцтве.

Асобае месца сярод іх займае Дагавор аб дружбе, добрасуседстве і супрацоўніцтве паміж Рэспублікай Беларусь і Расійскай Федэрацыяй (дак. № 112). Дагавор носіць шматпланавы характар, ахоплівае ўсе бакі жыццядзейнасці двух народаў. Для правядзення рэгулярных двухбаковых кансультацый, звязаных з рэалізацыяй дагавора, ствараласа Змешаная міждзяржаўная камісія.

Паспяхова развівалася супрацоўніцтва паміж РБ і РФ у ваеннай сферы. 20 ліпеня 1992 г. Рэспубліка Беларусь і Расійская Федэрацыя заключылі Дагавор аб каардынацыі дзейнасці ў ваеннай галіне (дак. № 26). Дзяржавы вырашылі супрацоўнічаць у ваеннай галіне на працягу пераходнага перыяду з улікам прынятых рашэнняў аб стварэнні ўласных узброеных сіл. Дзеянне дагавора аўтаматычна працягвалася на кожны наступны год. У гэты ж дзень у Маскве было падпісана Пагадненне аб стратэгічных сілах, часова размешчаных на тэрыторыі РБ (дак. № 27).

У ліпені 1992 г. была дасягнута дамоўленасць аб тым, што Расія бярэ на сябе аплату беларускай часткі знешняга доўгу былога СССР (каля 3,5 млрд. долараў). Спецыяльным дагаворам ад 24 верасня 1993 г. вырашаны пытанні знаходжання на тэрыторыі РБ воінскіх фарміраванняў Расіі (дак. № 64), а таксама вызначаны парадак іх вываду з тэрыторыі Беларусі. Спецыяльным пагадненнем вызначаны меры па ажыццяўленні ўзаемавыгаднага двухбаковага ваенна-тэхнічнага супрацоўніцтва (дак. № 70).

Адно з прыярытэтных месц у знешнепалітычнай стратэгіі РБ адводзілася ўсебаковым кантактам з краінамі Заходняй Еўропы і перш за ўсё з Федэратыўнай Рэспублікай Германія. Гэта дзяржава з цягам часу з'явілася адным з асноўных гандлёва-эканамічных партнёраў нашай рэспублікі. Беларусь станавілася важным аб'ектам палітычнага, эканамічнага і культурнага ўплыву Германіі. Кіраўніцтва краіны імкнулася выкарыстаць сувязі з Германіяй для ўмацавання эканомікі, прыцягнення інвестыцый, крэдытаў і новых тэхналогій. У значнай ступені гэтаму спрыяў Дагавор аб развіцці шырокамаштабнага супрацоўніцтва дзвюх краін у галіне эканомікі, прамысловасці, навукі і тэхнікі (дак. № 48).

Германія займае першае месца па аказанні рэспубліцы эканамічнай, тэхнічнай, а таксама гуманітарнай дапамогі. Заканадаўча замацаваны дзеянні па прыцягненні і абароне інвестыцый. У 1992—1993 гг. Германія выдзеліла Беларусі 1660 млн. марак, з іх 1 млрд. — на будаўніцтва жылля для ваеннаслужачых Заходняй групы войск. З 1992 г. эфектыўна працаваў Беларуска-Германскі савет эканамічнага супрацоўніцтва.

25 жніўня 1994 г. у Германіі была падпісана сумесная заява аб асновах адносін дзвюх дзяржаў, якая вызначала асноўныя напрамкі міждзяржаўнага супрацоўніцтва ў палітычнай, эканамічнай, гуманітарнай і культурнай сферах. Дакумент рэгуляваў даволі шырокае кола міждзяржаўных адносін і з'явіўся важным этапам у фарміраванні дагаворна-прававой базы супрацоўніцтва (дак. № 88).

У ліпені 1994 г. адбыліся выбары Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь. У сувязі з гэтым пэўныя змены ўносіліся ў знешнепалітычную дактрыну і метады рэалізацыі знешняй палітыкі рэспублікі. Прэзідэнт РБ А. Р. Лукашэнка абазначыў галоўныя знешнепалітычныя прыярытэты Беларусі: умацаванне суверэнітэту; узмацненне ўсебаковага супрацоўніцтва з дзяржавамі СНД пры акцэнтаванні сувязей з Расіяй; развіццё адносін з краінамі Захаду і міжнароднымі арганізацыямі.

Беларусь выконвала свае абавязацельствы ў галіне раззбраення і скарачэння ўзбраенняў. Вярхоўны Савет РБ ратыфікаваў адпаведны дагавор. У якасці няядзернай дзяржавы Беларусь далучылася да Дагавора аб нераспаўсюджванні ядзернай зброі (люты 1993 г.).

У пачатку 1995 г. Прэзідэнт РБ А. Р. Лукашэнка зрабіў заяву аб пагрозе для Беларусі пашырэння НАТО на Усход. Было аб'яўлена аб прыпыненні выканання Дагавора аб звычайных узброеных сілах у Еўропе. Адна з прычын — цяжкасці з фінансаваннем працэсу скарачэння звычайных

узбраенняў і адсутнасць дапамогі з боку заходніх дзяржаў. Краіны НАТО адмоўна аднесліся да аднабаковых дзеянняў Беларусі. Беларускі бок заяўляў, што РБ не збіраецца выходзіць з дагавора, а толькі прыпыняе яго дзейнасць.

Незалежная Беларусь імкнулася да больш цеснай інтэграцыі з Еўропай у палітычнай і эканамічнай сферах. У гэтым напрамку прымаліся адпаведныя крокі. 16 лютага 1993 г. Прэзідыум Вярхоўнага Савета РБ прыняў пастанову «Аб мерах па падрыхтоўцы да ўступлення Рэспублікі Беларусь у Савет Еўропы» (дак. № 43). Савету Міністраў РБ даручалася падрыхтаваць прапановы аб прывядзенні беларускага заканадаўства ў адпаведнасць з агульнапрызнанымі стандартамі ў Еўропе. У сакавіку 1993 г. Беларусь падала заяву на прыняцце яе ў СЕ, якая ў 1994 г. была перададзена на разгляд Парламенцкай асамблеі СЕ. У лістападзе 1993 г. уступіў у сілу Дагавор аб стварэнні Еўрапейскага саюза. Беларусь пачала ўдзельнічаць у рабоце некаторых органаў ЕС. З 1 студзеня 1993 г. Беларусь уключалася ў лік краін, якія карысталіся перавагай агульнай сістэмы прэферэнцый Еўрапейскага саюза. Гэта азначала, што істотна паніжаліся мытныя плацяжы за тавары, якія імпартаваліся з Беларусі ў краіны ЕС.

У 1993 г. вяліся перагаворы паміж ЕС і РБ аб падрыхтоўцы пагаднення аб партнёрстве і супрацоўніцтве. Пры гэтым прадстаўнікі ЕС выражалі незадаволенасць тэмпамі эканамічных рэформ у Беларусі, марудным падыходамі да стварэння зон свабоднага гандлю.

У 1994 г. пашырылася работа па супрацоўніцтве з еўрапейскімі структурамі. Былі ратыфікаваны некаторыя міжнародна-прававыя акты ў галіне правоў чалавека, выконваліся абавязацельствы ў галіне раззбраення, больш актыўна прыцягваліся ў эканоміку краіны крэдыты і інвестыцыі.

У 1994 г. склаліся пазітыўныя адносіны беларускага кіраўніцтва да праграмы НАТО «Партнёрства дзеля міру», вялася работа па падрыхтоўцы да падпісання Пагаднення аб партнёрстве і супрацоўніцтве з Еўропай. 11 студзеня 1995 г. выдадзены Указ Прэзідэнта РБ «Аб падпісанні рамачнага дакумента „Партнёрства дзеля міру“ (дак. № 102). 6 сакавіка 1995 г. у час візіту Прэзідэнта ў Брусель было падпісана Пагадненне аб партнёрстве і супрацоўніцтве Беларусі з ЕС. Пад ім паставілі свае подпісы 15 краін—удзельніц ЕС. Пагадненне акрэслівае 26 галін супрацоўніцтва. У Бруселі Прэзідэнт Беларусі ўпершыню заявіў аб «шматвектарнасці» беларускай знешняй палітыкі. Падпісаны дакумент адкрываў магчымасць паскорыць падрыхтоўку індывідуальнай праграмы супрацоўніцтва паміж НАТО і РБ.

Методыка і прынцыпы публікацыі дакументаў зборніка і яго пабудовы выкладзены ва ўводзінах да першага тома дадзенага выдання.

Сёмы том зборніка падрыхтаваны да выдання аўтарскім калектывам: У. К. Ракашэвіч, А. В. Шарапа.

Прадмову, заўвагі і каментарыі падрыхтаваў У. К. Ракашэвіч, імянны і геаграфічны паказальнікі — Т. М. Мальцава, Т. С. Трыгубовіч.

ДАКУМЕНТЫ

I

МАТЭРЫЯЛЫ

№ 1
ЗАКОН БССР АБ НАЗВЕ БЕЛАРУСКАЙ САВЕЦКАЙ САЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ РЭСПУБЛІКІ І ЎНЯСЕННІ ЗМЯНЕННЯЎ У ДЭКЛАРАЦЫЮ ВЯРХОЎНАГА САВЕТА БССР АБ ДЗЯРЖАЎНЫМ СУВЕРЭНІТЭЦЕ БЕЛАРУСКАЙ САВЕЦКАЙ САЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ РЭСПУБЛІКІ І КАНСТЫТУЦЫЮ (АСНОЎНЫ ЗАКОН) БЕЛАРУСКАЙ ССР

г. Мінск *19 верасня 1991 г.*

Вярхоўны Савет Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі п а с т а н а ў л я е:

1. Беларускую Савецкую Сацыялістычную Рэспубліку надалей называць «Рэспубліка Беларусь», а ў скарочаных і састаўных назвах — «Беларусь».

Устанавіць, што гэтыя назвы транслітарыруюцца на іншыя мовы ў адпаведнасці з беларускім гучаннем.

2. У Дэкларацыю Вярхоўнага Савета Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі аб дзяржаўным суверэнітэце Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі, Канстытуцыю (Асноўны Закон) Беларускай ССР і іншыя заканадаўчыя акты ўнесці адпаведныя змяненні.

3. Даручыць Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь нарматыўныя акты ўрада прывесці ў адпаведнасць з гэтым законам.

4. Устанавіць, што выкарыстанне назвы «Беларуская Савецкая Сацыялістычная Рэспубліка» і яе скарочаных варыянтаў на афіцыйных бланках, пячатках, штампах і г. д. дапускаецца на працягу 1991—1993 гадоў.

5. Гэты закон уступае ў сілу з моманту яго прыняцця.

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь
С. Шушкевіч

Ведамасці Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь. (Далей — Ведамасці ВС РБ.) 1991. № 30. Арт. 490.

№ 2
ЗАЯВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РБ АБ ПРЫНЦЫПАХ ЗНЕШНЕПАЛІТЫЧНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

г. Мінск *2 кастрычніка 1991 г.*

Грунтуючыся на канстытуцыйным законе Рэспублікі Беларусь — Дэкларацыі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь аб дзяржаўным суверэнітэце Рэспублікі Беларусь і Пастанове Вярхоўнага Савета Рэспублікі Бела-

русь «Аб забеспячэнні палітычнай і эканамічнай самастойнасці Рэспублікі Беларусь», Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь пацвярджае сваю прыхільнасць да прынцыпаў Статута Арганізацыі Аб'яднаных Нацый, першапачатковым членам якой з'яўляецца Беларусь, да прынцыпаў Усеагульнай дэкларацыі правоў чалавека, прынятай Генеральнай Асамблеяй Арганізацыі Аб'яднаных Нацый 10 снежня 1948 года, і да міжнародных абавязацельстваў, прынятых Рэспублікай Беларусь у адпаведнасці з яе міжнароднымі дагаворамі, у тым ліку да Міжнароднага пакта аб грамадзянскіх і палітычных правах і Міжнароднага пакта аб эканамічных, сацыяльных і культурных правах;

і выказвае гатоўнасць

далучыцца да Факультатыўнага пратакола да Міжнароднага пакта аб грамадзянскіх і палітычных правах ад 16 снежня 1966 года і прызнаць кампетэнцыю Камітэта па правах чалавека ў адпаведнасці з артыкулам 41 гэтага пакта[1];

падпісаць Заключны акт Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе і прыняць на сябе абавязацельствы па актах, прынятых у рамках гэтай нарады[2].

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь звяртаецца да кіраўнікоў парламентаў краін—удзельніц Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе з прапановай прыняць Рэспубліку Беларусь у якасці паўнапраўнага члена гэтай нарады, пачаць перамовы аб знішчэнні ядзернай зброі і абвяшчэнні еўрапейскага кантынента бяз'ядзернай зонай.

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь

Ведамасці ВС РБ. 1991. № 30. Арт. 528.

№ 3
ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РБ АБ ПЕРШАЧАРГОВЫХ МЕРАХ, ЯКІЯ ВЫНІКАЮЦЬ З ЗАЯВЫ ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РБ АБ ПРЫНЦЫПАХ ЗНЕШНЕПАЛІТЫЧНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

г. Мінск *2 кастрычніка 1991 г.*

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Даручыць Старшыні Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь звярнуцца да Генеральнага сакратара Арганізацыі Аб'яднаных Нацый і праінфармаваць яго аб Заяве Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь «Аб прынцыпах знешнепалітычнай дзейнасці Рэспублікі Беларусь»*.

* Гл. дак. № 2.

2. Даручыць Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь:

ажыццявіць неабходныя меры для інфармавання міжнароднай супольнасці аб рашэннях пятай і шостай нечарговых сесій Вярхоўнага Савета і для ўключэння рэспублікі ў якасці паўнапраўнага члена ў агульнаеўрапейскі працэс;

уступіць у перамовы з іншымі дзяржавамі, у першую чаргу з суседнімі, для абмеркавання праблем, што ўяўляюць агульны інтарэс, распрацоўкі і заключэння адпаведных пагадненняў;

пачаць перамовы з іншымі дзяржавамі, у першую чаргу з суседнімі, па пытаннях усталявання дыпламатычных адносін і абмену дыпламатычнымі і консульскімі прадстаўнікамі;

працягваць намаганні ў супрацоўніцтве з міжнароднай супольнасцю для арганізацыі падтрымкі праграм мінімізацыі вынікаў чарнобыльскай катастрофы.

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь
С. Шушкевіч

Ведамасці ВС РБ. 1991. № 30. Арт. 529.

№ 4

ЗАКОН РБ АБ ПАРАДКУ ЗАКЛЮЧЭННЯ, ВЫКАНАННЯ І ДЭНАНСАЦЫІ МІЖНАРОДНЫХ ДАГАВОРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

г. Мінск *23 кастрычніка 1991 г.*

Рэспубліка Беларусь заключае і выконвае міжнародныя дагаворы ў адпаведнасці з Канстытуцыяй Рэспублікі Беларусь і агульнапрызнанымі нормамі міжнароднага права.

Зыходзячы з прынцыпу абавязковасці кожнага дзеючага дагавора для яго ўдзельнікаў, Рэспубліка Беларусь, з'яўляючыся ўдзельнікам Венскай канвенцыі аб праве міжнародных дагавораў 1969 г.[3], добрасумленна выконвае свае міжнародныя абавязацельствы.

І. АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

Артыкул 1. Задачы Закона

Гэты закон устанаўлівае парадак заключэння, выканання і дэнансацыі міжнародных (міждзяржаўных, міжурадавых) дагавораў Рэспублікі Беларусь, які прымяняецца ў адносінах да ўсіх міжнародных дагавораў Рэс-

публікі Беларусь незалежна ад іх формы і назвы (дагавор, пагадненне, канвенцыя, пакт, пратакол, абмен пісьмамі або нотамі, іншыя формы і назвы міжнародных дагавораў).

Парадак заключэння міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь міжпарламенцкага характару вызначаецца Прэзідыумам Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь.

Парадак падпісання, выканання і дэнансацыі міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь міжведамаснага характару вызначаецца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 2. Міжнародныя дагаворы Рэспублікі Беларусь

Міжнародныя дагаворы Рэспублікі Беларусь заключаюцца з замежнымі дзяржавамі, іх адпаведнымі органамі, а таксама з міжнароднымі арганізацыямі ад імя:

Рэспублікі Беларусь;

Урада Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 3. Спосабы выказвання згоды Рэспублікі Беларусь на абавязковасць міжнародных дагавораў

Згода Рэспублікі Беларусь на абавязковасць для яе міжнароднага дагавора можа быць выказана падпісаннем дагавора, абменам дакументамі, якія ствараюць дагавор, ратыфікацыяй дагавора, яго прыняццем, зацвярджэннем, далучэннем да яго або любым іншым спосабам, аб якім умовіліся Дагаворныя Бакі.

II. ЗАКЛЮЧЭННЕ МІЖНАРОДНЫХ ДАГАВОРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

Артыкул 4. Прапановы аб заключэнні міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь

Права на ўнясенне прапаноў аб заключэнні міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь маюць суб'екты, якія валодаюць правам заканадаўчай ініцыятывы ў Вярхоўным Савеце рэспублікі.

Прапановы аб заключэнні міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь уносяцца ў Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь Міністэрствам замежных спраў Рэспублікі Беларусь.

Іншыя міністэрствы, дзяржаўныя камітэты і ведамствы Рэспублікі Беларусь падаюць у Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь прапановы аб заключэнні міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь сумесна з Міністэрствам замежных спраў Рэспублікі Беларусь або па ўзгадненні з ім.

Артыкул 5. Прапановы аб заключэнні міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь, якія падлягаюць узгадненню з Міністэрствам юстыцыі Рэспублікі Беларусь

Прапановы аб заключэнні міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь, якія ўстанаўліваюць іншыя правілы, чым тыя, што змешчаны ў рэспубліканскім заканадаўстве, уносяцца ў Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь па ўзгадненні з Міністэрствам юстыцыі Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 6. Рашэнні аб правядзенні перагавораў і аб падпісанні міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь

Рашэнні аб правядзенні перагавораў і аб падпісанні міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь прымаюцца:

1) у адносінах да дагавораў, якія заключаюцца ад імя Рэспублікі Беларусь, — Вярхоўным Саветам Рэспублікі Беларусь;

2) у адносінах да дагавораў, якія заключаюцца ад імя Рэспублікі Беларусь па пытаннях, што адносяцца да ведання Урада Рэспублікі Беларусь, — Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь;

3) у адносінах да дагавораў, якія заключаюцца ад імя Урада Рэспублікі Беларусь,— Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 7. Паўнамоцтвы на вядзенне перагавораў і на падпісанне міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь

Паўнамоцтвы на вядзенне перагавораў і на падпісанне міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь выдаюцца:

1) у адносінах да дагавораў, якія заключаюцца ад імя Рэспублікі Беларусь, — Вярхоўным Саветам Рэспублікі Беларусь;

2) у адносінах да дагавораў, якія заключаюцца ад імя Рэспублікі Беларусь па пытаннях, што адносяцца да ведання Урада Рэспублікі Беларусь, — Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь;

3) у адносінах да дагавораў, якія заключаюцца ад імя Урада Рэспублікі Беларусь, — Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Паўнамоцтвы на вядзенне перагавораў і на падпісанне ўказаных дагавораў могуць быць таксама выдадзены ад імя Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь або Урада Рэспублікі Беларусь па іх даручэнні Міністэрствам замежных спраў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 8. Вядзенне перагавораў і падпісанне міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь без спецыяльных паўнамоцтваў

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, Старшыня Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь і міністр замежных спраў Рэспублікі Беларусь маюць права весці перагаворы і падпісваць міжнародныя дагаворы Рэспублікі Беларусь без спецыяльных паўнамоцтваў.

Кіраўнік дыпламатычнага прадстаўніцтва Рэспублікі Беларусь у замежнай дзяржаве, кіраўнік прадстаўніцтва Рэспублікі Беларусь пры міжнароднай арганізацыі маюць права весці без спецыяльных паўнамоцтваў перагаворы аб заключэнні міжнароднага дагавора Рэспублікі Беларусь адпаведна з дзяржавай знаходжання або ў рамках дадзенай міжнароднай арганізацыі.

Артыкул 9. Міжнародныя дагаворы Рэспублікі Беларусь, якія падлягаюць ратыфікацыі

Ратыфікацыі падлягаюць міжнародныя дагаворы Рэспублікі Беларусь аб тэрытарыяльным размежаванні Рэспублікі Беларусь з іншымі дзяржавамі, дагаворы, якія ўстанаўліваюць іншыя правілы, чым тыя, што змяшчаюцца ў заканадаўчых актах Рэспублікі Беларусь, а таксама дагаворы, пры заключэнні якіх Бакі ўмовіліся аб наступнай ратыфікацыі.

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь можа разглядаць пытанне аб ратыфікацыі іншых міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 10. Прапановы аб адабрэнні і ратыфікацыі міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь

Прапановы аб адабрэнні Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь і аб іх ратыфікацыі падаюцца ў Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь Міністэрствам замежных спраў Рэспублікі Беларусь самастойна або сумесна ці па ўзгадненні з іншымі міністэрствамі, дзяржаўнымі камітэтамі і ведамствамі Рэспублікі Беларусь.

Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь разглядае такія прапановы і падае дагаворы на ратыфікацыю ў Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 11. Папярэдні разгляд прапаноў аб ратыфікацыі міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь

Папярэдні разгляд прапаноў аб ратыфікацыі міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь, пададзеных на ратыфікацыю, праводзіцца адпаведнымі камісіямі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, якія даюць па іх заключэнні.

Артыкул 12. Прыняцце рашэнняў аб ратыфікацыі міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь

У адпаведнасці з Канстытуцыяй Рэспублікі Беларусь ратыфікацыя міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь праводзіцца Вярхоўным Саветам Рэспублікі Беларусь.

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь разглядае пададзеныя на ратыфікацыю міжнародныя дагаворы Рэспублікі Беларусь і выносіць адпаведныя рашэнні.

Рашэнне Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь аб ратыфікацыі міжнароднага дагавора Рэспублікі Беларусь прымаецца ў форме пастановы. На

падставе пастановы аб ратыфікацыі Старшынёй Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь падпісваецца ратыфікацыйная грамата.

Артыкул 13. Абмен ратыфікацыйнымі граматамі і здача іх на захаванне

Абмен ратыфікацыйнымі граматамі і здача грамат аб ратыфікацыі міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь на захаванне дэпазітарыям праводзяцца Міністэрствам замежных спраў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 14. Прыняцце або зацвярджэнне міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь, якія не падлягаюць ратыфікацыі

Прыняцце або зацвярджэнне міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь, якія не падлягаюць ратыфікацыі, але прадугледжваюць іх прыняцце або зацвярджэнне, праводзіцца:

1) у адносінах да дагавораў, якія заключаюцца ад імя Рэспублікі Беларусь, — Вярхоўным Саветам Рэспублікі Беларусь;

2) у адносінах да дагавораў, якія заключаюцца ад імя Рэспублікі Беларусь, па пытаннях, што адносяцца да ведання Урада Рэспублікі Беларусь, — Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь;

3) у адносінах да дагавораў, якія заключаюцца ад імя Урада Рэспублікі Беларусь, — Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 15. Далучэнне да міжнародных дагавораў

Рашэнні аб далучэнні Рэспублікі Беларусь да міжнародных дагавораў прымаюцца:

1) у адносінах да дагавораў, якія падлягаюць ратыфікацыі, — Вярхоўным Саветам Рэспублікі Беларусь;

2) у адносінах да дагавораў, якія не падлягаюць ратыфікацыі, далучэнне да якіх праводзіцца ад імя Рэспублікі Беларусь, — Вярхоўным Саветам Рэспублікі Беларусь;

3) у адносінах да дагавораў, якія не падлягаюць ратыфікацыі, далучэнне да якіх праводзіцца ад імя Рэспублікі Беларусь па пытаннях, што адносяцца да ведання Урада Рэспублікі Беларусь, — Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь;

4) у адносінах да дагавораў, якія не падлягаюць ратыфікацыі, далучэнне да якіх праводзіцца ад імя Урада Рэспублікі Беларусь, — Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

III. ВЫКАНАННЕ МІЖНАРОДНЫХ ДАГАВОРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

Артыкул 16. Захоўванне міжнародных дагавораў Рэспублікай Беларусь

Міжнародныя дагаворы Рэспублікі Беларусь падлягаюць няўхільнаму захоўванню Рэспублікай Беларусь у адпаведнасці з нормамі міжнароднага права.

Артыкул 17. Забеспячэнне выканання міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь

Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь прымае меры да забеспячэння выканання міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 18. Выкананне абавязацельстваў па міжнародных дагаворах Рэспублікі Беларусь

Міністэрствы, дзяржаўныя камітэты, ведамствы Рэспублікі Беларусь і іншыя дзяржаўныя органы, у кампетэнцыю якіх уваходзяць пытанні, што рэгулююцца міжнароднымі дагаворамі Рэспублікі Беларусь, забяспечваюць выкананне абавязацельстваў, прынятых па гэтых дагаворах Рэспублікай Беларусь, наглядаюць за ажыццяўленнем прыналежных Рэспубліцы Беларусь правоў, якія вынікаюць з дагавораў, і за выкананнем іншымі ўдзельнікамі дагавораў іх абавязацельстваў.

Артыкул 19. Агульнае нагляданне за выкананнем міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь

Агульнае нагляданне за выкананнем міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь ажыццяўляе Міністэрства замежных спраў Рэспублікі Беларусь.

Міністэрства замежных спраў Рэспублікі Беларусь забяспечвае ўлік і захаванне арыгіналаў або аўтэнтычных тэкстаў міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 20. Меры, якія прымаюцца ў выпадку парушэння міжнароднага дагавора Рэспублікі Беларусь іншымі яго ўдзельнікамі

У выпадку парушэння абавязацельстваў па міжнароднаму дагавору Рэспублікі Беларусь іншымі яго ўдзельнікамі Міністэрства замежных спраў Рэспублікі Беларусь, іншыя міністэрствы, дзяржаўныя камітэты і ведамствы Рэспублікі Беларусь сумесна або па ўзгадненні з Міністэрствам замежных спраў Рэспублікі Беларусь накіроўваюць у Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь прапановы аб прыняцці неабходных мер у адпаведнасці з нормамі міжнароднага права.

У выпадку істотнага парушэння міжнароднага дагавора Рэспублікі Беларусь іншымі яго ўдзельнікамі, а таксама ў іншых выпадках, прадугледжаных нормамі міжнароднага права, такі дагавор можа быць спынены ў парадку, устаноўленым артыкуламі 24—27 гэтага закона.

Артыкул 21. Прапановы аб унясенні змяненняў і дапаўненняў у рэспубліканскае заканадаўства ў сувязі з заключэннем міжнароднага дагавора Рэспублікі Беларусь

У выпадках, калі ў мэтах выканання міжнароднага дагавора Рэспублікі Беларусь неабходна выданне закона Рэспублікі Беларусь або пастановы Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь ці прыняцце пастановы або рас-

параджэння Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь, зацікаўленыя міністэрствы, дзяржаўныя камітэты і ведамствы Рэспублікі Беларусь па ўзгадненні з Міністэрствам юстыцыі Рэспублікі Беларусь ва ўстаноўленым парадку ўносяць прапановы аб прыняцці належнага акта.

IV. АПУБЛІКАВАННЕ І РЭГІСТРАЦЫЯ МІЖНАРОДНЫХ ДАГАВОРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

Артыкул 22. Апублікаванне міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь

Уступіўшыя ў сілу для Рэспублікі Беларусь міжнародныя дагаворы, дапаўненні, папраўкі, пратаколы і дадаткі да іх, заключаныя ад імя Рэспублікі Беларусь і ратыфікаваныя Вярхоўным Саветам Рэспублікі Беларусь, публікуюцца ў «Ведамасцях Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь».

Уступіўшыя ў сілу для Рэспублікі Беларусь міжнародныя дагаворы, дапаўненні, папраўкі, пратаколы і дадаткі да іх, заключаныя ад імя Рэспублікі Беларусь, рашэнні аб падпісанні якіх прыняты Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь, дагаворы, дапаўненні, папраўкі, пратаколы і дадаткі да іх, якія заключаны ад імя Урада Рэспублікі Беларусь і не падлягаюць ратыфікацыі, дагаворы, дапаўненні, папраўкі, пратаколы і дадаткі да іх, далучэнне да якіх ці прыняцце якіх было ажыццёўлена на падставе рашэнняў Урада Рэспублікі Беларусь, публікуюцца пасля ўнясення Міністэрствам замежных спраў Рэспублікі Беларусь у «Зборы пастаноў Урада Рэспублікі Беларусь».

Міжнародныя дагаворы Рэспублікі Беларусь, дапаўненні, папраўкі, пратаколы і дадаткі да іх, аўтэнтычныя тэксты якіх складзены на замежных мовах, публікуюцца на адной з гэтых моў, на беларускай і рускай мовах.

Артыкул 23. Рэгістрацыя міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь

Рэгістрацыя міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь у Сакратарыяце Арганізацыі Аб'яднаных Нацый або ў адпаведных органах іншых міжнародных арганізацый ажыццяўляецца Міністэрствам замежных спраў Рэспублікі Беларусь.

V. ДЭНАНСАЦЫЯ МІЖНАРОДНЫХ ДАГАВОРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

Артыкул 24. Прапановы аб дэнансацыі міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь

Прапановы аб дэнансацыі міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь уносяцца Міністэрствам замежных спраў Рэспублікі Беларусь самастойна

1844955
БИБЛИОТЕКА БГУ

або сумесна ці па ўзгадненні з іншымі міністэрствамі, дзяржаўнымі камітэтамі і ведамствамі Рэспублікі Беларусь у Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь, які пры неабходнасці выносіць іх на разгляд Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 25. Папярэдні разгляд прапаноў аб дэнансацыі міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь

Папярэдні разгляд прапаноў аб дэнансацыі міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь праводзіцца адпаведнымі камісіямі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, якія даюць па іх заключэнні.

Артыкул 26. Дэнансацыя міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь Вярхоўным Саветам Рэспублікі Беларусь

Дэнансацыя міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь, заключаных ад імя Рэспублікі Беларусь, па прапанове Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь праводзіцца Вярхоўным Саветам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 27. Дэнансацыя міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь

Дэнансацыя міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь, заключаных ад імя Урада Рэспублікі Беларусь, праводзіцца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь
С. Шушкевіч

Ведамасці ВС РБ. 1991. № 32. Арт. 584.

№ 5

ДАГАВОР ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РЭСПУБЛІКАЙ УЗБЕКІСТАН*

г. Ташкент *6 лістапада 1991 г.*

Рэспубліка Беларусь і Рэспубліка Узбекістан, якія далей называюцца Бакі,

грунтуючыся на Дэкларацыі Вярхоўнага Савета Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі аб дзяржаўным суверэнітэце Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі ад 27 ліпеня 1990 г., Законе Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі «Аб наданні статусу канстыт-

* Ратыфікаваны Вярхоўным Саветам РБ 9 снежня 1992 г.

туцыйнага закона Дэкларацыі Вярхоўнага Савета Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі аб дзяржаўным суверэнітэце Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі» ад 25 жніўня 1991 г. і Дэкларацыі аб суверэнітэце Узбекскай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі ад 20 чэрвеня 1990 г., Законе Рэспублікі Узбекістан «Аб асновах дзяржаўнай незалежнасці Рэспублікі Узбекістан» ад 31 жніўня 1991 г.,

жадаючы і далей умацоўваць дружбу і ўзаемавыгаднае супрацоўніцтва, якое адпавядае нацыянальным інтарэсам абедзвюх суверэнных дзяржаў,

будучы перакананымі ў неабходнасці развіваць свае міждзяржаўныя адносіны на аснове прынцыпаў суверэннай роўнасці, неўмяшання ва ўнутраныя справы, адмовы ад прымянення сілы, эканамічных і любых іншых метадаў націску, урэгулявання спрэчных праблем пагаджальнымі сродкамі, а таксама іншых агульнапрызнаных прынцыпаў і норм міжнароднага права,

паважаючы правы ўсіх народаў на выбар уласнага шляху палітычнага і сацыяльна-эканамічнага развіцця,

выражаючы рашучасць пабудаваць дэмакратычныя прававыя дзяржавы,

перакананыя ў неабходнасці развіваць свае адносіны на аснове павагі правоў чалавека і асноўных свабод,

пацвярджаючы сваю прыхільнасць да мэт і прынцыпаў Статута Арганізацыі Аб'яднаных Нацый, а таксама Хельсінкскага Заключнага Акта і іншых дакументаў Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе,

дагаварыліся аб ніжэйпададзеным:

Артыкул 1

Бакі прызнаюць адзін аднаго суверэннымі дзяржавамі і абавязваюцца ўстрымлівацца ад дзеянняў, якія могуць нанесці ўрон іх дзяржаўнаму суверэнітэту.

Артыкул 2

Бакі будуць развіваць і ўмацоўваць адносіны дружбы і ўзаемавыгаднага супрацоўніцтва ў палітычнай, эканамічнай, гандлёвай, навукова-тэхнічнай, культурнай і іншых галінах на аснове прынцыпаў суверэннай роўнасці, неўмяшання ва ўнутраныя справы адзін аднаго, узаемнай адмовы ад прымянення сілы і пагрозы сілай, мірнага ўрэгулявання спрэчак, павагі правоў чалавека, выканання абавязкаў, якія вынікаюць з агульнапрызнаных прынцыпаў і норм міжнароднага права, гэтага дагавора і іншых пагадненняў паміж імі.

Артыкул 3

Кожны з Бакоў абавязваецца гарантаваць грамадзянам другога Боку, якія пражываюць на яго тэрыторыі, роўныя са сваімі грамадзянамі правы і свабоды ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам Бакоў і іх роўную прававую абарону.

Артыкул 4

Бакі забяспечваюць права нацыянальных меншасцей, якія пражываюць на іх тэрыторыі, свабодна выражаць, захоўваць і развіваць сваю этнічную, моўную і рэлігійную самабытнасць, атрымліваць адукацыю на роднай мове, падтрымліваць і развіваць сваю нацыянальную культуру.

Артыкул 5

Бакі развіваюць раўнапраўнае і ўзаемавыгаднае супрацоўніцтва ў галіне палітыкі, эканомікі, гандлю, культуры, навукі і тэхнікі, экалогіі, аховы здароўя, турызму, спорту, гуманітарнай і іншых сферах, садзейнічаюць шырокаму інфармацыйнаму абмену. Бакі лічаць неабходным заключыць пагадненні аб супрацоўніцтве ў адпаведных галінах.

Артыкул 6

Бакі прызнаюць мэтазгодным аб'яднанне намаганняў па рэалізацыі, у тым ліку ў выпадку неабходнасці праз ствараемыя на раўнапраўнай аснове агульныя каардынуючыя інстытуты, наступных пытанняў:

- узаемадзеянне ў знешняй палітыцы і знешнеэканамічнай дзейнасці;
- супрацоўніцтва ў фарміраванні і развіцці агульнай эканамічнай прасторы, рыначных адносін, мытнай палітыкі;
- кіраванне сістэмамі энергетыкі, транспарту, інфарматыкі і сувязі, уключаючы спадарожнікавую сувязь і тэлекамунікацыі;
- супрацоўніцтва ў галіне аховы навакольнага асяроддзя, удзел у стварэнні ўсеабдымнай міжнароднай сістэмы экалагічнай бяспекі, аказання ўзаемнай дапамогі пры надзвычайных абставінах;
- міграцыйная палітыка;
- абарона правоў і законных інтарэсаў грамадзян, барацьба са злачыннасцю;
- падрыхтоўка, перападрыхтоўка, павышэнне кваліфікацыі кадраў;
- ажыццяўленне сумесных фундаментальных, прыкладных даследаванняў і рэалізацыя сумесных навукова-тэхнічных праграм.

Артыкул 7

Бакі ўсведамляюць планетарны характар вынікаў катастрофы на Чарнобыльскай АЭС і экалагічнай катастрофы Аральскага мора і раёнаў Прыаралля і абавязваюцца абменьвацца інфармацыяй у адносінах да ўсіх аспектаў вышэйназваных праблем, аб'ядноўваць і каардынаваць свае намаганні, у тым ліку і на міжнародным узроўні, па памяншэнні іх вынікаў.

Артыкул 8

Дагаворныя Бакі будуць заахвочваць устанаўленне розных сувязей і супрацоўніцтва на ўзроўні абласцей, гарадоў, раёнаў, шырокіх кантактаў паміж грамадскімі, культурнымі, навуковымі, навучальнымі і іншымі арганізацыямі, дзяржаўнымі органамі.

Артыкул 9

Эканамічныя адносіны Бакоў рэгулююцца пагадненнямі, якія прадугледжваюць рэжым найбольшага спрыяння і забяспечваюць развіццё гандлёва-эканамічных і навукова-тэхнічных адносін на ўзроўнях:

- органаў дзяржаўнай улады і кіравання;
- банкаў і фінансавай сістэмы;
- навуковых устаноў;
- органаў тэрытарыяльнага самакіравання;
- прадпрыемстваў, аб'яднанняў, арганізацый, у тым ліку сумесных беларуска-ўзбекскіх і ўзбекска-беларускіх, незалежна ад форм уласнасці;
- індывідуальных прадпрымальнікаў.

Артыкул 10

Пытанні эканамічных і фінансавых адносін, уключаючы тэрміны і механізмы пераходу на ўзаемныя разлікі па сусветных цэнах, гандлёвы абмен, узаемныя пастаўкі тавараў і паслуг, плацяжы, цэны, рух каштоўных папер, сувязь, перавозкі і інфармацыйнае супрацоўніцтва будуць урэгуляваны Бакамі ў адпаведных міжурадавых пагадненнях. Дадзены пералік пагадненняў не з'яўляецца вычарпальным.

Артыкул 11

Бакі абавязваюцца каардынаваць цэнавую палітыку і не прымяняць у аднабаковым парадку эканамічныя меры, якія дэстабілізуюць або наносяць урон іншаму Боку.

Артыкул 12

Бакі забяспечваюць транзітныя транспартныя аперацыі праз рачныя і паветраныя порты, чыгуначную і аўтамабільную сеткі і трубаправоды, размешчаныя на іх тэрыторыі.

Умовы і парадак ажыццяўлення транзітных транспартных аперацый вызначаюцца спецыяльнымі пагадненнямі Бакоў.

Артыкул 13

Бакі будуць ствараць неабходныя ўмовы для ўзаемаўзбагачальных кантактаў у духоўнай сферы, азнаямлення народаў абедзвюх дзяржаў з традыцыямі адзін аднаго, дасягненнямі ў галіне культуры. У гэтых мэтах будуць выкарыстаны розныя формы сувязей і супрацоўніцтва паміж дзяржаўнымі органамі, грамадскімі арганізацыямі, нацыянальна-культурнымі цэнтрамі і творчымі калектывамі.

Артыкул 14

Бакі пакідаюць за сабой права заключаць дагаворы або пагадненні аб супрацоўніцтве ва ўсіх іншых сферах міждзяржаўных адносін.

Артыкул 15

Бакі лічаць мэтазгодным ажыццявіць абмен паўнамоцнымі прадстаўніцтвамі ў гарадах Мінску і Ташкенце. Парадак абмену прадстаўніцтвамі і іх статус будуць урэгуляваны спецыяльным пагадненнем.

Артыкул 16

Гэты дагавор не закранае абавязацельстваў Бакоў у адносінах да трэціх дзяржаў і права Бакоў на заключэнне дагавораў з трэцімі бакамі.

Гэты дагавор не накіраваны супраць трэціх бакоў.

Артыкул 17

Бакі будуць праводзіць па меры неабходнасці двухбаковыя кансультацыі і перагаворы па пытаннях выканання гэтага дагавора.

У мэтах рэалізацыі гэтага дагавора і вырашэння ўсіх спрэчных пытанняў, якія могуць узнікнуць у сувязі з яго тлумачэннем і выкананнем, ствараецца адпаведная міждзяржаўная камісія.

Парадак фарміравання і функцыяніравання, а таксама кампетэнцыя ствараемай у адпаведнасці з гэтым артыкулам камісіі будуць вызначаны спецыяльным пратаколам.

Артыкул 18

Кожны з Бакоў пакідае за сабой права ініцыіраваць у рамках кансультацый перагаворы аб спыненні дзеяння гэтага дагавора або асобных яго артыкулаў.

Палажэнні гэтага дагавора могуць быць дапоўнены або зменены па ўзаемнай згодзе Бакоў.

Артыкул 19

Гэты дагавор падлягае ратыфікацыі. Абмен ратыфікацыйнымі граматамі адбудзецца ў горадзе Мінску.

Гэты дагавор уступае ў сілу ў дзень абмену ратыфікацыйнымі граматамі.

Артыкул 20

Гэты дагавор заключаецца тэрмінам на дзесяць гадоў.

Яго дзеянне аўтаматычна прадаўжаецца потым на наступны пяцігадовы тэрмін, калі ні адзін з Бакоў не заявіць аб сваім жаданні дэнансаваць яго шляхам пісьмовага паведамлення не менш чым за шэсць месяцаў да заканчэння ўказанага тэрміну.

Афармлена ў горадзе Ташкенце 6 лістапада 1991 г. у двух экземплярах кожны на беларускай і ўзбекскай мовах, прычым абодва тэксты маюць аднолькавую сілу.

Артыкул 21

Гэты дагавор пасля ўступлення ў сілу накіроўваецца ў Сакратарыят Арганізацыі Аб'яднаных Нацый для рэгістрацыі і апублікавання.

За Рэспубліку Беларусь	За Рэспубліку Узбекістан
С. Шушкевіч,	*І. Карымаў,*
Старшыня Вярхоўнага	Прэзідэнт
Савета Рэспублікі Беларусь	Рэспублікі Узбекістан

Ведамасці ВС РБ. 1993. № 16. Арт. 195.

№ 6

ЗАКОН РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ЗАМЕЖНЫХ ІНВЕСТЫЦЫЯХ НА ТЭРЫТОРЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

г. Мінск *14 лістапада 1991 г.*

Гэты закон вызначае парадак ажыццяўлення замежных інвестыцый на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь і накіраваны на стварэнне ўмоў па прыцягненні і выкарыстанні сродкаў замежных інвестараў у мэтах развіцця эканомікі рэспублікі.

Палажэнні гэтага закона дзейнічаюць на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь у прымяненні да ўсіх замежных інвестараў і прадпрыемстваў з замежнымі інвестыцыямі.

ГЛАВА І. АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

Артыкул 1. Замежныя інвестыцыі

Замежныя інвестыцыі — гэта ўкладзеныя замежнымі юрыдычнымі і фізічнымі асобамі фінансавыя і матэрыяльныя сродкі ў розныя аб'екты дзейнасці, а таксама перададзеныя правы на маёмасную і інтэлектуальную ўласнасць гаспадарніцкім суб'ектам Рэспублікі Беларусь з мэтай атрымання прыбытку (даходу) або дасягнення сацыяльнага эфекту.

Артыкул 2. Аб'екты замежных інвестыцый

Аб'ектамі замежных інвестыцый на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь могуць быць:

- любыя прадпрыемствы і арганізацыі, якія займаюцца дзейнасцю, не забароненай на тэрыторыі рэспублікі;

♦ будынкі і збудаванні, маёмасць беларускіх юрыдычных і фізічных асоб;

♦ акцыі, банкаўскія ўклады, страхавыя полісы і іншыя каштоўныя паперы і сродкі;

♦ навукова-тэхнічная прадукцыя;

♦ правы на інтэлектуальныя каштоўнасці;

♦ іншая маёмасць і набытыя маёмасныя правы, уключаючы правы на карыстанне зямлёй і іншымі прыроднымі рэсурсамі рэспублікі для ажыццяўлення сваёй дзейнасці.

Артыкул 3. Суб'екты замежных інвестыцый

Замежнымі інвестарамі на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь могуць быць замежныя дзяржавы, аб'яднанні, міжнародныя арганізацыі, замежныя юрыдычныя і фізічныя асобы, а таксама грамадзяне Рэспублікі Беларусь, якія маюць пастаяннае месца жыхарства за мяжой.

Артыкул 4. Арганізацыйна-прававыя формы і віды замежных інвестыцый

Замежныя інвестыцыі на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь могуць ажыццяўляцца ў формах:

♦ долевага ўдзелу ў прадпрыемствах, якія ствараюцца сумесна з беларускімі юрыдычнымі і фізічнымі асобамі;

♦ стварэння прадпрыемстваў, якія цалкам належаць замежным інвестарам;

♦ набыцця прадпрыемстваў, будынкаў, збудаванняў, акцый і іншых каштоўных папер;

♦ набыцця правоў карыстання зямлёй, іншымі прыроднымі рэсурсамі, а таксама іншых маёмасных правоў;

♦ у любых іншых формах гаспадарчай і іншай дзейнасці, якія не супярэчаць заканадаўству, што дзейнічае на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 5. Прававы статус прадпрыемстваў з замежнымі інвестыцыямі і замежных інвестараў

Прадпрыемствы з замежнымі інвестыцыямі і замежныя інвестары ажыццяўляюць сваю дзейнасць у парадку, прадугледжаным законамі аб прадпрыемствах, прадпрымальніцкай і інвестыцыйнай дзейнасці, іншым заканадаўствам Рэспублікі Беларусь, з улікам палажэнняў, устаноўленых гэтым законам і міжнароднымі дагаворамі Рэспублікі Беларусь.

ГЛАВА II. СТВАРЭННЕ І ДЗЕЙНАСЦЬ ПРАДПРЫЕМСТВАЎ З ЗАМЕЖНЫМІ ІНВЕСТЫЦЫЯМІ

Артыкул 6. Прадпрыемства з замежнымі інвестыцыямі

Пад прадпрыемствам з замежнымі інвестыцыямі разумеецца прадпрыемства, ва ўстаноўчым фондзе якога часткова (сумеснае прадпрыемства) або цалкам (замежнае прадпрыемства) выкарыстоўваецца замежны капітал.

Сумесным прадпрыемствам на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь з'яўляецца гаспадарніцкі суб'ект Рэспублікі Беларусь, устаноўчы фонд якога складаецца з долі замежнага інвестара і долі фізічных і юрыдычных асоб Рэспублікі Беларусь.

Замежным прадпрыемствам з'яўляецца створанае ў якасці юрыдычнай асобы паводле заканадаўства Рэспублікі Беларусь прадпрыемства або арганізацыя, у якой замежныя інвестыцыі складаюць 100 працэнтаў.

Прадпрыемствы з замежнымі інвестыцыямі з'яўляюцца юрыдычнымі асобамі Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 7. Стварэнне прадпрыемстваў з замежнымі інвестыцыямі

Прадпрыемства з замежнымі інвестыцыямі можа быць утворана або шляхам яго заснавання, ці ў выніку набыцця замежным інвестарам долі ўдзелу (паю, акцыі) у раней заснаваным прадпрыемстве без замежных інвестыцый, або набыцця такога прадпрыемства цалкам.

Сумесныя прадпрыемствы ствараюцца ў форме акцыянерных таварыстваў, таварыстваў з абмежаванай адказнасцю і іншых гаспадарчых суполак і таварыстваў, а таксама ў іншых формах, якія не супярэчаць заканадаўчым актам Рэспублікі Беларусь.

Сумеснае прадпрыемства ствараецца на аснове дагавора, заключанага ўдзельнікамі гэтага прадпрыемства.

Рашэнне аб стварэнні сумеснага і замежнага прадпрыемства прымаецца яго ўдзельнікамі самастойна. У выпадку, калі беларускім удзельнікам з'яўляецца дзяржаўнае прадпрыемства або прадпрыемства грамадскага аб'яднання, рашэнне аб стварэнні сумеснага прадпрыемства прымаецца яго ўдзельнікамі са згоды ўласніка маёмасці або ўпаўнаважанага ім органа.

Рашэнне аб стварэнні сумеснага прадпрыемства з асноўнымі фондамі звыш 30 млн. рублёў у цэнах, дзеючых на момант прыняцця гэтага закона, прымаецца ўдзельнікамі з дазволу Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Асаблівасці стварэння прадпрыемства, якое цалкам належыць замежнаму інвестару, вызначаюцца ў парадку, які ўстанаўліваецца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 8. Стварэнне даччыных прадпрыемстваў, філіялаў, іншых адасобленых падраздзяленняў і прадстаўніцтваў прадпрыемстваў з замежнымі інвестыцыямі, іх статус

Прадпрыемства з замежнымі інвестыцыямі можа ствараць за кошт уласных сродкаў ва ўстаноўленым парадку даччыныя прадпрыемствы з правамі юрыдычнай асобы, а таксама філіялы і прадстаўніцтвы на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь і за яе межамі з захаваннем умоў, прадугледжаных дзеючым на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь заканадаўствам і адпаведным заканадаўствам замежных дзяржаў.

Філіялы і прадстаўніцтвы прадпрыемстваў з замежнымі інвестыцыямі дзейнічаюць на падставе палажэнняў аб іх, якія зацвярджаюцца прадпры-

емствам з замежнымі інвестыцыямі. Яны адкрываюць рахункі ва ўпаўнаважаных на тое банках. На тэрыторыі Рэспублікі Беларусь філіялы, прадстаўніцтвы і іншыя адасобленыя падраздзяленні не з'яўляюцца юрыдычнымі асобамі.

Прадпрыемствы з замежнымі інвестыцыямі, зарэгістраваныя па-за межамі рэспублікі, могуць ствараць на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь толькі даччыныя прадпрыемствы з правамі юрыдычнай асобы.

Артыкул 9. Дзяржаўная рэгістрацыя прадпрыемстваў з замежнымі інвестыцыямі і ўдзельнікаў знешнеэканамічнай дзейнасці

Дзяржаўная рэгістрацыя прадпрыемстваў з замежнымі інвестыцыямі ў якасці юрыдычнай асобы і ўдзельніка знешнеэканамічнай дзейнасці ажыццяўляецца ў Дзяржаўным камітэце Рэспублікі Беларусь па знешніх эканамічных сувязях або ў іншым упаўнаважаным на тое дзяржаўным органе, які ў дзесяцідзённы тэрмін паведамляе даныя аб рэгістрацыі Міністэрству фінансаў Рэспублікі Беларусь і Дзяржаўнаму камітэту Рэспублікі Беларусь па статыстыцы і аналізу для ўключэння іх у дзяржаўныя рэестр і рэгістр Рэспублікі Беларусь.

Банкі і іншыя фінансава-крэдытныя ўстановы з замежнымі інвестыцыямі падлягаюць рэгістрацыі ў Нацыянальным банку Рэспублікі Беларусь.

Дзяржаўная рэгістрацыя прадпрыемстваў з замежнымі інвестыцыямі ажыццяўляецца пры наяўнасці згоды мясцовага Савета народных дэпутатаў у адпаведнасці з яго кампетэнцыяй і наступных дакументаў:

1) для сумесных прадпрыемстваў:
   а) пісьмовай заявы заснавальнікаў з просьбай правесці рэгістрацыю ствараемага прадпрыемства;
   б) натарыяльна завераных копій устаноўчых дакументаў у двух экземплярах;
   в) для беларускіх юрыдычных асоб — натарыяльна заверанай копіі рашэння ўласніка маёмасці аб стварэнні прадпрыемства ці копіі рашэння ўпаўнаважанага ім органа, а таксама натарыяльна завераных копій устаноўчых дакументаў для кожнай беларускай юрыдычнай асобы, якая ўдзельнічае ў стварэнні сумеснага прадпрыемства;
   г) дакумента аб плацежаздольнасці замежнага інвестара, выдадзенага банкам ці іншай крэдытна-фінансавай установай, якія абслугоўваюць яго (з завераным перакладам на беларускую мову);
   д) выпіскі з гандлёвага рэестра краіны паходжання ці іншага эквівалентнага доказу юрыдычнага статусу замежнага інвестара ў адпаведнасці з заканадаўствам краіны яго месцазнаходжання ці пастаяннага месца жыхарства (з завераным перакладам на беларускую мову);
2) для замежных прадпрыемстваў:
   а) пісьмовай заявы на рэгістрацыю ад замежнага інвестара;

б) натарыяльна заверанай копіі ўстаноўчых дакументаў (у двух экземплярах);
в) дакумента аб плацежаздольнасці замежнага інвестара, выдадзенага банкам або іншай крэдытна-фінансавай установай, якія абслугоўваюць яго (з завераным перакладам на беларускую мову);
г) выпіскі з гандлёвага рэестра краіны паходжання для замежнага інвестара (з завераным перакладам на беларускую мову).

Тэрміны рэгістрацыі прадпрыемства з замежнымі інвестыцыямі не павінны перавышаць 30 дзён з моманту падачы заявы і неабходных дакументаў на рэгістрацыю.

Прадпрыемства з замежнымі інвестыцыямі набывае правы юрыдычнай асобы з дня яго рэгістрацыі. Паведамленні аб рэгістрацыі публікуюцца ў афіцыйным друку органам, які ажыццявіў рэгістрацыю. Адмова ў рэгістрацыі можа быць абскарджана ў гаспадарчым або іншым судзе ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Пры адсутнасці па сканчэнні аднаго года пасля рэгістрацыі дакументальнага пацвярджэння факта ўнясення кожным з удзельнікаў 50 працэнтаў, указаных ва ўстаноўчых дакументах укладаў, ва ўстаноўчы фонд, орган, які зарэгістраваў гэта сумеснае прадпрыемства, прызнае яго несапраўдным, аб чым паведамляе Міністэрству фінансаў Рэспублікі Беларусь і Дзяржаўнаму камітэту Рэспублікі Беларусь па статыстыцы і аналізу для выключэння яго з дзяржаўных рэестра і рэгістра Рэспублікі Беларусь. Інфармацыя аб выключэнні з рэестра публікуецца ў афіцыйным друку органам, які ажыццявіў яго рэгістрацыю.

У выключных выпадках тэрміны ўнясення 50 працэнтаў укладу ва ўстаноўчы фонд могуць быць падоўжаны ўдзельнікам сумеснага прадпрыемства па рашэнні Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 10. Экспертыза ствараемых прадпрыемстваў з замежнымі інвестыцыямі

На стадыі пачатку гаспадарчай дзейнасці прадпрыемстваў з замежнымі інвестыцыямі яго стваральнікі абавязаны ў выпадках і ў парадку, прадугледжаных заканадаўствам Рэспублікі Беларусь, атрымаць заключэнне санітарна-эпідэміялагічнай і экалагічнай службаў. Экспертыза і зацвярджэнне інвестыцыйных праектаў і праграм праводзяцца ў адпаведнасці з Законам «Аб інвестыцыйнай дзейнасці ў Рэспубліцы Беларусь».

Артыкул 11. Ліквідацыя прадпрыемстваў з замежнымі інвестыцыямі

Ліквідацыя і рэарганізацыя прадпрыемства з замежнымі інвестыцыямі ажыццяўляюцца ў выпадках і парадку, прадугледжаных артыкуламі 106—109 Закона Рэспублікі Беларусь «Аб прадпрыемствах у Рэспубліцы Беларусь» і іншымі законамі Рэспублікі Беларусь. Ліквідацыя прадпрыемства можа ажыццяўляцца таксама ў выпадку незахавання парадку фарміравання ўстаноўчага фонду, прадугледжанага ўстаноўчымі дакументамі.

Рэгістрацыя ліквідацыі і рэарганізацыі прадпрыемства з замежнымі інвестыцыямі ажыццяўляецца зарэгістраваўшым яго органам на падставе акта ліквідацыйнай камісіі або іншага органа, які праводзіць ліквідацыю, ці рашэння ўпаўнаважанага на ажыццяўленне рэарганізацыі органа. Паведамленне аб ліквідацыі публікуецца ў афіцыйным друку органам, які яго зарэгістраваў.

Артыкул 12. Рэгламентацыя дзейнасці прадпрыемстваў з замежнымі інвестыцыямі

Прадпрыемства з замежнымі інвестыцыямі можа ажыццяўляць тыя віды дзейнасці, якія вызначаны статутам прадпрыемства. Асобнымі відамі дзейнасці, пералік якіх рэгламентуецца дзеючым на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь заканадаўствам, прадпрыемства з замежнымі інвестыцыямі можа займацца толькі на падставе спецыяльных дазволаў (ліцэнзій).

Артыкул 13. Кантроль за дзейнасцю прадпрыемстваў з замежнымі інвестыцыямі

Кантроль за фінансава-гаспадарчай дзейнасцю прадпрыемстваў з замежнымі інвестыцыямі ажыццяўляецца Міністэрствам фінансаў Рэспублікі Беларусь і Дзяржаўным камітэтам Рэспублікі Беларусь па знешніх эканамічных сувязях у частцы кантролю па захаванні статутнай дзейнасці і ў дачыненні да прадпрыемстваў з удзелам дзяржаўнай маёмасці.

Прадпрыемствы з замежнымі інвестыцыямі абавязаны прадстаўляць гэтым органам прадугледжаную заканадаўствам Рэспублікі Беларусь справаздачнасць і дакументацыю аб сваёй дзейнасці.

Кантроль за дзейнасцю банкаў з удзелам замежных інвестараў праводзіцца Нацыянальным банкам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 14. Уклады замежных інвестараў ва ўстаноўчы фонд прадпрыемства з замежнымі інвестыцыямі

Замежныя інвестары ўносяць уклады ва ўстаноўчы фонд сумеснага прадпрыемства ў якасці замежных інвестыцый у грашовай і неграшовай форме.

Неграшовыя ўклады ацэньваюцца па ўзаемнай дамоўленасці ўдзельнікаў як у замежнай валюце, так і ў валюце, што выкарыстоўваецца на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, з улікам цэн, якія склаліся на замежным рынку.

Пераразлік укладаў удзельнікаў у афіцыйную валюту Рэспублікі Беларусь ажыццяўляецца адпаведна ўстаноўленаму курсу абмену валюты, які дзейнічае на дзень падпісання дагавора аб утварэнні прадпрыемства, паводле заканадаўчых актаў, што вызначаюць валютнае рэгуляванне на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь.

Неграшовы ўклад павінен быць завезены з замежнай краіны або набыты ў Рэспубліцы Беларусь за канверсаваную валюту ці за валюту, якая выкарыстоўваецца на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, калі яна атрымана ў Рэспубліцы Беларусь у выглядзе прыбытку ад замежных інвестыцый,

дазволенай камерцыйнай дзейнасці, а таксама шляхам абмену канверсаванай валюты ў банках Рэспублікі Беларусь.

Замежны інвестар павінен зрабіць свой грашовы ўзнос ва ўстаноўчы фонд сумеснага прадпрыемства ў канверсаванай валюце, калі нарматыўным актам Рэспублікі Беларусь або заключаным ёю міжнародным дагаворам не прадугледжана іншае. Ён таксама мае права рабіць узнос у валюце, якая прымяняецца на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, набытай у парадку, указаным у частцы 4 гэтага артыкула.

Артыкул 15. Ажыццяўленне экспартна-імпартных аперацый

Прадпрыемствы, ва ўстаноўчым фондзе якіх замежныя інвестыцыі складаюць больш за 30 працэнтаў, маюць права без ліцэнзій экспартаваць прадукцыю (работы, паслугі) уласнай вытворчасці. Прадпрыемства з замежнымі інвестыцыямі мае права безліцэнзійна імпартаваць прадукцыю (работы, паслугі) для ўласнай гаспадарчай дзейнасці.

Агульны парадак аднясення прадукцыі (работ, паслуг) да прадукцыі ўласнай вытворчасці прадпрыемстваў з замежнымі інвестыцыямі ўстанаўліваецца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Экспарт і імпарт іншай прадукцыі ажыццяўляецца прадпрыемствамі з замежнымі інвестыцыямі ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Парушэнне прадпрыемствам з замежнымі інвестыцыямі палажэнняў частак 1 і 2 гэтага артыкула цягне адказнасць, прадугледжаную заканадаўствам, якое дзейнічае на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 16. Умовы рэалізацыі прадукцыі

Прадпрыемства з замежнымі інвестыцыямі мае права на дагаворнай аснове вызначаць цэны на сваю прадукцыю (работы, паслугі), а таксама парадак яе рэалізацыі і выбіраць пастаўшчыкоў прадукцыі (работ, паслуг).

Артыкул 17. Распараджэнне валютнай выручкай

Валютная выручка ад экспарту ўласнай прадукцыі прадпрыемства з замежнымі інвестыцыямі, у якім доля замежнага ўдзельніка ва ўстаноўчым фондзе перавышае 30 працэнтаў, застаецца ў распараджэнні прадпрыемства, за выключэннем сумы падатковых плацяжоў, якія складаюцца ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 18. Дагаворы аб аб'ектах інтэлектуальнай уласнасці

Прадпрыемствы з замежнымі інвестыцыямі маюць права заключаць са сваімі работнікамі дагаворы аб аб'ектах інтэлектуальнай уласнасці ў адпаведнасці з вытворчымі заданнямі, пацверджанымі дакументамі прадпрыемства.

Патэнты на вынаходніцтвы і прамысловыя ўзоры выдаюцца прадпрыемству, калі паміж прадпрыемствам і работнікам заключаны адпаведны дагавор. Гэты дагавор разам з уступкай права на атрыманне патэнта выз-

начае абавязкі прадпрыемства па забеспячэнні матэрыяльных, вытворчых і сацыяльных умоў у адносінах да работніка.

Артыкул 19. Выкарыстанне маёмасці па відах абавязацельстваў

Маёмасць прадпрыемства з замежнымі інвестыцыямі можа выкарыстоўвацца ім у якасці забеспячэння па ўсіх відах сваіх абавязацельстваў, уключаючы прыцягненне пазыковых сродкаў.

У якасці забеспячэння могуць выступаць таксама перададзеныя ўдзельнікамі ў кошт укладу ва ўстаноўчы фонд прадпрыемства маёмасныя правы на будынкі, збудаванні, абсталяванне, а таксама іншыя маёмасныя правы.

Закладзеная маёмасць можа быць рэалізавана залогатрымальнікам за валюту, якая выкарыстоўваецца на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, і замежную валюту па дагаворных цэнах, у тым ліку на аўкцыёнах.

Артыкул 20. Працоўныя адносіны на прадпрыемствах з замежнымі інвестыцыямі

На прадпрыемствах з замежнымі інвестыцыямі вытворчыя і працоўныя адносіны, уключаючы пытанні найму і звальнення, рэжыму працы і адпачынку, умоў аплаты працы, гарантый і кампенсацый, рэгулююцца як калектыўным дагаворам (пагадненнем), так і індывідуальнымі працоўнымі дагаворамі (кантрактамі).

Пытанні аплаты працы, прадастаўлення адпачынкаў, пенсіённага забеспячэння замежных работнікаў прадпрыемства з замежнымі інвестыцыямі павінны вырашацца ў індывідуальных працоўных дагаворах (кантрактах) з кожным з ім. Іх заработная плата ў замежнай валюце можа пераводзіцца за мяжу.

Умовы калектыўнага дагавора (пагаднення) і індывідуальных працоўных дагавораў не могуць пагаршаць становішча працаўнікоў гэтага прадпрыемства ў параўнанні з умовамі, прадугледжанымі дзеючым заканадаўствам на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 21. Сацыяльнае страхаванне і пенсіённае забеспячэнне асоб, якія працуюць на прадпрыемствах з замежнымі інвестыцыямі

Сацыяльнае страхаванне працаўнікоў прадпрыемстваў з замежнымі інвестыцыямі і іх сацыяльнае забеспячэнне (за выключэннем пенсіённага забеспячэння замежных працаўнікоў) рэгулююцца заканадаўствам, якое дзейнічае на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь.

Плацяжы на пенсіённае забеспячэнне замежных працаўнікоў прадпрыемства з замежнымі інвестыцыямі пералічваюцца ў адпаведныя фонды краін іх пастаяннага месца жыхарства на ўмовах і ў парадку, якія прадугледжваюцца ў індывідуальных дагаворах (кантрактах).

ГЛАВА III. ДЗЕЙНАСЦЬ ЗАМЕЖНЫХ ІНВЕСТАРАЎ І ПРАДПРЫЕМСТВАЎ З ЗАМЕЖНЫМІ ІНВЕСТЫЦЫЯМІ Ў БАНКАЎСКАЙ І КРЭДЫТНА-ФІНАНСАВАЙ СФЕРАХ. НАБЫЦЦЁ КАШТОЎНЫХ ПАПЕР, УДЗЕЛ У ДЗЕЙНАСЦІ БІРЖ

Артыкул 22. Банкаўскія рахункі прадпрыемстваў з замежнымі інвестыцыямі

Прадпрыемствы з замежнымі інвестыцыямі і замежныя інвестары маюць права адкрываць на тэрыторыі рэспублікі ва ўпаўнаважаных банках рахункі ў замежнай валюце, а таксама ў рублях без права пераводу сум у рублях за мяжу.

Сродкі прадпрыемстваў з замежнымі інвестыцыямі і замежных інвестараў, якія захоўваюцца на іх рахунках, выкарыстоўваюцца для ажыццяўлення імі статутнай дзейнасці, набыцця замежнай валюты па курсах, якія складваюцца ў межах дазволеных форм куплі і продажу валюты на рублі (аўкцыён, біржавы гандаль і іншыя формы). Рублёвыя сумы, якія захоўваюцца на рахунках замежных інвестараў, могуць быць таксама выкарыстаны для мэт прыватызацыі і для закупкі сыравіны, тавараў і паслуг з улікам цэн, якія склаліся на міжнародным рынку, з правам экспарту па спецыяльных ліцэнзіях. Рублёвыя сумы для мэт прыватызацыі могуць быць выкарыстаны толькі ў тым выпадку, калі яны атрыманы ў выніку камерцыйна-гаспадарчай дзейнасці на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 23. Укладанне сродкаў у фінансава-крэдытныя ўстановы

Прадпрыемствы з замежнымі інвестыцыямі і замежныя інвестары могуць укладаць сродкі ў сумесныя банкі, страхавыя кампаніі, змешаныя таварыствы і іншыя фінансава-крэдытныя ўстановы, якія ствараюцца на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь. Доля замежных інвестыцый у вышэйназваных арганізацыях не павінна перавышаць 50 працэнтаў устаноўчага капіталу.

Артыкул 24. Набыццё каштоўных папер і ўдзел у дзейнасці бірж

Прадпрыемствы з замежнымі інвестыцыямі і замежныя інвестары маюць права набываць акцыі, аблігацыі, іншыя каштоўныя паперы, рабіць аперацыі па куплі-продажу замежнай валюты на валютным аўкцыёне, валютнай біржы паводле рыначнага курсу праз упаўнаважаныя банкі. Набыццё замежнымі інвестарамі дзяржаўных каштоўных папер ажыццяўляецца ў парадку, які вызначаецца ўпаўнаважаным на тое дзяржаўным органам.

Парадак і ўмовы ўдзелу прадпрыемстваў з замежнымі інвестыцыямі і інвестараў на валютнай, фондавай, таварна-сыравіннай і іншых біржах рэгулююцца адпаведным заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

ГЛАВА IV. НАБЫЦЦЁ ЗАМЕЖНЫМІ ІНВЕСТАРАМІ І ПРАДПРЫЕМСТВАМІ З ЗАМЕЖНЫМІ ІНВЕСТЫЦЫЯМІ ПРАВОЎ КАРЫСТАННЯ ЗЯМЛЁЙ І ІНШЫМІ МАЁМАСНЫМІ ПРАВАМІ

Артыкул 25. Арэнда маёмасці, зямлі і іншых прыродных рэсурсаў

Прадастаўленне маёмасці, зямлі і іншых прыродных рэсурсаў у арэнду замежным інвестарам і прадпрыемствам з замежнымі інвестыцыямі ажыццяўляецца арэндадаўцамі на падставе дагавораў у адпаведнасці з Законам Рэспублікі Беларусь «Аб арэндзе» і іншым заканадаўствам Рэспублікі Беларусь. Прадастаўленне ў арэнду дзяржаўнай маёмасці ажыццяўляецца з дазволу дзяржаўнага органа, упаўнаважанага кіраваць гэтай маёмасцю.

Артыкул 26. Удзел замежных інвестараў у прыватызацыі

Замежныя інвестары маюць права ўдзельнічаць у прыватызацыі аб'ектаў дзяржаўнай уласнасці на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь. Ім даецца права выкупу прадпрыемстваў (долі) пры адмове працоўных калектываў і іншых беларускіх суб'ектаў ад набыцця такіх прадпрыемстваў (долей) у адпаведнасці з праграмай прыватызацыі. Умовы іх удзелу ў конкурсах і аўкцыёнах па прыватызацыі вызначаюцца заканадаўствам, якое дзейнічае на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь.

Аплата кошту набываемых прадпрыемстваў і аб'ектаў незавершанага капітальнага будаўніцтва або долей удзелу можа праводзіцца як у замежнай валюце, так і ў валюце, якая выкарыстоўваецца на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, з улікам цэн міжнароднага рынку. Сумы рахункаў у валюце, якая выкарыстоўваецца на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, павінны быць атрыманы ў выніку гаспадарча-камерцыйнай дзейнасці на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 27. Набыццё замежнымі інвестарамі зямельных участкаў ва ўласнасць

Замежныя інвестары маюць права набыць зямельныя ўчасткі ва ўласнасць у парадку і на ўмовах, вызначаных заканадаўчымі актамі Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 28. Канцэсіі

Прадастаўленне канцэсій на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь знаходзіцца ў выключнай кампетэнцыі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь.

ГЛАВА V. ЗАМЕЖНЫЯ ІНВЕСТЫЦЫІ Ў СВАБОДНЫХ ЭКАНАМІЧНЫХ ЗОНАХ

Артыкул 29. Стварэнне свабодных эканамічных зон і дзейнасць у іх

Парадак стварэння свабодных эканамічных зон у Рэспубліцы Беларусь і ажыццяўлення ў іх гаспадарчай дзейнасці з выкарыстаннем замежных інвестыцый і прадастаўляемыя пры гэтым ільготы, уключаючы і па падаткаабкладанні, вызначаюцца адпаведным законам Рэспублікі Беларусь.

ГЛАВА VI. ПАДАТКААБКЛАДАННЕ, ПАДАТКОВЫЯ І МЫТНЫЯ ЛЬГОТЫ

Артыкул 30. Падаткі і падатковыя льготы

Прадпрыемствы з замежнымі інвестыцыямі, а таксама замежныя інвестары плацяць падаткі ў адпаведнасці з законамі Рэспублікі Беларусь і прадугледжанымі гэтым законам ільготамі.

Прадпрыемствы, ва ўстаноўчым фондзе якіх доля замежнага інвестара складае больш чым 30 працэнтаў і ўся яго выручка ўтвараецца за кошт рэалізацыі паслуг і прадукцыі ўласнай вытворчасці, вызваляюцца ад платы падатку на прыбытак на працягу трох гадоў з моманту аб'яўлення імі прыбытку, уключаючы першы прыбытковы год.

Калі прадпрыемствы з замежнымі інвестыцыямі вырабляюць асабліва важную для рэспублікі прадукцыю, то Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь мае права згодна з устаноўленым ім спісам паменшыць яшчэ на тэрмін да трох гадоў стаўкі падатку на прыбытак на 50 працэнтаў.

Артыкул 31. Мытнае і падатковае абкладанне ўвозу маёмасці

Маёмасць, сыравіна і матэрыялы, якія ўвозяцца замежным удзельнікам для фарміравання ўстаноўчага фонду прадпрыемства з замежнымі інвестыцыямі, вызваляюцца ад платы мытнай пошліны і не абкладаюцца падаткам на імпарт.

Асабістая маёмасць, якая ўвозіцца ў рэспубліку замежнымі работнікамі прадпрыемстваў з замежнымі інвестыцыямі для асабістых патрэб, вызваляецца ад платы мытнай пошліны.

Артыкул 32. Бухгалтарскі ўлік і статыстычная справаздачнасць прадпрыемства

Прадпрыемствы з замежнымі інвестыцыямі вядуць бухгалтарскі ўлік і статыстычную справаздачнасць па правілах, якія дзейнічаюць у Рэспубліцы Беларусь.

Для мэт балансавай ацэнкі і вядзення рахункаў прадпрыемства з замежнымі інвестыцыямі ажыццяўляе пералік замежнай валюты ў рублі па курсу, устаноўленаму Нацыянальным банкам Рэспублікі Беларусь для правядзення адпаведных аперацый.

Артыкул 33. Вызначэнне падаткаў пры ліквідацыі прадпрыемства з замежнымі інвестыцыямі

Назапашаныя актывы прадпрыемстваў з замежнымі інвестыцыямі, за выключэннем фондаў, сродкі якіх прызначаны для матэрыяльнага заахвочвання і сацыяльна-культурнага развіцця, падлягаюць падаткаабкладанню пры ліквідацыі прадпрыемства паводле іх рэшткавага кошту.

У выпадку ліквідацыі прадпрыемства з замежнымі інвестыцыямі ў перыяд яго вызвалення ад платы падаткаў або на працягу трох гадоў пасля заканчэння тэрміну вызвалення ад платы падаткаў прадпрыемства абавязана выплаціць падатак з прыбытку за той перыяд, на працягу якога яно было вызвалена ад падаткаў.

ГЛАВА VII. ГАРАНТЫІ ЗАМЕЖНЫМ ІНВЕСТАРАМ

Артыкул 34. Прававы рэжым замежных інвестыцый

Прававы рэжым замежных інвестыцый на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь не можа быць менш спрыяльны, чым адпаведны рэжым для маёмасці і маёмасных правоў, а таксама інвестыцыйнай дзейнасці беларускіх юрыдычных і фізічных асоб, за выключэннем выпадкаў, прадугледжаных заканадаўствам, якое дзейнічае на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь.

У выпадку, калі далейшае заканадаўства Рэспублікі Беларусь пагаршае ўмовы для інвестараў, то да замежных інвестыцый на працягу пяці гадоў прымяняецца заканадаўства, якое дзейнічала на момант ажыццяўлення інвестыцый.

Артыкул 35. Гарантыі ад рэквізіцыі, а таксама незаконных дзеянняў дзяржаўных органаў

Замежныя інвестыцыі ў Рэспубліцы Беларусь не падлягаюць рэквізіцыі або прымяненню мер, роўных па выніках, за выключэннем выпадкаў стыхійных бедстваў, аварый, эпідэмій, эпізаотый і іншых абставін, якія носяць надзвычайны характар.

У выпадку прыняцця органам дзяржаўнага кіравання або мясцовым органам дзяржаўнай улады акта, які не адпавядае закону або парушае правы інвестараў, страты, прычыненыя ім у выніку прыняцця гэтых актаў, кампенсуюцца па рашэнні судоў у адпаведнасці з іх кампетэнцыяй органамі, якія прынялі незаконны акт.

Пры недастатковасці сродкаў у гэтага дзяржаўнага органа страты кампенсуюцца з рэспубліканскага або мясцовага бюджэту.

Сума кампенсацый вызначаецца ў памеры фактычных страт і кампенсуецца інвестару на працягу трох месяцаў у валюце, у якой першапачаткова былі ажыццёўлены інвестыцыі.

Артыкул 36. Гарантыі пераводу даходаў і іншых сум у замежнай валюце

Замежным інвестарам гарантуецца бесперашкодны перавод за мяжу належных ім сум у замежнай валюце.

У выпадку ліквідацыі прадпрыемства замежны інвестар мае права на вяртанне сваёй долі ў маёмасці прадпрыемства ў грашовай або таварнай форме паводле рэшткавага кошту на момант ліквідацыі.

Артыкул 37. Страхаванне маёмасці

Страхаванне маёмасці і рызык прадпрыемства з замежнымі інвестыцыямі ажыццяўляецца па яго меркаванні ў любых арганізацыях, якія ажыццяўляюць страхавыя функцыі на законных падставах, калі заканадаўствам Рэспублікі Беларусь не прадугледжана абавязковае страхаванне.

ГЛАВА VIII. ВЫРАШЭННЕ СПРЭЧАК

Артыкул 38. Парадак вырашэння спрэчак

Спрэчкі паміж прадпрыемствам з замежнымі інвестыцыямі і іншымі юрыдычнымі і фізічнымі асобамі, а таксама паміж удзельнікамі такога прадпрыемства па пытаннях, звязаных з яго дзейнасцю, падлягаюць разгляду ў судах Рэспублікі Беларусь у адпаведнасці з іх кампетэнцыяй або па дамоўленасці бакоў у трацейскіх судах.

Калі міжнародным дагаворам або міжнародным пагадненнем, у якім удзельнічае Рэспубліка Беларусь, устанаўліваюцца іншыя палажэнні, чым тыя, якія змяшчаюцца ў гэтым законе, то прымяняюцца палажэнні міжнароднага дагавора або міжнароднага пагаднення.

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь
С. Шушкевіч

Ведамасці ВС РБ. 1991. № 35. Арт. 625.

№ 7

ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РБ АБ УТВАРЭННІ САВЕТА БЯСПЕКІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ[4]

г. Мінск *15 лістапада 1991 г.*

Кіруючыся Дэкларацыяй Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь аб дзяржаўным суверэнітэце Рэспублікі Беларусь, у мэтах забеспячэння дзяржаўнай незалежнасці, непахіснасці канстытуцыйнага ладу і тэрытарыяльнай цэласнасці рэспублікі і яе нацыянальнай бяспекі Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Утварыць Савет бяспекі Рэспублікі Беларусь (прыкладаецца)*.

* Не друкуецца.

2. Зацвердзіць Палажэнне аб Савеце бяспекі Рэспублікі Беларусь (прыкладаецца)*.

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь
С. Шушкевіч

Ведамасці ВС РБ. 1992. № 1. Арт. 10.

№ 8

ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ МЕРАХ ПА РАЗВІЦЦІ ГАНДЛЁВА-ЭКАНАМІЧНЫХ АДНОСІН З РЭСПУБЛІКАЙ ПОЛЬШЧА

г. Мінск *18 лістапада 1991 г.*

У мэтах далейшага ўсебаковага развіцця гандлёва-эканамічнага, навукова-тэхнічнага, вытворчага і культурнага супрацоўніцтва паміж Рэспублікай Беларусь і Рэспублікай Польшча Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Міністэрству замежных спраў у снежні 1991 г. завяршыць падрыхтоўку праекта міждзяржаўнага дагавора паміж Рэспублікай Беларусь і Рэспублікай Польшча.

2. Міністэрству замежных спраў, Дзяржаўнаму камітэту па знешніх эканамічных сувязях з удзелам Міністэрства фінансаў правесці перагаворы з Рэспублікай Польшча аб адкрыцці ў першым паўгоддзі 1992 г. у Польшчы консульскіх устаноў і гандлёвых прадстаўніцтваў Рэспублікі Беларусь.

3. Дзяржаўнаму мытнаму камітэту ўзгадніць з кампетэнтнымі органамі Саюза ССР і Рэспублікі Польшча, Брэсцкім і Гродзенскім аблвыканкомамі, зацікаўленымі міністэрствамі і ведамствамі Рэспублікі Беларусь пытанне аб адкрыцці ў населеных пунктах Дамачова і Бераставіца пунктаў пропуску для грамадзян Рэспублікі Беларусь і Рэспублікі Польшча і ў снежні 1991 г. унесці ў Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь прапановы аб іх будаўніцтве.

4. Міністэрству замежных спраў і Міністэрству ўнутраных спраў узгадніць з кампетэнтнымі органамі Рэспублікі Польшча пытанне аб спрошчаным рэжыме ўзаемных паездак грамадзян абедзвюх рэспублік па службовых і прыватных справах і забяспечыць са студзеня 1992 г. спрошчаны парадак афармлення выязных дакументаў для грамадзян Рэспублікі Беларусь.

5. Упраўленню Беларускай чыгункі забяспечыць адкрыццё ў лістападзе 1991 г. прамых чыгуначных зносін Мінск—Варшава—Мінск.

---

* Не друкуецца.

Упраўленню пагранічных войск Рэспублікі Беларусь забяспечыць бесперашкодны пропуск у бязвізавым рэжыме турыстычных груп па аформленых ва ўстаноўленым парадку спісах.

Беларускаму ўпраўленню грамадзянскай авіяцыі, Міністэрству транспарту ў месячны тэрмін прыняць меры па расшырэнні транспартных зносін паміж населенымі пунктамі Рэспублікі Беларусь і Рэспублікі Польшча за кошт павелічэння адпаведна колькасці авіярэйсаў і аўтобусных маршрутаў.

6. Міністэрству сувязі і інфарматыкі прадставіць да 16 снежня 1991 г. у Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь узгодненыя з міністэрствамі і ведамствамі прапановы аб будаўніцтве ў г. п. Свіслач у 1992 г. тэле- і радыёрэтрансляцыйнага цэнтра.

7. Вызваліць ад аплаты мытнай пошліны і ад падатку на імпарт увозімыя ў Рэспубліку Беларусь з Рэспублікі Польшча прамысловыя і харчовыя тавары народнага спажывання, у тым ліку дзіцячае і лячэбнае харчаванне, медыкаменты, абсталяванне для харчовай прамысловасці, інвентар для сялянскіх (фермерскіх) і падсобных гаспадарак, сыравіну і матэрыялы для лёгкай прамысловасці.

8. Дзяржаўнаму камітэту па знешніх эканамічных сувязях сумесна з Міністэрствам фінансаў, Міністэрствам юстыцыі, Дзяржэканомпланам, Дзяржаўным мытным камітэтам і іншымі зацікаўленымі міністэрствамі і ведамствамі Рэспублікі Беларусь у снежні 1991 г. унесці ў Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь узгодненыя прапановы аб забеспячэнні рэжыму найбольшага спрыяння ў гандлі з Рэспублікай Польшча.

9. Прапанаваць Нацыянальнаму банку прадастаўляць замежным фірмам больш шырокую магчымасць адкрыцця рахункаў у савецкіх рублях у камерцыйных і іншых банках рэспублікі.

10. Дзяржаўнаму камітэту па знешніх эканамічных сувязях сумесна з Міністэрствам фінансаў, Дзяржэканомпланам, Камітэтам па кіраванні дзяржаўнай маёмасцю пры Савеце Міністраў Рэспублікі Беларусь, іншымі зацікаўленымі міністэрствамі і ведамствамі Рэспублікі Беларусь у месячны тэрмін унесці ў Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь прапановы аб стварэнні і дзейнасці прадпрыемстваў з удзелам польскіх інвестараў па прыярытэтных напрамках.

11. Гандлёва-прамысловай палаце, Дзяржаўнаму камітэту па знешніх эканамічных сувязях завяршыць да 1 снежня 1991 г. стварэнне і рэгістрацыю Беларуска-польскага гандлёвага дома.

Старшыня Савета Міністраў
Рэспублікі Беларусь
В. Кебіч

Кіраўнік спраў Савета Міністраў
Рэспублікі Беларусь
М. Каўко

Збор пастаноў Урада РБ. 1991. № 32. Арт. 393.

№ 9

ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ УСТАНАЎЛЕННІ МЫТНАЙ ГРАНІЦЫ

г. Мінск *18 лістапада 1991 г.*

У мэтах абароны эканамічных інтарэсаў Рэспублікі Беларусь, удасканалення знешнеэканамічнай дзейнасці і мытнай справы ў рэспубліцы Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Даручыць Дзяржаўнаму мытнаму камітэту Рэспублікі Беларусь сумесна з Камітэтам дзяржаўнай бяспекі, органамі пагранічнай аховы, Міністэрствам унутраных спраў ажыццявіць разгортванне пунктаў пропуску па часовай схеме на мытнай граніцы Рэспублікі Беларусь з Літоўскай і Латвійскай рэспублікамі.

Дзяржаўнаму мытнаму камітэту Рэспублікі Беларусь сумесна з мытным камітэтам СССР прадугледзець выдзяленне на гэтыя мерапрыемствы адпаведных фінансавых і матэрыяльных сродкаў.

2. Абавязаць выканаўчыя камітэты Саветаў народных дэпутатаў Віцебскай і Гродзенскай абласцей аказаць Дзяржаўнаму мытнаму камітэту Рэспублікі Беларусь садзейнічанне ў стварэнні інфраструктуры мытнай службы на граніцы Рэспублікі Беларусь з Літоўскай і Латвійскай рэспублікамі.

3. Дзяржбуду забяспечыць па заказах Дзяржаўнага мытнага камітэта Рэспублікі Беларусь праектаванне аб'ектаў мытнай інфраструктуры.

Міністэрству будаўніцтва, Белсельбуду, выканаўчым камітэтам Саветаў народных дэпутатаў Віцебскай і Гродзенскай абласцей забяспечыць узвядзенне гэтых аб'ектаў у адпаведнасці з заказамі Дзяржаўнага мытнага камітэта Рэспублікі Беларусь.

4. Упраўленню Беларускай чыгункі і Дзяржаўнаму мытнаму камітэту Рэспублікі Беларусь забяспечыць распрацоўку да 1 снежня 1991 г. і рэалізацыю часовай тэхналогіі мытнага кантролю грузаў, багажу і ручной паклажы пасажыраў, якія едуць праз чыгуначныя пераходы на граніцы Рэспублікі Беларусь з Літоўскай і Латвійскай рэспублікамі.

5. Міністэрству сувязі і інфарматыкі вырашыць пытанні па забеспячэнні сродкамі сувязі аб'ектаў мытнай інфраструктуры.

6. Міністэрству ўнутраных спраў да завяршэння працэсаў дэлімітацыі і дэмаркацыі дзяржаўнай граніцы Рэспублікі Беларусь з Літоўскай і Латвійскай рэспублікамі забяспечыць ахову ствараемых на ёй пунктаў пропуску і кантроль за захаваннем рэжыму перамяшчэння праз дзеючыя адміністрацыйна-тэрытарыяльныя граніцы.

7. Пасля ўстанаўлення мытнай граніцы Рэспублікі Беларусь з Літоўскай і Латвійскай рэспублікамі распаўсюдзіць на асоб, якія перасякаюць гэту граніцу, і перамяшчаемыя праз граніцу тавары і іншыя прадметы дзеючае мытнае заканадаўства.

8. Міністэрству гандлю прадугледзець выдзяленне па заяўках Дзяржаўнага мытнага камітэта Рэспублікі Беларусь харчовых і іншых тавараў для забеспячэння функцыяніравання структурных падраздзяленняў мытнай службы на граніцы Рэспублікі Беларусь з Літоўскай і Латвійскай рэспублікамі.

Старшыня Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь
В. Кебіч

Кіраўнік спраў Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь
М. Каўко

Збор пастаноў Урада РБ. 1991. № 32. Арт. 395.

№ 10
ПАГАДНЕННЕ АБ СТВАРЭННІ САДРУЖНАСЦІ НЕЗАЛЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ*

г. Мінск *8 снежня 1991 г.*

Мы, Республика Беларусь, Российская Федерация (РСФСР), Украина как государства — учредители Союза ССР, подписавшие Союзный договор 1922 г., далее именуемые Высокими Договаривающимися Сторонами, констатируем, что Союз ССР как субъект международного права и геополитическая реальность прекращает свое существование.

Основываясь на исторической общности наших народов и сложившихся между ними связях, учитывая двусторонние договоры, заключенные между Высокими Договаривающимися Сторонами, стремясь построить демократические правовые государства,

намереваясь развивать свои отношения на основе взаимного признания и уважения государственного суверенитета, неотъемлемого права на самоопределение, принципов равноправия и невмешательства во внутренние дела, отказа от применения силы, экономических или любых других методов давления, урегулирования спорных проблем согласительными средствами, других общепризнанных принципов и норм международного права, считая, что дальнейшее развитие и укрепление отношений дружбы, добрососедства и взаимовыгодного сотрудничества между нашими государствами отвечают коренным национальным интересам их народов и служат делу мира и безопасности,

подтверждая свою приверженность целям и принципам Устава Организации Объединенных Наций[5], Хельсинкского Заключительного Акта и других документов Совещания по безопасности и сотрудничеству в Европе,

обязуясь соблюдать общепризнанные международные нормы о правах человека и народов,

* Ратыфікавана Вярхоўным Саветам РБ 10 снежня 1991 г.

договорились о нижеследующем:

Статья 1

Высокие Договаривающиеся Стороны образуют Содружество Независимых Государств.

Статья 2

Высокие Договаривающиеся Стороны гарантируют своим гражданам независимо от их национальности или иных различий равные права и свободы. Каждая из Высоких Договаривающихся Сторон гарантирует гражданам других сторон, а также лицам без гражданства, проживающим на ее территории, независимо от их национальной принадлежности или иных различий гражданские, политические, социальные, экономические и культурные права и свободы в соответствии с общепризнанными международными нормами о правах человека.

Статья 3

Высокие Договаривающиеся Стороны, желая способствовать выражению, сохранению и развитию этнической, культурной, языковой и религиозной самобытности населяющих их территории национальных меньшинств и сложившихся уникальных этнокультурных регионов, берут их под свою защиту.

Статья 4

Высокие Договаривающиеся Стороны будут развивать равноправное и взаимовыгодное сотрудничество своих народов и государств в области политики, экономики, культуры, образования, здравоохранения, охраны окружающей среды, науки, торговли, в гуманитарной и иных областях, содействовать широкому информационному обмену, добросовестно и неукоснительно соблюдать взаимные обязательства.

Стороны считают необходимым заключить соглашения о сотрудничестве в указанных областях.

Статья 5

Высокие Договаривающиеся Стороны признают и уважают территориальную целостность друг друга и неприкосновенность существующих границ в рамках Содружества.

Они гарантируют открытость границ, свободу передвижения граждан и передачи информации в рамках Содружества.

Статья 6

Государства — члены Содружества будут сотрудничать в обеспечении международного мира и безопасности, осуществлении эффективных мер сокращения вооружений и военных расходов. Они стремятся к ликвидации

всех ядерных вооружений, всеобщему и полному разоружению под строгим международным контролем.

Стороны будут уважать стремление друг друга к достижению статуса безъядерной зоны и нейтрального государства.

Государства — члены Содружества будут сохранять и поддерживать под объединенным командованием общее военно-стратегическое пространство, включая единый контроль над ядерным оружием, порядок осуществления которого регулируется специальным соглашением.

Они также совместно гарантируют необходимые условия размещения и функционирования, материального и социального обеспечения стратегических вооруженных сил. Стороны обязуются проводить согласованную политику по вопросам социальной защиты и пенсионного обеспечения военнослужащих и их семей.

Статья 7

Высокие Договаривающиеся Стороны признают, что к сфере их совместной деятельности, реализуемой на равноправной основе через общие координирующие институты Содружества, относятся:

- координация внешнеполитической деятельности;
- сотрудничество в формировании и развитии общего экономического пространства, общеевропейского и евразийского рынков, в области таможенной политики;
- сотрудничество в развитии систем транспорта и связи;
- сотрудничество в области охраны окружающей среды, участие в создании всеобъемлющей международной системы экологической безопасности;
- вопросы миграционной политики;
- борьба с организованной преступностью.

Статья 8

Стороны осознают планетарный характер чернобыльской катастрофы и обязуются объединять и координировать свои усилия по минимизации и преодолению ее последствий.

Они договорились заключить в этих целях специальное соглашение, учитывающее тяжесть последствий катастрофы.

Статья 9

Споры относительно толкования и применения норм настоящего соглашения подлежат разрешению путем переговоров между соответствующими органами, а при необходимости — на уровне глав правительств и государств.

Статья 10

Каждая из Высоких Договаривающихся Сторон оставляет за собой право приостановить действия настоящего соглашения или отдельных его статей, уведомив об этом участников соглашения за год.

Положения настоящего соглашения могут быть дополнены или изменены по взаимному согласию Высоких Договаривающихся Сторон.

Статья 11

С момента подписания настоящего соглашения на территориях подписавших его государств не допускается применение норм третьих государств, в том числе бывшего Союза ССР.

Статья 12

Высокие Договаривающиеся Стороны гарантируют выполнение международных обязательств, вытекающих для них из договоров и соглашений бывшего Союза ССР.

Статья 13

Настоящее соглашение не затрагивает обязательств Высоких Договаривающихся Сторон в отношении третьих государств.

Настоящее соглашение открыто для присоединения всех государств — членов бывшего Союза ССР, а также для иных государств, разделяющих цели и принципы настоящего соглашения.

Статья 14

Официальным местом пребывания координирующих органов Содружества является г. Минск.

Деятельность органов бывшего Союза ССР на территориях государств — членов Содружества прекращается.

Совершено в г. Минске 8 декабря 1991 г. в трех экземплярах, каждый на белорусском, русском и украинском языках, причем три текста имеют одинаковую силу.

За Республику Беларусь	За РСФСР	За Украину
С. Шушкевич, В. Кебич	*Б. Ельцин, Г. Бурбулис*	*Л. Кравчук, В. Фокин*

Ведамасці ВС РБ. 1992. № 6. Арт. 121.

№ 11

ЗАЯВА КІРАЎНІКОЎ ДЗЯРЖАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ, РСФСР, УКРАІНЫ

г. Мінск *8 снежня 1991 г.*

Мы, кіраўнікі Рэспублікі Беларусь, РСФСР, Украіны,

адзначаючы, што перагаворы аб падрыхтоўцы новага Саюзнага Дагавора зайшлі ў тупік, аб'ектыўны працэс выхаду рэспублік са складу Саюза ССР і ўтварэння незалежных дзяржаў стаў рэальным фактам;

канстатуючы, што недальнабачная палітыка цэнтра прывяла да глыбокага эканамічнага і палітычнага крызісу, да развалу вытворчасці, катастрафічнага паніжэння жыццёвага ўзроўню практычна ўсіх слаёў грамадства;

беручы пад увагу ўзрастанне сацыяльнай напружанасці ў многіх рэгіёнах былога Саюза ССР, што прывяло да міжнацыянальных канфліктаў са шматлікімі чалавечымі ахвярамі;

усведамляючы адказнасць перад сваімі народамі і сусветным супольніцтвам і наспеўшую патрэбнасць у практычным ажыццяўленні палітычных і эканамічных рэформ,

заяўляем аб утварэнні Садружнасці Незалежных Дзяржаў, аб чым бакамі 8 снежня 1991 г. падпісана пагадненне*.

Садружнасць Незалежных Дзяржаў у складзе Рэспублікі Беларусь, РСФСР, Украіны з'яўляецца адкрытай для далучэння ўсіх дзяржаў — членаў Саюза ССР, а таксама для іншых дзяржаў, якія падзяляюць мэты і прынцыпы гэтага пагаднення.

Дзяржавы — члены Садружнасці маюць намер праводзіць курс на ўмацаванне міжнароднага міру і бяспекі. Яны гарантуюць выкананне міжнародных абавязацельстваў, што вынікаюць для іх з дагавораў і пагадненняў былога Саюза ССР, забяспечваюць адзіны кантроль за ядзернай зброяй і яе нераспаўсюджванне.

Старшыня Вярхоўнага Савета	Прэзідэнт	Прэзідэнт
Рэспублікі Беларусь	РСФСР	Украіны
С. Шушкевіч	*Б. Ельцын*	*Л. Краўчук*

Ведамасці ВС РБ. 1992. № 6. Арт. 120.

№ 12
ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ДЭНАНСАЦЫІ ДАГАВОРА 1922 ГОДА АБ УТВАРЭННІ САЮЗА САВЕЦКІХ САЦЫЯЛІСТЫЧНЫХ РЭСПУБЛІК

г. Мінск *10 снежня 1991 г.*

У адпаведнасці з Дэкларацыяй Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь аб дзяржаўным суверэнітэце Рэспублікі Беларусь і пастановай Вярхоўнага

* Гл. дак. № 10.

Савета Рэспублікі Беларусь «Аб забеспячэнні палітычнай і эканамічнай самастойнасці Рэспублікі Беларусь» Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь пастанаўляе:

1. Дэнансаваць Дагавор 1922 года аб утварэнні Саюза Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік і лічыць яго не дзеючым у адносінах да Рэспублікі Беларусь.

2. Гэту пастанову ўвесці ў дзеянне з моманту прыняцця.

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь
С. Шушкевіч

Ведамасці ВС РБ. 1992. № 1. Арт. 16.

№ 13

ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ, РЭСПУБЛІКАЙ КАЗАХСТАН, РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫЯЙ І УКРАІНАЙ АБ СУМЕСНЫХ МЕРАХ У АДНОСІНАХ ДА ЯДЗЕРНАЙ ЗБРОІ*

г. Алма-Ата *21 снежня 1991 г.*

Рэспубліка Беларусь, Рэспубліка Казахстан, Расійская Федэрацыя (РСФСР) і Украіна, якія называюцца ў далейшым «дзяржавы-ўдзельніцы»,

пацвярджаючы сваю прыхільнасць да нераспаўсюджання ядзернай зброі,

імкнучыся да ліквідацыі ўсіх ядзерных узбраенняў,

жадаючы садзейнічаць умацаванню міжнароднай стабільнасці, пагадзіліся з ніжэйпададзеным:

Артыкул 1

Ядзерныя ўзбраенні, якія ўваходзяць у склад Аб'яднаных стратэгічных узброеных сіл, забяспечваюць калектыўную бяспеку ўсіх удзельнікаў Садружнасці Незалежных Дзяржаў.

Артыкул 2

Дзяржавы — удзельніцы гэтага пагаднення пацвярджаюць абавязацельства аб непрымяненні ядзернай зброі першымі.

Артыкул 3

Дзяржавы — удзельніцы гэтага пагаднення сумесна выпрацоўваюць палітыку па ядзерных пытаннях.

---

* Ратыфікавана Вярхоўным Саветам РБ 10 чэрвеня 1993 г.

Артыкул 4

Да поўнай ліквідацыі ядзернай зброі на тэрыторыях Рэспублікі Беларусь і Украіны рашэнне аб неабходнасці яе прымянення прымаецца па ўзгадненні з кіраўнікамі дзяржаў — удзельніц пагаднення Прэзідэнтам РСФСР на аснове працэдур, распрацаваных сумесна дзяржавамі-ўдзельніцамі.

Артыкул 5

1. Рэспубліка Беларусь, Украіна абавязваюцца далучыцца да Дагавора аб нераспаўсюджанні ядзернай зброі 1968 г.[6] у якасці няядзерных дзяржаў і заключыць з МАГАТЭ адпаведнае пагадненне аб гарантыях.

2. Дзяржавы — удзельніцы гэтага пагаднення абавязваюцца не перадаваць каму б там ні было ядзерную зброю або іншыя ядзерныя выбуховыя ўстройствы і тэхналогіі, а таксама кантроль над такімі ядзернымі і выбуховымі ўстройствамі ні прама, ні ўскосна; таксама як ніякім чынам не дапамагаць, не заахвочваць і не прымушаць якую-небудзь дзяржаву, якая не валодае ядзернай зброяй, да вытворчасці або да набыцця якім-небудзь іншым спосабам ядзернай зброі або іншых ядзерных выбуховых устройстваў, а таксама кантроль над такой зброяй або выбуховымі ўстройствамі.

3. Палажэнні пункта 2 гэтага артыкула не перашкаджаюць перамяшчэнню ядзернай зброі з тэрыторый Рэспублікі Беларусь, Рэспублікі Казахстан і Украіны на тэрыторыю РСФСР з мэтай яе знішчэння.

Артыкул 6

Дзяржавы — удзельніцы гэтага пагаднення ў адпаведнасці з міжнародным дагаворам будуць садзейнічаць ліквідацыі ядзернай зброі. Да 1 ліпеня 1992 г. Рэспубліка Беларусь, Рэспубліка Казахстан і Украіна забяспечаць вываз тактычнай ядзернай зброі на цэнтральныя перадзаводскія базы для яе разукамплектавання пад сумесным кантролем.

Артыкул 7

Урады Рэспублікі Беларусь, Рэспублікі Казахстан, Расійскай Федэрацыі (РСФСР), Украіны абавязваюцца прадставіць Дагавор па СНУ на ратыфікацыю ў Вярхоўныя Саветы сваіх дзяржаў.

Артыкул 8

Гэта пагадненне падлягае ратыфікацыі. Яно ўступіць у сілу на 30-ы дзень пасля здачы ўсіх ратыфікацыйных грамат на захоўванне Ураду РСФСР.

Аформлена ў г. Алма-Аце ў адным аўтэнтычным экземпляры на беларускай, казахскай, рускай і ўкраінскай мовах, прычым усе тэксты маюць аднолькавую сілу.

За Рэспубліку Беларусь
С. Шушкевіч

За Расійскую Федэрацыю
Б. Ельцын

За Рэспубліку Казахстан
Н. Назарбаеў

За Украіну
Л. Краўчук

Ведамасці ВС РБ. 1993. № 27. Арт. 346.

№ 14

ПАСТАНОВА ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ЗАЯВЕ ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РБ АБ ПРЫЗНАННІ НЕЗАЛЕЖНАСЦІ СУВЕРЭННЫХ ДЗЯРЖАЎ

г. Мінск *27 снежня 1991 г.*

Прэзідыум Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

Прыняць Заяву Прэзідыума Вярхоўнага Савета Рэспубпікі Беларусь «Аб прызнанні незалежнасці суверэнных дзяржаў» (прыкладаецца).

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь
С. Шушкевіч

З А Я В А ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПРЫЗНАННІ НЕЗАЛЕЖНАСЦІ СУВЕРЭННЫХ ДЗЯРЖАЎ

Прэзідыум Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, паважаючы права народаў суверэнных дзяржаў на самастойнае вызначэнне ўласнага лёсу і дзяржаўнага ладу, свабоднае ажыццяўленне свайго палітычнага, эканамічнага, сацыяльнага і культурнага развіцця, падтрымлівае прававыя акты аб незалежнасці, прынятыя Азербайджанскай Рэспублікай, Рэспублікай Арменія, Рэспублікай Грузія, Рэспублікай Казахстан, Латвійскай Рэспублікай, Літоўскай Рэспублікай, Рэспублікай Малдова, Рэспублікай Кыргызстан, Расійскай Федэрацыяй (Расіяй), Рэспублікай Таджыкістан, Туркменістанам, Рэспублікай Узбекістан, Украінай, Эстонскай Рэспублікай, і прызнае іх незалежнасць.

Прэзідыум Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, зыходзячы з набытых за доўгія гады плённых эканамічных і культурных сувязей паміж нашымі народамі, выказвае пачуцці павагі да гэтых дружалюбных дзяржаў і надзею на далейшае развіццё супрацоўніцтва іх з Беларуссю на ўзаемавыгаднай аснове.

Прэзідыум Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь заклікае дзяржавы, якія абвясцілі сваю дзяржаўную незалежнасць, прызнаць незалежную Рэспубліку Беларусь і ўстанавіць з ёй усебаковыя сувязі.

Незалежная Рэспубліка Беларусь заяўляе аб сваёй рашучасці мацаваць эканамічныя сувязі, паслядоўна выконваць свае дагаворныя абавязацельствы пры ўмове ўзаемнага прызнання суверэнітэту, тэрытарыяльнай цэласнасці дзяржаў, узаемапавагі і неўмяшання ва ўнутраныя справы адна адной.

Прэзідыум Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь

Ведамасці ВС РБ. 1992. № 3. Арт. 63.

№ 15

ПАСТАНОВА ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПРЫЗНАННІ РЭСПУБЛІКІ СЛАВЕНІЯ СУВЕРЭННАЙ НЕЗАЛЕЖНАЙ ДЗЯРЖАВАЙ

г. Мінск *27 снежня 1991 г.*

У сувязі са зваротам Парламента Рэспублікі Славенія аб прызнанні Рэспублікі Славенія ў якасці суверэннай незалежнай дзяржавы і ўстанаўленні дыпламатычных адносін паміж Рэспублікай Беларусь і Рэспублікай Славенія, з улікам агульнай палітычнай сітуацыі, якая склалася ў Еўропе, і прымаючы пад увагу тое, што Беларусь на працягу многіх гадоў падтрымлівае палітычныя і эканамічныя сувязі са Славеніяй, замацаваныя Пагадненнем ад 3 чэрвеня 1991 г. паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Выканаўчым Вечам Скупшчыны Рэспублікі Славенія «Аб гандлёва-эканамічным, навукова-тэхнічным і культурным супрацоўніцтве», Прэзідыум Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Прызнаць Рэспубліку Славенія суверэннай незалежнай дзяржавай.

2. Даручыць Міністэрству замежных спраў Рэспублікі Беларусь інфармаваць міністра замежных спраў Рэспублікі Славенія аб дадзенай пастанове і прыняць неабходныя практычныя меры для ўстанаўлення дыпламатычных адносін.

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь
С. Шушкевіч

Ведамасці ВС РБ. 1992. № 3. Арт. 64.

№ 16
ДАГАВОР АБ АСНОВАХ МІЖДЗЯРЖАЎНЫХ АДНОСІН РЭСПУБЛІКІ КЫРГЫЗСТАН І РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ*

г. Мінск *29 снежня 1991 г.*

Рэспубліка Кыргызстан і Рэспубліка Беларусь, якія далей называюцца Бакі,

зыходзячы з Дэкларацыі аб дзяржаўным суверэнітэце Рэспублікі Кыргызстан ад 15 снежня 1990 г. і Дэкларацыі Вярхоўнага Савета Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі ад 27 ліпеня 1990 г.,

імкнучыся пабудаваць дэмакратычныя прававыя дзяржавы,

маючы намер умацоўваць і развіваць гістарычна склаўшыеся традыцыі дружбы народаў Кыргызстана і Беларусі,

лічачы, што далейшае развіццё і ўмацаванне адносін дружбы і ўзаемавыгаднага супрацоўніцтва паміж імі адпавядаюць карэнным інтарэсам абедзвюх дзяржаў і служаць справе міру і бяспекі,

жадаючы і ў далейшым умацоўваць дружбу і ўзаемавыгаднае супрацоўніцтва, якое адпавядае нацыянальным інтарэсам абедзвюх суверэнных дзяржаў,

маючы намер развіваць свае адносіны на аснове прынцыпаў суверэннай роўнасці, неўмяшання ва ўнутраныя справы, урэгулявання спрэчных праблем пагаджальнымі сродкамі, іншых агульнапрызнаных прынцыпаў і норм міжнароднага права,

пацвярджаючы сваю прыхільнасць да мэт і прынцыпаў Статута Арганізацыі Аб'яднаных Нацый, Хельсінкскага Заключнага Акта, Парыжскай хартыі для новай Еўропы[7] і іншых дакументаў па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе і Азіі,

абавязваючыся захоўваць агульнапрызнаныя міжнародныя нормы аб правах чалавека,

дагаварыліся аб ніжэйпададзеным:

Артыкул 1

Бакі прызнаюць адзін аднаго суверэннымі дзяржавамі і абавязваюцца ўстрымлівацца ад дзеянняў, якія могуць нанесці ўрон іх дзяржаўнаму суверэнітэту.

Адносіны паміж Бакамі будуюцца на аснове прынцыпаў суверэннай роўнасці і павагі да правоў, уласцівых суверэнітэту, непрымянення сілы або пагрозы сілай, уключаючы эканамічныя і іншыя спосабы націску, тэрытарыяльнай цэласнасці і непарушнасці граніц, мірнага ўрэгулявання спрэчак, неўмяшання ва ўнутраныя справы, павагі да правоў чалавека і асноўных свабод, раўнапраўя і правоў народаў распараджацца сваім лёсам,

* Ратыфікаваны Вярхоўным Саветам РБ 9 снежня 1992 г.

добрасумленнага выканання абавязацельстваў, узаемавыгаднага супрацоўніцтва і іншых агульнапрызнаных норм міжнароднага права.

Артыкул 2

Бакі гарантуюць грамадзянам, пражываючым на тэрыторыі Рэспублікі Кыргызстан і Рэспублікі Беларусь, пасля прыняцця Бакамі законаў аб грамадзянстве права захаваць грамадзянства таго Боку, на тэрыторыі якога яны пражываюць.

Пытанні набыцця грамадзянства аднаго з Бакоў асобамі, пражываючымі на тэрыторыі другога Боку, будуць урэгуляваны спецыяльным пагадненнем у адпаведнасці з заканадаўствам Бакоў аб грамадзянстве.

Артыкул 3

Кожны з Бакоў абавязваецца гарантаваць грамадзянам другога Боку, пражываючым на яго тэрыторыі, роўныя са сваімі грамадзянамі правы і свабоды ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам Бакоў, агульнапрызнанымі нормамі міжнароднага права, забяспечвае іх роўную прававую абарону.

Кожны з Бакоў абараняе правы сваіх грамадзян, пражываючых на тэрыторыі другога Боку, аказвае ім усебаковую дапамогу і падтрымку ў адпаведнасці з заканадаўствам Бакоў і агульнапрызнанымі нормамі міжнароднага права.

Артыкул 4

Бакі садзейнічаюць выражэнню, захаванню і развіццю этнічнай, культурнай, моўнай і рэлігійнай самабытнасці нацыянальных меншасцей і склаўшыхся унікальных этнакультурных рэгіёнаў.

Артыкул 5

Бакі прызнаюць і паважаюць тэрытарыяльную цэласнасць Рэспублікі Кыргызстан і Рэспублікі Беларусь у цяпер існуючых граніцах.

Артыкул 6

Бакі будуць на раўнапраўнай аснове развіваць узаемавыгаднае супрацоўніцтва сваіх народаў і дзяржаў у галіне палітыкі, эканомікі, культуры, аховы здароўя, экалогіі, навукі, тэхнікі, гандлю, у гуманітарных і іншых галінах, садзейнічаць шырокаму інфармацыйнаму абмену, добрасумленна і няўхільна выконваць узаемныя абавязацельствы.

Бакі лічаць неабходным заключыць адпаведнае пагадненне аб супрацоўніцтве ва ўказаных галінах.

Артыкул 7

Бакі прызнаюць за кожным з іх права самастойна вызначаць віды і формы ўласнасці і рэгуляваць адносіны ўласнасці на сваёй тэрыторыі.

Прававы рэжым дзяржаўнай маёмасці, маёмасці юрыдычных асоб і грамадзян аднаго Боку, які знаходзіцца на тэрыторыі другога Боку, рэгулюецца заканадаўствам Боку, на тэрыторыі якога знаходзіцца маёмасць, калі іншае не прадугледжана пагадненнямі паміж імі і іншымі зацікаўленымі бакамі.

Артыкул 8

Бакі, імкнучыся да далейшага ўмацавання міжнароднага міру, прызнаюць неабходнасць супрацоўніцтва абедзвюх дзяржаў у галіне абароны і забеспячэння бяспекі на аснове Дэкларацый аб дзяржаўным суверэнітэце Бакоў і ў адпаведнасці са Статутам ААН.

Артыкул 9

Бакі прызнаюць мэтазгодным аб'яднанне намаганняў па рэалізацыі, у тым ліку ў выпадку неабходнасці, праз ствараемыя на раўнапраўнай аснове агульныя каардынуючыя інстытуты наступных пытанняў:

- забеспячэння і аховы правоў чалавека,
- узаемадзеяння ў знешняй палітыцы і знешнеэканамічнай дзейнасці,
- супрацоўніцтва ў фарміраванні і развіцці агульнай эканамічнай прасторы, агульнаеўрапейскага і еўразійскага рынкаў, у галіне мытнай палітыкі,
- кіравання сістэмамі энергетыкі, транспарту, інфарматыкі і сувязі, уключаючы спадарожнікавую сувязь і тэлекамунікацыі,
- супрацоўніцтва ў галіне навакольнага асяроддзя, удзелу ў стварэнні ўсеабдымнай міжнароднай сістэмы экалагічнай бяспекі, аказання ўзаемнай дапамогі пры надзвычайных абставінах,
- пытанняў міграцыйнай палітыкі,
- барацьбы са злачыннасцю, уключаючы міжнародную злачыннасць.

Артыкул 10

Бакі будуць ажыццяўляць эканамічнае, тэхнічнае і іншае супрацоўніцтва па мінімізацыі вынікаў катастрофы на Чарнобыльскай АЭС.

Артыкул 11

Эканамічныя адносіны Бакоў рэгламентуюцца пагадненнямі з прадастаўленнем рэжыму найбольшага спрыяння. Бакі забяспечваюць развіццё эканамічных, гандлёвых, навукова-тэхнічных адносін на ўзроўнях:

- органаў дзяржаўнай улады і кіравання,
- банкаў і фінансавай сістэмы,
- органаў тэрытарыяльнага (муніцыпальнага) самакіравання,
- прадпрыемстваў, аб'яднанняў, арганізацый і ўстаноў, уключаючы сумесныя кыргызска-беларускія і беларуска-кыргызскія прадпрыемствы,
- індывідуальных прадпрымальнікаў.

Бакі пагадзіліся ў тым, што канкрэтны механізм міжгаспадарчых адносін, гандлёвага абмену, усіх відаў сувязей і перавозак, а таксама

пытанні эканамічнага і інфармацыйнага супрацоўніцтва будуць урэгуляваны міжурадавымі актамі. Бакі не будуць прымяняць у аднабаковым парадку эканамічныя меры, якія дэстабілізуюць або наносяць урон другому Боку.

Артыкул 12

Бакі заключаюць міжурадавыя пагадненні аб узаемных пастаўках і паслугах, плацяжах, цэнах і руху каштоўных папер, а таксама тэрмінах пераходу на ўзаемныя разлікі з арыентацыяй на ўзровень сусветных цэн.

Дадзены пералік пагадненняў не з'яўляецца вычарпальным. Бакі абавязваюцца прымаць меры па каардынацыі цэнавай палітыкі.

Артыкул 13

Бакі забяспечваюць транзітныя аперацыі праз паветраныя і рачныя порты, чыгуначную і аўтадарожную сеткі, магістральныя трубаправоды, размешчаныя на іх тэрыторыях.

Умовы і парадак ажыццяўлення транзітных аперацый вызначаюцца спецыяльнымі пагадненнямі Бакоў.

Артыкул 14

Бакі пакідаюць за сабой права на заключэнне дадатковых дагавораў і пагадненняў аб супрацоўніцтве ва ўсіх іншых галінах міждзяржаўных адносін.

Артыкул 15

Бакі лічаць мэтазгодным ажыццявіць абмен паўнамоцнымі прадстаўніцтвамі. Парадак абмену прадстаўніцтвамі і іх статус будуць урэгуляваны спецыяльнымі пагадненнямі.

Артыкул 16

Спрэчкі адносна тлумачэння і прымянення гэтага дагавора падлягаюць вырашэнню шляхам кансультацый і перагавораў паміж Бакамі.

Артыкул 17

Гэты дагавор не закранае абавязкаў Бакоў у адносінах да трэціх дзяржаў і іх права на заключэнне дагавораў з трэцімі дзяржавамі аб іх удзеле ў вызначаных гэтым дагаворам сферах сумеснай дзейнасці.

Артыкул 18

Па меры неабходнасці, але не радзей аднаго разу ў год, Бакі будуць праводзіць кансультацыі і перагаворы па пытаннях выканання гэтага дагавора.

У мэтах рэалізацыі гэтага дагавора Бакі лічаць неабходным стварыць пастаянна дзеючую міждзяржаўную камісію па супрацоўніцтву.

Артыкул 19

Кожны з Бакоў пакідае за сабой права ініцыіраваць у рамках кансультацый перагаворы аб мэтазгоднасці працягу дзеянняў гэтага дагавора або асобных яго частак.

Палажэнні гэтага дагавора могуць быць дапоўнены або зменены па ўзаемнай згодзе Бакоў.

Артыкул 20

Гэты дагавор падлягае ратыфікацыі.

Абмен ратыфікацыйнымі граматамі адбудзецца ў горадзе Бішкеку.

Гэты дагавор уступае ў сілу ў дзень абмену ратыфікацыйнымі граматамі.

Артыкул 21

Гэты дагавор заключаецца тэрмінам на дзесяць гадоў.

Дзеянне дагавора аўтаматычна працягваецца на наступны дзесяцігадовы тэрмін, калі ні адзін з Бакоў не заявіць аб сваім жаданні дэнансаваць яго шляхам пісьмовага паведамлення не пазней чым за шэсць месяцаў да заканчэння тэрміну дзеяння дагавора.

Афармлена ў г. Мінску 29 снежня 1991 г. у трох экземплярах, кожны на кыргызскай, беларускай і рускай мовах. Усе тры тэксты маюць аднолькавую сілу.

Артыкул 22

Гэты дагавор пасля ўступлення яго ў сілу накіроўваецца ў Сакратарыят Арганізацыі Аб'яднаных Нацый для рэгістрацыі і апублікавання.

За Рэспубліку Кыргызстан
А. Акаеў,
Прэзідэнт Рэспублікі Кыргызстан

За Рэспубліку Беларусь
С. Шушкевіч,
Старшыня Вярхоўнага
Савета Рэспублікі Беларусь

Ведамасці ВС РБ. 1993. № 16. Арт. 196.

№ 17

ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ
АБ УЗБРОЕНЫХ СІЛАХ, ЯКІЯ ДЫСЛАЦЫРУЮЦЦА
НА ТЭРЫТОРЫІ РЭСПУБЛІКІ

г. Мінск *11 студзеня 1992 г.*

Кіруючыся Дэкларацыяй Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь аб дзяржаўным суверэнітэце Рэспублікі Беларусь, Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Падпарадкаваць усе фарміраванні Узброеных Сіл на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь, за выключэннем войск, якія ўваходзяць у склад Стратэгічных сіл, пералік якіх вызначыць сумесна з Галоўнакамандуючым Узброенымі Сіламі Садружнасці Незалежных Дзяржаў і зацвердзіць адпаведным дагаворам.

Даручыць Прэзідыуму Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь утварыць са складу народных дэпутатаў і членаў Урада Рэспублікі Беларусь камісію на чале са Старшынёй Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь для правядзення экстраных перагавораў з кіраўнікамі дзяржаў, якія ўвайшлі ў склад СНД, па пытаннях вызначэння парадку ўтрымання, забеспячэння і рэфармавання Узброеных Сіл Садружнасці Незалежных Дзяржаў, сацыяльнай абароны ваеннаслужачых і членаў іх сем'яў.

2. Да назначэння міністра абароны Рэспублікі Беларусь пацвердзіць паўнамоцтвы камандуючага БВА генерал-палкоўніка Кастэнкі А. І., даручыць яму кантроль над усімі Узброенымі Сіламі на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь і ўскласці на яго адказнасць за захаванне матэрыяльна-тэхнічнай базы Узброеных Сіл на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь.

Кіраўніцтва Стратэгічнымі сіламі на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь ажыццяўляецца аб'яднаным камандаваннем Стратэгічнымі сіламі дзяржаў — удзельніц СНД.

3. Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь зацвердзіць Палажэнне аб Міністэрстве абароны Рэспублікі Беларусь, вызначыўшы структуру і парадак яго фарміравання.

4. Даручыць Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь, Камісіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь па пытаннях нацыянальнай бяспекі, абароны і барацьбы са злачыннасцю ў I квартале 1992 г. падрыхтаваць праекты законаў аб абароне Рэспублікі Беларусь, аб Узброеных Сілах Рэспублікі Беларусь, аб сацыяльнай абароне ваеннаслужачых і членаў іх сем'яў і ўнесці на разгляд Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь.

5. Прыняць Заяву Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь «Аб Узброеных Сілах былога Саюза ССР» і давесці яе тэкст да ведама вышэйшых органаў дзяржаўнай улады і кіраўнікоў дзяржаў — удзельніц СНД.

6. Гэту пастанову ўвесці ў дзеянне з моманту яе прыняцця.

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь
С. Шушкевіч

Ведамасці ВС РБ. 1992. № 5. Арт. 85.

№ 18
ЗАЯВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ УЗБРОЕНЫХ СІЛАХ БЫЛОГА САЮЗА ССР

г. Мінск *11 студзеня 1992 г.*

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь выказвае глыбокую заклапочанасць тым, што працэс вырашэння пытанняў аб лёсе Узброеных Сіл былога Саюза ССР у апошні час набывае неканструктыўны, небяспечны характар і выходзіць за рамкі пагадненняў паміж дзяржавамі — членамі СНД па гэтай праблеме. Такое развіццё падзей можа прывесці да крайне непажаданых вынікаў і пагражае перайсці ў рэчышча сілавога процістаяння паміж асобнымі дзяржавамі.

У сувязі з гэтым Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь з а я ў л я е:

1. У пытанні аб лёсе Узброеных Сіл былога Саюза ССР альтэрнатывы перагаворнаму працэсу быць не павінна, а перагаворы неабходна весці строга ў рамках адпаведных дагаворанасцей паміж кіраўнікамі дзяржаў — членаў СНД.

2. Паважаючы правы дзяржаў — членаў СНД на самастойную ваенную палітыку і пацвярджаючы сваё імкненне да стварэння незалежнай, нейтральнай і бяз'ядзернай дзяржавы, Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь заклікае дзяржавы, якія ўваходзяць у СНД, неадкладна прыступіць да перагавораў аб лёсе Узброеных Сіл былога Саюза ССР.

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь заклікае Вярхоўныя Саветы Расіі і Украіны, а таксама кіраўнікоў гэтых дзяржаў на час перагавораў устрымацца ад любых аднабаковых дзеянняў, здольных дэстабілізаваць сітуацыю.

У выпадку зрыву гэтага перагаворнага працэсу Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь пакідае за сабой права ў аднабаковым парадку прымаць рашэнні па рэалізацыі ваеннай палітыкі Рэспублікі Беларусь.

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь

Ведамасці ВС РБ. 1992. № 5. Арт. 86.

№ 19
ПАГАДНЕННЕ АБ РЭГУЛЯВАННІ ЎЗАЕМААДНОСІН ДЗЯРЖАЎ САДРУЖНАСЦІ Ў ГАЛІНЕ ГАНДЛЁВА-ЭКАНАМІЧНАГА СУПРАЦОЎНІЦТВА Ў 1992 г.

г. Мінск *14 лютага 1992 г.*

Главы государств и главы правительств государств Содружества, далее именуемые «Стороны», в целях создания благоприятных условий для

развития торгово-экономического сотрудничества между предприятиями и организациями, расположенными на территориях сторон, договорились о нижеследующем:

Статья 1

Торгово-экономические взаимоотношения государств осуществлять в рамках Содружества на основе взаимной выгоды и воздерживаться от действий, наносящих экономический ущерб друг другу.

Статья 2

Для взаимных расчетов между хозяйствующими субъектами, кредитования и иных финансовых операций в рамках Содружества Стороны используют единую денежную единицу (рубль).

При введении отдельными государствами Содружества своей национальной валюты порядок расчетов будет определяться отдельными соглашениями.

Расчеты между предприятиями и организациями государств Содружества осуществляются по свободным рыночным ценам. По отдельным важнейшим взаимосогласованным Сторонами видам продукции, поставляемой в рамках межправительственных соглашений, возможно установление предельного уровня цен.

Стороны договорились регулировать цены на продукцию предприятий-монополистов на основе специального соглашения.

Статья 3

Стороны обязуются обеспечивать беспрепятственный транзит через территории своих государств товаров и услуг, поставляемых в другие государства, и согласовывать предельный уровень тарифов на перевозку грузов.

Статья 4

Стороны обязуются принять меры по устранению двойного или многократного налогообложения доходов от торговли между предприятиями государств Содружества.

Статья 5

Стороны согласились не осуществлять квотирование и лицензирование, а также другие формы нетарифных ограничений на поставки продукции, за исключением перечня товаров по номенклатуре, включенной в межправительственные соглашения.

До согласования этого перечня квотирование и лицензирование осуществлять в соответствии с порядком, принятым в каждом государстве.

Стороны договорились довести до организаций, отвечающих за выполнение межправительственных соглашений, квоты на вывоз продукции в государства Содружества в соответствии с объемами, установленными соглашениями. Данные квоты являются основаниями для выдачи лицензии на вывоз продукции в соответствующие государства Содружества. Извещения

о прикреплении покупателей к поставщикам, выданные регулирующими органами Сторон в пределах установленных квот, считаются лицензиями на вывоз продукции с их территории.

Стороны договорились до принятия национальных нормативных актов, регулирующих вывоз и ввоз товаров, обеспечить беспрепятственный пропуск через свои границы грузов, перемещаемых на основании нарядов на прикрепление, выдаваемых уполномоченными организациями Сторон.

Статья 6

Стороны согласились принять необходимые нормативные акты, гарантирующие выполнение межправительственных соглашений о поставках товаров, в том числе заключение в месячный срок хозяйственных договоров между предприятиями Сторон на поставку продукции в 1992 г. в счет выполнения указанных соглашений и их выполнение.

Стороны согласились в недельный срок принять необходимые нормативные акты, обеспечивающие в феврале текущего года заключение предприятиями, объединениями и организациями, расположенными на территориях государств, хозяйственных договоров на поставку продукции в 1992 г. и их выполнение по доведенным правительственными органами объемам поставок в соответствии с межправительственными соглашениями. Стороны обеспечат принятие заказов на поставку продукции всеми предприятиями, объединениями и организациями по межправительственным соглашениям в пределах установленных квот, а также ответственность за отказ от заключения договоров на поставку продукции в соответствии с указанными объемами в виде штрафа, а за невыполнение обязательств по поставкам — неустойки. Размеры штрафа и неустойки согласовать в недельный срок.

Стороны согласились требовать от предприятий, объединений и организаций, расположенных на территориях Сторон, при заключении договоров на поставку продукции, включенной в межправительственные соглашения, отказаться от предъявления потребителям в одностороннем порядке дополнительных требований о встречных поставках продукции. С согласия Сторон допускать оформление прямых договоров с отдельными регионами Сторон за счет согласованных объемов поставки на 1992 г.

Статья 7

Стороны обязуются принять меры к сохранению и развитию кооперированных отраслевых и межотраслевых связей по поставкам сырья, материалов, полуфабрикатов и комплектующих изделий, используемых в технологических переделах, и другой продукции, не предусмотренной межправительственными соглашениями, как правило, на уровне не менее 70 процентов объемов поставок 1991 г.

Статья 8

Стороны считают недопустимым предъявление в одностороннем порядке предприятиями, расположенными на территориях Сторон, дополнительных

требований о встречных поставках продукции при заключении договоров на поставку продукции и выполнение межправительственных соглашений.

Для контроля за исполнением межправительственных соглашений, согласования сроков взаимных поставок, рассмотрения спорных вопросов по их осуществлению Стороны образуют двусторонние комиссии из числа представителей заинтересованных государственных ведомств.

Статья 9

Стороны организуют учет взаимных платежей и расчетов по торговым и неторговым операциям на основе платежных балансов и стремятся к достижению их сбалансированности. Стороны признают право каждой из Сторон в целях обеспечения сбалансированности платежного баланса вводить ограничения в платежно-расчетных отношениях с другими Сторонами и требовать оформления государственных обязательств по погашению сальдо платежного баланса.

Статья 10

Стороны договорились не допускать реэкспорта товаров, подлежащих квотированию и лицензированию, без согласия уполномоченного органа государства, на территории которого были произведены данные товары. В случае реэкспорта таких товаров государство, на территории которого они были произведены, вправе вводить дополнительно к межправительственным соглашениям меры по ограничению вывоза товаров на территорию государства, допустившего реэкспорт, а также требовать компенсацию ущерба в размере всей валютной выручки от реэкспорта.

Статья 11

Стороны договорились в целях создания общей правовой базы, регулирующей взаимоотношения хозяйствующих субъектов разных государств Содружества, в месячный срок принять соглашение об общих условиях поставок товаров между организациями государств Содружества.

Статья 12

Стороны образовывают Консультативный таможенный совет, состоящий из представителей Сторон, для выработки и проведения совместной таможенной политики, координации взаимодействия таможенных служб, ведения таможенной статистики и поручают соответствующим органам в месячный срок подготовить положение об этом совете и его персональном составе.

Статья 13

Стороны договорились в месячный срок заключить соглашения о порядке разрешения спорных вопросов, возникающих между предприятиями и организациями государств Содружества при осуществлении торгово-экономического сотрудничества, и учредить необходимые органы для их рассмотрения.

Статья 14

Соглашение вступает в силу с момента его подписания.

Совершено в г. Минске 14 февраля 1992 г. в одном подлинном экземпляре на русском языке. Подлинный экземпляр хранится в архиве Правительства Республики Беларусь, которое направит государствам, подписавшим настоящее соглашение, его заверенную копию.

Соглашение подписали представители Азербайджана, Армении, Беларуси, Казахстана, Кыргызстана, Молдовы, России, Таджикистана, Туркменистана, Узбекистана и Украины.

Советская Белоруссия. 1992 г. 18 февраля.

№ 20

ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ ДЗЯРЖАВАМІ—УДЗЕЛЬНІЦАМІ САДРУЖНАСЦІ НЕЗАЛЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ АБ СТАТУСЕ СТРАТЭГІЧНЫХ СІЛ

г. Мінск *14 лютага 1992 г.*

Азербайджанская Республика, Республика Армения, Республика Беларусь, Республика Казахстан, Республика Кыргызстан, Российская Федерация, Республика Таджикистан, Туркменистан, Республика Узбекистан и Украина, именуемые далее — «государства — участники Содружества»,

руководствуясь соглашением по Стратегическим силам между государствами — участниками Содружества Независимых Государств,

учитывая роль Стратегических сил Содружества в деле обеспечения безопасности государств — участников Содружества,

подтверждая свою приверженность принципам и нормам международного права,

согласились о нижеследующем:

Статья 1. Употребление терминов

Для целей настоящего соглашения нижеуказанные термины означают:

1. «Стратегические силы» — воинские формирования и объекты, находящиеся под единым командованием, перечень которых определяется каждым государством по согласованию с командованием Стратегическими силами и утверждается Советом глав государств.

2. «Воинские формирования и объекты» — воинские части, учреждения, военно-учебные заведения, предприятия, организации, военные представительства, аэродромы, полигоны, командные пункты и другие объекты Стратегических сил.

3. «Государство пребывания» — государство—участник Содружества, на территории которого дислоцируются Стратегические силы.

4. «Место дислокации (базирования)» — территория, выделенная в пользование Стратегическим силам.

5. «Недвижимое имущество Стратегических сил» — расположенные на предоставленных во временное пользование земельных участках военные городки, аэродромы, военно-морские базы, порты, подъездные железнодорожные пути, сооружения боевых позиций, учебные поля, полигоны, стрельбища, стационарные пункты управления и средства связи, жилые здания и другие сооружения, находящиеся в пользовании Стратегических сил и обеспечивающие их функционирование.

6. «Движимое имущество Стратегических сил» — все виды вооружения, боеприпасов, военной техники, включая необходимые транспортные средства и другие материально-технические средства, находящиеся в пользовании Стратегических сил.

7. «Лица, входящие в состав Стратегических сил» — военнослужащие и гражданские лица, проходящие службу или работающие в формированиях Стратегических сил.

8. «Члены семей лиц, входящих в состав Стратегических сил» — супруги, дети, а также находящиеся на их иждивении другие родственники.

Статья 2. Общие положения

1. Участником настоящего соглашения может быть любое государство — участник Содружества вне зависимости от того, дислоцируются ли на его территории воинские формирования и объекты Стратегических сил.

2. Стратегические силы предназначены для обеспечения безопасности всех государств—участников соглашения и содержатся за счет фиксированных взносов этих государств. (Имущество Стратегических сил является совместной собственностью всех государств — участников соглашения — особое мнение Армении.)

3. Каждое из государств — участников Содружества выражает согласие на постоянное или временное размещение и функционирование воинских формирований и объектов Стратегических сил в местах дислокации (базирования), в которых они размещались и функционировали на момент подписания настоящего соглашения. Изменение мест дислокации осуществляется по договоренности между участниками настоящего соглашения.

4. Дислокация воинских формирований объектов Стратегических сил на территории государства — участника Содружества ни в чем не затрагивает суверенитет этого государства. Стратегические силы не вмешиваются во внутренние дела государства пребывания.

Воинские формирования и объекты Стратегических сил, дислоцирующиеся на территории государства — участника Содружества, лица, входящие в их состав, обязаны уважать и соблюдать законы этого государства.

5. Государства — участники Содружества не допускают действий, затрудняющих выполнение Стратегическими силами своих функций, если они не противоречат законодательству суверенного государства.

Статья 3. Комплектование Стратегических сил

Стратегические силы комплектуются личным составом на основании принципов, определенных отдельным соглашением.

Статья 4. Руководство Стратегическими силами

1. Стратегические силы функционируют как самостоятельное стратегическое объединение.

2. Руководство Стратегическими силами Содружества осуществляет командующий Стратегическими силами, подчиненный Совету глав государств и Главнокомандующему Объединенными вооруженными силами Содружества Независимых Государств.

3. Командование Стратегических сил:

- разрабатывает планы боевого применения объединений, соединений и частей Стратегических сил;
- организует боевое дежурство (боевую службу), планирует и проводит оперативную и боевую подготовку, выполняет другие мероприятия по поддержанию Стратегических сил в необходимой боевой готовности;
- осуществляет непосредственное боевое управление объединениями, соединениями и частями Стратегических сил; организует и проводит мероприятия по обеспечению безопасности ядерного оружия в районах его базирования и на маршрутах перемещения, гражданского населения и охране окружающей среды;
- выполняет предписанные им функции в общей системе мер по исключению несанкционированных действий с ядерным оружием;
- размещает на договорной основе в научных и промышленных организациях государств — участников Содружества заказы на разработку и поставку Стратегическим силам вооружения и военной техники в соответствии с утвержденными программами вооружения, разработку и поставку Стратегическим силам вооружения и военной техники в соответствии с утвержденными программами вооружения, осуществляет финансирование выполняемых работ в пределах выделяемых на эти цели бюджетных ассигнований;
- осуществляет меры по соблюдению международных договоров по ядерному оружию и другим видам оружия массового уничтожения.

4. Решение о необходимости применения ядерного оружия принимается в порядке, предусмотренном статьей 4 соглашения между государствами — участниками Содружества Независимых Государств по Стратегическим силам от 30 декабря 1991 г.

Статья 5. Правовое положение лиц, входящих в состав Стратегических сил, и членов их семей

Правовое положение лиц, входящих в состав Стратегических сил, и членов их семей регулируется соглашением между государствами — участниками Содружества Независимых Государств о социальных и правовых

гарантиях военнослужащих, лиц, уволенных с военной службы, и членов их семей.

Статья 6. Взаимоотношения Стратегических сил с государственными органами, предприятиями и организациями государств — участников Содружества

1. Органы военного управления Стратегических сил Содружества осуществляют свою деятельность во взаимодействии с государственными органами, предприятиями и организациями государств — участников Содружества.

2. Стратегические силы Содружества заключают с предприятиями и организациями государств — участников Содружества договоры на выполнение работ по созданию, модернизации и ликвидации образцов вооружения и военной техники и по другим вопросам обеспечения деятельности Стратегических сил. Государства — участники Содружества содействуют заключению таких договоров.

3. Передвижение соединений и частей Стратегических сил, учения, маневры, другие мероприятия оперативной и боевой подготовки Стратегических сил вне пределов мест их постоянной дислокации (базирования) проводятся в соответствии с планами, согласованными с органом, уполномоченным правительством государства— участника Содружества, на территории которого планируется проведение этих мероприятий, либо с согласия в каждом случае этого правительства или уполномоченного им органа.

Государства — участники Содружества предоставляют воинским формированиям и объектам Стратегических сил для передвижения в соответствии с указанными планами необходимые средства транспорта, наземное, воздушное и морское пространство.

4. Строительство в местах дислокации Стратегических сил новых дорог, мостов, зданий, постоянных радио- и радиотехнических сооружений с определением их частот и мощностей, а также строительство других объектов недвижимого имущества Стратегических сил осуществляется с согласия компетентных органов государства — участника Содружества, на территории которого предполагается строительство новых объектов.

5. При освобождении земельных участков, находящихся в пользовании Стратегических сил, они возвращаются государству пребывания. Вопрос о построенных на них на средства Стратегических сил объектах недвижимого имущества решается в соответствии с законодательством государства пребывания или с соответствующим соглашением.

Статья 7. Финансирование Стратегических сил и их материально-техническое обеспечение

1. Государства — участники Содружества принимают долевое участие в финансировании Стратегических сил, в выполнении международных обязательств по их сокращению и ликвидации. Объемы расходов на указанные цели и порядок финансирования определяются отдельным соглашением.

2. Порядок материально-технического обеспечения Стратегических сил и расчетов в валюте государства пребывания определяется Советом глав правительств участников Содружества.

Статья 8. Имущество Стратегических сил

1. Государства пребывания сохраняют за Стратегическими силами недвижимое имущество, которое они имели к моменту подписания настоящего соглашения, а также обеспечивают их электроэнергией, коммунальными и другими услугами. Порядок и условия пользования Стратегическими силами выделенными им земельными участками, а также предоставления Стратегическим силам всякого рода услуг определяются в соответствии с законодательством государства пребывания.

2. Движимое имущество Стратегических сил находится в их владении и пользовании. Порядок распоряжения им определяется Советом глав правительств Содружества.

Государства — участники Содружества обязуются не препятствовать перемещению движимого имущества Стратегических сил за пределы государства по согласованию со стороной пребывания.

3. Автотранспортные средства воинских формирований Стратегических сил имеют регистрационные номера и отличительные знаки. Единые регистрационные номера и знаки устанавливаются главным командованием Объединенных вооруженных сил Содружества.

Статья 9. Вопросы юрисдикции

По делам о преступлениях и проступках, совершенных лицами, входящими в состав Стратегических сил, или членами их семей, применяется законодательство, действующее на территории государства — участника Содружества, где совершены преступления или проступки.

Статья 10. Порядок выхода из соглашения

Каждое государство — участник Содружества в порядке осуществления своего суверенитета имеет право выйти из настоящего соглашения. Государство — участник Содружества, намеревающееся выйти из соглашения, уведомляет в письменной форме государство депозитария и все другие государства-участники о своем решении поступить таким образом. Такое уведомление дается по меньшей мере за один год до предполагаемого выхода из настоящего соглашения.

Статья 11. Вступление соглашения в силу

1. Настоящее соглашение подлежит ратификации каждым государством — участником Содружества в соответствии с его конституционными процедурами. Ратификационные грамоты передаются на хранение Правительству Республики Беларусь, которое настоящим соглашением назначается в качестве депозитария.

2. Настоящее соглашение вступает в силу через 10 дней после сдачи на хранение ратификационных грамот всеми государствами — участниками Содружества.

3. Депозитарий незамедлительно сообщает всем государствам — участникам Содружества:

а) о сдаче на хранение каждой ратификационной грамоты;

б) о вступлении в силу настоящего соглашения;

в) о любом уведомлении государства — участника Содружества о выходе в соответствии со статьей 10 из настоящего соглашения и дате выхода;

г) о любом вопросе, требующем пересмотра или уточнения положений настоящего соглашения.

Соглашение вступает в силу с момента его подписания.

Совершено в г. Минске 14 февраля 1992 г. в одном подлинном экземпляре на русском языке. Подлинный экземпляр хранится в архиве Правительства Республики Беларусь, которое направит государствам, подписавшим настоящее соглашение, его заверенную копию.

Советская Белоруссия. 1992 г. 18 февраля.

№ 21
ПАГАДНЕННЕ АБ ПРЫНЦЫПАХ МЫТНАЙ ПАЛІТЫКІ*

г. Масква *13 сакавіка 1992 г.*

Дзяржавы — удзельніцы гэтага пагаднення, якія далей называюцца «Дагаворныя Бакі»,

жадаючы захаваць і ўмацаваць адзіную эканамічную прастору ў адносінах паміж сабой, імкнучыся забяспечыць у межах гэтай прасторы свабодны рух тавараў,

зыходзячы з неабходнасці праводзіць узгодненую паміж сабой мытную палітыку ў адносінах да трэціх краін і імкнучыся да уніфікацыі мытнага заканадаўства і мытных працэдур,

маючы на мэце стымуляваць развіцце эканомікі і абарону ўнутранага рынку,

пагадзіліся аб наступным:

Артыкул 1

Для рэалізацыі мэт гэтага пагаднення Дагаворныя Бакі ствараюць Мытны саюз, які з'яўляецца ў межах сваіх функцый самастойным суб'ектам міжнароднага права.

Дагаворныя Бакі ствараюць агульную мытную тэрыторыю, якая ўяўляе сабой сукупнасць мытных тэрыторый Дагаворных Бакоў.

---

* Ратыфікавана Вярхоўным Саветам РБ 3 лютага 1993 г.

Артыкул 2

Дагаворныя Бакі ўзгадняюць агульны мытны тарыф і садзейнічаюць аднолькаваму ўнутранаму падаткаабкладанню тавараў і іншых прадметаў, якія ўвозяцца на агульную мытную тэрыторыю і вывозяцца з гэтай тэрыторыі.

Тавары, якія абарочваюцца ўнутры Мытнага саюза, не абкладаюцца мытнымі пошлінамі і іншымі падаткамі і зборамі, што маюць эквівалентнае дзеянне.

Артыкул 3

Дагаворныя Бакі ўстрымліваюцца ад устанаўлення мытных бар'ераў паміж сабой і абавязваюцца пераглядаць дзеючыя колькасныя абмежаванні, з тым каб аб'ём абмежаванняў на вываз тавараў ва ўзаемным абмене змяншаўся.

Пры гэтым колькасныя абмежаванні могуць захоўвацца толькі па ўзаемным ўзгадненні паміж дзяржавамі толькі на вываз тавараў і на канкрэтны тэрмін.

Дагаворныя Бакі абавязваюцца адмяніць колькасныя абмежаванні на вываз рэчаў асабістага карыстання, прыналежных грамадзянам Дагаворных Бакоў.

У выпадку ўвядзення часовых колькасных абмежаванняў на вываз тавараў гэтыя абмежаванні ў роўнай ступені прымяняюцца ў адносінах да ўсіх Дагаворных Бакоў.

Артыкул 4

Гэта пагадненне не закранае правы любога Дагаворнага Боку на прыняцце ў адпаведнасці з міжнародным правам, а таксама яго ўнутраным заканадаўствам мер, неабходных для аховы дзяржаўнай бяспекі, грамадскага парадку, здароўя або маральнасці насельніцтва, культурна-гістарычнай спадчыны сваіх народаў, аховы рэдкіх жывёл і раслін.

Артыкул 5

Для забеспячэння функцыяніравання Мытнага саюза, выпрацоўкі і правядзення агульнай мытнай палітыкі, каардынацыі ўзаемадзеяння мытных служб, збору і аналізу мытнай статыстыкі Дагаворныя Бакі засноўваюць Мытны савет.

Артыкул 6

Мытны савет, які складаецца з паўнамоцных прадстаўнікоў Дагаворных Бакоў, з'яўляецца вышэйшым органам Мытнага саюза.

Дзейнасць Мытнага савета рэгламентуецца палажэннем аб гэтым савеце, якое зацвярджаецца Дагаворнымі Бакамі.

Артыкул 7

Бюджэт для вырашэння пытанняў матэрыяльна-тэхнічнага, фінансавага, кадравага, сацыяльнага і іншага забеспячэння дзейнасці Мытнага савета фарміру-

ецца за кошт узносаў, якія ўносяцца ўрадамі Дагаворных Бакоў па ўзгодненых паміж імі квотах.

Артыкул 8

Даходы ад збірання мытных пошлін і падаткаў пры ўвозе тавараў на агульную мытную тэрыторыю з трэціх краін і вывазе тавараў з гэтай тэрыторыі ў трэція краіны накіроўваюцца ў бюджэты дзяржаў — удзельніц Мытнага саюза.

Артыкул 9

Дагаворныя Бакі абавязваюцца не прымаць нарматыўных актаў, якія супярэчаць гэтаму пагадненню, і прывесці свае дзеючыя нарматыўныя акты ў адпаведнасць з гэтым пагадненнем у тэрмін не пазней аднаго года пасля ўступлення яго ў сілу.

Артыкул 10

Парадак урэгулявання спрэчных пытанняў, якія могуць узнікнуць у сувязі з тлумачэннем і прымяненнем гэтага пагаднення, а таксама працэдура выхаду з Мытнага саюза вызначаюцца асобным пагадненнем, што заключаецца паміж Дагаворнымі Бакамі.

Артыкул 11

Да Мытнага саюза пры згодзе ўсіх яго членаў можа далучыцца любая іншая дзяржава.

З гэтай дзяржавай заключаецца спецыяльнае пагадненне аб умовах яе ўдзелу ў Мытным саюзе.

Артыкул 12

Гэта пагадненне ўступае ў сілу ў адносінах да кожнага з Бакоў праз адзін месяц з даты здачы ім дэпазітарыю паведамлення аб выкананні ўсіх фармальнасцей, неабходных для яго ўступлення ў сілу.

Для дзяржавы, якая далучаецца да гэтага пагаднення, яно ўступае ў сілу праз адзін месяц пасля дня здачы ёю такіх дакументаў.

Аформлена ў г. Маскве 13 сакавіка 1992 г. у адным аўтэнтычным экземпляры на рускай мове. Аўтэнтычны экземпляр захоўваецца ў архіве Урада Рэспублікі Беларусь, які накіроўвае дзяржавам — удзельніцам гэтага пагаднення яго завераную копію.

ПАДПІСАЛІ:

Рэспубліка Арменія
з наступнай заўвагай:
«Пры захаванні за нацыянальнай мытнай службай міжнароднай права-суб'ектнасці»

Рэспубліка Малдова
з наступнымі заўвагамі
«Супраць стварэння Мытнага саюза як суб'екта права. Усе пытанні — праз двухбаковыя пагадненні»

Рэспубліка Беларусь
Рэспубліка Казахстан
Рэспубліка Кыргызстан
Расійская Федэрацыя
Рэспубліка Таджыкістан
Туркменістан
з улікам заўваг
Рэспубліка Узбекістан

Ведамасці ВС РБ. 1993. № 18. Арт. 208.

№ 22

ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ САЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ РЭСПУБЛІКІ В'ЕТНАМ АБ ГАНДЛЁВА-ЭКАНАМІЧНЫМ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ*

г. Ханой *19 сакавіка 1992 г.*

Урад Рэспублікі Беларусь і Урад Сацыялістычнай Рэспублікі В'етнам, якія называюцца ў далейшым — Дагаворныя Бакі,

у мэтах умацавання і развіцця гандлёва-эканамічнага супрацоўніцтва паміж Рэспублікай Беларусь і Сацыялістычнай Рэспублікай В'етнам,

кіруючыся пры ажыццяўленні ўзаемных гандлёва-эканамічных сувязей прынцыпамі раўнапраўя, узаемнай выгады і нормамі міжнароднага права,

дамовіліся аб ніжэйпададзеным:

Артыкул 1

Дагаворныя Бакі будуць садзейнічаць пашырэнню гандлёва-эканамічных сувязей, якія склаліся паміж абедзвюма краінамі.

Дагаворныя Бакі забяспечаць стабільнае і доўгатэрміновае развіццё гандлёва-эканамічных адносін паміж дзвюма краінамі і створаць для гэтага рэжым найбольшага спрыяння.

Артыкул 2

Дагаворныя Бакі будуць ствараць неабходныя прававыя, эканамічныя, фінансавыя і іншыя ўмовы для захоўвання і развіцця розных форм гандлёва-эканамічных сувязей, уключаючы прамыя сувязі, стварэнне сумесных прадпрыемстваў, спецыялізацыю і кааперацыю ў вытворчасці з улікам тавараабменных аперацый (бартэр).

---

* Ратыфікавана Вярхоўным Саветам РБ 4 кастрычніка 1994 г.

Артыкул 3

Пастаўкі тавараў і аказанне паслуг у гандлёва-эканамічных сувязях паміж абедзвюма краінамі будуць ажыццяўляцца на аснове кантрактаў, што заключаюцца паміж фізічнымі і юрыдычнымі асобамі абедзвюх краін, якія маюць права на ажыццяўленне знешнеэканамічнай дзейнасці (у далейшым названыя «эканамічныя суб'екты»).

У мэтах захоўвання складзеных і неабходных для Дагаворных Бакоў гандлёва-эканамічных сувязей кожны год Бакі могуць узгадняць спісы, якія змяшчаюць аб'ёмы і наменклатуру тавараў і паслуг, што маюць значэнне дзяржаўнай важнасці. Пастаўкі тавараў і аказанне паслуг звыш наменклатуры і аб'ёму, якія прадугледжаны спісамі, могуць таксама ажыццяўляцца эканамічнымі суб'ектамі на падставе адпаведных дагаворанасцей у адпаведнасці з заканадаўствам краін Дагаворных Бакоў.

Артыкул 4

Цэны на тавары і паслугі ў гандлёва-эканамічных сувязях паміж абедзвюма краінамі будуць узгоднены ў кантрактах эканамічнымі суб'ектамі на аснове бягучых сусветных цэн.

Артыкул 5

Тавары, якія пастаўляюцца ў адпаведнасці з сапраўдным пагадненнем, могуць быць рээкспартаваны ў трэція краіны толькі з папярэдняй пісьмовай згоды экспарцёра.

Артыкул 6

Разлікі і плацяжы за тавары і паслугі ў гандлёва-эканамічных сувязях паміж эканамічнымі суб'ектамі абедзвюх краін будуць ажыццяўляцца ў свабодна канверсаванай валюце праз упаўнаважаныя імі банкі краін Дагаворных Бакоў.

Упаўнаважаныя банкі Дагаворных Бакоў узгадняюць у месячны тэрмін з даты ўваходжання ў сілу дадзенага пагаднення неабходны тэхнічны парадак разлікаў і плацяжоў згодна з гэтым пагадненнем.

Артыкул 7

Дагаворныя Бакі ствараць Сумесную камісію з прадстаўнікоў Рэспублікі Беларусь і Сацыялістычнай Рэспублікі В'етнам для разгляду ходу выканання дадзенага пагаднення і падрыхтоўкі рэкамендацый аб мерах па развіцці гандлёва-эканамічнага супрацоўніцтва.

Пасяджэнні Сумеснай камісіі будуць праходзіць па ўзаемнай дамоўленасці па чарзе ў г. Мінску і ў г. Ханоі.

Артыкул 8

Па ўзгадненню Дагаворных Бакоў у дадзенае пагадненне могуць быць унесены змены і дапаўненні, якія будуць афармляцца адпаведным пратаколам.

Артыкул 9

Дадзенае пагадненне ўвойдзе ў сілу з моманту абмену Дагаворных Бакоў дакументамі, якія пацвярджаюць факт ратыфікацыі гэтага пагаднення ў краінах Дагаворных Бакоў, у адпаведнасці з заканадаўствам кожнай з краін і будзе дзейнічаць да таго часу, пакуль адзін з Дагаворных Бакоў не пазней чым за 6 месяцаў паведаміць іншы Дагаворны Бок аб сваіх намерах спыніць дзеянне пагаднення.

Пасля спынення дзеяння дадзенага пагаднення яго палажэнні будуць прымяняцца да ўсіх кантрактаў, якія выкананы не поўнасцю.

Здзейснена ў г. Ханоі 19 сакавіка 1992 г. у двух аўтэнтычных экземплярах, кожны на беларускай, в'етнамскай і рускай мовах, прычым усе тэксты маюць аднолькавую сілу.

За Урад Рэспублікі Беларусь
У. Радкевіч

Ведамасці ВС РБ. 1994. № 25—26. Арт. 486.

№ 23

ПАГАДНЕННЕ АБ АГУЛЬНЫХ УМОВАХ ПАСТАВАК ТАВАРАЎ ПАМІЖ АРГАНІЗАЦЫЯМІ ДЗЯРЖАЎ — УДЗЕЛЬНІЦ САДРУЖНАСЦІ НЕЗАЛЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ*

г. Кіеў *20 сакавіка 1992 г.*

Гэта пагадненне накіравана на стварэнне спрыяльных умоў для захавання і развіцця гаспадарчых сувязей паміж суб'ектамі гаспадарання ў рамках Садружнасці Незалежных Дзяржаў з улікам заключаных паміж імі пагадненняў аб эканамічным супрацоўніцтве, а таксама забяспечвае пры гэтым аднолькавую адказнасць усіх суб'ектаў гаспадарання за выкананне імі сваіх дагаворных абавязацельстваў у іх эканамічнай прасторы ў цэлым.

Пагадненне грунтуецца на прынцыпах, узгодненых урадамі дзяржаў у частцы рэалізацыі міждзяржаўных эканамічных пагадненняў.

I. Агульныя палажэнні

1. Пагадненне распаўсюджваецца на адносіны паміж суб'ектамі гаспадарання (незалежна ад форм уласнасці), дзяржаў — удзельніц Садружнасці па міждзяржаўных эканамічных сувязях.

* Ратыфікавана Вярхоўным Саветам РБ 24 лістапада 1992 г.

2. Для мэт гэтага пагаднення:

а) пад суб'ектамі гаспадарання разумеюцца прадпрыемствы, іх аб'яднанні, арганізацыі любых арганізацыйна-прававых форм, а таксама грамадзяне, якія валодаюць статусам прадпрымальніка ў адпаведнасці з законамі, што дзейнічаюць на тэрыторыі дзяржаў — удзельніц Садружнасці, і іх аб'яднанні;

б) пад таварам разумеюцца як тавары народнага ўжытку, так і прадукцыя вытворча-тэхнічнага прызначэння.

3. Пастаўка тавараў праводзіцца па дагаворах (кантрактах).

Дагавор з'яўляецца адзіным дакументам, які вызначае правы і абавязкі бакоў па пастаўцы ўсіх відаў тавараў.

Прадпрыемствы свабодныя ў выбары прадмета дагавора, вызначэнні абавязкаў, любых іншых умоў гаспадарчых узаемаадносін, за выключэннем выпадкаў пастаўкі тавараў па міждзяржаўных пагадненнях.

4. Гэта пагадненне не распаўсюджваецца на гаспадарчыя адносіны паміж суб'ектамі гаспадарання дзяржаў, якія не з'яўляюцца членамі Садружнасці.

5. Дзяржавы Садружнасці праз свае органы ажыццяўляюць работу па забеспячэнні своечасовага заключэння гаспадарчых дагавораў пастаўкі па міждзяржаўных пагадненнях, кантроль за іх выкананнем.

II. Заключэнне, змяненне і скасаванне дагавораў

6. На перыяд пераходу дзяржаў — членаў Садружнасці да свабодных рыначных адносін пастаўка тавараў, як правіла, праводзіцца шляхам заключэння паміж пастаўшчыком і пакупніком прамых дагавораў, а таксама з дапамогай пасрэдніцкіх фірм, іншых арганізацый, што забяспечваюць пастаўку тавараў і аказваюць паслугі па ўстанаўленні гаспадарчых сувязей паміж пастаўшчыком і пакупніком. Пры гэтым пасрэдніцкія фірмы і іншыя арганізацыі могуць выступаць бокам па дагавору як у якасці пастаўшчыка, так і пакупніка, з прыняццем на сябе іх правоў, абавязкаў і адказнасці, прадугледжаных гэтым палажэннем.

Бакі маюць права заключаць дагаворы пастаўкі праз сістэму таварных рынкаў: таварных бірж, кірмашоў, аўкцыёнаў і іншых рыначных структур.

7. Органы, якія рэгулююць пастаўкі для дзяржаўных патрэб, фарміруюць аб'ёмы паставак тавараў для дзяржаўных патрэб у разрэзе іх відаў, тэрыторыі і пастаўшчыкоў і да 1 мая года, які папярэднічае пастаўцы, прад'яўляюць іх рэгулюючым органам іншых дзяржаў Садружнасці па ўзгодненай форме і наменклатуры ў частцы ўзаемных паставак.

Кожная дзяржава — член Садружнасці інфармуе ўсіх яе ўдзельнікаў аб паўнамоцных органах, якія маюць права выдаваць паведамленні аб прымацаванні пастаўшчыкоў да пакупнікоў.

8. Органы, якія рэгулююць пастаўкі, узгадняюць аб'ёмы тавараў і да 1 ліпеня падпісваюць адпаведныя дакументы, што з'яўляюцца неад'емнай часткай пагадненняў аб гандлёва-эканамічным супрацоўніцтве.

9. Органы, якія рэгулююць пастаўкі дзяржаў Садружнасці, да 1 жніўня даводзяць да органаў, што рэгулююць аб'ёмы паставак тавараў па міждзяржаўных пагадненнях з указаннем квот для кожнай дзяржавы-спажыўца.

10. Органы, якія рэгулююць пастаўкі дзяржаў Садружнасці, па месцы знаходжання пакупніка ў тэрмін да 1 верасня даводзяць ліміты спажыўцам з выдачай паведамленняў аб прымацаванні пакупніка да прадпрыемства-пастаўшчыка.

11. Пакупнік на працягу 20 дзён з моманту атрымання паведамлення аб прымацаванні накіроўвае пастаўшчыку заказ-спецыфікацыю на пастаўку тавару.

Пастаўшчык на працягу 20 дзён пасля атрымання заказу-спецыфікацыі паведамляе пакупніку аб прыняцці заказу да выканання або накіроўвае свой праект дагавора.

12. Пакупнік мае права поўнасцю або часткова адмовіцца ад выдзеленага яму тавару і ад заключэння дагавора, паведаміўшы аб гэтым органу, які выдаў паведамленне аб прымацаванні, і пастаўшчыку ў 20-дзённы тэрмін з моманту атрымання паведамлення аб прымацаванні.

13. Пры нязгодзе пастаўшчыка з паведамленнем аб прымацаванні поўнасцю або часткова ў выпадку, калі колькасць тавару перавышае аб'ём, даведзены для дзяржаўных патрэб, а таксама пры адсутнасці цэнтралізавана рэгулюемых матэрыяльных рэсурсаў або па матыву неадпаведнасці тавару, указанага ў паведамленні аб прымацаванні, спецыялізацыі і профілю пастаўшчыка, ён мае права ў 20-дзённы тэрмін з моманту атрымання паведамлення звярнуцца з заявай аб ануляванні або змяненні паведамлення ў орган, які рэгулюе пастаўкі тавараў па месцы знаходжання пастаўшчыка.

Пры непрадстаўленні заявы ва ўказаны тэрмін паведамленне лічыцца прынятым да выканання і пастаўшчык не мае права адмовіцца ад заключэння гаспадарчых дагавораў са спажыўцамі. Орган, які атрымаў заяву пастаўшчыка аб ануляванні і змяненні паведамлення, абавязаны ў 10-дзённы тэрмін з дня паступлення заявы разгледзець яе абгрунтаванасць і ў выпадку згоды з заўвагамі і аргументацыяй пастаўшчыка перааформіць паведамленне аб прымацаванні да іншага (рэальнага) пастаўшчыка і забяспечыць прыняцце да выканання перааформленага паведамлення.

Копія гэтай заявы накіроўваецца атрымальніку.

14. Спрэчкі аб заключэнні дагавораў пастаўкі тавараў па міждзяржаўных пагадненнях разглядаюцца арбітражнымі (гаспадарчымі) судамі дзяржаў — членаў Садружнасці па месцы знаходжання прадпрыемстваў-пастаўшчыкоў.

15. Спрэчкі аб змяненні і скасаванні дагавораў пастаўкі разглядаюцца арбітражнымі (гаспадарчымі) судамі незалежна ад падставы заключэння дагавора па месцы знаходжання пастаўшчыкоў (вырабшчыкаў).

16. Дагаворы заключаюцца шляхам складання аднаго дакумента, што падпісваецца бакамі, або шляхам прыняцця пастаўшчыком заказу пакуп-

ніка да выканання, калі заказ змяшчае ўсе ўмовы, неабходныя для пастаўкі тавару.

Дагаворныя адносіны бакоў могуць быць устаноўлены таксама шляхам абмену пісьмамі, тэлеграмамі, тэлетайпаграмамі або перададзены па факсу.

Праект пісьмовага дагавора высылаецца пастаўшчыком (вырабшчыкам) пакупніку (спажыўцу) у двух экземплярах у 20-дзённы тэрмін з моманту атрымання паведамлення.

17. У дагаворы абавязкова вызначаюцца наменклатура (асартымент), колькасць, якасць, цана тавару, тэрміны пастаўкі, адгрузачныя і плацежныя рэквізіты. Пры адсутнасці гэтых умоў дагавор лічыцца незаключаным.

Калі заключаецца доўгатэрміновы дагавор, то гэтыя ўмовы павінны быць вызначаны на першы год пастаўкі. На наступныя гады яны павінны быць узгоднены не пазней 45 дзён да пачатку перыяду пастаўкі.

18. Дагавор падпісваецца кіраўніком суб'екта гаспадарання або ўпаўнаважанымі ім асобамі, змацоўваецца пячаткамі.

Пры заключэнні дагавора шляхам абмену пісьмамі, тэлеграмамі, тэлетайпаграмамі або шляхам сродкаў тэлекамунікацыі кожны з бакоў павінен мець доказы, што пацвярджаюць напрамак (перадачу) другому боку адпаведных прапаноў і адказаў на іх.

19. Змяненне, скасаванне або прадаўжэнне тэрміну дзеяння дагавора афармляецца дадатковым пагадненнем бакоў.

20. Бок, які атрымаў праект дагавора, у 20-дзённы тэрмін падпісвае яго і 1 экземпляр вяртае другому боку. Калі ў яго ёсць пярэчанні па прадстаўленаму праекту, дагавор падпісваецца з пратаколам рознагалоссяў, аб чым у абавязковым парадку робіцца адзнака ў дагаворы. Пры адсутнасці такой адзнакі пярэчанні не маюць юрыдычнай сілы.

Бок, які атрымаў дагавор з пратаколам рознагалоссяў, у 20-дзённы тэрмін разглядае іх, уключае ў дагавор усе прынятыя прапановы другога боку, а непрынятыя ўмовы ў гэты ж тэрмін перадае органу, што вырашае гаспадарчыя спрэчкі па месцы знаходжання пастаўшчыка.

Калі ўзнікшыя рознагалоссі не будуць перададзены на разгляд органа, які вырашае гаспадарчыя спрэчкі ў 20-дзённы тэрмін з моманту іх атрымання, то дагавор уступае ў сілу ў рэдакцыі боку, што накіраваў пратакол рознагалоссяў.

21. Аднабаковая адмова ад выканання дагавора (поўнасцю або часткова) дапускаецца:

- пры пастаўцы няякаснага або нестандартнага тавару або тавару з адступленнямі ад тэхнічных умоў або ўзораў;
- пры аб'яўленні аднаго з бакоў неплацежаздольным або банкрутам;
- пры завышэнні пастаўшчыком цэн на тавар без папярэдняга ўзгаднення з пакупніком.

У выпадку скасавання дагавора на ўказаных падставах зацікаўлены бок павінен папярэджваць аб гэтым другі бок не пазней чым за месяц.

Пакупнік мае права таксама адмовіцца (поўнасцю або часткова) ад прадугледжанага дагаворам тавару пры ўмове поўнага пакрыцця пастаўшчыку страт, што ўзнікаюць у сувязі з гэтым.

22. Цэны і парадак разлікаў, якасць і камплектнасць пастаўляемага тавару, колькасць, асартымент, тэрміны і парадак пастаўкі тавараў і маёмасная адказнасць бакоў вызначаюцца ў дагаворах на пастаўку тавараў па ўзаемным узгадненні паміж пастаўшчыком і спажыўцом.

За ўхіленне ад заключэння дагавораў па міждзяржаўных пагадненнях пастаўшчык нясе маёмасную адказнасць у размеры кошту тавару, што падлягае пастаўцы ў адпаведнасці з устаноўленымі квотамі.

23. Выплата няўстойкі (штрафу, пені) і пакрыццё страт, прычыненых невыкананнем або неналежным выкананнем абавязацельстваў, не вызваляюць бакі ад выканання абавязацельстваў у натуры.

Гэта пагадненне ўступае ў сілу з 1 ліпеня 1992 г.

Афармлена ў г. Кіеве 20 сакавіка 1992 г. у адным аўтэнтычным экземпляры на рускай мове. Аўтэнтычны экземпляр захоўваецца ў архіве Урада Рэспублікі Беларусь, які накіруе дзяржавам, што падпісалі пагадненне, яго завераную копію.

ПАДПІСАЛІ:

Рэспубліка Арменія	Расійская Федэрацыя
Рэспубліка Беларусь	Рэспубліка Таджыкістан
Рэспубліка Казахстан	Туркменістан
Рэспубліка Кыргызстан	Рэспубліка Узбекістан
Рэспубліка Малдова	Украіна

Ведамасці ВС РБ. 1993. № 22. Арт. 281.

№ 24

ДАГАВОР ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РЭСПУБЛІКАЙ ПОЛЬШЧА АБ ДОБРАСУСЕДСТВЕ І ДРУЖАЛЮБНЫМ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ*

г. Варшава *23 чэрвеня 1992 г.*

Рэспубліка Беларусь і Рэспубліка Польшча, якія далей называюцца «Дагаворныя Бакі»,

* Ратыфікаваны Вярхоўным Саветам РБ 3 лютага 1993 г.

кіруючыся мэтамі і прынцыпамі Статута Арганізацыі Аб'яднаных Нацый, Заключнага акта Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе, Парыжскай Хартыі для новай Еўропы, а таксама іншых дакументаў па еўрапейскаму супрацоўніцтву,

усведамляючы сваю адказнасць за ўсеагульны мір і бяспеку,

імкнучыся ўнесці ўклад у будаўніцтва справядлівага і мірнага парадку ў Еўропе,

пацвярджаючы сваю павагу правоў чалавека і асноўных свабод, а таксама прынцыпаў дэмакратыі, справядлівасці і цярпімасці, якія з'яўляюцца неад'емным элементам еўрапейскай спадчыны,

падкрэсліваючы значэнне дружалюбных беларуска-польскіх адносін для замацавання даверу і супрацоўніцтва на еўрапейскім кантыненце і, у прыватнасці, у Цэнтральнай і Усходняй Еўропе,

улічваючы, што Беларусь і Польшча маюць у многім агульную гісторыю, лепшай традыцыяй якой з'яўляецца суіснаванне і ўзаемаўзбагачэнне культур,

прымаючы пад увагу этнічную і культурную блізкасць беларускага і польскага народаў,

адзначаючы той факт, што беларусы і палякі, якія пражываюць на тэрыторыі абодвух Дагаворных Бакоў, уносяць істотны ўклад у развіццё абедзвюх дзяржаў і культур абодвух народаў,

імкнучыся да ўмацавання асноў добрасуседскага супрацоўніцтва паміж Рэспублікай Беларусь і Рэспублікай Польшча, а таксама да паглыблення ўзаемаразумення паміж беларускім і польскім народамі,

дагаварыліся аб наступным:

Артыкул 1

Дагаворныя Бакі будуюць свае адносіны як дружалюбныя дзяржавы ў духу ўзаемнай павагі, добрасуседства і партнёрства. Яны кіруюцца прынцыпамі суверэннай роўнасці, непрымянення сілы або пагрозы сілай, непарушнасці граніц, тэрытарыяльнай цэласнасці, мірнага ўрэгулявання спрэчак, неўмяшання ва ўнутраныя справы, павагі правоў чалавека і асноўных свабод, права народаў на самавызначэнне.

Артыкул 2

Дагаворныя Бакі пацвярджаюць існуючую паміж імі граніцу, лічаць гэту граніцу непарушнай і заяўляюць, што не маюць і не будуць мець у будучым адзін да аднаго ніякіх тэрытарыяльных прэтэнзій.

Артыкул 3

Дагаворныя Бакі абавязваюцца ўмацоўваць еўрапейскія механізмы забеспячэння бяспекі, стабільнасці і супрацоўніцтва на аснове Заключнага акта Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе, Парыжскай Хартыі для новай Еўропы, іншых дакументаў Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе, а таксама Дагавора аб звычайных узброеных сілах у Еўропе.

Артыкул 4

Дагаворныя Бакі будуць садзейнічаць працэсу раззбраення ў галіне ядзерных, хімічных і іншых відаў зброі масавага знішчэння і звычайных узбраенняў. Яны таксама будуць імкнуцца да далейшага абмежавання ўзброеных сіл і ўзбраення ў Еўропе да ўзроўню абароннай дастатковасці і ўмацоўваць меры даверу і бяспекі ў ваеннай сферы.

Артыкул 5

У адпаведнасці з Дагаворам аб нераспаўсюджанні ядзернай зброі Дагаворныя Бакі будуць супрацоўнічаць у сферы прадухілення распаўсюджання гэтага віду зброі, асабліва ў Цэнтральнай і Усходняй Еўропе. Яны будуць ажыццяўляць узаемадзеянне ў мэтах стварэння гарантый кантролю над экспартам тавара і тэхналогій, якія служаць мірным мэтам, але могуць быць выкарыстаны для вытворчасці зброі масавага знішчэння.

Артыкул 6

Дагаворныя Бакі абавязваюцца згодна са Статутам Арганізацыі Аб'яднаных Нацый і адпаведнымі дакументамі Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе вырашаць спрэчкі, якія маглі б узнікнуць паміж імі, выключна мірнымі сродкамі.

Артыкул 7

1. Дагаворныя Бакі адмаўляюцца ад прымянення сілы або пагрозы яе прымянення ва ўзаемных адносінах.

2. Ні адзін з Дагаворных Бакоў не дапусціць, каб яго тэрыторыя была выкарыстана трэцяй дзяржавай або трэцімі дзяржавамі ў мэтах узброенай агрэсіі або варожай дзейнасці супраць другога Дагаворнага Боку.

3. У выпадку, калі трэцяя дзяржава або трэція дзяржавы ўчыняць узброенае нападзенне на адзін з Дагаворных Бакоў, другі Дагаворны Бок абавязваецца не аказваць ваеннай дапамогі або якой бы то ні было падтрымкі такой дзяржаве або дзяржавам на працягу ўсяго часу прадаўжэння ўзброенага канфлікту і будзе садзейнічаць таму, каб канфлікт быў урэгуляваны ў адпаведнасці з прынцыпамі Статута Арганізацыі Аб'яднаных Нацый і дакументамі Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе.

4. Вышэйпералічаныя абавязацельствы не закранаюць правоў і абавязацельстваў Дагаворных Бакоў па Статуту Арганізацыі Аб'яднаных Нацый.

Артыкул 8

Дагаворныя Бакі будуць праводзіць кансультацыі па пытаннях міжнароднай бяспекі. Калі адзін з Дагаворных Бакоў прызнае, што сітуацыя, якая склалася, ці канфлікт пагражае міжнароднаму міру або еўрапейскай бяспецы ці парушае іх, то Дагаворныя Бакі неадкладна правядуць кансультацыі аб магчымых шляхах пераадолення сітуацыі, якая ўзнікла, ці

ўрэгулявання канфлікту. Такія кансультацыі будуць праводзіцца ў адпаведнасці з дакументамі Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе.

Артыкул 9

Дагаворныя Бакі будуць у выпадку неабходнасці праводзіць кансультацыі ў галіне абароны па пытаннях, якія прадстаўляюць узаемны інтарэс.

Артыкул 10

1. Дагаворныя Бакі будуць развіваць рэгулярныя кантакты паміж органамі дзяржаўнай улады і кіравання. Яны надаюць асаблівае значэнне ўзаемным міжпарламенцкім сувязям.

2. Сустрэчы і кансультацыі на вышэйшым узроўні будуць праводзіцца ў мэтах развіцця двухбаковых адносін і ўзгаднення пазіцый па пытаннях, якія прадстаўляюць узаемны інтарэс.

3. Міністры замежных спраў будуць праводзіць рэгулярныя кансультацыі, але не радзей аднаго разу ў год.

4. З улікам неабходнасці і на падставе ўзаемнага пагаднення Дагаворныя Бакі будуць ствараць адпаведныя змешаныя камісіі.

Артыкул 11

1. Дагаворныя Бакі будуць садзейнічаць устанаўленню і развіццю прамых кантактаў і супрацоўніцтва паміж раёнамі, гарадамі і іншымі адміністрацыйна-тэрытарыяльнымі адзінкамі Рэспублікі Беларусь і Рэспублікі Польшча. Асаблівая ўвага будзе ўдзяляцца супрацоўніцтву ў прыгранічных раёнах. Па гэтых пытаннях будуць заключаны асобныя пагадненні і створана міжурадавая камісія па справах рэгіянальнага і прыгранічнага супрацоўніцтва.

2. Дагаворныя Бакі павялічаць колькасць пагранічных пераходаў, мадэрнізуюць іх у адпаведнасці з міжнароднымі стандартамі, а таксама ўдасканаляць пагранічны і мытны кантроль, у тым ліку зробяць адпаведныя захады з мэтай спрашчэння пагранічных і мытных працэдур для грамадзян абедзвюх дзяржаў.

Артыкул 12

1. Дагаворныя Бакі будуць усямерна садзейнічаць прадаўжэнню пазітыўных традыцый узаемаадносін абодвух народаў. Яны будуць ствараць умовы для свабоднага абмену аб'ектыўнай інфармацыяй ва ўсіх сферах грамадскага і культурнага жыцця.

2. Дагаворныя Бакі будуць актыўна садзейнічаць пашырэнню кантактаў паміж іх грамадзянамі. Яны будуць ствараць належныя ўмовы для развіцця адносін паміж палітычнымі партыямі, рухамі, прафсаюзамі, навуковымі і творчымі аб'яднаннямі, іншымі грамадскімі, а таксама рэлігійнымі арганізацыямі, фондамі і сродкамі масавай інфармацыі.

3. Дагаворныя Бакі прызнаюць важную ролю маладога пакалення ў фарміраванні новых адносін паміж народамі і будуць садзейнічаць развіццю дружалюбных сувязей паміж моладдзю абедзвюх дзяржаў.

4. Дагаворныя Бакі будуць спрыяць развіццю супрацоўніцтва ў галіне спорту і турызму.

Артыкул 13

Дагаворныя Бакі абавязваюцца захоўваць міжнародныя прынцыпы і стандарты, якія датычацца абароны правоў нацыянальных меншасцей і выкладзеныя, у прыватнасці, у міжнародных пактах аб правах чалавека, Заключным акце Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе, дакуменце Капенгагенскай сустрэчы па чалавечаму вымярэнню, Парыжскай Хартыі для новай Еўропы.

Артыкул 14

1. Дагаворныя Бакі пацвярджаюць, што асобы, якія належаць да беларускай меншасці ў Рэспубліцы Польшча і польскай меншасці ў Рэспубліцы Беларусь, маюць права індывідуальна ці сумесна з іншымі членамі сваёй групы на свабоднае захаванне, развіццё і выражэнне сваёй этнічнай, культурнай, моўнай і рэлігійнай самабытнасці без якой-небудзь дыскрымінацыі і ва ўмовах поўнай роўнасці перад законам.

2. Дагаворныя Бакі пацвярджаюць, што прыналежнасць да нацыянальнай меншасці з'яўляецца пытаннем індывідуальнага выбару асобы, які не цягне для яе ніякіх неспрыяльных вынікаў.

Артыкул 15

Дагаворныя Бакі гарантуюць, што асобы, названыя ў артыкуле 14, маюць, у прыватнасці, права індывідуальна і сумесна з іншымі членамі сваёй групы:

- свабодна карыстацца роднай мовай у прыватным ці грамадскім жыцці, мець доступ да інфармацыі на гэтай мове, ажыццяўляць яе распаўсюджанне і абмен, а таксама карыстацца сваімі імёнамі і прозвішчамі ў гучанні, прынятым у іх роднай мове;
- ствараць, а таксама падтрымліваць дзейнасць уласных асветніцкіх, культурных і іншых устаноў, арганізацый і таварыстваў, якія могуць звяртацца за добраахвотнай фінансавай і іншай дапамогай, у тым ліку дзяржаўнай, у адпаведнасці з нацыянальным заканадаўствам, мець магчымасць карыстацца сродкамі масавай інфармацыі, а таксама прымаць удзел у дзейнасці міжнародных няўрадавых арганізацый;
- спавядаць сваю рэлігію і адпраўляць рэлігійныя абрады, у тым ліку набываць і выкарыстоўваць рэлігійныя матэрыялы і ажыццяўляць асветніцкую рэлігійную дзейнасць на роднай мове;
- бесперашкодна ўстанаўліваць і падтрымліваць кантакты паміж сабой на тэрыторыі сваёй дзяржавы, а таксама кантакты праз граніцы з грама-

дзянамі іншых дзяржаў, з якімі іх звязваюць агульнае этнічнае ці нацыянальнае паходжанне, культурная спадчына ці рэлігійныя перакананні;

♦ карыстацца прадугледжанымі нацыянальным заканадаўствам дзяржавы пражывання юрыдычнымі сродкамі для ажыццяўлення і абароны сваіх правоў.

Артыкул 16

1. Дагаворныя Бакі будуць развіваць канструктыўнае супрацоўніцтва ў галіне абароны правоў асоб, якія належаць да нацыянальных меншасцей, разглядаючы яго як фактар умацавання ўзаемаразумення і добрасуседскіх адносін паміж беларускім і польскім народамі.

2. Дагаворныя Бакі ў ходзе ажыццяўлення рэгіянальнага развіцця будуць улічваць грамадскія і эканамічныя інтарэсы асоб, названых у артыкуле 14, а таксама іх арганізацый і аб'яднанняў.

3. Дагаворныя Бакі будуць імкнуцца надаваць асобам, названым у артыкуле 14, адпаведныя магчымасці для вывучэння іх роднай мовы і навучання на гэтай мове ў адукацыйных установах, а таксама, дзе гэта магчыма і неабходна, для выкарыстання роднай мовы ў зносінах з афіцыйнымі ўладамі. У праграмах навучання ў адукацыйных установах, дзе вучацца вышэйназваныя асобы, будзе ўдзяляцца асаблівая ўвага выкладанню гісторыі і культуры нацыянальных меншасцей.

4. Дагаворныя Бакі будуць паважаць правы асоб, названых у артыкуле 14, на ўдзел у грамадскіх справах, асабліва ў тых, якія датычацца абароны і ўмацавання іх самабытнасці, а таксама ў выпадку неабходнасці будуць праводзіцца кансультацыі з арганізацыямі ці аб'яднаннямі гэтых асоб.

Артыкул 17

Дагаворныя Бакі згодны ў тым, што асобы, названыя ў артыкуле 14, павінны выконваць законы дзяржавы свайго пражывання.

Артыкул 18

1. Дагаворныя Бакі будуць садзейнічаць узаемавыгаднаму супрацоўніцтву ў галіне эканомікі, імкнучыся да захавання і развіцця традыцыйных эканамічных і гандлёвых сувязей з улікам патрэбнасцей і рэальных магчымасцей абедзвюх дзяржаў і базіруючыся на прынцыпах рыначнай эканомікі.

2. Дагаворныя Бакі будуць ствараць спрыяльныя эканамічныя, фінансавыя, падатковыя і юрыдычныя ўмовы для гаспадарчай дзейнасці, у тым ліку для развіцця прадпрымальніцтва. Яны будуць стымуляваць і абараняць інвестыцыі, выконваць нормы аўтарскага і патэнтнага права, а таксама аблягчаць перамяшчэнне праз граніцу тавараў, паслуг, рабочай сілы і капіталаў.

3. Дагаворныя Бакі будуць садзейнічаць развіццю непасрэднага супрацоўніцтва паміж дзяржаўнымі, прыватнымі прадпрыемствамі і іншымі эканамічнымі суб'ектамі, а таксама ажыццяўляць абмен вопытам і садзейні-

чаць адзін аднаму ў падрыхтоўцы кадраў і аказваць іншую дапамогу ў працэсе стварэння рыначнай эканомікі.

Артыкул 19

Дагаворныя Бакі будуць пашыраць супрацоўніцтва ў мэтах удасканалення прамых і транзітных зносін і звязанай з імі інфраструктуры ва ўсіх галінах транспарту, уключаючы трубаправодны транспарт і энергетычныя лініі. Гэтыя пытанні стануць прадметам асобных пагадненняў.

Артыкул 20

Дагаворныя Бакі будуць прымаць неабходныя меры, у тым ліку на аснове заключэння асобных пагадненняў, у мэтах мадэрнізацыі і забеспячэння сумяшчальнасці тэлефонна-тэлеграфнай і паштовай сувязі, а таксама развіваць супрацоўніцтва ў галіне электроннай апрацоўкі даных.

Артыкул 21

1. Дагаворныя Бакі будуць нарошчваць супрацоўніцтва ў галіне аховы і паляпшэння стану навакольнага асяроддзя, прадухілення трансгранічных забруджванняў, у прыватнасці ў басейне ракі Буг, памяншэння і ліквідацыі вынікаў аварый і стыхійных бедстваў, рацыянальнага выкарыстання прыродных рэсурсаў, пашырэння сферы экалагічна чыстых вытворчасцей і правядзення высокаэфектыўных прыродаахоўных і аднаўленчых мерапрыемстваў. Адпаведныя органы абедзвюх дзяржаў будуць, у прыватнасці, абменьвацца інфармацыяй у гэтай галіне і праводзіць рэгулярныя кансультацыі.

2. Дагаворныя Бакі, усведамляючы маштабы чарнобыльскай катастрофы, прыкладуць асаблівыя намаганні ў мэтах мінімізацыі і ліквідацыі яе вынікаў. Яны абавязваюцца неадкладна інфармаваць адзін аднаго аб выпадках узнікнення ці небяспекі з'яўлення радыеактыўнай, хімічнай і біялагічнай пагрозы.

3. Дагаворныя Бакі заключаць асобныя пагадненні па экалагічнай бяспецы і супрацоўніцтву ў адпаведнасці з міжнароднымі стандартамі.

4. Дагаворныя Бакі будуць прымаць удзел у стварэнні скаардынаванай міжнароднай стратэгіі ў галіне аховы навакольнага асяроддзя, а таксама будуць супрацоўнічаць у вырашэнні глабальных і асабліва еўрапейскіх экалагічных праблем.

Артыкул 22

1. Прымаючы пад увагу пазітыўныя каштоўнасці шматвяковай культурнай спадчыны беларускага і польскага народаў і іх укладу ў еўрапейскую цывілізацыю, Дагаворныя Бакі будуць садзейнічаць далейшаму супрацоўніцтву ў галіне культуры, навукі, адукацыі і інфармацыі. Яны будуць улічваць палажэнні дакумента Кракаўскага сімпозіума Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе па пытаннях еўрапейскай культурнай спадчыны.

2. У мэтах узаемнага распаўсюджання ведаў аб нацыянальных дасягненнях у галіне культуры, навукі, адукацыі і інфармацыі кожны з Дагаворных Бакоў будзе ствараць культурныя цэнтры на тэрыторыі другога Дагаворнага Боку, якія будуць карыстацца ўсямернай падтрымкай з боку дзяржавы, дзе яны размешчаны.

3. Дагаворныя Бакі будуць супрацоўнічаць у галіне сродкаў масавай інфармацыі, а таксама спрыяць распаўсюджанню кніг, прэсы і аўдыёвізуальнай інфармацыі другога Дагаворнага Боку.

4. Дагаворныя Бакі будуць пашыраць культурны абмен у розных формах, садзейнічаць супрацоўніцтву паміж культурнымі ўстановамі і арганізацыямі, у тым ліку паміж творчымі саюзамі, на дзяржаўным, рэгіянальным і мясцовым узроўнях, а таксама стымуляваць прамыя кантакты паміж дзеячамі культуры і мастацтва.

5. Кожны з Дагаворных Бакоў будзе забяспечваць належную юрыдычную, матэрыяльную і іншую ахову каштоўнасцей, помнікаў і аб'ектаў, звязаных з агульнай культурнай і гістарычнай спадчынай ці культурнай і гістарычнай спадчынай другога Дагаворнага Боку, якія знаходзяцца на яго тэрыторыі, а таксама прымаць меры па іх выяўленню, захаванню, уз'яднанню і ўводу ў культурны абарот, у тым ліку па забеспячэнні свабоднага доступу да іх.

6. У адпаведнасці з міжнароднымі нормамі і стандартамі, а таксама на аснове двухбаковых пагадненняў Дагаворныя Бакі зробяць і будуць падтрымліваць захады, накіраваныя на выяўленне і вяртанне культурных і гістарычных каштоўнасцей, страчаных, незаконна вывезеных або тых, якія аказаліся на тэрыторыі другога Дагаворнага Боку іншым нелегальным чынам.

7. Дагаворныя Бакі будуць пашыраць супрацоўніцтва ў галіне навукі, тэхнікі і адукацыі. Яны будуць спрыяць развіццю супрацоўніцтва школ, вышэйшых навучальных і навуковых устаноў, у тым ліку ў галіне абмену навучэнцамі, студэнтамі, навуковымі супрацоўнікамі і стыпендыятамі, а таксама будуць садзейнічаць вывучэнню беларускай мовы ў Рэспубліцы Польшча і вывучэнню польскай мовы ў Рэспубліцы Беларусь.

Артыкул 23

1. Дагаворныя Бакі будуць падтрымліваць усебаковае супрацоўніцтва ў сферы аховы здароўя, санітарыі і гігіены, асабліва ў галіне прафілактыкі і барацьбы з інфекцыйнымі захворваннямі, а таксама з хваробамі, звязанымі з сучаснай цывілізацыяй.

2. Дагаворныя Бакі будуць імкнуцца да цеснага супрацоўніцтва ў галіне працы і занятасці, сацыяльнага страхавання і забеспячэння. З гэтай мэтай яны заключаць адпаведныя пагадненні.

Артыкул 24

1. Дагаворныя Бакі будуць удасканальваць консульскія адносіны, а таксама на аснове асобных пагадненняў будуць аказваць узаемную права-

вую дапамогу па грамадзянскіх, сямейных, крымінальных і адміністрацыйных справах.

2. Дагаворныя Бакі будуць супрацоўнічаць у справе барацьбы з арганізаванай злачыннасцю, тэрарызмам, эканамічнымі злачынствамі, незаконным гандлем зброяй, наркотыкамі і культурнымі каштоўнасцямі, незаконнымі актамі, накіраванымі супраць бяспекі грамадзянскай авіяцыі і марскога суднаходства, нелегальнай міграцыяй, кантрабандай, вытворчасцю і ўвядзеннем у абарачэнне фальшывых сродкаў плацяжу і іншымі відамі правапарушэнняў. Умовы гэтага супрацоўніцтва будуць вызначаны ў спецыяльных пагадненнях, у якіх, у прыватнасці, будуць змяшчацца палажэнні аб абмене вопытам і інфармацыяй у гэтай галіне.

Артыкул 25

1. Кожны з Дагаворных Бакоў абавязваецца ажыццяўляць прававую абарону і ўтрымліваць у адпаведнасці з нормамі міжнароднага права, уключаючы нормы гуманітарнага права, і нацыянальнымі і рэлігійнымі звычаямі ваенныя і грамадзянскія могілкі, магілы і месцы пахаванняў, якія існуюць у цяперашні час ці будуць адкрыты ў будучым на яе тэрыторыі і з'яўляюцца аб'ектам памяці для грамадзян другога Дагаворнага Боку.

2. Грамадзянам кожнага з Дагаворных Бакоў будуць забяспечаны доступ і магчымасці для догляду магіл і месцаў пахавання суайчыннікаў, якія знаходзяцца на тэрыторыі другога Дагаворнага Боку.

3. Дагаворныя Бакі будуць супрацоўнічаць у галіне выяўлення, устанаўлення і рэгістрацыі месцаў пахавання грамадзян другога Дагаворнага Боку на сваёй тэрыторыі.

Артыкул 26

Палажэнні гэтага дагавора не парушаюць правоў і абавязацельстваў, якія вынікаюць з двухбаковых і шматбаковых дагавораў, заключаных кожным з Дагаворных Бакоў з іншымі дзяржавамі.

Артыкул 27

Гэты дагавор падлягае ратыфікацыі і ўступіць у сілу ў дзень абмену ратыфікацыйнымі граматамі, які адбудзецца ў Мінску.

Артыкул 28

Гэты дагавор заключаецца тэрмінам на 15 гадоў. Яго дзеянне будзе затым аўтаматычна працягвацца на пяцігадовыя перыяды, калі ні адзін з Дагаворных Бакоў пісьмова не паведаміць другому Дагаворнаму Боку аб сваім жаданні дэнансаваць яго за адзін год да сканчэння адпаведнага тэрміну.

Артыкул 29

Гэты дагавор пасля ўступлення яго ў сілу будзе зарэгістраваны ў Сакратарыяце Арганізацыі Аб'яднаных Нацый у адпаведнасці з артыкулам 102 Статута Арганізацыі Аб'яднаных Нацый.

Аформлена ў Варшаве 23 чэрвеня 1992 г. у двух экземплярах, кожны на беларускай і польскай мовах, прычым абодва тэксты маюць аднолькавую сілу.

За Рэспубліку Беларусь
С. Шушкевіч

За Рэспубліку Польшча
Л. Валенса

Ведамасці ВС РБ. 1993. № 10. Арт. 197.

№ 25

ПАГАДНЕННЕ АБ СТАТУСЕ ЭКАНАМІЧНАГА СУДА САДРУЖНАСЦІ НЕЗАЛЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ*

г. Масква *6 ліпеня 1992 г.*

Дзяржавы — удзельніцы гэтага пагаднення, якія называюцца ў далейшым дзяржавы-ўдзельніцы,

у мэтах устанаўлення статусу Эканамічнага суда Садружнасці Незалежных Дзяржаў, утворанага згодна з артыкулам 5 Пагаднення Савета кіраўнікоў дзяржаў Садружнасці Незалежных Дзяржаў аб мерах па забеспячэнні паляпшэння разлікаў паміж гаспадарчымі арганізацыямі краін — удзельніц Садружнасці Незалежных Дзяржаў ад 15 мая 1992 г.

пагадзіліся аб ніжэйпададзеным:

Артыкул 1

Зацвердзіць прыкладаемае пагадненне аб Эканамічным судзе Садружнасці Незалежных Дзяржаў у якасці неад'емнай часткі гэтага пагаднення.

Артыкул 2

Устанавіць квоту колькасці суддзяў ад дзяржаў-удзельніц, якія выбіраюцца (назначаюцца) у склад Эканамічнага суда Садружнасці Незалежных Дзяржаў, у колькасці двух чалавек.

Артыкул 3

Фінансаванне Эканамічнага суда Садружнасці Незалежных Дзяржаў ажыццяўляецца ў роўных долях у рублёвым эквіваленце дзяржавамі-ўдзельніцамі. Месцазнаходжанне Эканамічнага суда Садружнасці Незалежных Дзяржаў — горад Мінск.

Расходы на ўтрыманне Эканамічнага суда Садружнасці Незалежных Дзяржаў і колькасць яго апарату зацвярджаюцца Саветам кіраўнікоў дзяр-

* Ратыфікавана Вярхоўным Саветам РБ 24 лістапада 1992 г.

жаў па прапанове кіраўнікоў урадаў дзяржаў—удзельніц Садружнасці з удзелам прадстаўнікоў вышэйшых гаспадарчых, арбітражных судоў.

Артыкул 4

Гэта пагадненне адкрыта для падпісання іншымі дзяржавамі. Яно ўступае ў сілу з дня падпісання, а для дзяржаў-удзельніц, заканадаўства якіх патрабуе ратыфікацыі такіх пагадненняў, з дня здачы імі ратыфікацыйных грамат дзяржаве-дэпазітарыю.

Аформлена ў горадзе Маскве 6 ліпеня 1992 г. у адным аўтэнтычным экземпляры на рускай мове. Аўтэнтычны экземпляр захоўваецца ў архіве Урада Рэспублікі Беларусь, якое накіруе дзяржавам, падпісаўшым гэта пагадненне, яго завераную копію.

ПАДПІСАЛІ:

Рэспубліка Арменія	Расійская Федэрацыя
Рэспубліка Беларусь	Рэспубліка Таджыкістан
Рэспубліка Казахстан	Рэспубліка Узбекістан
Рэспубліка Кыргызстан	Рэспубліка Малдова з наступнымі заўвагамі: «За выключэннем абз. 3 пункта 3 Палажэння і з улікам перадачы спрэчак па згодзе дзяржаў»

Ведамасці ВС РБ. 1993. № 19. Арт. 239.

№ 26

ДАГАВОР ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫЯЙ АБ КААРДЫНАЦЫІ ДЗЕЙНАСЦІ Ў ВАЕННАЙ ГАЛІНЕ*

г. Масква *20 ліпеня 1992 г.*

Рэспубліка Беларусь і Расійская Федэрацыя, надалей Бакі,

пацвярджаючы сваю прыхільнасць да мэт і прынцыпаў Статута Арганізацыі Аб'яднаных Нацый, Хельсінкскага Заключнага Акта і іншых дакументаў Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе,

кіруючыся, кожны адпаведна Дэкларацыяй аб дзяржаўным суверэнітэце Рэспублікі Беларусь ад 27 ліпеня 1990 г. і Дэкларацыяй аб дзяржаўным суверэнітэце Расійскай Федэрацыі ад 12 чэрвеня 1990 г.,

---

* Дагавор ратыфікаваны Вярхоўным Саветам РБ 4 лютага 1993 г.

грунтуючыся на палажэннях артыкула 7 Дагавора паміж Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікай і Расійскай Савецкай Федэратыўнай Сацыялістычнай Рэспублікай ад 18 снежня 1990 г.,

зыходзячы з Сумеснай заявы пры абмене граматамі аб ратыфікацыі Дагавора паміж Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікай і Расійскай Савецкай Федэратыўнай Сацыялістычнай Рэспублікай ад 7 снежня 1991 г.,

улічваючы дагаворы і пагадненні па ваенных пытаннях у межах Садружнасці Незалежных Дзяржаў, а таксама адпаведныя міжнародныя дагаворы, удзельнікамі якіх з'яўляюцца Бакі,

улічваючы неабходнасць узаемапрымальнага і арганізаванага вырашэння пытанняў, звязаных са стварэннем іх уласных Узброеных Сіл,

дамовіліся пра наступнае:

Артыкул 1

Канстатуючы, што ў дачыненні да ваеннай сферы ўтварэнне замест былога Саюза ССР новых дзяржаў стварыла сітуацыю, пры якой разбурэнне наладжаных сувязей паміж імі можа прывесці да непажаданых вынікаў, Бакі будуць супрацоўнічаць у ваеннай галіне на працягу пераходнага перыяду з улікам прынятых у абедзвюх дзяржавах рашэнняў аб стварэнні іх уласных Узброеных Сіл.

Пры гэтым пераходны перыяд, неабходны для вырашэння ўсіх пытанняў на ўзаемапрымальнай аснове, азначае прамежак часу, на працягу якога будзе завершана стварэнне ўласных Узброеных Сіл Бакоў, вызначаны статус усіх воінскіх фарміраванняў і ваенных аб'ектаў на тэрыторыі Бакоў.

Артыкул 2

Ні адзін з Бакоў не дапусціць, каб яго тэрыторыя была выкарыстана трэцяй дзяржавай ці трэцімі дзяржавамі з мэтай узброенай агрэсіі ці варожай дзейнасці супраць другога Боку.

У выпадку, калі трэцяя дзяржава альбо трэція дзяржавы ўчыняць узброенае нападзенне на адзін з Бакоў, другі Бок абавязуецца не аказваць ваеннай дапамогі ці якой бы там ні было падтрымкі такой дзяржаве ці дзяржавам на працягу ваеннага канфлікту і будзе садзейнічаць таму, каб канфлікт быў урэгуляваны ў адпаведнасці з прынцыпамі Статута Арганізацыі Аб'яднаных Нацый і дакументамі Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе.

Артыкул 3

У выніку нападзення на адзін з Бакоў ці ўзнікнення пагрозы такога нападзення Бакі будуць кансультавацца адзін з адным як на двухбаковай аснове, так і з выкарыстаннем механізмаў, прадугледжаных у шматбаковых актах, удзельнікамі якіх з'яўляюцца абодва Бакі.

Артыкул 4

Размяшчэнне і функцыяніраванне воінскіх фарміраванняў і ваенных аб'ектаў, што адносяцца да Стратэгічных сіл, часова размешчаных на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, рэгулююцца ў асобных пагадненнях.

Улічваючы намер Расійскай Федэрацыі прыняць Стратэгічныя сілы, часова размешчаныя на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, пад сваю юрысдыкцыю і зыходзячы з таго, што Стратэгічныя сілы добраахвотна перадаюцца ў аператыўнае падпарадкаванне АУС СНД, Бакі пацвярджаюць пералікі злучэнняў і часцей ракетных войск стратэгічнага прызначэння і іншых відаў узброеных сіл, якія ўваходзяць у Стратэгічныя сілы, часова размешчаныя на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, узгодненыя пералікі, што дадаюцца да гэтага дагавора, з'яўляюцца яго неад'емнай часткай.

Бакі прымаюць узгодненыя меры, якія выключаюць магчымасць несанкцыянаваных дзеянняў Стратэгічных сіл.

Артыкул 5

Бакі, не парушаючы сваіх міжнародных абавязацельстваў, захоўваюць на дагаворнай аснове наладжаныя сувязі па вытворчасці і забеспячэнні ўзбраеннем, ваеннай тэхнікай, эксплуатацыйна-тэхнічнай дакументацыяй, камплектуючымі элементамі, запаснымі часткамі і прыстасаваннямі (ЗІПам) і іншымі матэрыяльнымі сродкамі, а таксама па рамонту ваеннай тэхнікі, гарантыйнаму нагляду, рэкламацыях, дапрацоўках, навукова-даследчых і доследна-канструктарскіх работах.

Матэрыяльна-тэхнічнае забеспячэнне ўдзельнікаў распрацоўкі і вытворчасці ўзбраення і ваеннай тэхнікі ажыццяўляецца па дзяржаўных заказах Бакоў адпаведна.

Бакі забяспечваюць размяшчэнне заказаў міністэрстваў абароны Бакоў на заводах прамысловасці і прадугледжваюць меры па іх выкананні.

Афармленне заказаў і забеспячэнне паставак узбраення, тэхнікі, ЗІП, іншых матэрыяльных сродкаў ажыццяўляюцца на аснове міжурадавых пагадненняў.

Аператыўнае вырашэнне пытанняў аб узаемных пастаўках узбраення, тэхнікі, іншых матэрыяльных сродкаў і рамонце рэгулюецца асобнымі пагадненнямі паміж міністэрствамі абароны Бакоў.

Артыкул 6

Бакі будуць ажыццяўляць супрацоўніцтва ў галіне экспарту ўзбраення і ваеннай тэхнікі і ў іншых пытаннях ваенна-тэхнічнага ўзаемадзеяння з трэцімі краінамі.

Накірункі і формы гэтага супрацоўніцтва, а таксама механізм узаемадзеяння рэгулююцца ў асобных пагадненнях.

Артыкул 7

Бакі на аснове ўзаемаразлікаў захоўваюць планавае матэрыяльнае і медыцынскае забеспячэнне войск, воінскіх перавозак і забеспячэнне гаручазмазачнымі матэрыяламі. Канкрэтныя пытанні арганізацыі забеспячэння і перавозак рэгулююцца ў асобных пагадненнях паміж міністэрствамі абароны Бакоў.

Артыкул 8

Пастаўкі ўзбраення, ваеннай тэхнікі і іншых матэрыяльных сродкаў адзін Бок ажыццяўляе на тэрыторыю другога Боку па ўзаемным пагадненні і бяспошлінна.

Артыкул 9

Бакі выкарыстоўваюць ваенныя палігоны ў адпаведнасці з асобнымі пагадненнямі паміж іх міністэрствамі абароны.

Артыкул 10

Бакі будуць узгадняць пытанні падрыхтоўкі ваенных кадраў і малодшых спецыялістаў на аснове ўзаемных разлікаў і асобных пагадненняў паміж іх міністэрствамі абароны.

Кожны з Бакоў абавязуецца забяспечыць сацыяльныя і прававыя гарантыі ваеннаслужачых і асоб, звольненых з вайсковай службы, пры перамяшчэнні іх па тэрыторыі другога Боку.

Артыкул 11

Бакі каардынуюць намаганні і арганізацыю ўзаемадзеяння ў інтарэсах бяспекі Бакоў, захавання адзінай інфармацыйнай прасторы для забеспячэння кіравання часова размешчанымі на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь Стратэгічнымі сіламі, абмену ваенна-тэхнічнай інфармацыяй, а таксама выкарыстання радыёчастотнага спектра.

Артыкул 12

Бакі захоўваюць існуючы парадак выкарыстання аэрадромнай сеткі, іх паветранай прасторы, сістэм сувязі, інфармацыйнага і матэрыяльна-тэхнічнага забеспячэння, а таксама іншых аб'ектаў іх ваеннай інфраструктуры часцямі Ваенна-паветраных сіл і авіяцыйнымі часцямі Супрацьпаветранай абароны Бакоў.

Статут авіяцыйных часцей, часова размешчаных на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь і ўваходзячых у склад Стратэгічных сіл, рэгулюецца ў асобным пагадненні.

Артыкул 13

Бакі абавязуюцца ажыццяўляць узаемадзеянне сіл і сродкаў СПА Бакоў і супрацоўнічаюць па пытаннях, звязаных з абменам інфармацыяй

аб паветрана-касмічнай абстаноўцы, дзеяннямі па аказанні дапамогі паветраным суднам, якія церпяць бедства альбо губляюць арыенцір, спыненнем угону ці захопу паветраных суднаў.

Артыкул 14

Бакі разам на долевай аснове фінансуюць утрыманне ваенных гарадкоў змешанага дыслацыравання войск Рэспублікі Беларусь і войск, што знаходзяцца пад юрысдыкцыяй Расійскай Федэрацыі.

Ваенныя гарадкі, занятыя воінскімі часцямі Стратэгічных сіл, часова размешчаныя на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, цалкам знаходзяцца на забеспячэнні Расійскай Федэрацыі.

Расійская Федэрацыя ажыццяўляе перадачу ва ўстаноўленым парадку мясцовым органам улады ваенных і жылых гарадкоў, занятых часцямі Стратэгічных сіл, якія расфарміроўваюцца і выводзяцца з тэрыторыі Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 15

Гэты дагавор падлягае ратыфікацыі і набудзе сілу ў дзень абмену ратыфікацыйнымі граматамі, які адбудзецца ў горадзе Мінску.

Гэты дагавор заключаецца тэрмінам на 5 гадоў. Яго дзеянне затым будзе аўтаматычна працягвацца кожны раз на наступны год, калі за 6 месяцаў да сканчэння адпаведнага перыяду ні адзін з Бакоў пісьмова не паведаміць другому Боку пра сваё жаданне спыніць яго дзеянне.

Адбылося ў Маскве 20 ліпеня 1992 г., афармлена ў двух экземплярах, кожны на беларускай і рускай мовах, прычым абодва тэксты маюць аднолькавую сілу.

За Рэспубліку Беларусь
В. Кебіч

За Расійскую Федэрацыю
Я. Гайдар

Ведамасці ВС РБ. 1993. № 15. Арт. 184.

№ 27

ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫЯЙ АБ СТРАТЭГІЧНЫХ СІЛАХ, ЧАСОВА РАЗМЕШЧАНЫХ НА ТЭРЫТОРЫІ РБ*

г. Масква *20 ліпеня 1992 г.*

Рэспубліка Беларусь і Расійская Федэрацыя,

пацвярджаючы сваю прыхільнасць да міжнародных дагавораў, удзельнікамі якіх яны з'яўляюцца, і дакументаў у галіне раззбраення і кантролю над узбраеннямі, у прыватнасці да Дагавора аб скарачэнні і абмежаванні стратэгічных наступальных узбраенняў ад 31 ліпеня 1991 г., надалей Дагавор аб СНУ, падпісанага 23 мая 1992 г. у Лісабоне, да Пратакола да Дагавора аб СНУ,

кіруючыся Пагадненнем аб сумесных мерах у адносінах да ядзернай зброі ад 21 снежня 1991 г., Пагадненнем паміж дзяржавамі — удзельніцамі Садружнасці Незалежных Дзяржаў па Стратэгічных сілах ад 30 снежня 1991 г. і зыходзячы з Пагаднення аб статусе Стратэгічных сіл ад 14 лютага 1992 г.,

імкнучыся забяспечыць строгі, належны і бяспечны кантроль за ядзернай зброяй пад адзіным аб'яднаным камандаваннем,

зыходзячы з таго, што ядзерная зброя, часова размешчаная на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, не будзе прыменена без згоды Рэспублікі Беларусь,

грунтуючыся на палажэннях артыкула 4 Дагавора паміж Рэспублікай Беларусь і Расійскай Федэрацыяй аб каардынацыі дзейнасці ў ваеннай галіне ад 20 ліпеня 1992 г.**,

пагадзіліся аб наступным:

Артыкул 1

Для гэтага пагаднення ніжэйзазначаныя тэрміны абазначаюць:

1. «Стратэгічныя сілы» — вайсковыя фарміраванні і аб'екты, якія ўключаюць аб'яднанні, злучэнні, часці, установы, арганізацыі, палігоны, арсеналы, базы захоўвання, склады і іх рухомую і нерухомую вайсковую маёмасць, адзначаныя ў Дадатках 1 і 2 да Дагавора паміж Рэспублікай Беларусь і Расійскай Федэрацыяй аб каардынацыі дзейнасці ў ваеннай галіне ад 20 ліпеня 1992 г.

2. «Сістэма кіравання» — сукупнасць органаў і пунктаў кіравання, аўтаматызаваных сістэм кіравання, сувязі, якія выкарыстоўваюцца ў працэсе кіравання Стратэгічнымі сіламі.

Артыкул 2

1. Стратэгічныя сілы, часова размешчаныя на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, як гэта вызначана ў Дагаворы паміж Рэспублікай Беларусь і

---

* Ратыфікавана Вярхоўным Саветам РБ 4 лютага 1993 г.

** Гл. дак. № 13, 26.

Расійскай Федэрацыяй аб каардынацыі дзейнасці ў ваеннай галіне ад 20 ліпеня 1992 г., выконваюць задачы ў інтарэсах дзяржаў Садружнасці.

2. Міністэрства абароны Рэспублікі Беларусь і Міністэрства абароны Расійскай Федэрацыі ўзаемадзейнічаюць з Галоўным камандаваннем Аб'яднаных Узброеных Сіл Садружнасці Незалежных Дзяржаў па пытаннях падтрымання баявой гатоўнасці Стратэгічных сіл, іх ядзернай бяспекі, забеспячэння баявой вучобы і штодзённай жыццядзейнасці войск.

3. Сістэма кіравання Стратэгічнымі сіламі, часова размешчанымі на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, з'яўляецца састаўной часткай сістэмы кіравання Стратэгічнымі сіламі Аб'яднання Узброеных Сіл Садружнасці Незалежных Дзяржаў і не ўключаецца ў сістэму кіравання Узброенымі Сіламі Рэспублікі Беларусь.

4. Расійская Федэрацыя з моманту набыцця сілы гэтага пагаднення нясе адказнасць за выкананне Стратэгічнымі сіламі, часова размешчанымі на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, нормаў экалагічнай бяспекі. У выпадку парушэння імі гэтых нормаў нанесены ўрон павінен быць кампенсаваны ў поўным аб'ёме Расійскай Федэрацыяй. Памер урону вызначаецца Рэспублікай Беларусь і Расійскай Федэрацыяй.

Артыкул 3

1. Рашэнне аб неабходнасці прымянення ядзернай зброі Стратэгічных сіл, часова размешчаных на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, прымаецца ў парадку, прадугледжаным артыкулам 4 Пагаднення паміж дзяржавамі — удзельніцамі Садружнасці Незалежных Дзяржаў па Стратэгічных сілах ад 30 снежня 1991 г.

2. Парадак рэалізацыі механізму выключэння няўзгодненага прымянення ядзернай зброі, часова размешчанай на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, будзе распрацаваны Міністэрствам абароны Рэспублікі Беларусь, Міністэрствам абароны Расійскай Федэрацыі і Галоўным камандаваннем Аб'яднаных Узброеных Сіл Садружнасці Незалежных Дзяржаў.

Артыкул 4

1. Камплектаванне Стратэгічных сіл, часова размешчаных на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, ваеннаслужачымі тэрміновай службы ажыццяўляецца шляхам прызыву на вайсковую службу грамадзян прызыўных узростаў у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь і заканадаўствам Расійскай Федэрацыі ў межах квот, якія штогод вызначаюцца Міністэрствам абароны Рэспублікі Беларусь і Міністэрствам абароны Расійскай Федэрацыі.

2. Грамадзяне, прызваныя ў часці Стратэгічных сіл, часова размешчаных на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, прымаюць ваенную прысягу, тэкст якой вызначаны Пагадненнем Савета кіраўнікоў дзяржаў — удзельніц Садружнасці Незалежных Дзяржаў аб Ваеннай прысязе Стратэгічных сіл Аб'яднаных Узброеных Сіл Садружнасці Незалежных Дзяржаў ад 16 студзеня 1992 г.

Артыкул 5

1. Фінансаванне выдаткаў на ўтрыманне Стратэгічных сіл, часова размешчаных на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, да іх поўнага вываду ажыццяўляецца Расійскай Федэрацыяй у адпаведнасці з асобным пагадненнем паміж Міністэрствам абароны Рэспублікі Беларусь і Міністэрствам абароны Расійскай Федэрацыі.

2. Утрыманне ваенных гарадкоў, асобна размешчаных збудаванняў, а таксама кватэрнае і камунальнае забеспячэнне ўсіх відаў ажыццяўляюцца Расійскай Федэрацыяй.

3. Утрыманне змешаных ваенных гарадкоў, занятых Стратэгічнымі сіламі і часцямі Узброеных Сіл Рэспублікі Беларусь, ажыццяўляецца Рэспублікай Беларусь з кампенсацыяй часткі выдаткаў Расійскай Федэрацыяй па асобным пагадненні.

4. Перавозкі ўзбраення, абсталявання, запасных частак і прыстасаванняў, кампанентаў ракетных паліваў і іншых матэрыяльна-тэхнічных сродкаў, неабходных для падтрымання баявой гатоўнасці, забеспячэння ядзернай бяспекі і штодзённай жыццядзейнасці войск, а таксама ў ходзе вываду часцей Стратэгічных сіл на тэрыторыі Расійскай Федэрацыі, адбываюцца на бяспошліннай аснове. Аб'ём перавозак вызначаецца пералікамі, якія ўзгадняюцца паміж Міністэрствам абароны Рэспублікі Беларусь і Міністэрствам абароны Расійскай Федэрацыі.

5. Усе віды забеспячэння Стратэгічных сіл, часова размешчаных на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, ажыццяўляюцца Расійскай Федэрацыяй у парадку, узгодненым з Рэспублікай Беларусь.

Артыкул 6

1. Расійская Федэрацыя ва ўзаемадзеянні з Рэспублікай Беларусь рэалізуе Дагавор у галіне раззбраення і кантролю над узбраеннем Стратэгічных сіл, часова размешчаных на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, у адпаведнасці з прынятымі па гэтых дагаворах абавязацельствамі і адказнасцю за іх выкананне.

Парадак такога ўзаемадзеяння і размеркаванне адказнасці за выкананне дагаворных абавязацельстваў узгадняюцца асобна.

2. Скарачэнне Стратэгічных сіл, часова размешчаных на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, ажыццяўляецца шляхам іх вываду на тэрыторыю Расійскай Федэрацыі на працягу сямігадовага перыяду, як гэта прадугледжана Дагаворам аб СНУ, у адпаведнасці з планамі-графікамі, узгодненымі Міністэрствам абароны Рэспублікі Беларусь, Міністэрствам абароны Расійскай Федэрацыі і Галоўным камандаваннем Аб'яднаных Узброеных Сіл Садружнасці Незалежных Дзяржаў.

Ліквідацыя ці пераабсталяванне ўзбраенняў Стратэгічных сіл, што падлягаюць вываду з тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, ажыццяўляецца на тэрыторыі Расійскай Федэрацыі.

Адначасова і ў адпаведнасці з графікам ліквідуюцца аб'екты, звязаныя са стратэгічнымі наступальнымі ўзбраеннямі, часова размешчанымі на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, з захаваннем працэдур, прадугледжаных Дагаворам аб СНУ.

Артыкул 7

1. Сацыяльна-бытавое забеспячэнне ваеннаслужачых, рабочых і служачых Стратэгічных сіл і членаў іх сем'яў, якія застаюцца жыць і надалей на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, ажыццяўляецца на агульных падставах у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

2. Сацыяльна-бытавое забеспячэнне ваеннаслужачых, рабочых і служачых Стратэгічных сіл і членаў іх сем'яў, што пражываюць на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, ажыццяўляецца на агульных падставах у адпаведнасці з Пагадненнем аб Статусе Стратэгічных сіл і заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Гэта пагадненне набывае сілу з моманту яго падпісання.

Артыкул 8

Гэта пагадненне набывае сілу з дня абмену паведамленнямі, якія пацвярджаюць, што выкананы належныя ўнутрыдзяржаўныя працэдуры, неабходныя для набыцця ім сілы, і будзе дзейнічаць да заканчэння вываду Стратэгічных сіл, часова размешчаных на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, на тэрыторыю Расійскай Федэрацыі і выканання іншых абавязацельстваў, вынікаючых з гэтага пагаднення.

Гэта пагадненне часова дзейнічае з моманту яго падпісання.

Адбылося ў Маскве 20 ліпеня 1992 г., афармлена у двух экземплярах, кожны на беларускай і рускай мовах, прычым абодва тэксты маюць аднолькавую сілу.

За Рэспубліку Беларусь
В. Кебіч

За Расійскую Федэрацыю
Я. Гайдар

Ведамасці ВС РБ. 1993. № 18. Арт. 209.

№ 28

ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ
АБ ПРЫЦЯГНЕННІ Ў РЭСПУБЛІКУ ЗАМЕЖНЫХ КРЭДЫТАЎ

г. Мінск *24 жніўня 1992 г.*

У мэтах актыўнага прыцягнення замежных крэдытаў для вырашэння вострых праблем, звязаных з ажыццяўленнем структурнай перабудовы эка-

номікі рэспублікі, тэхнічнага пераўзбраення і мадэрнізацыі прамысловасці і сельскай гаспадаркі, а таксама для правядзення канверсіі і развіцця экспартнага патэнцыялу, насычэння ўнутранага рынку таварамі народнага спажывання Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Устанавіць, што:

замежныя дзяржаўныя крэдыты прыцягваюцца ў рэспубліку на падставе пагадненняў, заключаных паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і ўрадамі іншых дзяржаў, а таксама міжнароднымі фінансава-крэдытнымі арганізацыямі;

іншыя замежныя крэдыты прыцягваюцца на падставе пагадненняў, заключаных паміж суб'ектамі гаспадарання Рэспублікі Беларусь і замежных дзяржаў.

2. Для каардынацыі дзейнасці міністэрстваў, ведамстваў, прадпрыемстваў і арганізацый рэспублікі па прыцягненні і выкарыстанні замежных крэдытаў стварыць Валютна-крэдытны камітэт Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь у складзе згодна з дадаткам*.

Дзяржаўнаму камітэту па знешніх эканамічных сувязях, Дзяржэканомплану, Банку знешнеэканамічнай дзейнасці, Міністэрству фінансаў сумесна з Нацыянальным банкам распрацаваць і ў месячны тэрмін падаць на зацвярджэнне ў Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь праект палажэння аб указаным камітэце.

3. Дзяржэканомплану, Дзяржаўнаму камітэту па знешніх эканамічных сувязях па ўзгадненні з Міністэрствам фінансаў і Нацыянальным банкам на падставе прапаноў міністэрстваў, ведамстваў, прадпрыемстваў і арганізацый у двухмесячны тэрмін вызначыць і падаць у Валютна-крэдытны камітэт Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь пералік фінансуемых за кошт замежных дзяржаўных крэдытаў аб'ектаў на 1992 г. і наступныя гады.

4. Міністэрству фінансаў, Дзяржаўнаму камітэту па знешніх эканамічных сувязях па ўзгадненні з Нацыянальным банкам распрацаваць і ўнесці ў Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь прапанову аб наданні прадпрыемствам і арганізацыям, якія пагашаюць атрыманыя замежныя крэдыты, ільгот па адлічэннях замежнай валюты ў Дзяржаўны валютны фонд Рэспублікі Беларусь і валютныя фонды мясцовых Саветаў народных дэпутатаў.

5. Агенты па прыцягненні і абслугоўванні дзяржаўных замежных крэдытаў вызначаюцца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь па прадстаўленні Валютна-крэдытнага камітэта Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь з ліку банкаў рэспублікі, упаўнаважаных на правядзенне знешнеэканамічных аперацый.

Абслугоўванне іншых замежных крэдытаў ажыццяўляецца банкамі, якія маюць генеральную ліцэнзію на правядзенне знешнеэканамічных аперацый.

Страхаванне ўказаных крэдытаў можа ажыццяўляцца страхавымі арганізацыямі Рэспублікі Беларусь і іншых дзяржаў.

---

* Склад Валютна-крэдытнага камітэта СМ РБ не друкуецца.

6. Замежныя дзяржаўныя і іншыя крэдыты забяспечваюцца залогам грашовых сродкаў ці іншай маёмасці пазычальніка або іншымі відамі забеспячэння выканання абавязацельстваў ва ўстаноўленым парадку.

7. Міністэрству юстыцыі, Камітэту па кіраванні дзяржаўнай маёмасцю пры Савеце Міністраў Рэспублікі Беларусь па ўзгадненні з Міністэрствам фінансаў і Нацыянальным банкам распрацаваць і ў месячны тэрмін унесці ў Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь праект часовага парадку забеспячэння выканання крэдытных абавязацельстваў.

Старшыня Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь
В. Кебіч

Першы намеснік Кіраўніка спраў Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь
А. Сакалоўскі

Збор пастаноў Урада РБ. 1992. № 24. Арт. 447.

№ 29

МЕМАРАНДУМ АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РЭСПУБЛІКАЙ АЎСТРЫЯ

г. Вена *1 кастрычніка 1992 г.*

В ходе переговоров во время визита Председателя Совета Министров Республики Беларусь в Республику Австрия с 30 сентября по 2 октября 1992 г. была достигнута договоренность по следующим пунктам:

1. На основе установленных дипломатических отношений обе стороны заявляют о своей готовности к развитию экономического сотрудничества.

2. С учетом того факта, что Республика Беларусь признала урегулирование долгов бывшего Советского Союза в рамках Парижского Клуба[8], Республика Австрия открывает Правительству Республики Беларусь гарантийную линию в размере 5 миллиардов австрийских шиллингов для осуществления конкретных проектов в рамках австрийской системы содействия экспорту.

3. Республика Беларусь предполагает использовать предоставленные гарантии для развития рыночных отношений, осуществления приватизации, модернизации предприятий по переработке сельскохозяйственной продукции и производству сельскохозяйственного оборудования, развития промышленности, внедрения современных технологий. Правительство Республики Беларусь выступает гарантом по возврату кредитов и уполномочивает Банк внешнеэкономической деятельности Республики Беларусь подписать на взаимовыгодных условиях соответствующее соглашение.

Для достижения целей, определенных в настоящем меморандуме, обе стороны будут содействовать интенсификации официальных и любых иных контактов на всех уровнях.

В этой связи предусматривается проведение в ближайшее время переговоров между экспертами с целью разработки договорных предпосылок, необходимых для двусторонних экономических связей.

Вена, 1 октября 1992 г.

Председатель Совета Министров
Республики Беларусь
(подпись)

Федеральный Канцлер
Республики Австрия
(подпись)

Вестник Министерства иностранных дел [РБ]. 1998. № 1. С. 149—150.

№ 30

ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ РАТЫФІКАЦЫІ ПАГАДНЕННЯ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ ФІНЛЯНДСКАЙ РЭСПУБЛІКІ АБ САДЗЕЙНІЧАННІ АЖЫЦЦЯЎЛЕННЮ І ЎЗАЕМНАЙ АХОВЕ ІНВЕСТЫЦЫЙ*

г. Мінск *4 кастрычніка 1992 г.*

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Ратыфікаваць Пагадненне паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Урадам Фінляндскай Рэспублікі аб садзейнічанні ажыццяўленню і ўзаемнай ахове інвестыцый, падпісанае 28 кастрычніка 1992 года ў горадзе Мінску.

2. Даручыць Кабінету Міністраў Рэспублікі Беларусь ажыццявіць неабходныя меры па выкананні дадзенай пастановы.

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь
М. Грыб

Ведамасці ВС РБ. 1994. № 27. Арт. 491.

* Пагадненне не друкуецца.

№ 31

ПАГАДНЕННЕ ПА ПЫТАННЯХ, ЯКІЯ ЗВЯЗАНЫ З АДНАЎЛЕННЕМ ПРАВОЎ ДЭПАРТАВАНЫХ АСОБ, НАЦЫЯНАЛЬНЫХ МЕНШАСЦЕЙ І НАРОДАЎ*

г. Бішкек *9 кастрычніка 1992 г.*

Государства — участники Содружества Независимых Государств, именуемые в дальнейшем Стороны,

безоговорочно осуждая имевшую место в прошлом тоталитарную практику насильственного переселения народов, национальных меньшинств и отдельных граждан бывшего СССР как злодеяние, противоречащее общечеловеческим, гуманным принципам,

считая, что законодательные и другие нормативные акты, принятые бывшими союзными, республиканскими и местными органами власти и управления, должностными лицами о насильственном переселении народов, национальных меньшинств и отдельных граждан бывшего СССР, являются противоправными и недействительными с самого начала,

подтверждая право депортированных лиц, национальных меньшинств и народов на восстановление исторической справедливости и возвращение в места их проживания на момент депортации,

осознавая, что обеспечение этого права имеет межгосударственный характер и требует согласованных подходов как на многосторонней, так и на двусторонней основе,

признавая необходимым принять на себя обязательства по защите законных интересов депортированных лиц, национальных меньшинств и народов и обеспечению добровольного возвращения в места их проживания на момент депортации,

согласились о нижеследующем:

Статья 1

Стороны обеспечивают депортированным лицам, добровольно возвращающимся в места их проживания на момент депортации, равные с постоянно проживающими там гражданами политические, экономические и социальные права и условия для обустройства, трудоустройства, образования, национального, культурного и духовного развития.

При реализации положений настоящего соглашения не должны ущемляться права и законные интересы граждан, проживающих на соответствующих территориях.

Статья 2

Стороны решают вопросы гражданства лиц, переселяющихся на условиях данного соглашения, в соответствии с их национальным законода-

---

* Ратыфікавана РБ 7 лютага 1997 г.

тельством, положениями двусторонних договоров между ними, а также с учетом общепризнанных норм международного права.

Статья 3

Стороны создают необходимые условия для беспрепятственного добровольного переселения лиц, упомянутых в статье 1 настоящего соглашения, включая условия свободного выезда с территории одной Стороны на территорию другой Стороны и транзитного проезда через территории третьих Сторон.

Статья 4

Стороны создают условия для беспрепятственного и беспошлинного вывоза, ввоза и транзитного перемещения имущества, принадлежащего на праве личной собственности лицам, упомянутым в статье 1 настоящего соглашения, содействуют им в перевозке этого имущества, а также своевременно обеспечивают оформление документов на оставляемое недвижимое имущество.

Для этой цели Стороны заключают отдельные соглашения.

Статья 5

Стороны гарантируют пенсионное обеспечение лиц, упомянутых в статье 1 настоящего соглашения, независимо от места назначения пенсии. Средства на пенсионное обеспечение аккумулируются в национальных пенсионных фондах Сторон на основании взаимных расчетов.

Статья 6

Стороны гарантируют лицам, упомянутым в статье 1 настоящего соглашения, сохранение и/или перевод их денежных вкладов и активов, размещенных в банковских учреждениях Сторон. Переводимые денежные вклады и активы освобождаются от любых налогов, сборов и пошлин.

Статья 7

Принимающая Сторона будет оказывать содействие лицам, упомянутым в статье 1 настоящего соглашения, в получении кредитов на строительство, приобретение или обустройство жилья.

Статья 8

Принимающая Сторона будет освобождать лиц, упомянутых в статье 1 настоящего соглашения, от уплаты подоходных налогов на период обустройства.

Статья 9

Стороны предоставляют лицам, упомянутым в статье 1 настоящего соглашения, все необходимые документы социально-правового характера (документы ЗАГС, об образовании, об имущественных и иных правоотношениях, другие документы).

Стороны предоставляют друг другу архивные документы, подтверждающие данные о лицах, переселяющихся на условиях настоящего соглашения. Такие документы Стороны будут предоставлять и отдельным гражданам по их требованию.

Упомянутые документы предоставляются бесплатно.

Статья 10

Стороны оказывают взаимную помощь в обмене информацией и проводят консультации по вопросам, связанным с реализацией настоящего соглашения.

Заинтересованные Стороны могут при необходимости создавать совместные рабочие группы для разрешения вопросов, связанных с выполнением положений настоящего соглашения.

Статья 11

Ни одно из положений настоящего соглашения не препятствует Сторонам заключать международные соглашения, которые подтверждают, дополняют и расширяют его положения.

Стороны при необходимости будут заключать двусторонние соглашения, связанные с реализацией настоящего соглашения.

Статья 12

Настоящее соглашение заключено сроком на 10 лет и вступает в силу с момента его ратификации или утверждения.

Настоящее соглашение открыто для присоединения к нему с согласия Сторон других государств, разделяющих его цели и принципы.

Совершено в г. Бишкеке 9 октября 1992 г. в одном подлинном экземпляре на русском языке. Подлинный экземпляр хранится в архиве Правительства Республики Беларусь, которое направит государствам, подписавшим настоящее соглашение, его заверенную копию.

За Республику Беларусь
С. Шушкевич

Ведамасці Нацыянальнага сходу РБ. 1997. № 16. Арт. 294.

№ 32

ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РБ АБ ДАЛЕЙШЫМ СТАНАЎЛЕННІ ЗНЕШНЕПАЛІТЫЧНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

г. Мінск *26 кастрычніка 1992 г.*

У мэтах стварэння аптымальных умоў для пашырэння знешнепалітычнай дзейнасці Рэспублікі Беларусь, далейшага станаўлення рэспубліканскай

дыпламатычнай службы Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Прыняць прапанову Міністэрства замежных спраў аб адкрыцці ў бягучым годзе дыпламатычных прадстаўніцтваў і консульскіх установ Рэспублікі Беларусь у Расійскай Федэрацыі, на Украіне, у Федэратыўнай Рэспубліцы Германія, Аўстрыйскай Рэспублікі, Французскай Рэспублікі, Каралеўстве Бельгія, Італьянскай Рэспублікі, Швейцарскай Канфедэрацыі, Каралеўстве Швецыя, Кітайскай Народнай Рэспублікі, Рэспублікі Індыя, Рэспублікі Казахстан, Латвійскай Рэспублікі, Літоўскай Рэспублікі.

2. Міністэрству замежных спраў па ўзгадненні з Міністэрствам фінансаў у двухтыднёвы тэрмін падаць Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь прапановы:

аб колькасці работнікаў дыпламатычных прадстаўніцтваў і консульскіх устаноў, указаных у пункце 1 дадзенай пастановы, нормах расходаў на іх утрыманне і выдзяленні на гэтыя мэты адпаведных валютных сродкаў;

аб выдзяленні з Дзяржаўнага валютнага фонду Рэспублікі Беларусь сродкаў для выплаты ўзносаў у бюджэты ААН і іншых міжнародных арганізацый, фінансавання службовых камандзіровак за мяжу па лініі Міністэрства замежных спраў.

3. Міністэрству замежных спраў у месячны тэрмін унесці па ўзгадненні з Міністэрствам фінансаў у Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь прапановы аб колькасці работнікаў цэнтральнага апарату Міністэрства замежных спраў.

Аплата працы кіруючых работнікаў і спецыялістаў Міністэрства замежных спраў ажыццяўляецца ў адпаведнасці з табліцай 1 дадатку 11 да пастановы Дзяржаўнага камітэта па працы і сацыяльнай абароне насельніцтва ад 29 лютага 1992 г. № 9.

4. Міністэрству фінансаў прадугледзець па заяўцы Міністэрства замежных спраў ва ўдакладненым бюджэце рэспублікі на 1992 год сродкі на ўтрыманне дадаткова ўводзімай колькасці работнікаў цэнтральнага апарату Міністэрства замежных спраў і персаналу па абслугоўванні будынкаў, а таксама дадатковыя асігнаванні на пратакольныя мерапрыемствы, закупку абсталявання, іншыя гаспадарчыя патрэбы, набыццё інфармацыйных матэрыялаў аб Рэспубліцы Беларусь.

5. Мінскаму гарвыканкому, Міністэрству замежных спраў і Камітэту па кіраванні дзяржаўнай маёмасцю пры Савеце Міністраў Рэспублікі Беларусь у месячны тэрмін вырашыць пытанне аб перадачы будынка па вул. Леніна, 19 на баланс Міністэрства замежных спраў.

Старшыня Савета Міністраў
Рэспублікі Беларусь
В. Кебіч

Кіраўнік спраў Савета
Міністраў Рэспублікі Беларусь
М. Каўко

Збор пастаноў Урада РБ. 1992. № 30. Арт. 549.

ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РБ АБ СТВАРЭННІ НА ТЭРЫТОРЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ ПУНКТА ЎЕЗДУ-ВЫЕЗДУ ДЛЯ ЗАМЕЖНЫХ ІНСПЕКЦЫЙНЫХ ГРУП

г. Мінск *28 кастрычніка 1992 г.*

Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. У мэтах забеспячэння выканання Рэспублікай Беларусь абавязацельстваў па міжнародных дагаворах у галіне раззбраення і кантролю над узбраеннямі прызнаць неабходным стварыць у г. Мінску пункт уезду-выезду для замежных інспекцыйных груп.

У якасці пункта прыбыцця замежных інспекцыйных груп вызначыць аэрапорт Мінск-2.

2. Беларускаму ўпраўленню грамадзянскай авіяцыі:

♦ у месячны тэрмін выдзеліць і абсталяваць у аэрапорце Мінск-2 памяшканні для размяшчэння замежных інспектараў (наглядальнікаў) і членаў лётных экіпажаў іх паветраных транспартных сродкаў на час правядзення мытнага дагляду, праверкі ўвозімых імі прыбораў і прылад, афармлення ўязных віз;

♦ забяспечыць пасадку і ўзлёт у тэрміны, указаныя ў паведамленнях інспектуючых дзяржаў, запраўку і тэхнічнае абслугоўванне іх паветраных транспартных сродкаў;

♦ сумесна з Міністэрствам замежных спраў і Міністэрствам абароны ўстанавіць пастаянны нумар дыпламатычнага дазволу для паветраных транспартных сродкаў інспектуючых дзяржаў.

3. Міністэрству замежных спраў арганізаваць у аэрапорце Мінск-2 паскоранае афармленне ўязных віз замежным інспектарам (наглядальнікам) і членам лётных экіпажаў іх паветраных транспартных сродкаў.

4. Міністэрству абароны арганізаваць у аэрапорце Мінск-2 праверку ўвозімых замежнымі інспектарамі (наглядальнікамі) прыбораў і прылад.

5. Нацыянальнаму агенцтву па кантролі і інспекцыях забяспечыць сустрэчу і суправаджэнне замежных інспектараў (наглядальнікаў) і членаў лётных экіпажаў іх паветраных транспартных сродкаў.

6. Міністэрству сувязі і інфарматыкі забяспечыць тэлефонную сувязь паміж пунктам уезду-выезду для замежных інспекцыйных груп і пасольствамі дзяржаў-удзельніц адпаведных міжнародных дагавораў у г. Мінску (Маскве), Нацыянальным агенцтвам па кантролі і інспекцыях.

7. Забеспячэнне бяспекі замежных інспектараў (наглядальнікаў) і членаў лётных экіпажаў іх паветраных транспартных сродкаў у пункце ўезду-выезду ўскласці на Міністэрства ўнутраных спраў і Камітэт дзяржаўнай бяспекі.

Старшыня Савета Міністраў
Рэспублікі Беларусь
В. Кебіч

Намеснік Кіраўніка спраў
Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь
В. Дзеблікаў

Збор пастаноў Урада РБ. 1992. № 30. Арт. 552.

№ 34

ЧАСОВАЕ ПАЛАЖЭННЕ АБ ДЫПЛАМАТЫЧНАЙ СЛУЖБЕ Ў РЭСПУБЛІЦЫ БЕЛАРУСЬ

г. Мінск *28 кастрычніка 1992 г.**

Дадзенае Часовае палажэнне вызначае парадак прыёму на дыпламатычную службу, праходжання службы дыпламатычнымі работнікамі і яе спынення.

Агульныя палажэнні

1. Дыпламатычная служба Рэспублікі Беларусь забяспечвае практычнае ажыццяўленне знешняй палітыкі, прадстаўляе і абараняе інтарэсы дзяржавы ў сферы міжнародных адносін, а таксама юрыдычных асоб і грамадзян рэспублікі за мяжой.

2. Дыпламатычная служба фарміруецца з грамадзян Рэспублікі Беларусь, якія валодаюць спецыяльнымі ведамі і адпавядаюць устаноўленым патрабаванням.

3. Дыпламатычнымі работнікамі з'яўляюцца супрацоўнікі Міністэрства замежных спраў, дыпламатычных прадстаўніцтваў і консульскіх устаноў Рэспублікі Беларусь за мяжой, якія маюць дыпламатычныя рангі.

4. Дыпламатычныя работнікі маюць права:

♦ атрымліваць назначэнне на пасаду з улікам кваліфікацыі, дыпламатычнага рангу, наяўнага вопыту работы, рэкамендацый атэстацыйных камісій;

♦ уносіць прапановы па пытаннях знешняй палітыкі Рэспублікі Беларусь, паляпшэнні работы Міністэрства замежных спраў;

♦ карыстацца ў перыяд знаходжання за мяжой прывілеямі і імунітэтамі, устаноўленымі для дыпламатычных работнікаў у адпаведнасці з нормамі міжнароднага права і міжнароднымі дагаворамі;

♦ абскардзіць ва ўстаноўленым парадку дзеянні адміністрацыі.

5. Дыпламатычныя работнікі абавязаны:

♦ праводзіць у жыццё прынцыпы знешняй палітыкі Рэспублікі Беларусь, садзейнічаць павышэнню яе міжнароднага аўтарытэту, належна прадстаўляць і адстойваць інтарэсы рэспублікі за мяжой;

* Дата зацвярджэння Пастановай СМ РБ.

♦ працаваць над павышэннем сваёй прафесійнай і агульнапалітычнай падрыхтоўкі, культурнага ўзроўню, удасканальваць веданне замежных моў.

6. Умовы працы дыпламатычных работнікаў рэгулююцца дзеючым заканадаўствам аб працы, а таксама дадзеным Часовым палажэннем.

Прыём на дыпламатычную службу

7. Спецыялісты, якія прымаюцца на дыпламатычную службу, назначаюцца на дыпламатычныя пасады з улікам кваліфікацыі і прадстаўляюцца да дыпламатычнага рангу, адпаведнага іх пасадзе.

Праходжанне дыпламатычнай службы

8. Службовыя перамяшчэнні дыпламатычных работнікаў ажыццяўляюцца ў адпаведнасці са службовай неабходнасцю, на планавай аснове, з улікам узроўню прафесійнай падрыхтоўкі.

Замяшчэнне вакантных пасад праводзіцца шляхам назначэння або на конкурснай аснове. Парадак замяшчэння пасад устанаўліваецца Міністэрствам замежных спраў.

9. Дыпламатычныя работнікі ў адпаведнасці з прысвоеным ім рангам назначаюцца на пасады, прадугледжаныя Часовым спісам пасад, якія прыпісваюцца да дыпламатычных рангаў.

10. Назначэнне дыпламатычных работнікаў на пасады паслоў, пастаянных прадстаўнікоў Рэспублікі Беларусь пры міжнародных арганізацыях і вызваленне іх ад гэтых пасад праводзяцца ўказамі Прэзідыума Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, а пасланнікаў — па рашэнні Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь. Назначэнне на іншыя дыпламатычныя пасады праводзіцца загадамі па Міністэрству замежных спраў.

11. Для дыпламатычных работнікаў Рэспублікі Беларусь устанаўліваюцца наступныя тэрміны работы ў дыпламатычных прадстаўніцтвах і консульскіх установах Міністэрства замежных спраў за мяжой:

для паслоў і пастаянных прадстаўнікоў пры міжнародных арганізацыях — тры гады;

для іншых дыпламатычных работнікаў — не болей як пяць гадоў.

Указаныя тэрміны па службовай неабходнасці і са згоды работнікаў могуць быць павялічаны, але не болей чым на адзін год.

12. Дыпламатычны работнік, які вярнуўся ў Рэспубліку Беларусь пасля работы за мяжой, назначаецца, як правіла, на пасаду не ніжэй той, што займаў за мяжой.

13. Дыпламатычныя работнікі не радзей чым адзін раз у год і пры накіраванні ў замежную камандзіроўку праходзяць спецыяльны медыцынскі агляд.

14. Дыпламатычныя работнікі з іх згоды могуць быць часова накіраваны ў вышэйшыя навучальныя ўстановы або навуковыя ўстановы Рэспублікі Беларусь і замежных краін для стажыроўкі або навуковай работы па актуальных міжнародных праблемах. У гэтым выпадку яны залічваюцца ў рэзерв Міністэрства замежных спраў.

Прысваенне дыпламатычных рангаў

15. Дыпламатычным работнікам з улікам займаемай пасады і кваліфікацыі прысвойваюцца наступныя дыпламатычныя рангі:

ататшэ,

трэці сакратар,

другі сакратар другога класа,

другі сакратар першага класа,

першы сакратар другога класа,

першы сакратар першага класа,

саветнік другога класа,

саветнік першага класа,

Надзвычайны і Паўнамоцны Пасланнік другога класа,

Надзвычайны і Паўнамоцны Пасланнік першага класа,

Надзвычайны і Паўнамоцны Пасол.

16. Дыпламатычныя рангі Надзвычайнага і Паўнамоцнага Пасла, Надзвычайнага і Паўнамоцнага Пасланніка першага і другога класа прысвойваюцца Прэзідыумам Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь па прадстаўленні Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь і з'яўляюцца пажыццёвымі.

Іншыя дыпламатычныя рангі прысвойваюцца міністрам замежных спраў на падставе рэкамендацый камісій Міністэрства замежных спраў па прысваенні дыпламатычных рангаў і па службовай атэстацыі і захоўваюцца за дыпламатычнымі работнікамі пажыццёва ў выпадку іх выхаду на пенсію з работы ў сістэме міністэрства.

Пазбаўленне работніка дыпламатычнага рангу або паніжэнне яго ў рангу, у тым ліку за парушэнні працоўнай дысцыпліны або правіннасці, не сумяшчальныя са званнем дыпламатычнага работніка, праводзіцца ў тым жа парадку, як і прысваенне гэтага рангу.

Пазбаўленне дыпламатычнага работніка рангу абазначае пазбаўленне яго ўсіх папярэдніх дыпламатычных рангаў.

Аднаўленне работніка ў ранейшым дыпламатычным рангу ажыццяўляецца пасля зняцця раней накладзенага спагнання і пры ўмове станоўчай службовай атэстацыі.

17. Выпускнікі вышэйшых навучальных устаноў не пазней чым праз тры гады работы на аператыўна-дыпламатычных пасадах прадстаўляюцца да дыпламатычнага рангу ататшэ.

18. Для дыпламатычных работнікаў устанаўліваюцца наступныя тэрміны знаходжання ў дыпламатычных рангах:

для ататшэ, трэцяга сакратара, другога сакратара другога і першага класа, першага сакратара другога класа — не менеш як два гады;

для першага сакратара першага класа, саветніка другога класа — не менеш як тры гады.

Тэрміны знаходжання ў дыпламатычных рангах ад саветніка першага класа і вышэй не ўстанаўліваюцца.

19. У тэрміны знаходжання дыпламатычных работнікаў у дыпламатычных рангах залічваецца:

служба ў цэнтральным апараце Міністэрства замежных спраў;

служба ў дыпламатычных прадстаўніцтвах і консульскіх установах Міністэрства замежных спраў за мяжой;

работа ў міжнародных арганізацыях.

20. Дыпламатычныя работнікі атрымліваюць надбаўкі да службовых акладаў за дыпламатычны ранг у памерах, устаноўленых Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Служебная атэстацыя

21. З мэтай удасканалення падбору, расстаноўкі і выхавання кадраў праводзіцца не радзей чым адзін раз у тры гады службовая атэстацыя дыпламатычных работнікаў.

Парадак правядзення службовай атэстацыі ўстанаўліваецца адпаведным палажэннем, якое зацвярджаецца Міністэрствам замежных спраў па ўзгадненні з Міністэрствам юстыцыі і Дзяржаўным камітэтам па працы і сацыяльнай абароне насельніцтва.

22. Атэстацыйныя камісіі вызначаюць адпаведнасць дыпламатычных работнікаў займаемай пасадзе з улікам паўнаты выканання імі службовых абавязкаў, узроўню кваліфікацыі, дзелавых, палітычных і асабістых якасцей. Па выніках атэстацыі і ў межах сваёй кампетэнцыі яны даюць рэкамендацыі па далейшым выкарыстанні работніка ў сістэме Міністэрства замежных спраў.

Заахвочванні

23. Да дыпламатычных работнікаў прымяняюцца заахвочванні, устаноўленыя працоўным заканадаўствам і правіламі ўнутранага працоўнага распарадку для работнікаў Міністэрства замежных спраў Рэспублікі Беларусь.

24. За асобыя заслугі дыпламатычныя работнікі могуць быць прадстаўлены да ўрадавых узнагарод Рэспублікі Беларусь.

Спагнанні

25. За парушэнне службовых абавязкаў да дыпламатычных работнікаў, акрамя мер, прадугледжаных працоўным заканадаўствам, могуць прымяняцца наступныя дысцыплінарныя спагнанні:

паніжэнне дыпламатычнага рангу на адну ступень;

пазбаўленне дыпламатычнага рангу.

26. Работнікі ўстаноў Міністэрства замежных спраў за мяжой, якія ўчынілі грубыя парушэнні службовых абавязкаў, акрамя прымянення да іх мер дысцыплінарнага ўздзеяння, могуць быць датэрмінова адкамандзіраваны ў Рэспубліку Беларусь.

Спыненне дыпламатычнай службы

27. Спыненне дыпламатычнай службы можа праводзіцца па ініцыятыве адміністрацыі або дыпламатычнага работніка, а таксама па іншых падставах, прадугледжаных дзеючым заканадаўствам.

28. Пытанні пенсіённага забеспячэння дыпламатычных работнікаў рэгулююцца дзеючым заканадаўствам.

Збор пастаноў Урада РБ. 1992. № 30. Арт. 553.

№ 35

ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РБ АБ ДАЛУЧЭННІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ ДА МІЖНАРОДНЫХ ДАГАВОРАЎ, ЯКІЯ РЭГЛАМЕНТУЮЦЬ ПЕРАВОЗКУ ГРУЗАЎ У МІЖНАРОДНЫХ АЎТАМАБІЛЬНЫХ ЗНОСІНАХ

г. Мінск *30 лістапада 1992 г.*

Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

Прыняць прапанову Міністэрства замежных спраў, узгодненую з Міністэрствам транспарту, аб далучэнні Рэспублікі Беларусь да Канвенцыі аб дагаворы міжнароднай дарожнай перавозкі грузаў, Мытнай канвенцыі аб міжнароднай перавозцы грузаў з прымяненнем кніжкі МДП, Міжнароднай канвенцыі аб узгадненні ўмоў правядзення кантролю грузаў на граніцах, Міжнароднага пагаднення, якое датычыцца работы экіпажаў транспартных сродкаў, што ажыццяўляюць міжнародныя аўтамабільныя перавозкі, і Еўрапейскага пагаднення аб міжнароднай дарожнай перавозцы небяспечных грузаў.

Даручыць Міністэрству замежных спраў аформіць далучэнне Рэспублікі Беларусь да ўказаных дагавораў.

Першы намеснік Старшыні Савета Міністраў
Рэспублікі Беларусь
М. Мясніковіч

Кіраўнік спраў Савета Міністраў
Рэспублікі Беларусь
М. Каўко

Збор пастаноў Урада РБ. 1992. № 34. Арт. 613.

№ 36
ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ РАТЫФІКАЦЫІ ПАГАДНЕННЯ АБ ГАНДЛЁВЫХ АДНОСІНАХ ПАМІЖ СССР І ЗША[9]

г. Мінск *9 снежня 1992 г.*

Учитывая, что развитие торгово-экономических отношений между Республикой Беларусь и Соединенными Штатами Америки в значительной мере сдерживается вследствие отсутствия в их торговле режима наибольшего благоприятствования, Верховный Совет Республики Беларусь п о с т а н о в л я е т:

1. Ратифицировать Соглашение о торговых отношениях между СССР и США, подписанное 1 июня 1990 г. и ратифицированное Конгрессом США, и выступить со следующим заявлением:

«Республика Беларусь заявляет, что все имеющиеся в Соглашении о торговых отношениях между СССР и США ссылки на Сторону, ее территорию, граждан и организации нужно понимать как принадлежащие к Республике Беларусь, ее территории, гражданам и организациям или к Соединенным Штатам Америки, их территории, гражданам и организациям соответственно.

В том, что касается статьи VIII I(B) Соглашения, Республика Беларусь считает себя связанной обязательствами по Всемирной конвенции об авторском праве от 6 сентября 1952 г.[10] начиная с 27 мая 1973 г., а также по Парижской конвенции по охране промышленной собственности от 20 марта 1883 г.*, пересмотренной в Стокгольме 14 июля 1967 г.[11]

Республика Беларусь исходит из понимания, что в письмах по вопросам защиты интеллектуальной собственности, которыми СССР и США обменялись 1 июня 1990 г., ссылки на законопроекты не будут наносить ущерба любым обязательствам по пересмотру, внесению на рассмотрение, обеспечению, вводу в действие или исполнению конкретных положений законов и что Правительство Республики Беларусь внесет на рассмотрение в 1993 г. проекты законов, необходимых для исполнения обязательств, содержащихся в статье VIII Соглашения, и примет все необходимые меры по принятию этих законов в течение 1993 г.».

2. Поручить Министерству иностранных дел Республики Беларусь осуществить необходимые меры по исполнению данного постановления.

Председатель Верховного Совета
Республики Беларусь
С. Шушкевич

Ведамасці ВС РБ. 1992. № 35. Арт. 554.

* Так у дакуменце.

№ 37

ДАГАВОР АБ ДРУЖАЛЮБНЫХ АДНОСІНАХ І СУПРАЦОЎНІЦТВЕ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РЭСПУБЛІКАЙ МАЛДОВА*

г. Кішынёў *21 снежня 1992 г.*

Рэспубліка Беларусь і Рэспубліка Малдова, якія далей называюцца «Дагаворныя Бакі»,

кіруючыся мэтамі і прынцыпамі Статута Арганізацыі Аб'яднаных Нацый,

грунтуючыся на палажэннях Заключнага акта Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе, Парыжскай Хартыі для новай Еўропы і іншых дакументаў Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе,

усведамляючы сваю адказнасць за ўмацаванне міру і бяспекі і развіццё супрацоўніцтва ў Еўропе на падставе агульначалавечых каштоўнасцей свабоды, дэмакратыі, павагі да правоў чалавека,

прымаючы да ўвагі значэнне двухбаковых адносін для ўмацавання даверу і супрацоўніцтва ў рэгіёне і на кантыненце ўвогуле,

выяўляючы рашучасць унесці свой уклад у развіццё працэсу Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе, у стварэнне адзінай еўрапейскай эканамічнай, палітычнай, гуманітарнай, экалагічнай і прававой прасторы,

імкнучыся да ўмацавання і пашырэння дружалюбных адносін і супрацоўніцтва паміж Рэспублікай Беларусь і Рэспублікай Малдова, а таксама да развіцця ўзаемаразумення паміж іх народамі,

дамовіліся аб наступным:

Артыкул 1

Дагаворныя Бакі будуюць свае адносіны як дружалюбныя дзяржавы на падставе прынцыпаў раўнапраўя, павагі да суверэнітэту і тэрытарыяльнай цэласнасці дзяржаў, неўмяшання ва ўнутраныя справы, права народаў на самавызначэнне, узаемаразумення і ўзаемавыгаднага супрацоўніцтва, а таксама добрасумленнага выканання абавязацельстваў па міжнароднаму праву.

Артыкул 2

Дагаворныя Бакі будуць прыкладаць намаганні для павышэння ролі Арганізацыі Аб'яднаных Нацый у сусветных справах.

Артыкул 3

Дагаворныя Бакі абавязваюцца ўмацоўваць еўрапейскія механізмы забеспячэння бяспекі, стабільнасці і супрацоўніцтва на падставе Заключнага акта Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе, Парыжскай Хартыі для новай Еўропы, іншых дакументаў Нарады па бяспецы і супрацоў-

---

* Ратыфікаваны Вярхоўным Саветам РБ 25 лістапада 1993 г. Уступіў у сілу 10 жніўня 1994 г.

ніцтву ў Еўропе, а таксама Дагавора аб звычайных узброеных сілах у Еўропе.

Артыкул 4

Дагаворныя Бакі будуць садзейнічаць працягванню працэсу раззбраення ў галіне ядзерных, хімічных і іншых відаў зброі масавага знішчэння і звычайных узбраенняў. Яны будуць садзейнічаць далейшаму абмежаванню ўзброеных сіл і ўзбраенняў у Еўропе і ажыццяўляць меры па ўмацаванні даверу і бяспекі ў ваеннай галіне.

Артыкул 5

Дагаворныя Бакі пацвярджаюць недапушчальнасць выкарыстання сілы або пагрозы сілай у міжнародных адносінах і адхіляюць любыя дзеянні, накіраваныя супраць тэрытарыяльнай цэласнасці і палітычнай незалежнасці любой дзяржавы, супраць ажыццяўлення права народаў распараджацца сваім лёсам, а таксама якім-небудзь іншым чынам несумяшчальныя з мэтамі і прынцыпамі Статута Арганізацыі Аб'яднаных Нацый і Заключным актам Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе.

Артыкул 6

Дагаворныя Бакі прызнаюць неабходнасць мірнага ўрэгулявання спрэчак у адпаведнасці са Статутам Арганізацыі Аб'яднаных Нацый і будуць актыўна падтрымліваць адпаведныя механізмы Арганізацыі Аб'яднаных Нацый і Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе.

Артыкул 7

Дагаворныя Бакі будуць развіваць рэгулярныя кантакты на ўсіх узроўнях паміж органамі дзяржаўнай улады і кіравання. Яны прыдаюць асаблівае значэнне ўзаемным міжпарламенцкім сувязям.

Дагаворныя Бакі будуць супрацоўнічаць на міжнародным узроўні і кансультавацца па міжнародных пытаннях, якія прадстаўляюць інтарэс для абедзвюх дзяржаў, і, у прыватнасці, па пытаннях бяспекі і супрацоўніцтва ў Еўропе.

Артыкул 8

Дагаворныя Бакі будуць заахвочваць развіццё і дыверсіфікацыю двухбаковых эканамічных адносін, заснаваных на прынцыпах роўнасці, партнёрства і ўзаемнай выгады.

Яны будуць, у прыватнасці, ствараць спрыяльныя ўмовы для развіцця сучасных форм гандлёвага абмену, прамысловага і навукова-тэхнічнага супрацоўніцтва, а таксама для ажыццяўлення непасрэдных сувязей паміж прадпрыемствамі і іншымі эканамічнымі суб'ектамі.

Дагаворныя Бакі будуць развіваць і ўдасканальваць прававую аснову двухбаковага гандлёва-эканамічнага і навукова-тэхнічнага супрацоўніцтва.

Артыкул 9

Дагаворныя Бакі будуць развіваць супрацоўніцтва ў галіне кіравання сістэмамі энергетыкі, транспарту, сувязі і інфарматыкі, уключаючы спутнікавую сувязь і тэлекамунікацыі.

Дагаворныя Бакі будуць забяспечваць транзітныя аперацыі праз транспартныя сеткі, якія пралягаюць па іх тэрыторыях.

Дагаворныя Бакі будуць садзейнічаць прыняццю мер для спрашчэння мытнага кантролю, а таксама афармлення пасажырскіх перавозак.

Артыкул 10

Дагаворныя Бакі лічаць, што прававы рэжым дзяржаўнай маёмасці аднаго з Дагаворных Бакоў, якая знаходзіцца на тэрыторыі другога Дагаворнага Боку, рэгулюецца заканадаўствам Боку месцазнаходжання маёмасці і нормамі міжнароднага права. Па гэтым пытанні будзе заключана адпаведнае двухбаковае пагадненне.

Артыкул 11

Дагаворныя Бакі будуць цесна супрацоўнічаць паміж сабой у галіне аховы навакольнага асяроддзя і рацыянальнага выкарыстання прыродных рэсурсаў, а таксама актыўна ўдзельнічаць у вырашэнні глабальных і асабліва еўрапейскіх экалагічных праблем.

Усведамляючы маштабы катастрофы на Чарнобыльскай АЭС Дагаворныя Бакі лічаць, што для мінімізацыі яе вынікаў неабходны намаганні ўсёй міжнароднай супольнасці, у тым ліку адпаведныя захады з боку Арганізацыі Аб'яднаных Нацый.

Артыкул 12

Дагаворныя Бакі будуць развіваць супрацоўніцтва ў сферы культуры, навукі, адукацыі і інфармацыі, а таксама абмены ў гэтых галінах. З гэтай мэтай яны будуць заахвочваць пашырэнне непасрэдных сувязей паміж дзяржаўнымі органамі, культурнымі і навуковымі ўстановамі, грамадскімі арганізацыямі, творчымі і прафесійнымі саюзамі.

Яны будуць супрацоўнічаць у вырашэнні гуманітарных праблем і спрыяць узаемным кантактам паміж іх грамадзянамі, а таксама развіваць маладзёжныя абмены.

Артыкул 13

Дагаворныя Бакі будуць пашыраць і паглыбляць сувязі паміж іх народамі ў галіне культуры і мастацтва, а таксама заахвочваць сумесныя ініцыятывы ў гэтай сферы.

Дагаворныя Бакі будуць развіваць супрацоўніцтва ў галіне аўдыёвізуальных сродкаў, кінематаграфіі, кнігавыдавецтва, тэатра, музыкі, выяўленчага мастацтва.

Артыкул 14

Дагаворныя Бакі будуць супрацоўнічаць у галіне аховы здароўя, сацыяльнага забеспячэння, турызму, спорту, а таксама занятасці насельніцтва і будуць ствараць для гэтага ўсе неабходныя ўмовы.

Артыкул 15

Дагаворныя Бакі будуць развіваць супрацоўніцтва і ажыццяўляць абмен вопытам і інфармацыяй у справе барацьбы з правапарушэннямі, у тым ліку з арганізаванай злачыннасцю, тэрарызмам, незаконным гандлем наркотыкамі, зброяй і культурнымі каштоўнасцямі, эканамічнымі злачынствамі, незаконнымі актамі, накіраванымі супраць бяспекі грамадзянскай авіяцыі і марскога суднаходства, і кантрабандай.

Дагаворныя Бакі будуць супрацоўнічаць у галіне ўзаемнай прававой дапамогі па грамадзянскіх, крымінальных і сямейных справах, а таксама ў галіне консульскіх адносін, заключыўшы па гэтых пытаннях асобныя пагадненні.

Артыкул 16

Дагаворныя Бакі заключаць паміж сабой іншыя дагаворы і пагадненні, неабходныя для рэалізацыі палажэнняў гэтага дагавора.

Артыкул 17

Спрэчкі адносна тлумачэння і прымянення палажэнняў гэтага дагавора падлягаюць вырашэнню шляхам перагавораў.

Артыкул 18

Гэты дагавор не накіраваны супраць якой-небудзь іншай дзяржавы і не закранае правоў і абавязацельстваў Дагаворных Бакоў, якія вынікаюць з іншых міжнародных дагавораў, удзельнікамі якіх яны з'яўляюцца.

Артыкул 19

Гэты дагавор падлягае ратыфікацыі і ўступае ў сілу ў дзень абмену ратыфікацыйнымі граматамі, які адбудзецца ў _____*.

Артыкул 20

Гэты дагавор заключаецца тэрмінам на дзесяць гадоў.

Дзеянне дагавора будзе аўтаматычна прадоўжана на наступны пяцігадовы перыяд, калі ні адзін з Дагаворных Бакоў не заявіць шляхам пісьмовага паведамлення аб сваім жаданні дэнансаваць яго не пазней чым за адзін год да сканчэння тэрміну дзеяння гэтага дагавора.

---

* Так у тэксце.

Артыкул 21

Гэты дагавор падлягае рэгістрацыі ў Сакратарыяце Арганізацыі Аб'яднаных Нацый у адпаведнасці з артыкулам 102 Статута Арганізацыі Аб'яднаных Нацый.

Афармлена ў г. Кішынёве 21 снежня 1992 г. у двух экземплярах, кожны на беларускай і румынскай мовах, прычым абодва тэксты маюць аднолькавую сілу.

За Рэспубліку Беларусь
С. Шушкевіч

За Рэспубліку Малдова
М. Снегур

Ведамасці ВС РБ. 1994. № 5. Арт. 39.

№ 38

ПАГАДНЕННЕ АБ ГАНДЛЁВЫХ АДНОСІНАХ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РЭСПУБЛІКАЙ УЗБЕКІСТАН*

г. Мінск *21 студзеня 1993 г.*

Урад Рэспублікі Беларусь і Урад Рэспублікі Узбекістан, якія ў далейшым называюцца Дагаворныя Бакі,

кіруючыся палажэннямі Дагавора аб асновах міждзяржаўных адносін паміж Рэспублікай Беларусь і Рэспублікай Узбекістан ад 6 лістапада 1991 г.**,

імкнучыся да развіцця гандлёва-эканамічнага супрацоўніцтва паміж Рэспублікай Беларусь і Рэспублікай Узбекістан на аснове роўнасці і ўзаемнай выгады,

зыходзячы з суверэннага права кожнай дзяржавы праводзіць самастойную знешнеэканамічную палітыку і забяспечваць выкананне адпаведных міжнародных абавязацельстваў і рэалізацыю абвешчаных намераў,

дамовіліся аб ніжэйпададзеным:

Артыкул 1

1. Гандлёвыя адносіны паміж Рэспублікай Беларусь і Рэспублікай Узбекістан ажыццяўляюцца ў рэжыме свабоднага гандлю.

Дагаворныя Бакі не прымяняюць мытныя пошліны, падаткі, а таксама любыя зборы, якія маюць эквівалентнае дзеянне на экспарт і/або імпарт

* Ратыфікавана Вярхоўным Саветам РБ 17 кастрычніка 1994 г.

** Гл. дак. № 5.

тавараў, што паходзяць з мытнай тэрыторыі аднаго з Дагаворных Бакоў і прызначаны для мытнай тэрыторыі іншага Дагаворнага Боку. Магчымыя выключэнні з рэжыму гандлю па ўзгодненай наменклатуры тавараў афармляюцца штогадовымі двухбаковымі дакументамі, якія з'яўляюцца неад'емнай часткай дадзенага пагаднення.

2. Дагаворныя Бакі пагадзіліся распрацаваць падрабязныя правілы вызначэння паходжання тавараў у асобным дакуменце, які будзе з'яўляцца неад'емнай часткай дадзенага пагаднення.

Артыкул 2

Дагаворныя Бакі не будуць:

уводзіць у адносінах да імпарту або экспарту тавараў, што падпадаюць пад дзеянне дадзенага пагаднення, якія-небудзь спецыяльныя абмежаванні або патрабаванні, якія ў аналагічнай сітуацыі не прымяняюцца да аналагічных тавараў унутранай вытворчасці або да тавараў, якія паходзяць з трэціх краін;

прымяняць у адносінах да складзіравання, перагрузкі, захоўвання, перавозкі тавараў паходжаннем з іншага Дагавора Боку, а таксама плацяжоў і пераводу плацяжоў правілы, іншыя за тыя, якія прымяняюцца ў аналагічных выпадках у адносінах да ўласных тавараў або тавараў паходжаннем з трэціх краін.

Артыкул 3

Дагаворныя Бакі будуць імкнуцца вырашаць усе пытанні, якія ўзнікаюць у сувязі з прымяненнем колькасных абмежаванняў, шляхам кансультацый.

Артыкул 4

Кожны Дагаворны Бок не будзе дапускаць рээкспарту тавараў.

Рээкспарт тавараў у трэція краіны можа ажыццяўляцца толькі з пісьмовай згоды і на ўмовах, якія вызначаюцца ўпаўнаважаным органам дзяржавы, што з'яўляецца краінай паходжання дадзеных тавараў.

Для мэт названага артыкула пад рээкспартам разумеецца вываз тавару, які мае паходжанне з мытнай тэрыторыі аднаго Дагаворнага Боку, іншым Дагаворным Бокам за межы мытнай тэрыторыі апошняга з мэтай экспарту ў трэцюю краіну.

Артыкул 5

Дагаворныя Бакі будуць абменьвацца на рэгулярнай аснове інфармацыяй па мытных пытаннях, у тым ліку мытнай статыстыкай. Упаўнаважаныя органы Дагаворных Бакоў аформяць адпаведным дакументам парадак абмену такой інфармацыяй.

Артыкул 6

Дагаворныя Бакі будуць прымаць меры да збліжэння ўзроўняў ставак мытных пошлін, якія прымяняюцца ў гандлі з трэцімі краінамі, і ў гэтых мэтах будуць праводзіць рэгулярныя кансультацыі.

Артыкул 7

Дагаворныя Бакі прызнаюць несумяшчальнымі з мэтамі дадзенага пагаднення нядобрасумленную дзелавую практыку, якая выяўляецца, у прыватнасці, у наступным:

у заключэнні дагавораў паміж прадпрыемствамі, іх аб'яднаннямі, што маюць на мэце перашкодзіць ці абмежаваць канкурэнцыю ці парушыць умовы для яе на тэрыторыі Дагаворных Бакоў;

у ажыццяўленні дзеянняў, з дапамогай якіх адно ці некалькі прадпрыемстваў выкарыстоўваюць сваё дамінуючае становішча, абмяжоўваючы канкурэнцыю на ўсёй або на значнай частцы тэрыторый Дагаворных Бакоў.

Артыкул 8

Дагаворныя Бакі згодныя з тым, што прытрымліванне прынцыпу свабоды транзіту з'яўляецца важнейшай умовай дасягнення мэт дадзенага пагаднення і істотным элементам працэсу іх падключэння да сістэмы міжнароднага падзелу працы і кааперавання.

У гэтай сувязі кожны Дагаворны Бок забяспечыць бесперашкодны транзіт праз яго тэрыторыю тавараў паходжаннем з мытнай тэрыторыі іншага Дагаворнага Боку ці трэціх краін і прызначаных для мытнай тэрыторыі іншага Дагаворнага Боку ці іншай трэцяй краіны і будзе прадастаўляць экспарцёрам, імпарцёрам або перавозчыкам усе наяўныя і неабходныя для забеспячэння транзіту сродкі і паслугі на ўмовах, не горшых за тыя, на якіх тыя ж сродкі і паслугі прадастаўляюцца ўласным экспарцёрам, імпарцёрам або перавозчыкам ці экспарцёрам, імпарцёрам або перавозчыкам любой трэцяй дзяржавы.

Тарыфы на транзіт любым відам транспарту, уключаючы тарыфы на пагрузачна-разгрузачныя работы, будуць эканамічна абгрунтаваны, і Дагаворныя Бакі не будуць патрабаваць аплаты паслуг па складзіраванні, перагрузцы, захоўванні і перавозцы тавараў у валюце любой трэцяй дзяржавы.

Артыкул 9

Палажэнні дадзенага пагаднення замяняюць палажэнні пагадненняў, заключаных раней паміж Дагаворнымі Бакамі, у той меры, у якой апошнія альбо несумяшчальныя з першымі, альбо аўтэнтычныя з імі. Дагаворныя Бакі даручаць сваім кампетэнтным органам падрыхтаваць адпаведны пратакол па дадзеным пытанні.

Артыкул 10

Нішто ў дадзеным пагадненні не перашкаджае ажыццяўленню Дагаворнымі Бакамі не супярэчных мэтам і ўмовам дадзенага пагаднення адносін з трэцімі дзяржавамі, а таксама з іх аб'яднаннямі і міжнароднымі арганізацыямі.

Артыкул 11

Спрэчкі паміж Дагаворнымі Бакамі адносна тлумачэння ці прымянення палажэнняў дадзенага пагаднення будуць вырашацца шляхам перагавораў.

Артыкул 12

Дагаворныя Бакі пагадзіліся з тым, што яны могуць абмяняцца сваімі гандлёвымі прадстаўніцтвамі.

Артыкул 13

Любая дзяржава можа далучыцца да дадзенага пагаднення на ўмовах, якія будуць узгоднены паміж дзяржавай, якая далучылася, і Дагаворнымі Бакамі.

Артыкул 14

Дадзенае пагадненне ўступае ў сілу з даты абмену паведамленнямі аб выкананні Дагаворнымі Бакамі неабходных для гэтага ўнутрыдзяржаўных працэдур і будзе аўтаматычна пралангіравацца на наступныя гадавыя перыяды, калі адзін з Дагаворных Бакоў не паведаміць пісьмова другому Дагаворнаму Боку за шэсць месяцаў да сканчэння тэрміну аб сваім намеры спыніць дзеянне гэтага пагаднення.

Учынена ў г. Мінску 21 студзеня 1993 г. у двух экземплярах, кожны на беларускай, узбекскай і рускай мовах, прычым усе тэксты маюць аднолькавую сілу.

У выпадку рознагалосся пры інтэрпрэтацыі якога-небудзь артыкула дадзенага пагаднення рашаючую сілу мае тэкст на рускай мове.

За Урад
Рэспублікі Беларусь
В. Кебіч

За Урад
Рэспублікі Узбекістан
А. Муталаў

Ведамасці ВС РБ. 1994. № 28. Арт. 495.

№ 39

РАШЭННЕ САВЕТА КІРАЎНІКОЎ ДЗЯРЖАЎ САДРУЖНАСЦІ НЕЗАЛЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ АБ СТАТУЦЕ СНД

г. Мінск *22 студзеня 1993 г.*

Кіраўнікі дзяржаў Садружнасці Незалежных Дзяржаў в ы р а ш ы л і:

1. Прыняць Статут Садружнасці Незалежных Дзяржаў (прыкладаецца) і рэкамендаваць яго для ратыфікацыі.

2. Да ўступлення ў сілу гэтага Статута Садружнасць функцыяніруе ў адпаведнасці з заключанымі пагадненнямі і прынятымі рашэннямі ў рамках СНД.

Афармлена ў г. Мінску 22 студзеня 1993 г. у адным аўтэнтычным экземпляры на рускай мове. Аўтэнтычны экземпляр захоўваецца ў архіве Урада Рэспублікі Беларусь, які накіруе дзяржавам, падпісаўшым гэта рашэнне, яго завераную копію.

За Рэспубліку Арменія
Л. Тэр-Петрасян
За Рэспубліку Беларусь
С. Шушкевіч
За Рэспубліку Казахстан
Н. Назарбаеў
За Рэспубліку Кыргызстан
А. Акаеў
За Рэспубліку Малдова
М. Снегур
За Расійскую Федэрацыю
Б. Ельцын
За Рэспубліку Таджыкістан
Э. Рахмонаў
За Туркменістан
С. Ніязаў
За Рэспубліку Узбекістан
І. Карымаў
За Украіну
Л. Краўчук

СТАТУТ
Садружнасці Незалежных Дзяржаў

Дзяржавы, якія добраахвотна аб'ядналіся ў Садружнасць Незалежных Дзяржаў (далей — Садружнасць),

грунтуючыся на гістарычнай супольнасці сваіх народаў і сувязей, якія склаліся паміж імі,

дзейнічаючы ў адпаведнасці з агульнапрызнанымі прынцыпамі і нормамі міжнароднага права, палажэннямі Статута Арганізацыі Аб'яднаных Нацый, Хельсінкскага Заключнага Акта і іншымі дакументамі Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе,

імкнучыся забяспечыць агульнымі намаганнямі эканамічны і сацыяльны прагрэс сваіх народаў,

прасякнутыя рашучасцю ператвараць у жыццё палажэнні Пагаднення аб стварэнні Садружнасці Незалежных Дзяржаў, пратакола да гэтага пагаднення, а таксама палажэнні Алма-Аціпскай дэкларацыі,

развіваючы супрацоўніцтва паміж сабой у забеспячэнні міжнароднага міру і бяспекі, а таксама ў мэтах падтрымання грамадзянскага міру і міжнацыянальнай згоды,

жадаючы стварыць умовы для захавання і развіцця культур усіх народаў дзяржаў-членаў,

імкнучыся ўдасканальваць механізмы супрацоўніцтва ў Садружнасці і павышаць іх эфектыўнасць,

вырашылі прыняць Статут Садружнасці і дамовіліся аб ніжэйпададзеным:

РАЗДЗЕЛ I. МЭТЫ І ПРЫНЦЫПЫ

Артыкул 1

Садружнасць заснавана на пачатках суверэннай роўнасці ўсіх яе членаў. Дзяржавы-члены з'яўляюцца самастойнымі і раўнапраўнымі суб'ектамі міжнароднага права.

Садружнасць служыць далейшаму развіццю і ўмацаванню адносін дружбы, добрасуседства, міжнацыянальнай згоды, даверу, узаемаразумення і ўзаемавыгаднага супрацоўніцтва паміж дзяржавамі-членамі.

Садружнасць не з'яўляецца дзяржавай і не валодае наднацыянальнымі паўнамоцтвамі.

Артыкул 2

Мэтамі Садружнасці з'яўляюцца:

- ажыццяўленне супрацоўніцтва ў палітычнай, эканамічнай, экалагічнай, гуманітарнай, культурнай і іншых галінах;
- усебаковае і збалансаванае эканамічнае і сацыяльнае развіццё дзяржаў-членаў у рамках агульнай эканамічнай прасторы, міждзяржаўная кааперацыя і інтэграцыя;
- забеспячэнне правоў і асноўных свабод чалавека ў адпаведнасці з агульнапрызнанымі прынцыпамі і нормамі міжнароднага права і дакументамі НБСЕ;
- супрацоўніцтва паміж дзяржавамі-членамі ў забеспячэнні міжнароднага міру і бяспекі, ажыццяўленне эфектыўных мер па скарачэнні ўзбраенняў і ваенных расходаў, ліквідацыі ядзернай і іншых відаў зброі масавага знішчэння, дасягненні ўсеагульнага і поўнага раззбраення;
- садзейнічанне грамадзянам дзяржаў-членаў у свабодных зносінах, кантактах і перамяшчэнні ў Садружнасці;
- узаемная прававая дапамога і супрацоўніцтва ў іншых сферах прававых адносін;
- мірнае вырашэнне спрэчак і канфліктаў паміж дзяржавамі Садружнасці.

Артыкул 3

Для дасягнення мэт Садружнасці дзяржавы-члены, зыходзячы з агульнапрызнаных норм міжнароднага права і Хельсінкскага Заключнага Акта,

будуюць свае адносіны ў адпаведнасці з ніжэйпададзенымі ўзаемазвязанымі і раўнацэннымі прынцыпамі:

- павага суверэнітэту дзяржаў-членаў, неад'емнага права народаў на самавызначэнне і права распараджацца сваім лёсам без умяшання звонку;
- непарушнасць дзяржаўных граніц, прызнанне існуючых граніц і адмова ад супрацьпраўных тэрытарыяльных набыткаў;
- тэрытарыяльная цэласнасць дзяржаў і адмова ад любых дзеянняў, накіраваных на расчляненне чужой тэрыторыі;
- непрымяненне сілы або пагрозы сілай супраць палітычнай незалежнасці дзяржавы-члена;
- вырашэнне спрэчак мірнымі сродкамі такім чынам, каб не падвяргаць пагрозе міжнародны мір, бяспеку і справядлівасць;
- вяршэнства міжнароднага права ў міждзяржаўных адносінах;
- неўмяшанне ва ўнутраныя і знешнія справы адна адной;
- забеспячэнне правоў чалавека і асноўных свабод для ўсіх, без адрознення расы, этнічнай прыналежнасці, мовы, рэлігіі, палітычных або іншых перакананняў;
- добрасумленнае выкананне прынятых на сябе абавязацельстваў па дакументах Садружнасці, уключаючы гэты Статут;
- улік інтарэсаў адна адной і Садружнасці ў цэлым, аказанне на аснове ўзаемнай згоды дапамогі ва ўсіх галінах іх узаемаадносін;
- аб'яднанне намаганняў і аказанне падтрымкі адна адной у мэтах стварэння мірных умоў жыцця народаў дзяржаў — членаў Садружнасці, забеспячэнне іх палітычнага, эканамічнага і сацыяльнага прагрэсу;
- развіццё ўзаемавыгаднага эканамічнага і навукова-тэхнічнага супрацоўніцтва, пашырэнне інтэграцыйных працэсаў;
- духоўнае яднанне іх народаў, якое грунтуецца на павазе іх самабытнасці, цеснае супрацоўніцтва ў захоўванні культурных каштоўнасцей і культурнага абмену.

Артыкул 4

Да сфер сумеснай дзейнасці дзяржаў-членаў, якая рэалізуецца на раўнапраўнай аснове праз агульныя каардынуючыя інстытуты ў адпаведнасці з абавязацельствамі, прынятымі дзяржавамі-членамі ў рамках Садружнасці, адносяцца:

- забеспячэнне правоў і асноўных свабод чалавека;
- каардынацыя знешнепалітычнай дзейнасці;
- супрацоўніцтва ў фарміраванні і развіцці агульнай эканамічнай прасторы, агульнаеўрапейскага і еўразійскага рынкаў, мытнай палітыкі;
- супрацоўніцтва ў развіцці сістэм транспарту, сувязі;
- ахова здароўя і навакольнага асяроддзя;
- пытанні сацыяльнай і міграцыйнай палітыкі;
- барацьба з арганізаванай злачыннасцю;
- супрацоўніцтва ў галіне абароннай палітыкі і аховы знешніх граніц.

Гэты пералік можа быць дапоўнены па ўзаемнай згодзе дзяржаў-членаў.

Артыкул 5

Асноўнай прававой базай міждзяржаўных адносін у рамках Садружнасці з'яўляюцца шматбаковыя і двухбаковыя пагадненні ў розных галінах узаемаадносін дзяржаў-членаў.

Пагадненні, заключаныя ў рамках Садружнасці, павінны адпавядаць мэтам і прынцыпам Садружнасці, абавязацельствам дзяржаў-членаў па гэтаму Статуту.

Артыкул 6

Дзяржавы-члены садзейнічаюць супрацоўніцтву і развіццю сувязей паміж дзяржаўнымі органамі, грамадскімі аб'яднаннямі, эканамічнымі структурамі.

РАЗДЗЕЛ II. ЧЛЕНСТВА

Артыкул 7

Дзяржавамі — заснавальніцамі Садружнасці з'яўляюцца дзяржавы, якія падпісалі і ратыфікавалі Пагадненне аб стварэнні Садружнасці Незалежных Дзяржаў ад 8 снежня 1991 года і Пратакол да гэтага пагаднення ад 21 снежня 1991 года да моманту прыняцця гэтага Статута.

Дзяржавамі — членамі Садружнасці з'яўляюцца тыя дзяржавы-заснавальніцы, якія прымаюць на сябе абавязацельствы па гэтаму Статуту на працягу аднаго года пасля яго прыняцця Саветам кіраўнікоў дзяржаў.

Членам Садружнасці можа таксама стаць дзяржава, якая падзяляе мэты і прынцыпы Садружнасці і прымае на сябе абавязацельствы, што ўтрымліваюцца ў гэтым Статуце, шляхам далучэння да яе са згоды ўсіх дзяржаў-членаў.

Артыкул 8

На падставе рашэння Савета кіраўнікоў дзяржаў да Садружнасці ў якасці асацыіраванага члена можа далучыцца дзяржава, якая жадае ўдзельнічаць у асобных відах яе дзейнасці, на ўмовах, што вызначаюцца пагадненнем аб асацыіраваным членстве.

Па рашэнні Савета кіраўнікоў дзяржаў на пасяджэннях органаў Садружнасці могуць прысутнічаць прадстаўнікі іншых дзяржаў у якасці наглядальнікаў.

Пытанні ўдзелу асацыіраваных членаў і наглядальнікаў у рабоце органаў Садружнасці рэгулююцца правіламі працэдуры такіх органаў.

Артыкул 9

Дзяржава-член мае права выйсці з Садружнасці. Аб такім намеры дзяржава-член апавяшчае пісьмова дэпазітарыя гэтага Статута за 12 месяцаў да выхаду.

Абавязацельствы, якія ўзніклі ў перыяд удзелу ў гэтым Статуце, звязваюць адпаведныя дзяржавы да іх поўнага выканання.

Артыкул 10

Парушэнні дзяржавай-членам гэтага Статута, сістэматычнае невыкананне дзяржавай яе абавязацельстваў па пагадненнях, заключаных у рамках Садружнасці, ці рашэнняў органаў Садружнасці разглядаюцца Саветам кіраўнікоў дзяржаў.

У адносінах да такой дзяржавы могуць прымяняцца меры, якія дапускаюцца міжнародным правам.

РАЗДЗЕЛ III. КАЛЕКТЫЎНАЯ БЯСПЕКА І ВАЕННА-ПАЛІТЫЧНАЕ СУПРАЦОЎНІЦТВА

Артыкул 11

Дзяржавы-члены праводзяць узгодненую палітыку ў галіне міжнароднай бяспекі, раззбраення і кантролю над узбраеннямі, будаўніцтва Узброеных Сіл і падтрымліваюць бяспеку ў Садружнасці, у тым ліку пры дапамозе груп ваенных наглядальнікаў і калектыўных сіл па падтрыманні міру.

Артыкул 12

У выпадку ўзнікнення пагрозы суверэнітэту, бяспецы і тэрытарыяльнай цэласнасці адной або некалькіх дзяржаў-членаў ці міжнароднаму міру і бяспецы дзяржавы-члены неадкладна прыводзяць у дзеянне механізм узаемных кансультацый з мэтай каардынацыі пазіцый і прыняцця мер для ўстаранення ўзнікшай пагрозы, уключаючы міратворчыя аперацыі і выкарыстанне ў выпадку неабходнасці Узброеных Сіл у парадку ажыццяўлення права на індывідуальную або калектыўную самаабарону згодна з артыкулам 51 Статута ААН.

Рашэнне аб сумесным выкарыстанні Узброеных Сіл прымаецца Саветам кіраўнікоў дзяржаў Садружнасці або зацікаўленымі дзяржавамі — членамі Садружнасці з улікам іх нацыянальнага заканадаўства.

Артыкул 13

Кожная дзяржава-член прымае належныя меры па забеспячэнні стабільнага становішча на знешніх граніцах дзяржаў — членаў Садружнасці. На аснове ўзаемнай згоды дзяржавы-члены каардынуюць дзейнасць пагранічных войскаў і іншых кампетэнтных службаў, якія ажыццяўляюць кантроль і нясуць адказнасць за захаванне ўстаноўленага парадку перасячэння знешніх граніц дзяржаў-членаў.

Артыкул 14

Вышэйшым органам Садружнасці па пытаннях абароны і аховы знешніх граніц дзяржаў-членаў з'яўляецца Савет кіраўнікоў дзяржаў. Каардына-

цыю ваенна-эканамічнай дзейнасці Садружнасці ажыццяўляе Савет кіраўнікоў урадаў.

Узаемадзеянне дзяржаў-членаў у ажыццяўленні міжнародных пагадненняў і вырашэнні іншых пытанняў у галіне бяспекі і раззбраення арганізуецца шляхам сумесных кансультацый.

Артыкул 15

Канкрэтныя пытанні ваенна-палітычнага супрацоўніцтва дзяржаў-членаў рэгулююцца спецыяльнымі пагадненнямі.

РАЗДЗЕЛ IV. ПРАДУХІЛЕННЕ КАНФЛІКТАЎ І ВЫРАШЭННЕ СПРЭЧАК

Артыкул 16

Дзяржавы-члены прымаюць усе магчымыя меры для прадухілення канфліктаў, перш за ўсё на міжнацыянальнай і міжканфесіянальнай аснове, якія могуць пацягнуць за сабой парушэнне правоў чалавека.

Яны аказваюць адна адной на аснове ўзаемнай згоды дапамогу ва ўрэгуляванні такіх канфліктаў, у тым ліку і ў рамках міжнародных арганізацый.

Артыкул 17

Дзяржавы — члены Садружнасці будуць устрымлівацца ад дзеянняў, здольных нанесці ўрон іншым дзяржавам-членам і прывесці да абвастрэння магчымых спрэчак.

Дзяржавы-члены будуць добрасумленна і ў духу супрацоўніцтва прыкладаць намаганні да справядлівага мірнага вырашэння сваіх спрэчак праз перагаворы або дасягнення дамоўленасці аб належнай альтэрнатыўнай працэдуры ўрэгулявання спрэчкі.

Калі дзяржавы-члены не вырашаюць спрэчку пры дапамозе сродкаў, указаных у частцы другой гэтага артыкула, яны могуць перадаць яе ў Савет кіраўнікоў дзяржаў.

Артыкул 18

Савет кіраўнікоў дзяржаў правамоцны ў любой стадыі спрэчкі, працяг якой мог бы пагражаць падтрыманню міру або бяспекі ў Садружнасці, рэкамендаваць бакам належную працэдуру або метады яе ўрэгулявання.

РАЗДЗЕЛ V. СУПРАЦОЎНІЦТВА Ў ЭКАНАМІЧНАЙ, САЦЫЯЛЬНАЙ І ПРАВАВОЙ ГАЛІНАХ

Артыкул 19

Дзяржавы-члены супрацоўнічаюць у эканамічнай і сацыяльнай галінах па наступных напрамках:

♦ фарміраванне агульнай эканамічнай прасторы на базе рыначных адносін і свабоднага перамяшчэння тавараў, паслуг, капіталаў і рабочай сілы;

♦ каардынацыя сацыяльнай палітыкі, распрацоўка сумесных сацыяльных праграм і мер па зніжэнні сацыяльнай напружанасці ў сувязі з правядзеннем эканамічных рэформ;

♦ развіццё сістэм транспарту і сувязі, а таксама энергетычных сістэм;

♦ каардынацыя крэдытна-фінансавай палітыкі;

♦ садзейнічанне развіццю гандлёва-эканамічных сувязей дзяржаў-членаў;

♦ заахвочванне і ўзаемная абарона інвестыцый;

♦ садзейнічанне стандартызацыі і сертыфікацыі прамысловай прадукцыі і тавараў;

♦ прававая ахова інтэлектуальнай уласнасці;

♦ садзейнічанне развіццю агульнай інфармацыйнай прасторы;

♦ ажыццяўленне сумесных прыродаахоўных мерапрыемстваў, аказанне ўзаемнай дапамогі ў ліквідацыі вынікаў экалагічных катастроф і іншых надзвычайных сітуацый;

♦ ажыццяўленне сумесных праектаў і праграм у галіне навукі і тэхнікі, адукацыі, аховы здароўя, культуры і спорту.

Артыкул 20

Дзяржавы-члены ажыццяўляюць супрацоўніцтва ў галіне права, у прыватнасці, шляхам заключэння шматбаковых і двухбаковых дагавораў аб аказанні прававой дапамогі і садзейнічаюць збліжэнню нацыянальнага заканадаўства.

У выпадку супярэчнасцей паміж нормамі нацыянальнага заканадаўства дзяржаў-членаў, якое рэгулюе адносіны ў сферах сумеснай дзейнасці, дзяржавы-члены праводзяць кансультацыі і перагаворы з мэтай выпрацоўкі прапаноў для ўстаранення гэтых супярэчнасцей.

РАЗДЗЕЛ VI. ОРГАНЫ САДРУЖНАСЦІ

Савет кіраўнікоў дзяржаў і Савет кіраўнікоў урадаў

Артыкул 21

Вышэйшым органам Садружнасці з'яўляецца Савет кіраўнікоў дзяржаў.

Савет кіраўнікоў дзяржаў, у якім на вышэйшым узроўні прадстаўлены ўсе дзяржавы-члены, абмяркоўвае і вырашае прынцыповыя пытанні, звязаныя з дзейнасцю дзяржаў-членаў у сферы іх агульных інтарэсаў.

Савет кіраўнікоў дзяржаў збіраецца на пасяджэнні два разы ў год. Нечарговыя пасяджэнні Савета могуць склікацца па ініцыятыве адной з дзяржаў-членаў.

Артыкул 22

Савет кіраўнікоў урадаў каардынуе супрацоўніцтва органаў выканаўчай улады дзяржаў-членаў у эканамічнай, сацыяльнай і іншых сферах агульных інтарэсаў.

Савет кіраўнікоў урадаў збіраецца на пасяджэнні чатыры разы ў год. Нечарговыя пасяджэнні Савета могуць склікацца па ініцыятыве ўрада адной з дзяржаў-членаў.

Артыкул 23

Рашэнні Савета кіраўнікоў дзяржаў і Савета кіраўнікоў урадаў прымаюцца з агульнай згоды — кансенсусам. Любая дзяржава можа заявіць аб сваёй незацікаўленасці ў тым ці іншым пытанні, што не павінна разглядацца ў якасці перашкоды для прыняцця рашэння.

Савет кіраўнікоў дзяржаў і Савет кіраўнікоў урадаў могуць праводзіць сумесныя пасяджэнні.

Парадак работы Савета кіраўнікоў дзяржаў і Савета кіраўнікоў урадаў рэгулюецца Правіламі працэдуры.

Артыкул 24

Кіраўнікі дзяржаў і кіраўнікі ўрадаў на пасяджэннях Савета кіраўнікоў дзяржаў і Савета кіраўнікоў урадаў старшынствуюць па чарзе ў парадку рускага алфавіта назваў дзяржаў — членаў Садружнасці.

Пасяджэнні Савета кіраўнікоў дзяржаў і Савета кіраўнікоў урадаў праводзяцца, як правіла, у горадзе Мінску.

Артыкул 25

Савет кіраўнікоў дзяржаў і Савет кіраўнікоў урадаў ствараюць рабочыя і дапаможныя органы як на пастаяннай, так і на часовай аснове.

Гэтыя органы фарміруюцца з прадстаўнікоў дзяржаў-членаў, надзеленых адпаведнымі паўнамоцтвамі.

Да ўдзелу ў іх пасяджэннях могуць прыцягвацца эксперты і кансультанты.

Артыкул 26

Для вырашэння пытанняў супрацоўніцтва ў асобных галінах і распрацоўкі рэкамендацый для Савета кіраўнікоў дзяржаў і Савета кіраўнікоў урадаў склікаюцца нарады кіраўнікоў адпаведных дзяржаўных органаў.

Савет міністраў замежных спраў

Артыкул 27

Савет міністраў замежных спраў на аснове рашэнняў Савета кіраўнікоў дзяржаў і Савета кіраўнікоў урадаў ажыццяўляе каардынацыю знеш-

непалітычнай дзейнасці дзяржаў-членаў, уключаючы іх дзейнасць у міжнародных арганізацыях, і арганізуе кансультацыі па пытаннях сусветнай палітыкі, якія прадстаўляюць узаемны інтарэс.

Савет міністраў замежных спраў ажыццяўляе сваю дзейнасць у адпаведнасці з Палажэннем, якое зацвярджаецца Саветам кіраўнікоў дзяржаў.

Каардынацыйна-кансультатыўны камітэт

Артыкул 28

Каардынацыйна-кансультатыўны камітэт з'яўляецца пастаянна дзеючым выканаўчым і каардынуючым органам Садружнасці.

У мэтах выканання рашэнняў Савета кіраўнікоў дзяржаў і Савета кіраўнікоў урадаў Камітэт:

- выпрацоўвае і ўносіць прапановы па пытаннях супрацоўніцтва ў рамках Садружнасці, развіцця сацыяльна-эканамічных сувязей;
- садзейнічае рэалізацыі дагаворанасцей па канкрэтных напрамках эканамічных узаемаадносін;
- арганізуе нарады прадстаўнікоў і экспертаў для падрыхтоўкі праектаў дакументаў, якія выносяцца на пасяджэнні Савета кіраўнікоў дзяржаў і Савета кіраўнікоў урадаў;
- забяспечвае правядзенне пасяджэнняў Савета кіраўнікоў дзяржаў і Савета кіраўнікоў урадаў;
- садзейнічае рабоце іншых органаў Садружнасці.

Артыкул 29

Каардынацыйна-кансультатыўны камітэт складаецца з пастаянных паўнамоцных прадстаўнікоў, па два ад кожнай дзяржавы — члена Садружнасці і каардынатара Камітэта, які назначаецца Саветам кіраўнікоў дзяржаў.

Для арганізацыйна-тэхнічнага забеспячэння работы Савета кіраўнікоў дзяржаў, Савета кіраўнікоў урадаў і іншых органаў Садружнасці пры Каардынацыйна-кансультатыўным камітэце ёсць Сакратарыят, які ўзначальваецца каардынатарам Камітэта — намеснікам старшыні Каардынацыйна-кансультатыўнага камітэта.

Камітэт дзейнічае ў адпаведнасці з Палажэннем, якое зацвярджаецца Саветам кіраўнікоў дзяржаў.

Месцам знаходжання Камітэта з'яўляецца горад Мінск.

Савет міністраў абароны
Галоўнае камандаванне Аб'яднаных Узброеных Сіл

Артыкул 30

Савет міністраў абароны з'яўляецца органам Савета кіраўнікоў дзяржаў па пытаннях ваеннай палітыкі і ваеннага будаўніцтва дзяржаў-членаў.

Галоўнае камандаванне Аб'яднаных Узброеных Сіл ажыццяўляе кіраўніцтва Аб'яднанымі Узброенымі Сіламі, а таксама групамі ваенных наглядальнікаў і калектыўнымі сіламі па падтрыманні міру ў Садружнасці.

Савет міністраў абароны і Галоўнае камандаванне Аб'яднаных Узброеных Сіл ажыццяўляюць сваю дзейнасць на аснове адпаведных палажэнняў, якія зацвярджаюцца Саветам кіраўнікоў дзяржаў.

Савет камандуючых Пагранічнымі войскамі

Артыкул 31

Савет камандуючых Пагранічнымі войскамі з'яўляецца органам Савета кіраўнікоў дзяржаў па пытаннях аховы знешніх граніц дзяржаў-членаў і забеспячэння стабільнага становішча на іх.

Савет камандуючых Пагранічнымі войскамі ажыццяўляе сваю дзейнасць на аснове адпаведнага Палажэння, якое зацвярджаецца Саветам кіраўнікоў дзяржаў.

Эканамічны суд

Артыкул 32

Эканамічны суд дзейнічае ў мэтах забеспячэння выканання эканамічных абавязацельстваў у рамках Садружнасці.

Да ведання Эканамічнага суда адносіцца вырашэнне спрэчак, якія ўзнікаюць пры выкананні эканамічных абавязацельстваў. Суд можа вырашаць і іншыя спрэчкі, аднесеныя да яго ведання пагадненнямі дзяржаў-членаў.

Эканамічны суд мае права тлумачыць палажэнні пагадненняў і іншых актаў Садружнасці па эканамічных пытаннях.

Эканамічны суд ажыццяўляе сваю дзейнасць у адпаведнасці з Пагадненнем аб статусе Эканамічнага суда і Палажэннем аб ім, якое зацвярджаецца Саветам кіраўнікоў дзяржаў.

Месцам знаходжання Эканамічнага суда з'яўляецца горад Мінск.

Камісія па правах чалавека

Артыкул 33

Камісія па правах чалавека з'яўляецца кансультатыўным органам Садружнасці і наглядае за выкананнем абавязацельстваў па правах чалавека, узятых на сябе дзяржавамі-членамі ў рамках Садружнасці.

Камісія складаецца з прадстаўнікоў дзяржаў — членаў Садружнасці і дзейнічае на аснове Палажэння, якое зацвярджаецца Саветам кіраўнікоў дзяржаў.

Месцам знаходжання Камісіі па правах чалавека з'яўляецца горад Мінск.

Органы галіновага супрацоўніцтва

Артыкул 34

На аснове пагадненняў дзяржаў-членаў аб супрацоўніцтве ў эканамічнай, сацыяльнай і іншых галінах могуць засноўвацца органы галіновага супрацоўніцтва, якія ажыццяўляюць выпрацоўку ўзгодненых прынцыпаў і правіл такога супрацоўніцтва і садзейнічаюць іх практычнай рэалізацыі.

Органы галіновага супрацоўніцтва (саветы, камітэты) выконваюць функцыі, прадугледжаныя ў гэтым Статуце і ў палажэннях аб іх, забяспечваючы разгляд і вырашэнне на шматбаковай аснове пытанняў супрацоўніцтва ў адпаведных галінах.

У склад органаў галіновага супрацоўніцтва ўваходзяць кіраўнікі адпаведных органаў выканаўчай улады дзяржаў-членаў.

Органы галіновага супрацоўніцтва ў межах сваёй кампетэнцыі прымаюць рэкамендацыі, а таксама ў неабходных выпадках уносяць прапановы на разгляд Савета кіраўнікоў урадаў.

Рабочая мова Садружнасці

Артыкул 35

Рабочай мовай Садружнасці з'яўляецца руская мова.

РАЗДЗЕЛ VII. МІЖПАРЛАМЕНЦКАЕ СУПРАЦОЎНІЦТВА

Артыкул 36

Міжпарламенцкая асамблея праводзіць міжпарламенцкія кансультацыі, абмяркоўвае пытанні супрацоўніцтва ў рамках Садружнасці, распрацоўвае сумесныя прапановы ў сферы дзейнасці нацыянальных парламентаў.

Артыкул 37

Міжпарламенцкая асамблея складаецца з парламенцкіх дэлегацый.

Арганізацыю дзейнасці Міжпарламенцкай асамблеі ажыццяўляе Савет асамблеі, які складаецца з кіраўнікоў парламенцкіх дэлегацый.

Працэдурныя пытанні дзейнасці Міжпарламенцкай асамблеі рэгулююцца яе Рэгламентам.

Месцам знаходжання Міжпарламенцкай асамблеі з'яўляецца горад Санкт-Пецярбург.

Раздзел VIII. ФІНАНСАВАННЕ

Артыкул 38

Расходы па фінансаванні дзейнасці органаў Садружнасці размяркоўваюцца на аснове долевага ўдзелу дзяржаў-членаў і ўстанаўліваюцца ў адпа-

веднасці са спецыяльнымі пагадненнямі аб бюджэтах органаў Садружнасці.

Бюджэты органаў Садружнасці зацвярджаюцца Саветам кіраўнікоў дзяржаў па прадстаўленні Савета кіраўнікоў урадаў.

Артыкул 39

Пытанні фінансава-гаспадарчай дзейнасці органаў Садружнасці разглядаюцца ў парадку, які вызначаецца Саветам кіраўнікоў урадаў.

Артыкул 40

Дзяржавы-члены самастойна нясуць расходы, звязаныя з удзелам іх прадстаўнікоў, а таксама экспертаў і кансультантаў у рабоце нарад і органаў Садружнасці.

РАЗДЗЕЛ IX. ЗАКЛЮЧНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

Артыкул 41

Гэты Статут падлягае ратыфікацыі дзяржавамі-заснавальніцамі ў адпаведнасці з іх канстытуцыйнымі працэдурамі.

Ратыфікацыйныя граматы здаюцца Ураду Рэспублікі Беларусь, які будзе паведамляць аб здачы на захоўванне кожнай граматы іншым дзяржавам-заснавальніцам.

Гэты Статут уступае ў сілу для ўсіх дзяржаў-заснавальніц з моманту здачы на захоўванне ратыфікацыйных грамат усімі дзяржавамі-заснавальніцамі ці для дзяржаў-заснавальніц, якія здалі свае ратыфікацыйныя граматы, праз адзін год пасля прыняцця гэтага Статута.

Артыкул 42

Папраўкі да гэтага Статута могуць быць прапанаваны любой дзяржавай-членам. Прапанаваныя папраўкі разглядаюцца ў адпаведнасці з правіламі працэдуры Савета кіраўнікоў дзяржаў.

Папраўкі да гэтага Статута прымаюцца Саветам кіраўнікоў дзяржаў. Яны ўступаюць у сілу пасля ратыфікацыі ўсімі дзяржавамі-членамі ў адпаведнасці з іх канстытуцыйнымі працэдурамі з даты атрымання Урадам Рэспублікі Беларусь апошняй ратыфікацыйнай граматы.

Артыкул 43

Дзяржавы — заснавальніцы Садружнасці могуць пры ратыфікацыі гэтага Статута зрабіць агаворкі і заявы па раздзелах III, IV і VII і артыкулах 28, 30, 31, 32, 33.

Артыкул 44

Гэты Статут будзе зарэгістраваны ў адпаведнасці з артыкулам 102 Статута Арганізацыі Аб'яднаных Нацый.

Артыкул 45

Гэты Статут складзены ў адным экземпляры на дзяржаўных мовах дзяржаў — заснавальніц Садружнасці. Аўтэнтычны экземпляр захоўваецца ў архіве Урада Рэспублікі Беларусь, які накіруе ўсім дзяржавам-заснавальніцам яго завераныя копіі.

Гэты Статут прыняты 22 студзеня 1993 г. на пасяджэнні Савета кіраўнікоў дзяржаў у горадзе Мінску.

ЗАЯВА

Савета кіраўнікоў дзяржаў — удзельніц СНД

Прынятыя ў рамках Садружнасці пагадненні і выпрацаваныя механізмы дазваляюць рэгуляваць міжнародна-прававымі сродкамі праблемы палітычнага, эканамічнага, гуманітарнага, ваеннага і іншага супрацоўніцтва.

Кіраўнікі дзяржаў — удзельніц СНД адзіныя ў тым, што Садружнасць мае неабходны патэнцыял для ўдасканалення сваёй дзейнасці на аснове існуючых пагадненняў. Разам з тым усе ўдзельнікі нарады кіраўнікоў дзяржаў СНД у Мінску заяўляюць аб сваёй рашучасці працягваць намаганні па павышэнні эфектыўнасці дзейнасці СНД у эканамічнай і палітычнай сферах.

Дзяржавы, падпісаўшыя і не падпісаўшыя Рашэнне аб Статуце СНД, сканцэнтруюць намаганні ў першую чаргу на пошуку шляхоў выхаду з эканамічнага крызісу, фарміраванні эфектыўных сувязей паміж суб'ектамі гаспадарання ва ўмовах пераходу да рыначных адносін.

Кіраўнікі дзяржаў лічаць неабходным паслядоўнае ўстараненне наяўных перашкод на шляху развіцця ўзаемавыгаднага эканамічнага супрацоўніцтва.

Кіраўнікі дзяржаў лічаць, што адносіны краін СНД, і перш за ўсё эканамічныя, будуць служыць забеспячэнню ўмоў для нармальнага супрацоўніцтва паміж гэтымі краінамі.

Рашэнне аб Статуце СНД адкрытае для падпісання тымі дзяржавамі, якія гатовыя да гэтага.

Аформлена ў г. Мінску 22 студзеня 1993 г. у адным аўтэнтычным экземпляры на рускай мове. Аўтэнтычны экземпляр захоўваецца ў архіве Урада Рэспублікі Беларусь, які накіруе дзяржавам, што падпісалі гэту заяву, яе завераную копію.

За Рэспубліку Арменія
Л. Тэр-Петрасян

За Расійскую Федэрацыю
Б. Ельцын

За Рэспубліку Беларусь
С. Шушкевіч

За Рэспубліку Таджыкістан
Э. Рахмонаў

За Рэспубліку Казахстан
Н. Назарбаеў

За Туркменістан
С. Ніязаў

За Рэспубліку Кыргызстан
А. Акаеў

За Рэспубліку Узбекістан
І. Карымаў

За Рэспубліку Малдова,
за выключэннем
палітычнай сферы,
М. Снегур

За Украіну
Л. Краўчук

Ведамасці ВС РБ. 1994. № 15. Арт. 156.

№ 40

ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І УКРАІНАЙ АБ УЗАЕМНЫМ ПРЫЗНАННІ ПРАВОЎ І РЭГУЛЯВАННІ АДНОСІН УЛАСНАСЦІ*

г. Мінск *22 студзеня 1993 г.*

Дзяржавы — удзельніцы дадзенага пагаднення, надалей — Бакі,

усведамляючы неабходнасць стварэння прававых норм, што прадухіляюць узаемныя прэтэнзіі і гарантуюць абарону правоў уласнасці Бакоў, іх грамадзян і юрыдычных асоб,

разглядаючы рэгуляванне правоў уласнасці ў якасці важнейшай умовы для наладжвання паўнацэнных міждзяржаўных адносін,

у мэтах стварэння ўмоў для эфектыўнага развіцця вытворчасці і захавання ў выпадках мэтазгоднасці адзіных тэхналагічных комплексаў,

пагадзіліся пра наступнае:

Артыкул 1

Бакі ўзаемна прызнаюць ажыццёўлены ў адпаведнасці з іх нацыянальным заканадаўствам пераход у іх уласнасць маёмасці, у тым ліку фінансавых рэсурсаў прадпрыемстваў, устаноў, арганізацый, структурных адзінак і падраздзяленняў прадпрыемстваў, устаноў і арганізацый былога саюзнага падпарадкавання, размешчаных на тэрыторыях Бакоў.

Артыкул 2

Кожны з Бакоў прызнае правы ўласнасці другога Боку, яго грамадзян і юрыдычных асоб у адносінах да размешчаных на яго тэрыторыі прадпрыемстваў, устаноў, арганізацый і іншых аб'ектаў (філіялы, долі, паі, акцыі і іншая маёмасць), што знаходзіліся на 1 снежня 1990 г. у веданні

* Ратыфікавана Вярхоўным Саветам РБ 10 чэрвеня 1993 г.

органаў дзяржаўнага кіравання другога Боку, а таксама з'яўляліся ўласнасцю іншых юрыдычных і фізічных асоб, за выключэннем аб'ектаў, пабудаваных у мэтах ліквідацыі вынікаў форс-мажорных абставін.

Правы ўласнасці на маёмасць прадпрыемстваў, устаноў, арганізацый і іншых аб'ектаў, указаных у першай частцы гэтага артыкула, вызначаюцца органамі Бакоў, упаўнаважанымі распараджацца дзяржаўнай маёмасцю, і афармляюцца пратаколамі паміж імі.

Артыкул 3

Правы ўласнасці на зямлю і іншыя прыродныя рэсурсы рэгулююцца заканадаўствам Боку, на тэрыторыі якога знаходзяцца аб'екты ўласнасці, калі іншае не прадугледжана іншымі пагадненнямі Бакоў.

Артыкул 4

Бакі ўзаемна прызнаюць, што размешчаныя на іх тэрыторыі аб'екты (або адпаведныя долі ўдзелу ў гэтых аб'ектах) сацыяльнай сферы — санаторыі, санаторыі-прафілакторыі, дамы і базы адпачынку, пансіянаты, гасцініцы і кемпінгі, турыстычныя базы, дзіцячыя аздараўленчыя ўстановы, будаўніцтва якіх ажыццяўлялася за кошт сродкаў рэспубліканскіх бюджэтаў другога Боку, а таксама сродкаў прадпрыемстваў і арганізацый рэспубліканскага і былога саюзнага падпарадкавання, размешчаных на тэрыторыі другога Боку, з'яўляюцца ўласнасцю гэтага Боку.

Іншыя аб'екты сацыяльнай сферы могуць быць прадметам гэтага пагаднення па ўзаемнай дамоўленасці Бакоў.

Бакі лічаць мэтазгодным прадастаўляць на сваёй тэрыторыі зямельныя ўчасткі ў карыстанне, ва ўладанне і ў распараджэнне як для дзеючых, так і для ствараемых аб'ектаў сацыяльнай сферы другога Боку, яго юрыдычным і фізічным асобам. Прадастаўленне зямельных участкаў другому Боку, а таксама выплата за іх карыстанне ажыццяўляюцца на агульных падставах, што вызначаюцца заканадаўствам Боку месцазнаходжання аб'екта.

Артыкул 5

Кожны Бок мае права прадаць, абмяняць, перадаць у заклад, здаць у арэнду, перадаць бязвыплатна ці на дагаворных пачатках сваю ўласнасць другому Боку, яго фізічным і юрыдычным асобам.

Рэалізацыя палажэнняў дадзенага артыкула ажыццяўляецца органамі дзяржаўнага кіравання, упаўнаважанымі распараджацца дзяржаўнай маёмасцю кожнага з Бакоў, у адпаведнасці з заканадаўствам Боку месцазнаходжання аб'ектаў уласнасці, калі іншае не прадугледжана іншымі пагадненнямі Бакоў.

Артыкул 6

Бакі пагадзіліся садзейнічаць захаванню раней створаных прадпрыемстваў, арганізацый і таварыстваў з долевай або сумеснай формай уласнасці Бакоў, у тым ліку акцыянерных таварыстваў.

Калі заснавальнікам такіх прадпрыемстваў, арганізацый і таварыстваў, маёмасць якіх размешчана на тэрыторыі Бакоў, выступала міністэрства, ведамства былога Саюза ССР ці прадпрыемства былога саюзнага падпарадкавання, іх установчыя дакументы падлягаюць удакладненню органамі, упаўнаважанымі распараджацца дзяржаўнай маёмасцю ў адпаведнасці з заканадаўствам Боку месцазнаходжання прадпрыемстваў, арганізацый і таварыстваў.

Артыкул 7

Бакі могуць ствараць па сумесным рашэнні органаў, упаўнаважаных распараджацца дзяржаўнай маёмасцю, прадпрыемствы з долевай і сумеснай формай уласнасці, у тым ліку на базе прадпрыемстваў, арганізацый і ўстаноў былога саюзнага падпарадкавання і іх структурных падраздзяленняў, што знаходзяцца на тэрыторыях Бакоў. Парадак заснавання і дзейнасці ўказаных прадпрыемстваў рэгулюецца заканадаўствам Боку, на тэрыторыі якога яны ствараюцца, калі іншае не прадугледжана іншымі пагадненнямі Бакоў.

Артыкул 8

Бакі дамовіліся, што аб'екты незавершанага будаўніцтва, якія знаходзяцца на іх тэрыторыі і фінансаваліся раней органамі былога Саюза ССР, па рашэнні Боку месцазнаходжання аб'екта могуць перадавацца ў долевую і сумесную ўласнасць Боку месцазнаходжання аб'екта і другога Боку, іх юрыдычных асоб, узяўшых на сябе абавязацельствы ў завяршэнні работ са стварэннем на базе маёмасці гэтых аб'ектаў сумесных прадпрыемстваў. Рашэнне па гэтым пытанні прымаецца органамі Бакоў, упаўнаважанымі распараджацца дзяржаўнай маёмасцю.

Артыкул 9

Бакі забяспечаць бесперашкодны перавод пасля выплаты падаткаў і збораў, прадугледжаных заканадаўствам Боку месцазнаходжання прадпрыемства, арганізацыі, установы, законна атрыманых даходаў і плацяжоў у сувязі з дзейнасцю сумесных прадпрыемстваў і прадпрыемстваў, што з'яўляюцца ўласнасцю другога Боку, яго юрыдычных і фізічных асоб.

Артыкул 10

Прыватызацыя аб'ектаў, якія адносяцца да ўласнасці аднаго з Бакоў і размешчаных на тэрыторыі другога Боку, ажыццяўляецца па рашэнні ўласніка. Парадак і ўмовы прыватызацыі вызначаюцца пагадненнем паміж органамі Бакоў, упаўнаважанымі распараджацца дзяржаўнай маёмасцю.

Артыкул 11

Прававы статус і дзейнасць прадпрыемстваў, устаноў, арганізацый і іншых аб'ектаў, пералічаных у артыкулах 2 і 4 гэтага пагаднення, рэгулююцца ў адпа-

веднасці з законамі Боку, на тэрыторыі якога яны размешчаны, калі іншае не прадугледжана іншымі пагадненнямі Бакоў.

Артыкул 12

Бакі гарантуюць, што ўласнасць Бакоў, іх юрыдычных і фізічных асоб у рамках гэтага пагаднення карыстаецца поўнай і безумоўнай прававой абаронай. Гэта ўласнасць не можа быць падвергнута прымусоваму адабранню, апрача выключных выпадкаў, прадугледжаных заканадаўчымі актамі. У выпадках прымусовага адабрання ўпамянутай уласнасці яе ўладальніку дзяржавай выплачваецца кампенсацыя, што адпавядае рэальнай вартасці адбіраемай уласнасці, у тэрміны, устаноўленыя заканадаўствам Боку яе месцазнаходжання.

Артыкул 13

Бакі прызнаюць, што іх юрыдычныя і фізічныя асобы, якія ажыццяўляюць інвестыцыі, разглядаюцца на тэрыторыі адзін аднаго як замежныя інвестары. Іх дзейнасць на тэрыторыі кожнага з Бакоў ажыццяўляецца ў адпаведнасці з яго заканадаўствам аб замежных інвестыцыях і міжнароднымі пагадненнямі, у якіх удзельнічаюць дагаворныя Бакі.

Артыкул 14

Спрэчкі паміж Бакамі адносна тлумачэння і прымянення норм дадзенага пагаднення будуць вырашацца шляхам узаемных кансультацый і перамоў на розных узроўнях.

Артыкул 15

Па ўзаемнай дамоўленасці Бакі могуць уносіць у гэта пагадненне неабходныя дапаўненні і змяненні, якія афармляюцца адпаведнымі пратаколамі і з'яўляюцца неад'емнай часткай дадзенага пагаднення.

Артыкул 16

Гэта пагадненне падлягае ратыфікацыі ў адпаведнасці з працэдурамі, устаноўленымі нацыянальным заканадаўствам Бакоў.

Артыкул 17

Дадзенае пагадненне ўступае ў сілу з дня абмену ратыфікацыйнымі граматамі.

Учынена ў г. Мінску 22 студзеня 1993 г. у двух экземплярах, кожны на беларускай і ўкраінскай мовах, прычым усе тэксты маюць аднолькавую сілу.

За Рэспубліку Беларусь
М. Мясніковіч

За Украіну
Л. Кучма

Ведамасці ВС РБ. 1993. № 30. Стар. 16—20.

№ 41

З МЫТНАГА КОДЭКСА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ*

г. Мінск *3 лютага 1993 г.*

Раздзел I

МЫТНАЯ ПАЛІТЫКА І ДЗЯРЖАЎНЫ МЫТНЫ НАГЛЯД

Глава 1

АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

Артыкул 1. Мытная палітыка Рэспублікі Беларусь

Мытная палітыка Рэспублікі Беларусь з'яўляецца састаўной часткай яе знешняй і ўнутранай палітыкі і ўяўляе сабой сістэму мер, што прымяняюцца дзяржавай з мэтай павышэння эфектыўнасці знешнеэканамічных сувязей Рэспублікі Беларусь.

Вызначэнне асноўных напрамкаў мытнай палітыкі і норм рэгулявання мытных адносін адносіцца да кампетэнцыі вышэйшых органаў улады і кіравання Рэспублікі Беларусь.

Асноўнымі сродкамі рэалізацыі мытнай палітыкі Рэспублікі Беларусь з'яўляюцца: устанаўленне тарыфных і нетарыфных мер дзяржаўнага мытнага рэгулявання, ажыццяўленне дзяржаўнага мытнага нагляду мытнымі органамі, удзел Рэспублікі Беларусь у мытных саюзах і іншых формах інтэграцыі эканамічных сувязей з іншымі дзяржавамі.

Артыкул 2. Мытная тэрыторыя і мытная граніца Рэспублікі Беларусь

Тэрыторыя Рэспублікі Беларусь утварае адзіную мытную тэрыторыю, у межах якой усе юрыдычныя і фізічныя асобы абавязаны захоўваць дзеючыя нормы мытнага заканадаўства.

Межы мытнай тэрыторыі з'яўляюцца мытнай граніцай Рэспублікі Беларусь. Мытная граніца супадае з Дзяржаўнай граніцай Рэспублікі Беларусь, за выключэннем выпадкаў, прадугледжаных артыкулам 46 гэтага Кодэкса.

Артыкул 3. Дзяржаўны мытны нагляд і мытныя аперацыі

Адным са сродкаў правядзення ў жыццё мытнай палітыкі з'яўляецца дзяржаўны мытны нагляд — дзейнасць мытных органаў Рэспублікі Беларусь, накіраваная на забеспячэнне выканання ўсімі юрыдычнымі і фізічнымі асобамі мытнага заканадаўства.

Дзяржаўны мытны нагляд ажыццяўляецца мытнымі органамі на ўсёй мытнай тэрыторыі Рэспублікі Беларусь і ўключае наступныя мытныя апе-

* Мытны кодэкс РБ уведзен у дзеянне з 1 ліпеня 1993 г. Пастановай СМ РБ ад 3 лютага 1993 г.

рацыі: мытнае афармленне, мытны кантроль, збіранне мытных пошлін і збораў, вядзенне мытнай статыстыкі, барацьбу з кантрабандай і адміністрацыйнымі мытнымі правапарушэннямі.

Артыкул 6. Асноўныя задачы мытных органаў

Асноўнымі задачамі мытных органаў з'яўляюцца:

1) абарона эканамічных інтарэсаў Рэспублікі Беларусь;

2) барацьба з кантрабандай і адміністрацыйнымі мытнымі правапарушэннямі, спыненне незаконнага абароту наркатычных сродкаў, зброі, прадметаў культурнай і гістарычнай спадчыны Рэспублікі Беларусь, аб'ектаў інтэлектуальнай уласнасці і іншых аб'ектаў, што ахоўваюцца дзяржавай, а таксама аказанне садзейнічання спецыяльным органам у барацьбе з міжнародным тэрарызмам і арганізаванай злачыннасцю;

3) забеспячэнне выканання мытнага заканадаўства Рэспублікі Беларусь;

4) эфектыўнае прымяненне мытнага тарыфу, збіранне і ўнясенне ў дзяржаўны бюджэт мытнай пошліны і іншых відаў мытных плацяжоў;

5) арганізацыя і ўдасканальванне мытнага афармлення і аперацый мытнага кантролю з мэтай паскарэння тавараабароту і пасажыраабароту праз мытную граніцу;

6) вядзенне мытнай статыстыкі;

7) садзейнічанне ў ажыццяўленні мер дзяржаўнага рэгулявання знешнеэканамічнай дзейнасці;

8) інфармаванне і кансультаванне дзяржаўных органаў, прадпрыемстваў, арганізацый, устаноў і грамадзян па пытаннях мытнага заканадаўства;

9) садзейнічанне развіццю знешнеэканамічных сувязей Рэспублікі Беларусь, стварэнне і забеспячэнне спрыяльнага мытнага рэжыму для выканання міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь у галіне гандлёва-эканамічных, валютна-фінансавых, навукова-тэхнічных, гуманітарных і іншых адносін з замежнымі дзяржавамі;

10) ажыццяўленне супрацоўніцтва з мытнымі і іншымі кампетэнтнымі органамі замежных дзяржаў, міжнароднымі і міжурадавымі арганізацыямі па мытных пытаннях.

Раздзел IV

МЫТНЫЯ ЛЬГОТЫ ДЛЯ МІЖНАРОДНЫХ АРГАНІЗАЦЫЙ, ПРАДСТАЎНІЦТВАЎ ЗАМЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ І ІХ СУПРАЦОЎНІКАЎ, ІНШЫХ АРГАНІЗАЦЫЙ І АСОБ

Артыкул 64. Мытныя льготы для дыпламатычных прадстаўніцтваў замежных дзяржаў

Дыпламатычныя прадстаўніцтвы замежных дзяржаў у Рэспубліцы Беларусь маюць права ўвозіць на мытную тэрыторыю Рэспублікі Беларусь

і вывозіць за яе межы маёмасць, якая знаходзіцца ў іх валоданні і прызначана для афіцыйнага карыстання прадстаўніцтваў, без выплаты мытнай пошліны і мытных збораў.

Рэчы, якія ўваходзяць у склад маёмасці дыпламатычных прадстаўніцтваў, вызваляюцца ад мытнага надгляду. Парадак мытнага афармлення рэчаў, што ўваходзяць у склад маёмасці дыпламатычных прадстаўніцтваў, вызначаецца Дзяржаўным мытным камітэтам Рэспублікі Беларусь па ўзгадненні з Міністэрствам замежных спраў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 65. Мытныя льготы для кіраўніка дыпламатычнага прадстаўніцтва замежнай дзяржавы і членаў дыпламатычнага персаналу такога прадстаўніцтва

Кіраўнік дыпламатычнага прадстаўніцтва замежнай дзяржавы, члены дыпламатычнага персаналу такога прадстаўніцтва, а таксама члены іх сем'яў, якія пражываюць разам з імі на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, маюць права ўвозіць на мытную тэрыторыю Рэспублікі Беларусь і вывозіць за яе межы прызначаную для асабістага карыстання маёмасць без выплаты мытнай пошліны і мытных збораў.

Асабістая маёмасць асоб, указаных у гэтым артыкуле, вызваляецца ад аперацый мытнага кантролю, за выключэннем выпадкаў, калі ёсць сур'ёзныя падставы меркаваць, што багаж або ручная паклажа такіх асоб змяшчаюць рэчы, забароненыя да перамяшчэння праз мытную граніцу або не прызначаныя для асабістага карыстання.

Мытны надгляд асабістай маёмасці асоб, указаных у гэтым артыкуле, можа быць праведзены толькі па пісьмоваму дазволу начальніка мытнага органа і павінен праводзіцца ў прысутнасці гэтых асоб або іх упаўнаважаных прадстаўнікоў.

Артыкул 66. Распаўсюджванне льгот, што прадастаўляюцца членам дыпламатычнага персаналу прадстаўніцтва замежнай дзяржавы, на супрацоўнікаў адміністрацыйна-тэхнічнага і абслуговага персаналу такіх прадстаўніцтваў

Зыходзячы з прынцыпу ўзаемнасці льготы, што прадастаўляюцца гэтым Кодэксам членам дыпламатычнага персаналу прадстаўніцтва замежнай дзяржавы, могуць быць распаўсюджаны на аснове спецыяльнага пагаднення Рэспублікі Беларусь з гэтай дзяржавай на супрацоўнікаў адміністрацыйна-тэхнічнага і абслуговага персаналу такога прадстаўніцтва, а таксама на членаў іх сем'яў, якія пражываюць з імі на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь.

Прадугледжаны гэтым артыкулам парадак прадастаўлення мытных ільгот не адносіцца да асоб, якія пастаянна пражываюць на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 67. Прадастаўленне мытных ільгот консульскім установам замежных дзяржаў і членам іх персаналу

Консульскім установам замежных дзяржаў, кіраўнікам консульскіх устаноў, консульскім службовым асобам, а таксама членам іх сем'яў, якія пражываюць з імі на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, прадастаўляюцца мытныя льготы, прадугледжаныя гэтым Кодэксам для дыпламатычных прадстаўніцтваў замежных дзяржаў і членаў дыпламатычнага персаналу такіх прадстаўніцтваў.

На аснове спецыяльнага пагаднення з замежнай дзяржавай на іншых супрацоўнікаў персаналу консульскай установы, а таксама на членаў іх сем'яў, якія не пражываюць у Рэспубліцы Беларусь пастаянна, могуць быць распаўсюджаны на прынцыпах узаемнасці мытныя льготы, што прадастаўляюцца гэтым Кодэксам членам персаналу дыпламатычных прадстаўніцтваў замежных дзяржаў.

Артыкул 68. Перамяшчэнне дыпламатычнай пошты і консульскай валізы замежных дзяржаў праз мытную граніцу

Дыпламатычная пошта можа змяшчаць толькі дыпламатычныя дакументы і прадметы, прызначаныя для афіцыйнага карыстання, а консульская валіза — толькі афіцыйную карэспандэнцыю, дакументы або прадметы, прызначаныя выключна для афіцыйнага карыстання.

Усе месцы, якія складаюць дыпламатычную пошту і консульскую валізу, павінны мець бачныя знешнія знакі, што ўказваюць на іх характар.

Дыпламатычная пошта і консульская валіза замежных дзяржаў, якія перамяшчаюцца праз мытную граніцу, не падлягаюць ні раскрыццю, ні затрыманню. Пры наяўнасці сур'ёзных падстаў меркаваць, што ў консульскай валізе змяшчаюцца прадметы, не ўказаныя ў частцы першай гэтага артыкула, службовыя асобы мытных органаў маюць права запатрабаваць, каб валіза была раскрыта ўпаўнаважанымі асобамі прадстаўляемай дзяржавы ў прысутнасці службовых асоб мытнага органа. У выпадку адмовы ад раскрыцця консульскай валізы апошняя падлягае вяртанню ў месца адпраўлення.

Артыкул 69. Мытныя льготы для замежных дыпламатычных і консульскіх кур'ераў

Замежныя дыпламатычныя і консульскія кур'еры могуць увозіць у Рэспубліку Беларусь і вывозіць з Рэспублікі Беларусь без выплаты мытнай пошліны і мытных збораў асабістую маёмасць, прызначаную для карыстання на шляху руху.

Зыходзячы з прынцыпаў узаемнасці, асабістая маёмасць асоб, указаных у гэтым артыкуле, можа быць вызвалена ад аперацый мытнага кантролю на аснове спецыяльнага пагаднення Рэспублікі Беларусь з замежнай дзяржавай.

Артыкул 70. Мытныя льготы для прадстаўнікоў і членаў дэлегацый замежных дзяржаў

Прадстаўнікам замежных дзяржаў, членам парламенцкіх і ўрадавых дэлегацый, а таксама на аснове ўзаемнасці супрацоўнікам дэлегацый замежных дзяржаў, якія прыязджаюць у Рэспубліку Беларусь для ўдзелу ў перагаворах, міжнародных канферэнцыях і нарадах або з іншымі афіцыйнымі даручэннямі, прадастаўляюцца мытныя льготы, прадугледжаныя гэтым Кодэксам для членаў дыпламатычнага персаналу прадстаўніцтваў замежных дзяржаў. Такія ж ільготы прадастаўляюцца членам сем'яў, якія суправаджаюць гэтых асоб.

Членам дыпламатычнага персаналу і консульскім службовым асобам прадстаўніцтваў замежных дзяржаў, членам сем'яў такіх асоб, а таксама асобам, названым у частцы першай гэтага артыкула, якія накіроўваюцца з тымі ж мэтамі транзітам праз тэрыторыю Рэспублікі Беларусь, прадастаўляюцца мытныя льготы, прадугледжаныя гэтым Кодэксам для членаў дыпламатычнага персаналу прадстаўніцтваў замежных дзяржаў.

Артыкул 71. Мытныя льготы для міжнародных арганізацый, прадстаўніцтваў замежных дзяржаў пры іх, а таксама для іх персаналу

Мытныя льготы для міжнародных арганізацый, прадстаўніцтваў замежных дзяржаў пры іх, а таксама для персаналу гэтых арганізацый і прадстаўніцтваў і членаў сем'яў персаналу вызначаюцца адпаведнымі міжнароднымі дагаворамі Рэспублікі Беларусь.

Міжнародным няўрадавым арганізацыям і іх персаналу мытныя льготы могуць быць прадастаўлены заканадаўчымі актамі Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 72. Мытныя льготы для іншых арганізацый і асоб

Дзеючым на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь сумесным прадпрыемствам з удзелам замежных юрыдычных асоб і грамадзян, замежным прадпрыемствам, арганізацыям і іх прадстаўніцтвам, а таксама замежным супрацоўнікам гэтых прадпрыемстваў, арганізацый і прадстаўніцтваў і членам іх сем'яў мытныя льготы могуць быць прадастаўлены заканадаўчымі актамі Рэспублікі Беларусь.

Раздзел VII

МІЖНАРОДНЫЯ ДАГАВОРЫ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

Артыкул 91. Міжнародныя дагаворы Рэспублікі Беларусь

Калі міжнароднымі дагаворамі Рэспублікі Беларусь устаноўлены іншыя нормы, чым тыя, якія змяшчаюцца ў гэтым Кодэксе і іншых заканадаўчых

актах Рэспублікі Беларусь, што рэгулююць мытныя праваадносіны, то прымяняюцца нормы міжнароднага дагавора.

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь
С. Шушкевіч

Ведамасці ВС РБ. 1993. № 12. Арт. 122.

№ 42

ПАЛАЖЭННЕ АБ ПАРАДКУ ВЫДАЧЫ І АФАРМЛЕННЯ ПАЎНАМОЦТВАЎ ПРАДСТАЎНІКАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

г. Мінск *5 лютага 1993 г.**

1. У адпаведнасці з Канстытуцыяй Рэспублікі Беларусь, Законам Рэспублікі Беларусь «Аб парадку заключэння, выканання і дэнансацыі міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь» і іншымі заканадаўчымі актамі для вядзення перагавораў і падпісання міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь, удзелу ў рабоце міжнародных арганізацый і міжнародных канферэнцый дэлегацыям і асобам, а таксама дыпламатычным прадстаўнікам Рэспублікі Беларусь у замежных дзяржавах і кіраўнікам прадстаўніцтваў Рэспублікі Беларусь пры міжнародных арганізацыях паўнамоцтвы выдаюцца Вярхоўным Саветам Рэспублікі Беларусь, Прэзідыумам Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь або Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь, калі іншае не прадугледжана заканадаўчымі актамі.

2. Вярхоўным Саветам Рэспублікі Беларусь выдаюцца паўнамоцтвы:

♦ дэлегацыям і асобам на вядзенне перагавораў і падпісанне міжнародных дагавораў, якія заключаюцца ад імя Рэспублікі Беларусь;

♦ асобам для правядзення абмену ратыфікацыйнымі граматамі міждзяржаўных дагавораў, якія заключаюцца ад імя Рэспублікі Беларусь.

Па рашэнню Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь делегацыям і асобам могуць выдавацца адпаведныя паўнамоцтвы і ў іншых выпадках.

3. Прэзідыумам Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь выдаюцца паўнамоцтвы (вярыцельныя граматы):

♦ дыпламатычным прадстаўнікам Рэспублікі Беларусь у замежных дзяржавах;

♦ пастаянным прадстаўнікам Рэспублікі Беларусь пры міжнародных арганізацыях.

---

* Дата зацвярджэння Вярхоўным Саветам РБ.

Па даручэнню Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, а таксама ў перыяд паміж сесіямі Вярхоўнага Савета Прэзідыумам Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь выдаюцца паўнамоцтвы дэлегацыям і асобам на вядзенне перагавораў і падпісанне міжнародных дагавораў, якія заключаюцца ад імя Рэспублікі Беларусь.

4. Паўнамоцтвы, якія выдаюцца Вярхоўным Саветам Рэспублікі Беларусь і Прэзідыумам Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, падпісваюцца Старшынёй Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, змацоўваюцца подпісам міністра замежных спраў Рэспублікі Беларусь і пячаткай Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь.

5. Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь выдаюцца паўнамоцтвы:

- дэлегацыям і прадстаўнікам Рэспублікі Беларусь на вядзенне перагавораў і падпісанне міжнародных дагавораў, якія заключаюцца ад імя Рэспублікі Беларусь па пытаннях, што адносяцца да кампетэнцыі Урада Рэспублікі Беларусь;
- дэлегацыям і прадстаўнікам Рэспублікі Беларусь на вядзенне перагавораў і падпісанне міжнародных дагавораў, якія заключаюцца ад імя Урада Рэспублікі Беларусь;
- дэлегацыям і прадстаўнікам Урада Рэспублікі Беларусь на ўдзел у рабоце міжнародных органаў і падпісанне актаў, якія прымаюцца гэтымі органамі.

6. Паўнамоцтвы, якія выдаюцца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь, падпісваюцца Старшынёй Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь, змацоўваюцца подпісам міністра замежных спраў Рэспублікі Беларусь і пячаткай Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь.

7. Паўнамоцтвы, якія выдаюцца Вярхоўным Саветам Рэспублікі Беларусь, Прэзідыумам Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь або Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь, могуць выдавацца па іх даручэнню Міністэрствам замежных спраў Рэспублікі Беларусь. Паўнамоцтвы, якія выдаюцца Міністэрствам замежных спраў Рэспублікі Беларусь па даручэнню Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, Прэзідыума Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь або Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь, падпісваюцца міністрам замежных спраў Рэспублікі Беларусь і загадчыкам дагаворна-прававога аддзела Міністэрства замежных спраў Рэспублікі Беларусь і змацоўваюцца пячаткай Міністэрства замежных спраў Рэспублікі Беларусь.

8. Усе паўнамоцтвы афармляюцца Міністэрствам замежных спраў Рэспублікі Беларусь.

9. Паўнамоцтвы ўсіх катэгорый афармляюцца на беларускай мове.

Ведамасці ВС РБ. 1993. № 10. Арт. 103.

№ 43

ПАСТАНОВА ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РБ АБ МЕРАХ ПА ПАДРЫХТОЎЦЫ ДА ЎСТУПЛЕННЯ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ У САВЕТ ЕЎРОПЫ[12]

г. Мінск *16 лютага 1993 г.*

У мэтах падрыхтоўкі да ўступлення Рэспублікі Беларусь у Савет Еўропы і ўлічваючы тое, што Беларусь прынята ў Савет Еўропы ў якасці «спецыяльна запрошанага»[13], Прэзідыум Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Лічыць неабходным уступленне Рэспублікі Беларусь у Савет Еўропы.

2. Даручыць Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь:

падрыхтаваць прапановы аб прывядзенні заканадаўства Рэспублікі Беларусь у адпаведнасць з агульнапрызнанымі стандартамі Савета Еўропы ў галіне правоў чалавека і дэмакратычных інстытутаў і аб далучэнні Рэспублікі Беларусь да Еўрапейскай канвенцыі па абароне правоў чалавека і асноўных свабод;

правесці перагаворы з органамі Савета Еўропы аб размерах будучага штогадовага ўзносу Рэспублікі Беларусь у бюджэт Савета Еўропы, а таксама аб фінансавых аспектах удзелу Рэспублікі Беларусь у канвенцыях і пагадненнях Савета Еўропы. Па выніках перагавораў прадставіць у Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь адпаведныя прапановы[14].

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь
С. Шушкевіч

Ведамасці ВС РБ. 1993. № 10. Арт. 115.

№ 44

ПАСТАНОВА ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РБ АБ ЗАКЛЮЧЭННІ ДАГАВОРА АБ ДРУЖАЛЮБНЫХ АДНОСІНАХ І СУПРАЦОЎНІЦТВЕ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РЭСПУБЛІКАЙ КАЗАХСТАН

г. Мінск *16 лютага 1993 г.*

Прэзідыум Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

У адпаведнасці з артыкулам 7 Закона Рэспублікі Беларусь «Аб парадку заключэння, выканання і дэнансацыі міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь» выдаць паўнамоцтвы міністру замежных спраў Рэспублікі Беларусь на вядзенне перагавораў з Рэспублікай Казахстан з мэтай заключэння

Дагавора аб дружалюбных адносінах і супрацоўніцтве паміж Рэспублікай Беларусь і Рэспублікай Казахстан.

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь
С. Шушкевіч

Ведамасці ВС РБ. 1993. № 10. Арт. 116.

№ 45

ПАЛАЖЭННЕ АБ ПАРАДКУ РАЗГЛЯДУ ПЫТАННЯЎ ПРАДАСТАЎЛЕННЯ ПРЫТУЛКУ ЗАМЕЖНЫМ ГРАМАДЗЯНАМ І АСОБАМ БЕЗ ГРАМАДЗЯНСТВА*

г. Мінск *25 лютага 1993 г.*

Артыкул 1

Пытанні прадастаўлення прытулку замежным грамадзянам і асобам без грамадзянства разглядаюцца ў адпаведнасці з Канстытуцыяй Рэспублікі Беларусь, міжнароднымі дагаворамі Рэспублікі Беларусь, іншым заканадаўствам Рэспублікі Беларусь і гэтым Палажэннем.

Артыкул 2

Прытулак можа прадастаўляцца замежным грамадзянам і асобам без грамадзянства, якія знаходзяцца на тэрыторыі Беларусі і вымушаны пакінуць краіны пражывання з прычыны праследавання іх за палітычныя, рэлігійныя перакананні (калі яны не прапагандуюць варожасці паміж людзьмі і не прычыняюць шкоды іх здароўю) або за нацыянальную прыналежнасць.

Артыкул 3

Пытанні прадастаўлення прытулку разглядаюцца незалежна ад расавай і нацыянальнай прыналежнасці, полу, адукацыі, пры наяўнасці заявы зацікаўленай асобы за яе подпісам. Дакументы па пытаннях прадастаўлення прытулку падаюцца на імя Прэзідыума Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь праз органы Міністэрства ўнутраных спраў Рэспублікі Беларусь па месцы жыхарства заяўніка. Заявы, якія паступілі непасрэдна ў Прэзідыум Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, накіроўваюцца на разгляд ва ўказанае міністэрства.

Артыкул 4

Пры разглядзе заяў і афармленні матэрыялаў аб прадастаўленні прытулку запрашваюцца неабходныя дакументы, высвятляюцца абставіны

* Зацверджана Вярхоўным Саветам РБ 25 лютага 1993 г.

прыбыцця і прычыны знаходжання заяўнікаў на тэрыторыі Беларусі, звесткі, якія характарызуюць асобу, крыніцу іх існавання, а таксама іншыя абставіны, што заслугоўваюць увагі.

Артыкул 5

Міністэрства ўнутраных спраў Рэспублікі Беларусь ажыццяўляе падрыхтоўку неабходных матэрыялаў разам з Міністэрствам замежных спраў Рэспублікі Беларусь, Камітэтам дзяржаўнай бяспекі Рэспублікі Беларусь і Дзяржаўным камітэтам Рэспублікі Беларусь па працы і сацыяльнай абароне насельніцтва, якія ў межах іх ведання прадстаўляюць неабходныя звесткі і даюць сваё заключэнне па кожнаму заяўніку.

Артыкул 6

Парадак афармлення, разгляду, праходжання дакументаў па пытаннях прадастаўлення прытулку ва ўказаных міністэрствах і ведамствах устанаўліваецца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Тэрмін разгляду заяў у кожным з указаных у артыкуле 5 гэтага Палажэння дзяржаўных органаў і Савеце Міністраў Рэспублікі Беларусь не павінен перавышаць аднаго месяца.

Артыкул 7

Усе наяўныя матэрыялы ў адносінах да асоб, якія просяць прытулку ў Рэспубліцы Беларусь, з заключэннем Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь аб магчымасці і мэтазгоднасці іх задавальнення накіроўваюцца ў Прэзідыум Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 8

Матэрыялы, якія паступілі ў Прэзідыум Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, папярэдне разглядаюцца Камісіяй пры Прэзідыуме Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь па пытаннях прадастаўлення прытулку замежным грамадзянам і асобам без грамадзянства. Пасяджэнне камісіі лічыцца правамоцным, калі ў ім удзельнічае больш паловы яе складу. Рашэнні прымаюцца простай большасцю галасоў членаў камісіі, якія прысутнічаюць на пасяджэнні.

Артыкул 9

На разгляд Прэзідыума Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь камісіяй уносяцца матэрыялы пры наяўнасці яе прапановы аб прадастаўленні асобе прытулку. Аб заявах, па якіх камісія не знайшла падстаў для задавальнення просьбы аб прадастаўленні прытулку, даводзіцца да ведама Прэзідыума Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь і аб гэтым паведамляецца заяўнікам праз органы Міністэрства ўнутраных спраў Рэспублікі Беларусь, якія займаліся афармленнем дакументаў.

Артыкул 10

Асобы, якім прадастаўлены прытулак, і члены іх сем'яў, што не з'яўляюцца грамадзянамі Рэспублікі Беларусь, маюць тыя ж правы і свабоды, што і грамадзяне Рэспублікі Беларусь, за выключэннем права ўдзельнічаць у выбарах органаў улады Рэспублікі Беларусь, удзельнічаць ва ўсенародных і мясцовых рэферэндумах, а таксама назначацца на асобныя пасады або займацца пэўнай працоўнай дзейнасцю, калі для гэтага неабходна прыналежнасць да грамадзянства Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 11

Падрыхтоўка паступіўшых у Прэзідыум Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь матэрыялаў аб прадастаўленні прытулку для разгляду камісіяй і Прэзідыумам ускладаецца на Аддзел па пытаннях памілавання і грамадзянства Сакратарыята Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, які пры неабходнасці запрошвае дадатковыя матэрыялы для разгляду заяў аб прадастаўленні прытулку, меркаванні адпаведных дзяржаўных і грамадскіх органаў аб абгрунтаванасці і мэтазгоднасці іх задавальнення, можа даваць ім даручэнні аб праверцы асобных пытанняў.

Ведамасці ВС РБ. 1993. № 14. Арт. 155.

№ 46

КАНВЕНЦЫЯ КРАІН ЧАРНАМОРСКАГА РЭГІЁНА АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ Ў ГАЛІНАХ КУЛЬТУРЫ, АДУКАЦЫІ, НАВУКІ І ІНФАРМАЦЫІ*

г. Стамбул *6 сакавіка 1993 г.*

Урады дзяржаў — удзельніц канвенцыі, далей называемыя «Бакі»,

прымаючы пад увагу важнасць культурнага супрацоўніцтва для паляпшэння ўзаемаразумення паміж народамі, якія насяляюць Чарнаморскі рэгіён,

жадаючы ўмацоўваць культурныя сувязі і прыкладаць свае намаганні па наладжванні паміж краінамі гэтага рэгіёна супрацоўніцтва ў галінах культуры, адукацыі, навукі і інфармацыі,

будучы поўныя рашучасці прытрымлівацца міжнародных юрыдычных норм, якія тычацца культурнага і навуковага супрацоўніцтва, а таксама ўлічваючы прынцыпы Хельсінкскага Заключнага Акта і іншых адпаведных дакументаў Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе,

---

* Ратыфікавана Вярхоўным Саветам РБ 26 лістапада 1993 г.

жадаючы выкарыстоўваць найбольш эфектыўным чынам багацце векавых традыцый, культурнай спадчыны і культурнай творчай дзейнасці, плённасць кантактаў і ўзаемадзеяння паміж рознымі культурамі, якія маюць спецыфічныя рысы Чарнаморскай культурнай прасторы,

лічачы, што павага і ахова каштоўнасцей мінулага павінны быць адначасовымі з інтарэсамі падтрымкі і заахвочвання сучаснай творчай дзейнасці,

усведамляючы неабходнасць больш цеснага і шырокага супрацоўніцтва паміж будучымі пакаленнямі і культывавання ўзаемнай павагі, узаемаразумення і цярпімасці,

адзначаючы важнасць супрацоўніцтва з ЮНЕСКА і іншымі міжнароднымі арганізацыямі,

дамовіліся аб наступным:

Артыкул 1

Бакі будуць заахвочваць і развіваць рэгіянальнае супрацоўніцтва ў галінах культуры, адукацыі, навукі і інфармацыі паміж краінамі Чарнаморскага рэгіёна.

Артыкул 2

Бакі будуць прымаць меры для заахвочвання, падтрымкі і развіцця:

а) супрацоўніцтва і абмену паміж навукова-даследчымі арганізацыямі, установамі вышэйшай адукацыі і іншымі адукацыйнымі ўстановамі Бакоў;

б) абмену экспертамі, лектарамі, выкладчыкамі, прафесарамі і студэнтамі з мэтай азнаямлення з вопытам і ідэямі, стажыровак, павышэння кваліфікацыі, чытання лекцый, выкладання і выканання навуковых работ;

в) моўнай практыкі, навукова-даследчай работы і паслядыпломнай адукацыі;

г) супрацоўніцтва і абмену навуковымі распрацоўкамі і выкарыстаннем новых метадаў выкладання, а таксама педагагічнымі матэрыяламі;

д) супрацоўніцтва паміж выдавецтвамі, навуковымі і адукацыйнымі ўстановамі, а таксама абмену вучэбнымі матэрыяламі, рэзюме бюлетэняў і іншых навуковых выданняў для атрымання больш глыбокай інфармацыі аб Баках і стварэння больш аб'ектыўнага прадстаўлення аб іх;

е) супрацоўніцтва і абмену інфармацыяй аб магчымасцях узаемнага прызнання дыпломаў, ступеней, навуковых і акадэмічных статусаў паміж Бакамі;

ж) супрацоўніцтва паміж нацыянальнымі камісіямі Бакоў па справах ЮНЕСКА для развіцця спецыфічных сумесных праектаў;

з) садзейнічання ў заключэнні шматбаковых навуковых пагадненняў аб ахове і даследаванні помнікаў старажытных цывілізацый;

і) прамых кантактаў у галінах культуры, адукацыі, навукі і інфармацыі паміж гарадамі і абласцямі Бакоў.

Артыкул 3

Бакі будуць развіваць і заахвочваць папулярызацыю літаратуры краін — удзельніц канвенцыі шляхам:

а) пашырэння выкладання моў Бакоў;

б) шырокага распаўсюджвання ўзаемных перакладаў літаратурных твораў Бакоў;

в) развіцця разнастайных кантактаў паміж пісьменнікамі ўсіх жанраў літаратуры Бакоў.

Артыкул 4

Бакі будуць развіваць супрацоўніцтва і сумесныя праекты ў галінах музыкі, тэатра, выяўленчага мастацтва, музейнай справы, даследаванні і развіццё публікацый, навуковых работ па археалогіі, этналогіі, гісторыі мастацтва, аховы гістарычных і культурных помнікаў, бібліятэчнай справы і архіваў, заахвочваючы і падтрымліваючы:

а) візіты ў мэтах абмену інфармацыяй і збору матэрыялаў аб ахове і кансервацыі гістарычных і культурных каштоўнасцей, а таксама супрацоўніцтва з мэтай захавання гістарычных і культурных каштоўнасцей;

б) арганізацыю выстаў выяўленчага мастацтва і каштоўнасцей гістарычнай спадчыны;

в) правядзенне конкурсаў і фестываляў як прафесійнага, так і самадзейнага мастацтва;

г) развіццё супрацоўніцтва ў галіне кінематаграфічнага мастацтва, уключаючы сумесную вытворчасць кінафільмаў, творчую падтрымку і садзейнічанне вытворчасці, арганізацыі камерцыйных і некамерцыйных кінамерапрыемстваў, заахвочванне ўдзелу Бакоў у міжнародных і нацыянальных кінафестывалях у адпаведнасці з законамі і правіламі кожнай краіны;

д) абмен выставамі і інфармацыяй, а таксама спецыялістамі музеяў і іншых культурных устаноў, арганізацыю сумесных навуковых праектаў па археалогіі і вывучэнні старажытных цывілізацый;

е) меры па спрашчэнні доступу экспертаў Бакоў да фондаў архіваў, бібліятэк і музеяў;

ж) развіццё праграм маладзёжнага культурнага абмену па ўсіх формах супрацоўніцтва, пералічаных у гэтым артыкуле.

Артыкул 5

Бакі будуць развіваць супрацоўніцтва ў галіне бібліятэчнай справы шляхам:

а) увядзення найбольш эфектыўных сучасных інфармацыйных тэхналогій у бібліятэках;

б) стандартызацыі ў адпаведнасці з міжнароднымі нормамі;

в) павышэння прафесіянальнай падрыхтоўкі бібліятэчных работнікаў;

г) пашырэння кантактаў паміж нацыянальнымі бібліятэкамі.

Артыкул 6

Бакі будуць заахвочваць супрацоўніцтва паміж нацыянальнымі інфармацыйнымі агенцтвамі, саюзамі журналістаў, перыядычнымі выданнямі, тэлевізійнымі і радыёсеткамі, уключаючы абмен публікацыямі, тэлевізійнымі і радыёпраграмамі.

Артыкул 7

Бакі будуць заахвочваць супрацоўніцтва ў галіне кнігавыдавецтва і распаўсюджвання кніг, у прыватнасці, сумесную вытворчасць кніг, абмен экспертамі, арганізацыю кніжных выстаў і ўдзел у міжнародных кніжных кірмашах.

Артыкул 8

Бакі будуць заахвочваць удзел сваіх прадстаўнікоў у семінарах, канферэнцыях, сімпозіумах і іншых падобных мерапрыемствах у галінах, на якія распаўсюджваецца дзеянне гэтай канвенцыі.

Артыкул 9

Бакі створаць Каардынацыйны савет, які будзе складацца са старшых урадавых служачых, адказных за ажыццяўленне і каардынацыю канвенцыі. Савет будзе збірацца кожны год па чарзе ў дзяржавах-удзельніцах.

Артыкул 10

Па ўзаемнай згодзе Бакоў у гэту канвенцыю могуць уносіцца змяненні і дапаўненні.

Артыкул 11

Палажэнні гэтай канвенцыі будуць ужывацца такім чынам, каб яны не супярэчылі існуючаму заканадаўству дзяржаў-удзельніц.

Артыкул 12

Гэта канвенцыя не закранае абавязацельстваў Бакоў, якія выцякаюць з іншых двухбаковых і шматбаковых пагадненняў у галінах культуры, адукацыі, навукі і інфармацыі, падпісаных Бакамі.

Артыкул 13

Канвенцыя адкрыта для ўдзелу трэціх краін, якія прымаюць палажэнні гэтай канвенцыі, пры ўмове, што Бакі дадуць згоду на далучэнне да канвенцыі краіны, якая на гэта прэтэндуе.

Канвенцыя падлягае ратыфікацыі і ўступіць у сілу на трыццаты дзень пасля даты здачы дзяржаве-дэпазітарыю чацвёртай граматы аб ратыфікацыі.

Для кожнай дзяржавы, якая ратыфікуе канвенцыю пасля здачы чацвёртай граматы аб ратыфікацыі, канвенцыя ўступіць у сілу для гэтай дзяржавы на трыццаты дзень пасля здачы на захоўванне сваёй ратыфікацыйнай граматы.

Артыкул 14

Кожны Бок можа спыніць свой удзел у канвенцыі шляхам пісьмовага паведамлення дэпазітарыю гэтай канвенцыі.

У гэтым выпадку ўдзел спыніцца пасля перыяду ў шэсць месяцаў з даты атрымання дэпазітарыем такога паведамлення.

Артыкул 15

Дэпазітарыем гэтай канвенцыі з'яўляецца Урад Турэцкай Рэспублікі.

Дэпазітарый будзе інфармаваць краіны, якія падпісалі канвенцыю, аб здачы ратыфікацыйных грамат, а таксама аб іншых паведамленнях Бакоў.

Здзейснена ў Стамбуле 6 сакавіка 1993 г. у дзесяці арыгінальных копіях на англійскай мове, кожная копія з'яўляецца аднолькава аўтэнтычнай.

Яўген Канстанцінавіч Вайтовіч,
міністр культуры
Рэспублікі Беларусь

Дзімітр Анячносці,
міністр культуры, моладзі і спорту
Рэспублікі Албанія

Акоп Акапян,
міністр культуры
Рэспублікі Арменія

Палад Бюль-Бюль Аглы,
міністр культуры
Рэспублікі Азербайджан

Давід Матрадзе,
міністр культуры
Рэспублікі Грузія

Іон Спірыдон Унгурсану,
міністр культуры Рэспублікі
Малдова

Аляксандр Маргарытэску,
Надзвычайны і Паўнамоцны
прадстаўнік Рэспублікі Румынія
ў Анкары

Яўген Сідараў,
міністр культуры
Расійскай Федэрацыі

Д. Фікры Саглар,
міністр культуры
Турэцкай Рэспублікі

Іван Міхайлавіч Дзюба,
міністр культуры Украіны

Ведамасці ВС РБ. 1993. № 34. Арт. 442.

№ 47

ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ЭКАНАМІЧНАЙ СІТУАЦЫІ, СТАНЕ І РАЗВІЦЦІ ЭКАНАМІЧНЫХ АДНОСІН З КРАІНАМІ САДРУЖНАСЦІ НЕЗАЛЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ

г. Мінск *31 сакавіка 1993 г.*

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь адзначае, што эканоміка рэспублікі знаходзіцца ў вельмі цяжкім становішчы. Значны ўплыў на яе аказа-

лі разбурэнне гаспадарчых сувязей, рэзкае зніжэнне паставак энерганосьбітаў, асабліва нафты, іншых стратэгічных рэсурсаў, шматразовае павышэнне цэн на іх.

Меры, якія прымаюцца органамі дзяржаўнай улады і кіравання ўсіх узроўняў рэспублікі, недастатковыя. Пераадоленне спаду вытворчасці не набыло ўстойлівага характару, зніжаюцца нацыянальны даход і жыццёвы ўзровень насельніцтва.

Захоўваюцца нерацыянальная структура вытворчасці, якая не адпавядае патрэбнасці рэспублікі і магчымасцям сыравіннай базы, неканкурэнтаздольнасць многіх відаў прадукцыі, абмежаванасць экспартнага патэнцыялу і валютных сродкаў.

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Даручыць Старшыні Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь Шушкевічу С. С., Старшыні Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь Кебічу В. Ф. неадкладна ўступіць у перагаворы з кіраўнікамі дзяржаў і ўрадаў, зацікаўленых у эканамічнай інтэграцыі з Рэспублікай Беларусь, аб стварэнні эканамічнага саюза, дзейнасць якога ажыццяўлялася б на прынцыпах строгага выканання прымаемых рашэнняў, правядзення сумеснай эканамічнай палітыкі, збліжэння нацыянальнага заканадаўства, стварэння ў гэтых мэтах неабходных каардынацыйных і праваўстанаўліваючых інстытутаў.

3 улікам гэтага прадаставіць ім паўнамоцтвы на заключэнне пагадненняў па пытаннях адмены двухбаковага міждзяржаўнага клірынгу, экспартаімпартных пошлін і квот у гандлі, аднаўленне адзіных унутраных цэн на энергарэсурсы, сыравіну і іншую стратэгічную прадукцыю, забеспячэнне ўзгодненай бюджэтнай, грашова-крэдытнай, валютнай і мытнай палітыкі.

2. Прэзідыуму Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь і Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь прааналізаваць практыку выканання дзеючага заканадаўства рэспублікі ў сферы эканамічных адносін і ў мэтах павышэння яго ўплыву на развіццё эканомікі ўнесці на чарговую сесію Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь прапановы аб неабходных змяненнях.

3. Камісіям Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь па нацыянальнай палітыцы і пытаннях Садружнасці Незалежных Дзяржаў; па эканамічнай рэформе, дасягненні эканамічнай самастойнасці і суверэнітэту рэспублікі; планавай і бюджэтна-фінансавай; па прамысловасці і паслугах насельніцтву; па аграрных пытаннях, харчаванні і сацыяльным развіцці сяла прадставіць на ратыфікацыю Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь пакет адпаведных пагадненняў, падпісаных кіраўнікамі дзяржаў і ўрадаў Садружнасці Незалежных Дзяржаў, па эканамічных пытаннях.

4. Даручыць Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь:

4.1. У месячны тэрмін зацвердзіць праграму структурнай перабудовы прамысловасці, забяспечыўшы стымуляванне вытворчасці жыццёва важнай для рэспублікі прадукцыі, канкурэнтаздольнай на знешніх рынках.

4.2. У першым паўгоддзі бягучага года вырашыць пытанні выкарыстання свабодных магутнасцей прадпрыемстваў абароннага сектара

прамысловасці, спецыялізаваных на выпуск прадукцыі ваеннага прызначэння.

4.3. Правесці перагаворы з Урадам Расійскай Федэрацыі аб адмове ад збірання пошлін, падаткаў і збораў на тавары, якія перамяшчаюцца паміж тэрыторыямі Расійскай Федэрацыі і Рэспублікі Беларусь.

4.4. У сувязі са значным дэфіцытам прагназіруемага гандлёвага балансу з Расійскай Федэрацыяй і Літоўскай Рэспублікай правесці перагаворы аб заключэнні пагадненняў аб атрыманні міждзяржаўных доўгатэрміновых крэдытаў у 1993 г. у агульнай суме не больш як 500 млрд. рублёў.

4.5. З удзелам Нацыянальнага банка Рэспублікі Беларусь заключыць пагадненні аб умовах і тэрмінах пагашэння ўзаемнай запазычанасці па выніках гандлёва-эканамічных адносін за 1992 г. з дзяржавамі, якія раней уваходзілі ў склад СССР.

4.6. Аказваць падтрымку прадпрыемствам і арганізацыям рэспублікі ў стварэнні сумесных аб'яднанняў (асацыяцый, прадпрыемстваў) з гаспадарчымі структурамі краін Садружнасці Незалежных Дзяржаў.

4.7. Пастаянна ажыццяўляць меры па павышэнні матэрыяльнай зацікаўленасці калгасаў, саўгасаў, фермерскіх гаспадарак і іншых таваравытворцаў у павелічэнні вытворчасці сельскагаспадарчай прадукцыі праз забеспячэнне парытэтнасці фінансава-эканамічных узаемаадносін сельскай гаспадаркі з іншымі галінамі эканомікі і меры дзяржаўнай падтрымкі агрэпрамысловага комплексу.

4.8. Сумесна з Нацыянальным банкам Рэспублікі Беларусь вырашыць пытанне крэдытавання затрат, звязаных з правядзеннем веснавой сяўбы, завяршэннем зімоўкі жывёлы, нарыхтоўкі і перапрацоўкі сельскагаспадарчай прадукцыі, будаўніцтва жылля на сяле. Забяспечыць у прыярытэтным парадку выдзяленне неабходных сельскай гаспадарцы матэрыяльна-тэхнічных рэсурсаў. Прадоўжыць работу па перадачы мясцовым Саветам народных дэпутатаў ведамасных аб'ектаў сацыяльна-культурнага прызначэння ў сельскай мясцовасці. Прадугледзець доўгатэрміновае крэдытаванне калгасаў і саўгасаў для будаўніцтва жылля на сяле.

4.9. Да 1 верасня бягучага года вывучыць практыку прадастаўлення падатковых і сацыяльных ільгот і ўнесці прапановы па іх упарадкаванні.

4.10. Ажыццявіць далейшую лібералізацыю знешнеэканамічнай дзейнасці, уключаючы значнае скарачэнне пераліку ліцэнзуемых і квацыруемых тавараў, зняцце іншых абмежаванняў на знешнегандлёвыя аперацыі, расшырэнне паўнамоцтваў мясцовых Саветаў народных дэпутатаў і прадпрыемстваў.

5. Нацыянальнаму банку Рэспублікі Беларусь:

5.1. Па ўзгадненню з Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь унесці карэктывы ў праграмы крэдытнага забеспячэння прыярытэтных напрамкаў развіцця эканомікі Рэспублікі Беларусь на 1993 г., прадугледзеўшы павелічэнне выдачы крэдытаў на індывідуальнае і кааператыўнае жыллёвае

будаўніцтва, фарміраванне абаротнага капіталу прадпрыемстваў, гаспадарак і гандлёвых арганізацый, высокаэфектыўныя капітальныя ўкладанні.

5.2. Выдаваць у 1993 г. Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь і мясцовым органам улады крэдыты ў межах зацверджаных размераў дэфіцыту рэспубліканскага і мясцовых бюджэтаў.

5.3. Па ўзгадненню з Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь выдаваць на ўзаемнай аснове нацыянальным (цэнтральным) банкам іншых дзяржаў беспрацэнтныя тэхнічныя (сезонныя) крэдыты для разлікаў з улікам збалансаванасці тавараабароту.

6. Даручыць Прэзідыуму Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь і Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь выйсці з ініцыятывай ад Рэспублікі Беларусь да іншых краін — удзельніц Садружнасці Незалежных Дзяржаў аб ратыфікацыі падпісаных кіраўнікамі дзяржаў і ўрадаў пагадненняў, а таксама аб адмене заканадаўчых і іншых актаў, якія садзейнічаюць працэсу эканамічнага адасаблення і негатыўна ўплываюць на эканамічныя і гаспадарчыя ўзаемаадносіны.

7. На чарговай сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь заслухаць інфармацыю Старшыні Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь і Старшыні Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь аб ходзе выканання гэтай пастановы.

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь
С. Шушкевіч

Ведамасці ВС РБ. 1993. № 15. Арт. 175.

№ 48

ДАГАВОР ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І ФЕДЭРАТЫЎНАЙ РЭСПУБЛІКАЙ ГЕРМАНІЯ АБ РАЗВІЦЦІ ШЫРОКАМАШТАБНАГА СУПРАЦОЎНІЦТВА Ў ГАЛІНЕ ЭКАНОМІКІ, ПРАМЫСЛОВАСЦІ, НАВУКІ І ТЭХНІКІ*[15]

г. Бон *2 красавіка 1993 г.*

Рэспубліка Беларусь і Федэратыўная Рэспубліка Германія, кіруючыся прынцыпамі і палажэннямі Заключнага акта Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе ад 1 жніўня 1975 г., Парыжскай хартыі для новай Еўропы ад 21 лістапада 1990 г., а таксама наступнымі дакументамі НБСЕ,

з цвёрдымі намерамі, пасля ўтварэння адзінай Германіі 3 кастрычніка 1990 г. і аб'яўлення дзяржаўнай незалежнасці Рэспублікі Беларусь 27 ліпе-

* Адобраны Пастановай СМ РБ ад 30 кастрычніка 1993 г.

ня 1990 г. шырока развіваць узаемаадносіны на абавязковай міжнародна-прававой аснове,

будучы ўпэўнены ў тым, што шырокамаштабнае супрацоўніцтва ў галіне эканомікі, прамысловасці, навукі і тэхнікі паміж Рэспублікай Беларусь і Федэратыўнай Рэспублікай Германія павышае дабрабыт насельніцтва абедзвюх дзяржаў і ўносіць істотны ўклад у справу наладжвання адносін на падставе даверу паміж абедзвюма краінамі,

прымаючы пад увагу рашучасць Рэспублікі Беларусь ажыццявіць пераход да дэмакратыі і рыначнай эканомікі,

прасякнутыя жаданнем садзейнічаць эканамічнаму супрацоўніцтву ў Еўропе,

дамовіліся аб ніжэйпададзеным:

Артыкул 1

Дагаворныя Бакі, кіруючыся прынцыпамі роўнасці, недыскрымінацыі і ўзаемнай выгады, будуць рабіць адпаведныя захады па няўхільнай інтэнсіфікацыі і дыверсіфікацыі двухбаковых адносін у галіне эканомікі, прамысловасці, навукі і тэхнікі.

Калі ў наступным размова пойдзе аб адпаведных дзеючых прававых прадпісаннях, то пад гэтым трэба разумець адпаведныя прававыя прадпісанні кожнага з Дагаворных Бакоў.

Артыкул 2

Дагаворныя Бакі будуць садзейнічаць гандлю і супрацоўніцтву паміж прадпрыемствамі і арганізацыямі абедзвюх дзяржаў шляхам прыняцця належных мер на аснове адпаведнага нацыянальнага заканадаўства і ў адпаведнасці з нацыянальнымі і міжнароднымі абавязацельствамі.

Улічваючы ў гэтай сувязі значэнне пытанняў фінансавання і прадастаўлення сярэднетэрміновых і доўгатэрміновых крэдытаў, яны ва ўказаных мэтах будуць прадастаўляць гарантыі для экспартных крэдытаў на магчыма спрыяльных умовах, прытрымліваючыся адпаведных нацыянальных і міжнародных прававых прадпісанняў і правілаў. Пры гэтым Дагаворныя Бакі ўлічваюць узаемасувязь паміж экспартнымі гарантыямі і эканамічным і фінансавым патэнцыялам адпаведнага іншага Дагаворнага Боку. У гэтай сувязі, на думку Дагаворных Бакоў, асаблівае значэнне надаецца здавальняючаму ўрэгуляванню пытанняў запазычанасці былога Саюза Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік.

Дагаворныя Бакі пацвярджаюць сваю гатоўнасць да супрацоўніцтва ў рамках міжнародных фінансавых устаноў, уключаючы Еўрапейскі банк рэканструкцыі і развіцця.

Дагаворныя Бакі будуць утвараць прававыя і матэрыяльныя перадумовы для забеспячэння бесперашкодных кантактаў паміж прадпрыемствамі і арганізацыямі абедзвюх дзяржаў.

Важную ролю пры ажыццяўленні гэтай мэты будзе адыгрываць Бюро прадстаўніка германскай эканомікі. Рэспубліка Беларусь заяўляе аб сваёй гатоўнасці садзейнічаць дзейнасці гэтага бюро. Калі Рэспубліка Беларусь вырашыць адкрыць супараўнальнае бюро ў Федэратыўнай Рэспубліцы Германія, Федэратыўная Рэспубліка Германія заяўляе аб сваёй гатоўнасці аказаць ёй адпаведную дапамогу.

Артыкул 3

Дагаворныя Бакі ўсведамляюць значэнне дакладнай і актуальнай эканамічнай і дзелавой інфармацыі. Таму яны будуць узаемадзейнічаць, каб забяспечыць прадастаўленне прадпрыемствам і іншым арганізацыям — удзельнікам двухбаковага эканамічнага супрацоўніцтва неабходнай інфармацыі ў адпаведнасці з заканадаўствам кожнага з Дагаворных Бакоў для пашырэння эканамічных адносін паміж абедзвюма дзяржавамі. На падставе значэння, якое маюць пэўныя і супастаўляльныя статыстычныя даныя для паглыблення эканамічных адносін паміж абедзвюма дзяржавамі, Дагаворныя Бакі выступаюць за цеснае супрацоўніцтва паміж Дзяржаўным камітэтам па статыстыцы і аналізе Рэспублікі Беларусь і Федэральным статыстычным ведамствам Федэратыўнай Рэспублікі Германія.

Артыкул 4

Дагаворны Бакі заяўляюць аб сваёй гатоўнасці здымаць або паступова ліквідаваць перашкоды дзелавым адносінам паміж прадпрыемствамі і арганізацыямі абедзвюх дзяржаў. Для прадухілення ўзнікнення такіх перашкод з-за розніцы ў стандартах яны выказаліся за тое, каб кампетэнтныя органы цесна супрацоўнічалі ў гэтай галіне. Дэталі гэтага супрацоўніцтва будуць урэгуляваны ў асобных дамоўленасцях.

Артыкул 5

Беларускі Бок заяўляе аб тым, што ён прызнае для сябе дзеянне палажэнняў Пагаднення паміж былым Саюзам Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік і Еўрапейскім эканамічным супольніцтвам і Еўрапейскім супольніцтвам па атамнай энергіі аб гандлі і камерцыйным і эканамічным супрацоўніцтве, якія датычацца доступу да рынку, і прымяняе гэтыя палажэнні ў адносінах да нямецкіх прадпрыемстваў. Беларускі Бок таксама заяўляе аб тым, што ён у бліжэйшым будучым пачне перамовы з Еўрапейскім супольніцтвам па заключэнні пагаднення аб партнёрстве і супрацоўніцтве і мае намер прывесці іх да паспяховага завяршэння. Гэтым пагадненнем будуць урэгуляваны таксама адносіны ў галіне гандлёвай палітыкі паміж Рэспублікай Беларусь і Еўрапейскім супольніцтвам.

Артыкул 6

Дагаворныя Бакі заяўляюць аб сваёй гатоўнасці садзейнічаць у адпаведнасці з заканадаўствам, якое дзейнічае ў кожнай з дзяржаў, утварэнню

філіялаў фірм і арганізацый. Пры гэтым яны кіруюцца прынцыпам вольнага выбару месца знаходжання філіялаў. Фірмам і арганізацыям абедзвюх дзяржаў у рамках дзеючых міжнародных абавязацельстваў павінен быць прадастаўлены не менш спрыяльны рэжым, чым у адносінах да фірм і арганізацый трэціх краін. Гэтае палажэнне ў роўнай ступені дзейнічае ў адносінах прыёму на працу і працоўнай дзейнасці спецыялістаў і кіраўнікоў у рамках дзеючага заканадаўства адпаведнай дзяржавы.

Дагаворныя Бакі ў рамках нацыянальнага заканадаўства і ў адпаведнасці з міжнароднай гандлёвай практыкай дазваляюць філіялам фірм і арганізацый з месцам знаходжання на тэрыторыі адпаведнага іншага Дагаворнага Боку імпарт абсталявання і матэрыялаў, неабходных для штодзённай работы філіяла.

Дагаворныя Бакі будуць забяспечваць максімальна магчымае садзейнічанне грамадзянам адпаведнай іншай дзяржавы, якія часова знаходзяцца адпаведна ў іншай дзяржаве з камерцыйнымі мэтамі, што з'яўляюцца кіруючымі супрацоўнікамі або спецыялістамі з асаблівымі ведамі аб іх фірме, або спецыялістамі з вышэйшай адукацыяй, або высокакваліфікаванымі спецыялістамі з супастаўляльнай адукацыяй, а таксама іх бліжэйшымі сваякамі, у пытаннях свабоды руху па адпаведнай тэрыторыі, а таксама ў пытаннях выдачы дазволаў на прабыванне і працу і выкананне іншых фармальнасцей, неабходных для ажыццяўлення дзелавой або звязанай з ёй дзейнасці, у адпаведнасці з заканадаўствам, якое дзейнічае ў кожнай з дзяржаў, і міждзяржаўнымі дамоўленасцямі.

Дагаворныя Бакі будуць супрацоўнічаць у роўнай ступені на падставе палажэнняў дзеючага заканадаўства і міждзяржаўных дамоўленасцей па пытаннях забеспячэння па магчымасці спрыяльных умоў прабывання і дзейнасці іх грамадзян, якія прыязджаюць на тэрыторыю адпаведнага іншага Дагаворнага Боку з мэтай заробку.

Артыкул 7

Вольны выбар форм эканамічнага супрацоўніцтва, уключаючы сумесную вытворчасць, спецыялізацыю, субпадрады, ліцэнзійныя пагадненні, сумесныя і самастойныя прадпрыемствы і іншыя формы капіталаўкладанняў, якія ажыццяўляюцца ў адпаведнасці з заканадаўствам, што дзейнічае ў кожнай з дзяржаў, не падлягае ніякім абмежаванням на тэрыторыі адпаведнага іншага Дагаворнага Боку.

Артыкул 8

Дагаворныя Бакі ў рамках сваіх магчымасцей будуць прымаць адпаведныя меры для садзейнічання гандлю з мэтай дыверсіфікацыі і якаснага ўдасканалення ўзаемнага тавараабароту. Сюды адносяцца садзейнічанне ўдзелу ў кірмашах і выставах, правядзенне семінараў, а таксама іншыя кантакты, якія спрыяюць узаемнаму гандлю.

Артыкул 9

Дагаворныя Бакі дасягнулі адзінай думкі ў тым, каб надаваць асаблівую ўвагу супрацоўніцтву ў вытворчасці, захаванні, перапрацоўцы і размеркаванні сельскагаспадарчай прадукцыі. З гэтай мэтай яны, у рамках сваіх магчымасцей, будуць падтрымліваць і заахвочваць адпаведную дзейнасць прадпрыемстваў і арганізацый абедзвюх дзяржаў, у прыватнасці, у галіне вырабу машын і абсталявання для вытворчасці, транспарціроўкі і перапрацоўкі сельскагаспадарчай прадукцыі.

Артыкул 10

Дагаворныя Бакі дасягнулі адзінай думкі адносна падтрымкі і заахвочвання супрацоўніцтва прадпрыемстваў і арганізацый абедзвюх дзяржаў у наступных галінах:

- машынабудаванне;
- аўтамабілебудаванне;
- электратэхніка і электроніка;
- хімічная і фармацэўтычная прамысловасць;
- гарадское планаванне, жыллёвае будаўніцтва і будаўнічая індустрыя.

Названы пералік не з'яўляецца вычарпальным. Супрацоўніцтва будзе ажыццяўляцца ва ўсіх галінах эканомікі, якія выклікаюць узаемную цікавасць, з удзелам, перш за ўсё, сярэдніх і малых прадпрыемстваў.

Артыкул 11

Дагаворныя Бакі дамовіліся аб супрацоўніцтве па праектах гаспадарчай інфраструктуры, у прыватнасці, у галіне ўтварэння і пашырэння транспарту і сучаснай сеткі сувязі.

Артыкул 12

Дагаворныя Бакі дасягнулі адзінай думкі ў тым, каб надаваць асаблівую ўвагу ўзаемадзеянню ў пытаннях канверсіі прамысловых прадпрыемстваў для выпуску грамадзянскай прадукцыі. Таму яны дамовіліся аб цесным супрацоўніцтве ў гэтай галіне і ў рамках сваіх магчымасцей будуць падтрымліваць адпаведныя праекты.

Артыкул 13

Дагаворныя Бакі інтэнсіфіцыруюць супрацоўніцтва ў галіне рацыянальнага, экалагічнага бяспечнага выкарыстання сыравінных матэрыялаў і энерганосьбітаў у рамках арганізацый, якія дзейнічаюць у гэтай сферы. Яны заяўляюць аб сваёй гатоўнасці распаўсюдзіць прамысловае і навукова-тэхнічнае супрацоўніцтва на такія галіны, як экалагічны маніторынг, папярэджванне тэхналагічнай небяспекі і аварый, апрацоўка і канчатковае пахаванне таксічных і небяспечных адходаў, прадухіленне і змяншэнне забруджвання паветраных і водных басейнаў.

Артыкул 14

Дагаворныя Бакі ў рамках сваіх магчымасцей будуць садзейнічаць навукова-тэхнічнаму супрацоўніцтву. З гэтай мэтай яны падтрымліваюць кантакты і супрацоўніцтва паміж навукоўцамі, спецыялістамі, навуковымі арганізацыямі і прадпрыемствамі абедзвюх дзяржаў для вырашэння навукова-тэхнічных праблем і ажыццяўлення сумесных даследчых праектаў.

Дэталёвыя пытанні гэтага супрацоўніцтва будуць непасрэдна ўзгоднены паміж арганізацыямі Дагаворных Бакоў, якія ў ім удзельнічаюць.

Артыкул 15

Дагаворныя Бакі прызнаюць рашучае значэнне эфектыўнай аховы правоў інтэлектуальнай уласнасці для эканамічнага, прамысловага і навукова-тэхнічнага супрацоўніцтва. Яны заяўляюць аб сваёй гатоўнасці да супрацоўніцтва ў гэтай галіне, у якую, у прыватнасці, уваходзяць аўтарскія правы, патэнты, карысныя мадэлі, прамысловыя ўзоры і мадэлі, таварныя знакі, гандлёвыя найменні, прамысловыя і камерцыйныя сакрэты, тэхналогія, «ноу-хау» і «гудвіл», пры дапамозе абмену інфармацыяй аб прававых прадпісаннях і працэдурах, якія дзейнічаюць на іх тэрыторыі для аховы інтэлектуальнай уласнасці.

Артыкул 16

Дагаворныя Бакі пацвярджаюць сваю думку, што садзейнічанне ажыццяўленню і ўзаемная ахова інвестыцый на адпаведнай тэрыторыі з'яўляюцца важнай перадумовай паспяховага эканамічнага супрацоўніцтва і прыцягнення інвестыцый з тэрыторыі іншага Дагаворнага Боку. Дэталі рэгулююцца Дагаворам аб садзейнічанні ажыццяўленню і ўзаемнай ахове інвестыцый паміж Дагаворнымі Бакамі.

Артыкул 17

У мэтах інтэнсіфікацыі эканамічных адносін паміж Дагаворнымі Бакамі і садзейнічання трансмежавым капіталаўкладанням прадпрыемстваў будуць праводзіцца кансультацыі экспертаў па падрыхтоўцы Пагаднення аб пазбяганні падвоенага падаткаабкладання ў галіне падаткаў на прыбытак і маёмасць.

Артыкул 18

Федэратыўная Рэспубліка Германія заяўляе аб сваёй гатоўнасці падтрымліваць стварэнне рыначнай эканомікі ў Рэспубліцы Беларусь.

У дапаўненне да мер па аказанні садзейнічання, якое праводзяць міжнародныя арганізацыі, яна прапануе кансультацыйную і тэхнічную дапамогу. Яна, у прыватнасці, гатова прадаставіць Рэспубліцы Беларусь той вопыт, які быў назапашаны пры пераходзе ад планавага гаспадарання да рыначнай эканомікі ў новых федэральных землях Федэратыўнай Рэспублікі Германія.

Дагаворныя Бакі дамовіліся аб цесным супрацоўніцтве ва ўтварэнні рыначных структур у Рэспубліцы Беларусь на падставе адпаведнай кансультацыйнай падтрымкі, у прыватнасці, па стварэнні асноўных умоў для рыначнай гаспадаркі. Федэратыўная Рэспубліка Германія гатова таксама аказаць кансультацыйную падтрымку пры вырашэнні задач у галіне сацыяльнага забеспячэння.

Дагаворныя Бакі дасягнулі адзінай думкі ў тым, што кансультацыйная падтрымка ў галіне эканомікі павінна быць засяроджана пераважна на наступных асноўных напрамках:

- прыватызацыя і дэманапалізацыя прадпрыемстваў;
- стварэнне структур сярэдняга і малога прадпрымальніцтва;
- стварэнне сістэмы па аказанні фінансавых паслуг;
- сельскагаспадарчы сектар;
- супрацоўніцтва ў галіне бяспекі ядзерных рэактараў.

Умовы кансультацыйнай дзейнасці германскіх экспертаў у Рэспубліцы Беларусь будуць урэгуляваны асобным міжурадавым пагадненнем.

Артыкул 19

Дагаворныя Бакі пагадзіліся з тым, што прафесійная падрыхтоўка і павышэнне кваліфікацыі спецыялістаў і кіруючых кадраў эканомікі маюць вялікае значэнне пры правядзенні працэсу рыначных рэформ. Яны ў гэтай сувязі звяртаюць увагу на Пратакол паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Урадам Федэратыўнай Рэспублікі Германія аб супрацоўніцтве ў галіне прафесійнай падрыхтоўкі і павышэння кваліфікацыі спецыялістаў і кіруючых кадраў эканомікі і эканамічнай адміністрацыі ад 11 верасня 1992 г. Федэратыўная Рэспубліка Германія заяўляе аб сваёй гатоўнасці распаўсюдзіць існуючыя праграмы садзейнічання на Рэспубліку Беларусь і па магчымасці пашырыць іх. Дагаворныя Бакі будуць стымуляваць свае прадпрыемствы і арганізацыі інтэнсіфікаваць сваё супрацоўніцтва ў галіне прафесійнай падрыхтоўкі.

Артыкул 20

Дагаворныя Бакі адзіныя ў тым, што самакіруючыеся эканамічныя саюзы, асацыяцыі, іншыя недзяржаўныя структуры кіравання эканомікай з'яўляюцца трывалай састаўной часткай рыначнага ўладкавання. Федэратыўная Рэспубліка Германія заяўляе аб сваёй гатоўнасці ў рамках сваіх магчымасцей падтрымліваць і заахвочваць намаганні Рэспублікі Беларусь, накіраваныя на ўтварэнне вышэйназваных структур, у прыватнасці, сістэмы гандлёва-прамысловых, а таксама рамесных палат.

Артыкул 21

Дагаворныя Бакі прытрымліваюцца адзінай думкі ў тым, што Беларуска-Германскі савет эканамічнага супрацоўніцтва з'яўляецца арганізацыйнай базай для гаспадарчай кааперацыі абедзвюх дзяржаў. Задача Савета

эканамічнага супрацоўніцтва заключаецца ў тым, каб даць імпульс эканамічным адносінам абедзвюх дзяржаў і дзелавым кантактам паміж іх прадпрыемствамі і вызначыць прыярытэты ў галіне супрацоўніцтва Дагаворных Бакоў з мэтай садзейнічання працэсу рыначных рэформ у Рэспубліцы Беларусь.

Савет эканамічнага супрацоўніцтва будзе праводзіць свае пасяджэнні па чарзе на тэрыторыі кожнага з Дагаворных Бакоў. Пасяджэнні будуць праводзіцца пад сумесным старшынствам кіруючых прадстаўнікоў Урада Рэспублікі Беларусь і Федэральнага міністэрства эканомікі Федэратыўнай Рэспублікі Германія.

Парадак для асобных пасяджэнняў Савета эканамічнага супрацоўніцтва будзе вызначацца паміж Дагаворнымі Бакамі ў папярэднім парадку ў кожным асобным выпадку. Пры гэтым Дагаворныя Бакі будуць кіравацца патрабаваннямі тэматычнай гнуткасці і эфектыўнай праграмы пасяджэнняў. У сумесных пасяджэннях будуць удзельнічаць кіраўнікі прадпрыемстваў і іншыя прадстаўнікі эканомікі абедзвюх дзяржаў.

Акрамя таго, існуе рабочая група па кансультацыйнай дзейнасці ў галіне рыначнай эканомікі, пасяджэнні якой у асноўным праводзяцца пад кіраўніцтвам прадстаўнікоў урадаў Дагаворных Бакоў.

Дагаворныя Бакі адзіныя ў тым, што пасяджэнні Савета эканамічнага супрацоўніцтва павінны выкарыстоўвацца таксама для абмену поглядамі па пытаннях эканамічнай палітыкі.

Артыкул 22

Рэспубліка Беларусь выказвае сваё жаданне аб больш хуткай інтэграцыі ў сістэму размеркавання працы ў сусветнай эканоміцы, а таксама ў міжнародны гандаль. Федэратыўная Рэспубліка Германія згадзілася падтрымаць адпаведныя намаганні Рэспублікі Беларусь.

Дагаворныя Бакі будуць імкнуцца да цеснага супрацоўніцтва ва ўсіх галінах дадзенага дагавора ў міжнародных арганізацыях і ўстановах, членамі якіх яны з'яўляюцца або збіраюцца стаць.

Артыкул 23

Дадзены дагавор уступае ў сілу ў дзень, калі ўрады Дагаворных Бакоў паведамяць адзін аднаму шляхам абмену нотамі аб тым, што неабходныя ўнутрыдзяржаўныя працэдуры для яго ўступлення ў сілу выкананы. Дзень паступлення апошняй ноты будзе разглядацца як дата ўступлення ў сілу.

Артыкул 24

Дадзены дагавор заключаецца тэрмінам на дзесяць гадоў. Потым ён аўтаматычна прадаўжаецца на кожныя пяць гадоў, калі ні адзін з Дагаворных Бакоў у пісьмовай форме не заявіць аб яго дэнансацыі не пазней чым за шэсць месяцаў да сканчэння тэрміну яго дзеяння.

Артыкул 25

З дня ўступлення ў сілу дадзенага дагавора губляе сілу ў адносінах паміж Рэспублікай Беларусь і Федэратыўнай Рэспублікай Германія Дагавор паміж Саюзам Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік і Федэратыўнай Рэспублікай Германія аб развіцці шырокамаштабнага супрацоўніцтва ў галіне эканомікі, прамысловасці, навукі і тэхнікі ад 9 лістапада 1990 г.

Учынена ў Боне 2 красавіка 1993 г. у двух аўтэнтычных экземплярах, кожны на беларускай і нямецкай мовах, прычым абодва тэксты маюць аднолькавую сілу.

За Рэспубліку Беларусь* За Федэратыўную Рэспубліку Германія*

Збор пастаноў Урада РБ. 1993. № 31. Арт. 62.

№ 49

ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ
АБ ЗАЦВЯРДЖЭННІ СТРУКТУРЫ МІНІСТЭРСТВА ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ

г. Мінск *9 красавіка 1993 г.*

У мэтах удасканалення дзейнасці цэнтральнага апарату Міністэрства замежных спраў ва ўмовах росту знешнепалітычнай актыўнасці Рэспублікі Беларусь Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Зацвердзіць структуру цэнтральнага апарату Міністэрства замежных спраў згодна з дадаткам.

2. Прызнаць страціўшым сілу пункт 2 пастановы Савета Міністраў БССР ад 4 верасня 1991 г. № 342 «Пытанні Міністэрства замежных спраў БССР» (ЗП БССР, 1991 г., № 25, арт. 312).

Старшыня Савета Міністраў
Рэспублікі Беларусь
В. Кебіч

Кіраўнік спраў Савета Міністраў
Рэспублікі Беларусь
М. Каўко

Дадатак
да пастановы Савета Міністраў
Рэспублікі Беларусь
ад 9 красавіка 1993 г. № 224

Структура цэнтральнага апарату Міністэрства замежных спраў

Сакратарыят Міністэрства
Упраўленне двухбаковага супрацоўніцтва

* Подпісы адсутнічаюць.

Аддзел міжнародных арганізацый
Аддзел па пытаннях міжнароднай бяспекі і раззбраення
Аддзел міжнародных эканамічных адносін
Аддзел міжнароднага навукова-тэхнічнага супрацоўніцтва і праблем мінімізацыі вынікаў чарнобыльскай катастрофы
Упраўленне інфармацыі і гуманітарнага супрацоўніцтва
Дагаворна-прававое ўпраўленне
Консульскае ўпраўленне
Аддзел дзяржаўнага пратакола
Аддзел кадраў
Валютна-фінансавае ўпраўленне
Кіраўніцтва справамі

Кіраўнік спраў Савета Міністраў
Рэспублікі Беларусь
М. Каўко

Збор пастаноў Урада РБ. 1993. № 10. Арт. 186.

№ 50

ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РБ АБ ДАКЛАДЗЕ СТАРШЫНІ ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ ШУШКЕВІЧА С. С. АБ СТАНОВІШЧЫ РЭСПУБЛІКІ І АБ ВАЖНЫХ ПЫТАННЯХ ЯЕ ЎНУТРЫПАЛІТЫЧНАЙ І ЗНЕШНЕПАЛІТЫЧНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ

г. Мінск *9 красавіка 1993 г.*

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Прыняць да ведама даклад Старшыні Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь Шушкевіча С. С. аб становішчы рэспублікі і аб важных пытаннях яе ўнутрыпалітычнай і знешнепалітычнай дзейнасці.

2. Даручыць Прэзідыуму Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, Старшыні Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь, Старшыні Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь разгледзець крытычныя заўвагі і прапановы народных дэпутатаў Рэспублікі Беларусь, выказаныя на сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь пры абмеркаванні гэтага пытання, і прыняць неабходныя меры па іх рэалізацыі.

3. Прэзідыуму Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь прадставіць на разгляд Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь праекты канцэпцый аб знешнепалітычнай і знешнеэканамічнай дзейнасці Рэспублікі Беларусь.

4. Пацвярджаючы імкненне Рэспублікі Беларусь да набыцця статусу нейтральнай дзяржавы, замацаванае ў Дэкларацыі аб дзяржаўным суверэнітэце Рэспублікі Беларусь, даручыць Старшыні Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь Шушкевічу С. С. падпісаць Дагавор аб калектыўнай бяспецы, які заключаны 15 мая 1992 г. у г. Ташкенце, з заявай аб адпаведных агаворках.

Прэзідыуму Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь падрыхтаваць агаворкі, якія выключаюць, у прыватнасці, прымяненне Узброеных Сіл Рэспублікі Беларусь на тэрыторыі іншых дзяржаў, размяшчэнне і прымяненне ўзброеных сіл іншых дзяржаў на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь без рашэння Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, і ўнесці іх для разгляду пры ратыфікацыі Дагавора аб калектыўнай бяспецы.

5. Уключыць у парадак дня чарговай сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь пытанне аб правядзенні абавязковага рэспубліканскага рэферэндуму па важных пытаннях унутрыпалітычнай і знешнепалітычнай дзейнасці рэспублікі, адным з якіх будзе пытанне аб далучэнні Рэспублікі Беларусь да Дагавора аб калектыўнай бяспецы, які заключаны 15 мая 1992 г. у г. Ташкенце.

6. Прыняць Зварот да Вярхоўных Саветаў, кіраўнікоў дзяржаў і ўрадаў краін — удзельніц СНД з прапановай ацаніць выніковасць выканання раней заключаных дагавораў у рамках СНД і ажыццявіць канкрэтныя меры па выкананні прынятых абавязацельстваў (прыкладаецца).

Старшыня Вярхоўнага Савета
Рэспублікі Беларусь
С. Шушкевіч

ЗВАРОТ ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

Да Вярхоўных Саветаў, кіраўнікоў дзяржаў і ўрадаў краін — удзельніц СНД

З моманту ўтварэння Садружнасці Незалежных Дзяржаў прайшло амаль паўтара года. У свеце ўзнікла асобае міждзяржаўнае фарміраванне, удзельнікі якога значную ўвагу надавалі стварэнню паміж сабой новых адносін, у тым ліку супрацоўніцтву ў эканамічнай, палітычнай і іншых галінах. Заключаліся дагаворы як у рамках Садружнасці Незалежных Дзяржаў, так і паміж асобнымі краінамі СНД. Аднак многія заключаныя дагаворы належным чынам не выконваюцца.

Улічваючы гэта, Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь звяртаецца да Вярхоўных Саветаў, кіраўнікоў дзяржаў і ўрадаў краін — удзельніц СНД з прапановай ацаніць выніковасць выканання раней заключаных дагавораў у рамках СНД і ажыццявіць канкрэтныя меры па выкананні прынятых абавязацельстваў.

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь лічыць мэтазгодным разгледзець гэта пытанне таксама на Міжпарламенцкай асамблеі краін — удзельніц СНД.

Ведамасці ВС РБ. 1993. № 15. Арт. 176.

№ 51

ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ СТВАРЭННІ МІЖНАРОДНАГА ЛАЗЕРНАГА ЦЭНТРА ПРЫ БЕЛАРУСКІМ ДЗЯРЖАЎНЫМ УНІВЕРСІТЭЦЕ ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

г. Мінск *15 красавіка 1993 г.*

В целях развития научно-технических работ в области лазерной физики, техники и технологий и установления более тесных связей научных учреждений республики с соответствующими международными научными структурами Совет Министров Республики Беларусь п о с т а н о в л я е т:

1. Принять предложение Министерства образования, согласованное с Госэкономпланом, Министерством финансов, Государственным комитетом по труду и социальной защите населения и Минским горисполкомом, о создании Международного лазерного центра при Белорусском государственном университете имени В. И. Ленина на правах научно-исследовательского института с образованием юридического лица.

Создание указанного центра осуществить на базе подразделений Белорусского государственного университета имени В. И. Ленина и научно-исследовательских учреждений при этом университете, выполняющих исследования в области лазерной физики, техники и технологий, в пределах средств, выделенных Министерству образования из республиканского бюджета на 1993 г. для выполнения фундаментальных исследований.

Министерству образования принять необходимые решения о передаче в установленном порядке указанному центру соответствующей тематики научно-исследовательских работ, объемов финансирования, а также решить другие вопросы, связанные с созданием центра.

2. Установить, что основными направлениями деятельности Международного лазерного центра при Белорусском государственном университете имени В. И. Ленина являются:

♦ проведение теоретических и экспериментальных исследований сверхбыстрых процессов в кристаллах и полупроводниках с использованием сверхкоротких импульсов твердотелых лазеров для разработки технологии получения полупроводниковых структур с заданными параметрами и для создания соответствующих лазерных приборов;

♦ изучение воздействия лазерного излучения на микроорганизмы с целью разработки эффективных методов лечения некоторых заболеваний человека и животных, создания лазеров для проведения фотодинамической терапии и лечения раковых заболеваний;

♦ разработка и изготовление опытных образцов и совместно с промышленными предприятиями малых серий лазерной техники;

♦ подготовка аспирантов и повышение квалификации республиканских и иностранных научных и инженерных кадров в области лазерной физики, техники и технологий;

♦ координация работы по реализации межвузовской республиканской программы фундаментальных исследований «Разработать теоретические принципы управления параметрами лазерного излучения и поиска новых активных и пассивных твердотелых лазерных сред, создать на их основе уникальные лазеры и лазерные системы»;

♦ сотрудничество в области лазерной физики, техники и технологий с Международной организацией стран Восточной и Центральной Европы «Международный лазерный центр», участие в выполнении научных программ стран Европейского содружества и Национального научного фонда США.

3. Отнести Международный лазерный центр при Белорусском государственном университете имени В. И. Ленина к первой категории по оплате труда работников науки.

Председатель Совета Министров Республики Беларусь
*В. Кебич**

Управляющий делами Совета Министров Республики Беларусь
*Н. Кавко**

Збор пастаноў Урада РБ. 1993. № 11. Арт. 193.

№ 52

ДАГАВОР ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РУМЫНІЯЙ АБ ДРУЖАЛЮБНЫХ АДНОСІНАХ І СУПРАЦОЎНІЦТВЕ**

г. Бухарэст *7 мая 1993 г.*

Рэспубліка Беларусь і Румынія, якія далей называюцца «Дагаворныя Бакі», кіруючыся мэтамі і прынцыпамі Статута Арганізацыі Аб'яднаных Нацый, грунтуючыся на палажэннях Заключнага акта Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе, Парыжскай хартыі для новай Еўропы, а таксама іншых дакументаў Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе,

* Подпісы адсутнічаюць.

** Дагавор уступіў у сілу 22 красавіка 1994 г.

зыходзячы з прымату права ў міжнародных адносінах,

усведамляючы сваю адказнасць за ўмацаванне міру і бяспекі і развіццё супрацоўніцтва ў Еўропе на аснове агульначалавечых каштоўнасцей свабоды, дэмакратыі, павагі правоў чалавека і асноўных свабод,

беручы пад увагу значэнне дружалюбных беларуска-румынскіх адносін для ўмацавання давер'я і супрацоўніцтва на еўрапейскім кантыненце і, у прыватнасці, у Цэнтральнай і Усходняй Еўропе,

падкрэсліваючы рашучасць абедзвюх дзяржаў унесці свой уклад у развіццё працэсу Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе, у стварэнне адзінай еўрапейскай эканамічнай, палітычнай, гуманітарнай, экалагічнай і прававой прасторы,

імкнучыся садзейнічаць развіццю ўзаемавыгаднага двухбаковага супрацоўніцтва, а таксама паглыбленню ўзаемаразумення паміж беларускім і румынскім народамі,

дамовіліся аб ніжэйпададзеным:

Артыкул 1

1. Дагаворныя Бакі будуць развіваць паміж сабой адносіны ў духу дружбы, супрацоўніцтва і ўзаемнай павагі, кіруючыся прынцыпамі Статута Арганізацыі Аб'яднаных Нацый, Хельсінкскага Заключнага Акта і іншых дакументаў Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе, а таксама іншымі агульнапрызнанымі нормамі міжнароднага права.

2. Дагаворныя Бакі пацвярджаюць, што ўсе народы маюць права ва ўмовах поўнай свабоды вызначаць свой унутраны і знешні палітычны статус без умяшання звонку і ажыццяўляць паводле свайго меркавання сваё палітычнае, эканамічнае, сацыяльнае і культурнае развіццё.

Артыкул 2

1. Дагаворныя Бакі будуць дзейнічаць у напрамку пераўтварэння Еўропы ў супольнасць дзяржаў, якая з'яўлялася б прасторай трывалага міру, права і дэмакратыі. З гэтай мэтай яны абавязваюцца ўмацоўваць еўрапейскія механізмы забеспячэння бяспекі, стабільнасці і супрацоўніцтва на аснове Заключнага акта Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе, Парыжскай хартыі для новай Еўропы, іншых дакументаў Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе, а таксама Дагавора аб звычайных узброеных сілах у Еўропе.

2. Дагаворныя Бакі прызнаюць уклад, які могуць унесці ва ўмацаванне бяспекі і развіццё супрацоўніцтва на кантыненце існуючыя міжурадавыя арганізацыі, і будуць развіваць з імі самае шырокае супрацоўніцтва.

Артыкул 3

Дагаворныя Бакі пацвярджаюць недапушчальнасць выкарыстання сілы або пагрозы сілай у міжнародных адносінах, накіраваных супраць тэрыта-

рыяльнай цэласнасці і палітычнай незалежнасці любой дзяржавы, а таксама якімнебудзь іншым чынам несумяшчальных з мэтамі і прынцыпамі Статута Арганізацыі Аб'яднаных Нацый і Заключнага акта Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе.

Артыкул 4

Дагаворныя Бакі прызнаюць неабходнасць мірнага ўрэгулявання спрэчак у адпаведнасці са Статутам арганізацыі Аб'яднаных Нацый і будуць актыўна падтрымліваць адпаведныя механізмы Арганізацыі Аб'яднаных Нацый і Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе па прадухіленні і спыненні канфліктаў.

Артыкул 5

Дагаворныя Бакі будуць садзейнічаць прадаўжэнню працэсу раззбраення ў галіне ядзерных, хімічных і іншых відаў зброі масавага знішчэння і звычайных узбраенняў. Яны будуць таксама садзейнічаць далейшаму скарачэнню узброеных сіл і ўзбраенняў у Еўропе і ажыццяўляць меры па ўмацаванні давер'я і бяспекі ў ваеннай галіне.

Артыкул 6

Дагаворныя Бакі будуць супрацоўнічаць у сферы прадухілення распаўсюджвання ядзернай і іншых відаў зброі масавага знішчэння. Яны будуць узаемадзейнічаць у мэтах ажыццяўлення кантролю над экспартам тавараў і тэхналогій, якія служаць мірным мэтам, але могуць быць выкарыстаны для вытворчасці зброі масавага знішчэння.

Артыкул 7

1. У выпадку ўзнікнення сітуацыі, якая, на думку аднаго з Дагаворных Бакоў, парушае інтарэсы яго бяспекі або стварае сур'ёзную пагрозу міжнароднаму міру і бяспецы, ён можа звярнуцца да другога Дагаворнага Боку з тым, каб неадкладна пачаць кансультацыі аб магчымых дзеяннях па пераадоленні такой сітуацыі і яе ўрэгуляванні.

2. Калі адзін з Дагаворных Бакоў стане аб'ектам акта агрэсіі, то другі Дагаворны Бок не будзе аказваць ніякай падтрымкі агрэсару і будзе садзейнічаць спыненню канфлікту з выкарыстаннем працэдур і механізмаў мірнага ўрэгулявання спрэчак у рамках Арганізацыі Аб'яднаных Нацый і Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе.

Артыкул 8

1. Дагаворныя Бакі будуць ажыццяўляць рэгулярныя кантакты паміж дзяржаўнымі органамі на ўсіх узроўнях. Яны надаюць асаблівае значэнне ўзаемным міжпарламенцкім сувязям.

2. Дагаворныя Бакі будуць праводзіць кансультацыі па пытаннях двухбаковых адносін, а таксама па міжнародных пытаннях, якія ўяўляюць інта-

рэс для абедзвюх дзяржаў, і, у прыватнасці, па пытаннях бяспекі і супрацоўніцтва ў Еўропе.

Артыкул 9

1. Дагаворныя Бакі будуць развіваць і дыверсіфікаваць двухбаковыя эканамічныя адносіны, заснаваныя на прынцыпах роўнасці, партнёрства і ўзаемнай выгады.

2. Дагаворныя Бакі будуць дзейнічаць у напрамку стварэння перадумоў для пабудовы адзінай еўрапейскай эканамічнай прасторы, заснаванай на аптымальным эканамічным развіцці кожнай дзяржавы і пашырэнні гандлёва-эканамічнага супрацоўніцтва на кантыненце.

Артыкул 10

1. Дагаворныя Бакі будуць заахвочваць пашырэнне ўзаемных гандлёвых абменаў і будуць ствараць спрыяльныя ўмовы для развіцця сучасных форм прамысловага і навукова-тэхнічнага супрацоўніцтва з мэтай эфектыўнага выкарыстання матэрыяльных і людскіх рэсурсаў.

2. Дагаворныя Бакі будуць развіваць і ўдасканальваць прававую аснову двухбаковага эканамічнага супрацоўніцтва, уключаючы забеспячэнне ўзаемнай абароны інвестыцый і пазбяганне двайнога падаткаабкладання.

Артыкул 11

1. Дагаворныя Бакі надаюць асаблівае значэнне развіццю супрацоўніцтва, у прыватнасці, у наступных галінах сваіх нацыянальных эканомік: энергетыка і паліва; сельская гаспадарка; будаўніцтва; транспарт і сувязь; асваенне прыродных рэсурсаў; вытворчасць тавараў народнага спажывання.

2. Дагаворныя Бакі будуць заахвочваць ажыццяўленне сумесна з іншымі зацікаўленымі дзяржавамі праектаў рэгіянальнага і субрэгіянальнага супрацоўніцтва, у першую чаргу ў галіне транспарту, энергетыкі і аховы навакольнага асяроддзя.

Артыкул 12

1. Дагаворныя Бакі будуць стымуляваць непасрэдныя сувязі і супрацоўніцтва прадпрыемстваў і іншых суб'ектаў гаспадарання абедзвюх дзяржаў, стварэнне сумесных прадпрыемстваў, а таксама развіццё іншых эфектыўных форм узаемавыгаднага супрацоўніцтва.

2. Кожны з Дагаворных Бакоў будзе садзейнічаць паляпшэнню ўмоў дзейнасці на сваёй тэрыторыі суб'ектаў гаспадарання з дзяржаўным або прыватным капіталам другога Дагаворнага Боку.

3. Дагаворныя Бакі будуць супрацоўнічаць у справе падрыхтоўкі спецыялістаў у эканамічнай і навукова-тэхнічнай галінах.

Артыкул 13

Дагаворныя Бакі будуць развіваць супрацоўніцтва ў галіне навуковых даследаванняў, накіраванае, у прыватнасці, на прымяненне сучасных тэхналагічных дасягненняў у прамысловасці і іншых галінах эканомікі. У гэтых мэтах яны будуць заахвочваць рэалізацыю сумесных праграм і праектаў, утварэнне сумесных прадпрыемстваў, абмен навуковымі работнікамі і іншыя формы супрацоўніцтва.

Артыкул 14

1. Дагаворныя Бакі будуць цесна супрацоўнічаць паміж сабой у галіне аховы навакольнага асяроддзя і рацыянальнага выкарыстання прыродных рэсурсаў, а таксама актыўна ўдзельнічаць у вырашэнні глабальных, і ў асаблівасці еўрапейскіх, экалагічных праблем.

2. Улічваючы глабальны характар катастрофы на Чарнобыльскай АЭС, яны будуць супрацоўнічаць на двухбаковай і шматбаковай аснове, у тым ліку ў рамках ААН і іншых міжнародных арганізацый, у справе мінімізацыі і ліквідацыі вынікаў чарнобыльскай катастрофы, а таксама з мэтай прадухілення падобных катастроф.

Артыкул 15

Дагаворныя Бакі будуць развіваць супрацоўніцтва ў галінах культуры, навукі, адукацыі і інфармацыі, а таксама абмен у гэтых галінах. З гэтай мэтай яны будуць заахвочваць пашырэнне непасрэдных сувязей паміж дзяржаўнымі органамі, культурнымі і навуковымі ўстановамі, навучальнымі ўстановамі, няўрадавымі арганізацыямі, творчымі і прафесіянальнымі саюзамі, а таксама заключэнне пагадненняў паміж удзельнікамі супрацоўніцтва ў гэтых галінах.

Артыкул 16

Дагаворныя Бакі будуць у адпаведнасці з дакументамі Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе захоўваць міжнародныя прынцыпы і стандарты, што датычацца абароны правоў асоб, якія належаць да нацыянальных меншасцей, у адносінах да грамадзян Рэспублікі Беларусь румынскага паходжання і грамадзян Румыніі беларускага паходжання, якія пражываюць на іх тэрыторыях адпаведна.

Артыкул 17

Дагаворныя Бакі будуць супрацоўнічаць ва ўстанаўленні і захаванні месц пахавання грамадзян другога Дагаворнага Боку на сваёй тэрыторыі. Кожны з Дагаворных Бакоў забяспечыць на сваёй тэрыторыі догляд за пахаваннямі ваенных і грамадзянскіх асоб — грамадзян другога Дагаворнага Боку і доступ да іх.

Артыкул 18

Дагаворныя Бакі будуць усяляк садзейнічаць пашырэнню кантактаў паміж грамадзянамі абедзвюх дзяржаў, а таксама садзейнічаць стварэнню належных умоў для развіцця адносін паміж палітычнымі партыямі, прафсаюзамі, навуковымі і творчымі аб'яднаннямі, іншымі няўрадавымі арганізацыямі, а таксама сродкамі масавай інфармацыі. Яны таксама будуць садзейнічаць развіццю непасрэдных сувязей паміж тэрытарыяльна-адміністрацыйнымі адзінкамі ўсіх узроўняў.

Артыкул 19

Дагаворныя Бакі будуць супрацоўнічаць у галіне аховы здароўя, сацыяльнага забеспячэння, турызму, спорту, а таксама занятасці насельніцтва і будуць ствараць для гэтага ўсе неабходныя ўмовы.

Артыкул 20

1. Дагаворныя Бакі будуць развіваць супрацоўніцтва і ажыццяўляць абмен вопытам і інфармацыяй у справе барацьбы з правапарушэннямі, у тым ліку з арганізаванай злачыннасцю, тэрарызмам, незаконным гандлем наркотыкамі, зброяй і культурнымі каштоўнасцямі, эканамічнымі злачынствамі, незаконнымі актамі, накіраванымі супраць бяспекі грамадзянскай авіяцыі і марскога суднаходства, і кантрабандай.

2. Дагаворныя Бакі будуць супрацоўнічаць у галіне ўзаемнай прававой дапамогі па грамадзянскіх, сямейных і крымінальных справах, а таксама ў галіне консульскіх адносін.

Артыкул 21

Палажэнні гэтага дагавора не закранаюць правоў і абавязкаў, якія вынікаюць з дзеючых двухбаковых і шматбаковых дагавораў, заключаных кожным з Дагаворных Бакоў з іншымі дзяржавамі.

Артыкул 22

Гэты дагавор падлягае ратыфікацыі і ўступіць у сілу ў дзень абмену ратыфікацыйнымі граматамі, які адбудзецца ў г. Мінску.

Артыкул 23

Гэты дагавор заключаецца тэрмінам на дзесяць гадоў. Яго дзеянне будзе затым аўтаматычна прадоўжана на наступныя пяцігадовыя перыяды, калі ні адзін з Дагаворных Бакоў пісьмова не паведаміць другому Дагаворнаму Боку аб сваім рашэнні спыніць яго дзеянне не пазней чым за адзін год да заканчэння адпаведнага тэрміну.

Артыкул 24

Гэты дагавор пасля ўступлення яго ў сілу падлягае рэгістрацыі ў Сакратарыяце Арганізацыі Аб'яднаных Нацый у адпаведнасці з артыкулам 102 Статута Арганізацыі Аб'яднаных Нацый.

Аформлена ў г. Бухарэсце 7 мая 1993 г. у двух экземплярах, кожны на беларускай і румынскай мовах, прычым абодва тэксты маюць аднолькавую сілу.

За Рэспубліку Беларусь
(подпіс)

За Румынію
(подпіс)

Вестник Министерства иностранных дел [РБ]. 1998. № 3. С. 134—138.

№ 53

ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ ІНДЫЯ АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ Ў ГАЛІНЕ НАВУКІ І ТЭХНІКІ *[16]

г. Нью-Дэлі *14 мая 1993 г.*

Урад Рэспублікі Беларусь і Урад Рэспублікі Індыя (надалей — Дагаворныя Бакі),

улічваючы існуючыя паміж дзвюма краінамі дружалюбныя адносіны;

прызнаючы важную ролю навукі і тэхнікі ў развіцці эканомік абедзвюх краін;

жадаючы ўмацоўваць і развіваць супрацоўніцтва паміж дзвюма краінамі ў галіне навукі і тэхнікі,

дамовіліся пра наступнае:

Артыкул 1

Дагаворныя Бакі пагадзіліся ўмацоўваць і развіваць супрацоўніцтва ў галіне навукі і тэхнікі паміж дзвюма краінамі на аснове раўнапраўя і ўзаемнай выгады ў адпаведнасці з умовамі гэтага пагаднення і дзеючымі заканадаўствамі абедзвюх краін.

Артыкул 2

Супрацоўніцтва паміж Дагаворнымі Бакамі будзе ажыццяўляцца па наступных формах:

а) сумеснае выкананне навукова-даследчых, доследна-канструктарскіх і праектных работ, уключаючы абмен іх вынікамі, а таксама абмен вучонымі, спецыялістамі і даследчыкамі, якія ўдзельнічаюць у выкананні гэтых работ;

---

* Зацверджана Пастановай СМ РБ ад 7 верасня 1993 г. Пагадненне ўступіла ў сілу 21 красавіка 1997 г.

б) правядзенне сумесных навуковых канферэнцый, сімпозіумаў, школ, семінараў, выставак;

в) абмен навукова-тэхнічнай інфармацыяй і дакументацыяй;

г) сумеснае выкарыстанне прыбораў і абсталявання для навуковых даследаванняў;

д) іншыя формы навукова-тэхнічнага супрацоўніцтва на падставе ўзаемнай дамоўленасці паміж Дагаворнымі Бакамі.

Артыкул 3

1. У мэтах рэалізацыі гэтага пагаднення будзе створана Сумесная беларуска-індыйская камісія па супрацоўніцтву ў галіне навукі і тэхнікі (надалей — Сумесная камісія), у склад якой увойдзе роўная колькасць членаў ад кожнага з Дагаворных Бакоў. Сумесная камісія будзе складацца са старшыні і сакратара ад кожнай з дзвюх краін і членаў, якія назначаюцца ў адпаведнасці з правіламі, што ўстанаўліваюцца Дагаворнымі Бакамі.

2. Асноўнымі функцыямі Сумеснай камісіі з'яўляюцца:

а) стварэнне спрыяльных умоў для рэалізацыі дадзенага пагаднення;

б) садзейнічанне выкананню сумесных праграм і праектаў;

в) абмен думкамі аб перспектывах навукова-тэхнічнага супрацоўніцтва і абмеркаванне прапаноў па яго далейшым развіцці.

3. Пасяджэнні Сумеснай камісіі будуць праводзіцца штогод, а пры неабходнасці па ўзаемнай згодзе — часцей, па чарзе ў Беларусі і Індыі.

4. Сумесная камісія выпрацуе ўласныя правілы працэдур.

Артыкул 4

1. Пералік галін супрацоўніцтва будзе ўзгадняцца Сумеснай камісіяй у выглядзе выканаўчых праграм. Дагаворныя Бакі будуць заахвочваць заключэнне пагадненняў, накіраваных на развіццё доўгатэрміновага супрацоўніцтва паміж дзяржаўнымі органамі, навукова-даследчымі інстытутамі, навуковымі таварыствамі, вышэйшымі навучальнымі ўстановамі і іншымі навукова-тэхнічнымі арганізацыямі (надалей — супрацоўнічаючыя арганізацыі).

2. Указаныя пагадненні павінны ўключаць:

а) мэту і змест супрацоўніцтва, назвы органаў і арганізацый, якія ўдзельнічаюць у выкананні сумесных праграм і адказваюць за яго;

б) аб'ём фінансавання супрацоўніцтва;

в) парадак выкарыстання вынікаў, атрыманых у ходзе выканання сумесных даследаванняў і распрацовак.

Артыкул 5

Выдаткі па абмену экспертамі, вучонымі і іншымі спецыялістамі ў межах гэтага пагаднення будуць пакрывацца па наступных правілах:

Дагаворны Бок, які накіроўвае спецыялістаў, аплачвае іх праезд туды і назад паміж сталіцамі дзвюх краін, а Дагаворны Бок, што прымае спецыя-

лістаў, аплачвае выдаткі па іх пражыванні, праездзе па сваёй тэрыторыі, сутачныя, а таксама выдаткі па аказанні медыцынскай дапамогі ў выпадку раптоўнага захворвання або няшчаснага выпадку ў адпаведнасці з прынятымі ў яго краіне правіламі медыцынскага абслугоўвання.

Артыкул 6

1. Навукова-тэхнічная інфармацыя, атрыманая ў выніку сумеснай дзейнасці ў межах гэтага пагаднення, за выключэннем даных, што складаюць камерцыйную тайну, будзе распаўсюджвацца ў сусветным навуковым супольніцтве агульнапрынятым парадкам у адпаведнасці з заканадаўствамі Дагаворных Бакоў, а таксама правіламі і працэдурамі, прынятымі ў супрацоўнічаючых арганізацыях, калі іншае не прадугледжана пагадненнямі, зазначанымі ў артыкуле 4.

2. Вучоныя, тэхнічныя эксперты і арганізацыі трэціх краін ці міжнародныя арганізацыі са згоды абодвух Дагаворных Бакоў могуць запрашацца для ўдзелу ў праектах і праграмах, што ажыццяўляюцца ў межах гэтага пагаднення. Выдаткі, звязаныя з такім удзелам, павінны, як правіла, несці трэція бакі, калі іншая працэдура не будзе адобрана і пісьмова ўзгоднена абодвума Дагаворнымі Бакамі.

Артыкул 7

З мэтай стварэння спрыяльных умоў для супрацоўніцтва ў межах гэтага пагаднення кожны з Дагаворных Бакоў у адпаведнасці з дзеючым на яго тэрыторыі заканадаўствам будзе садзейнічаць:

паскарэнню і спрашчэнню адпраўкі і дастаўкі абсталявання і прыбораў на тэрыторыі двух Дагаворных Бакоў;

паскарэнню і спрашчэнню ўезду і выезду, вольнаму перамяшчэнню і працы асоб, якія ўдзельнічаюць у рэалізацыі гэтага пагаднення, уключаючы іх доступ у геаграфічныя раёны, што маюць адносіны да гэтага пагаднення, да неабходнай інфармацыі, матэрыялаў, а таксама ў арганізацыі і да асоб, якія ўдзельнічаюць у рэалізацыі гэтага пагаднення.

Артыкул 8

Палажэнні гэтага пагаднення не супярэчаць іншым пагадненням і дагаворам, падпісаным паміж Дагаворнымі Бакамі, а таксама іншым міжнародным пагадненням, удзельніцамі якіх з'яўляюцца абедзве краіны.

Артыкул 9

Пытанні, звязаныя з інтэрпрэтацыяй або выкананнем гэтага пагадненя, павінны вырашацца шляхам правядзення ўзаемных кансультацый паміж Дагаворнымі Бакамі.

Артыкул 10

1. Гэта пагадненне падлягае адабрэнню двума ўрадамі ў адпаведнасці з канстытуцыйнымі працэдурамі кожнай краіны і набывае сілу пасля абмену нотамі аб такім адабрэнні.

2. Дадзенае пагадненне будзе заставацца ў сіле на працягу пяці гадоў і аўтаматычна прадаўжацца на наступны пяцігадовы перыяд, калі ні адзін з Дагаворных Бакоў за 12 месяцаў да свайго намеру датэрмінова спыніць дзеянне пагаднення не накіруе другому Дагаворнаму Боку пісьмовае паведамленне аб гэтым.

3. Па ўзаемнай згодзе ў дадзенае пагадненне могуць уносіцца папраўкі, дапаўненні і змены.

4. Папраўкі, спыненне дзеяння або сканчэнне тэрміну дзеяння гэтага пагаднення не павінны ўплываць на выкананне любога праекта або праграмы, якія ўжо ажыццяўляюцца ў адпаведнасці з дадзеным пагадненнем і поўнасцю не выкананы на момант спынення або сканчэння тэрміну яго дзеяння.

Артыкул 11

Аддзел навукі і новай тэхнікі Кіраўніцтва справамі Урада Рэспублікі Беларусь — з беларускага боку і Дэпартамент навукі і тэхнікі Міністэрства навукі і тэхнікі Рэспублікі Індыя — з індыйскага боку адпаведна ажыццяўляюць нагляд за выкананнем гэтага пагаднення, а таксама адказваюць за яго каардынацыю і рэалізацыю.

Заключана ў Нью-Дэлі 14 мая 1993 г. у двух экземплярах, кожны на беларускай, хіндзі і англійскай мовах, прычым усе тэксты маюць аднолькавую сілу. У выпадку ўзнікнення розначытанняў перавагу будзе мець тэкст на англійскай мове.

За Урад Рэспублікі Беларусь
П. Краўчанка

Международные договоры Республики Беларусь. Приложение к Собранию декретов, указов Президента и постановлений Правительства Республики Беларусь. (Далей — Междунар. договоры.) 1997. № 2. Ст. 8.

№ 54

ЗАКОН РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПАРАДКУ ВЫЕЗДУ З РБ І ЎЪЕЗДУ Ў РБ ГРАМАДЗЯН РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ*

г. Мінск *2 чэрвеня 1993 г.*

Гэты закон гарантуе ў адпаведнасці з прынцыпамі Усеагульнай дэкларацыі правоў чалавека і іншымі агульнапрызнанымі міжнародна-прававымі актамі забеспячэнне права грамадзяніна Рэспублікі Беларусь свабодна пакідаць сваю краіну і вяртацца ў яе, рэгулюе парадак афармлення дакументаў для выезду за мяжу і ўезду ў Рэспубліку Беларусь.

Артыкул 1. Права грамадзян Рэспублікі Беларусь на выезд з Рэспублікі Беларусь і ўезд у Рэспубліку Беларусь

Кожны грамадзянін Рэспублікі Беларусь мае права выязджаць з Рэспублікі Беларусь і ўязджаць у Рэспубліку Беларусь.

Грамадзянін Рэспублікі Беларусь не можа быць пазбаўлены права на ўезд у Рэспубліку Беларусь.

Грамадзянін Рэспублікі Беларусь не можа быць пазбаўлены права на выезд з Рэспублікі Беларусь. Права на выезд грамадзяніна Рэспублікі Беларусь можа быць часова абмежавана ў адпаведнасці з гэтым законам і іншымі актамі заканадаўства Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 2. Недапушчальнасць абмежавання правоў грамадзян, якія выязджаюць з Рэспублікі Беларусь на пастаяннае жыхарства

У адносінах да грамадзян, якія звярнуліся з просьбай аб выездзе з Рэспублікі Беларусь на пастаяннае жыхарства, і членаў іх сем'яў дзейнічаюць усе палажэнні заканадаўства Рэспублікі Беларусь, яны карыстаюцца ўсімі правамі і нясуць установленыя законам абавязкі. Якое-небудзь адвольнае абмежаванне іх грамадзянскіх, працоўных, жыллёвых і іншых правоў не дапускаецца.

Грамадзяне Рэспублікі Беларусь да выезду за мяжу на пастаяннае жыхарства абавязаны выканаць маёмасныя абавязацельствы перад асобамі, на якіх распаўсюджваецца юрысдыкцыя Рэспублікі Беларусь.

Грамадзяне Рэспублікі Беларусь, якія атрымалі выязныя дакументы, маюць права згодна з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь на вываз у краіну выезду маёмасці, што належыць ім на праве ўласнасці.

Грамадзяне Рэспублікі Беларусь пры выездзе за мяжу на пастаяннае жыхарства маюць права захоўваць за сабой на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь жыллё і іншую маёмасць, якая належыць ім на праве ўласнасці, акрамя зямлі.

Выплата пенсій грамадзянам Рэспублікі Беларусь, якія выязджаюць з Рэспублікі Беларусь за мяжу на пастаяннае жыхарства, ажыццяўляецца ў

---

* Закон уведзены ў дзеянне з 1 студзеня 1994 г.

парадку і на ўмовах, прадугледжаных дзеючым заканадаўствам і міжнароднымі дагаворамі Рэспублікі Беларусь.

Грамадзяне Рэспублікі Беларусь, якія выехалі з Рэспублікі Беларусь на пастаяннае жыхарства, па вяртанні ў Рэспубліку Беларусь на пастаяннае або часовае жыхарства карыстаюцца на агульных падставах усімі правамі, якія гарантуюцца заканадаўствам Рэспублікі Беларусь, і нясуць прадугледжаныя законам абавязкі.

Артыкул 3. Афармленне дакументаў на выезд за мяжу

Выезд за мяжу афармляецца грамадзянам па іх асабістай заяве або па хадайніцтву іх законных прадстаўнікоў упаўнаважанымі на гэта дзяржаўнымі органамі па месцы пастаяннага жыхарства заяўніка.

Заявы аб выездзе за мяжу на пастаяннае жыхарства прымаюцца пры наяўнасці натарыяльна заверанай згоды асоб, якія знаходзяцца на ўтрыманні заяўніка і застаюцца ў Рэспубліцы Беларусь, а пры наяўнасці непаўналетніх дзяцей, што пражываюць у Рэспубліцы Беларусь,— таксама іх законнага прадстаўніка ў Рэспубліцы Беларусь пры адсутнасці ў іх патрабаванняў па выплатах аліментных плацяжоў.

У выпадках, калі па якіх-небудзь прычынах згода, прадугледжаная часткай другой гэтага артыкула, не можа быць атрымана, грамадзянін, які выязджае, мае права звярнуцца ў суд, што разглядае пытанне аб наяўнасці або адсутнасці аліментных абавязацельстваў. Па рашэнні суда гэтыя абавязацельствы могуць быць пагашаны аднаразова або ў адпаведнасці з міжнароднымі дагаворамі Рэспублікі Беларусь могуць быць устаноўлены абавязацельствы па выплаце аліментаў.

Парадак і правілы афармлення дакументаў на выезд з Рэспублікі Беларусь устанаўліваюцца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 4. Дакументы для выезду з Рэспублікі Беларусь і ўезду ў Рэспубліку Беларусь

Грамадзяне Рэспублікі Беларусь ажыццяўляюць сваё права на выезд з Рэспублікі Беларусь і ўезд у Рэспубліку Беларусь па пашпартах грамадзяніна Рэспублікі Беларусь.

Парадак афармлення грамадзянам Рэспублікі Беларусь дыпламатычных і службовых пашпартоў, а таксама пашпарта марака рэгулюецца іншымі актамі заканадаўства Рэспублікі Беларусь,

Пашпарты, якія аформлены належным чынам, сапраўдныя для выезду з Рэспублікі Беларусь ва ўсе краіны свету. Парадак уезду грамадзян Рэспублікі Беларусь у замежныя краіны рэгулюецца іх адпаведным заканадаўствам, а таксама міжнароднымі дагаворамі Рэспублікі Беларусь.

Грамадзяне Рэспублікі Беларусь, якія выехалі за мяжу на пастаяннае жыхарства, становяцца на ўлік у консульскай установе Рэспублікі Беларусь за мяжой, аб чым робіцца адзнака ў пашпарце.

Грамадзяне Рэспублікі Беларусь, якія пастаянна пражываюць за мяжой, уязджаюць у Рэспубліку Беларусь на часовае жыхарства па сапраўдных пашпартах грамадзяніна Рэспублікі Беларусь.

Грамадзяне Рэспублікі Беларусь вяртаюцца на пастаяннае жыхарства ў Рэспубліку Беларусь па пашпартах грамадзяніна Рэспублікі Беларусь, у якіх зроблена адзнака аб зняцці іх з уліку ў консульскай установе Рэспублікі Беларусь за мяжой.

Артыкул 5. Падставы для часовых абмежаванняў у праве на выезд з Рэспублікі Беларусь

Выезд за мяжу грамадзяніну Рэспублікі Беларусь можа быць часова абмежаваны:

1) калі ён валодае звесткамі, што складаюць дзяржаўную тайну,— да спынення дзеяння акалічнасцей, якія перашкаджаюць выезду;

2) калі супраць яго ўзбуджана крымінальная справа — да заканчэння вядзення справы;

3) калі ён асуджаны за ўчыненне злачынства — да адбыцця пакарання або вызвалення ад пакарання;

4) калі ён ухіляецца ад выканання абавязацельстваў, накладзеных на яго судом, — да выканання абавязацельстваў;

5) калі да яго прад'яўлены грамадзянскі іск у судзе — да заканчэння вядзення справы;

6) калі ён паведаміў аб сабе заведама лжывыя звесткі пры афармленні дакументаў;

7) калі ён прыпісаны да прызыўнога ўчастка і падлягае прызыву ў прызначаны час на абавязковую тэрміновую ваенную службу — да праходжання тэрміновай ваеннай службы або да вызвалення ад яе ў адпаведнасці з законам.

Прадпрыемствы, установы і арганізацыі абавязаны прадставіць у месячны тэрмін па запытах дзяржаўных органаў, упаўнаважаных афармляць дакументы на выезд за мяжу, звесткі аб наяўнасці ўказаных у частцы першай гэтага артыкула прычын, якія перашкаджаюць выезду за мяжу.

Пры ўзнікненні ў якой-небудзь краіне надзвычайнай сітуацыі, што стварае немагчымасць бяспечных умоў пражывання грамадзян Рэспублікі Беларусь, Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь можа прымаць рашэнні аб абмежаванні выезду ў дадзеную краіну. Гэтыя рашэнні і звесткі аб іх адмене падлягаюць апублікаванню. Указаныя абмежаванні дзейнічаюць да спынення акалічнасцей, што перашкаджаюць выезду.

Адзнака ў пашпарце грамадзяніна Рэспублікі Беларусь аб выездзе за мяжу можа быць анулявана ў выпадках, устаноўленых пунктамі 1—6 часткі першай гэтага артыкула, а таксама пры яе падробцы.

Падставай для адмовы ў афармленні дакументаў грамадзяніну для выезду за мяжу на пастаяннае жыхарства могуць быць выпадкі, прадугледжа-

ныя пунктамі 1—7 часткі першай гэтага артыкула, а для выезду на часовае знаходжанне — пунктамі 1—6 часткі першай гэтага артыкула.

Абмежаванні, указаныя ў пункце 1 часткі першай гэтага артыкула, павінны быць даведзены да ведама грамадзян наймальнікамі, адміністрацыяй навучальных устаноў і камандаваннем воінскіх часцей пры паступленні на работу, вучобу, залічэнні на абавязковую ваенную службу, звязаныя з допускам да звестак, якія складаюць дзяржаўную тайну.

Артыкул 6. Тэрміны разгляду заяў грамадзян і дзеяння афармленых дакументаў на выезд за мяжу

Заява грамадзяніна Рэспублікі Беларусь аб афармленні дакументаў на выезд за мяжу на пастаяннае жыхарства павінна быць разгледжана не пазней трох месяцаў з дня падачы дакументаў, а на часовы выезд — у месячны тэрмін.

Адзнака ў пашпарце аб часовым выездзе з Рэспублікі Беларусь дзейнічае тэрмінам да пяці гадоў, а аб выездзе на пастаяннае жыхарства — на працягу аднаго года. Пасля заканчэння ўказанага ў пашпарце тэрміну выезду за мяжу афармленыя дакументы страчваюць сілу, і заява падаецца зноў ва ўстаноўленым гэтым законам парадку.

Калі паездка за мяжу звязана з тэрміновым лячэннем грамадзяніна, які выязджае, ці з цяжкай хваробай або смерцю блізкага сваяка, што пражывае за мяжой, заява аб афармленні дакументаў на выезд разглядаецца неадкладна, але не пазней чым на працягу трох рабочых дзён. Пры гэтым у пашпарце робіцца адзнака аб выездзе за мяжу тэрмінам да трох месяцаў.

Пісьмовае паведамленне аб адмове ў афармленні дакументаў на выезд за мяжу на падставах, прадугледжаных артыкулам 5 гэтага закона, накіроўваецца грамадзяніну не пазней чым праз дзесяць дзён пасля прыняцця такога рашэння.

У выпадку адхілення просьбы аб афармленні дакументаў на выезд за мяжу паўторная заява разглядаецца пасля заканчэння шасці месяцаў з дня прыняцця рашэння аб адмове ў праве на выезд. На паўторны разгляд прымаюцца раней прадстаўленыя дакументы, калі ўказаныя ў іх даныя засталіся без змяненняў.

Артыкул 7. Парадак абскарджання часовага абмежавання права на выезд за мяжу

Часовае абмежаванне права на выезд за мяжу можа быць абскарджана грамадзянінам у вышэйстаячы дзяржаўны орган, упаўнаважаны разглядаць заявы і скаргі грамадзян аб выездзе за мяжу, або ў суд.

Часовае абмежаванне права на выезд за мяжу, прадугледжанае пунктамі 2 і 3 часткі першай артыкула 5 гэтага закона, абскарджанню не падлягае.

Артыкул 8. Дзяржаўная пошліна за афармленне дакументаў на выезд за мяжу

За афармленне дакументаў на выезд за мяжу збіраецца дзяржаўная пошліна ў памерах і парадку, якія ўстаноўлены заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

У выпадку часовага абмежавання права на выезд за мяжу заплачаная пошліна падлягае вяртанню. Пры страце (крадзяжы), прывядзенні ў непрыгоднасць пашпартоў, якія афармлены на выезд за мяжу, хадайніцтва аднаўляецца з выплатай дзяржаўнай пошліны ва ўстаноўленым памеры.

Артыкул 9. Выезд з Рэспублікі Беларусь непаўналетніх

Грамадзяне, якія не дасягнулі 18-гадовага ўзросту, могуць выязджаць з Рэспублікі Беларусь па натарыяльна заверанаму хадайніцтву законных прадстаўнікоў або ў іх суправаджэнні. Пры адсутнасці згоды аднаго з бацькоў выезд непаўналетняга можа быць дазволены на падставе рашэння суда.

Выезд за мяжу на пастаяннае жыхарства дзяцей ва ўзросце ад 14 да 18 гадоў можа быць здзейснены пры наяўнасці іх згоды, выкладзенай у пісьмовай форме і натарыяльна засведчанай.

Артыкул 10. Выезд з Рэспублікі Беларусь недзеяздольных

Грамадзяне, прызнаныя судом недзеяздольнымі, маюць права выязджаць за мяжу толькі ў суправаджэнні сваіх законных прадстаўнікоў.

Артыкул 11. Прымяненне міжнародных дагавораў

Калі міжнароднымі дагаворамі Рэспублікі Беларусь устаноўлены іншыя правілы, чым тыя, што ёсць у гэтым законе, прымяняюцца правілы міжнародных дагавораў.

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь
С. Шушкевіч

Ведамасці ВС РБ. 1993. № 22. Арт. 274.

№ 55

ЗАКОН РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПРАВАВЫМ СТАНОВІШЧЫ ЗАМЕЖНЫХ ГРАМАДЗЯН І АСОБ БЕЗ ГРАМАДЗЯНСТВА Ў РБ *

г. Мінск *3 чэрвеня 1993 г.*

І. АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

Артыкул 1

Замежнымі грамадзянамі ў Рэспубліцы Беларусь прызнаюцца асобы, якія не з'яўляюцца грамадзянамі Рэспублікі Беларусь і маюць доказы сваёй прыналежнасці да грамадзянства іншай дзяржавы.

* Уведзены ў дзеянне з 1 жніўня 1993 г.

Асобамі без грамадзянства ў Рэспубліцы Беларусь прызнаюцца асобы, якія не з'яўляюцца грамадзянамі Рэспублікі Беларусь і не маюць доказаў сваёй прыналежнасці да грамадзянства іншай дзяржавы.

Артыкул 2

Прававое становішча замежных грамадзян і асоб без грамадзянства ў Рэспубліцы Беларусь вызначаецца гэтым законам і іншымі актамі заканадаўства Рэспублікі Беларусь у адпаведнасці з Канстытуцыяй Рэспублікі Беларусь.

Прававое становішча замежных грамадзян у Рэспубліцы Беларусь можа вызначацца таксама на падставе міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 3

Замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства ў Рэспубліцы Беларусь карыстаюцца тымі ж правамі і свабодамі і выконваюць тыя ж абавязкі, што і грамадзяне Рэспублікі Беларусь, калі іншае не вынікае з Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь, гэтага закона і іншых актаў заканадаўства рэспублікі. Абмежаванні правоў і свабод замежных грамадзян і асоб без грамадзянства могуць устанаўлівацца толькі ў выпадках, калі гэта неабходна для абароны правоў і асноўных свабод грамадзян Рэспублікі Беларусь, забеспячэння дзяржаўнай бяспекі, аховы грамадскага парадку і здароўя насельніцтва.

Замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства ў Рэспубліцы Беларусь роўныя перад законам незалежна ад паходжання, сацыяльнага і маёмаснага становішча, расавай і нацыянальнай прыналежнасці, полу, адукацыі, мовы, адносін да рэлігіі, роду і характару заняткаў і іншых акалічнасцей.

Ажыццяўленне замежнымі грамадзянамі і асобамі без грамадзянства ў Рэспубліцы Беларусь сваіх правоў і свабод не павінна наносіць урону інтарэсам Рэспублікі Беларусь, правам і законным інтарэсам грамадзян Рэспублікі Беларусь і іншых асоб.

Артыкул 4

Палажэнні гэтага закона ў адносінах да замежных грамадзян, якія знаходзяцца ў Рэспубліцы Беларусь, прымяняюцца на ўзаемнай аснове. У выпадку, калі іншая дзяржава абмяжоўвае або парушае агульнапрызнаныя нормы прававога становішча замежных грамадзян у адносінах да грамадзян Рэспублікі Беларусь, Вярхоўным Саветам Рэспублікі Беларусь у адказ могуць устанаўлівацца адпаведна абмежаванні правоў і свабод у адносінах да грамадзян гэтай дзяржавы.

Артыкул 5

Замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства, якія знаходзяцца ў Рэспубліцы Беларусь, абавязаны выконваць Канстытуцыю і заканадаўства Рэспублікі Беларусь, з павагай адносіцца да звычаяў і традыцый народа Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 6

Замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства могуць пражываць у Рэспубліцы Беларусь пастаянна ці часова.

Артыкул 7

Замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства лічацца пастаянна пражываючымі ў Рэспубліцы Беларусь, калі яны маюць выдадзены органамі ўнутраных спраў дазвол на пастаяннае жыхарства ў Рэспубліцы Беларусь.

Дазвол на пастаяннае жыхарства ў Рэспубліцы Беларусь замежным грамадзянам і асобам без грамадзянства выдаецца, калі яны:

1) знаходзяцца ў блізкай роднасці з грамадзянамі Рэспублікі Беларусь;

2) узялі шлюб з грамадзянінам Рэспублікі Беларусь.

Дазвол на пастаяннае жыхарства ў Рэспубліцы Беларусь можа быць выдадзены замежным грамадзянам і асобам без грамадзянства і ў іншых прадугледжаных заканадаўствам Рэспублікі Беларусь выпадках.

Пасведчанне на права жыхарства асобам, якія атрымалі дазвол на пастаяннае жыхарства ў Рэспубліцы Беларусь, афармляецца ў парадку, які зацвярджаецца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 8

Замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства, якія знаходзяцца ў Рэспубліцы Беларусь на іншых падставах, лічацца часова пражываючымі ў Рэспубліцы Беларусь. Умовы іх знаходжання на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь вызначаюцца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь. Замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства, якія лічацца часова пражываючымі ў Рэспубліцы Беларусь, павінны выбыць з Рэспублікі Беларусь па сканчэнні вызначанага ім тэрміну знаходжання.

II. АСНОЎНЫЯ ПРАВЫ, СВАБОДЫ І АБАВЯЗКІ ЗАМЕЖНЫХ ГРАМАДЗЯН І АСОБ БЕЗ ГРАМАДЗЯНСТВА Ў РЭСПУБЛІЦЫ БЕЛАРУСЬ

Артыкул 9

Замежным грамадзянам і асобам без грамадзянства, якія знаходзяцца ў Рэспубліцы Беларусь, у адпаведнасці з Канстытуцыяй і законамі Рэспублікі Беларусь гарантуюцца недатыкальнасць асобы і жылля, іншыя асабістыя правы і свабоды.

Затрыманыя або арыштаваныя замежныя грамадзяне ці асобы без грамадзянства павінны быць неадкладна інфармаваны на зразумелай ім мове аб прычынах затрымання або арышту, правах, якія яны маюць у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Орган, які затрымаў або арыштаваў замежнага грамадзяніна, паведамляе аб гэтым у Міністэрства замежных спраў Рэспублікі Беларусь для інфарма-

вання аб тым, што здарылася, дыпламатычнага або консульскага прадстаўніцтва дзяржавы, грамадзянінам якой з'яўляецца затрыманы або арыштаваны.

Артыкул 10

Замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства, якія пастаянна або часова пражываюць на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, могуць перамяшчацца па тэрыторыі Рэспублікі Беларусь і выбіраць месца жыхарства ў Рэспубліцы Беларусь у адпаведнасці з Правіламі знаходжання замежных грамадзян і асоб без грамадзянства ў Рэспубліцы Беларусь, зацверджанымі Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Абмежаванні ў перамяшчэнні і выбары месца жыхарства дапускаюцца толькі ва ўстаноўленым заканадаўствам парадку.

Артыкул 11

Замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства, якія пастаянна пражываюць у Рэспубліцы Беларусь, могуць займацца працоўнай, гаспадарчай або іншай дзейнасцю, калі гэта дзейнасць не забаронена заканадаўствам Рэспублікі Беларусь ці для заняцця такой дзейнасцю не прадугледжваецца абавязковая ўмова, звязаная з прыналежнасцю да грамадзянства Рэспублікі Беларусь.

Замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства, якія часова пражываюць на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, маюць права займацца працоўнай, гаспадарчай або іншай дзейнасцю, калі гэта сумяшчальна з мэтамі іх знаходжання, а ў іншых выпадках — толькі пры атрыманні спецыяльнага дазволу, выдадзенага дзяржаўнымі органамі, упаўнаважанымі на тое Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 12

Замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства, што пастаянна пражываюць у Рэспубліцы Беларусь і займаюцца на законных падставах працоўнай, гаспадарчай або іншай дзейнасцю, маюць усе сацыяльна-эканамічныя правы, якімі карыстаюцца грамадзяне Рэспублікі Беларусь, уключаючы правы на сацыяльнае забеспячэнне.

Сацыяльна-эканамічныя правы замежных грамадзян і асоб без грамадзянства, якія часова пражываюць на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь і займаюцца на законных падставах працоўнай, гаспадарчай або іншай дзейнасцю, вызначаюцца дзеючым заканадаўствам.

Артыкул 13

Замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства маюць права на атрыманне адукацыі ў Рэспубліцы Беларусь у адпаведнасці з парадкам, устаноўленым заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 14

Замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства, якія пастаянна пражываюць у Рэспубліцы Беларусь, маюць права ўступаць на агульных падста-

вах з грамадзянамі Рэспублікі Беларусь у прафесіянадьныя саюзы і іншыя грамадскія аб'яднанні, калі гэта не супярэчыць іх статутам і заканадаўству Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 15

Замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства ў Рэспубліцы Беларусь могуць браць або скасоўваць шлюб з грамадзянамі Рэспублікі Беларусь і іншымі асобамі ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства ў Рэспубліцы Беларусь карыстаюцца правамі і выконваюць абавязкі ў шлюбных і сямейных адносінах нараўне з грамадзянамі Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 16

Замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства не могуць выбіраць і быць выбранымі ў выбарныя дзяржаўныя органы Рэспублікі Беларусь, а таксама прымаць удзел у рэферэндумах.

Артыкул 17

Замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства не могуць займаць пасады, назначэнне на якія ў адпаведнасці з заканадаўствам звязана з прыналежнасцю да грамадзянства Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 18

Замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства, якія знаходзяцца ў Рэспубліцы Беларусь, не выконваюць усеагульнага воінскага абавязку.

III. УЕЗД ЗАМЕЖНЫХ ГРАМАДЗЯН І АСОБ БЕЗ ГРАМАДЗЯНСТВА Ў РЭСПУБЛІКУ БЕЛАРУСЬ І ВЫЕЗД З РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

Артыкул 19

Замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства могуць уязджаць у Рэспубліку Беларусь і выязджаць з Рэспублікі Беларусь толькі па сапраўдных пашпартах або дакументах, якія іх замяняюць пры наяўнасці дазволу, выдадзенага ва ўстаноўленым парадку.

Артыкул 20

Замежным грамадзянам і асобам без грамадзянства можа быць адмоўлена ва ўездзе ў Рэспубліку Беларусь:

1) калі гэта неабходна для абароны правоў і законных інтарэсаў грамадзян Рэспублікі Беларусь і іншых асоб;

2) у інтарэсах забеспячэння дзяржаўнай бяспекі, аховы грамадскага парадку і здароўя насельніцтва;

3) калі ў час ранейшага знаходжання ў Рэспубліцы Беларусь былі ўстаноўлены факты парушэння асобай заканадаўства аб прававым становішчы замежных грамадзян і асоб без грамадзянства ў Рэспубліцы Беларусь, мытнага, валютнага або іншага заканадаўства;

4) калі пры ўзбуджэнні хадайніцтва аб уездзе асоба паведаміла аб сабе лжывыя звесткі або не прадставіла неабходныя дакументы.

Артыкул 21

Права на выезд замежных грамадзян ці асоб без грамадзянства з Рэспублікі Беларусь можа быць абмежавана ў выпадках:

1) калі ў адносінах да іх узбуджана крымінальная справа, — да завяршэння яе разгляду тым органам, у вядзенні якога яна знаходзіцца;

2) калі яны асуджаны за ўчыненае злачынства, — да заканчэння тэрміну адбывання пакарання або вызвалення ад адбывання пакарання;

3) калі яны не выканалі маёмасных абавязацельстваў перад Рэспублікай Беларусь або маёмасных абавязацельстваў, якія ўзніклі з сямейна-шлюбных адносін, а таксама іншых маёмасных абавязацельстваў, устаноўленых уступіўшымі ў законную сілу судовымі рашэннямі, ці калі іх выезд супярэчыць інтарэсам дзяржаўнай бяспекі, — да спынення дзеяння акалічнасцей, што перашкаджаюць выезду.

Артыкул 22

Замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства, якія праязджаюць праз тэрыторыю Рэспублікі Беларусь транзітам, перамяшчаюцца ў пагранічны пункт выезду з Рэспублікі Беларусь па ўстаноўленным маршруце ў адпаведнасці з Правіламі транзітнага праезду, зацверджанымі Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Такія асобы могуць спыняцца на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь пры наяўнасці дазволу, што выдаецца ва ўстаноўленым парадку.

IV. АДКАЗНАСЦЬ ЗАМЕЖНЫХ ГРАМАДЗЯН І АСОБ БЕЗ ГРАМАДЗЯНСТВА

Артыкул 23

Замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства, якія ўчынілі на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь злачынствы, адміністрацыйныя і іншыя правапарушэнні, нясуць адказнасць у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 24

Замежным грамадзянам ці асобам без грамадзянства, якія парушылі заканадаўства аб прававым становішчы замежных грамадзян і асоб без грамадзянства ў Рэспубліцы Беларусь, можа быць скарочаны вызначаны ім тэрмін знаходжання ў Рэспубліцы Беларусь.

Тэрмін знаходжання замежных грамадзян і асоб без грамадзянства ў Рэспубліцы Беларусь можа быць скарочаны таксама ў выпадках, калі страцілі сілу падставы для іх далейшага знаходжання ў Рэспубліцы Беларусь.

Артыкул 25

Замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства могуць быць выдвараны за межы Рэспублікі Беларусь:

1) калі гэта неабходна для аховы здароўя, абароны правоў і законных інтарэсаў грамадзян Рэспублікі Беларусь і іншых асоб;

2) калі іх дзеянні супярэчаць інтарэсам дзяржаўнай бяспекі або аховы грамадскага парадку;

3) калі яны груба парушылі заканадаўства аб прававым становішчы замежных грамадзян і асоб без грамадзянства ў Рэспубліцы Беларусь, мытнае, валютнае або іншае заканадаўства і няма падстаў для прыцягнення іх да крымінальнай адказнасці.

Артыкул 26

Замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства абавязаны пакінуць Рэспубліку Беларусь у тэрмін, указаны ў рашэнні аб выдварэнні за межы Рэспублікі Беларусь, прынятым ва ўстаноўленым парадку. Асобы, якія ўхіляюцца ад выезду, падлягаюць з санкцыі пракурора затрыманню і выдварэнню ў прымусовым парадку. Затрыманне дапускаецца на тэрмін, неабходны для выдварэння.

V. ЗАКЛЮЧНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

Артыкул 27

Гэты закон не закранае ўстаноўленых заканадаўствам Рэспублікі Беларусь на аснове міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь прывілей і імунітэтаў кіраўнікоў і супрацоўнікаў замежных дыпламатычных і консульскіх прадстаўніцтваў і членаў іх сем'яў.

Артыкул 28

Парадак прадастаўлення права прытулку замежным грамадзянам і асобам без грамадзянства рэгулюецца спецыяльным заканадаўствам.

Артыкул 29

Калі міжнародным дагаворам Рэспублікі Беларусь установлены іншыя правілы, то прымяняюцца правілы міжнароднага дагавора.

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь
С. Шушкевіч

Ведамасці ВС РБ. 1993. № 21. Арт. 250.

№ 56
ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ ЛАТВІЙСКАЙ РЭСПУБЛІКІ АБ ГАНДЛЁВА-ЭКАНАМІЧНЫМ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ Ў 1993 г.

г. Мінск *16 чэрвеня 1993 г.*

Правительство Республики Беларусь и Правительство Латвийской Республики, далее именуемые Сторонами,

в целях укрепления и развития торговых отношений между двумя государствами,

исходя из необходимости создания благоприятных условий для развития рыночных отношений в обоих государствах;

руководствуясь принципами международного права,

договорились о нижеследующем:

Статья 1

Торгово-экономическое сотрудничество между Республикой Беларусь и Латвийской Республикой основывается на принципах равенства и взаимной выгоды и осуществляется между центральными и территориальными органами государственного управления, а также непосредственно между хозяйствующими субъектами независимо от форм собственности, с соблюдением актов законодательства, действующих в обоих государствах. При этом субъекты, заключившие договоры, несут ответственность за их выполнение.

Статья 2

Стороны обеспечат через государственные регулирующие органы взаимные поставки важнейших видов продукции в объемах согласно приложениям 1 и 2 к настоящему соглашению, а также примут необходимые меры по заключению соответствующих договоров. Стороны не будут препятствовать хозяйствующим субъектам в установлении прямых связей по взаимным поставкам продукции по номенклатуре, не вошедшей в приложения к настоящему соглашению.

Статья 3

Стороны обязуется принимать скоординированные меры по обеспечению эффективной совместной работы органов государственного управления по выполнению настоящего соглашения и разрешать возникающие вопросы на основе взаимных консультаций, для чего создадут постоянно действующие рабочие группы, которые будут осуществлять обмен информацией по оперативному учету взаимных поставок, рассматривать возникшие спорные вопросы, вносить предложения на решение Сторон.

Статья 4

Стороны будут развивать различные формы торговых и экономических отношений, включая прямые производственные связи, создание торговых

домов, сотрудничество в подготовке кадров, обмен экономической и правовой информацией.

Статья 5

Стороны признали необходимость заключения соглашения, устанавливающего режим торговли между обоими государствами, и договорились поручить соответствующим органам завершить его разработку в ближайшее время.

До подписания такого соглашения Стороны примут меры по сохранению действующего режима взаимной торговли.

Статья 6

Платежно-расчетные и кредитные отношения Сторон регулируются отдельным соглашением между Национальным банком Республики Беларусь и Банком Латвии.

Статья 7

Стороны примут меры по защите инвестиций, имущества существующих и вновь создаваемых совместных предприятий, иного государственного имущества, имущества юридических лиц и граждан одного государства, находящегося на территории другого государства, которые будут определены специальным долгосрочным соглашением.

Статья 8

Стороны условились не допускать реэкспорта взаимопоставляемой продукции, предусмотренной в приложениях 1 и 2, без письменного разрешения уполномоченных на то органов страны-экспортера.

Статья 9

Порядок и условия перевоза грузов, движения транспорта, в том числе транзитных грузовых и пассажирских перевозок, а также взаимодействие транспортных систем определяются отдельными соглашениями.

Латвийская сторона подтверждает согласие предоставить морские порты для экспортно-импортных транзитных операций другой Стороны.

Статья 10

Стороны будут способствовать заключению министерствами и ведомствами государств договоров по другим направлениям экономического, научно-технического и культурного сотрудничества, выражающих взаимный интерес и направленных на дальнейшее расширение сложившихся двусторонних связей.

Статья 11

Настоящее соглашение может быть изменено и дополнено по обоюдному согласию Сторон.

В случае возникновения споров по толкованию или применению положений настоящего соглашения Стороны будут разрешать их путем переговоров.

Статья 12

Настоящее соглашение вступает в силу с момента подписания и будет действовать до 1 января 1994 г.

Совершено в г. Минске 16 июня 1993 г. в двух экземплярах, каждый на белорусском, латышском и русском языках, при этом все тексты имеют равную силу.

В случае разногласий при интерпретации какой-либо статьи настоящего соглашения справочным текстом является текст на русском языке.

За Правительство
Республики Беларусь
Б. Кондратенко

За Правительство
Латвийской Республики
Я. Ловникс

Рэспубліка. 1993 г. 23 чэрвеня.

№ 57

ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ УСТАНАЎЛЕННІ ЗОНЫ МЫТНАГА КАНТРОЛЮ ЎЗДОЎЖ МЫТНАЙ ГРАНІЦЫ РБ З РЭСПУБЛІКАЙ ПОЛЬШЧА, УКРАІНАЙ І РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫЯЙ

г. Мінск *17 чэрвеня 1993 г.*

В соответствии с Таможенным кодексом Республики Беларусь Совет Министров Республики Беларусь п о с т а н о в л я е т:

1. Установить вдоль таможенной границы Республики Беларусь с Республикой Польша, Украиной и Российской Федерацией зону таможенного контроля, включающую территории:

Гродненского, Берестовицкого, Свислочского районов Гродненской области, г. Гродно;

Пружанского, Каменецкого, Брестского, Малоритского, Кобринского, Дрогичинского, Ивановского, Пинского, Столинского районов Брестской области, г. Бреста;

Лельчицкого, Ельского, Наровлянского, Хойникского, Брагинского, Лоевского, Гомельского, Добрушского, Ветковского, Чечерского районов Гомельской области, г. Гомеля;

Краснопольского, Костюковичского, Хотимского, Климовичского, Кричевского, Мстиславского, Горецкого районов Могилевской области;

Дубровенского, Лиозненского, Витебского, Городокского, Полоцкого, Россонского, Верхнедвинского районов Витебской области, г. Витебска.

2. Установить, что до завершения делимитации и демаркации государственной границы Республики Беларусь с Российской Федерацией и Укра-

иной перемещение транспортных средств, в том числе транспортных средств индивидуального пользования, и перевозимых на них грузов, личного имущества граждан через таможенную границу республики с указанными государствами может осуществляться только в местах расположения пунктов таможенного оформления.

3. Утвердить перечень пунктов таможенного оформления на таможенной границе Республики Беларусь с Республикой Польша, Украиной и Российской Федерацией согласно приложению*.

4. Ввести в действие настоящее постановление с 1 июля 1993 г.

Первый заместитель	Заместитель Управляющего делами
Председателя Совета Министров	Совета Министров
Республики Беларусь	Республики Беларусь
М. Мясникович	*В. Дебликов*

Збор пастаноў Урада РБ. 1993. № 17. Арт. 333.

№ 58

ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПАРАДКУ ЎВЯДЗЕННЯ ВІЗАВАГА РЭЖЫМУ ЎЕЗДУ-ВЫЕЗДУ НА ТЭРЫТОРЫЮ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ ДЛЯ ГРАМАДЗЯН ЛАТВІЙСКАЙ РЭСПУБЛІКІ І ЭСТОНСКАЙ РЭСПУБЛІКІ І АСОБ БЕЗ ГРАМАДЗЯНСТВА, ЯКІЯ ПАСТАЯННА ПРАЖЫВАЮЦЬ НА ТЭРЫТОРЫІ ГЭТЫХ ДЗЯРЖАЎ

г. Мінск *21 чэрвеня 1993 г.*

У сувязі з увядзеннем Урадам Латвійскай Рэспублікі і Урадам Эстонскай Рэспублікі візавага рэжыму ўезду-выезду на тэрыторыю Латвійскай Рэспублікі і Эстонскай Рэспублікі для грамадзян Рэспублікі Беларусь Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Устанавіць з 1 ліпеня 1993 г. візавы рэжым уезду-выезду на тэрыторыю Рэспублікі Беларусь для грамадзян Латвійскай Рэспублікі і Эстонскай Рэспублікі і асоб без грамадзянства, якія пастаянна пражываюць на тэрыторыі гэтых дзяржаў.

2. Да пачатку функцыяніравання Пасольства Рэспублікі Беларусь у Латвійскай Рэспубліцы і Генеральнага консульства Рэспублікі Беларусь у Таліне абавязкі па выдачы віз грамадзянам Латвійскай Рэспублікі і Эстонскай Рэспублікі і асобам без грамадзянства, якія пастаянна пражываюць на тэрыторыі гэтых дзяржаў, часова ўскласці на падраздзяленні Пагранi-

* Не прыводзіцца.

чных войскаў Рэспублікі Беларусь. Выдачу ўязных-выязных віз названым грамадзянам арганізаваць у дзеючых пунктах пропуску праз Дзяржаўную граніцу Рэспублікі Беларусь з Рэспублікай Польшча, Літоўскай Рэспублікай, Латвійскай Рэспублікай, а таксама ў пунктах пропуску ў гарадах Мінску, Гродна, Брэсце.

3. Міністэрству фінансаў сумесна з Міністэрствам замежных спраў устанавіць на аснове прынцыпу ўзаемнасці памер консульскага збору пры выдачы віз грамадзянам Латвійскай Рэспублікі і Эстонскай Рэспублікі і асобам без грамадзянства, якія пастаянна пражываюць на тэрыторыі гэтых дзяржаў.

Старшыня Савета Міністраў
Рэспублікі Беларусь
В. Кебіч

Кіраўнік спраў Савета
Міністраў Рэспублікі Беларусь
М. Каўко

Збор пастаноў Урада РБ. 1993. № 18. Арт. 336.

№ 59

СУМЕСНАЯ ДЭКЛАРАЦЫЯ АБ АДНОСІНАХ ПАМІЖ ЗЛУЧАНЫМІ ШТАТАМІ АМЕРЫКІ І РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ[17]

г. Вашынгтон *30 ліпеня 1993 г.**

На сустрэчы ў Белым доме прэзідэнт Злучаных Штатаў Уільям Клінтан і Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь Станіслаў Шушкевіч пагадзіліся з неабходнасцю паскорыць станаўленне цесных і ўзаемавыгадных адносін на ўсіх узроўнях паміж Злучанымі Штатамі Амерыкі і Рэспублікай Беларусь. Старшыня Шушкевіч быў першым з кіраўнікоў новых незалежных дзяржаў былога Савецкага Саюза, які наведаў Вашынгтон для афіцыйнай сустрэчы з прэзідэнтам Клінтанам. Сустрэча прадэманстравала тое значэнне, якое Злучаныя Штаты Амерыкі і Рэспубліка Беларусь надаюць пашырэнню і паглыбленню іх адносін.

У выніку своечасовай ратыфікацыі Дагавора па стратэгічных наступальных узбраеннях і далучэння да Дагавора аб нераспаўсюджванні ядзернай зброі ў якасці бяз'ядзернай дзяржавы Рэспубліка Беларусь прадэманстравала ўсяму свету сваю рашучасць праводзіць адказны і паслядоўны курс. Гэта з'яўляецца значным укладам ва ўмацаванне глабальнай бяспекі і захаванне міру.

Здача на захоўванне Злучаным Штатам акта аб далучэнні да Дагавора аб нераспаўсюджванні ядзернай зброі ў час візіту Старшыні Шушке-

* Дата публікацыі.

віча пацвярджае намер Рэспублікі Беларусь будаваць мірнае будучае. У падтрымку гэтых дальнабачных крокаў Злучаныя Штаты і Рэспубліка Беларусь падпісалі ў час візіту пагадненні, паводле якіх Злучаныя Штаты акажуць адпаведную дапамогу Рэспублікі Беларусь. Пагадненні датычацца дапамогі на пачатковым этапе адносна кантролю за экспартам, канверсіі і аднаўлення навакольнага асяроддзя на ваенных базах, асабліва на базах ракетных войск стратэгічнага прызначэння, і канверсіі абаронных прадпрыемстваў для грамадзянскага выкарыстання.

Злучаныя Штаты і Рэспубліка Беларусь падкрэслілі сваю рашучасць актыўна супрацоўнічаць у справе прадухілення распаўсюджвання зброі масавага паражэння і звязаных з ёю тэхналогій. Злучаныя Штаты віталі вывад у мінулым годзе ўсёй тактычнай ядзернай зброі з тэрыторыі Рэспублікі Беларусь. Рэспубліка Беларусь зноў пацвердзіла сваё абавязацельства завяршыць вывад усёй ядзернай зброі, прадугледжанай умовамі Дагавора аб стратэгічных наступальных узбраеннях (СНУ-1) і Лісабонскага пратакола. Злучаныя Штаты выказалі сваю поўную падтрымку аб'яўленаму намеру Рэспублікі Беларусь дабівацца пастаяннага бяз'ядзернага статуса, а таксама яе намеру праводзіць знешнюю палітыку нейтралітэту.

Злучаныя Штаты і Рэспубліка Беларусь далі абяцанне супрацоўнічаць ва ўсталяванні трывалага дэмакратычнага міру ў Еўропе. Міжнароднай бяспекі нельга больш дасягнуць пры дапамозе намаганняў асобных дзяржаў авалодаць усёрастучай колькасцю ўзбраенняў. Бяспека хутчэй павінна грунтавацца на скарочаных узроўнях узбраенняў усіх дзяржаў і на шматбаковых абавязацельствах абараняць падзяляемыя прынцыпы, асабліва дэмакратыю, непарушнасць граніц і тэрытарыяльную цэласнасць і мірнае вырашэнне спрэчак. Злучаныя Штаты і Рэспубліка Беларусь пагадзіліся з тым, што сумесная дзейнасць у шматбаковых арганізацыях, такіх, як Нарада па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе і Савет Паўночна-атлантычнага супрацоўніцтва, з'яўляецца важным сродкам для дасягнення гэтых мэт і аховы гэтых каштоўнасцей. Рэспубліка Беларусь і Злучаныя Штаты зноў пацвярджаюць свае абавязацельствы строга выконваць умовы Дагавора па скарачэнні звычайных узбраенняў у Еўропе. Злучаныя Штаты заўсёды гатовы прадаставіць Рэспубліцы Беларусь тэхнічную дапамогу, парады і веды для выканання ёю такіх абавязацельстваў.

Прэзідэнт Клінтан і Старшыня Шушкевіч пагадзіліся, што ўрады іх краін павінны працягваць працаваць разам і сумесна з іншымі зацікаўленымі ўрадамі ў пошуках шляхоў мінімізацыі затрат на ажыццяўленне гэтых абавязацельстваў.

Прэзідэнт Клінтан і Старшыня Шушкевіч пагадзіліся з тым, што незалежнасць Рэспублікі Беларусь і яе прыхільнасць да дэмакратыі і рынкавых эканамічных рэформаў могуць унесці значны ўклад ва ўмацаванне стабільнасці ў рэгіёне Еўропы, які перажыў вялікую трагедыю і вялікія перамены. Злучаныя Штаты і Рэспубліка Беларусь падкрэслілі свой намер супрацоўнічаць як мага шырэй для дасягнення гэтай мэты. Прэзідэнт і Стар-

шыня дамовіліся захоўваць і развіваць тыя каштоўнасці, якія аб'ядноўваюць дэмакратычную садружнасць дзяржаў, уключаючы свабодныя і справядлівыя выбары, свабоду эміграцыі, вяршэнства закона і павагу да правоў чалавека, уключаючы свабоду слова і свабоду прэсы, а таксама павагу да правоў людзей, якія належаць да меншасцей.

Злучаныя Штаты поўнасцю падтрымалі абавязацельства Рэспублікі Беларусь сцвярджаць сваю незалежнасць у поўнай адпаведнасці з гэтымі прынцыпамі і яе намаганні па будаўніцтву справядлівага і стабільнага грамадства, у якім гарантуюцца асноўныя свабоды для ўсіх народаў.

Злучаныя Штаты і Рэспубліка Беларусь выказалі сваю рашучасць развіваць каштоўнасці эканамічнай свабоды, без якой дэмакратыя і дабрабыт не могуць мець поспеху. Рэспубліка Беларусь зноў пацвердзіла сваю гатоўнасць будаваць рыначную эканоміку шляхам правядзення адпаведнай палітыкі макраэканамічнай стабілізацыі і структурных рэформаў для садзейнічання развіццю рынку, аздараўленню і пад'ёму яе эканомікі і ствараць умовы, якія дазволяць замежным інвестарам ажыццяўляць дапамогу ў мадэрнізацыі і перабудове яе гаспадаркі. Злучаныя Штаты будуць дапамагаць Рэспублікі Беларусь у заахвочванні эканамічнай стабілізацыі, прыватызацыі, рэарганізацыі, свабоднага гандлю і замежных інвестыцый. Абодва бакі прызнаюць важнасць паляпшэння доступу сваіх фірмаў на рынкі, а таксама неабходнасць забяспечыць эканамічны прагрэс і паглыбіць эканамічнае супрацоўніцтва.

Прэзідэнт Клінтан і Старшыня Шушкевіч дамовіліся аб сумесных дзеяннях па ўхіленні ўсіх штучных бар'ераў для двухбаковага гандлю і інвестыцый і аб неабходнасці завяршэння падрыхтоўкі да падпісання пагаднення аб узаемнай абароне інвестыцый. Яны таксама пагадзіліся аб мэтазгоднасці заключэння пагадненняў аб недапушчэнні двайнога падаткаабкладання і ўхілення ад падаткаабкладання ў адносінах да падаткаў на даходы і маёмасць.

Злучаныя Штаты зноў пацвердзілі свой намер прадаставіць дапамогу ў галіне сельскай гаспадаркі, прадуктаў харчавання, медыцыны, фінансавай і грашовай палітыкі і ў іншых галінах для садзейнічання правядзення рэформаў у Рэспубліцы Беларусь. Злучаныя Штаты выказалі намер дапамагаць Ураду Рэспублікі Беларусь у пераадоленні разбуральных вынікаў ядзернай аварыі на Чарнобыльскай АЭС.

Злучаныя Штаты і Рэспубліка Беларусь гатовы таксама пашыраць свае адносіны ў галіне навукі, энергетыкі, культуры, мастацтва, адукацыі, права, турызму, абмену студэнтамі.

Дамовіўшыся аб супрацоўніцтве ў дасягненні ўзаемных палітычных і эканамічных інтарэсаў, а таксама ўзаемных інтарэсаў у галіне бяспекі, Злучаныя Штаты і Рэспубліка Беларусь заклалі фундамент трывалых і рознабаковых сувязей.

Звязда. 1993 г. 30 ліпеня.

№ 60

ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І НАЦЫЯНАЛЬНАГА БАНКА РБ АБ МЕРАХ ПА ЎПАРАДКАВАННІ ГАНДЛЁВА-ЭКАНАМІЧНЫХ АДНОСІН І ЎЗАЕМАРАЗЛІКАЎ З ДЗЯРЖАВАМІ, ЯКІЯ РАНЕЙ УВАХОДЗІЛІ Ў СССР

г. Мінск *11 жніўня 1993 г.*

У мэтах упарадкавання гандлёва-эканамічных адносін і ўзаемаразлікаў з дзяржавамі, якія раней уваходзілі ў СССР, захавання традыцыйных і асваення новых рынкаў закупкі сыравіны і збыту гатовай прадукцыі, стварэння ўмоў для павышэння эфектыўнасці экспартна-імпартных аперацый суб'ектаў гаспадарання рэспублікі Савет Міністраў і Нацыянальны банк Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я ю ц ь:

1. Лічыць галоўнымі шляхамі дасягнення збалансаванасці гандлёва-эканамічных адносін з дзяржавамі, якія раней уваходзілі ў СССР, рацыяналізацыю тавараабмену, павелічэнне вытворчасці канкурэнтаздольнай прадукцыі, рэалізацыю праграм, што забяспечваюць структурную перабудову эканомікі, паглыбленне рыначных рэформ.

2. Міністэрствам і ведамствам, аблвыканкомам і Мінскаму гарвыканкому ў месячны тэрмін:

прааналізаваць ход выканання ўзаемных паставак прадукцыі (работ, паслуг) па міждзяржаўных пагадненнях, нарадах рэгулюючых органаў рэспублікі і дагаворах паміж суб'ектамі гаспадарання Рэспублікі Беларусь і дзяржаў, якія раней уваходзілі ў СССР, паўнату паступлення і пералічэння плацяжоў;

прыняць меры, выключаючыя пастаўку з іншых дзяржаў прадукцыі (работ, паслуг), выпуск якіх асвоены або можа быць арганізаваны ў кароткія тэрміны ў рэспубліцы.

Дзяржэканомплану, Дзяржаўнаму камітэту па зненшнх эканамічных сувязях, Міністэрству фінансаў і ўпраўленням Нацыянальнага банка ажыццявіць праверку выканання названых патрабаванняў і ў двухмесячны тэрмін інфармаваць аб яе выніках Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь і Праўленне Нацыянальнага банка.

3. Дзяржэканомплану сумесна з зацікаўленымі міністэрствамі і ведамствамі, аблвыканкомамі і Мінскім гарвыканкомам распрацаваць да 6 верасня 1993 г. баланс вытворчасці і спажывання прадукцыі на 1994 г. па наменклатуры, прадугледжанай міжурадавымі гандлёва-эканамічнымі пагадненнямі з дзяржавамі, якія раней уваходзілі ў СССР, і пагадненнямі з рэгіёнамі Расійскай Федэрацыі, а таксама накіраваць у гэтыя дзяржавы і рэгіёны прапановы аб узаемных пастаўках прадукцыі ў наступным годзе.

4. Дзяржаўнаму мытнаму камітэту ўвесці з 1 кастрычніка 1993 г. у дачыненні да дзяржаў, якія раней уваходзілі ў СССР, прадугледжаны Мытным кодэксам Рэспублікі Беларусь рэжым ажыццяўлення экспартна-імпартных аперацый на аснове мытных дэкларацый.

5. Валютна-эканамічнаму ўпраўленню Нацыянальнага банка сумесна з Міністэрствам фінансаў, Дзяржаўным камітэтам па знешніх эканамічных сувязях, Дзяржэканомпланам, Міністэрствам юстыцыі ў месячны тэрмін унесці ў Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь і Праўленне Нацыянальнага банка прапанову аб устанаўленні эканамічных санкцый за перавод суб'ектамі гаспадарання Рэспублікі Беларусь фінансавых рэсурсаў у свабодна канверсуемай валюце і плацежных сродках дзяржаў, якія раней уваходзілі ў СССР, на рахункі банкаў гэтых дзяржаў, за ўдзел у стварэнні суб'ектаў гаспадарання ў іншых дзяржавах з парушэннем установленага заканадаўствам парадку.

6. Суб'ектам гаспадарання ўсіх форм уласнасці правесці па стану на 1 кастрычніка 1993 г. аднаразовае дэкларыванне іх грашовых сродкаў, якія знаходзяцца за межамі Рэспублікі Беларусь.

Міністэрству фінансаў сумесна з Дзяржаўным камітэтам па знешніх эканамічных сувязях, Дзяржэканомпланам і валютна-эканамічным упраўленнем Нацыянальнага банка ў месячны тэрмін распрацаваць, зацвердзіць і давесці да суб'ектаў гаспадарання рэспублікі парадак дэкларавання гэтых сродкаў, а таксама ўнесці ў Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь прапанову аб увядзенні санкцый за ўхіленне ад названага дэкларавання.

7. Устанавіць, што разлікі па міждзяржаўных пагадненнях вядуцца толькі праз карэспандэнцкія рахункі Нацыянальнага банка ў нацыянальных (цэнтральных) банках дзяржаў, якія раней уваходзілі ў СССР.

Банкам Рэспублікі Беларусь, што ажыццяўляюць разліковыя аперацыі з банкамі дзяржаў, якія раней уваходзілі ў СССР, пры садзейнічанні ўпраўленняў Нацыянальнага банка завяршыць у двухмесячны тэрмін пераход на абслугоўванне кліентаў праз прамыя карэспандэнцкія рахункі ў банках названых дзяржаў.

8. Суб'ектам гаспадарання рэспублікі ўсіх форм уласнасці па меры адкрыцця прамых карэспандэнцкіх рахункаў у банках іншых дзяржаў, якія раней уваходзілі ў СССР, закрыць рахункі, адкрытыя ў гэтых банках з парушэннем дзеючага заканадаўства.

Міністэрствам і ведамствам, абслуговым банкам ажыццявіць кантроль за выкананнем падведамнымі суб'ектамі гаспадарання (кліентамі) названага патрабавання і ў двухмесячны тэрмін падаць у Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь і Нацыянальны банк інфармацыю аб яго рэалізацыі.

9. Устанавіць, што дагаворы суб'ектаў гаспадарання дзяржаўнай формы ўласнасці і органаў дзяржаўнага кіравання з банкамі рэспублікі на крэдытна-разліковае абслугоўванне павінны прадугледжваць плату за выкарыстанне гэтымі банкамі рэшткаў грашовых сродкаў на разліковых і бягучых рахунках кліентаў у памеры не менш за працэнтную стаўку Ашчаднага банка на ўкладах насельніцтва да запатрабавання.

10. Устанавіць ніжні ўзровень працэнтнай стаўкі банкаў на тэрміновых дэпазітных укладах суб'ектаў гаспадарання рэспублікі не менш за 80

працэнтаў уліковай стаўкі Нацыянальнага банка на дату заключэння дэпазітнага дагавора.

11. Дэпартаменту эканамічнага кантролю пры Савеце Міністраў Рэспублікі Беларусь, Міністэрству фінансаў, Міністэрству ўнутраных спраў і Міністэрству сувязі і інфарматыкі сумесна з упраўленнямі Нацыянальнага банка вывучыць у месячны тэрмін дзейнасць суб'ектаў гаспадарання рэспублікі, якія ажыццяўляюць пасрэдніцкія аперацыі па плацяжах паміж суб'ектамі гаспадарання Рэспублікі Беларусь і іншых дзяржаў, якія раней уваходзілі ў СССР, і падаць у Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь прапановы па рэгламентаванні гэтай дзейнасці.

12. Банкам Рэспублікі Беларусь памяншаць запытваемыя суб'ектамі гаспадарання памеры доўгатэрміновых крэдытаў, прадастаўляемых за кошт крэдытных рэсурсаў Нацыянальнага банка на суму іх дэбіторскай запазычанасці, не запатрабаванай у законным парадку па таварных аперацыях з суб'ектамі дзяржаў, якія раней уваходзілі ў СССР, за выключэннем сродкаў у дарозе, і на суму свабодных рэшткаў плацежных сродкаў, у тым ліку ў свабодна канверсуемай валюце, размешчаных імі за межамі рэспублікі з парушэннем устаноўленага заканадаўствам парадку.

Упраўленню крэдытна-эканамічнага рэгулявання, галоўным упраўленням Нацыянальнага банка прадугледжваць у дагаворах з банкамі адабранне такіх крэдытных сродкаў у выпадках непрыняцця іх кліентамі мер па спагнанні названай дэбіторскай запазычанасці.

13. Устанавіць, што выручка суб'ектаў гаспадарання Рэспублікі Беларусь ад пастаўкі прадукцыі (работ, паслуг) у дзяржавы, якія раней уваходзілі ў СССР, паступаючая на рахункі гэтых суб'ектаў у банках рэспублікі, залічваецца Нацыянальным банкам у Дзяржаўны рэзервовы фонд валют дзяржаў, якія раней уваходзілі ў СССР, з адлюстраваннем 20 працэнтаў яе эквіваленту на рахунках суб'ектаў гаспадарання ў безнаяўных «беларускіх рублях» па курсу 1:1 у разліку да рубля Расійскай Федэрацыі, 80 працэнтаў — па курсу, што склаўся на апошніх таргах Міжбанкаўскай валютнай біржы. Выручка суб'ектаў гаспадарання, якія пастаўляюць прадукцыю па міжурадавых пагадненнях на клірынгавай аснове, атрыманая імі ў плацежных сродках названых дзяржаў па-за клірынгавымі пастаўкамі, поўнасцю адлюстроўваецца на іх рахунках па біржаваму курсу (пералік такіх суб'ектаў гаспадарання зацвярджаецца Дзяржэканомпланам, Міністэрствам рэсурсаў і Міністэрствам фінансаў).

Пры гэтым:

20 працэнтаў плацежных сродкаў, што залічваюцца ў дадзены фонд з адлюстраваннем іх эквіваленту па курсу 1:1, не падлягаюць продажу на Міжбанкаўскай валютнай біржы і выкарыстоўваюцца на агульнадзяржаўныя мэты;

абкладаемы падаткам прыбытак суб'ектаў гаспадарання памяншаецца на розніцу паміж адлюстроўваемым на іх рахунках эквівалентам выручкі

ў безнаяўных «беларускіх рублях» і сумай гэтай выручкі ў безнаяўных плацежных сродках іншых дзяржаў.

Купля нацыянальных валют і плацежных сродкаў дзяржаў, якія раней уваходзілі ў СССР, з Дзяржаўнага рэзервовага фонду і іх выкарыстанне ажыццяўляецца суб'ектамі гаспадарання рэспублікі ў адпаведнасці з пастановай Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь і Нацыянальнага банка Рэспублікі Беларусь ад 15 сакавіка 1993 г. № 146/12 «Аб упарадкаванні разлікаў з рэспублікамі былога Саюза ССР».

Прызнаць страціўшым сілу абзац другі пункта 3 пастановы Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь і Нацыянальнага банка Рэспублікі Беларусь ад 15 сакавіка 1993 г. № 146/12 «Аб упарадкаванні разлікаў з рэспублікамі былога Саюза ССР» (ЗП Рэспублікі Беларусь, 1993, № 8, арт. 129). Міністэрству фінансаў у тыднёвы тэрмін падаць у Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь прапанову аб унясенні змяненняў у падатковае заканадаўства.

14. Устанавіць, што рэалізацыя прадукцыі (работ, паслуг) суб'ектам гаспадарання іншых дзяржаў, якія раней уваходзілі ў СССР, адлюстроўваецца суб'ектамі гаспадарання рэспублікі ў бухгалтарскім уліку і справаздачнасці пасля паступлення выручкі, але не пазней чым праз 30 дзён з дня адгрузкі прадукцыі (выканання работ, паслуг), калі гэта выручка не запатрабавана ў законным парадку.

Прызнаць страціўшай сілу пастанову Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 21 чэрвеня 1993 г. № 405 «Аб часовым парадку аплаты тавараў, вывозімых з Рэспублікі Беларусь у рэспублікі былога Саюза ССР» (ЗП Рэспублікі Беларусь, 1993, № 18, арт. 338).

15. Упраўленням Нацыянальнага банка, Дзяржэканомплану і Міністэрству фінансаў у месячны тэрмін падаць у Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь і Праўленне Нацыянальнага банка прапановы па выраўноўванні валютных курсаў наяўнага і безнаяўнага рубля ў грашовым абарачэнні рэспублікі.

16. Дзяржкамстату сумесна з Міністэрствам рэсурсаў забяспечыць прадстаўленне органам дзяржаўнага кіравання рэспублікі ў тэрміны, узгодненыя з Дзяржэканомпланам і Міністэрствам фінансаў:

- справаздачнасці аб гандлі з дзяржавамі, якія раней уваходзілі ў СССР, па відах паставак і разлікаў;
- статыстычнай інфармацыі аб фінансавай дзейнасці суб'ектаў гаспадарання рэспублікі, уключаючы прадпрыемствы і арганізацыі аграпрамысловага комплексу і спажывецкай кааперацыі, страхавыя і банкаўскія арганізацыі;
- справаздачнасці аб ажыццяўленні ўсімі суб'ектамі гаспадарання гаспадарчай дзейнасці за межамі рэспублікі.

17. Ускласці з 1 студзеня 1994 г. на Дзяржаўны камітэт па знешніх эканамічных сувязях, Дзяржэканомплан, Міністэрства фінансаў і валютна-

эканамічнае ўпраўленне Нацыянальнага банка адказнасць за распрацоўку прагнозных гандлёвага і плацежнага балансаў Рэспублікі Беларусь. Дзяржаўнаму камітэту па знешніх эканамічных сувязях у месячны тэрмін унесці ў Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь прапановы па расходах, звязаных з ускладаннем на камітэт гэтых функцый.

Складанне квартальных і гадавых справаздачных гандлёвых балансаў даручыць Дзяржкамстату, плацежных балансаў — валютна-эканамічнаму ўпраўленню Нацыянальнага банка і Дзяржкамстату.

18. Валютна-эканамічнаму ўпраўленню Нацыянальнага банка ў двухмесячны тэрмін вывучыць існуючую практыку куплі і продажу наяўнай свабодна канверсуемай валюты праз банкі рэспублікі і пры неабходнасці ўнесці ў Праўленне Нацыянальнага банка прапановы па яе ўдасканаленні.

19. Лічыць прыняцце дадзенай пастановы вымушанай мерай, накіраванай на скарачэнне адмоўнага сальда гандлёвага балансу з дзяржавамі, якія раней уваходзілі ў СССР, і перш за ўсё з Расійскай Федэрацыяй. Пры дасягненні міжурадавых пагадненняў аб стварэнні эканамічнага саюза ў рамках Садружнасці Незалежных Дзяржаў і паглыбленні двухбаковых эканамічных адносін паміж Рэспублікай Беларусь і Расійскай Федэрацыяй, якія забяспечваюць вырашэнне гэтай праблемы, палажэнні дадзенай пастановы, што супярэчаць ім, будуць адменены.

Дзяржаўнаму сакратарыяту па справах Садружнасці Незалежных Дзяржаў прыняць неабходныя меры па паскарэнні заключэння названых пагадненняў.

Старшыня Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь
В. Кебіч

Старшыня Праўлення Нацыянальнага банка Рэспублікі Беларусь
С. Багданкевіч

Збор пастаноў Урада РБ. 1993. № 23. Арт. 441.

№ 61

ПРАТАКОЛ ПЕРАГАВОРАЎ ДЭЛЕГАЦЫЙ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ, РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ І УКРАІНЫ ПА ПЫТАННЯХ РЭАЛІЗАЦЫІ ДАГАВОРАНАСЦІ ПАМІЖ УРАДАМІ НАЗВАНЫХ ДЗЯРЖАЎ І УРАДАМ ФЕДЭРАТЫЎНАЙ РЭСПУБЛІКІ ГЕРМАНІЯ АД 30 САКАВІКА 1993 г. У ДАЧЫНЕННІ ДА ГРАМАДЗЯН БЫЛОГА СССР — АХВЯР НАЦЫСЦКІХ ПРАСЛЕДАВАННЯЎ*

г. Мінск *19 жніўня 1993 г.*

1. Дэлегацыі Рэспублікі Беларусь, Расійскай Федэрацыі, Украіны абмяняліся меркаваннямі аб прынцыпах размеркавання паміж нацыянальнымі фондамі «Узаемаразуменне і прымірэнне» фінансавага ўкладу ў памеры 1 млрд. нямецкіх марак, які выдзяляецца Федэратыўнай Рэспублікай Германія для кампенсацыі грамадзянам былога СССР, пацярпеўшым ад нацысцкіх праследаванняў.

У мэтах дасягнення адзінага падыходу да ўстанаўлення кампенсацыйных выплат грамадзянам былога СССР, якія маюць права прэтэндаваць на іх атрыманне, дэлегацыі прыйшлі да заключэння аб мэтазгоднасці размеркавання названай сумы наступным чынам:

Фонд «Узаемаразуменне і прымірэнне» Рэспублікі Беларусь — 20 працэнтаў.

Фонд «Узаемаразуменне і прымірэнне» Расійскай Федэрацыі — 40 працэнтаў.

Украінскі нацыянальны фонд «Узаемаразуменне і прымірэнне» — 40 працэнтаў.

Дэлегацыя Рэспублікі Беларусь заявіла аб гатоўнасці беларускага боку ўзяць на сябе выплату кампенсацыі ў індывідуальным парадку асобам, якія пражываюць на тэрыторыі Эстонскай Рэспублікі.

Дэлегацыя Расійскай Федэрацыі заявіла аб гатоўнасці расійскага боку ўзяць на сябе выплату кампенсацыі ў індывідуальным парадку асобам, якія пражываюць на тэрыторыях Латвійскай Рэспублікі і Літоўскай Рэспублікі.

Дэлегацыя Украіны заявіла аб гатоўнасці ўкраінскага боку ўзяць на сябе выплату кампенсацыі ў індывідуальным парадку асобам, якія пражываюць на тэрыторыі Рэспублікі Малдова.

Асобам, якія пражываюць на тэрыторыі іншых дзяржаў — рэспублік былога СССР, адпаведная кампенсацыя прадастаўляецца фондам Рэспублікі Беларусь, або Расійскай Федэрацыі, або Украіны ў залежнасці ад таго, на тэрыторыі якой з гэтых дзяржаў яны падвергліся нацысцкім праследаванням або з тэрыторыі якой былі гвалтоўна ўгнаныя.

2. Дэлегацыі ўмовіліся, што Ураду Федэратыўнай Рэспублікі Германія будуць паведамлены наступныя памеры выплат на рахункі нацыянальных фондаў:

---

* Адобраны Пастановай СМ РБ ад 6 верасня 1993 г.

Рэспублікі Беларусь	—	200 млн. нямецкіх марак
Расійскай Федэрацыі	—	400 млн. нямецкіх марак
Украіны	—	400 млн. нямецкіх марак

3. Дэлегацыі адзіныя ў меркаванні аб неабходнасці дзелавога супрацоўніцтва нацыянальных фондаў і заключэння з гэтай мэтай у трохмесячны тэрмін пасля адабрэння дадзенага пратакола ўрадамі бакоў-удзельнікаў адпаведнага пагаднення паміж імі, у якім будзе прадугледжаны адзіны падыход да вызначэння памераў выплаты кампенсацыі ў залежнасці ад катэгорый пацярпеўшых, цяжкасці прычыненага здароўю ўрону, а таксама парадак пацвярджэння правоў на атрыманне кампенсацый. Па ўмовах дадзенага пагаднення фонды будуць абменьвацца неабходнымі данымі аб асобах, якія прэтэндуюць на атрыманне кампенсацый, садзейнічаць прадастаўленню названым фондам неабходных архіўных даных і іншай інфармацыі аб асобах, якія падвергліся нацысцкім праследаванням.

4. Дасягнутыя ў ходзе перагавораў дагаворанасці ўступаюць у сілу пасля адабрэння ўрадамі бакоў-удзельнікаў.

5. Учынена ў г. Мінску 19 жніўня 1993 г. у трох экземплярах на рускай мове.

За дэлегацыю Рэспублікі Беларусь
М. Савіцкі

За дэлегацыю Расійскай Федэрацыі
А. Бандарэнка

За дэлегацыю Украіны
У. Казмірук

Збор пастаноў Урада РБ. 1993. № 25. Арт. 492.

№ 62

ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПРАВАПЕРАЕМСТВЕ РБ У ДАЧЫНЕННІ ДА ПАГАДНЕННЯ ПАМІЖ УРАДАМ САЮЗА САВЕЦКІХ САЦЫЯЛІСТЫЧНЫХ РЭСПУБЛІК І УРАДАМ ЗЛУЧАНЫХ ШТАТАЎ АМЕРЫКІ АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ Ў ГАЛІНЕ БАЗАВЫХ НАВУКОВЫХ ДАСЛЕДАВАННЯЎ

г. Мінск *7 верасня 1993 г.*

Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

Прыняць прапанову Міністэрства замежных спраў аб праваперамстве Рэспублікі Беларусь у дачыненні да Пагаднення паміж Урадам Саюза Са-

вецкіх Сацыялістычных Рэспублік і Урадам Злучаных Штатаў Амерыкі аб супрацоўніцтве ў галіне базавых навуковых даследаванняў, падпісанага ў Парыжы 8 студзеня 1989 г.

Старшыня Савета Міністраў
Рэспублікі Беларусь
В. Кебіч

Кіраўнік спраў Савета Міністраў
Рэспублікі Беларусь
М. Каўко

Збор пастаноў Урада РБ. 1993. № 25. Арт. 499.

№ 63
ПАГАДНЕННЕ АБ АБ'ЯДНАННІ ГРАШОВАЙ СІСТЭМЫ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ З ГРАШОВАЙ СІСТЭМАЙ РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ *[18]

г. Масква *8 верасня 1993 г.*

Урад Рэспублікі Беларусь і Нацыянальны банк Рэспублікі Беларусь, з аднаго боку, і Урад Расійскай Федэрацыі і Цэнтральны банк Расійскай Федэрацыі, з другога боку, якія ў далейшым называюцца Бакамі,

пацвярджаючы прыхільнасць да раней дасягнутых міждзяржаўных пагадненняў аб каардынацыі дзеянняў у галіне грашова-крэдытнай палітыкі,

беручы пад увагу высокую ступень узаемазалежнасці нацыянальных эканомік,

усведамляючы аб'ектыўную неабходнасць захавання і развіцця агульнай эканамічнай прасторы, заснаванай на свабодным перамяшчэнні тавараў, паслуг, капіталаў і рабочай сілы,

кіруючыся Пагадненнем аб практычных мерах па стварэнні рублёвай зоны новага тыпу,

пагадзіліся аб ніжэйпададзеным:

Артыкул 1

Пад рублёвай зонай новага тыпу ў кантэксце гэтага пагаднення разумеецца агульная для ўсіх дзяржаў-удзельніц грашовая сістэма, у якой законным плацежным сродкам у грашовых разліках з'яўляецца рубель, эмітуемы Цэнтральным банкам Расійскай Федэрацыі, забяспечваецца беспярашкодны перавод грашовых сродкаў паміж банкамі ўсіх дзяржаў — удзельніц рублёвай зоны, дзейнічаюць адзіныя правілы валютнага рэгулявання, прымяняецца адзіны курс рубля ў адносінах да валют трэціх краін,

* Ратыфікавана Вярхоўным Саветам РБ 18 лістапада 1993 г.

для падтрымкі якога ствараецца сумесны фонд золата-валютных рэзерваў і іншых высоколіквідных банкаўскіх актываў.

Артыкул 2

Бакі прымаюць на сябе абавязацельства да 1 студзеня 1994 г. стварыць неабходныя перадумовы для аб'яднання грашовых сістэм Рэспублікі Беларусь і Расійскай Федэрацыі на аснове рубля Расійскай Федэрацыі.

Бакі прызнаюць, што аб'яднанне грашовых сістэм ажыццяўляецца праз уніфікацыю шэрагу нацыянальных заканадаўчых актаў, якія адносяцца да сферы дзеяння гэтага пагаднення, узгодненых двухбаковых і аднабаковых дзеянняў Бакоў.

Артыкул 3

Улічваючы неабходнасць паскарэння аб'яднання грашовых сістэм для забеспячэння ўсебаковай эканамічнай інтэграцыі, Бакі забяспечаць да 1 студзеня 1994 г. прыняцце заканадаўчых і іншых нарматыўных актаў для уніфікацыі асноўных прынцыпаў рэгулявання эканомікі, бюджэтнай, гандлёвай палітыкі, а таксама адзінства кіравання грашова-крэдытнай і мытнай сістэмамі, прадугледжаных гэтым пагадненнем.

Артыкул 4

Беларускі Бок будзе праводзіць крэдытную эмісію ва ўзгодненых з Расійскім Бокам межах.

Бакі абавязваюцца стварыць сумесны фонд з золата-валютных рэзерваў і іншых высоколіквідных банкаўскіх актываў, прызначаны для мэт падтрымання ўстойлівасці агульнай грашовай адзінкі — рубля Расійскай Федэрацыі.

Удзел Бакоў у фарміраванні гэтага фонду праводзіцца прапарцыянальна памеру крэдытнай эмісіі, якая ажыццяўляецца Цэнтральным банкам Расійскай Федэрацыі і Нацыянальным банкам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 5

У галіне грашова-крэдытных адносін Бакі бяруць на сябе абавязацельствы ў тэрмін да 1 студзеня 1994 г. устанавіць адзіныя:

- патрабаванні да прыросту аб'ёмаў грашовай масы на тэрыторыі дзяржаў — удзельніц пагаднення;
- нормы абавязковых рэзервовых патрабаванняў да камерцыйных банкаў і іншыя нарматывы, якія рэгулююць дзейнасць камерцыйных банкаў на тэрыторыі дзяржаў — удзельніц пагаднення;
- гранічны памер крэдытаў Цэнтральнага (Нацыянальнага) банка камерцыйным банкам на пакрыццё дэфіцыту бюджэту і іншыя мэты;
- узровень уліковай працэнтнай стаўкі па пазыках, якія прадастаўляюцца Цэнтральным (Нацыянальным) банкам камерцыйным банкам, а таксама пры пралангацыі раней выдадзеных крэдытаў;

♦ правілы безнаяўных унутраных разлікаў паміж гаспадарніцкімі суб'ектамі, а таксама камерцыйнымі банкамі, уключаючы правілы адкрыцця банкамі рахункаў гаспадарніцкім суб'ектам, уключаючы суб'ектаў трэціх краін;

♦ парадак нагляду і рэгулявання дзейнасці камерцыйных банкаў;

♦ стандарты і правілы бухгалтарскага ўліку і справаздачнасці для банкаў;

♦ правілы ажыццяўлення крэдытных, разліковых, касавых і валютных аперацый, выканання бюджэту.

Бакі ўзгодняць да ўказанага тэрміну накопленыя памеры рэфінансавання камерцыйных банкаў, а таксама памеры пакрыцця бюджэтных дэфіцытаў за кошт крэдытаў Цэнтральнага (Нацыянальнага) банка.

Артыкул 6

У галіне гандлёвай палітыкі і рэгулявання знешнеэканамічнай дзейнасці ў тэрміны, указаныя ў артыкуле 3 гэтага пагаднення, забяспечваюцца:

♦ утварэнне агульнай мытнай тэрыторыі, якая складаецца з мытных тэрыторый абедзвюх дзяржаў, і уніфікацыя іх мытных сістэм;

♦ увядзенне агульных мытных правіл і адзіных ставак экспартных і імпартных пошлін, падаткаў і збораў у адносінах да ўвозу і вывазу тавараў пры гандлі з трэцімі краінамі;

♦ выкарыстанне адзіных правіл нетарыфнага рэгулявання знешнеэканамічнай дзейнасці, уключаючы ўстанаўленне колькасных абмежаванняў на ўвоз і вываз асобных тавараў у адносінах да трэціх краін і іншых элементаў рэгулявання знешняга гандлю;

♦ узгадненне ўмоў і парадку ўвядзення, захавання і адмены часовых абмежаванняў ва ўзаемным гандлі;

♦ увядзенне адзінага гандлёвага рэжыму ў адносінах з трэцімі краінамі;

♦ выключэнне несанкцыяніраванага Бакамі рээкспарту тавараў у трэція краіны;

♦ вядзенне мытнай статыстыкі на аснове адзінай метадалогіі;

♦ адмена пры ўмове ці па меры рэалізацыі палажэнняў гэтага артыкула і ўзгаднення механізма прыняцця рашэнняў у дадзенай галіне тарыфных, нетарыфных і іншых раўназначных па сваіх выніках абмежаванняў ва ўзаемным гандлі.

Артыкул 7

У галіне бюджэтнай, падатковай і валютнай палітыкі ў тэрміны, указаныя ў артыкуле 3, Бакі ажыццяўляюць:

♦ увядзенне адзіных прынцыпаў і метадалогіі падаткаабкладання прыбытку;

♦ устанаўленне адзіных метадалогіі і ставак падатку на дабаўленую вартасць;

♦ вызначэнне ўзгодненага пераліку тавараў, якія падлягаюць падаткаабкладанню акцызамі, і ўстанаўленне адзіных ставак акцызаў;

♦ выкарыстанне адзіных стандартаў і правіл бухгалтарскага ўліку і справаздачнасці для прадпрыемстваў;

♦ устанаўленне адзіных падыходаў да фарміравання складу затрат, адзіных метадаў калькулявання сабекошту прадукцыі (работ, паслуг);

♦ увядзенне адзінай бюджэтнай метадалогіі, супастаўнай бюджэтнай класіфікацыі і адзіных правіл выканання бюджэту, фарміравання і выкарыстання пазабюджэтных фондаў;

♦ узгадненне межаў дэфіцытаў рэспубліканскіх і кансалідаваных бюджэтаў у адносінах да валавога ўнутранага прадукту, вызначэнне агульных метадаў і крыніц іх пакрыцця, узгадненне лімітаў дзяржаўнага доўгу і ўмоў яго абслугоўвання.

Артыкул 8

У галіне палітыкі цэн, заработнай платы і сацыяльнай абароны насельніцтва ў тэрміны, указаныя ў артыкуле 3, праводзяцца наступныя меры:

♦ узгадненне метадаў рэгулявання цэн;

♦ прымяненне ўзгодненых правіл рэгулявання даходаў насельніцтва, уключаючы ўстанаўленне мінімальнай заработнай платы, пенсій, стыпендый, дапамог;

♦ устанаўленне адзіных правіл фарміравання і выкарыстання пенсійных і іншых фондаў сацыяльнай абароны насельніцтва.

Артыкул 9

Цэнтральны банк Расійскай Федэрацыі складае кансалідаваныя балансы і зводную справаздачнасць па ўсіх банках дзяржаў— удзельніц рублёвай зоны новага тыпу, сумесна са статыстычнымі органамі Расійскай Федэрацыі і Рэспублікі Беларусь распрацоўвае плацежныя балансы і забяспечвае давядзенне зводнай інфармацыі з размеркаваннем яе па дзяржавах — удзельніцах рублёвай зоны да іх цэнтральных (нацыянальных) банкаў.

Для выпрацоўкі і правядзення ўзгодненай грашова-крэдытнай і валютнай палітыкі, складання кансалідаванага балансу банкаў Беларускі Бок будзе прадстаўляць Расійскаму Боку неабходную інфармацыю, уключаючы планавыя і справаздачныя даныя па бюджэце, звесткі аб аб'ёмах вытворчасці прадукцыі, гандлю, цэнах і іншых паказчыках афіцыйнай статыстыкі, а таксама бухгалтарскую і статыстычную справаздачнасць аб дзейнасці банкаў Рэспублікі Беларусь па формах, у парадку і ў тэрміны, устаноўленыя для адпаведнай справаздачнасці ў банках Расійскай Федэрацыі.

Артыкул 10

На перыяд да фактычнага аб'яднання грашовых сістэм Рэспубліка Беларусь у наяўна-грашовым абарачэнні на сваёй тэрыторыі выкарыстоўвае нараўне з банкнотамі Банка Расіі ўзору 1993 г. разліковыя білеты Нацыянальнага банка Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 11

Для забеспячэння практычных мер па выкананні гэтага пагаднення і ацэнкі яго выканання Бакі неадкладна ствараць Двухбаковую камісію з прадстаўнікоў Цэнтральнага банка Расійскай Федэрацыі і Нацыянальнага банка Рэспублікі Беларусь, міністэрстваў фінансаў, эканамічных і знешнеэканамічных міністэрстваў і ведамстваў, мытных органаў, а таксама забяспечаць пры неабходнасці ўзаемнае прадстаўніцтва пры ўказаных міністэрствах і ведамствах.

Двухбаковая камісія ўзначальваецца сустаршынямі, якія назначаюцца адпаведна Бакамі.

Артыкул 12

Выкананне патрабаванняў артыкулаў 3—9 гэтага пагаднення азначае гатоўнасць Бакоў да практычнага аб'яднання грашовых сістэм Рэспублікі Беларусь і Расійскай Федэрацыі і пераходу да выкарыстання агульнай грашовай адзінкі — рубля Расійскай Федэрацыі ў наяўна-грашовых і безнаяўных разліках на тэрыторыях абедзвюх дзяржаў і ў іх міждзяржаўных разліках.

Двухбаковая камісія вызначае паўнату выканання патрабаванняў пагаднення і вырашае пытанні фактычнага аб'яднання грашовых сістэм, што цягне за сабой:

- складанне Цэнтральным банкам Расійскай Федэрацыі аб'яднанага балансу Цэнтральнага банка Расійскай Федэрацыі і Нацыянальнага банка Рэспублікі Беларусь;
- пераход да прамых разлікаў паміж гаспадарніцкімі суб'ектамі Расійскай Федэрацыі і Рэспублікі Беларусь праз узгодненую паміж Цэнтральным банкам Расійскай Федэрацыі і Нацыянальным банкам Рэспублікі Беларусь сістэму разлікаў;
- прызнанне крэдытнай эмісіі Нацыянальнага банка Рэспублікі Беларусь і перавод рэшткаў сродкаў на рахунак гаспадарніцкіх суб'ектаў — рэзідэнтаў і нерэзідэнтаў Рэспублікі Беларусь у безнаяўных беларускіх рублях у рэшткі ў безнаяўных рублях Расійскай Федэрацыі па курсу 1:1;
- выключэнне з абарачэння Нацыянальным банкам Рэспублікі Беларусь у тэрміны, узгодненыя з Цэнтральным банкам Расійскай Федэрацыі, разліковых білетаў Нацыянальнага банка Рэспублікі Беларусь і замену іх банкнотамі Банка Расіі ўзору 1993 г.;
- стварэнне адзінага валютнага рынку са свабодным узаемным доступам на яго рэзідэнтаў Расійскай Федэрацыі і Рэспублікі Беларусь;
- сумеснае падтрыманне курсу рубля на тэрыторыях Расійскай Федэрацыі і Рэспублікі Беларусь;
- ажыццяўленне ўзгодненай палітыкі на ўсіх міжнародных перагаворах, якія закранаюць інтарэсы Бакоў, што вынікаюць з дадзенага пагаднення;

♦ забеспячэнне мер па ўваходжанні прадстаўнікоў Бакоў у адзіныя рэгіянальныя групы ў міжнародных фінансавых і банкаўскіх арганізацыях;

♦ выключэнне прынятых у аднабаковым парадку рашэнняў, якія вядуць да павелічэння ўзгодненых дэфіцытаў бюджэтаў.

Артыкул 13

Аб'яднанне грашовых сістэм Рэспублікі Беларусь і Расійскай Федэрацыі афармляецца сумеснай заявай Бакоў.

Артыкул 14

Гэта пагадненне ўступае ў сілу з даты ўзаемнага паведамлення Бакамі адзін аднаму аб выкананні ўнутрыдзяржаўных працэдур, неабходных для яго адабрэння.

Пагадненне спыняе дзеянне праз шэсць месяцаў пасля пісьмовай заявы аднаго з Бакоў аб сваім намеры скасаваць яго, пры гэтым Бок, які выходзіць з пагаднення, павінен пагасіць сваю запазычанасць другому Боку.

Афармлена ў Маскве 8 верасня 1993 г. у двух аўтэнтычных экземплярах, кожны на беларускай і рускай мовах, прычым абодва тэксты маюць аднолькавую сілу.

За Урад Рэспублікі Беларусь *В. Кебіч*	За Урад Расійскай Федэрацыі *В. Чарнамырдзін*
За Нацыянальны банк Рэспублікі Беларусь *С. Багданкевіч*	За Цэнтральны банк Расійскай Федэрацыі *В. Герашчанка*

Ведамасці ВС РБ. 1994. № 1. Арт. 7.

№ 64

ДАГАВОР АБ СТВАРЭННІ ЭКАНАМІЧНАГА САЮЗА *[19]

г. Масква *24 верасня 1993 г.*

Дзяржавы — удзельніцы гэтага дагавора, якія называюцца ў далейшым Дагаворныя Бакі,

грунтуючыся на гістарычнай супольнасці сваіх народаў і ўсведамляючы важнасць расшырэння і паглыблення ўсебаковых і ўзаемавыгадных эканамічных адносін,

---

* Ратыфікаваны Вярхоўным Саветам РБ 18 лістапада 1993 г.

паважаючы суверэнітэт кожнай дзяржавы і пацвярджаючы сваю прыхільнасць мэтам і прынцыпам устаноўчых дакументаў аб стварэнні Садружнасці Незалежных Дзяржаў,

імкнучыся забяспечыць спрыяльныя ўмовы для дынамічнага і гарманічнага развіцця эканомік і правядзення эканамічных рэформ у інтарэсах павышэння жыццёвага ўзроўню насельніцтва сваіх дзяржаў,

усведамляючы аб'ектыўную неабходнасць фарміравання і развіцця агульнай эканамічнай прасторы, заснаванай на свабодным перамяшчэнні тавараў, паслуг, рабочай сілы і капіталаў, а таксама ўмацавання прамых сувязей гаспадарніцкіх суб'ектаў Дагаворных Бакоў,

разумеючы важнасць тэхналагічных узаемасувязей высокаінтэграваных навукова-тэхнічных і вытворчых патэнцыялаў дзяржаў,

імкнучыся стварыць умовы для арганічнага ўключэння сваіх эканомік у сусветную гаспадарку,

кіруючыся агульнапрызнанымі нормамі міжнароднага права, дагаварыліся аб стварэнні Эканамічнага саюза.

ГЛАВА I. МЭТЫ І ПРЫНЦЫПЫ ЭКАНАМІЧНАГА САЮЗА

Артыкул 1

Эканамічны саюз ствараецца на аснове добраахвотнасці ўдзелу, павагі суверэнітэту, тэрытарыяльнай цэласнасці, роўнасці правоў, а таксама ўзаемнай адказнасці Дагаворных Бакоў за рэалізацыю палажэнняў гэтага дагавора.

У сваёй дзейнасці Дагаворныя Бакі ў рамках Эканамічнага саюза кіруюцца наступнымі міжнародна-прававымі прынцыпамі:

- неўмяшанне ў справы адзін аднаго, павага правоў і свабод чалавека;
- мірнае вырашэнне спрэчак і непрымяненне любых відаў эканамічнага ціску ў адносінах адзін да аднаго;
- адказнасць за прынятыя абавязацельствы;
- выключэнне любой дыскрымінацыі па нацыянальнай і іншых прыметах у адносінах да юрыдычных і фізічных асоб Дагаворных Бакоў;
- правядзенне ўзаемных кансультацый з мэтай каардынацыі пазіцый і прыняцця мер у выпадку ажыццяўлення эканамічнай агрэсіі з боку адной дзяржавы або некалькіх дзяржаў, якія не ўдзельнічаюць у гэтым дагаворы, у адносінах да любога з Дагаворных Бакоў.

Артыкул 2

Мэтамі Эканамічнага саюза з'яўляюцца:

- фарміраванне ўмоў стабільнага развіцця эканомік Дагаворных Бакоў у інтарэсах павышэння жыццёвага ўзроўню іх насельніцтва;
- паэтапнае стварэнне агульнай эканамічнай прасторы на базе рынкавых адносін;
- стварэнне роўных магчымасцей і гарантый для ўсіх гаспадарніцкіх суб'ектаў;

♦ сумеснае ажыццяўленне эканамічных праектаў, якія прадстаўляюць агульны інтарэс;

♦ вырашэнне сумеснымі намаганнямі экалагічных праблем, а таксама ліквідацыя вынікаў стыхійных бедстваў і катастроф.

Артыкул 3

Эканамічны саюз прадугледжвае:

♦ свабоднае перамяшчэнне тавараў, паслуг, капіталаў і рабочай сілы;

♦ узгодненую грашова-крэдытную, бюджэтную, падатковую, цэнавую, знешнеэканамічную, мытную і валютную палітыку;

♦ гарманізаванае гаспадарчае заканадаўства Дагаворных Бакоў, паяўнасць агульнай статыстычнай базы.

Артыкул 4

Дагаворныя Бакі згадзіліся, што Эканамічны саюз ствараецца шляхам паэтапнага паглыблення інтэграцыі, каардынацыі дзеянняў у ажыццяўленні эканамічных рэформ праз:

♦ міждзяржаўную (шматбаковую) асацыяцыю свабоднага гандлю;

♦ мытны саюз;

♦ агульны рынак тавараў, паслуг, капіталаў і рабочай сілы;

♦ валютны (грашовы) саюз.

Для кожнай формы інтэграцыі прадугледжваецца комплекс узаемазвязаных мерапрыемстваў, якія павінны быць прыняты і ажыццёўлены ў адпаведнасці з асобнымі пагадненнямі.

ГЛАВА II. ГАНДЛЁВА-ЭКАНАМІЧНЫЯ АДНОСІНЫ

Артыкул 5

У адпаведнасці з артыкулам 4 гэтага дагавора ў мэтах стварэння міждзяржаўнай асацыяцыі свабоднага гандлю Дагаворныя Бакі згадзіліся ў сваіх узаемаадносінах на:

♦ паслядоўнае зніжэнне і адмену мытных пошлін, падаткаў і збораў, а таксама колькасных і ўсіх іншых раўназначных ім па сваіх выніках абмежаванняў;

♦ гарманізацыю мытнага заканадаўства, механізмаў тарыфнага і нетарыфнага рэгулявання;

♦ спрашчэнне мытных працэдур;

♦ уніфікацыю форм мытнай дакументацыі для вядзення мытнай статыстыкі;

♦ паэтапнае збліжэнне тарыфаў на перавозкі грузаў і пасажыраў, транзітных тарыфаў пры захаванні прынцыпу свабоды транзіту;

♦ недапушчэнне несанкцыянаванага рээкспарту ў трэція краіны.

Артыкул 6

Пры стварэнні мытнага саюза Дагаворныя Бакі нараўне з поўнай адменай тарыфнага і нетарыфнага рэгулявання перамяшчэння тавараў, работ і паслуг згадзіліся на:

♦ устанаўленне агульнага мытнага тарыфу ў адносінах з дзяржавамі, якія не ўдзельнічаюць у гэтым дагаворы;

♦ каардынацыю знешнегандлёвай палітыкі ў адносінах да дзяржаў, якія не ўдзельнічаюць у гэтым дагаворы.

Артыкул 7

Пры пераходзе да агульнага рынку Дагаворныя Бакі:

♦ створаць неабходныя прававыя, эканамічная і арганізацыйныя ўмовы для свабоднага перамяшчэння капіталаў і рабочай сілы;

♦ створаць умовы для добрасумленнай канкурэнцыі, уключаючы механізм антыманапольнага рэгулявання;

♦ будуць праводзіць узгодненую палітыку ў галіне развіцця транспарту і камунікацый, накіраваную на ажыццяўленне эфектыўных перавозак грузаў і пасажыраў;

♦ забяспечаць роўныя эканамічныя ўмовы для ўзаемнага інвесціравання капіталаў у развіццё эканомік і створаць дзейсны механізм абароны правоў і інтарэсаў інвестараў.

Артыкул 8

Ва ўзаемным гандлі будуць прымяняцца свабодныя (дагаворныя) цэны, што складаюцца з улікам інтэграцыі ўнутраных рынкаў Дагаворных Бакоў. Дагаворныя Бакі абавязваюцца не прымяняць цэнавую дыскрымінацыю ў адносінах да іх гаспадарніцкіх суб'ектаў.

Артыкул 9

Дагаворныя Бакі не будуць ажыццяўляць без узаемнага ўзгаднення аднабаковыя дзеянні неэканамічнага характару з мэтай абмежавання доступу на свае рынкі.

Дагаворныя Бакі могуць сумесна або індывідуальна ўводзіць у адпаведнасці з міжнароднай практыкай часовыя ахоўныя і іншыя меры па ўзаемнаму гандлю, у тым ліку і па меркаваннях нацыянальнай бяспекі.

Дагаворныя Бакі ўзгодняць парадак і ўмовы ўвядзення такіх мер шляхам заключэння адпаведнага пагаднення або пагадненняў.

ГЛАВА III. ПРАДПРЫМАЛЬНІЦТВА І ІНВЕСТЫЦЫІ

Артыкул 10

Дагаворныя Бакі забяспечаць нацыянальны прававы рэжым для дзейнасці гаспадарніцкіх суб'ектаў-рэзідэнтаў дзяржаў — удзельніц дадзенага дагавора на сваіх тэрыторыях.

Артыкул 11

Дагаворныя Бакі садзейнічаюць развіццю прамых эканамічных сувязей паміж гаспадарніцкімі суб'ектамі, ствараюць спрыяльныя ўмовы для ўмацавання вытворчай кааперацыі.

Артыкул 12

Дагаворныя Бакі садзейнічаюць стварэнню сумесных прадпрыемстваў, транснацыянальных вытворчых аб'яднанняў, сеткі камерцыйных і фінансава-крэдытных устаноў і арганізацый.

Артыкул 13

Дагаворныя Бакі каардынуюць сваю інвестыцыйную палітыку, уключаючы прыцягненне замежных інвестыцый і крэдытаў у галінах, якія прадстаўляюць узаемны інтарэс, ажыццяўляюць сумесныя капіталаўкладанні, у тым ліку і на кампенсацыйнай аснове.

ГЛАВА IV. ГРАШОВА-КРЭДЫТНЫЯ, ФІНАНСАВЫЯ І ВАЛЮТНЫЯ АДНОСІНЫ

Артыкул 14

Дагаворныя Бакі ўзгадняюць палітыку ў галіне грашова-крэдытных, валютных і фінансавых адносін.

Артыкул 15

На этапе функцыяніравання міждзяржаўнай асацыяцыі свабоднага гандлю Дагаворныя Бакі выкарыстоўваюць у сваіх валютна-крэдытных і фінансавых адносінах:

мультывалютную сістэму, якая ахоплівае нацыянальныя валюты, што функцыяніруюць у асобных дзяржавах;

сістэму, заснаваную на рублі Расійскай Федэрацыі.

На этапе фарміравання валютнага саюза забяспечваецца пераход ва ўзаемных разліках да монавалютнай сістэмы, заснаванай на агульнай (рэзервовай) валюце, у аснове якой ляжаць найбольш ужываемыя і стабільныя валюты Дагаворных Бакоў.

Артыкул 16

Фарміраванне валютна-грашовай сістэмы, якая базіруецца на выкарыстанні нацыянальных валют, будзе ажыццяўляцца паэтапна праз стварэнне плацежнага саюза, заснаванага на прынцыпах:

- узаемнага прызнання нацыянальных валют і ажыццяўлення іх афіцыйных каціровак;
- ажыццяўлення плацяжоў у нацыянальных валютах з выкарыстаннем шматбаковага клірынгу праз Міждзяржаўны банк і іншыя разліковыя цэнтры;

♦ увядзення механізма ўзгодненага ўзаемнага крэдытавання дэфіцытаў плацежных балансаў;

♦ дасягнення ўзаемнай канверсуемасці нацыянальных валют па бягучых аперацыях.

Па меры паглыблення інтэграцыйных працэсаў плацежны саюз будзе трансфармаваны ў валютны саюз, які прадугледжвае:

♦ прымяненне плаваючых курсаў валют і ўзгадненне межаў іх узаемных ваганняў;

♦ увядзенне банкаўскага механізма падтрымання курсаў валют;

♦ дасягненне поўнай канверсуемасці нацыянальных валют.

Артыкул 17

Дзяржавы, якія заключылі пагадненне аб практычных мерах па стварэнні рублёвай зоны новага тыпу або далучыліся да іх, рэгулююць меры па аб'яднанні грашовых сістэм на аснове двухбаковых пагадненняў з Расійскім Бокам.

Артыкул 18

Дагаворныя Бакі праводзяць паслядоўную гарманізацыю падатковых сістэм. Яны уніфікуюць віды асноўных падаткаў, а таксама заканадаўчыя палажэнні аб парадку збірання падаткаў (суб'екты і аб'екты падаткаабкладання) і аб прымяненні ставак падаткаў.

Гарманізацыя падатковых сістэм Дагаворных Бакоў ажыццяўляецца шляхам заключэння асобнага пагаднення аб падатковай палітыцы, якая ажыццяўляецца ў рамках Эканамічнага саюза, а таксама на аснове адзінства метадалогіі ўліку затрат на вытворчасць.

ГЛАВА V. САЦЫЯЛЬНАЯ ПАЛІТЫКА

Артыкул 19

Дагаворныя Бакі забяспечваюць бязвізавы рэжым перамяшчэння іх грамадзян у межах тэрыторыі Эканамічнага саюза.

Артыкул 20

Дагаворныя Бакі прызнаюць неабходным узгадненне іх палітыкі ў галіне працоўных адносін у адпаведнасці з палажэннямі канвенцый і рэкамендацый Міжнароднай арганізацыі працы і на аснове рэгулявання даходаў насельніцтва з улікам стану вытворчасці і спажывецкага рынку, неабходнасці падтрымкі ўзроўню жыцця недзеяздольных і малазабяспечаных грамадзян.

Артыкул 21

Дагаворныя Бакі не дапускаюць дыскрымінацыі грамадзян па нацыянальнай або любой іншай прымеце ў пытаннях прадастаўлення рабочых месцаў, аплаты працы, забеспячэння іншых умоў работы, прадастаўлення сацыяльных гарантый.

Артыкул 22

Дагаворныя Бакі ўзаемна прызнаюць дакументы аб адукацыі і кваліфікацыі работнікаў іншых Дагаворных Бакоў без дадатковага іх пацвярджэння, калі гэтага не патрабуюць умовы і характар работы.

Артыкул 23

Дагаворныя Бакі праводзяць скаардынаваную палітыку ў галіне ўмоў і аховы працы з улікам агульнапрынятых міжнародных правіл, выпрацоўкі агульных патрабаванняў да норм і правіл па ахове працы, ажыццяўлення дзяржаўнага нагляду і экспертызы ўмоў працы.

Артыкул 24

Дагаворныя Бакі заключаць спецыяльныя пагадненні, якія рэгулююць міграцыю рабочай сілы і ўзаемныя абавязацельствы ў галіне сацыяльнага страхавання, пенсійнага забеспячэння грамадзян і па іншых пытаннях, што патрабуюць такога ўзгаднення дзяржавамі, што ўваходзяць у Эканамічны саюз.

ГЛАВА VI. ПРАВАВОЕ РЭГУЛЯВАННЕ ЭКАНАМІЧНЫХ АДНОСІН

Артыкул 25

Эканамічныя адносіны паміж Дагаворнымі Бакамі і іх гаспадарніцкімі суб'ектамі рэгулююцца гэтым дагаворам, двухбаковымі і шматбаковымі пагадненнямі, нормамі міжнароднага права і нацыянальным заканадаўствам. У выпадку, калі гэтым дагаворам устаноўлены іншыя нормы і правілы, чым прадугледжаныя нацыянальным заканадаўствам, прымяняюцца правілы і нормы міжнароднага права і гэтага дагавора.

Артыкул 26

Дагаворныя Бакі, прызнаючы неабходнасць дасягнення аднолькавага рэгулявання эканамічных адносін, згадзіліся прывесці нацыянальнае заканадаўства ў адпаведнасць з нормамі гэтага дагавора і міжнароднага права.

У гэтых мэтах Бакі дамовіліся:

- распрацаваць мадэльныя акты, якія рэгулююць гаспадарчыя ўзаемаадносіны;
- праводзіць работу па каардынацыі і збліжэнні дзеючага нацыянальнага заканадаўства на аснове мадэльных праектаў і норм міжнароднага права з мэтай устаранення супярэчнасцей у іх;
- узгадняць прыняцце новых нацыянальных заканадаўчых актаў па эканамічных пытаннях;
- праводзіць папярэднюю экспертызу праектаў нарматыўных актаў, якая забяспечвае адпаведнасць гэтых актаў нормам міжнароднага права, гэтаму дагавору, двухбаковым і шматбаковым пагадненням.

ГЛАВА VII. ІНСТЫТУТЫ (ОРГАНЫ) ЭКАНАМІЧНАГА САЮЗА

Артыкул 27

Для забеспячэння дзейнасці Эканамічнага саюза Дагаворныя Бакі выкарыстоўваюць існуючыя і ствараюць новыя сумесныя выканаўчыя і каардынацыйныя інстытуты.

Рашэнні Савета кіраўнікоў дзяржаў і Савета кіраўнікоў урадаў па пытаннях функцыяніравання Эканамічнага саюза прымаюцца з агульнай згоды — кансенсусам. Любая дзяржава можа заявіць аб сваёй незацікаўленасці ў тым або іншым пытанні, што не павінна разглядацца ў якасці перашкоды для прыняцця рашэння.

Артыкул 28

Парадак фарміравання, функцыянавання і фінансавання інстытутаў Эканамічнага саюза, каардынацыя іх дзейнасці з дзейнасцю эканамічных органаў Садружнасці Незалежных Дзяржаў рэгламентуюцца асобнымі пагадненнямі.

ГЛАВА VIII. ЗАКЛЮЧНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

Артыкул 29

Членства ў Эканамічным саюзе цягне прыняцце поўнага аб'ёму абавязацельстваў і набыццё ўсіх правоў, прадугледжаных гэтым дагаворам, і не з'яўляецца перашкодай у ажыццяўленні эканамічных сувязей з дзяржавамі, якія не ўваходзяць у яго, а таксама эканамічнымі групоўкамі і суполкамі, калі гэта не супярэчыць інтарэсам Эканамічнага саюза.

Дагаворныя Бакі нясуць узаемную адказнасць за выкананне гэтага дагавора, устрымліваюцца ад любых крокаў, што ставяць пад пагрозу яго выкананне.

Артыкул 30

Дзяржаве, якая выказала гатоўнасць прыняць на сябе толькі частку абавязацельстваў па гэтаму дагавору, са згоды членаў Эканамічнага саюза можа быць прадастаўлены статус асацыіраванага члена. Умовы далучэння дзяржаў да Эканамічнага саюза на правах асацыіраванага члена вызначаюць члены Эканамічнага саюза.

Артыкул 31

Дагаворныя Бакі абавязваюцца вырашаць спрэчныя пытанні, звязаныя з тлумачэннем і выкананнем гэтага дагавора, шляхам перагавораў або шляхам звароту ў Эканамічны суд Садружнасці Незалежных Дзяржаў.

Калі Эканамічны суд прызнае, што якая-небудзь дзяржава — член Эканамічнага саюза не выканала аднаго з абавязацельстваў, якія ўскладаюцца на яе гэтым дагаворам, гэта дзяржава абавязана прыняць меры, звязаныя з выкананнем рашэння Эканамічнага суда.

Дагаворныя Бакі распрацуюць і заключаць спецыяльнае пагадненне аб парадку разгляду спрэчных пытанняў, звязаных з гаспадарчымі адносінамі суб'ектаў дзяржаў — членаў Эканамічнага саюза, а таксама аб сістэме санкцый за невыкананне прынятых абавязацельстваў.

Пры немагчымасці ўрэгуляваць спрэчныя пытанні шляхам перагавораў або праз Эканамічны суд Садружнасці Незалежных Дзяржаў Дагаворныя Бакі згадзіліся вырашаць іх у іншых міжнародных судовых органах у адпаведнасці з іх правіламі і працэдурамі.

Артыкул 32

Агаворкі да гэтага дагавора не дапускаюцца.

У гэты дагавор могуць быць унесены змяненні і дапаўненні з агульнай згоды Дагаворных Бакоў.

Артыкул 33

Дагавор заключаецца тэрмінам на 10 гадоў і будзе аўтаматычна прадаўжацца на наступныя пяцігадовыя перыяды, калі ні адзін з Дагаворных Бакоў не заявіць аб спыненні свайго ўдзелу ў ім.

Кожны Дагаворны Бок можа заявіць аб выхадзе з гэтага дагавора, паведаміўшы аб гэтым іншым Дагаворным Бакам не менш чым за 12 месяцаў.

Артыкул 34

Гэты дагавор падлягае ратыфікацыі падпісаўшымі яго Дагаворнымі Бакамі ў адпаведнасці з іх канстытуцыйнай працэдурай.

Гэты дагавор адкрыты для далучэння любой дзяржавы — удзельніцы Садружнасці Незалежных Дзяржаў, якая прызнае яго палажэнні, пры згодзе ўдзельнікаў дагавора.

Гэты дагавор уступае ў сілу пасля здачы дзяржаве-дэпазітарыю на захоўванне трэцяй ратыфікацыйнай граматы.

У адносінах да кожнай дзяржавы, якая ратыфікуе дагавор або далучыцца да яго пасля здачы дзяржаве-дэпазітарыю трэцяй ратыфікацыйнай граматы або акта аб далучэнні, дагавор уступіць у сілу на трыццаты дзень пасля здачы гэтай дзяржавай сваёй ратыфікацыйнай граматы або акта аб далучэнні.

Дзяржавай-дэпазітарыем гэтага дагавора з'яўляецца Рэспубліка Беларусь.

Афармлена ў г. Маскве 24 верасня 1993 г. у адным аўтэнтычным экземпляры на рускай мове. Аўтэнтычны экземпляр захоўваецца ў архіве Урада Рэспублікі Беларусь, які накіруе дзяржавам, што падпісалі гэты дагавор, яго завераную копію.

За Азербайджанскую Рэспубліку
Г. Аліеў

За Рэспубліку Малдова
М. Снегур

За Рэспубліку Арменія
Л. Тэр-Петрасян

За Расійскую Федэрацыю
Б. Ельцын

За Рэспубліку Беларусь
С. Шушкевіч

За Рэспубліку Казахстан
Н. Назарбаеў

За Кыргызскую Рэспубліку
А. Акаеў

За Рэспубліку Таджыкістан
Э. Рахмонаў

За Туркменістан
С. Ніязаў

За Рэспубліку Узбекістан
І. Карымаў

За Украіну
Л. Краўчук

Ведамасці ВС РБ. 1994. № 1. Арт. 6.

№ 65

ПАГАДНЕННЕ АБ ПЕРШАЧАРГОВЫХ МЕРАХ ПА АБАРОНЕ АХВЯР УЗБРОЕНЫХ КАНФЛІКТАЎ*

г. Масква *24 верасня 1993 г.*

Дзяржавы — удзельніцы гэтага пагаднення, далей — Бакі, глыбока занепакоеныя трывожнай сітуацыяй, якая склалася на значнай частцы тэрыторыі былога Саюза ССР у сувязі з узброенымі канфліктамі па нацыянальных, рэлігійных і палітычных матывах,

падкрэсліваючы неабходнасць абароны ахвяр узброеных канфліктаў і асоб, якія не ўдзельнічаюць ва ўзброеных канфліктах, перш за ўсё мірных жыхароў і ваеннаслужачых, якія не належаць да баявых фарміраванняў Бакоў, што канфліктуюць,

прымаючы пад увагу, што Бакі пацвердзілі свае абавязацельствы, якія вынікаюць з міжнародных дакументаў па правах чалавека,

грунтуючыся на гуманных прынцыпах і нормах Жэнеўскіх канвенцый аб абароне ахвяр вайны ад 12 жніўня 1949 г. і дадатковых пратаколаў да іх ад 8 чэрвеня 1977 г., а таксама на іншых абавязацельствах, што вынікаюць з палажэнняў і прынцыпаў міжнароднага гуманітарнага права,

рашуча асуджаючы грубыя парушэнні міжнароднага гуманітарнага права: прымяненне забароненых сродкаў і метадаў вядзення ваенных дзеянняў, напад на грамадзянскае насельніцтва і грамадзянскія аб'екты, узяцце заложнікаў, катаванні і іншыя віды замаху на чалавечую годнасць і да таго падобнае,

пацвярджаючы рашучасць пакласці канец узброеным канфліктам,

пагадзіліся аб ніжэйпададзеным:

---

* Ратыфікавана Вярхоўным Саветам РБ 17 кастрычніка 1994 г.

Артыкул 1

Бакі будуць супрацоўнічаць на двухбаковай і шматбаковай аснове ў прыняцці неабходных мер, накіраваных на прадухіленне парушэнняў правоў чалавека і нормаў гуманітарнага права ў рэгіёнах узброеных канфліктаў.

Артыкул 2

Бакі, калі яны яшчэ не ўдзельнічаюць у адпаведных міжнародных дагаворах, прыкладуць намаганні для найхутчэйшага афармлення праваперамнасці ў адносінах да міжнародных дагавораў былога Саюза ССР у галіне міжнароднага гуманітарнага права, якое накладвае абавязацельствы на дзяржавы і ўсіх удзельнікаў узброеных канфліктаў, і прывядуць сваё нацыянальнае заканадаўства ў адпаведнасць з нормамі і прынцыпамі міжнароднага гуманітарнага права.

Артыкул 3

Бакі, калі гэта яшчэ не зроблена, у магчыма больш кароткія тэрміны прымуць нацыянальныя заканадаўчыя акты, што гарантуюць сацыяльную абарону і пакрыццё матэрыяльнага ўрону асобам, якія пацярпелі ў выніку ўзброеных канфліктаў.

Артыкул 4

Бакі будуць прымаць неадкладныя ўзгодненыя меры для абароны асоб, незаконна пазбаўленых волі па прычынах, звязаных з узброеным канфліктам, незалежна ад таго, інтэрніраваны яны або затрыманы, а таксама для вяртання ваеннапалонных і безагаворачнага вызвалення заложнікаў.

Артыкул 5

Бакі будуць каардынаваць прадугледжаную гэтым пагадненнем узаемную дзейнасць па абароне ахвяр узброеных канфліктаў, прыцягваючы нацыянальныя арганізацыі Чырвонага Крыжа і Чырвонага Паўмесяца, Міжнародны камітэт Чырвонага Крыжа, Савет Міністраў абароны і іншыя органы Садружнасці, Камітэт па справах воінаў-інтэрнацыяналістаў пры Савеце кіраўнікоў урадаў, а таксама прадастаўляць зацікаўленым Бакам інфармацыю аб ахвярах узброеных канфліктаў, якія маюць патрэбу ў абароне і дапамозе.

Артыкул 6

Кожны Бок прыме ўсе неабходныя меры для спынення любых дзеянняў, што парушаюць міжнароднае гуманітарнае права, уключаючы прымяненне эфектыўных мер судовага праследавання і пакарання да асоб, якія арганізавалі, учынілі або загадалі ўчыніць дзеянне, што кваліфікуецца як ваеннае злачынства або злачынства супраць чалавецтва па міжнароднаму праву і/або нацыянальнаму заканадаўству.

Артыкул 7

Бакі будуць аказваць адзін аднаму неабходную дапамогу ў адносінах да абароны асабістых і маёмасных правоў ахвяр узброеных канфліктаў.

Артыкул 8

Спрэчкі адносна тлумачэння або прымянення гэтага пагаднення вырашаюцца шляхам перагавораў зацікаўленых Бакоў і іншымі агульнапрынятымі сродкамі мірнага вырашэння спрэчак, уключаючы пагаджальныя камісіі, якія ствараюцца па просьбе аднаго з Бакоў.

Артыкул 9

Гэта пагадненне адкрытае для далучэння іншых дзяржаў, якія падзяляюць яго мэты і прынцыпы.

Артыкул 10

Гэта пагадненне падлягае ратыфікацыі або зацвярджэнню ў адпаведнасці з унутранымі працэдурамі Бакоў.

Артыкул 11

Гэта пагадненне ўступае ў сілу пасля сканчэння 10 дзён з дня здачы на захаванне Дэпазітарыю трох ратыфікацыйных грамат або паведамленняў аб яго зацвярджэнні.

Аформлена ў г. Маскве 24 верасня 1993 г. у адным аўтэнтычным экземпляры на рускай мове. Аўтэнтычны экземпляр захоўваецца ў архіве Урада Рэспублікі Беларусь, які накіруе дзяржавам, што падпісалі гэта пагадненне, яго засведчаную копію.

За Азербайджанскую Рэспубліку
Г. Аліеў

За Рэспубліку Арменія
Л. Тэр-Петрасян

За Рэспубліку Беларусь
С. Шушкевіч

За Рэспубліку Казахстан
Н. Назарбаеў

За Кыргызскую Рэспубліку
А. Акаеў

За Рэспубліку Малдова
М. Снегур

За Расійскую Федэрацыю
Б. Ельцын

За Рэспубліку Таджыкістан
Э. Рахмонаў

За Туркменістан
С. Ніязаў

За Рэспубліку Узбекістан
І. Карымаў

За Украіну
Л. Краўчук

За Рэспубліку Грузія*

Ведамасці ВС РБ. 1994. № 28. Арт. 496.

* Прозвішча адсутнічае.

№ 66

ДАГАВОР ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ АБ СТАТУСЕ ВОІНСКІХ ФАРМІРАВАННЯЎ РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ СА СКЛАДУ СТРАТЭГІЧНЫХ СІЛ, ЧАСОВА РАЗМЕШЧАНЫХ НА ТЭРЫТОРЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ*

г. Масква *24 верасня 1993 г.*

Урад Рэспублікі Беларусь і Урад Расійскай Федэрацыі, якія ў далейшым называюцца Бакі,

кіруючыся міжнароднымі дагаворамі ў галіне стратэгічных наступальных узбраенняў, удзельнікамі якіх яны з'яўляюцца, упэўненыя ў неабходнасці развіцця сяброўскіх адносін і ўзаемавыгаднага супрацоўніцтва на аснове прынцыпаў і норм міжнароднага права,

імкнучыся да эфектыўнага выканання Пагаднення паміж Рэспублікай Беларусь і Расійскай Федэрацыяй аб Стратэгічных сілах, часова размешчаных на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, ад 20 ліпеня 1992 г.** дамовіліся аб наступным:

Артыкул 1

Для мэт гэтага дагавора ніжэй указаныя тэрміны азначаюць:

1. Воінскія фарміраванні Расійскай Федэрацыі са складу Стратэгічных сіл, часова размешчаных на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, якія называюцца ў далейшым «воінскія фарміраванні» — злучэнні, часці, прадпрыемствы і ўстановы Узброеных Сіл Расійскай Федэрацыі, указаныя ў дадатках 1 і 2 да Дагавора паміж Рэспублікай Беларусь і Расійскай Федэрацыяй аб каардынацыі дзейнасці ў ваеннай галіне ад 20 ліпеня 1992 г.

2. «Асобы, якія ўваходзяць у склад воінскіх фарміраванняў»:

а) ваеннаслужачыя, якія праходзяць ваенную службу ў складзе воінскіх фарміраванняў;

б) цывільны персанал (цывільныя асобы), які працуе ў воінскіх фарміраваннях, за выключэннем грамадзян Рэспублікі Беларусь;

в) асобы, не грамадзяне Рэспублікі Беларусь, камандзіраваныя ў воінскія фарміраванні.

3. «Члены сямей асоб, якія ўваходзяць у склад воінскіх фарміраванняў», — муж і жонка, дзеці, бацькі, а таксама іншыя асобы, што сумесна пражываюць з асобамі, якія ўваходзяць у склад воінскіх фарміраванняў, і знаходзяцца на іх утрыманні.

4. «Нерухомая маёмасць» — размешчаныя на прадастаўленых у часовае карыстанне зямельных участках будынкі, камунікацыі і пабудовы, якія знаходзяцца ў карыстанні воінскіх фарміраванняў, і прызначаныя для забяспечвання іх функцыяніравання.

---

* Ратыфікаваны Вярхоўным Саветам РБ 25 лістапада 1993 г.

** Гл. дак. № 26.

5. «Рухомая маёмасць» — маёмасць, якая знаходзіцца ў карыстанні воінскіх фарміраванняў і ўключае ў сябе ўсе віды ўзбраенняў, боепрыпасаў, ваеннай тэхнікі, у тым ліку транспартныя і іншыя матэрыяльна-тэхнічныя сродкі і запасы ваеннай маёмасці.

6. «Месца дыслакацыі» — тэрыторыя, на якой размяшчаюцца воінскія фарміраванні.

Артыкул 2

1. Воінскія фарміраванні, асобы, якія ўваходзяць у іх склад, і члены сямей гэтых асоб паважаюць суверэнітэт Рэспублікі Беларусь, выконваюць яе заканадаўства і не дапускаюць умяшання са свайго боку ў яе ўнутраныя справы.

2. Органы ўлады Рэспублікі Беларусь, кіруючыся заканадаўствам Рэспублікі Беларусь, паважаюць прававы стан воінскіх фарміраванняў, асоб, якія ўваходзяць у іх склад, членаў сямей гэтых асоб і не дапускаюць ніякіх дзеянняў, што перашкаджаюць выкананню воінскімі фарміраваннямі сваіх задач, пражыванню гэтых асоб на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, а таксама рэалізацыю імі сваіх правоў і абавязкаў, прымаюць неабходныя меры па забеспячэнні іх бяспекі, захаванні маёмасці, уключаючы меры па папярэджанні і спыненні любых супрацьпраўных дзеянняў у адносінах да воінскіх фарміраванняў, асоб, якія ўваходзяць у іх склад, і членаў сямей гэтых асоб.

3. Забеспячэнне ядзернай бяспекі ў воінскіх фарміраваннях на час знаходжання ядзернай зброі на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь ажыццяўляецца Расійскім Бокам. Кантроль выканання патрабаванняў ядзернай бяспекі ў воінскіх фарміраваннях праводзіцца камісіяй Расійскага Боку з удзелам спецыялістаў кампетэнтных органаў Беларускага Боку. Парадак удзелу спецыялістаў Беларускага Боку ўзгадняецца з Міністэрствам абароны Расійскай Федэрацыі.

4. Бакі забяспечваюць выкананне экалагічных патрабаванняў да размяшчэння, будаўніцтва, уводу ў эксплуатацыю і эксплуатацыю пабудоў і іншых аб'ектаў, а таксама іншых патрабаванняў у галіне навакольнага прыроднага асяроддзя, якія вызначаюцца заканадаўствам Рэспублікі Беларусь і ў адпаведнасці з пунктам 4 артыкула 2 Пагаднення паміж Рэспублікай Беларусь і Расійскай Федэрацыяй аб Стратэгічных сілах, часова размешчаных на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, ад 20 ліпеня 1992 г.

5. Расійскі Бок не перашкаджае правядзенню сумеснага абследавання стану навакольнага прыроднага асяроддзя ў месцах дыслакацыі воінскіх фарміраванняў ва ўзгодненых парадку і тэрмінах. Методыка абследавання навакольнага прыроднага асяроддзя ўзгадняецца кампетэнтнымі органамі Бакоў.

Артыкул 3

Штатная колькасць асабістага складу воінскіх фарміраванняў і месцы іх дыслакацыі, якія займаюцца імі на дзень падпісання гэтага дагавора,

захоўваюцца за гэтымі фарміраваннямі да іх вываду на тэрыторыю Расійскай Федэрацыі.

Артыкул 4

Фінансаванне расходаў на ўтрыманне воінскіх фарміраванняў ажыццяўляецца ў адпаведнасці з артыкулам 5 Пагаднення паміж Рэспублікай Беларусь і Расійскай Федэрацыяй аб Стратэгічных сілах, часова размешчаных на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, ад 20 ліпеня 1992 г.

Артыкул 5

1. Перамяшчэнні, звязаныя з вучэбна-баявой дзейнасцю, і вучэнні воінскіх фарміраванняў на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь па-за месцамі іх дыслакацыі ажыццяўляюцца на падставе планаў, узгодненых міністэрствамі абароны Бакоў.

2. Воінскія фарміраванні ажыццяўляюць меры па ахове і абароне ваенных аб'ектаў у месцах іх дыслакацыі і пры перамяшчэннях у адпаведнасці з парадкам, устаноўленым ва Узброеных Сілах Расійскай Федэрацыі.

Арганізацыя такіх мер узгадняецца з кампетэнтнымі органамі Беларускага Боку.

Артыкул 6

1. Палёты лятальных апаратаў воінскіх фарміраванняў выконваюцца ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Беларускі Бок не перашкаджае ажыццяўленню палётаў самалётаў, верталётаў і іншых лятальных апаратаў воінскіх фарміраванняў у паветранай прасторы Рэспублікі Беларусь.

2. Палёты выконваюцца па паветраных трасах, мясцовых паветраных лініях, у зонах і па маршрутах, узгодненых паміж кампетэнтнымі органамі Рэспублікі Беларусь і камандаваннем воінскіх фарміраванняў.

3. Парадак выканання палётаў лятальных апаратаў воінскіх фарміраванняў па планах вучэбна-баявой падрыхтоўкі і іншых палётаў у раёне аэрадромаў, пілатажных зонах, па маршрутах і на палігонах вызначаецца інструкцыямі па выкананні палётаў на аэрадромах і палігонах, зацверджанымі кампетэнтнымі органамі Бакоў.

4. Бакі супрацоўнічаюць у галіне забеспячэння бяспекі палётаў лятальных апаратаў. Парадак і формы такога супрацоўніцтва вызначаюцца асобнымі пагадненнямі.

Артыкул 7

Воінскія фарміраванні маюць права ўтрымліваць і выкарыстоўваць уласныя радыёэлектронныя аб'екты і сродкі. Парадак іх выкарыстання вызначаецца асобным пагадненнем.

Артыкул 8

1. Ваеннаслужачыя воінскіх фарміраванняў носяць устаноўленую для іх форму адзення, маюць і носяць табельную зброю ў адпаведнасці з парадкам, які існуе ва Узброеных Сілах Расійскай Федэрацыі.

2. Аўтамабільная, бранятанкавая і спецыяльная тэхніка воінскіх фарміраванняў павінна мець рэгістрацыйны нумар і выразны распазнавальны знак. Адзіныя рэгістрацыйныя нумары і знакі ўстанаўліваюцца камандаваннем воінскіх фарміраванняў і паведамляюцца кампетэнтным органам Рэспублікі Беларусь. Дзяржаўныя органы Рэспублікі Беларусь прызнаюць маючымі сілу вадзіцельскія пасведчанні, выдадзеныя дзяржаўнымі органамі былога Саюза ССР або Расійскай Федэрацыі асобам, якія ўваходзяць у склад воінскіх фарміраванняў, і членам іх сямей.

Артыкул 9

1. Беларускі Бок захоўвае за воінскімі фарміраваннямі права карыстання ваеннымі гарадкамі, аэрадромамі, вучэбнымі цэнтрамі і палямі, стацыянарнымі камандным пунктамі кіравання і сувязі з наяўнымі абсталяваннем і ўстаноўкамі, жылымі і іншымі будынкамі і пабудовамі, зямельнымі ўчасткамі, чыгуначнымі пад'язнымі пуцямі, сродкамі транспарту, паштовай, тэлеграфна-тэлефоннай і радыёсувязямі, а таксама электраэнергіяй, камунальна-бытавымі і іншымі паслугамі, якімі яны карысталіся да моманту падпісання гэтага дагавора.

2. Утрыманне ваенных гарадкоў, у тым ліку ваенных гарадкоў змешанага дыслацыравання воінскіх фарміраванняў з часцямі Узброеных Сіл Рэспублікі Беларусь, будынкаў і пабудоў воінскіх фарміраванняў і забеспячэнне іх усімі відамі кватэрнага і камунальна-бытавога забеспячэння ажыццяўляецца ў адпаведнасці з палажэннямі артыкула 5 Пагаднення паміж Рэспублікай Беларусь і Расійскай Федэрацыяй аб Стратэгічных сілах, часова размешчаных на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, ад 20 ліпеня 1992 г.

Артыкул 10

1. Бакі праводзяць інвентарызацыю ўсёй рухомай і нерухомай маёмасці воінскіх фарміраванняў у парадку і тэрміны, узгодненыя Бакамі. Маёмасць Расійскай Федэрацыі, якая ўвозіцца на тэрыторыю Рэспублікі Беларусь пасля падпісання Пагаднення паміж Рэспублікай Беларусь і Расійскай Федэрацыяй аб Стратэгічных сілах, часова размешчаных на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, ад 20 ліпеня 1992 г., з'яўляецца ўласнасцю Расійскай Федэрацыі.

2. Бакі вызначаюць пералік аб'ектаў і маёмасці, якія могуць быць у далейшым выкарыстаны з улікам іх узаемных інтарэсаў па асобных пагадненнях.

Артыкул 11

1. Бакі забяспечваюць усю паўнату палітычных, эканамічных, грамадзянскіх, сацыяльных, культурных правоў і свабод асоб, якія ўваходзяць у

склад воінскіх фарміраванняў, і членаў іх сямей у адпаведнасці з нормамі міжнароднага права, заканадаўства Рэспублікі Беларусь і заканадаўства Расійскай Федэрацыі.

2. Беларускі Бок прадастаўляе права набываць грамадзянства Рэспублікі Беларусь у адпаведнасці з яе заканадаўствам звольненым у запас або адстаўку ваеннаслужачым са складу воінскіх фарміраванняў і членам іх сямей.

Артыкул 12

1. Беларускі Бок захоўвае за асобамі, якія ўваходзяць у склад воінскіх фарміраванняў, і членамі іх сямей, у тым ліку якія выязджаюць за межы Рэспублікі Беларусь, права ўласнасці на маёмасць, што ім належыць, у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

2. Атрыманыя грашовыя сродкі за маёмасць, што ім належыць, выбываючыя ў Расію асобы, якія ўваходзяць у склад воінскіх фарміраванняў, і члены іх сямей могуць вывезці з Рэспублікі Беларусь, а таксама перавесці прыналежныя ім уклады і актывы ў банкаўскія ўстановы Расійскай Федэрацыі.

Артыкул 13

1. Беларускі Бок не будзе перашкаджаць пражыванню асоб, якія ўваходзяць у склад воінскіх фарміраванняў, і членаў іх сямей на жылой плошчы, што займаецца імі на момант падпісання гэтага дагавора.

2. Ваеннаслужачыя воінскіх фарміраванняў, не забяспечаныя жылой плошчай, а таксама прыбываючыя для праходжання воінскай службы на замену выбываючым, забяспечваюцца жылой плошчай у закрытых і адасобленых ваенных гарадках за кошт вызваляемай жылой плошчы, а таксама жылой плошчы, што арандуецца камандаваннем воінскіх фарміраванняў.

3. Расійскі Бок завяршае жыллёвае будаўніцтва, прадугледжанае планам Міністэрства абароны Расійскай Федэрацыі. У далейшым жыллёвае будаўніцтва ажыццяўляецца па ўзаемнаму ўзгадненню паміж міністэрствамі абароны Бакоў.

Артыкул 14

1. Асобы, якія ўваходзяць у склад воінскіх фарміраванняў, і члены іх сямей перасякаюць Дзяржаўную граніцу Рэспублікі Беларусь на бязвізавай аснове па прад'яўленні пасведчанняў асобы (ваенных білетаў, пашпартоў) пры наяўнасці адпускных або камандзіровачных пасведчанняў, а іх непаўналетнія дзеці — па запісе ў гэтых дакументах. Члены сямей прад'яўляюць таксама даведкі па ўстаноўленай форме.

2. Рэспубліка Беларусь прадастаўляе права асобам, якія ўваходзяць у склад воінскіх фарміраванняў, і членам іх сямей, што накіроўваюцца да новага месца службы або пастаяннага месца жыхарства, правозіць сваю маёмасць праз Дзяржаўную граніцу Рэспублікі Беларусь без абмежаванняў і спагнання пошлін, падаткаў і збораў.

3. Пропуск праз граніцу каманд, падраздзяленняў і часцей са складу воінскіх фарміраванняў ажыццяўляецца ў адпаведнасці з суправаджальнымі дакументамі, якія прад'яўляюцца старшымі каманд, камандзірамі часцей (падраздзяленняў).

4. Парадак пропуску воінскіх грузаў, мытнага і пагранічнага кантролю пры перасячэнні Дзяржаўнай граніцы Рэспублікі Беларусь вызначаецца асобным пагадненнем.

Артыкул 15

Пытанні юрысдыкцыі і ўзаемнай прававой дапамогі па справах, звязаных са знаходжаннем воінскіх фарміраванняў на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, рэгулююцца асобным пагадненнем.

Артыкул 16

1. Расійская Федэрацыя забяспечвае захаванасць у месцах дыслакацыі воінскіх фарміраванняў навакольнага прыроднага асяроддзя і ўсёй нерухомай маёмасці.

2. Расійская Федэрацыя кампенсуе матэрыяльны ўрон з дня падпісання Дагавора паміж Рэспублікай Беларусь і Расійскай Федэрацыяй аб каардынацыі дзейнасці ў ваеннай галіне ад 20 ліпеня 1992 г., калі ўрон будзе прычынены воінскімі фарміраваннямі або асобамі, якія ўваходзяць у іх склад, і членамі іх сямей установам, арганізацыям і грамадзянам Рэспублікі Беларусь або грамадзянам трэціх дзяржаў, што знаходзяцца на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, у памерах, устаноўленых рашэннем суда Рэспублікі Беларусь або Змешанай камісіяй, якая ствараецца ў адпаведнасці з артыкулам 19 гэтага дагавора.

3. Беларускі Бок кампенсуе матэрыяльны ўрон з дня падпісання Дагавора паміж Рэспублікай Беларусь і Расійскай Федэрацыяй аб каардынацыі дзейнасці ў ваеннай галіне ад 20 ліпеня 1992 г., калі ён будзе прычынены воінскім фарміраванням, а таксама асобам, якія ўваходзяць у іх склад, і членам іх сямей у выніку дзеянняў або бяздзейнасці дзяржаўных устаноў, арганізацый або грамадзян Рэспублікі Беларусь, а таксама дзяржаўных устаноў або грамадзян трэціх дзяржаў, у памерах, устаноўленых рашэннем суда Рэспублікі Беларусь або Змешанай камісіяй.

4. Асобы, якія ўваходзяць у склад воінскіх фарміраванняў, вінаватыя ў нанясенні ўрону навакольнаму прыроднаму асяроддзю Рэспублікі Беларусь, нясуць адказнасць у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

5. Спрэчкі, якія могуць узнікнуць па пытаннях кампенсацыі ўрону, падлягаюць разгляду Змешанай камісіяй або ў судзе Рэспублікі Беларусь.

6. Кампенсацыя ўрону праводзіцца вінаватым Бокам з дня ўступлення ў сілу рашэння суда або на працягу трох месяцаў з дня прыняцця рашэння Змешанай камісіяй.

Артыкул 17

Камунікацыйныя шляхі, тэрміны, парадак і ўмовы аплаты перавозак воінскіх фарміраванняў і воінскай маёмасці па тэрыторыі Рэспублікі Беларусь рэгулююцца Пагадненнем паміж Міністэрствам абароны Рэспублікі Беларусь і Міністэрствам абароны Расійскай Федэрацыі аб арганізацыі воінскіх міждзяржаўных чыгуначных перавозак і разліках за іх ад 29 снежня 1992 г.

Артыкул 18

Бакі назначаць сваіх упаўнаважаных для ўрэгулявання пытанняў, звязаных са знаходжаннем і вывадам воінскіх фарміраванняў.

Артыкул 19

1. Бакі ствараюць Змешаную камісію для вырашэння спрэчных пытанняў. Змешаная камісія працуе на аснове рэгламенту, распрацаванага Бакамі і зацверджанага ўпаўнаважанымі Бакоў. Гэтым жа рэгламентам вызначаецца і яе склад.

2. Змешаная камісія можа прыцягваць для вырашэння спрэчных пытанняў неабходных экспертаў кожнага з Бакоў.

3. У выпадку, калі Змешаная камісія не зможа вырашыць перададзенае на яе разгляд пытанне, то яно вырашаецца па дыпламатычных каналах у магчыма кароткі тэрмін.

4. Месцам знаходжання Змешанай камісіі вызначаецца г. Мінск.

Артыкул 20

Гэты дагавор падлягае ратыфікацыі і ўступае ў сілу ў дзень абмену ратыфікацыйнымі граматамі.

Артыкул 21

Гэты дагавор застаецца ў сіле на перыяд знаходжання на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь воінскіх фарміраванняў.

Здзейснена ў г. Маскве 24 верасня 1993 г. у двух экземплярах, кожны на беларускай і рускай мовах, прычым абодва тэксты маюць аднолькавую сілу.

За Урад Рэспублікі Беларусь
В. Кебіч

За Урад Расійскай Федэрацыі
В. Чарнамырдзін

Ведамасці ВС РБ. 1994. № 5. Арт. 40.

№ 67

ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ АБ ПАРАДКУ ВЫВАДУ ВОІНСКІХ ФАРМІРАВАННЯЎ РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ СА СКЛАДУ СТРАТЭГІЧНЫХ СІЛ, ЧАСОВА РАЗМЕШЧАНЫХ НА ТЭРЫТОРЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ, НА ТЭРЫТОРЫЮ РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ*

г. Масква *24 верасня 1993 г.*

Урад Рэспублікі Беларусь і Урад Расійскай Федэрацыі, якія ніжэй называюцца Бакі,

пацвярджаючы сваю прыхільнасць міжнародным дагаворам у галіне раззбраення і кантролю над узбраеннем, удзельнікамі якіх яны з'яўляюцца, у прыватнасці Дагавору паміж Саюзам Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік і Злучанымі Штатамі Амерыкі аб скарачэнні і абмежаванні стратэгічных наступальных узбраенняў ад 31 ліпеня 1991 г. і Пратаколу да гэтага дагавора, падпісанага ў Лісабоне 23 мая 1992 г.;

кіруючыся Пагадненнем паміж Рэспублікай Беларусь, Рэспублікай Казахстан, Расійскай Федэрацыяй і Украінай аб сумесных мерах у адносінах да ядзернай зброі ад 21 снежня 1991 г.**, Пагадненнем паміж дзяржавамі — удзельніцамі Садружнасці Незалежных Дзяржаў па Стратэгічных сілах ад 30 снежня 1991 г., Дагаворам паміж Рэспублікай Беларусь і Расійскай Федэрацыяй аб каардынацыі дзейнасці ў ваеннай галіне ад 20 ліпеня 1992 г. і Пагадненнем паміж Рэспублікай Беларусь і Расійскай Федэрацыяй аб Стратэгічных сілах, часова размешчаных на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, ад 20 ліпеня 1992 г.***, а таксама Дагаворам паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Урадам Расійскай Федэрацыі аб статусе воінскіх фарміраванняў Расійскай Федэрацыі са складу Стратэгічных сіл, часова размешчаных на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, ад 24 верасня 1993 г.****;

зыходзячы з добрасуседскіх адносін паміж Рэспублікай Беларусь і Расійскай Федэрацыяй,

пагадзіліся аб наступным:

Артыкул 1

1. Бакі ажыццяўляюць вывад воінскіх фарміраванняў Расійскай Федэрацыі са складу Стратэгічных сіл, часова размешчаных на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь і пералічаных у дадатках 1 і 2 да Дагавора паміж Рэспублікай Беларусь і Расійскай Федэрацыяй аб каардынацыі дзейнасці ў ваеннай галіне ад 20 ліпеня 1992 г., якія далей называюцца «воінскія фарміраванні», на тэрыторыю Расійскай Федэрацыі на працягу сямігадовага

---

* Ратыфікавана Вярхоўным Саветам РБ 25 лістапада 1993 г.

** Гл. дак. № 13.

*** Гл. дак. № 27.

**** Гл. дак. № 66.

перыяду ў адпаведнасці з графікам вываду, за выключэннем аб'ектаў Стратэгічных сіл, выкарыстанне якіх ва ўзаемных інтарэсах будзе рэгуляваць асобнымі пагадненнямі.

2. Графік вываду з тэрыторыі Рэспублікі Беларусь воінскіх фарміраванняў, які дадаецца да гэтага пагаднення, з'яўляецца яго неад'емнай часткай.

Артыкул 2

1. Воінскія фарміраванні выводзяцца на тэрыторыю Расійскай Федэрацыі ў існуючай спісачнай укамплектаванасці, за выключэннем ваеннаслужачых тэрміновай службы — грамадзян Рэспублікі Беларусь, а таксама афіцэраў, прапаршчыкаў, ваеннаслужачых звыштэрміновай службы, цывільнага персаналу і членаў іх сямей, якія абралі месцам жыхарства Рэспубліку Беларусь.

2. Пры вывадзе воінскіх фарміраванняў за межы Рэспублікі Беларусь ваеннаслужачыя тэрміновай службы — грамадзяне Рэспублікі Беларусь у складзе каманд накіроўваюцца на пункт прыёму Міністэрства абароны Рэспублікі Беларусь. Забеспячэнне гэтых ваеннаслужачых належнымі відамі забеспячэння і дакументамі праводзіцца воінскімі фарміраваннямі.

Артыкул 3

1. Нерухомая маёмасць пры вывадзе воінскіх фарміраванняў перадаецца Беларускаму Боку ў тэрміны, устаноўленыя для вываду кожнага фарміравання, у прыдатным для эксплуатацыі стане з улікам нарматыўных тэрмінаў яго службы і ў адпаведнасці з заключэннем інвентарызацыйнай камісіі.

2. Воінскія фарміраванні выводзяцца з іх рухомай маёмасцю згодна са штатна-табельнай укамплектаванасцю мірнага і ваеннага часу, якая ёсць у наяўнасці, за выключэннем тэхнікі і маёмасці стацыянарных аб'ектаў, што маюць ваеннае і народна-гаспадарчае прызначэнне, забяспечваюць іх функцыяніраванне і бяспеку, ва ўзгодненым Бакамі парадку.

Аднясенне маёмасці да штатна-табельнай у выніку змянення штатаў і табеляў да іх пасля 20 ліпеня 1992 г. у бок павелічэння ўзгадняецца Бакамі.

3. Мабілізацыйныя запасы для дадатковых воінскіх фарміраванняў па схеме мабілізацыйнага разгортвання перадаюцца Беларускаму Боку. Зрасходаваныя мабілізацыйныя запасы, якія падлягаюць перадачы, аднаўляюцца або кампенсуюцца Расійскім Бокам.

4. Прыём і перадача рухомай і нерухомай маёмасці воінскіх фарміраванняў ажыццяўляецца Расійскім Бокам Беларускаму Боку ва ўзгодненым Бакамі парадку. Для перадачы і прыёму рухомай і нерухомай маёмасці ствараецца паўнамоцная двухбаковая камісія.

Артыкул 4

1. Вывад кожнай воінскай часці са складу воінскіх фарміраванняў ажыццяўляецца пасля правядзення комплекснай экалагічнай экспертызы з удзелам прадстаўнікоў Расійскага Боку па ўзгодненых методыках.

2. Прыём-перадача аб'ектаў нерухомай маёмасці воінскіх фарміраванняў завяршаецца правядзеннем работ па рэкультывацыі і іншых неабходных мерапрыемстваў па правядзенні прыроднага асяроддзя ў месцах дыслакацыі воінскіх фарміраванняў у стан, які адпавядае экалагічным нормам.

3. Расійскі Бок абавязваецца кампенсаваць урон, нанесены навакольнаму прыроднаму асяроддзю і нерухомай маёмасці ў месцах дыслакацыі воінскіх фарміраванняў, у адпаведнасці з артыкулам 16 Дагавора паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Урадам Расійскай Федэрацыі аб статусе воінскіх фарміраванняў Расійскай Федэрацыі са складу Стратэгічных сіл, часова размешчаных на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, ад 24 верасня 1993 г.

Артыкул 5

1. Чыгуначныя перавозкі, звязаныя з вывадам воінскіх фарміраванняў з тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, ажыццяўляюцца на аснове Пагаднення паміж Міністэрствам абароны Рэспублікі Беларусь і Міністэрствам абароны Расійскай Федэрацыі аб арганізацыі воінскіх міждзяржаўных перавозак і разліках за іх ад 29 снежня 1992 г.

2. Пры вывадзе воінскіх фарміраванняў з тэрыторыі Рэспублікі Беларусь паветраным, аўтамабільным і іншым транспартам Міністэрства абароны Расійскай Федэрацыі ўзгадняе з Міністэрствам абароны Рэспублікі Беларусь аэрадромы пагрузкі, маршруты вываду, графікі руху калон, месцы адпачынку і раёны дазапраўкі тэхнікі, планы каменданцкай службы і сістэму кантролю.

Артыкул 6

Ядзерная бяспека ў ходзе вываду воінскіх фарміраванняў забяспечваецца Расійскім Бокам. Мерапрыемствы па вываду ядзерных боепрыпасаў узгадняюцца з Міністэрствам абароны Рэспублікі Беларусь загадзя.

Артыкул 7

Бакі сумесна забяспечваюць бяспеку і бесперашкоднасць руху транспарту па тэрыторыі Рэспублікі Беларусь у ходзе вываду воінскіх фарміраванняў у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 8

Рашэнне пытанняў, якія вынікаюць з выканання палажэнняў гэтага пагаднення, ажыццяўляецца Змешанай камісіяй, створанай у адпаведнасці з артыкулам 19 Дагавора паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Урадам Расійскай Федэрацыі аб статусе воінскіх фарміраванняў Расійскай Федэрацыі са складу Стратэгічных сіл, часова размешчаных на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, ад 24 верасня 1993 г.

Артыкул 9

Гэта пагадненне падлягае ратыфікацыі. Яно ўступае ў сілу ў дзень абмену ратыфікацыйнымі граматамі.

Артыкул 10

Гэта пагадненне застаецца ў сіле на перыяд знаходжання на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь воінскіх фарміраванняў.

Здзейснена ў г. Маскве 24 верасня 1993 г. у двух экземплярах, кожны на беларускай і рускай мовах, прычым абодва тэксты маюць аднолькавую сілу.

За Урад Рэспублікі Беларусь
В. Кебіч

За Урад Расійскай Федэрацыі
В. Чарнамырдзін

Ведамасці ВС РБ. 1994. № 5. Арт. 41.

№ 68

ЧАСОВАЕ ПАЛАЖЭННЕ АБ ДЗЕЙНАСЦІ КАРЭСПАНДЭНТАЎ СРОДКАЎ МАСАВАЙ ІНФАРМАЦЫІ ЗАМЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ НА ТЭРЫТОРЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

г. Мінск *18 кастрычніка 1993 г.**

Агульныя палажэнні

1. У інтарэсах свабоднага і шырокага распаўсюджвання ўсіх відаў інфармацыі на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь дазваляецца дзейнасць карэспандэнтаў сродкаў масавай інфармацыі замежных дзяржаў**, акрэдытаваных пры Міністэрстве замежных спраў.

2. Пад акрэдытаванымі замежнымі карэспандэнтамі разумеюцца прадстаўнікі інфармацыйных агенцтваў, газет, часопісаў, іншых перыядычных выданняў, радыё, тэлебачання, кінакампаній замежных краін, якія атрымалі акрэдытацыю ў адпаведнасці з працэдурай, прадугледжанай дадзеным Часовым палажэннем.

3. Акрэдытаванне замежных карэспандэнтаў ажыццяўляецца Міністэрствам замежных спраў*** на падставе пісьмовага звароту кіраўніцтва зацікаўленага сродку масавай інфармацыі замежнай дзяржавы. Акрэдытава-

* Дата зацвярджэння СМ РБ.
** Надалей — замежныя карэспандэнты.
*** Надалей — акрэдытуючы орган.

нымі ў якасці замежных карэспандэнтаў могуць быць як замежныя грамадзяне, так і грамадзяне Рэспублікі Беларусь.

4. Акрэдытаванне замежных карэспандэнтаў можа быць пастаянным і часовым.

Пастаяннае і часовае акрэдытаванне ажыццяўляецца акрэдытуючым органам у тэрміны, якія не перавышаюць двух месяцаў з дня атрымання пісьмовага звароту аб акрэдытаванні. Умовай пастаяннага акрэдытавання з'яўляецца працяглае знаходжанне (на тэрмін больш за 1 год) замежнага карэспандэнта на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь. Пастаянна акрэдытаваны замежны карэспандэнт атрымлівае ў акрэдытуючым органе пасведчанне аб пастаянным акрэдытаванні з тэрмінам дзеяння да двух гадоў.

Пасведчанне аб часовым акрэдытаванні з тэрмінам дзеяння да аднаго года выдаецца замежным карэспандэнтам, прыбыўшым у рэспубліку з мэтавым заданнем сваіх рэдакцый, а таксама прыбыўшым для замены на перыяд водпуску, хваробы, камандзіровак у іншыя краіны пастаянна акрэдытаванага замежнага карэспандэнта.

Акрэдытаванне замежных карэспандэнтаў, якія прыбываюць у Рэспубліку Беларусь для асвятлення міжнародных мерапрыемстваў, ажыццяўляецца Нацыянальным прэс-цэнтрам Рэспублікі Беларусь у адпаведнасці з пастановай Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 28 мая 1993 г. № 350.

5. Члены сем'яў пастаянна або часова акрэдытаваных замежных карэспандэнтаў могуць быць акрэдытаваны як замежныя карэспандэнты ў выпадку пісьмовага звароту кіраўніцтва адпаведнага сродку масавай інфармацыі замежнай дзяржавы ў акрэдытуючы орган.

6. Замежны карэспандэнт абавязаны не пазней чым за 15 дзён да заканчэння тэрміну дзеяння акрэдытацыйнага пасведчання звярнуцца ў акрэдытуючы орган з просьбай аб прадаўжэнні тэрміну дзеяння пасведчання.

7. У выпадку страты акрэдытацыйнага пасведчання замежны карэспандэнт абавязаны паведаміць аб тым, што здарылася, у акрэдытуючы орган. Пытанне аб выдачы дубліката разглядаецца гэтым органам на працягу 15 дзён.

8. Па заканчэнні сваёй дзейнасці ў Рэспубліцы Беларусь акрэдытаваныя замежныя карэспандэнты абавязаны здаць акрэдытацыйныя пасведчанні ў акрэдытуючы орган.

9. Кіруючыся артыкуламі 19 і 20 Міжнароднага пакта аб грамадзянскіх і палітычных правах, акрэдытуючы орган можа адмовіць замежнаму карэспандэнту ў акрэдытацыі або спыніць дзеянне раней выдадзенага пасведчання.

Асноўныя правы і абавязкі замежных карэспандэнтаў

10. Замежныя карэспандэнты і члены іх сем'яў, маючыя замежнае грамадзянства, карыстаюцца правамі, прадугледжанымі Законам Рэспублікі Беларусь «Аб прававым становішчы замежных грамадзян і асоб без грамадзянства ў Рэспубліцы Беларусь», дадзеным Часовым палажэннем і ад-

паведнымі міжнароднымі дагаворамі, удзельнікам якіх з'яўляецца Рэспубліка Беларусь.

11. Акрэдытаваныя замежныя карэспандэнты маюць права ўвозіць на мытную тэрыторыю Рэспублікі Беларусь і вывозіць за яе межы прызначаную для асабістага карыстання і ажыццяўлення сваёй прафесійнай дзейнасці маёмасць, друкаваныя і іншыя матэрыялы ў адпаведнасці з мытным заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

12. Акрэдытаваныя замежныя карэспандэнты маюць права перадачы ў прадстаўляемыя імі сродкі масавай інфармацыі любой, звязанай з іх прафесійнай дзейнасцю інфармацыі вуснага, пісьмовага або аўдыёвізуальнага характару праз наяўныя ў рэспубліцы каналы сувязі з замежнымі краінамі.

13. Акрэдытаваным замежным карэспандэнтам забяспечваецца ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь павага іх аўтарскіх правоў і права бесперашкодна займацца сваёй прафесійнай дзейнасцю.

14. Акрэдытаваныя замежныя карэспандэнты могуць запрашаць праз акрэдытуючы орган грамадзян замежных дзяржаў у якасці сваіх асабістых гасцей у парадку, устаноўленым для дыпламатычных работнікаў краіны грамадзянства замежных карэспандэнтаў.

15. Акрэдытаваныя замежныя карэспандэнты маюць права на стварэнне на тэрыторыі рэспублікі прафесійнай асацыяцыі, якая дзейнічае на аснове зацверджанага яе членамі статута і ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

16. Акрэдытаваныя замежныя карэспандэнты і члены іх сем'яў, карыстаючыся прадастаўляемымі ім для ажыццяўлення сваёй прафесійнай дзейнасці пэўнымі правамі і льготамі, абавязаны паважаць Канстытуцыю Рэспублікі Беларусь, а таксама захоўваць заканадаўства Рэспублікі Беларусь.

Акрэдытуючы орган у выпадку парушэння замежным карэспандэнтам заканадаўства Рэспублікі Беларусь і дадзенага Часовага палажэння можа папярэдзіць або пазбавіць яго акрэдытавання.

17. Акрэдытаваныя замежныя карэспандэнты, якія на законных падставах ажыццяўляюць сваю прафесійную дзейнасць, не могуць быць пазбаўлены акрэдытавання або выдвараны з Рэспублікі Беларусь на падставе зместу іх рэпартажаў або матэрыялаў у прадстаўляемых імі органах інфармацыі.

18. У выпадку пазбаўлення замежнага карэспандэнта акрэдытавання акрэдытуючы орган паведамляе яму аб прычынах такога рашэння. Карэспандэнт можа звярнуцца з просьбай аб пераглядзе прынятага рашэння ў акрэдытуючы орган, заключэнне якога па дадзеным пытанні з'яўляецца канчатковым.

Доступ да крыніц інфармацыі

19. Доступ акрэдытаваным замежным карэспандэнтам да крыніц інфармацыі ажыццяўляецца ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам Рэспублікі Беларусь, а таксама міжнароднымі дагаворамі, удзельнікам якіх з'яўляецца Рэспубліка Беларусь.

20. Акрэдытаваным замежным карэспандэнтам забяспечваецца доступ на прэс-канферэнцыі, а таксама па меры неабходнасці на іншыя афіцыйныя мерапрыемствы.

Перамяшчэнне замежных карэспандэнтаў па тэрыторыі Рэспублікі Беларусь

21. Акрэдытаваныя замежныя карэспандэнты маюць права на перамяшчэнне па ўсёй тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, калі іншы парадак не ўстаноўлены для супрацоўнікаў дыпламатычных прадстаўніцтваў краін іх грамадзянства. Паведамленне аб мяркуемай паездцы ажыццяўляецца замежным карэспандэнтам праз акрэдытуючы орган за 48 гадзін да даты паездкі. Адсутнасць пярэчанняў з боку акрэдытуючага органа разглядаецца як згода на паездку.

Тэхнічныя супрацоўнікі і абслуговы персанал

22. Акрэдытаваныя замежныя карэспандэнты могуць наймаць на работу ў якасці тэхнічных супрацоўнікаў і абслуговага персаналу грамадзян Рэспублікі Беларусь. Пры найме на работу ў якасці тэхнічных супрацоўнікаў і абслуговага персаналу грамадзян замежных дзяржаў уезд і рэгістрацыя іх ажыццяўляюцца з дазволу акрэдытуючага органа.

23. Тэхнічныя супрацоўнікі і абслуговы персанал рэгіструюцца акрэдытуючым органам і атрымліваюць спецыяльныя пасведчанні з тэрмінам дзеяння да аднаго года, якія пры неабходнасці могуць прадаўжацца. У выпадку страты тэхнічным супрацоўнікам свайго пасведчання акрэдытаваны замежны карэспандэнт, які наняў яго на работу, абавязаны паведаміць аб гэтым у акрэдытуючы орган. Пытанне аб выдачы дубліката павінна разглядацца на працягу 15 дзён з дня звароту ў акрэдытуючы орган.

24. Тэхнічныя супрацоўнікі і абслуговы персанал не могуць займацца журналісцкай дзейнасцю.

Візавыя пытанні і легалізацыя знаходжання замежных карэспандэнтаў у Рэспубліцы Беларусь

25. Уязныя візы замежным карэспандэнтам выдаюцца дыпламатычнымі прадстаўніцтвамі, консульскімі ўстановамі Рэспублікі Беларусь за мяжой пры згодзе акрэдытуючага органа на іх акрэдытаванне ў тэрміны, якія не перавышаюць, як правіла, аднаго месяца з дня звароту.

26. Пры неабходнасці часовай замены акрэдытаванага замежнага карэспандэнта ўязныя візы асобам, якія прыязджаюць на іх замену, выдаюцца пры згодзе акрэдытуючага органа на прынцыпах узаемнасці ў тэрміны, якія не перавышаюць, як правіла, 15 дзён з дня пісьмовага звароту ў дыпламатычнае прадстаўніцтва або консульскую ўстанову Рэспублікі Беларусь у адпаведнай краіне.

27. Акрэдытаваным замежным карэспандэнтам, незалежна ад іх пастаяннага месца пражывання, выдаюцца шматразовыя ўязныя-выязныя візы

на тэрмін да аднаго года, калі іншае не ўстаноўлена міжнароднымі дагаворамі Рэспублікі Беларусь.

Выдача шматразовых віз за мяжой ажыццяўляецца дыпламатычнымі прадстаўніцтвамі, консульскімі ўстановамі або паўнамоцнымі прадстаўнікамі Рэспублікі Беларусь па ўказанні акрэдытуючага органа.

Збор пастаноў Урада РБ. 1993. № 30. Арт. 581.

№ 69

ДАГАВОР ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РЭСПУБЛІКАЙ БАЛГАРЫЯ АБ ДРУЖАЛЮБНЫХ АДНОСІНАХ І СУПРАЦОЎНІЦТВЕ *

г. Сафія *19 кастрычніка 1993 г.*

Рэспубліка Беларусь і Рэспубліка Балгарыя, якія далей называюцца «Дагаворныя Бакі»,

грунтуючыся на традыцыях дружалюбных адносін паміж народамі абедзвюх дзяржаў,

улічваючы настаўшыя змяненні ў Еўропе, а таксама працэсы радыкальных дэмакратычных перамен у Рэспубліцы Беларусь і Рэспубліцы Балгарыя,

будучы перакананымі ў неабходнасці ўнесці свой уклад у стварэнне новай аб'яднанай Еўропы як кантынента міру, бяспекі і супрацоўніцтва,

кіруючыся агульнапрызнанымі прынцыпамі і нормамі міжнароднага права, перш за ўсё прынцыпамі Статута Арганізацыі Аб'яднаных Нацый, і згодна з палажэннямі, зафіксаванымі ў Хельсінкскім Заключным Акце, Парыжскай хартыі для новай Еўропы і іншых дакументах Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе,

пацвярджаючы, што павага правоў чалавека і асноўных свабод з'яўляецца неад'емнай умовай умацавання міру і бяспекі,

перакананыя ў тым, што супрацоўніцтва паміж абедзвюма дзяржавамі на аснове ўзаемнай павагі і раўнапраўя адпавядае інтарэсам іх народаў і служыць стварэнню якасна новых адносін паміж імі,

дамовіліся аб ніжэйпададзеным:

Артыкул 1

Дагаворныя Бакі будуць ажыццяўляць дружалюбнае супрацоўніцтва ў духу ўзаемнай павагі, добрасуседства і партнёрства. Яны кіруюцца ў сваіх узаемаадносінах прынцыпамі суверэннай роўнасці, непрымянення сілы або

* Дагавор ратыфікаваны Вярхоўным Саветам РБ 4 кастрычніка 1994 г. Уступіў у сілу 20 снежня 1994 г.

пагрозы сілай, непарушнасці граніц, тэрытарыяльнай цэласнасці і палітычнай незалежнасці, мірнага ўрэгулявання спрэчак, неўмяшання ва ўнутраныя справы, павагі правоў чалавека і асноўных свабод, раўнапраўя і права народаў на самавызначэнне, супрацоўніцтва паміж дзяржавамі і добрасумленнага выканання абавязацельстваў па міжнароднаму праву.

Артыкул 2

Дагаворныя Бакі пацвярджаюць неабходнасць вырашэння ўсіх спрэчак, якія маглі б узнікнуць выключна мірнымі сродкамі з выкарыстаннем адпаведных механізмаў Арганізацыі Аб'яднаных Нацый. Яны будуць прыкладаць намаганні дзеля павышэння ролі Арганізацыі Аб'яднаных Нацый як гаранта міжнароднага міру і бяспекі.

Артыкул 3

Дагаворныя Бакі будуць усяляк садзейнічаць умацаванню бяспекі і развіццю супрацоўніцтва ў Еўропе з мэтай стварэння эфектыўнай агульнаеўрапейскай сістэмы бяспекі. У гэтых мэтах яны будуць падтрымліваць стварэнне і дзейнасць пастаянных інстытутаў і органаў Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе, а таксама садзейнічаць стварэнню адзінай агульнаеўрапейскай прасторы ва ўсіх яе вымярэннях.

Дагаворныя Бакі пацвярджаюць, што іх бяспека неразрыўна звязана з бяспекай усіх дзяржаў — удзельніц Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе.

Артыкул 4

Дагаворныя Бакі будуць уносіць свой уклад ва ўмацаванне стабільнасці і давер'я на еўрапейскім кантыненце на двухбаковай і шматбаковай аснове. Яны будуць прыкладаць намаганні да скарачэння ўзбраенняў і ўзброеных сіл у Еўропе да як мага больш нізкага і збалансаванага ўзроўню пад эфектыўным кантролем.

Дагаворныя Бакі будуць садзейнічаць далейшаму ўмацаванню рэжыму нераспаўсюджання і кантролю над ядзернымі ўзбраеннямі, а таксама садзейнічаць працэсу раззбраення ў галіне хімічнай і іншых відаў зброі масавага знішчэння.

Артыкул 5

Дагаворныя Бакі не будуць выкарыстоўваць самі і не дапусцяць, каб іх тэрыторыя была выкарыстана ў мэтах агрэсіі альбо варожай дзейнасці супраць другога Дагаворнага Боку.

У выпадку, калі адзін з Дагаворных Бакоў стане аб'ектам узброенага нападу, другі Дагаворны Бок не будзе аказваць агрэсару ніякай дапамогі ці падтрымкі і будзе садзейнічаць таму, каб канфлікт быў урэгуляваны ў адпаведнасці з прынцыпамі Статута Арганізацыі Аб'яднаных Нацый і дакументаў Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе.

Вышэйуказаныя абавязацельствы не закранаюць правоў і абавязацельстваў Дагаворных Бакоў па Статуту Арганізацыі Аб'яднаных Нацый.

Артыкул 6

У выпадку ўзнікнення сітуацыі, якая, на думку аднаго з Дагаворных Бакоў, уяўляе пагрозу яго бяспецы альбо пагрозу міру і бяспецы ў Еўропе, Дагаворныя Бакі праводзяць неадкладна кансультацыі аб магчымых шляхах урэгулявання такой сітуацыі ў адпаведнасці са Статутам Арганізацыі Аб'яднаных Нацый, Хельсінкскім Заключным Актам і іншымі дакументамі Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе.

Артыкул 7

Дагаворныя Бакі будуць усяляк садзейнічаць развіццю рэгулярных кантактаў паміж іх органамі дзяржаўнай улады і кіравання, у тым ліку на вышэйшым узроўні. Яны надаюць асаблівае значэнне ўзаемным міжпарламенцкім сувязям.

Міністры замежных спраў будуць праводзіць рэгулярныя кансультацыі па пытаннях, якія прадстаўляюць узаемны інтарэс.

Кіраўнікі іншых міністэрстваў і ведамстваў, у тым ліку і міністэрстваў абароны, таксама будуць праводзіць рэгулярныя кансультацыі.

Дагаворныя Бакі будуць садзейнічаць развіццю прамых кантактаў паміж адміністрацыйна-тэрытарыяльнымі адзінкамі.

Артыкул 8

Дагаворныя Бакі будуць усяляк садзейнічаць пашырэнню кантактаў паміж іх грамадзянамі як на індывідуальнай аснове, так і па лініі дзяржаўных, грамадскіх і іншых арганізацый.

Дагаворныя Бакі будуць садзейнічаць развіццю сувязей паміж палітычнымі партыямі і іншымі грамадскімі арганізацыямі.

Артыкул 9

Дагаворныя Бакі будуць удзяляць асаблівую ўвагу развіццю ўзаемавыгаднага супрацоўніцтва ў галіне эканомікі. Першачарговае значэнне яны будуць надаваць удасканаленню механізма ўзаемных эканамічных сувязей, набліжаючы іх па ўсяму комплексу да працэсаў сусветнай гаспадаркі, а таксама да практыкі і нормаў сусветнага рынку.

Дагаворныя Бакі будуць імкнуцца да захавання і развіцця традыцыйных эканамічных і гандлёвых сувязей, якія склаліся паміж імі, з улікам патрэбнасцей і рэальных магчымасцей абедзвюх дзяржаў.

Кіруючыся сваім унутраным заканадаўствам, зыходзячы з міжнародных абавязацельстваў і ўлічваючы мэты гэтага дагавора, Дагаворныя Бакі будуць забяспечваць спрыяльныя эканамічныя, фінансавыя, падатковыя і юрыдычныя ўмовы для прадпрымальніцкай і іншай гаспадарчай дзейнасці на сваёй тэрыторыі для юрыдычных і фізічных асоб другога Дагаворнага

Боку, уключаючы стымуляванне і абарону ўзаемных інвестыцый. Яны не будуць прымяняць ва ўзаемным эканамічным супрацоўніцтве дыскрымінацыйных мер. З гэтай мэтай Дагаворныя Бакі будуць садзейнічаць заключэнню адпаведных пагадненняў.

Дагаворныя Бакі будуць абменьвацца інфармацыяй і супрацоўнічаць у галіне канверсіі ваеннай вытворчасці.

У мэтах разгляду спосабаў і ўмоў рэалізацыі задач, якія звязаны з эканамічным супрацоўніцтвам абедзвюх дзяржаў і ўваходзяць у кампетэнцыю дзяржаўных органаў, Дагаворныя Бакі лічаць неабходным стварыць міжурадавую камісію.

Артыкул 10

Дагаворныя Бакі будуць садзейнічаць стварэнню належных умоў для эфектыўнага супрацоўніцтва ў галіне фундаментальных і прыкладных навук, перадавых тэхнікі і тэхналогій, уключаючы забеспячэнне бяспекі пры выкарыстанні атамнай энергіі ў мірных мэтах, а таксама для падтрымкі непасрэдных сувязей і сумесных ініцыятыў вучоных, даследчыкаў, навукова-даследчых інстытутаў абедзвюх дзяржаў.

Артыкул 11

Дагаворныя Бакі будуць пашыраць супрацоўніцтва ў галіне аховы і паляпшэння стану навакольнага асяроддзя, прадухілення трансгранічных забруджванняў, памяншэння і ліквідацыі вынікаў аварый і стыхійных бедстваў, рацыянальнага выкарыстання прыродных рэсурсаў, пашырэння сферы экалагічна чыстых вытворчасцей, правядзення высокаэфектыўных прыродаахоўных і аднаўленчых мерапрыемстваў.

Дагаворныя Бакі з улікам сваіх магчымасцей будуць супрацоўнічаць у вырашэнні глабальных экалагічных праблем і ў асаблівасці еўрапейскіх.

Дагаворныя Бакі, усведамляючы маштабы катастрофы на Чарнобыльскай АЭС, будуць супрацоўнічаць на двухбаковай і шматбаковай аснове ў мэтах мінімізацыі і ліквідацыі яе вынікаў. Яны абавязваюцца неадкладна інфармаваць адзін аднаго аб выпадках узнікнення або небяспецы з'яўлення радыеактыўнай, хімічнай, біялагічнай пагрозы.

Артыкул 12

Дагаворныя Бакі вывучаць магчымасці і прымуць неабходныя меры па інтэнсіфікацыі супрацоўніцтва ў галіне энергетыкі з прымяненнем рэсурсазберагальных тэхналогій.

Дагаворныя Бакі будуць садзейнічаць пашырэнню супрацоўніцтва ў сферы транспартных камунікацый, уключаючы транзіт асоб і грузаў праз тэрыторыю другога Дагаворнага Боку.

Дагаворныя Бакі будуць пашыраць, удасканальваць і забяспечваць сумяшчальнасць тэлеграфна-тэлефоннай і паштовай сувязі, а таксама развіваць супрацоўніцтва ў галіне электроннай апрацоўкі даных.

Артыкул 13

Дагаворныя Бакі разглядаюць пашырэнне і паглыбленне традыцыйных культурных сувязей як неад'емную частку еўрапейскага культурнага здабытку і натуральную патрэбнасць іх народаў. Яны будуць умацоўваць і развіваць супрацоўніцтва ў галіне культуры, навукі, адукацыі і інфармацыі.

Дагаворныя Бакі забяспечаць сваім грамадзянам шырокі доступ да культуры, твораў мастацтва і літаратуры, сродкаў масавай інфармацыі другога Дагаворнага Боку і будуць падтрымліваць накіраваныя на гэта дзяржаўныя, грамадскія і індывідуальныя ініцыятывы. Яны будуць заахвочваць супрацоўніцтва паміж установамі культуры і адукацыі, творчымі саюзамі, выдавецтвамі, сродкамі масавай інфармацыі, а таксама прамыя кантакты паміж музеямі, музычнымі і тэатральнымі калектывамі, дзеячамі мастацтва і культуры, заахвочваць вывучэнне моў другога Дагаворнага Боку.

Дагаворныя Бакі будуць аказваць адзін аднаму садзейнічанне ў справе захавання і вывучэння культурнага і мастацкага здабытку другога Дагаворнага Боку, уключаючы ахову помнікаў гісторыі і культуры, пошуку і вывучэння архіўных матэрыялаў, звязаных з гісторыяй абедзвюх дзяржаў.

Дагаворныя Бакі будуць супрацоўнічаць ва ўстанаўленні і захаванні месцаў пахавання грамадзян другога Дагаворнага Боку на сваёй тэрыторыі.

Па гэтых пытаннях могуць быць заключаны асобныя пагадненні.

Артыкул 14

Дагаворныя Бакі будуць супрацоўнічаць у галіне аховы здароўя, сацыяльнага забеспячэння, турызму і спорту і ствараць для гэтага неабходныя ўмовы.

Артыкул 15

Дагаворныя Бакі будуць супрацоўнічаць і ажыццяўляць абмен вопытам і інфармацыяй у справе барацьбы з правапарушэннямі, у асаблівасці з арганізаванай злачыннасцю, тэрарызмам, незаконным абарачэннем наркотыкаў, незаконнымі актамі, накіраванымі супраць бяспекі грамадзянскай авіяцыі і марскога суднаходства, і незаконным вывазам культурных каштоўнасцей. Яны будуць таксама прымаць сумесныя меры ў рамках міжнароднага супрацоўніцтва ў гэтых напрамках.

Дагаворныя Бакі будуць супрацоўнічаць па пытаннях узаемнай прававой дапамогі па грамадзянскіх, сямейных і крымінальных справах, а таксама ў галіне консульскіх адносін.

Артыкул 16

Дагаворныя Бакі будуць удасканальваць дагаворную базу сваіх узаемаадносін у адпаведнасці з развіццём сваіх палітычных, эканамічных, сацыяльных і прававых сістэм, а таксама з агульнымі дэмакратычнымі тэндэнцыямі развіцця ў Еўропе.

Артыкул 17

Гэты дагавор не закранае правоў і абавязацельстваў Дагаворных Бакоў па дзеючых двухбаковых і шматбаковых дагаворах, заключаных кожным з іх з іншымі дзяржавамі.

Артыкул 18

Гэты дагавор падлягае ратыфікацыі і ўступіць у сілу ў дзень абмену ратыфікацыйнымі граматамі, які адбудзецца ў г. Мінску.

Гэты дагавор заключаецца тэрмінам на дзесяць гадоў. Яго дзеянне будзе затым аўтаматычна прадоўжана на наступныя пяцігадовыя перыяды, калі ні адзін з Дагаворных Бакоў пісьмова не паведаміць другому Дагаворнаму Боку аб сваім жаданні дэнансаваць яго за адзін год да заканчэння адпаведнага тэрміну.

Артыкул 19

Гэты дагавор пасля ўступлення яго ў сілу будзе зарэгістраваны ў Сакратарыяце Арганізацыі Аб'яднаных Нацый у адпаведнасці з артыкулам 102 Статута Арганізацыі Аб'яднаных Нацый.

Афармлена ў г. Сафіі 19 кастрычніка 1993 г. у двух экземплярах, кожны на беларускай і балгарскай мовах, прычым абодва тэксты маюць аднолькавую сілу.

За Рэспубліку Беларусь
С. Шушкевіч

За Рэспубліку Балгарыя
Ж. Жэлеў

Ведамасці ВС РБ. 1994. № 28. Арт. 494.

№ 70

ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ АБ ВАЕННА-ТЭХНІЧНЫМ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ*

г. Масква *29 кастрычніка 1993 г.*

Правительство Республики Беларусь и Правительство Российской Федерации, в дальнейшем именуемые Сторонами,

исходя из положений Соглашения между Правительством Республики Беларусь и Правительством Российской Федерации о свободной торговле от 13 ноября 1992 г.**,

* Пагадненне ўступіла ў сілу 18 красавіка 1997 г.

** Дакумент не друкуецца.

учитывая взаимную заинтересованность в укреплении обороноспособности двух стран,

сознавая необходимость сохранения и развития сложившихся экономических связей между предприятиями и организациями Сторон,

согласились о нижеследующем:

Статья 1

Стороны через свои уполномоченные органы государственного управления будут принимать меры к осуществлению взаимовыгодного двустороннего военно-технического сотрудничества путем:

- сохранения и развития сложившихся кооперированных связей при разработке и производстве военной продукции;
- осуществления взаимных поставок военной продукции;
- предоставления услуг военного назначения.

С этой целью каждая из Сторон в соответствии со своим национальным законодательством обеспечит создание необходимых организационных, правовых и иных условий для заключения между уполномоченными хозяйствующими субъектами внешнеторговых контрактов по указанным направлениям военно-технического сотрудничества.

Статья 2

Взаимные разработки и поставки вооружения, боеприпасов и военной техники осуществляются на основе межправительственных соглашений, взаимные поставки запасных частей, комплектующих изделий, поставляемых по кооперации, учебного и вспомогательного имущества, а также услуг военного назначения осуществляются на основе контрактов, заключаемых уполномоченными хозяйствующими субъектами Сторон.

Номенклатура и объемы взаимных поставок продукции и услуг военного назначения, условия и формы расчетов по этим поставкам будут определяться ежегодными двусторонними межправительственными соглашениями, а также другими договорными документами, подписываемыми на основании этих соглашений.

Статья 3

Стороны не будут продавать или передавать третьей Стороне, в том числе иностранным физическим или юридическим лицам или международным организациям, поставленную одной Стороной другой Стороне военную продукцию и информацию по ней без предварительного письменного разрешения поставляющей Стороны.

Статья 4

Стороны обеспечат через свои уполномоченные внешнеэкономические и внешнеполитические органы государственного управления координацию и взаимодействие в области поставок продукции и услуг военного назначения третьим странам и международным организациям в целях оказания

содействия друг другу в обеспечении и защите взаимных интересов Сторон на основе положения о координации действий Сторон при осуществлении таких поставок, которое будет согласовано дополнительно соответствующими организациями Сторон.

При необходимости Стороны заключат соглашение о взаимных поставках военной продукции для целей реэкспорта.

Статья 5

При необходимости в целях реализации настоящего соглашения и других последующих договоренностей в области военно-технического сотрудничества Стороны согласуют вопросы, связанные с созданием соответствующей Белорусско-Российской межправительственной комиссии.

Статья 6

Все спорные вопросы, которые могут возникнуть между Сторонами при выполнении настоящего соглашения и других последующих договоренностей в области военно-технического сотрудничества, будут урегулированы путем взаимных переговоров.

Статья 7

Настоящее соглашение вступает в силу с даты обмена уведомлениями о выполнении внутригосударственных процедур, необходимых для его вступления в силу. Соглашение может быть изменено или дополнено по взаимному согласию Сторон. Все изменения и дополнения должны быть совершены в письменной форме.

Статья 8

Настоящее соглашение будет действовать в течение пяти лет и в последующем будет автоматически продлеваться каждый раз сроком на один год, если ни одна из Сторон не сделает письменного заявления о своем желании прекратить действие настоящего соглашения не позднее 6 месяцев до истечения очередного срока.

Совершено в г. Москве 29 октября 1993 г. в двух подлинных экземплярах, каждый на белорусском и русском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

За Правительство
Республики Беларусь
В. Кебич

Междунар. договоры. 1997. № 2. Ст. 6.

№ 71

ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ МЕРАХ ПА ЎПАРАДКАВАННІ ЎЗАЕМАЗВЯЗАНЫХ ПАСТАВАК ПРАДУКЦЫІ НА ЭКВІВАЛЕНТНАЙ АСНОВЕ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫЯЙ

г. Мінск *11 лістапада 1993 г.*

Нягледзячы на раней прынятыя Урадам рашэнні, накіраваныя на выкананне абавязацельстваў па пастаўцы прадукцыі на эквівалентнай аснове ў Расійскую Федэрацыю, у кастрычніку 1993 г. аб'ёмы адгрузкі яе Федэральнай кантрактнай карпарацыі «Раскантракт» знізіліся і не забяспечваюць пагашэння доўгу рэспублікі за атрыманую нафту.

Прычынай такога становішча з'явілася значная запазычанасць Міністэрства рэсурсаў прадпрыемствам-пастаўшчыкам рэспублікі, якая ўтварылася з прычыны сістэматычнага зрыву плацяжоў прадпрыемствамі, аб'яднаннямі і арганізацыямі Камітэта па нафце і хіміі пры Савеце Міністраў Рэспублікі Беларусь, Міністэрства сельскай гаспадаркі і харчавання, Міністэрства гандлю, Міністэрства хлебапрадуктаў і шэрагу іншых міністэрстваў і ведамстваў за пастаўленыя ім сыравіну і прадукцыю.

У мэтах бесперабойнага забеспячэння народнай гаспадаркі рэспублікі паліўна-энергетычнымі рэсурсамі ў асенне-зімовы перыяд Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Камітэту па нафце і хіміі пры Савеце Міністраў Рэспублікі Беларусь (Мардашову А. А.), Міністэрству сельскай гаспадаркі і харчавання (Мірачыцкаму Ф. У.), Міністэрству гандлю (Байдаку В. І.), Міністэрству хлебапрадуктаў (Якушаву М. С.), Белкаапсаюзу (Грышчанкову Р. З.), Міністэрству энергетыкі (Герасімаву В. В.), Міністэрству прамысловасці будаўнічых матэрыялаў (Майсяевічу А. Ф.), Міністэрству жыллёва-камунальнай гаспадаркі (Батуру Б. В.) забяспечыць да 15 лістапада 1993 г. пагашэнне іх прадпрыемствамі, аб'яднаннямі і арганізацыямі запазычанасці за пастаўленыя ім сыравіну і прадукцыю, і ў першую чаргу за нафту і нафтапрадукты.

Міністэрству фінансаў, Дзяржэканомплану сумесна з Беларускім акцыянерным камерцыйным аграпрамысловым банкам, Беларускім акцыянерным камерцыйным прамыслова-будаўнічым банкам і з удзелам Нацыянальнага банка вырашыць пытанне аб аказанні названым прадпрыемствам, аб'яднанням і арганізацыям фінансавай дапамогі і крэдытнай падтрымкі на льготных умовах.

2. Міністэрству рэсурсаў (Хрыпачу У. В.), Міністэрству сельскай гаспадаркі і харчавання (Мірачыцкаму Ф. У.), Дзяржаўнаму кімітэту па прамысловасці і міжгаліновых вытворчасцях (Куранкову У. І.), Камітэту па нафце і хіміі пры Савеце Міністраў Рэспублікі Беларусь (Мардашову А. А.), Беларускаму дзяржаўнаму канцэрну па вытворчасці і рэалізацыі тавараў лёгкай прамысловасці (Гулеву М. Ц.), Беларускаму вытворча-гандлёваму

канцэрну лясной, дрэваапрацоўчай і цэлюлозна-папяровай прамысловасці (Краўцову Л. С.) забяспечыць да 15 лістапада 1993 г. ліквідацыю дапушчанага ў кастрычніку адставання ў пастаўцы прадукцыі Федэральнай кантрактнай карпарацыі «Раскантракт».

3. Дзяржэканомплану (Лінгу С. С.), Міністэрству рэсурсаў (Хрыпачу У. В.), Міністэрству фінансаў (Янчуку С. П.) у 5-дзённы тэрмін унесці ва ўстаноўленым парадку прапановы па забеспячэнні збалансаванасці затрат на закупку прадукцыі ў прадпрыемстваў рэспублікі і выручкі ад рэалізацыі нафты, атрыманай ад Федэральнай кантрактнай карпарацыі «Раскантракт».

4. Дзяржэканомплану, Міністэрству фінансаў па ўзгадненні з Нацыянальным банкам у двухтыднёвы тэрмін падрыхтаваць і ўнесці ў Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь прапановы па ўпарадкаванні паставак прадукцыі на эквівалентнай аснове Федэральнай кантрактнай карпарацыі «Раскантракт», узмацненні эканамічнай зацікаўленасці гаспадарніцкіх суб'ектаў у іх павелічэнні, а таксама своечасовым ажыццяўленні ўнутрырэспубліканскіх разлікаў за гэту прадукцыю.

Кантроль за падрыхтоўкай прапаноў ускласці на ўпраўленне эканомікі Кіраўніцтва справамі Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь.

5. За непрыняцце мер па ліквідацыі запазычанасці за пастаўленыя рэспубліцы сыравіну і прадукцыю міністра рэсурсаў Шэпеля У. М., міністра сельскай гаспадаркі і харчавання Мірачыцкага Ф. У. і старшыню Камітэта па нафце і хіміі пры Савеце Міністраў Рэспублікі Беларусь Мардашова А. А. папярэдзіць.

Старшыня Савета Міністраў
Рэспублікі Беларусь
В. Кебіч

Кіраўнік спраў Савета Міністраў
Рэспублікі Беларусь
М. Каўко

Збор пастаноў Урада РБ. 1993. № 32. Арт. 624.

№ 72

ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ РАТЫФІКАЦЫІ ПАГАДНЕННЯ АБ ПРАКТЫЧНЫХ МЕРАХ ПА СТВАРЭННІ РУБЛЁВАЙ ЗОНЫ НОВАГА ТЫПУ

г. Мінск *18 лістапада 1993 г.*

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

Ратыфікаваць Пагадненне аб практычных мерах па стварэнні рублёвай зоны новага тыпу, падпісанае ў г. Маскве 7 верасня 1993 г.

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь
С. Шушкевіч

ПАГАДНЕННЕ

аб практычных мерах па стварэнні рублёвай зоны новага тыпу

Урады і цэнтральныя (нацыянальныя) банкі Рэспублікі Казахстан, Расійскай Федэрацыі, Рэспублікі Узбекістан, Рэспублікі Арменія, Рэспублікі Беларусь і Рэспублікі Таджыкістан, якія называюцца ў далейшым Бакамі,

кіруючыся Заявай кіраўнікоў дзяржаў Рэспублікі Казахстан, Расійскай Федэрацыі і Рэспублікі Узбекістан у сувязі са спыненнем абарачэння на тэрыторыі Расійскай Федэрацыі грашовых білетаў Дзяржбанка СССР і Банка Расіі ўзору 1961—1992 гг.,

выражаючы імкненне мець агульную грашовую сістэму з выкарыстаннем рубля — валюты Расійскай Федэрацыі ў якасці законнага плацежнага сродку на тэрыторыі Бакоў,

пагадзіліся аб наступным:

Артыкул 1

Бакі зыходзяць з таго, што неабходнай умовай стварэння рублёвай зоны новага тыпу з'яўляюцца ўзгодненасць па асноўных параметрах эканамічнай палітыкі дзяржаў — удзельніц пагаднення, уніфікацыя асноўных прынцыпаў мытнага, падатковага, бюджэтнага, банкаўскага і валютнага заканадаўства, метадаў грашова-крэдытнага рэгулявання, забеспячэнне свабоднага руху тавараў, інвестыцый і працоўнай сілы паміж тэрыторыямі Бакоў.

Пасля рэалізацыі кожным з Бакоў указаных перадумоў пераход на агульную з Расійскай Федэрацыяй грашовую сістэму будзе рэгулявацца і вызначацца асобнымі двухбаковымі пагадненнямі адпаведных дзяржаў і Расійскай Федэрацыі.

Урад Расійскай Федэрацыі і Цэнтральны банк Расіі прымаюць на сябе абавязацельства прадаставіць у распараджэнне Бакоў дзеючыя заканадаўчыя і нарматыўныя акты ў галіне фінансавага, грашова-крэдытнага, валютнага, мытнага рэгулявання не пазней 15 верасня 1993 г.

Артыкул 2

Першым крокам да стварэння рублёвай зоны новага тыпу стане забеспячэнне стабільнасці функцыяніравання існуючых грашовых сістэм Бакоў з выкарыстаннем у наяўным абарачэнні іх грашовых адзінак. Бакі абавязваюцца падтрымліваць устойлівы ў адносінах да рубля Расійскай Федэрацыі абменны курс валют у мэтах нармалізацыі гаспадарчых сувязей і паглыблення эканамічнай інтэграцыі і забяспечваць іх узаемную канверсуемасць (абарачальнасць).

У выпадку неабходнасці дзяржавы — удзельніцы гэтага пагаднення могуць уводзіць на працягу пераходнага перыяду ўласныя грашовыя знакі.

У пераходны перыяд грашова-крэдытныя адносіны Бакоў засноўваюцца на ўзаемным прызнанні грашовых знакаў, якія функцыяніруюць.

Артыкул 3

Механізм падтрымання ўстойлівасці абменных курсаў грашовых адзінак дзяржаў — удзельніц гэтага пагаднення ў адносінах да рубля Расійскай Федэрацыі забяспечваецца шляхам узгаднення Бакамі асноўных параметраў грашова-крэдытнай, фінансавай, валютнай і мытнай палітыкі, а таксама шляхам правядзення цэнтральнымі (нацыянальнымі) банкамі Бакоў узгодненых валютных інтэрвенцый на рынках.

Пры гэтым Бакі ў якасці асноўных паказчыкаў узгадняюць:

- аб'ём грашовай масы на тэрыторыі дзяржаў — удзельніц пагаднення;
- памеры дэфіцытаў кансалідаваных бюджэтаў;
- паказчыкі рэгулявання дзейнасці камерцыйных банкаў;
- працэнтныя стаўкі па крэдытах.

У двухбаковыя пагадненні з Расійскай Федэрацыяй могуць уключацца і іншыя паказчыкі.

Артыкул 4

Бакі, якія не знялі з абарачэння грашовыя білеты Дзяржбанка СССР і Банка Расіі ўзору 1961—1992 гг., могуць выкарыстоўваць гэтыя грашовыя білеты ў якасці законнага плацежнага сродку на сваёй тэрыторыі.

У выпадку неабходнасці для якога-небудзь з Бакоў увесці ў абарачэнне ўласныя грашовыя знакі ў якасці часовай меры гэты Бок прымае ўзгодненыя з іншымі Бакамі рашэнні, накіраваныя на недапушчэнне вывазу грашовых білетаў Дзяржбанка СССР і Банка Расіі ўзору 1961—1992 гг. са сваёй тэрыторыі на тэрыторыю дзяржаў, дзе гэтыя грашовыя білеты працягваюць выкарыстоўвацца ў якасці законнага плацежнага сродку.

Артыкул 5

Разлікі і плацяжы юрыдычных і фізічных асоб Бакоў ажыццяўляюцца ва ўстаноўленым парадку праз сістэму карэспандэнцкіх рахункаў камерцыйных і цэнтральных (нацыянальных) банкаў.

Артыкул 6

Бакі праводзяць адзіную палітыку ў адносінах да валют трэціх краін.

Артыкул 7

Бакі могуць прадастаўляць адзін аднаму ва ўстаноўленым парадку дзяржаўныя крэдыты на аснове міжурадавых пагадненняў.

Артыкул 8

Для забеспячэння ў пераходны перыяд узаемных разлікаў па негандлёвых аперацыях Бакі прымаюць на сябе абавязацельства прадаваць адзін аднаму нацыянальныя грашовыя знакі, у тым ліку грашовыя білеты Цэнтральнага банка Расійскай Федэрацыі ўзору 1993 г. і рублі ўзору 1961—1992 гг.

Памеры і парадак продажу і куплі валют, а таксама парадак звязаных з гэтым міжбанкаўскіх разлікаў вызначаюцца асобнымі двухбаковымі пагадненнямі Бакоў.

Артыкул 9

Бакі вызначаць умовы і парадак сумеснага забеспячэння ўстойлівасці агульнай валюты — рубля Расійскай Федэрацыі высокаліквіднымі актывамі прапарцыянальна памерам наяўнай грашовай эмісіі ў кожным з Бакоў, а таксама кіравання грашова-крэдытнымі адносінамі, агульныя правілы арганізацыі крэдытных, разліковых, касавых і валютных аперацый, банкаўскага і валютнага кантролю.

Артыкул 10

Усе пытанні, звязаныя са спыненнем абарачэння на тэрыторыі Бакоў грашовых білетаў Дзяржбанка СССР і Банка Расіі ўзору 1961—1992 гг. і заменай іх на рублі Расійскай Федэрацыі, Бакі будуць вырашаць на аснове двухбаковых пагадненняў адпаведных дзяржаў з Расійскай Федэрацыяй.

Артыкул 11

Гэта пагадненне не закранае ўсіх раней дасягнутых дамоўленасцей кожнага з Бакоў з іншымі дзяржавамі — рэспублікамі былога СССР па пытаннях грашова-крэдытных, фінансавых і валютных адносін.

Артыкул 12

Каардынацыю работ па рэалізацыі палажэнняў гэтага пагаднення Бакі даручаюць пастаянна дзеючым двухбаковым міжурадавым камісіям.

Артыкул 13

Гэта пагадненне дзейнічае з дня яго падпісання і ўступае ў сілу пасля яго ратыфікацыі ва ўстаноўленым парадку.

Артыкул 14

Гэта пагадненне адкрыта для далучэння да яго любой дзяржавы, якая прызнае яго палажэнні. Гэта далучэнне праводзіцца пры атрыманні згоды ўсіх удзельнікаў пагаднення.

Здзейснена ў Маскве 7 верасня 1993 г. у адным аўтэнтычным экземпляры на рускай мове. Аўтэнтычны тэкст захоўваецца ў архіве Урада Расійскай Федэрацыі, які накіруе дзяржавам, што падпісалі гэта пагадненне, яго засведчаную копію.

ПАДПІСАЛІ:

Рэспубліка Казахстан
Расійская Федэрацыя
Рэспубліка Узбекістан
Рэспубліка Арменія
Рэспубліка Беларусь
Рэспубліка Таджыкістан.

ЗАЯВА

кіраўнікоў урадаў Рэспублікі Арменія, Рэспублікі Беларусь, Рэспублікі Казахстан, Расійскай Федэрацыі, Рэспублікі Таджыкістан і Рэспублікі Узбекістан

Усведамляючы аб'ектыўную неабходнасць захавання агульнай эканамічнай прасторы, высокую ступень узаемазалежнасці нацыянальных эканомік і выражаючы імкненне мець агульную грашовую сістэму з выкарыстаннем рубля Расійскай Федэрацыі ў якасці законнага плацежнага сродку, урады Рэспублікі Арменія, Рэспублікі Беларусь, Рэспублікі Казахстан, Расійскай Федэрацыі, Рэспублікі Таджыкістан і Рэспублікі Узбекістан падпісалі 7 верасня 1993 г. у г. Маскве Пагадненне аб практычных мерах па стварэнні рублёвай зоны новага тыпу.

Дасягнутыя дамоўленасці дазволяць стварыць умовы для захавання традыцыйных гаспадарчых і іншых сувязей паміж прадпрыемствамі і насельніцтвам дзяржаў. На іх аснове будуць у найбліжэйшыя тэрміны заключаны двухбаковыя пагадненні, у якіх будуць вызначаны ўмовы новай рублёвай зоны і выпрацаваны механізмы збліжэння і уніфікацыі заканадаўства ў сферы грашова-крэдытных адносін.

Зроблены рэальны крок на шляху да паглыблення эканамічнай інтэграцыі шасці дзяржаў. Кіраўнікі ўрадаў Рэспублікі Арменія, Рэспублікі Беларусь, Рэспублікі Казахстан, Расійскай Федэрацыі, Рэспублікі Таджыкістан і Рэспублікі Узбекістан разглядаюць гэта пагадненне як важны элемент Эканамічнага саюза, дагавор аб якім адобрылі і маюць цвёрды намер падпісаць у найбліжэйшы час кіраўнікі дзяржаў іх краін.

Ведамасці ВС РБ. 1993. № 33. Арт. 434.

№ 73

ЗВАРОТ ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ ДА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА УКРАІНЫ

г. Мінск *3 снежня 1993 г.*

Паважаныя калегі!

21 кастрычніка бягучага года Вярхоўным Саветам Украіны прынята пастанова аб аднаўленні работы першага, другога і трэцяга блокаў Чарнобыльскай АЭС і тым самым, па сутнасці, перакрэслена прынятае ў 1991 г. рашэнне аб спыненні яе эксплуатацыі ў 1994 г.

Аварыя на Чарнобыльскай атамнай электрастанцыі, якая адбылася сем гадоў назад і стала самай буйной экалагічнай катастрофай у свеце, нанесла

непапраўны матэрыяльны і маральны ўрон народам Беларусі, Украіны, Расійскай Федэрацыі. Яны ў поўнай меры адчулі на сабе ўвесь цяжар яе вынікаў. Мільёны людзей у Беларусі расплачваюцца за гэта сваім здароўем.

Пераадоленне вынікаў чарнобыльскай катастрофы з'яўляецца асноўнай праблемай для нашай рэспублікі. З-за адсутнасці міжнародных прававых норм па пакрыцці нанесенага ўрону мы, пачынаючы з 1992 г., засталіся сам-насам з гэтай страшнай бядой. Каля 20 працэнтаў рэспубліканскага бюджэту расходуецца сёння на гэтыя мэты.

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь, усведамляючы сваю адказнасць за будучае беларускай нацыі, звяртаецца да Вярхоўнага Савета Украіны з заклікам яшчэ раз вярнуцца да гэтага пытання, каб разважліва асэнсаваць усе магчымыя вынікі прынятай пастановы, правесці сумесныя кансультацыі з парламентарыямі і навукоўцамі нашых краін. Спадзяёмся, што разам мы здолеем знайсці іншае рашэнне лёсу Чарнобыльскай АЭС, якая стала сімвалам экалагічнай небяспекі для ўсяго свету.

Красавік 1986 г. не павінен паўтарыцца. Яшчэ адна такая трагедыя здольная знішчыць нашы народы.

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь.

Ведамасці ВС РБ. 1994. № 4. Арт. 36.

№ 74
ПАГАДНЕННЕ АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ Ў ГАЛІНЕ ІНВЕСТЫЦЫЙНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ*

г. Ашгабат *24 снежня 1993 г.*

Дзяржавы — удзельніцы гэтага пагаднення, якія далей называюцца Бакі,

прызнаючы важнае значэнне паглыблення ўзаемавыгаднага эканамічнага супрацоўніцтва,

беручы пад увагу агульныя інтарэсы і перавагі ўзгодненых падыходаў пры распрацоўцы і правядзенні інвестыцыйнай палітыкі,

пагадзіліся аб ніжэйпададзеным:

Артыкул 1

Бакі супрацоўнічаюць у распрацоўцы і ажыццяўленні інвестыцыйнай палітыкі ў адносінах да сваіх гаспадарніцкіх суб'ектаў, а таксама гаспадарніцкіх суб'ектаў дзяржаў, якія не з'яўляюцца ўдзельнікамі гэтага па-

* Ратыфікавана Вярхоўным Саветам РБ 17 кастрычніка 1994 г.

гаднення, і міжнародных арганізацый з мэтай забеспячэння ўзаемнай абароны інтарэсаў Бакоў у гэтай галіне.

Артыкул 2

Інвестарамі кожнага Боку ў іншых дзяржавах, якія ўдзельнічаюць у гэтым пагадненні (далей — інвестары Бакоў), з'яўляюцца:

♦ юрыдычныя асобы, створаныя згодна з заканадаўствам аднаго з Бакоў і правамоцныя ажыццяўляць інвестыцыі;

♦ фізічныя асобы — грамадзяне Бакоў і грамадзяне іншых дзяржаў, якія пастаянна пражываюць на іх тэрыторыі, а таксама асобы без грамадзянства;

♦ дзяржавы — удзельніцы гэтага пагаднення і размешчаныя ў межах іх тэрыторыі дзяржаўныя і адміністрацыйна-тэрытарыяльныя ўтварэнні ў асобе ўпаўнаважаных імі юрыдычных і фізічных асоб у адпаведнасці з заканадаўствам Бакоў.

Артыкул 3

Інвестыцыямі Бакоў з'яўляюцца ўсе віды маёмасных, фінансавых, інтэлектуальных каштоўнасцей, якія ўкладваюцца інвестарамі Бакоў у аб'екты прадпрымальніцкай і іншых відаў дзейнасці ў мэтах атрымання прыбытку (даходу), дасягнення сацыяльнага эфекту.

Артыкул 4

Інвестары Бакоў ажыццяўляюць інвесціраванне на тэрыторыі іншых Бакоў шляхам:

♦ стварэння прадпрыемстваў, якія поўнасцю належаць інвестарам Бакоў, а таксама філіялаў такіх прадпрыемстваў;

♦ долевага ўдзелу ў прадпрыемствах, якія ствараюцца сумесна з юрыдычнымі і фізічнымі асобамі па месцы інвесціравання;

♦ набыцця прадпрыемстваў, будынкаў, збудаванняў, долей удзелу ў прадпрыемствах, паёў, акцый, аблігацый, а таксама каштоўных папер у адпаведнасці з нацыянальным заканадаўствам;

♦ іншай дзейнасці па ажыццяўленні інвестыцый, якая не супярэчыць заканадаўству, што дзейнічае на тэрыторыі дзяржавы па месцы інвесціравання.

Прадпрыемства з інвестыцыямі Бакоў можа ажыццяўляць любыя віды дзейнасці, якія адпавядаюць мэтам, прадугледжаным у статуце прадпрыемства, за выключэннем забароненых заканадаўствам дзяржавы па месцы інвесціравання.

Артыкул 5

Бакі ўпаўнаважваюць адпаведныя дзяржаўныя органы праводзіць кансультацыі і абмен інфармацыяй па пытаннях інвестыцыйнай дзейнасці пры распрацоўцы мер дзяржаўнага рэгулявання інвестыцыйных працэсаў

і механізма іх рэалізацыі, а таксама кансультацыі ў іншых неабходных выпадках.

Артыкул 6

Адносіны, звязаныя з інвестыцыямі Бакоў, рэгулююцца адпаведнымі палажэннямі заканадаўства дзяржавы па месцы інвесціравання, устаноўленымі для інвестараў гэтай дзяржавы, гэтым пагадненнем і іншымі пагадненнямі паміж яго ўдзельнікамі, а таксама міжнароднымі пагадненнямі, у якіх удзельнічаюць Бакі. Пры гэтым у ходзе далейшага ўдасканальвання заканадаўства Бакі будуць зыходзіць з таго, што прававы рэжым інвестыцый Бакоў, а таксама дзейнасці інвестараў па іх ажыццяўленні не могуць быць менш спрыяльнымі, чым рэжым для інвестыцыйнай дзейнасці юрыдычных і фізічных асоб дзяржавы па месцы інвесціравання.

Артыкул 7

Інвестыцыі, якія робяцца інвестарамі, указанымі ў артыкуле 2 гэтага пагаднення, на тэрыторыі Бакоў карыстаюцца поўнай і безумоўнай прававой абаронай дзяржавы па месцы інвесціравання, не падлягаюць нацыяналізацыі і не могуць быць падвергнуты рэквізіцыі, акрамя як у выключных прадугледжаных законамі выпадках. Рашэнні аб нацыяналізацыі і рэквізіцыі прымаюцца ў парадку, устаноўленым заканадаўствам дзяржавы па месцы інвесціравання. У такіх выпадках дзяржавай па месцы інвесціравання выплачваецца інвестарам Бакоў хуткая, адэкватная і эфектыўная кампенсацыя. Рашэнні аб задавальненні прэтэнзій інвестара ў выпадку нацыяналізацыі і рэквізіцыі могуць быць выражаны па пагадненні Бакоў або абскарджаны ў суды дзяржавы па месцы інвесціравання.

Інвестары Бакоў маюць права на пакрыццё страт, уключаючы ўпушчаную выгаду, прычыненых ім у выніку дзеянняў дзяржаўных органаў ці службовых асоб, што супярэчаць заканадаўству дзяржавы па месцы інвесціравання, а таксама з прычыны неналежнага ажыццяўлення такімі органамі або службовымі асобамі прадугледжаных заканадаўствам абавязкаў у адносінах да інвестараў Бакоў або прадпрыемстваў з гэтымі інвестыцыямі.

Артыкул 8

Інвестарам Бакоў пасля выплаты адпаведных падаткаў і збораў гарантуецца без перашкоды перавод у дзяржавы — удзельніцы гэтага пагаднення, а таксама ў іншыя дзяржавы прыбытку і іншых сум, атрыманых у сувязі з ажыццёўленымі імі інвестыцыямі, у тым ліку сум, прадугледжаных артыкулам 7 гэтага пагаднення.

Увоз і вываз валюты Бакоў і валюты іншых дзяржаў, плацежных дакументаў, каштоўных папер рэгламентуецца заканадаўствам аб валютным рэгуляванні дзяржавы па месцы інвесціравання.

Уклады ў статутны фонд прадпрыемства з інвестыцыямі Бакоў ацэньваюцца па ўзгадненні паміж яго ўдзельнікамі, а ў выпадку стварэння прадпрыемства, якое поўнасцю належыць інвестару (інвестарам) дзяржавы — удзельніцы гэтага пагаднення, ім самастойна.

Пры неабходнасці абгрунтаванасць праведзенай ацэнкі пацвярджаецца заключэннем аўдытарскіх арганізацый, якія атрымалі ў адпаведнасці з заканадаўствам дзяржавы па месцы інвесціравання дазвол на правядзенне такой ацэнкі.

Артыкул 9

Прыбытак і іншыя сумы, указаныя ў артыкуле 8 гэтага пагаднення, атрыманыя інвестарамі Бакоў у любой валюце з крыніц на тэрыторыі дзяржавы па месцы інвесціравання, могуць на яе тэрыторыі рэінвесціравацца або выкарыстоўвацца ў іншых мэтах у адпаведнасці з заканадаўствам гэтай дзяржавы.

Артыкул 10

Бакі будуць прымаць меры з мэтай збліжэння свайго заканадаўства па пытаннях інвестыцыйнай дзейнасці, у тым ліку па пытаннях парадку стварэння прадпрыемстваў з інвестыцыямі Бакоў і іх арганізацыйна-прававых форм, пытаннях падаткаабкладання, працоўных адносін, тэрытарыяльных і галіновых абмежаванняў для ўкладання інвестыцый, экалагічнай і санітарна-гігіенічнай экспертызы, уліку і справаздачнасці іх дзейнасці.

Калі ў выпадку змянення заканадаўства Боку інвесціравання, якое датычыцца інвестыцый, або дэнансавання гэтага пагаднення ўмовы дзейнасці раней створаных Бакамі прадпрыемстваў на тэрыторыі дадзенай дзяржавы пагаршаюцца, то на працягу наступных 5 гадоў прымяняюцца нормы, якія дзейнічалі на момант рэгістрацыі гэтага прадпрыемства.

Артыкул 11

Стварэнне (удзел у стварэнні) і набыццё прадпрыемства або яго долі інвестарамі Бакоў (далей — прадпрыемства з інвестыцыямі Бакоў) ажыццяўляюцца ў парадку і на ўмовах, прадугледжаных заканадаўствам дзяржавы па месцы інвесціравання.

Артыкул 12

Пры разглядзе пытанняў, звязаных са стварэннем і рэгістрацыяй прадпрыемстваў з інвестыцыямі Бакоў, апошнія будуць падтрымліваць разнастайныя арганізацыйна-прававыя формы супрацоўніцтва ў адпаведнасці з заканадаўствам Бакоў.

Бакі будуць зыходзіць з неабходнасці аказання садзейнічання прадпрыемствам з інвестыцыямі Бакоў пры ажыццяўленні імі прамых інвестыцый і рэалізацыі шматбаковых эканамічных праектаў на тэрыторыі гэтых Бакоў і ў дзяржавах, якія не з'яўляюцца ўдзельнікамі гэтага пагаднення.

Артыкул 13

Прадпрыемства з інвестыцыямі Бакоў можа ствараць даччыныя прадпрыемствы з правамі юрыдычнай асобы, а таксама філіялы і прадстаўніцтвы на тэрыторыі дзяржавы па месцы інвесціравання і за яе межамі з выкананнем умоў, устаноўленых заканадаўствам адпаведных дзяржаў.

Філіялы і прадстаўніцтвы прадпрыемстваў з інвестыцыямі Бакоў дзейнічаюць на падставе палажэнняў аб іх, якія зацвярджаюцца прадпрыемствам, якое іх стварыла. Яны маюць права адкрываць рахункі ў банкаўскіх установах у дзяржаве па месцы іх знаходжання.

Артыкул 14

Прадпрыемства з інвестыцыямі Бакоў можа вызначаць умовы рэалізацыі вырабляемай ім прадукцыі (работ, паслуг), уключаючы цану на яе, у адпаведнасці з заканадаўствам дзяржавы па месцы інвесціравання. Аплата прадпрыемствам з інвестыцыямі Бакоў паставак тавараў і паслуг, у тым ліку плата за карыстанне зямельнымі ўчасткамі, жыллём і нежылымі памяшканнямі на тэрыторыі дзяржавы па месцы інвесціравання, праводзіцца на агульных падставах, якія дзейнічаюць для юрыдычных і фізічных асоб указанай дзяржавы.

Артыкул 15

Маёмасць, якая ўвозіцца з іншых дзяржаў у якасці ўкладу інвестараў Бакоў у статутны фонд прадпрыемстваў з інвестыцыямі Бакоў і прызначана для ўласнай матэрыяльнай вытворчасці, вызваляецца ад узяцця мытнай пошліны і не абкладаецца падаткамі.

Маёмасць, якая ўвозіцца для асабістых патрэб работнікамі прадпрыемстваў з інвестыцыямі дзяржавы — удзельніцы гэтага пагаднення, прынятымі на работу з іншых дзяржаў, вызваляецца ад узяцця мытнай пошліны.

Артыкул 16

Прадпрыемствы з інвестыцыямі Бакоў экспартуюць прадукцыю ўласнай вытворчасці і імпартуюць прадукцыю для ўласных патрэб у адпаведнасці з заканадаўствам дзяржаў, на тэрыторыі якіх знаходзяцца гэтыя прадпрыемствы.

Артыкул 17

Страхаванне маёмасці і рызык прадпрыемства з інвестыцыямі Бакоў ажыццяўляецца ў адпаведнасці з заканадаўствам дзяржавы па месцы інвесціравання.

Артыкул 18

Прадпрыемствы з інвестыцыямі Бакоў, а таксама інвестары Бакоў выплачваюць падаткі ў адпаведнасці з міждзяржаўнымі пагадненнямі аб паз-

бяганні двайнога падаткаабкладання даходаў і маёмасці, а пры адсутнасці такіх пагадненняў — у адпаведнасці з заканадаўствам, якое дзейнічае ў дзяржавах — удзельніцах гэтага пагаднення.

Для прадпрыемстваў з інвестыцыямі Бакоў у прыярытэтных галінах гаспадаркі і ў асобных рэгіёнах можа ўстанаўліваца льготны парадак падаткаабкладання.

Артыкул 19

Працоўныя адносіны, уключаючы пытанні найму і звальнення, рэжыму працы і адпачынку, умоў аплаты працы, гарантый і кампенсацый, на прадпрыемствах з інвестыцыямі Бакоў рэгулююцца ў адпаведнасці з заканадаўствам дзяржаў па месцы інвесціравання.

Сацыяльнае страхаванне работнікаў прадпрыемстваў з інвестыцыямі Бакоў і іх сацыяльнае забеспячэнне (за выключэннем пенсіённага забеспячэння работнікаў з іншых дзяржаў) рэгулююцца заканадаўствам дзяржавы па месцы інвесціравання.

Пенсіённае забеспячэнне ўказаных работнікаў і членаў іх сем'яў у адпаведнасці з Пагадненнем аб гарантыях правоў грамадзян дзяржаў — удзельніц Садружнасці Незалежных Дзяржаў у галіне пенсіённага забеспячэння ад 13 сакавіка 1992 г. ажыццяўляецца ў адпаведнасці з заканадаўствам дзяржаў іх пастаяннага пражывання, пры гэтым плацяжы на пенсіённае забеспячэнне работнікаў з іншых дзяржаў — удзельніц гэтага пагаднення прадпрыемствы з інвестыцыямі Бакоў пералічваюць у адпаведныя фонды дзяржаў пастаяннага пражывання гэтых работнікаў.

Артыкул 20

Прадастаўленне інвестарам Бакоў і прадпрыемствам з інвестыцыямі Бакоў права карыстання зямлёй, уключаючы яе арэнду, і іншымі прыроднымі рэсурсамі рэгулюецца заканадаўствам, якое дзейнічае на тэрыторыі дзяржавы па месцы інвесціравання.

Артыкул 21

Спрэчкі інвестараў Бакоў і прадпрыемстваў з інвестыцыямі Бакоў з дзяржаўнымі органамі, юрыдычнымі і фізічнымі асобамі, спрэчкі паміж інвестарамі і прадпрыемствамі, у якія зроблены інвестыцыі, вырашаюцца па ўзгадненні паміж імі або падлягаюць разгляду ва ўстаноўленым парадку ў судах па месцы інвесціравання ці, па дамоўленасці ўдзельнікаў спрэчкі, у трацейскім судзе. Парадак вырашэння ўказаных спрэчак выкладаецца ва ўстаноўчых дакументах.

Артыкул 22

Бакі будуць прытрымліваца ў рамках свайго заканадаўства ўзгодненага падыходу да пытанняў, звязаных з прыцягненнем замежных пазык і інвестыцый з дзяржаў, якія не з'яўляюцца ўдзельніцамі гэтага пагаднення,

і міжнародных арганізацый для ажыццяўлення праектаў, якія адпавядаюць агульнай зацікаўленасці Бакоў, з прадастаўленнем такім замежным інвестарам правоў на набыццё нацыянальных каштоўных папер, карыстанне зямлёй, арэнду маёмасці, а таксама з заключэннем канцэсійных дагавораў і стварэннем свабодных эканамічных зон і іншых форм дзейнасці.

Артыкул 23

Бакі будуць супрацоўнічаць паміж сабой для ўстаранення нядобрасумленнай канкурэнцыі на міжнародным і ўнутраным рынках і забеспячэння ў адпаведнасці са сваім заканадаўствам максімальнай абароны эканамічных інтарэсаў інвестараў Бакоў.

Артыкул 24

Правы, перавагі і льготы ў галіне інвестыцыйнай дзейнасці, што прадастаўляюцца Бакамі адзін аднаму, не з'яўляюцца падставай для іх прадастаўлення інвестарам дзяржаў, якія не з'яўляюцца ўдзельнікамі гэтага пагаднення.

Артыкул 25

Гэта пагадненне не закранае абавязацельстваў Бакоў у адносінах да дзяржаў, якія не з'яўляюцца ўдзельнікамі гэтага пагаднення.

Артыкул 26

Папраўкі да гэтага пагаднення могуць быць прыняты па ўзаемнай згодзе ўсіх Бакоў і афармляюцца спецыяльным пратаколам, які становіцца неад'емнай часткай гэтага пагаднення.

Артыкул 27

Гэта пагадненне адкрыта для падпісання ўсімі дзяржавамі — удзельніцамі Садружнасці Незалежных Дзяржаў.

Гэта пагадненне часова прымяняецца з моманту падпісання і ўступае ў сілу з дня здачы на захоўванне дэпазітарыю трэцяга паведамлення аб выкананні Бакамі, якія падпісалі яго, унутрыдзяржаўных працэдур, неабходных для яго ўступлення ў сілу.

Для дзяржаў, якія падпісалі пагадненне і выканалі ўпамянутыя працэдуры пазней, яно ўступае ў сілу з дня здачы на захоўванне дэпазітарыю іх паведамленняў аб выкананні ўпамянутых працэдур.

Пагадненне заключана на тэрмін 5 гадоў і будзе аўтаматычна прадаўжацца на наступныя пяцігадовыя перыяды па ўзаемнай згодзе Бакоў.

Па сканчэнні пяцігадовага тэрміну пасля падпісання гэтага пагаднення кожны Бок мае права выйсці з пагаднення пасля пісьмовага паведамлення аб гэтым дэпазітарыю не менш чым за 6 месяцаў да моманту свайго выхаду.

Аформлена ў горадзе Ашгабаце 24 снежня 1993 г. у адным аўтэнтычным экземпляры на рускай мове. Аўтэнтычны экземпляр захоўваецца ў

архіве Урада Рэспублікі Беларусь, які накіруе дзяржавам, што падпісалі гэта пагадненне, яго завераную копію.

За Азербайджанскую Рэспубліку
Г. Аліеў

За Рэспубліку Арменія
Л. Тэр-Петрасян

За Рэспубліку Беларусь
С. Шушкевіч

За Рэспубліку Грузія
Э. Шэварднадзе

За Рэспубліку Казахстан
Н. Назарбаеў

За Кыргызскую Рэспубліку
А. Акаеў

За Рэспубліку Малдова
М. Снегур

За Расійскую Федэрацыю
Б. Ельцын

За Рэспубліку Таджыкістан
Э. Рахмонаў

За Туркменістан
С. Ніязаў

За Рэспубліку Узбекістан
І. Карымаў

За Украіну (з агаворкай)
Л. Краўчук

Ведамасці ВС РБ. 1994. № 31. Арт. 516.

№ 75

ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ЗАЦВЯРДЖЭННІ ПАЛАЖЭННЯ АБ ДЫПЛАМАТЫЧНЫМ І СЛУЖБОВЫМ ПАШПАРТАХ ГРАМАДЗЯН РБ, УЗОРЫ І АПІСАННІ ГЭТЫХ ПАШПАРТОЎ

г. Мінск *3 студзеня 1994 г.*

У адпаведнасці з пастановай Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь ад 2 чэрвеня 1993 г. «Аб увядзенні ў дзеянне Закона Рэспублікі Беларусь «Аб парадку выезду з Рэспублікі Беларусь і ўезду ў Рэспубліку Беларусь грамадзян Рэспублікі Беларусь»* Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Зацвердзіць прыкладзенае Палажэнне аб дыпламатычным і службовым пашпартах грамадзян Рэспублікі Беларусь, узоры і апісанні гэтых пашпартоў.

2. Дыпламатычныя і службовыя пашпарты былога СССР, выдадзеныя грамадзянам Рэспублікі Беларусь, лічыць несапраўднымі з 1 красавіка 1994 г.

* Гл. дак. № 54.

3. Міністэрству замежных спраў:

♦ праінфармаваць замежныя дзяржавы аб зацвярджэнні ўзораў дыпламатычнага і службовага пашпартоў грамадзян Рэспублікі Беларусь;

♦ да 15 студзеня 1994 г. распрацаваць парадак афармлення дыпламатычных і службовых пашпартоў грамадзян Рэспублікі Беларусь.

4. Унесці ў Часовае палажэнне аб парадку выдачы дыпламатычных і службовых пашпартоў у Рэспубліцы Беларусь, зацверджанае пастановай Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 27 студзеня 1993 г. № 43 (ЗП Рэспублікі Беларусь, 1993, № 2—3, арт. 37; № 15, арт. 272), наступныя змяненні і дапаўненні:

4.1. у раздзеле «Дыпламатычныя пашпарты выдаюцца Міністэрствам замежных спраў па заяўках камандзіруючых арганізацый»:

абзац дваццаць першы выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«асобам, якія выязджаюць за мяжу ў складзе афіцыйных дэлегацый, узначальваемых Старшынёй Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, Старшынёй Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь»;

пасля абзаца дваццаць другога дабавіць абзац наступнага зместу:

«Акрамя названых асоб, у выглядзе выключэння, дыпламатычныя пашпарты могуць выдавацца Міністэрствам замежных спраў па рашэнні Старшыні Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, Старшыні Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь асобам, якія выязджаюць за мяжу па рашэнні Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь і Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь»;

4.2. у раздзеле «Службовыя пашпарты выдаюцца Міністэрствам замежных спраў па заяўках камандзіруючых арганізацый»:

абзацы шосты і сёмы выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«работнікам Нацыянальнага банка;

тэхнічнаму і абслуговаму персаналу дыпламатычных прадстаўніцтваў і консульскіх устаноў Рэспублікі Беларусь»;

абзац восьмы выключыць.

5. Прызнаць страціўшымі сілу:

пастанову Савета Міністраў БССР ад 31 ліпеня 1990 г. № 181 «Аб дадатковых мерах па прадухіленні кантрабанды і іншых проціпраўных дзеянняў, звязаных з палягчэннем пропуску грамадзян цераз дзяржаўную граніцу СССР»;

пастанову Савета Міністраў БССР ад 29 красавіка 1991 г. № 169 «Аб парадку аплаты паслуг па афармленні выязных дакументаў для работнікаў, якія камандзіруюцца за мяжу» (ЗП БССР, 1991, № 15, арт. 152);

пастанову Савета Міністраў БССР ад 5 ліпеня 1991 г. № 264 «Аб мерах па рэалізацыі Закона СССР ад 20 мая 1991 г., які рэгулюе парадак выезду за мяжу і ўезду ў Беларускую ССР» (ЗП БССР, 1991, № 19—20, арт. 238);

пастанову Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 28 снежня 1992 г. № 778 «Аб далейшым удасканальванні парадку афармлення дакументаў

для выезду за мяжу» (ЗП Рэспублікі Беларусь, 1992, № 36, арт. 661; 1993, № 16, арт. 310).

6. Дадзеную пастанову ўвесці ў дзеянне з 1 студзеня 1994 г.

Старшыня Савета Міністраў
Рэспублікі Беларусь
В. Кебіч

Кіраўнік спраў Савета Міністраў
Рэспублікі Беларусь
М. Каўко

ПАЛАЖЭННЕ

аб дыпламатычным і службовым пашпартах грамадзян Рэспублікі Беларусь

Агульныя палажэнні

1. Дыпламатычны і службовы пашпарты грамадзян Рэспублікі Беларусь* з'яўляюцца дакументамі, якія засведчваюць асобу, грамадзянства і службовы статус іх уладальнікаў.

2. Пашпарты з'яўляюцца ўласнасцю Рэспублікі Беларусь. Яны выдаюцца на час замежнай камандзіроўкі і падлягаюць здачы на захоўванне ў парадку, устаноўленым заканадаўствам.

3. За выдачу пашпартоў плата не збіраецца.

4. Забараняецца прыём і перадача пашпартоў у залог.

5. Пры страце пашпартоў новыя пашпарты выдаюцца ў парадку, устаноўленым заканадаўствам. Аб страце пашпартоў іх уладальнікі або арганізацыі, дзе захоўваюцца названыя пашпарты, абавязаны неадкладна заявіць у Міністэрства замежных спраў.

6. Пры страце пашпартоў за мяжой уладальнікі пашпартоў паведамляюць аб гэтым у дыпламатычнае прадстаўніцтва або консульскую ўстанову Рэспублікі Беларусь, якія выдаюць ім пасведчанне ўстаноўленага ўзору для вяртання ў Рэспубліку Беларусь.

7. Пашпарты асоб, якія страцілі права на іх выкарыстанне, падлягаюць здачы ў Міністэрства замежных спраў.

Запісы і адзнакі ў пашпартах. Тэрмін дзеяння пашпартоў

8. Рэквізіты пашпартоў друкуюцца на беларускай і англійскай мовах.

9. У пашпарты ўносяцца наступныя звесткі аб асобе грамадзяніна:

- прозвішча, імя;
- чысло, месяц, год нараджэння;
- месца нараджэння;
- нумар ідэнтыфікацыі;
- грамадзянства;
- пол.

---

* Далей — пашпарты.

10. У пашпарты ўносяцца:

- найменне органа, які выдаў пашпарт;
- дата выдачы пашпарта;
- тэрмін яго дзеяння;
- подпіс уладальніка пашпарта.

11. Фатаграфія ўладальніка пашпарта змацоўваецца спецыяльнай пячаткай.

12. У пашпарты па жаданні яго ўладальніка могуць быць унесены наступныя звесткі:

- займаемая ім пасада;
- ступень роднасці членаў сям'і з уладальнікам пашпарта.

У пашпарты ўстановамі аховы здароўя таксама могуць быць унесены звесткі аб групе і рэзус-прыналежнасці крыві ўладальніка пашпарта.

13. Выдача новых (абмен) пашпартоў праводзіцца ў выпадках:

- перамены прозвішча, імя;
- устанаўлення недакладнасцей у запісах;
- расходавання аркушаў, прызначаных для віз і іншых адзнак;
- пры замене аднаго віду пашпарта на другі;
- сканчэння тэрміну дзеяння пашпарта;
- непрыгоднасці для карыстання.

14. Пашпарты выдаюцца з тэрмінам дзеяння да пяці гадоў.

Збор пастаноў Урада РБ. 1994. № 1. Арт. 1.

№ 76

ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ РАТЫФІКАЦЫІ ПАГАДНЕННЯ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ КІТАЙСКАЙ НАРОДНАЙ РЭСПУБЛІКІ АБ ЗААХВОЧВАННІ І ЎЗАЕМНАЙ АХОВЕ ІНВЕСТЫЦЫЙ*

г. Мінск *11 студзеня 1994 г.*

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Ратыфікаваць Пагадненне паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Урадам Кітайскай Народнай Рэспублікі аб заахвочванні і ўзаемнай ахове інвестыцый, падпісанае 11 студзеня 1993 г. у г. Пекіне.

2. Даручыць Кабінету Міністраў Рэспублікі Беларусь ажыццявіць неабходныя меры па выкананні дадзенай пастановы.

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь
М. Грыб

Ведамасці ВС РБ. 1994. № 27. Арт. 492.

* Пагадненне не друкуецца.

№ 77

ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ РАТЫФІКАЦЫІ СТАТУТА САДРУЖНАСЦІ НЕЗАЛЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ*[20]

г. Мінск *18 студзеня 1994 г.*

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

Ратыфікаваць Статут Садружнасці Незалежных Дзяржаў з наступнымі агаворкамі:

1. Па артыкулах 11—15 раздзела III «Калектыўная бяспека і ваенна-палітычнае супрацоўніцтва» Рэспубліка Беларусь заяўляе, што размяшчэнне і прымяненне Узброеных Сіл Рэспублікі Беларусь на тэрыторыі іншых дзяржаў — членаў Садружнасці, роўна як размяшчэнне і прымяненне ўзброеных сіл іншых дзяржаў — членаў Садружнасці на тэрыторыі рэспублікі, без дазволу Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь не дапускаецца.

2. У артыкуле 16 раздзела IV «Прадухіленне канфліктаў і вырашэнне спрэчак» выраз «усе магчымыя меры» Рэспубліка Беларусь разумее як усе магчымыя меры неваеннага характару. Яна зыходзіць з таго, што спрэчкі, аб якіх ідзе гаворка ў артыкулах 17 і 18 Статута Садружнасці Незалежных Дзяржаў, будуць вырашацца ў адпаведнасці з агульнапрынятымі прынцыпамі і нормамі міжнароднага права.

3. Рэспубліка Беларусь лічыць, што палажэнні артыкулаў 28 і 29 аб Каардынацыйна-кансультатыўным камітэце і Сакратарыяце, артыкула 30 аб Галоўным камандаванні Аб'яднаных Узброеных Сіл не ў поўнай меры адпавядаюць рэаліям сённяшняга дня і патрабуюць удакладненняў. Гэтыя ўдакладненні павінны быць выкананы шляхам унясення неабходных папраўак у Статут Садружнасці Незалежных Дзяржаў у адпаведнасці з яго артыкулам 42.

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь
С. Шушкевіч

Ведамасці ВС РБ. 1994. № 15. Арт. 156.

* Гл. дак. № 39.

№ 78

ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ЗАКЛЮЧЭННІ ПАГАДНЕННЯ ПАМІЖ УРАДАМ РБ І УРАДАМ ЗЛУЧАНАГА КАРАЛЕЎСТВА ВЯЛІКАБРЫТАНІІ І ПАЎНОЧНАЙ ІРЛАНДЫІ АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ Ў ГАЛІНЕ АДУКАЦЫІ, НАВУКІ І КУЛЬТУРЫ

г. Мінск *21 студзеня 1994 г.*

Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

Прыняць прапанову Міністэрства замежных спраў Рэспублікі Беларусь, узгодненую з зацікаўленымі міністэрствамі і ведамствамі, аб заключэнні Пагаднення паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Урадам Злучанага Каралеўства Вялікабрытаніі і Паўночнай Ірландыі аб супрацоўніцтве ў галіне адукацыі, навукі і культуры.

Збор пастаноў Урада РБ. 1994. № 2—3. Арт. 24.

№ 79

ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ РАТЫФІКАЦЫІ ДАГАВОРА ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І ФЕДЭРАТЫЎНАЙ РЭСПУБЛІКАЙ ГЕРМАНІЯ АБ САДЗЕЙНІЧАННІ АЖЫЦЦЯЎЛЕННЮ І ЎЗАЕМНАЙ АХОВЕ ІНВЕСТЫЦЫЙ *

г. Мінск *24 лютага 1994 г.*

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Ратыфікаваць Дагавор паміж Рэспублікай Беларусь і Федэратыўнай Рэспублікай Германія аб садзейнічанні ажыццяўленню і ўзаемнай ахове інвестыцый, падпісаны 2 красавіка 1993 г. у г. Боне.

2. Даручыць Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь ажыццявіць неабходныя меры па выкананні гэтай пастановы.

Старшыня Вярхоўнага
Савета Рэспублікі Беларусь
М. Грыб

Ведамасці ВС РБ. 1994. № 14. Арт. 194.

* Дагавор не друкуецца.

№ 80

ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПАГАДНЕННІ ПАМІЖ УРАДАМ РБ І УРАДАМ ШВЕЙЦАРСКАЙ КАНФЕДЭРАЦЫІ АБ ПРАДАСТАЎЛЕННІ ФІНАНСАВАЙ ДАПАМОГІ *

г. Мінск *25 лютага 1994 г.*

Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Прыняць прапанову Камітэта па зямельнай рэформе і землеўпарадкаванні пры Савеце Міністраў Рэспублікі Беларусь, узгодненую з Міністэрствам замежных спраў і Міністэрствам юстыцыі, аб заключэнні Пагадненя паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Урадам Швейцарскай Канфедэрацыі аб прадастаўленні фінансавай дапамогі, якое прадугледжвае выдзяленне сродкаў на рэалізацыю праекта на распрацоўку тэхналогій складання кадастраў на прыкладзе Салігорскага раёна.

2. Упаўнаважыць старшыню Камітэта па зямельнай рэформе і землеўпарадкаванні пры Савеце Міністраў Рэспублікі Беларусь Русага Міхаіла Іванавіча на падпісанне ад імя Урада Рэспублікі Беларусь Пагаднення паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Урадам Швейцарскай Канфедэрацыі аб прадастаўленні фінансавай дапамогі.

3. Выдзеліць у 1994 г. Камітэту па зямельнай рэформе і землеўпарадкаванні пры Савеце Міністраў Рэспублікі Беларусь з рэзервовага фонду Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь 981,9 млн. рублёў на рэалізацыю праекта на распрацоўку тэхналогій складання кадастраў.

Старшыня Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь
В. Кебіч

Кіраўнік спраў Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь
М. Каўко

Збор пастаноў Урада РБ. 1994. № 7. Арт. 86.

* Пагадненне не друкуецца.

№ 81

ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ЗАКЛЮЧЭННІ ПАГАДНЕННЯ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ КАРАЛЕЎСТВА ШВЕЦЫЯ АБ ГАНДЛЁВЫХ АДНОСІНАХ *

г. Мінск *9 сакавіка 1994 г.*

Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Прыняць прапанову Дзяржаўнага камітэта па знешніх эканамічных сувязях аб заключэнні Пагаднення паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Урадам Каралеўства Швецыя аб гандлёвых адносінах.

2. Упаўнаважыць намесніка старшыні Дзяржаўнага камітэта па знешніх эканамічных сувязях Атрошчанку Сяргея Альбертавіча на падпісанне ад імя Урада Рэспублікі Беларусь Пагаднення паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Урадам Каралеўства Швецыя аб гандлёвых адносінах.

Старшыня Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь
В. Кебіч

Кіраўнік спраў Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь
М. Каўко

Збор пастаноў Урада РБ. 1994. № 8. Арт. 111.

№ 82

ПАСТАНОВА ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ НЕКАТОРЫХ МЕРАХ ПА ПАЛЯПШЭННІ СУПРАЦОЎНІЦТВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РБ З ПАРЛАМЕНТАМІ ІНШЫХ ДЗЯРЖАЎ І МІЖНАРОДНЫМІ АРГАНІЗАЦЫЯМІ Ў 1994 г.

г. Мінск *11 сакавіка 1994 г.*

Заслухаўшы інфармацыю камісій па міжнародных справах і знешнеэканамічных сувязях; па нацыянальнай палітыцы і пытаннях Садружнасці Незалежных Дзяржаў аб выкананні Пастановы Прэзідыума Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь «Аб плане супрацоўніцтва Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь з парламентамі іншых дзяржаў у 1993 г.», Прэзідыум Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Прыняць да ведама інфармацыю камісій па міжнародных справах і знешнеэканамічных сувязях; па нацыянальнай палітыцы і пытаннях Садружнасці Незалежных Дзяржаў аб выкананні Пастановы Прэзідыума Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь «Аб плане супрацоўніцтва Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь з парламентамі іншых дзяржаў у 1993 г.».

* Пагадненне не друкуецца.

2. Даручыць Міністэрству замежных спраў Рэспублікі Беларусь, камісіям па міжнародных справах і знешнеэканамічных сувязях; па нацыянальнай палітыцы і пытаннях Садружнасці Незалежных Дзяржаў, Аддзелу міжнародных сувязей Сакратарыята Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь накіраваць па дыпламатычных каналах у адпаведныя парламенты замежных дзяржаў запрашэнні аб наведванні ў 1994 г. Рэспублікі Беларусь і абмене дэлегацыямі. Узгадніць з прымаючым бокам магчымыя тэрміны знаходжання, праграмы і парадак прыёму дэлегацый (груп).

3. Для павышэння выніковасці выезду дэлегацый (груп) Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь за мяжу даручыць камісіям па міжнародных справах і знешнеэканамічных сувязях; па нацыянальнай палітыцы і пытаннях Садружнасці Незалежных Дзяржаў падрыхтаваць прапановы па ўнясенні адпаведных змяненняў і дапаўненняў у Палажэнне аб парадку выезду дэлегацый (груп) Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь і асобных народных дэпутатаў Рэспублікі Беларусь за мяжу.

4. Прасіць Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь выдзеліць сродкі на выданне даведачна-інфармацыйнай ілюстраванай літаратуры аб Рэспубліцы Беларусь для забеспячэння выязджаючых за мяжу дэлегацый і дыпламатычных служб рэспублікі. Міністэрству замежных спраў Рэспублікі Беларусь, Аддзелу міжнародных сувязей Сакратарыята Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь забяспечваць дэлегацыі (групы), якія накіроўваюцца за мяжу, неабходнымі матэрыяламі і інфармацыяй.

5. Кантроль за выкананнем гэтай пастановы ўскласці на камісіі па міжнародных справах і знешнеэканамічных сувязях; па нацыянальнай палітыцы і пытаннях Садружнасці Незалежных Дзяржаў і Аддзел міжнародных сувязей Сакратарыята Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь.

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь
М. Грыб

Ведамасці ВС РБ. 1994. № 14. Арт. 202.

№ 83

ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ КААРДЫНАЦЫІ ЭКАНАМІЧНЫХ АДНОСІН ПАМІЖ РБ І ФЕДЭРАТЫЎНАЙ РЭСПУБЛІКАЙ ГЕРМАНІЯ

г. Мінск *22 сакавіка 1994 г.*

У мэтах стварэння ўмоў для паспяховага развіцця ўсебаковага эканамічнага супрацоўніцтва паміж Рэспублікай Беларусь і Федэратыўнай Рэспублікай Германія Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Даручыць Беларускай частцы Беларуска-Германскага савета эканамічнага супрацоўніцтва ажыццяўляць каардынацыю эканамічных адносін паміж Рэспублікай Беларусь і Федэратыўнай Рэспублікай Германія[21].

2. Міністэрствам і ведамствам правядзенне мерапрыемстваў па развіцці гандлёва-эканамічных сувязей з Федэратыўнай Рэспублікай Германія ўзгадняць з Беларускай часткай Беларуска-Германскага савета эканамічнага супрацоўніцтва.

3. Беларускай частцы Беларуска-Германскага савета эканамічнага супрацоўніцтва вызначыць парадак каардынацыі эканамічных адносін паміж Рэспублікай Беларусь і Федэратыўнай Рэспублікай Германія і давесці яго да ведама зацікаўленых.

4. Дзяржаўнаму камітэту па знешніх эканамічных сувязях прадоўжыць работу па аказанні дапамогі рабочым групам Беларуска-Германскага савета эканамічнага супрацоўніцтва ў падрыхтоўцы і арганізацыі сумесных пасяджэнняў, а таксама па садзейнічанні ва ўстанаўленні прамых сувязей паміж прадпрыемствамі і фірмамі Рэспублікі Беларусь і Федэратыўнай Рэспублікі Германія.

5. Міністэрству замежных спраў, Пасольству Рэспублікі Беларусь у Федэратыўнай Рэспубліцы Германія прыняць меры па стварэнні спрыяльных умоў для паспяховай дзейнасці Беларуска-Германскага савета эканамічнага супрацоўніцтва, абмену дэлегацыямі, расшырэння кантактаў паміж беларускімі і нямецкімі партнёрамі.

Старшыня Савета Міністраў
Рэспублікі Беларусь
В. Кебіч

Кіраўнік спраў Савета Міністраў
Рэспублікі Беларусь
М. Каўко

Збор пастаноў Урада РБ. 1994. № 8. Арт. 134.

№ 84

ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ЗАБЕСПЯЧЭННІ ЗАМЕЖНАЙ ІНСПЕКЦЫЙНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ НА ТЭРЫТОРЫІ РБ

г. Мінск *14 красавіка 1994 г.*

У мэтах забеспячэння замежнай інспекцыйнай дзейнасці на тэрыторыі рэспублікі ў адпаведнасці з заключанымі Рэспублікай Беларусь дагаворамі і пагадненнямі ў галіне раззбраення і кантролю над узбраеннямі Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Рэспубліканскім органам дзяржаўнага кіравання, мясцовым Саветам дэпутатаў забяспечыць ва ўстаноўленым заканадаўствам парадку допуск (па папярэднім паведамленні Нацыянальнага агенцтва Рэспублікі Беларусь па кантролі і інспекцыях пры Міністэрстве абароны) членаў замежных інспекцыйных груп і груп суправаджэння да падлягаючых замежнаму інспекцыйнаму кантролю аб'ектаў, будынкаў, збудаванняў і тэрыторый, якія перададзены ў веданне і камунальную ўласнасць адпаведна гэтых органаў і Саветаў, для агляду ў адпаведнасці з дагаворамі і пагадненнямі ў галіне раззбраення і кантролю над узбраеннямі.

2. Міністэрству абароны распрацаваць і зацвердзіць узор пасведчання на права суправаджэння названых у дадзенай пастанове замежных інспекцыйных груп. Давесці да ведама рэспубліканскіх органаў кіравання і мясцовых Саветаў дэпутатаў пералік аб'ектаў, будынкаў, збудаванняў і тэрыторый, перададзеных адпаведна ў іх веданне і камунальную ўласнасць і падлягаючых замежнаму інспекцыйнаму кантролю.

Старшыня Савета Міністраў
Рэспублікі Беларусь
В. Кебіч

Кіраўнік спраў Савета Міністраў
Рэспублікі Беларусь
М. Каўко

Збор пастаноў Урада РБ. 1994. № 11. Арт. 193.

№ 85

ПАГАДНЕННЕ АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ І ЎЗАЕМАДАПАМОЗЕ Ў МЫТНЫХ СПРАВАХ*

г. Масква *15 красавіка 1994 г.*

Государства — участники настоящего соглашения в лице правительств, именуемые в дальнейшем Стороны,

подтверждая свою приверженность целям и принципам учредительных документов о создании Содружества Независимых Государств,

желая развивать дружественные отношения, в том числе и посредством сотрудничества в области таможенного дела,

стремясь путем сотрудничества таможенных служб способствовать развитию и ускорению пассажирского и грузового сообщения между Сторонами,

имея в виду, что таможенные правонарушения наносят ущерб экономическим интересам Сторон,

* Ратыфікавана РБ 26 чэрвеня 1997 г.

убежденные в том, что соблюдение таможенного законодательства и борьба с таможенными правонарушениями могут более успешно осуществляться при сотрудничестве таможенных служб Сторон,

согласились о нижеследующем:

Статья 1. Определения

Для целей настоящего соглашения применяемые термины означают:

«таможенное законодательство» — совокупность правовых норм Сторон, регулирующих порядок ввоза, вывоза и транзита товаров, ручной клади и багажа пассажиров, валютных и других ценностей, международных почтовых отправлений, взимания таможенных пошлин, сборов и других платежей, предоставления льгот, установления запретов и ограничений, а также контроля за перемещением товаров через таможенные границы Сторон;

«таможенные службы» — центральные таможенные органы Сторон;

«таможенное правонарушение» — нарушение или попытка нарушения таможенного законодательства;

«лицо» — физическое или юридическое лицо;

«наркотические средства» — вещества, включенные ООН в списки Единой конвенции о наркотических средствах 1961 г. с последующими изменениями и дополнениями;

«психотропные вещества» — вещества, включенные ООН в списки Конвенции о психотропных веществах 1971 г. с последующими изменениями.

Статья 2. Сфера применения соглашения

На основании настоящего соглашения таможенные службы в рамках своей компетенции и с соблюдением законодательства Сторон будут сотрудничать в целях:

а) совершенствования пассажирского и грузового сообщения между Сторонами;

б) обеспечения правильного взимания таможенных пошлин, сборов и других платежей, а также применения таможенных льгот;

в) предотвращения, пресечения и расследования таможенных правонарушений.

Статья 3. Упрощение таможенных формальностей

1. Таможенные службы:

а) принимают по взаимному согласованию необходимые меры по упрощению таможенного оформления;

б) признают таможенные обеспечения друг друга (пломбы, оттиски печатей, штампы), таможенные документы друг друга, а при необходимости накладывают собственные таможенные обеспечения на перемещаемые товары.

2. Товары и транспортные средства, следующие транзитом, освобождаются от таможенного досмотра, за исключением случаев, когда есть основания полагать, что их ввоз, вывоз и транзит запрещены в соответствии с законодательством Сторон, либо имеет место таможенное правонарушение.

Статья 4. Представление свидетельств

1. Таможенные службы представляют друг другу по запросу свидетельства, подтверждающие, что товары, которые вывезены с территории одной Стороны, ввозятся на территорию другой Стороны на законных основаниях. В свидетельствах указываются вид и результаты таможенных процедур, в соответствии с которыми оформлялись товары. Это касается также тех случаев, когда товары реэкспортируются с территории другой Стороны.

2. Таможенные службы представляют друг другу по запросу сведения о том, что представленные подчиненными им таможенными органами свидетельства или другие документы являются подлинными и содержат все необходимые данные.

Статья 5. Борьба с незаконным оборотом наркотических средств и психотропных веществ

1. Таможенные службы с целью активизации действий по предупреждению, расследованию и пресечению незаконного оборота наркотических средств и психотропных веществ без предварительного запроса и в возможно короткий срок сообщают друг другу сведения:

а) о лицах, о которых известно, что они занимаются незаконным оборотом наркотических средств и психотропных веществ или подозреваются в этом;

б) о транспортных средствах, включая контейнеры, и почтовых отправлениях, о которых известно, что они используются для незаконного оборота наркотических средств и психотропных веществ или вызывают подозрение в таком использовании.

2. Таможенные службы без предварительного запроса информируют друг друга о применяемых способах незаконного оборота наркотических средств и психотропных веществ, а также о новых методах контроля за ними.

3. Полученные любой из Сторон в соответствии с пунктами 1 и 2 настоящей статьи сведения, сообщения и документы могут передаваться ее правоохранительным и другим государственным органам, занимающимся борьбой с наркоманией и незаконным оборотом наркотических средств и психотропных веществ.

4. На основе законодательства Сторон и по взаимному согласованию таможенные службы используют при необходимости метод контролируемых поставок наркотических средств и психотропных веществ с целью выявления лиц, причастных к их незаконному обороту.

Решения об использовании метода контролируемых поставок принимаются Сторонами отдельно в каждом конкретном случае и могут при необходимости учитывать финансовые договоренности Сторон.

5. Стороны могут распространить сферу действия настоящего соглашения и на вещества, которые применяются для производства наркотических средств и психотропных веществ.

Статья 6. Передача сведений

1. Таможенные службы передают друг другу по запросу, в том числе путем пересылки сообщений, протоколов и иных материалов или их заверенных копий, находящиеся в их распоряжении сведения:

а) об обстоятельствах, связанных с взиманием таможенных пошлин, сборов и других платежей, а также применением таможенных льгот;

б) о совершенных или готовящихся действиях, которые противоречат таможенному законодательству запрашивающей Стороны.

2. Таможенные службы в возможно короткий срок сообщают друг другу, в том числе без предварительного запроса, сведения о возможных таможенных правонарушениях, в борьбе с которыми существует особая заинтересованность Сторон. Это в первую очередь касается таможенных правонарушений при перемещении:

а) товаров, которые могут представлять угрозу для окружающей природной среды или здоровья населения;

б) оружия, боеприпасов, взрывчатых и отравляющих веществ, взрывных устройств;

в) предметов, представляющих значительную историческую, художественную, культурную или археологическую ценность;

г) товаров, подлежащих в соответствии с законодательством Сторон обложению высокими таможенными пошлинами или налогами;

д) товаров, имеющих особо важное значение и включенных в перечни, согласованные между таможенными службами, которые подвергаются нетарифным ограничениям или подлежат обложению высокими таможенными пошлинами или налогами.

Статья 7. Передача документов

1. Таможенные службы обмениваются между собой в течение трех месяцев после вступления в силу настоящего соглашения копиями действующих законодательных и иных нормативных актов по таможенным вопросам и в дальнейшем будут незамедлительно информировать друг друга обо всех изменениях и дополнениях таможенного законодательства.

2. Таможенная служба одной Стороны по запросу таможенной службы другой Стороны передает копии решений административных органов по вопросам применения таможенного законодательства.

3. В запросах о передаче документов в соответствии с настоящей статьей в отличие от требования, предусмотренного подпунктом «д» пункта 2 статьи 11 настоящего соглашения, существо дела может не описываться.

4. Получение документов подтверждается запрашивающей таможенной службой с указанием даты получения.

Статья 8. Обмен опытом и оказание помощи

1. Таможенные службы обмениваются информацией:

а) об опыте своей деятельности и применения технических вспомогательных средств;

б) о новых средствах и способах совершения таможенных правонарушений;

в) по другим таможенным вопросам, представляющим интерес для всех Сторон.

2. Таможенные службы оказывают друг другу помощь в области таможенного дела, включая:

а) обмен сотрудниками в случаях, представляющих взаимный интерес, с целью ознакомления с техническими средствами, используемыми таможенными службами;

б) обучение и помощь в совершенствовании специальных навыков сотрудников;

в) обмен экспертами по таможенным вопросам;

г) обмен профессиональными, научными и техническими сведениями, касающимися таможенных вопросов.

Статья 9. Расследования

1. По запросу таможенной службы одной Стороны таможенная служба другой Стороны проводит проверку или расследование по вопросам, предусмотренным пунктами «б» и «в» статьи 2 настоящего соглашения. Результаты проверки или расследования сообщаются запрашивающей таможенной службе в соответствии с порядком, предусмотренным пунктом 1 статьи 6 настоящего соглашения.

2. Проверка или расследование проводится в соответствии с законодательством, действующим на таможенной территории запрашиваемой Стороны. Запрашиваемая таможенная служба проводит проверку или расследование, действуя от своего имени.

3. Запрашиваемая таможенная служба может разрешить официальным лицам запрашивающей таможенной службы присутствовать при проверке или расследовании.

Статья 10. Эксперты и свидетели

В случае, если судебные или административные органы одной Стороны в связи с рассматриваемыми таможенными правонарушениями обращаются с соответствующим запросом, таможенная служба другой Стороны может уполномочить своих сотрудников выступить в качестве свидетелей или экспертов в таких судебных или административных разбирательствах. Эти сотрудники дают показания или заключения по фактам, установленным ими во время исполнения служебных обязанностей. В запросе об участии в судебном или административном разбирательстве должно быть указано, по какому делу и в каком качестве должен выступать сотрудник запрашиваемой таможенной службы.

Статья 11. Форма и содержание запроса

1. Запрос, предусмотренный пунктом 1 статьи 9 настоящего соглашения, направляется в письменной форме. Необходимые для выполнения за-

проса документы должны прилагаться в подлинниках, официально заверенных копиях или фотокопиях.

2. Запрос должен содержать следующие данные:

а) таможенный орган, интересы которого лежат в основе запроса;

б) вид процедуры;

в) фамилии, адреса и другие данные об участниках процедуры;

г) предмет и причина запроса;

д) краткое описание существа дела и его юридическая квалификация.

Статья 12. Выполнение запроса

1. Таможенные службы оказывают друг другу содействие в выполнении запросов в соответствии с законодательством Сторон и в пределах своей компетенции.

2. В выполнении запроса отказывается, если его выполнение может нанести ущерб суверенитету, безопасности, противоречит законодательству или международным обязательствам запрашиваемой Стороны.

3. Об отказе в содействии в выполнении запроса, а также о причинах отказа, запрашивающая таможенная служба незамедлительно уведомляется в письменной форме.

Статья 13. Документы

1. Передача по запросу подлинных документов осуществляется в тех случаях, когда официально заверенных копий или фотокопий этих документов недостаточно.

2. Подлинные документы должны быть возвращены запрашиваемой таможенной службе в возможно короткий срок.

3. При применении положений настоящей статьи не должны ущемляться права и законные интересы запрашиваемой Стороны или государства, не являющегося участником настоящего соглашения.

Статья 14. Использование полученных сведений

Таможенные службы могут использовать как доказательства, полученные в соответствии с настоящим соглашением, сведения и документы в своих протоколах, сообщениях и иных материалах, при проведении проверок или расследований, в судебных или административных разбирательствах в связи с рассматриваемыми таможенными правонарушениями. Оценка этих сведений и документов, а также возможность и порядок их использования в судебных или административных разбирательствах определяются в соответствии с законодательством запрашивающей Стороны.

Статья 15. Возмещение расходов

1. Запрашивающая таможенная служба возмещает запрашиваемой таможенной службе расходы, которые были произведены при выполнении запроса в соответствии с настоящим соглашением по оплате труда экспертов и переводчиков, не работающих в запрашиваемой таможенной службе.

2. Возмещение расходов, связанных с исполнением положений статьи 8 настоящего соглашения, может быть предметом отдельных договоренностей между таможенными службами Сторон.

Статья 16. Исполнение соглашения

1. Предусмотренное настоящим соглашением сотрудничество осуществляется непосредственно между таможенными службами.

2. Таможенные службы издают в рамках своей компетенции необходимые для исполнения настоящего соглашения нормативные акты.

3. В целях исполнения настоящего соглашения таможенные службы обеспечат взаимное представительство при этих службах, установят необходимые связи между подчиненными им таможенными органами, а также могут осуществлять совместный таможенный контроль.

Статья 17. Заключительные положения

1. Положения настоящего соглашения не затрагивают обязательств, принятых Сторонами в соответствии с другими международными договорами.

2. Настоящее соглашение вступает в силу со дня сдачи на хранение депозитарию третьего уведомления о выполнении подписавшими его Сторонами внутригосударственных процедур, необходимых для его вступления в силу.

3. Настоящее соглашение заключается на пять лет и будет автоматически продлеваться на следующие пятилетние периоды. Каждая Сторона может заявить о выходе из настоящего соглашения, уведомив об этом в письменной форме не менее чем за 6 месяцев депозитария настоящего соглашения, который рассылает такое заявление всем Сторонам.

4. Настоящее соглашение открыто для присоединения любого государства при согласии Сторон.

Совершено в г. Москве 15 апреля 1994 г. в одном подлинном экземпляре на русском языке. Подлинный экземпляр хранится в архиве Правительства Республики Беларусь, которое направит государствам, подписавшим настоящее соглашение, его заверенную копию.

За Правительство
Республики Беларусь
В. Кебич

Ведамасці Нацыянальнага сходу РБ. 1997. № 21. Арт. 392.

№ 86

ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ МІЖНАРОДНЫМ ПРАЕКЦЕ КАНВЕРСІІ ВАЕННЫХ ГАРАДКОЎ У ЗОНЫ ЗАНЯТАСЦІ, ПРАДПРЫМАЛЬНІЦТВА І ЭНЕРГАЗБЕРАЖЭННЯ

г. Мінск *27 мая 1994 г.*

У мэтах забеспячэння занятасці насельніцтва ў зонах канверсіі ваенных гарадкоў, а таксама вырашэння ў іх праблем энергазберажэння з прыцягненнем прыватнага, уключаючы замежны, капіталу Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Прыняць прапанову Дзяржаўнага камітэта па працы і сацыяльнай абароне насельніцтва, падтрыманую Міністэрствам эканомікі, Камітэтам па энергазберажэнні і энергетычным наглядзе пры Савеце Міністраў Рэспублікі Беларусь, Саюзам прадпрымальнікаў, Беларускім саюзам прадпрымальнікаў і арандатараў, Міжнароднай арганізацыяй працы[22], Еўрапейскай эканамічнай камісіяй ААН[23], Прадстаўніцтвам ААН у Рэспубліцы Беларусь, аб рэалізацыі ў рэспубліцы Міжнароднага праекта канверсіі ваенных гарадкоў у зоны занятасці, прадпрымальніцтва і энергазберажэння.

Лічыць мэтазгодным надаць тэрыторыям шэрагу канверсуемых ваенных гарадкоў спецыяльны статус зон, якія развіваюцца, маючы на ўвазе ўстанаўленне для размешчаных у гэтых гарадках суб'ектаў гаспадарання спрошчаных мытных працэдур, ільготнага падаткаабкладання і забеспячэння гарантый інвестыцыям.

Міністэрству эканомікі з удзелам Міністэрства фінансаў, Міністэрства знешніх эканамічных сувязей, Дзяржаўнага камітэта па працы і сацыяльнай абароне насельніцтва, Дзяржаўнага мытнага камітэта, Міністэрства юстыцыі, Камітэта па энергазберажэнні і энергетычным наглядзе пры Савеце Міністраў Рэспублікі Беларусь, Саюза прадпрымальнікаў, Беларускага саюза прадпрымальнікаў і арандатараў у 2-месячны тэрмін падрыхтаваць і ўнесці ў Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь прапановы па дадзеным пытанні.

2. Дзяржаўнаму камітэту па працы і сацыяльнай абароне насельніцтва, Міністэрству эканомікі, Міністэрству па кіраванні дзяржаўнай маёмасцю і прыватызацыі, Міністэрству абароны, Дзяржбуду, Камітэту па сацыяльнай абароне ваеннаслужачых, асоб радавога і начальніцкага саставу органаў унутраных спраў, воінаў-інтэрнацыяналістаў, звольненых у запас (адстаўку), і членаў іх сем'яў пры Савеце Міністраў Рэспублікі Беларусь, Камітэту па энергазберажэнні і энергетычным наглядзе пры Савеце Міністраў Рэспублікі Беларусь з удзелам іншых міністэрстваў і ведамстваў, мясцовых Саветаў дэпутатаў, Саюза прадпрымальнікаў і Беларускага саюза прадпрымальнікаў і арандатараў да 1 верасня 1994 г. правесці ўлік працоўных рэсурсаў, інвентарызацыю маёмасці ваенных гарадкоў (сродкаў працы і сувязі, вытворчых і складскіх памяшканняў, энергасіла-

вой гаспадаркі і іншай маёмасці) і на аснове гэтага да 15 кастрычніка 1994 г. распрацаваць Нацыянальную праграму канверсіі ваенных гарадкоў, вызначыўшы ў ёй па ўзгадненні з аблвыканкомамі і Міжнароднай камісіяй па канверсіі ваенных гарадкоў:

♦ пералік ваенных гарадкоў, на базе якіх будуць стварацца зоны занятасці, прадпрымальніцтва і энергазберажэння;

♦ варыянты развіцця вытворчасці і забеспячэння занятасці насельніцтва з улікам наяўных магчымасцей.

3. Згадзіцца з прапановай Дзяржаўнага камітэта па працы і сацыяльнай абароне насельніцтва, Саюза прадпрымальнікаў і Беларускага саюза прадпрымальнікаў і арандатараў аб разглядзе Нацыянальнай праграмы канверсіі ваенных гарадкоў на міжнароднай канферэнцыі, якая адбудзецца ў г. Мінску ў кастрычніку — лістападзе 1994 г.

Дзяржаўнаму камітэту па працы і сацыяльнай абароне насельніцтва ўнесці ў Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь прапановы аб арганізацыі правядзення названай канферэнцыі.

4. Для забеспячэння захаванасці маёмасці ваенных баз і гарадкоў, своечасовай перападрыхтоўкі персаналу, які звальняецца з Узброеных Сіл Рэспублікі Беларусь, і стварэння для яго рабочых месц устанавіць, што:

♦ прапановы аб перадачы аб'ектаў ваеннага прызначэння, у тым ліку і тых, якія выслабаняюцца расійскімі войскамі, падаюцца Міністэрствам абароны ў дзяржаўную камісію, створаную распараджэннем Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 2 лютага 1993 г. № 82р, не пазней чым за 6 месяцаў да іх выслабанення;

♦ прапановы названай камісіі аб выкарыстанні надалей маёмасці выслабаняемых ваенных гарадкоў разглядаюцца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь не пазней чым за 4 месяцы да іх перадачы. Адначасова на разгляд урада зацікаўленыя суб'екты гаспадарання ўносяць бізнес-планы выкарыстання канверсуемых аб'ектаў ваеннага прызначэння і стварэння новых рабочых месц;

♦ рашэнне Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь аб перадачы канверсуемых аб'ектаў ваеннага прызначэння выканкомам мясцовых Саветаў дэпутатаў або іншым суб'ектам гаспадарання прымаецца не пазней чым за 3 месяцы да іх выслабанення;

♦ перадача гэтых аб'ектаў і іх маёмасці праводзіцца па выніках інвентарызацыі з ацэнкай іх рэшткавага кошту органамі Міністэрства па кіраванні дзяржаўнай маёмасцю і прыватызацыі.

Выканкомы мясцовых Саветаў дэпутатаў або іншыя суб'екты гаспадарання, якія атрымалі перададзеную ў іх веданне маёмасць ваенных гарадкоў, вызначаюць парадак яе аховы і выкарыстання.

5. Камітэту па энергазберажэнні і энергетычным наглядзе пры Савеце Міністраў Рэспублікі Беларусь сумесна з Міністэрствам эканомікі, Міністэрствам фінансаў, Дзяржаўным камітэтам па працы і сацыяльнай абароне насельніцтва, Дзяржбудам, Міністэрствам жыллёва-камунальнай

гаспадаркі, Міністэрствам паліва і энергетыкі, аблвыканкомамі і Мінскім гарвыканкомам:

♦ унесці ў ліпені 1994 г. у Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь прапановы па забеспячэнні эфектыўнага выкарыстання ў зонах канверсіі ваенных гарадкоў паліўна-энергетычных і прыродных рэсурсаў і па распрацоўцы мер эканамічнага стымулявання энергазберажэння і ўкаранення энергазберагальных тэхналогій;

♦ з удзелам Дзяржаўнага камітэта па прамысловасці і міжгаліновых вытворчасцях, Мінскага энергетычнага цэнтра Еўрапейскага саюза і іншых зацікаўленых разгледзець магчымасць выпуску на вытворчых плошчах канверсуемых ваенных гарадкоў абсталявання, матэрыялаў, прыбораў, неабходных для рэалізацыі праекта «Цеплавая рэабілітацыя 90 000 кватэр у Рэспубліцы Беларусь».

6. Прапанаваць выканкомам мясцовых Саветаў дэпутатаў прадастаўляць пераважнае права на інвесціраванне сродкаў у канверсію ваенных гарадкоў тым інвестарам, якія прадугледжваюць рэалізацыю ў рэспубліцы праектаў па энергазберажэнні і ўкараненні энергазберагальных тэхналогій.

7. Камітэту па энергазберажэнні і энергетычным наглядзе пры Савеце Міністраў Рэспублікі Беларусь сумесна з Міністэрствам адукацыі, Мінскім энергетычным цэнтрам Еўрапейскага саюза, Дзяржаўным камітэтам па працы і сацыяльнай абароне насельніцтва, Міністэрствам абароны, Міністэрствам жыллёва-камунальнай гаспадаркі, Дзяржбудам у 3-месячны тэрмін распрацаваць праграму па прафесійнай падрыхтоўцы і павышэнні кваліфікацыі кадраў для ўкамплектавання ў 1994—1995 гг. цэнтраў рэалізацыі праграм энергазберажэння і забяспечыць іх ажыццяўленне. Пры неабходнасці ўнесці ў Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь прапановы па стварэнні адпаведных вучэбных цэнтраў.

8. Лічыць мэтазгодным распаўсюдзіць на замежных грамадзян, якія ўдзельнічаюць па запрашэнні Міжнароднай камісіі па канверсіі ваенных гарадкоў у распрацоўцы і ўкараненні Міжнароднага праекта канверсіі ваенных гарадкоў у зоны занятасці, прадпрымальніцтва і энергазберажэння, дзеянне абзаца другога пункта 1 пастановы Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 30 ліпеня 1992 г. № 463 «Аб мерах па павелічэнні валютных паступленняў ад замежных грамадзян за аказанне паслуг у гасцініцах, на турыстычных базах, у матэлях і кемпінгах» (ЗП Рэспублікі Беларусь, 1992, № 22, арт. 403; № 34, арт. 615).

Прызнаць неабходным не збіраць з замежных грамадзян, якія ўдзельнічаюць у распрацоўцы і ўкараненні названага праекта, дзяржаўную пошліну за выдачу да замежнага пашпарта візы (шматразовай візы) на выезд за мяжу і ўезд з-за мяжы. Спіс асоб, якія падлягаюць вызваленню ад гэтай пошліны, павінен узгадняцца Міжнароднай камісіяй па канверсіі ваенных гарадкоў з Міністэрствам замежных спраў Рэспублікі Беларусь.

9. Прыняць да ведама, што:

♦ праведзеныя Дзяржаўным камітэтам па працы і сацыяльнай абароне насельніцтва, Саюзам прадпрымальнікаў, Беларускім саюзам прадпрымальнікаў і арандатараў сумесна з зацікаўленымі міністэрствамі і ведамствамі кансультацыі дазволілі атрымаць згоду на ўдзел у вырашэнні праблемы занятасці насельніцтва рэспублікі прадстаўнікоў Міжнароднай арганізацыі працы, Еўрапейскай эканамічнай камісіі ААН, Прадстаўніцтва ААН у Рэспубліцы Беларусь, Сусветнага банка[24], Еўрапейскага банка рэканструкцыі і развіцця[25], Мінскага энергетычнага цэнтра Еўрапейскага саюза, Брытанскай арганізацыі спецыялістаў па менеджменту (БЕСО), саюзаў прадпрымальнікаў ЗША, Англіі і Італіі;

♦ прадстаўнікі названых арганізацый прапанавалі распрацаваць і ажыццявіць Міжнародны праект канверсіі ваенных гарадкоў у зоны занятасці, прадпрымальніцтва і энергазберажэння пераважна шляхам прыцягнення прыватнага, у тым ліку замежнага, капіталу;

♦ для каардынацыі работ па падрыхтоўцы і рэалізацыі гэтага праекта створана Міжнародная камісія па канверсіі ваенных гарадкоў у складзе згодна з дататкам;*

♦ у мэтах частковага фінансавання затрат на распрацоўку і рэалізацыю гэтага праекта ўтвораны спецыяльны фонд яго падтрымкі з удзелам Міжнароднай арганізацыі працы, Прадстаўніцтва ААН у Рэспубліцы Беларусь, Беларускага фонду фінансавай падтрымкі прадпрымальнікаў і Дзяржаўнага фонду садзейнічання занятасці насельніцтва. Кіраванне названым фондам ускладзена на папячыцельскі савет у складзе Г. П. Бадзея, М. Каханэ, Л. А. Дубовіка, М. С. Куняўскага, У. М. Карагіна.

Старшыня Савета Міністраў
Рэспублікі Беларусь
В. Кебіч

Кіраўнік спраў Савета Міністраў
Рэспублікі Беларусь
М. Каўко

Збор пастаноў Урада РБ. 1994. № 15. Арт. 296.

* Склад камісіі не друкуецца.

№ 87
ПАСТАНОВА ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ РАСІЙСКА-БЕЛАРУСКАЙ ПРАГРАМЕ СТВАРЭННЯ САМАЛЁТА АГУЛЬНАГА ПРЫЗНАЧЭННЯ

г. Мінск *13 ліпеня 1994 г.*

У мэтах аднаўлення і далейшага развіцця транспартнай інфраструктуры мясцовых паветраных ліній як у Рэспубліцы Беларусь, так і за яе межамі, задавальнення патрэбнасцей народнай гаспадаркі ў грамадзянскай авіяцыйнай тэхніцы, захавання і далейшага развіцця навукова-канструктарскага патэнцыялу авіяцыйнай прамысловасці і стварэння экспартнай навукаёмістай прадукцыі ў выглядзе вырабаў авіяцыйнай тэхнікі і тэхналагічных ліній Прэзідыум Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Зацвердзіць у якасці дзяржаўнай Расійска-Беларускую праграму стварэння самалёта агульнага прызначэння, падрыхтаваную камісіямі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь па навуцы і навукова-тэхнічнаму прагрэсу, па прамысловасці і паслугах насельніцтву, па эканамічнай рэформе, дасягненні эканамічнай самастойнасці і суверэнітэту рэспублікі; міністэрствамі Рэспублікі Беларусь: эканомікі, транспарту і камунікацый, абароны, знешнеэканамічных сувязей, адукацыі; Акадэміяй навук Беларусі; Упраўленнем авіяцыйнай прамысловасці Дзяржкамабаронпрама Расійскай Федэрацыі; Акцыянерным таварыствам «Авіяпрам» Расійскай Федэрацыі; вядучымі навукова-даследчымі інстытутамі, доследна-канструктарскімі бюро і прадпрыемствамі авіяцыйнай прамысловасці Расійскай Федэрацыі і Рэспублікі Беларусь.

2. Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь:

♦ прадугледжваць у праекце рэспубліканскага бюджэту Рэспублікі Беларусь асобным радком штогадовае выдзяленне асігнаванняў на распрацоўку і стварэнне новай грамадзянскай авіяцыйнай тэхнікі ў адпаведнасці з зацверджанай Дзяржаўнай праграмай;

♦ вызначыць дзяржаўным заказчыкам указанай праграмы Міністэрства транспарту і камунікацый Рэспублікі Беларусь.

3. Рэкамендаваць Нацыянальнаму банку Рэспублікі Беларусь прадастаўляць Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь мэтавы крэдыт на асваенне вытворчасці новай авіяцыйнай тэхнікі ў адпаведнасці з Дзяржаўнай праграмай.

4. Кантроль за выкананнем гэтай пастановы ўскласці на камісіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь па навуцы і навукова-тэхнічнаму прагрэсу, па прамысловасці і паслугах насельніцтву.

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь
М. Грыб

Ведамасці ВС РБ. 1994. № 21. Арт. 412.

№ 88
СУМЕСНАЯ ЗАЯВА АБ АСНОВАХ АДНОСІН ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І ФЕДЭРАТЫЎНАЙ РЭСПУБЛІКАЙ ГЕРМАНІЯ[26]

г. Ольдэнбург *25 жніўня 1994 г.*

1

Рэспубліка Беларусь і Федэратыўная Рэспубліка Германія, якія далей называюцца «Бакі», аднадушныя ў сваім жаданні цесна супрацоўнічаць дзеля дабра сваіх народаў і тым самым уносіць уклад у справу міру ў Еўропе і ў свеце.

Бакі пацвярджаюць сваю прыхільнасць да мэт і прынцыпаў Статута Арганізацыі Аб'яднаных Нацый, прынцыпаў і палажэнняў Хельсінкскага Заключнага Акта, Парыжскай хартыі для новай Еўропы, а таксама іншых дакументаў Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе (НБСЕ). У прыватнасці, яны пацвярджаюць значэнне павагі да правоў чалавека і асноўных свабод, а таксама свае абавязацельствы будаваць і ўмацоўваць дэмакратыю як адзіна прымальную форму праўлення ў сваіх дзяржавах.

2

Бакі будуць будаваць свае адносіны на падставе міжнароднага права, павагі да суверэннай роўнасці дзяржаў, тэрытарыяльнай цэласнасці, мірнага ўрэгулявання спрэчак, адмаўлення ад прымянення сілы або пагрозы сілай, а таксама павагі да правоў чалавека і правоў нацыянальных меншасцей.

Бакі пацвярджаюць права ўсіх народаў свабодна і без умяшання звонку распараджацца сваім лёсам і ажыццяўляць паводле свайго меркавання сваё палітычнае, эканамічнае, сацыяльнае і культурнае развіццё.

3

Бакі надаюць вялікае значэнне працягванню працэсу кантролю над узбраеннямі дзеля стабільнасці і міру ва ўсім міжнародным супольніцтве. На падставе існуючых дамоўленасцей аб скарачэнні звычайных узбраенняў і колькасці ваеннага персаналу, аб мерах даверу і аб забароне ядзернай і іншых тыпаў зброі масавага знішчэння Бакі жадаюць дзеля транпарэнтнасці і прадказальнасці ўнесці ўклад у стварэнне структур бяспекі, якія базіруюцца на супрацоўніцтве. Яны жадаюць садзейнічаць новым формам супрацоўніцтва ў галіне палітыкі бяспекі паміж дзяржавамі—удзельніцамі НБСЕ. З гэтай мэтай Бакі жадаюць актыўна выкарыстоўваць Форум НБСЕ па супрацоўніцтве ў галіне бяспекі.

Бакі заяўляюць аб сваёй прыхільнасці да палітыкі нераспаўсюджвання зброі масавага знішчэння і сродкаў яе дастаўкі і выказваюцца за ўмацаванне міжнародных дагавораў і рэжымаў, якія пакладзены ў аснову міжнароднай палітыкі ў гэтай галіне. Гэта датычыцца, у прыватнасці,

Дагавора аб нераспаўсюджванні ядзернай зброі, які з'яўляецца краевугольным каменем міжнароднага рэжыму нераспаўсюджвання. Дзяржавы, якія яшчэ не далучыліся да Дагавора аб нераспаўсюджванні ядзернай зброі, павінны як мага хутчэй далучыцца да яго. Германія надае вялікае значэнне паслядоўнай палітыцы Беларусі, накіраванай на дасягненне ёю бяз'ядзернага статуса.

Бакі надаюць вялікае значэнне хутчэйшаму ўступленню ў сілу і выкананню Канвенцыі аб забароне хімічнай зброі.

Бакі абавязваюцца падаваць у Рэгістр Арганізацыі Аб'яднаных Нацый па звычайных узбраеннях магчыма поўную інфармацыю. Яны будуць выказваць стрыманасць у гандлі зброяй і ваеннай тэхнікай. Яны будуць прымяняць нормы крымінальнага права і іншыя заканадаўчыя акты для таго, каб не дазваляць любы ўдзел у распрацоўцы, вытворчасці і тэхнічным абслугоўванні зброі масавага знішчэння. У сувязі з гэтым Германія выказвае гатоўнасць у рамках існуючых магчымасцей супрацоўнічаць з Беларуссю ў галіне раззбраення, а таксама аказваць ёй дапамогу ў стварэнні нацыянальнай сістэмы экспартнага кантролю.

4

Бакі будуць праводзіць кансультацыі на розных узроўнях па пытаннях, якія прадстаўляюць узаемны інтарэс. Яны выказваюць гатоўнасць узаемадзейнічаць у рамках міжнародных арганізацый, членамі якіх яны з'яўляюцца або будуць з'яўляцца.

Дзеля пашырэння і ўмацавання дружалюбных сувязей і супрацоўніцтва паміж сваімі народамі Бакі будуць падтрымліваць развіццё свабодных і непасрэдных кантактаў паміж іх грамадзянамі, а таксама грамадскімі і палітычнымі арганізацыямі абедзвюх краін і будуць спрыяць развіццю партнёрскіх сувязей паміж адміністрацыйна-тэрытарыяльнымі адзінкамі ўсіх узроўняў.

Прызнаючы асаблівае значэнне ўзаемнага азнаямлення і ўмацавання ўзаемаразумення паміж сваімі народамі, Бакі маюць намер спрасціць адміністрацыйныя працэдуры і ажыццяўленне такіх кантактаў у рамках дзеючых законаў.

5

Бакі надаюць асаблівае значэнне развіццю ўзаемавыгаднага эканамічнага супрацоўніцтва. Яны ўсведамляюць важнасць стварэння спрыяльных рамачных умоў для развіцця ў Беларусі прамысловасці, сельскай гаспадаркі, інфраструктуры і сферы паслуг у адпаведнасці з прынцыпамі рыначнай эканомікі.

Кожны Бок у рамках адпаведна дзеючых законаў надае прадпрыемствам і арганізацыям другога Боку магчымасць свабоднай дзейнасці і спрыяе разнастайнаму і цеснаму супрацоўніцтву паміж беларускімі і германскімі прадпрыемствамі і арганізацыямі.

Германія гатова падтрымліваць Беларусь у фарміраванні рыначнай эканомікі. З гэтай мэтай Бакі будуць, у прыватнасці, імкнуцца супрацоўнічаць у развіцці прававых асноў рыначнай эканомікі.

Бакі аднадушныя ў тым, што галоўнай задачай створанага імі ў 1992 г. Савета эканамічнага супрацоўніцтва з'яўляецца садзейнічанне эканамічным і дзелавым сувязям і падтрымка працэсу рэформ у Беларусі пры пераходзе да рыначнай эканомікі.

6

Бакі надаюць вялікае значэнне ўзаемадзеянню ў падрыхтоўцы і павышэнні кваліфікацыі спецыялістаў кіруючых кадраў у галіне эканомікі. Яны гатовы пашыраць і паглыбляць супрацоўніцтва ў гэтай сферы.

7

Бакі адзіныя ў тым, што пашырэнне фінансавых адносін паміж Беларуссю і Германіяй патрабуе ўдзелу Беларусі ва ўрэгуляванні пазыкі былога Савецкага Саюза, а таксама шматбаковага ўрэгулявання з крэдыторамі.

8

Бакі падкрэсліваюць значэнне прававога і сацыяльнага забеспячэння працэсу рэформ. Германія прапануе свой вопыт і супрацоўніцтва пры стварэнні і ўдасканаленні структур прававой дзяржавы ў Беларусі, а таксама вопыт у галіне садзейнічання занятасці, сацыяльнай абароны і сацыяльнага партнёрства, каб унесці такім чынам уклад у поспех працэсу рэформ у Беларусі.

9

Бакі маюць намер на падставе ўзаемнага інтарэсу супрацоўнічаць у галіне аховы навакольнага асяроддзя з улікам экалагічных аспектаў выкарыстання прыродных рэсурсаў і хутка стварыць дагаворную базу ў гэтай галіне.

Беларусь і Германія з улікам Мемарандума аб узаемаразуменні паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Урадам Федэратыўнай Рэспублікі Германія па садзейнічанні супрацоўніцтву ў мэтах змякчэння вынікаў аварыі на атамным рэактары ў Чарнобылі ад 3 сакавіка 1994 г. выказваюць вялікую зацікаўленасць у далейшым цесным супрацоўніцтве ў галіне радыяцыйнай бяспекі і памяншэння радыяцыйнага ўрону.

10

Бакі ўсведамляюць значэнне навукова-даследчых і даследна-канструктарскіх работ для далейшага развіцця эканомікі абедзвюх краін. Бакі выказваюць сваю гатоўнасць з улікам Дагавора паміж Рэспублікай Беларусь і Федэратыўнай Рэспублікай Германія аб развіцці шырокамаштабнага супрацоўніцтва ў галіне эканомікі, прамысловасці, навукі і тэхнікі ад

2 красавіка 1993 г.* актывізаваць супрацоўніцтва ў названых галінах. У сувязі з гэтым яны будуць падтрымліваць ініцыятывы вучоных і навукова-даследчых устаноў, накіраваныя на далейшае развіццё навукова-тэхнічнага супрацоўніцтва паміж абедзвюма краінамі, і абмен навукова-тэхнічнай інфармацыяй і дакументацыяй, а таксама спецыялістамі і кіруючымі кадрамі.

11

Бакі заяўляюць аб сваім імкненні далей развіваць супрацоўніцтва ў галіне культуры, а таксама адукацыі і навукі пры неабходнасці заключаць адпаведныя пагадненні.

У рамках існуючых магчымасцей Бакі будуць спрыяць прамым кантактам грамадзян абедзвюх краін і пашырэнню супрацоўніцтва паміж культурнымі і навуковымі ўстановамі, школамі, вышэйшымі навучальнымі ўстановамі, маладзёжнымі і жаночымі арганізацыямі, партыямі, прафесійнымі саюзамі і іншымі арганізацыямі і аб'яднаннямі.

Бакі заяўляюць аб сваёй гатоўнасці забяспечваць усім зацікаўленым асобам свабодны доступ да мовы і культуры адпаведна другога Боку і падтрымліваць адпаведныя дзяржаўныя, грамадскія і іншыя ініцыятывы.

Натуральным праяўленнем новых цесных адносін паміж Беларуссю і Германіяй з'яўляецца тое, што кожны з Бакоў клапоціцца аб захаванні культурных каштоўнасцей другога Боку, якія знаходзяцца на яго тэрыторыі, і іх доглядзе. Бакі пагаджаюцца з тым, што культурныя каштоўнасці аднаго Боку, якія прапалі або былі незаконна вывезены і знаходзяцца на тэрыторыі другога Боку, вяртаюцца ўласнікам або іх праваперaемнікам. Перагаворы па гэтых пытаннях пачнуцца як мага хутчэй.

12

Бакі аднадушныя ў тым, што грамадзянам Рэспублікі Беларусь нямецкага паходжання, а таксама грамадзянам Федэратыўнай Рэспублікі Германія беларускага паходжання ў Германіі даецца паводле іх свабоднага рашэння магчымасць захоўваць сваю мову, культуру і нацыянальныя традыцыі, а таксама свабодна спавядаць рэлігію. Бакі пацвярджаюць, што захоўванне культурнай самабытнасці і забеспячэнне правоў чалавека ў дачыненні да гэтых асоб маюць важнае значэнне для развіцця дружалюбных адносін. У адпаведнасці з гэтым яны даюць магчымасць другому Боку праводзіць мерапрыемствы па садзейнічанні гэтым асобам і іх арганізацыям і палягчаюць правядзенне такіх мерапрыемстваў.

13

Бакі выказваюць сваю задаволенасць дамоўленасцю ад 30 сакавіка 1993 г. паміж Урадамі Рэспублікі Беларусь, Украіны, Расійскай Федэрацыі і Федэратыўнай Рэспублікі Германія аб кампенсаванні ўрону ахвярам нацыянал-сацыялісцкіх праследаванняў.

---

* Гл. дак. № 48.

14

Бакі згодны палягчаць доступ да магіл грамадзян адпаведна другога Боку і надаваць магчымасць для іх захавання і догляду. Яны будуць падтрымліваць супрацоўніцтва паміж арганізацыямі, якія займаюцца доглядам ваенных магіл, на падставе пагаднення аб доглядзе ваенных магіл, да заключэння якога імкнуцца Бакі.

15

Бакі маюць намер ажыццяўляць супрацоўніцтва паміж адпаведнымі кампетэнтнымі ведамствамі абедзвюх дзяржаў у барацьбе з арганізаванай злачыннасцю, міжнародным тэрарызмам, кантрабандай і незаконным абарачэннем наркатычных і псіхатропных рэчываў на падставе іх дзеючага заканадаўства.

16

Бакі згодны як мага хутчэй вырашыць пытанні практычнай дзейнасці іх дыпламатычных прадстаўніцтваў у Мінску і Боне.

17

Зыходзячы з таго, што Рэспубліка Беларусь з'яўляецца адной з дзяржаў — праваераемніц былога Савецкага Саюза, Бакі пагаджаюцца з агульным палажэннем аб тым, што дагаворы, заключаныя паміж Саюзам Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік і Федэратыўнай Рэспублікай Германія, прымяняюцца ў адносінах паміж Рэспублікай Беларусь і Федэратыўнай Рэспублікай Германія да той пары, пакуль Бакі ў адпаведнасці з іх заканадаўствам не дамовяцца аб іншым. Бакі як мага хутчэй распачнуць кансультацыі па гэтых пытаннях.

г. Ольдэнбург, 25 жніўня 1994 г.

Уладзімір Сянько (подпіс)

Клаус Кінкель (подпіс)

Вестник Министерства иностранных дел [РБ]. 1998. № 3. С. 139—142.

№ 89

ПРАТАКОЛ АБ КАНСУЛЬТАЦЫЯХ ПАМІЖ МІНІСТЭРСТВАМ ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І МІНІСТЭРСТВАМ ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ ЛІТОЎСКАЙ РЭСПУБЛІКІ

г. Мінск *13 верасня 1994 г.*

Міністэрства замежных спраў Рэспублікі Беларусь і Міністэрства замежных спраў Літоўскай Рэспублікі, якія далей называюцца Бакамі,

імкнучыся да развіцця дружалюбных адносін і супрацоўніцтва паміж абедзвюма дзяржавамі ў адпаведнасці са Статутам Арганізацыі Аб'яднаных Нацый, Хельсінкскім Заключным Актам, Парыжскай хартыяй для новай Еўропы, іншымі дакументамі, прынятымі ў рамках Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе,

жадаючы паглыбляць і пашыраць двухбаковае супрацоўніцтва, дамовіліся аб наступным:

1. Бакі, калі гэта неабходна, праводзяць перамовы і кансультацыі па пытаннях двухбаковага супрацоўніцтва, а таксама па міжнародных праблемах, якія прадстаўляюць узаемны інтарэс.

Для разгляду канкрэтных пытанняў па ўзгадненні паміж Бакамі могуць ствараццa экспертныя і рабочыя групы.

2. Бакі на падставе дамоўленасці вызначаюць рабочы парадак перамоў і кансультацый, час і тэрміны іх правядзення.

3. Бакі садзейнічаюць далейшаму пашырэнню і паглыбленню ўзаемавыгаднага супрацоўніцтва паміж Рэспублікай Беларусь і Літоўскай Рэспублікай ў палітычнай, гандлёва-эканамічнай, навукова-тэхнічнай, экалагічнай, культурнай, гуманітарнай, інфармацыйнай і іншых галінах.

4. Бакі ствараюць умовы для ўстанаўлення паміж імі прамых кантактаў, а таксама для абмену вопытам праз стажыроўкі і кансультацыі.

5. Пад час удзелу ў працы міжнародных арганізацый і форумаў дэлегацыі Бакоў, калі гэта неабходна, праводзяць кансультацыі па розных пытаннях, якія прадстаўляюць узаемны інтарэс.

6. На падставе дамоўленасці паміж Бакамі ў гэты пратакол могуць уносіцца дапаўненні і змяненні.

7. Гэты пратакол уступае ў сілу з моманту яго падпісання і дзейнічае на працягу 2 гадоў. Дзеянне пратакола аўтаматычна працягваецца на наступныя два гады, калі ні адзін з Бакоў за 3 месяцы да сканчэння чарговага тэрміну ў пісьмовай форме не заявіць аб сваім намеры спыніць яго дзеянне.

Афармлена ў Мінску 13 верасня 1994 г. у двух экземплярах, кожны на беларускай і літоўскай мовах, прычым абодва тэксты маюць аднолькавую сілу.

Міністр замежных спраў Рэспублікі Беларусь	Міністр замежных спраў Літоўскай Рэспублікі
(подпіс)	(подпіс)

Вестник Министерства иностранных дел [РБ]. 1998. № 4. С. 105.

№ 90

УКАЗ ПРЭЗІДЭНТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ СТВАРЭННІ Ў МІНІСТЭРСТВЕ ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ СЛУЖБЫ ДЗЯРЖАЎНАГА ПРАТАКОЛА

г. Мінск *30 верасня 1994 г.*

1. Для захавання адзінага дзяржаўнага пратакола Рэспублікі Беларусь стварыць у структуры Міністэрства замежных спраў Рэспублікі Беларусь службу дзяржаўнага пратакола.

Названай службе забяспечваць пратакол Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь, Прэм'ер-міністра Рэспублікі Беларусь і міністра замежных спраў Рэспублікі Беларусь у адносінах з прадстаўнікамі замежных дзяржаў.

2. Міністэрству замежных спраў Рэспублікі Беларусь у месячны тэрмін узгадніць з Кабінетам Міністраў Рэспублікі Беларусь асноўныя палажэнні дзяржаўнай пратакольнай практыкі Рэспублікі Беларусь.

3. Міністэрствам і іншым цэнтральным органам кіравання Рэспублікі Беларусь аказваць службе дзяржаўнага пратакола неабходнае садзейнічанне пры прыёме замежных дзяржаўных і ўрадавых дэлегацый, а таксама пры выездзе дзяржаўных і ўрадавых дэлегацый Рэспублікі Беларусь за мяжу.

4. Кабінету Міністраў Рэспублікі Беларусь, Кіраўніцтву справамі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь разгледзець прапановы Міністэрства замежных спраў Рэспублікі Беларусь аб фінансавым, штатным і матэрыяльна-тэхнічным забеспячэнні службы дзяржаўнага пратакола.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь
А. Лукашэнка

Збор указаў Прэзідэнта і пастаноў Кабінета Міністраў РБ. 1994. № 7. Арт. 160.

№ 91

ПАСТАНОВА КАБІНЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ КААРДЫНАЦЫЙНЫМ БЮРО ПА РАСПРАЦОЎЦЫ І РЭАЛІЗАЦЫІ ПРАГРАМ ТЭХНІЧНАГА САДЗЕЙНІЧАННЯ РЭСПУБЛІЦЫ БЕЛАРУСЬ, ФІНАНСУЕМЫХ КАМІСІЯЙ ЕЎРАПЕЙСКІХ СУПОЛЬНІЦТВАЎ[27]

г. Мінск *31 кастрычніка 1994 г.*

Кабінет Міністраў Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Зацвердзіць склад Каардынацыйнага бюро па распрацоўцы і рэалізацыі праграм тэхнічнага садзейнічання Рэспублікі Беларусь, фінансуемых Камісіяй Еўрапейскіх Супольніцтваў, згодна з дадаткам 1*.

* Не прыводзяцца.

2. Лічыць неабходным мець сакратарыят Каардынацыйнага бюро па распрацоўцы і рэалізацыі праграм тэхнічнага садзейнічання Рэспублікі Беларусь, фінансуемых Камісіяй Еўрапейскіх Супольніцтваў, для забеспячэння дзейнасці гэтага бюро.

Устанавіць колькасць работнікаў названага сакратарыята 3 адзінкі і зацвердзіць яго штатны расклад згодна з дадаткам 2*.

3. Устанавіць, што адказныя работнікі сакратарыята Каардынацыйнага бюро па распрацоўцы і рэалізацыі праграм тэхнічнага садзейнічання Рэспублікі Беларусь, фінансуемых Камісіяй Еўрапейскіх Супольніцтваў, назначаюцца на пасаду Прэм'ер-міністрам Рэспублікі Беларусь па прадстаўленні старшыні названага бюро.

Распаўсюдзіць на адказных работнікаў сакратарыята ўмовы аплаты працы, бытавога і медыцынскага абслугоўвання і сацыяльныя гарантыі, прадугледжаныя для адпаведнай катэгорыі работнікаў Апарату Кабінета Міністраў Рэспублікі Беларусь,

4. Апарату Кабінета Міністраў Рэспублікі Беларусь у двухтыднёвы тэрмін вырашыць пытанне аб арэндзе памяшканняў для сакратарыята Каардынацыйнага бюро па распрацоўцы і рэалізацыі праграм тэхнічнага садзейнічання Рэспублікі Беларусь, фінансуемых Камісіяй Еўрапейскіх Супольніцтваў.

5. Прызнаць страціўшымі сілу пункт 1 пастановы Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 26 мая 1992 г. № 309 «Аб Каардынацыйным бюро па распрацоўцы і рэалізацыі праграм тэхнічнага садзейнічання Рэспублікі Беларусь, якія фінансуюцца Камісіяй Еўрапейскіх Супольніцтваў» (ЗП Рэспублікі Беларусь, 1992, № 15, арт. 272), у частцы персанальнага складу Каардынацыйнага бюро па распрацоўцы і рэалізацыі праграм тэхнічнага садзейнічання Рэспублікі Беларусь, фінансуемых Камісіяй Еўрапейскіх Супольніцтваў, і пункт 3 названай пастановы.

Прэм'ер-міністр
Рэспублікі Беларусь
М. Чыгір

Збор указаў Прэзідэнта і пастаноў Кабінета Міністраў РБ. 1994. № 10. Арт. 255.

* Не прыводзяцца.

№ 92

ПАСТАНОВА КАБІНЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ЗАКЛЮЧЭННІ ПАГАДНЕННЯ ПАМІЖ КАБІНЕТАМ МІНІСТРАЎ РБ І УРАДАМ КАРАЛЕЎСТВА ДАНІЯ АБ РАЗВІЦЦІ ЭКАНАМІЧНАГА, ПРАМЫСЛОВАГА І ТЭХНІЧНАГА СУПРАЦОЎНІЦТВА*

г. Мінск *7 лістапада 1994 г.*

Кабінет Міністраў Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Прыняць прапанову Міністэрства знешніх эканамічных сувязей, узгодненую з Міністэрствам замежных спраў і Міністэрствам юстыцыі, аб заключэнні Пагаднення паміж Кабінетам Міністраў Рэспублікі Беларусь і Урадам Каралеўства Данія аб развіцці эканамічнага, прамысловага і тэхнічнага супрацоўніцтва.

2. Упаўнаважыць міністра знешніх эканамічных сувязей Марыніча Міхаіла Афанасьевіча на падпісанне ад імя Кабінета Міністраў Рэспублікі Беларусь Пагаднення паміж Кабінетам Міністраў Рэспублікі Беларусь і Урадам Каралеўства Данія аб развіцці эканамічнага, прамысловага і тэхнічнага супрацоўніцтва.

Прэм'ер-міністр Рэспублікі Беларусь
М. Чыгір

Збор указаў Прэзідэнта і пастаноў Кабінета Міністраў РБ. 1994. № 10. Арт. 260.

№ 93

ПАЛАЖЭННЕ АБ ПАРАДКУ РАЗГЛЯДУ ПЫТАННЯЎ ПРАДАСТАЎЛЕННЯ ПРЫТУЛКУ ЗАМЕЖНЫМ ГРАМАДЗЯНАМ І АСОБАМ БЕЗ ГРАМАДЗЯНСТВА

г. Мінск *29 лістапада 1994 г.***

1. Пытанні прадастаўлення прытулку замежным грамадзянам і асобам без грамадзянства разглядаюцца ў адпаведнасці з Канстытуцыяй Рэспублікі Беларусь, Законам Рэспублікі Беларусь «Аб прававым становішчы замежных грамадзян і асоб без грамадзянства ў Рэспубліцы Беларусь»***, міжнароднымі дагаворамі Рэспублікі Беларусь, іншымі актамі заканадаўства Рэспублікі Беларусь і дадзеным палажэннем.

---

* Пагадненне адсутнічае.

** Дата зацвярджэння Указам Прэзідэнта РБ.

*** Гл. дак. № 55.

2. Прытулак можа прадастаўляцца замежным грамадзянам і асобам без грамадзянства, якія знаходзяцца на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь і вымушаны пакінуць краіны пражывання па прычыне праследавання іх за палітычныя, рэлігійныя перакананні (калі яны не прапагандуюць варожасць паміж людзьмі і не прычыняюць шкоды іх здароўю) або за нацыянальную прыналежнасць.

3. Пытанні прадастаўлення прытулку разглядаюцца незалежна ад расавай і нацыянальнай прыналежнасці, полу, адукацыі, пры наяўнасці заявы зацікаўленай асобы за яе подпісам. Дакументы па пытаннях прадастаўлення прытулку падаюцца на імя Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь праз органы Міністэрства ўнутраных спраў Рэспублікі Беларусь па месцы жыхарства заяўніка. Заявы, якія паступілі непасрэдна ў Адміністрацыю Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь, накіроўваюцца на разгляд у названае міністэрства.

4. Пры разглядзе заяў і афармленні матэрыялаў аб прадастаўленні прытулку запытваюцца неабходныя дакументы, высвятляюцца абставіны прыбыцця і прычыны знаходжання заяўнікаў на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, звесткі, якія характарызуюць асоб, крыніцы іх існавання, а таксама іншыя абставіны, што заслугоўваюць увагі.

5. Міністэрства ўнутраных спраў Рэспублікі Беларусь ажыццяўляе падрыхтоўку неабходных матэрыялаў сумесна з Міністэрствам замежных спраў Рэспублікі Беларусь, Камітэтам дзяржаўнай бяспекі Рэспублікі Беларусь, Міністэрствам працы Рэспублікі Беларусь, якія ў межах іх ведання прадстаўляюць неабходныя звесткі і даюць сваё заключэнне па кожным заяўніку.

6. Парадак афармлення, разгляду, праходжання дакументаў па пытаннях прадастаўлення прытулку ў названых у пункце 5 дадзенага палажэння міністэрствах і цэнтральных органах кіравання ўстанаўліваецца Кабінетам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Тэрмін разгляду заяў у кожным з гэтых органаў, а таксама ў Кабінеце Міністраў Рэспублікі Беларусь, не павінен быць больш чым адзін месяц.

7. Усе наяўныя матэрыялы ў адносінах да асоб, якія звяртаюцца з заявамі аб прадастаўленні прытулку ў Рэспубліцы Беларусь, з заключэннем Кабінета Міністраў Рэспублікі Беларусь аб магчымасці і мэтазгоднасці іх задавальнення накіроўваюцца ў Адміністрацыю Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь.

8. Матэрыялы, якія паступілі ў Адміністрацыю Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь, папярэдне разглядаюцца Камісіяй па пытаннях грамадзянства пры Прэзідэнце Рэспублікі Беларусь.

9. Камісія па пытаннях грамадзянства пры Прэзідэнце Рэспублікі Беларусь уносіць матэрыялы на разгляд Прэзідэнту Рэспублікі Беларусь пры наяўнасці яе прапановы аб прадастаўленні асобе прытулку. Аб заявах, на якіх названая камісія не знайшла падстаў для задавальнення просьбы аб прадастаўленні прытулку, даводзіцца да ведама Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь, а таксама паведамляецца заяўнікам праз органы Міністэрства

ўнутраных спраў Рэспублікі Беларусь, якія займаліся афармленнем дакументаў.

10. Асобы, якім прадастаўлены прытулак, і члены іх сем'яў, якія не з'яўляюцца грамадзянамі Рэспублікі Беларусь, карыстаюцца правамі і свабодамі і выконваюць абавязкі нароўні з грамадзянамі Рэспублікі Беларусь, калі іншае не вызначана Канстытуцыяй, законамі і міжнароднымі дагаворамі.

11. Падрыхтоўка матэрыялаў аб прадастаўленні прытулку, якія паступілі ў Адміністрацыю Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь для разгляду Камісіяй па пытаннях грамадзянства пры Прэзідэнце Рэспублікі Беларусь і Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь, ускладаецца на Упраўленне па пытаннях грамадзянства, узнагарод і памілавання Адміністрацыі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь, якое пры неабходнасці запытвае дадатковыя матэрыялы для разгляду заяў аб прадастаўленні прытулку, меркаванні адпаведных дзяржаўных і грамадскіх органаў аб абгрунтаванасці і мэтазгоднасці іх задавальнення, а таксама можа даваць гэтым органам даручэнні аб праверцы асобных пытанняў.

Збор указаў Прэзідэнта і пастаноў Кабінета Міністраў РБ. 1994. № 13. Арт. 316.

№ 94
ПАГАДНЕННЕ АБ ПРАКТЫЧНЫМ ВЫКАРЫСТАННІ ПАЛАЖЭННЯЎ АРТЫКУЛА 83 BIS КАНВЕНЦЫІ АБ МІЖНАРОДНАЙ ГРАМАДЗЯНСКАЙ АВІЯЦЫІ

г. Масква *9 снежня 1994 г.*

Урады дзяржаў—удзельніц гэтага пагаднення, якія ў далейшым называюцца Дагаворныя Бакі,

кіруючыся палажэннямі Канвенцыі аб міжнароднай грамадзянскай авіяцыі 1944 г. (далей — Чыкагскай канвенцыі)[28] і надаючы значэнне грамадзянскай авіяцыі як аднаму з важных фактараў супрацоўніцтва народаў дзяржаў — удзельніц Садружнасці Незалежных Дзяржаў,

улічваючы дасягнутую на 23-й сесіі Асамблеі Міжнароднай арганізацыі грамадзянскай авіяцыі (Манрэаль, 6 кастрычніка 1980 г.) згоду аб неабходнасці перадачы пэўных функцый і абавязкаў дзяржавай рэгістрацыі дзяржаве — эксплуатанту паветранага судна ў выпадку арэнды, фрахтавання паветраных суднаў і абмену імі або якіх-небудзь падобных дзеянняў у адносінах да такіх паветраных суднаў,

імкнучыся забяспечыць у максімальна магчымай ступені мерапрыемствы, якія садзейнічаюць бяспечнаму развіццю грамадзянскай авіяцыі,

дамовіліся аб ніжэйпададзеным:

Артыкул 1

Дагаворныя Бакі пры ажыццяўленні палётаў у межах паветранай прасторы над тэрыторыямі іх дзяржаў часова, да ратыфікацыі артыкула 83 bis Чыкагскай канвенцыі, прызнаюць неабходнасць прымяняць палажэнні гэтага артыкула, які гаворыць:

«a) Нягледзячы на палажэнні артыкулаў 12, 30, 31 і 32a), у тым выпадку, калі паветранае судна, зарэгістраванае ў Дагаворнай дзяржаве, эксплуатуецца ў адпаведнасці з дагаворам арэнды, фрахтавання або ўзаемнага абмену паветранымі суднамі або ў адпаведнасці з любым падобным дагаворам эксплуатантам, асноўнае месца дзейнасці якога або, калі ён не мае такога месца дзейнасці, пастаяннае месцазнаходжанне якога знаходзіцца ў другой Дагаворнай дзяржаве, дзяржава рэгістрацыі можа па пагадненні з такой другой дзяржавай перадаць ёй усе або частку сваіх функцый і абавязкаў як дзяржава рэгістрацыі ў адносінах да гэтага паветранага судна, прадугледжаных артыкуламі 12, 30, 31 і 32a). Дзяржава рэгістрацыі вызваляецца ад адказнасці ў адносінах да перададзеных функцый і абавязкаў.

b) Перадача не будзе мець дзеяння ў адносінах да іншых Дагаворных дзяржаў да той пары, пакуль пагадненне паміж дзяржавамі, у якім перадача прадугледжваецца, не будзе зарэгістравана ў Савеце і апублікавана ў адпаведнасці з артыкулам 83 або да таго, як аб існаванні і прадмеце пагаднення не будзе непасрэдна паведамлена ўладам іншай зацікаўленай Дагаворнай дзяржавы або дзяржаў дзяржавай — бокам пагаднення.

c) Палажэнні пунктаў a) і b), упамянутых вышэй, таксама прымяняюцца да выпадкаў, прадугледжаных артыкулам 77».

Артыкул 2

Дагаворныя Бакі, дзяржавы якіх не ратыфікавалі ў адпаведнасці з артыкулам 94a) Чыкагскай канвенцыі артыкул 83 bis, разгледзяць магчымасць яго ратыфікацыі ў самыя кароткія тэрміны.

Артыкул 3

Гэта пагадненне часова прымяняецца з дня падпісання і ўступае ў сілу з дня здачы на захоўванне дэпазітарыю трэцяга паведамлення аб выкананні дзяржавамі ўнутрыдзяржаўных працэдур, неабходных для яго ўступлення ў сілу.

Афармлена ў г. Маскве 9 снежня 1994 г. у адным аўтэнтычным экземпляры на рускай мове. Аўтэнтычны экземпляр захоўваецца ў архіве Урада Рэспублікі Беларусь, які накіруе кожнай дзяржаве, якая падпісала гэта пагадненне, яго завераную копію.

За Урад Рэспублікі Беларусь
М. Чыгір

Ведамасці ВС РБ. 1996. № 11. Арт. 152.

№ 95

ПРАТАКОЛ АБ КАНСУЛЬТАЦЫЯХ
ПАМІЖ МІНІСТЭРСТВАМ ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ
І МІНІСТЭРСТВАМ ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ УКРАІНЫ

г. Мінск *16 снежня 1994 г.*

Міністэрства замежных спраў Рэспублікі Беларусь і Міністэрства замежных спраў Украіны, якія далей называюцца «Бакі»,

зыходзячы з жадання садзейнічаць умацаванню супрацоўніцтва і бяспекі ў Еўропе ў адпаведнасці са Статутам Арганізацыі Аб'яднаных Нацый, Хельсінкскім Заключным Актам Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе, іншымі дакументамі Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе, у прыватнасці, Парыжскай хартыяй для новай Еўропы,

улічваючы агульнасць культуры беларускага і ўкраінскага народаў і сувязі, якія гістарычна склаліся паміж імі,

лічачы карыснай практыку рэгулярных кансультацый і абмен меркаваннямі па міжнародных пытаннях і пытаннях двухбаковага супрацоўніцтва, якія прадстаўляюць узаемны інтарэс,

дамовіліся аб ніжэйпададзеным:

Артыкул 1

Бакі будуць рэгулярна праводзіць кансультацыі па пытаннях беларуска-ўкраінскіх адносін, развіцця двухбаковага супрацоўніцтва ў галіне палітыкі, эканомікі, навукова-тэхнічных сувязей, экалогіі, гуманітарнага супрацоўніцтва і культуры, а таксама па пытаннях, звязаных з нацыянальнымі меншасцямі.

Атрыкул 2

Бакі, па меры неабходнасці, будуць праводзіць кансультацыі па міжнародных пытаннях, якія прадстаўляюць узаемны інтарэс. Гэтыя кансультацыі, у прыватнасці, будуць ахопліваць наступныя сферы:

паслядоўнае развіццё і паглыбленне працэсу Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе;

умацаванне міру, стабільнасці і даверу ў Еўропе з мэтай пабудовы дэмакратычнай, мірнай і адзінай Еўропы;

развіццё кантактаў і супрацоўніцтва з еўрапейскімі і іншымі міжнароднымі арганізацыямі;

кансультацыі па пытаннях супрацоўніцтва ў гуманітарнай сферы і ў галіне правоў чалавека, а таксама павагі і абароны правоў нацыянальных меншасцей;

развіццё міжнароднага эканамічнага і навукова-тэхнічнага супрацоўніцтва, а таксама супрацоўніцтва ў галіне экалогіі;

пытанні, якія з'яўляюцца прадметам шматбаковых міжнародных перагавораў у рамках Арганізацыі Аб'яднаных Нацый і яе спецыялізаваных устаноў.

Артыкул 3

Міністры замежных спраў, іх намеснікі або іх упаўнаважаныя будуць рэгулярна сустракацца і праводзіць абмен меркаваннямі па міжнародных пытаннях і пытаннях двухбаковых адносін, якія прадстаўляюць узаемны інтарэс.

Артыкул 4

Бакі, па меры неабходнасці, будуць праводзіць кансультацыі і абмен меркаваннямі на міжнародных форумах і ў міжнародных арганізацыях.

Артыкул 5

Кансультацыі таксама будуць праводзіцца паміж упраўленнямі і аддзеламі Бакоў.

Артыкул 6

У рамках сваёй кампетэнцыі Бакі будуць садзейнічаць усталяванню і развіццю прамых сувязей паміж дзяржаўнымі органамі, грамадскімі і іншымі арганізацыямі дзвюх дзяржаў, у тым ліку на мясцовым узроўні.

Артыкул 7

Гэты пратакол уступае ў сілу з дня падпісання і застаецца ў сіле да таго часу, пакуль адзін з Бакоў не паведаміць у пісьмовай форме другому Боку аб сваім жаданні спыніць яго дзеянне. З падпісаннем гэтага пратакола страчвае сілу Пратакол аб кансультацыях паміж Міністэрствам замежных спраў Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі і Міністэрствам замежных спраў Украінскай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі ад 29 снежня 1990 г.

Здзейснена ў г. Мінску 16 снежня 1994 г. у двух экземплярах, кожны на беларускай і ўкраінскай мовах, прычым абодва тэксты маюць аднолькавую сілу.

За Міністэрства замежных спраў Рэспублікі Беларусь

(подпіс)

За Міністэрства замежных спраў Украіны

(подпіс)

Вестник Министерства иностранных дел [РБ]. 1998. № 4. С. 106—107.

№ 96

ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ СТВАРЭННІ НАЦЫЯНАЛЬНАЙ ГРУПЫ РБ У МІЖПАРЛАМЕНЦКІМ САЮЗЕ[29] І ПРАВЯДЗЕННІ ЎСТАНОЎЧАЙ СЕСІІ ГЕНЕРАЛЬНАЙ АСАМБЛЕІ НАЦЫЯНАЛЬНАЙ ГРУПЫ МІЖПАРЛАМЕНЦКАГА САЮЗА

г. Мінск *20 снежня 1994 г.*

Жадаючы наладзіць кантакты і абмен вопытам з парламентамі і парламентарыямі іншых краін і ўдзельнічаць у міжнародным супрацоўніцтве на парламенцкім узроўні,

далучаючыся да мэт Міжпарламенцкага саюза, якія вызначаны ў артыкуле 1 яго Статута,

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Стварыць Нацыянальную групу Міжпарламенцкага саюза на базе Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь з мэтай уступлення ў Міжпарламенцкі саюз.

2. Склікаць устаноўчую сесію Генеральнай Асамблеі Нацыянальнай групы Міжпарламенцкага саюза.

3. Даручыць Прэзідыуму Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь правесці ўстаноўчую сесію Генеральнай Асамблеі Нацыянальнай групы Рэспублікі Беларусь у Міжпарламенцкім саюзе.

Старшыня Вярхоўнага
Савета Рэспублікі Беларусь
М. Грыб

Ведамасці ВС РБ. 1995. № 5. Арт. 38.

№ 97

З ЗАКОНА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ВЯРХОЎНЫМ САВЕЦЕ РБ

г. Мінск *21 снежня 1994 г.*

Артыкул 22

Вярхоўны Савет вызначае асноўныя напрамкі ўнутранай і знешняй палітыкі рэспублікі. Рэспубліка Беларусь у сваёй знешняй палітыцы зыходзіць з прынцыпаў роўнасці дзяржаў, непрымянення сілы або пагрозы сілай, непарушнасці граніц, мірнага ўрэгулявання спрэчак, неўмяшання ва ўнутраныя справы і іншых агульнапрызнаных прынцыпаў і норм міжнароднага права.

Артыкул 23

Вярхоўны Савет, прызнаючы прыярытэт агульнапрызнаных прынцыпаў міжнароднага права і забяспечваючы адпаведнасць яму заканадаўства, а таксама зыходзячы з асноўных напрамкаў унутранай і знешняй палітыкі рэспублікі, ратыфікуе і дэнансуе міжнародныя дагаворы Рэспублікі Беларусь.

Не дапускаецца заключэнне міжнародных дагавораў, якія супярэчаць Канстытуцыі.

Артыкул 24

Вярхоўны Савет, прымаючы пад увагу асноўныя напрамкі знешняй палітыкі рэспублікі і зыходзячы з мэты зрабіць сваю тэрыторыю бяз'ядзернай зонай, а дзяржаву — нейтральнай, вызначае ваенную дактрыну Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 25

У выпадках узброенага ўварвання на тэрыторыю Рэспублікі Беларусь Вярхоўны Савет у мэтах абароны незалежнасці і тэрытарыяльнай цэласнасці дзяржавы, асноўных правоў і свабод грамадзян аб'яўляе вайну.

Вярхоўны Савет заключае мір, умовы якога забяспечваюць ажыццяўленне асноўных правоў і свабод грамадзян рэспублікі і не павінны парушаць незалежнасць і тэрытарыяльную цэласнасць дзяржавы, супярэчыць Канстытуцыі...

Ведамасці ВС РБ. 1995. № 8. Арт. 103.

№ 98

ПАЛАЖЭННЕ АБ ПАРАДКУ ВЫДАЧЫ ДЫПЛАМАТЫЧНЫХ І СЛУЖБОВЫХ ПАШПАРТОЎ ГРАМАДЗЯНАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ*

г. Мінск *23 снежня 1994 г.*

1. Дадзенае палажэнне вызначае парадак выдачы грамадзянам Рэспублікі Беларусь дыпламатычных і службовых пашпартоў для службовых паездак за мяжу.

2. Выдача дыпламатычных і службовых пашпартоў ажыццяўляецца Міністэрствам замежных спраў па заяўках камандзіруючых арганізацый.

---

* Зацверджана пастановай Кабінета Міністраў РБ ад 23 снежня 1994 г.

Пры гэтым выдаюцца:

2.1. дыпламатычныя пашпарты:

Прэзідэнту Рэспублікі Беларусь;

Старшыні Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь і яго намеснікам;

Прэм'ер-міністру Рэспублікі Беларусь і яго намеснікам;

дэпутатам Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь;

міністрам, старшыням дзяржаўных камітэтаў і іх намеснікам;

Начальніку Галоўнага ўпраўлення пагранічных войск і яго намеснікам;

Дзяржаўнаму сакратару Савета Бяспекі;

членам Савета Бяспекі;

членам Прэзідэнцкага Савета;

Старшыні Кантрольнай палаты і яго намеснікам;

Генеральнаму пракурору і яго намеснікам;

Старшыні і членам Канстытуцыйнага Суда;

Старшыні Вярхоўнага Суда і яго намеснікам;

Старшыні Вышэйшага Гаспадарчага Суда і яго намеснікам;

Кіраўніку Адміністрацыі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь і яго намеснікам;

Кіраўніку спраў Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь і яго намеснікам;

Кіраўніку Апарату Кабінета Міністраў Рэспублікі Беларусь і яго намеснікам;

Старшыні Праўлення Нацыянальнага банка і яго намеснікам;

Начальніку Сакратарыята Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь;

старшыням абласных і Мінскага гарадскога Саветаў дэпутатаў;

работнікам Міністэрства замежных спраў, якія займаюць дыпламатычныя пасады;

работнікам дыпламатычных прадстаўніцтваў, консульскіх устаноў Рэспублікі Беларусь за мяжой і пастаянных прадстаўніцтваў Рэспублікі Беларусь пры міжнародных арганізацыях, якія займаюць дыпламатычныя пасады, і членам іх сем'яў;

дыпламатычным кур'ерам Міністэрства замежных спраў;

работнікам сакратарыятаў міжнародных арганізацый, што займаюць пасады, прыраўнаваныя да дыпламатычных, а таксама членам іх сем'яў у парадку, устаноўленым Міністэрствам замежных спраў;

асобам, якія раней займалі пасады Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь, Старшыні Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, Прэм'ер-міністра Рэспублікі Беларусь (Старшыні Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь), Міністра замежных спраў;

2.2. службовыя пашпарты:

работнікам:

Сакратарыята Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь;

Адміністрацыі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь;

Кіраўніцтва справамі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь;

Апарату Кабінета Міністраў Рэспублікі Беларусь;

Сакратарыята Канстытуцыйнага Суда;

Кантрольнай палаты;
міністэрстваў, дзяржаўных камітэтаў;
Галоўнага ўпраўлення пагранічных войск;
Нацыянальнага банка;
Пракуратуры Рэспублікі Беларусь;
Вярхоўнага Суда;
намеснікам старшынь абласных і Мінскага гарадскога Саветаў дэпутатаў;
асобам тэхнічнага і абслуговага персаналу дыпламатычных прадстаўніцтваў і консульскіх устаноў Рэспублікі Беларусь за мяжой;
іншым асобам, якія накіроўваюцца за мяжу па рашэннях Прэзідыума Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь, Кабінета Міністраў Рэспублікі Беларусь, Міністра замежных спраў.

3. Дыпламатычныя і службовыя пашпарты выдаюцца на час камандзіравання за мяжу і не пазней за 10 сутак пасля вяртання ў Рэспубліку Беларусь падлягаюць здачы на захоўванне ў парадку, устаноўленым камандзіруючай арганізацыяй.

4. Кіраўнік камандзіруючай арганізацыі забяспечвае канфіскацыю і перадачу дыпламатычных і службовых пашпартоў у Міністэрства замежных спраў у выпадку страты грамадзянамі права на карыстанне імі.

Збор указаў Прэзідэнта і пастаноў Кабінета Міністраў РБ. 1994. № 15. Арт. 406.

№ 99

ПАГАДНЕННЕ АБ МЫТНЫМ САЮЗЕ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫЯЙ *[30]

г. Мінск *6 студзеня 1995 г.*

Урад Рэспублікі Беларусь і Урад Расійскай Федэрацыі, якія ў далейшым называюцца «Дагаворныя Бакі»,

імкнучыся да далейшага развіцця збалансаваных і ўзаемавыгадных эканамічных адносін;

жадаючы забяспечыць далейшае развіццё правоў і свабод чалавека і грамадзяніна краін на дэмакратычных прынцыпах, зафіксаваных у дакументах Арганізацыі Аб'яднаных Нацый;

прызнаючы міжнародныя агульнапрынятыя нормы ў эканамічных адносінах і арыентуючыся на правілы ГАТТ/ВТО;

пацвярджаючы прыхільнасць да свабоднага развіцця ўзаемнага эканамічнага супрацоўніцтва;

---

* Ратыфікавана Вярхоўным Саветам РБ 13 красавіка 1995 г.

выказваючы намер прадоўжыць рэалізацыю палажэнняў Дагавора аб стварэнні Эканамічнага саюза шляхам пераходу да паэтапнага фарміравання Мытнага саюза;

кіруючыся артыкулам 4 Дагавора аб стварэнні Эканамічнага саюза, які прадугледжвае для кожнай формы інтэграцыі распрацоўку комплексу ўзаемазвязаных мерапрыемстваў, што ажыццяўляюцца ў адпаведнасці з асобнымі пагадненнямі;

канстатуючы дасягненне пэўных вынікаў у рамках падпісанага 12 красавіка 1994 г. (Масква) Пагаднення паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Урадам Расійскай Федэрацыі аб адзіным парадку рэгулявання знешнеэканамічнай дзейнасці;

у мэтах вызначэння абавязацельстваў і правоў Дагаворных Бакоў у паэтапным фарміраванні Мытнага саюза;

дамовіліся аб наступным:

Артыкул 1. Мэты і прынцыпы функцыяніравання Мытнага саюза

1. Дагаворныя Бакі абвяшчаюць наступныя мэты стварэння Мытнага саюза:

— забеспячэнне сумеснымі дзеяннямі сацыяльна-эканамічнага прагрэсу сваіх краін шляхам ліквідацыі паміж імі размяжоўваючых перашкод для свабоднага эканамічнага ўзаемадзеяння паміж суб'ектамі гаспадарання;

— гарантаванне ўстойлівага развіцця эканомікі, свабоднага тавараабмену і добрасумленнай канкурэнцыі;

— умацаванне каардынацыі эканамічнай палітыкі сваіх краін і забеспячэнне ўсебаковага развіцця нацыянальнай народнай гаспадаркі;

— стварэнне ўмоў для фарміравання агульнай эканамічнай прасторы;

— стварэнне ўмоў для актыўнага выхаду дзяржаў — членаў Мытнага саюза на сусветны рынак.

2. Дагаворныя Бакі вызначаюць Мытны саюз як эканамічнае аб'яднанне дзяржаў, якое заснавана на наступных прынцыпах:

а) наяўнасць адзінай мытнай тэрыторыі дзяржаў — удзельніц Мытнага саюза. Фарміраванне адзінай мытнай тэрыторыі ажыццяўляецца шляхам:

— адмены ў гандлі паміж дзяржавамі Дагаворных Бакоў таварамі, што паходзяць з іх тэрыторый, мытных пошлін, падаткаў і збораў, якія маюць эквівалентнае дзеянне, а таксама колькасных абмежаванняў;

— устанаўлення і прымянення ў адносінах з трэцімі краінамі аднолькавага гандлёвага рэжыму, агульных мытных тарыфаў і мер нетарыфнага рэгулявання знешняга гандлю;

— фарміравання механізма ўзаемаадносін Мытнага саюза з трэцімі дзяржавамі і міжнароднымі арганізацыямі на падставе палажэнняў Пагаднення паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Урадам Расійскай Федэрацыі аб адзіным парадку рэгулявання знешнеэканамічнай дзейнасці ад 12 красавіка 1994 года;

б) наяўнасць аднатыпнага механізма рэгулявання эканомікі, які грунтуецца на рыначных прынцыпах гаспадарання і уніфікаваным заканадаўстве.

Артыкул 2. Механізм і этапы стварэння Мытнага саюза

1. Дагаворныя Бакі ажыццявяць комплекс узаемазвязаных мерапрыемстваў па фарміраванні Мытнага саюза, якія ўключаюць наступныя абавязковыя элементы:

1.1. Першы этап. Практычнае прымяненне механізма функцыяніравання Пагаднення аб стварэнні зоны вольнага гандлю ад 15 красавіка 1994 г.* і перш за ўсё адмена тарыфных і колькасных абмежаванняў ва ўзаемным гандлі ў адпаведнасці з Пратаколам аб увядзенні рэжыму вольнага гандлю без выключэнняў і абмежаванняў паміж Рэспублікай Беларусь і Расійскай Федэрацыяй ад 6 студзеня 1995 г., які з'яўляецца неад'емнай часткай гэтага пагаднення.

Пры гэтым адмена абмежаванняў ва ўзаемным гандлі будзе праходзіць на падставе прымянення Пагаднення паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Урадам Расійскай Федэрацыі аб адзіным парадку рэгулявання знешнеэканамічнай дзейнасці ад 12 красавіка 1994 г. і стварэння цалкам ідэнтычных сістэм рэгулявання знешніх эканамічных сувязей (у тым ліку тарыфнага і нетарыфнага рэгулявання), а таксама ўстанаўлення аднолькавага гандлёвага рэжыму і агульных мытных тарыфаў і мер нетарыфнага рэгулявання ў адносінах да трэціх краін.

1.2. Уніфікацыя на працягу чатырох месяцаў з даты падпісання гэтага пагаднення знешнегандлёвага, мытнага, валютна-фінансавага, падатковага і іншага заканадаўства, якое закранае знешнеэканамічную дзейнасць, што адносіцца, у прыватнасці, да:

— эканамічных умоў гаспадарання на падставе рыначных прынцыпаў, якія забяспечваюць роўныя магчымасці і гарантыі для суб'ектаў гаспадарчай дзейнасці дзяржаў Дагаворных Бакоў;

— цэнавай палітыкі;

— валютнага рэгулявання і валютнага кантролю;

— экспартнага кантролю;

— нядобрасумленнай канкурэнцыі і абмежавальнай дзелавой практыкі;

— інтэлектуальнай уласнасці.

1.3. Фарміраванне механізма ўзаемаадносін Мытнага саюза з трэцімі краінамі і міжнароднымі арганізацыямі на падставе дэлегавання адпаведных паўнамоцтваў аднаму з Дагаворных Бакоў.

2. Дагаворныя бакі арганізуюць работу па уніфікацыі нацыянальнага заканадаўства, якое рэгулюе эканамічную дзейнасць. Дагаворныя Бакі абавязуюцца прадстаўляць адзін аднаму тэксты дзеючых актаў, садзейнічаць у тлумачэнні і ўдакладненні зместу іх палажэнняў, якія адносяцца да рэфармавання нацыянальнай эканомікі.

---

* Гл. дак. № 85.

3. Дагаворныя Бакі арганізуюць кантроль за правапрымяняльнай практыкай і забеспячэннем аднастайнасці ажыццяўлення метадаў:

— вызначэння надзейных механізмаў кантролю за недапушчэннем несанкцыяніраванага рээкспарту тавараў у трэція краіны;

— ажыццяўлення плацежна-разліковых адносін па гандлёвых і негандлёвых аперацыях на двухбаковай і шматбаковай аснове;

— прымянення адзінага рэгулявання знешніх эканамічных сувязей у адносінах да трэціх краін;

— збліжэння эканамічных умоў гаспадарання;

— вядзення мытнай статыстыкі знешняга гандлю;

— ажыццяўлення надзейнага мытнага кантролю на знешніх мытных граніцах дзяржаў Дагаворных Бакоў.

4. Другі этап. Аб'яднанне пасля выканання ўсіх мерапрыемстваў, якія прадугледжаны першым этапам, мытных тэрыторый дзяржаў Дагаворных Бакоў у адзіную мытную тэрыторыю, вырашэнне пытання аб міжнароднай правасуб'ектнасці Мытнага саюза і лёсе дзеючых міжнародных дагавораў.

5. Дагаворныя Бакі прымяняюць Асновы мытных заканадаўстваў дзяржаў — удзельніц Садружнасці Незалежных Дзяржаў, што ўхвалены Саветам кіраўнікоў урадаў Садружнасці 10 снежня 1994 г.

6. Дагаворныя Бакі прымяняюць Адзіную метадалогію мытнай статыстыкі знешняга гандлю дзяржаў — удзельніц Садружнасці Незалежных Дзяржаў, зацверджаную Саветам кіраўнікоў урадаў дзяржаў Садружнасці 10 снежня 1994 г.

7. Дагаворныя Бакі прымяняюць Правілы вызначэння краіны паходжання тавараў, зацверджаныя Саветам кіраўнікоў урадаў дзяржаў — удзельніц Садружнасці 24 верасня 1993 г. з наступнымі змяненнямі і дапаўненнямі.

8. Дагаворныя Бакі прымяняюць Пагадненне аб рээкспарце тавараў і парадку выдачы дазволаў на рээкспарт, падпісанае ў Маскве 15 красавіка 1994 г.

9. Дагаворныя Бакі па меры рэалізацыі гэтага пагаднення маюць права па ўзаемнай згодзе ўносіць удакладненні ў змест і тэрміны выканання асобных мерапрыемстваў, зазначаных у гэтым артыкуле этапаў.

Артыкул 3. Арганізацыя работы па стварэнні Мытнага саюза

Дагаворныя Бакі з мэтай стварэння Мытнага саюза прыменяць механізм двухбаковых і/або аднабаковых кансультацый па пытаннях, якія вынікаюць з мэт, прынцыпаў, умоў і этапаў стварэння Мытнага саюза.

Артыкул 4. Размеркаванне мытных пошлін, падаткаў і збораў, якія маюць эквівалентнае дзеянне

1. Сумы ўвазных мытных пошлін, падаткаў і збораў, якія маюць эквівалентнае дзеянне, на тавары, што паходзяць з тэрыторыі трэцяй краіны, уносяцца ў бюджэт дзяржавы таго Дагаворнага Боку, які з'яўляецца краінай прызначэння тавару.

2. Сумы вывазных мытных пошлін, падаткаў і збораў, якія маюць эквівалентнае дзеянне, на тавары, што паходзяць з тэрыторыі трэцяй краіны і вывозяцца з тэрыторыі дзяржавы любога Дагаворнага Боку на тэрыторыю дзяржавы другога Дагаворнага Боку, уносяцца ў бюджэт дзяржавы таго Дагаворнага Боку, з тэрыторыі якога гэты тавар вывозіцца.

3. Сумы вывазных мытных пошлін, падаткаў і збораў, якія маюць эквівалентнае дзеянне, на тавары, што вывозяцца з тэрыторыі любога Дагаворнага Боку ў трэцюю краіну:

а) у адносінах да тавараў, што паходзяць з тэрыторыі дзяржавы любога Дагаворнага Боку, з улікам палажэнняў падпункта б) пункта 3 гэтага артыкула, уносяцца ў бюджэт дзяржавы таго Дагаворнага Боку, з тэрыторыі якога гэты тавар паходзіць;

б) у адносінах да тавараў, вырабленых на тэрыторыі любога Дагаворнага Боку з сыравіны і/або матэрыялаў, якія паходзяць з тэрыторыі любога другога Дагаворнага Боку, залічваюцца ў бюджэты дзяржаў Дагаворных Бакоў у адпаведнасці з узгодненым размеркаваннем сум вывазных мытных пошлін;

в) у адносінах да тавараў, што паходзяць з тэрыторыі трэцяй краіны, уносяцца ў бюджэт дзяржавы таго Дагаворнага Боку, з тэрыторыі якога гэты тавар вывозіцца.

4. Дагаворныя Бакі ўзгодняць парадак узаемнага залічэння мытных пошлін, падаткаў і збораў, якія маюць зквівалентнае дзеянне.

Артыкул 5. Умовы ўвядзення часовых абмежаванняў

1. Часовыя абмежаванні ва ўзаемным гандлі шляхам выкарыстання тарыфных, колькасных ці іншых раўназначных мер могуць прымяняцца толькі ў выпадках:

♦ вострага дэфіцыту гэтага тавару на ўнутраным рынку — да стабілізацыі палажэння на рынку;

♦ вострага дэфіцыту плацежнага балансу — да стабілізацыі палажэння з плацежным балансам;

♦ калі які-небудзь тавар увозіцца на тэрыторыю аднаго з Дагаворных Бакоў у такіх узросшых колькасцях або на такіх умовах, якія наносяць або пагражаюць нанесці ўрон айчынным вытворцам падобных або непасрэдна канкурыруючых тавараў.

2. Да прыняцця якіх-небудзь абмежавальных мер у выпадках пасля таго, як з'явілася неабходнасць іх прымянення, Дагаворныя Бакі павінны прадаставіць адзін аднаму адпаведную інфармацыю для кансультацый. Правядзенне кансультацый з мэтай пошуку прымальнага для Дагаворных Бакоў рашэння ажыццяўляецца ў магчыма кароткі тэрмін.

3. Калі ў выніку такіх кансультацый Дагаворныя Бакі на працягу 45 дзён з дня атрымання адпаведнай інфармацыі не дасягнуць згоды адносна прыняцця мер, каб пазбегнуць сітуацыі, якая склалася, Дагаворны Бок, што запатрабаваў правядзення кансультацый, будзе мець права ўвесці

абмежавальныя меры ў такім аб'ёме і на такі тэрмін, якія неабходныя для прадухілення або пакрыцця ўрону.

4. У крытычных умовах, калі прамаруджванне можа нанесці ўрон, які будзе цяжка пакрыць, Дагаворныя Бакі могуць прыняць меры, зазначаныя ў гэтым артыкуле, да правядзення такіх кансультацый пры ўмове, што кансультацыі будуць праведзены адразу пасля прыняцця такіх мер.

5. Уводзімыя часовыя абмежаванні на ўвоз або вываз з моманту іх прыняцця адным з Дагаворных Бакоў павінны быць паведамлены другому Дагаворнаму Боку ў найкарацейшыя тэрміны.

6. Дагаворныя Бакі будуць працягваць работу па уніфікацыі нарматыўна-прававой базы, каб пазбегнуць магчымасцей узнікнення ўмоў, якія даюць падставы для ўвядзення тарыфных і/або колькасных абмежаванняў ва ўзаемным гандлі.

7. Дагаворныя Бакі забяспечаць кантроль за вывазам (увозам) квацірuемых і ліцэнзуемых тавараў.

Артыкул 6. Мытны кантроль

1. Дагаворныя Бакі забяспечаць адзінства кіравання сваімі мытнымі службамі на аснове адпаведнага Пагаднення паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Урадам Расійскай Федэрацыі.

2. З улікам палажэнняў пункта 1 гэтага артыкула Дагаворныя Бакі:

— арганізуюць сумесны кантроль за перамяшчэннем тавараў і транспартных сродкаў. Парадак і арганізацыя такога кантролю будзе рэгулявацца асобнымі дамоўленасцямі (пратаколамі) паміж мытнымі органамі Дагаворных Бакоў;

— адменяць мытны кантроль на агульнай граніцы пры безумоўным забеспячэнні надзейнага мытнага кантролю на сваіх знешніх граніцах.

Артыкул 7. Выключэнні

Гэта пагадненне не закранае права любога Дагаворнага Боку на прыняцце ў адпаведнасці з міжнародным правам, а таксама яго ўнутраным заканадаўствам мер, неабходных для аховы дзяржаўнай бяспекі, грамадскага парадку, здароўя або маральнасці насельніцтва, культурна-гістарычнай спадчыны сваіх народаў, аховы рэдкіх жывёл і раслін.

Артыкул 8. Заключныя палажэнні

1. Усе спрэчкі і рознагалоссі паміж Дагаворнымі Бакамі адносна тлумачэння і/або прымянення палажэнняў гэтага пагаднення будуць вырашацца шляхам кансультацый.

2. Гэта пагадненне не закранае дзеяння іншых міжнародных дагавораў, заключаных Дагаворнымі Бакамі, якія не супярэчаць гэтаму пагадненню; пры неабходнасці Дагаворныя Бакі абавязуюцца прывесці іх у адпаведнасць з гэтым пагадненнем.

3. Любы Дагаворны Бок можа спыніць свой удзел у пагадненні шляхам накіравання афіцыйнага пісьмовага паведамлення другому Дагаворнаму Боку аб сваім намеры выйсці з пагаднення за 12 месяцаў да выхаду.

4. Гэта пагадненне часова прымяняецца з моманту падпісання і ўступае ў сілу з даты абмену паведамленнямі аб выкананні Дагаворнымі Бакамі ўсіх неабходных унутрыдзяржаўных працэдур.

5. Гэта пагадненне адкрыта да далучэння любой дзяржавы — удзельніцы Садружнасці Незалежных Дзяржаў, што прызнае палажэнні пагаднення, якія дзейнічаюць на момант далучэння, і выказвае гатоўнасць выконваць іх у поўным аб'ёме. Далучэнне ажыццяўляецца са згоды Дагаворных Бакоў на ўмовах і ў парадку, вызначаемых ў асобным пагадненні з дзяржавай, якая далучаецца.

Здзейснена ў г. Мінску 6 студзеня 1995 г. у двух сапраўдных экземплярах на беларускай і рускай мовах, прычым абодва тэксты маюць аднолькавую сілу.

За Урад Рэспублікі Беларусь
М. Чыгір

За Урад Расійскай Федэрацыі
А. Бальшакоў

Ведамасці ВС РБ. 1995. № 26. Арт. 356.

№ 100

ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫЯЙ ПА ПЫТАННЯХ ЮРЫСДЫКЦЫІ І ЎЗАЕМНАЙ ПРАВАВОЙ ДАПАМОГІ ПА СПРАВАХ, ЗВЯЗАНЫХ З ЧАСОВЫМ ЗНАХОДЖАННЕМ ВОІНСКІХ ФАРМІРАВАННЯЎ РФ СА СКЛАДУ СТРАТЭГІЧНЫХ СІЛ НА ТЭРЫТОРЫІ РБ*

г. Мінск *6 студзеня 1995 г.*

Рэспубліка Беларусь і Расійская Федэрацыя, надалей — Бакі,

кіруючыся палажэннямі Канвенцыі аб прававой дапамозе і прававых адносінах па грамадзянскіх, сямейных і крымінальных справах, падпісанай дзяржавамі — членамі Садружнасці Незалежных Дзяржаў 22 студзеня 1993 г., і Дагавора паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Урадам Расійскай Федэрацыі аб статусе воінскіх фарміраванняў Расійскай Федэрацыі са складу Стратэгічных сіл, часова размешчаных на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, ад 24 верасня 1993 г.,**

* Ратыфікавана Вярхоўным Саветам РБ 7 чэрвеня 1996 г.

** Гл. дак. № 66.

зыходзячы з неабходнасці ўзаемнай прававой дапамогі па грамадзянскіх і крымінальных справах і справах аб адміністрацыйных правапарушэннях,

прымаючы пад увагу неабходнасць супрацоўніцтва паміж кампетэнтнымі органамі Рэспублікі Беларусь і Расійскай Федэрацыі па пытаннях аказання ўзаемнай прававой дапамогі,

жадаючы ўрэгуляваць працэдуру вядзення асобных працэсуальных дзеянняў,

пагадзіліся аб наступным:

Артыкул 1

Для мэт дадзенага пагаднення ўказаныя тэрміны абазначаюць:

а) «кампетэнтныя органы» — для Рэспублікі Беларусь — суды і органы пракуратуры, унутраных спраў, органы дазнання Міністэрства абароны Рэспублікі Беларусь, іншыя адміністрацыйныя органы, у кампетэнцыі якіх знаходзяцца пытанні, што рэгулююцца гэтым пагадненнем, для Расійскай Федэрацыі — ваенныя суды і органы ваеннай пракуратуры Расійскай Федэрацыі, якія ствараюцца для абслугоўвання воінскіх фарміраванняў, а таксама ваенныя каменданты гарнізонаў, камандзіры воінскіх часцей (як органы дазнання), якія знаходзяцца на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь;

б) «воінскія фарміраванні» — злучэнні, часці, прадпрыемствы і ўстановы Узброеных Сіл Расійскай Федэрацыі, указаныя ў дадатках 1 і 2 да Дагавора паміж Рэспублікай Беларусь і Расійскай Федэрацыяй аб каардынацыі дзейнасці ў ваеннай галіне ад 20 ліпеня 1992 г.;*

в) «асобы, якія ўваходзяць у склад воінскіх фарміраванняў» — ваеннаслужачыя, якія праходзяць ваенную службу ў складзе воінскіх фарміраванняў, а таксама цывільны персанал (цывільныя асобы), працуючы ў воінскіх фарміраваннях, і асобы, камандзіраваныя ў воінскія фарміраванні, за выключэннем грамадзян Рэспублікі Беларусь;

г) «члены сем'яў асоб, якія ўваходзяць у склад воінскіх фарміраванняў» — мужы і жонкі, дзеці, бацькі, а таксама іншыя асобы, якія сумесна пражываюць з асобамі, якія ўваходзяць у склад воінскіх фарміраванняў, і знаходзяцца на іх утрыманні, за выключэннем грамадзян Рэспублікі Беларусь;

д) «месца дыслакацыі» — тэрыторыя, на якой размяшчаюцца воінскія фарміраванні.

Артыкул 2

Кампетэнтныя органы Бакоў аказваюць адзін аднаму прававую дапамогу па грамадзянскіх і крымінальных справах і справах аб адміністрацыйных правапарушэннях, звязаных з часовым знаходжаннем воінскіх фарміраванняў на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь.

---

* Гл. дак. № 27.

Прававая дапамога ўключае ў сябе выкананне просьбаў аб уручэнні дакументаў і вядзенне асобных працэсуальных дзеянняў, прадугледжаных працэсуальным заканадаўствам Бакоў.

Артыкул 3

Пры аказанні прававой дапамогі кампетэнтныя органы Бакоў узаемадзейнічаюць непасрэдна паміж сабой, а пры неабходнасці — праз адпаведныя вышэйстаячыя органы.

Артыкул 4

Па справах аб злачынствах і іншых правапарушэннях, учыненых на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь асобамі, якія ўваходзяць у склад воінскіх фарміраванняў, або членамі іх сем'яў, як агульнае правіла, прымяняецца заканадаўства Рэспублікі Беларусь, дзейнічаюць яе кампетэнтныя органы.

Артыкул 5

Артыкул 4 гэтага пагаднення не прымяняецца па справах аб злачынствах і іншых правапарушэннях, учыненых асобамі, якія ўваходзяць у склад воінскіх фарміраванняў Расійскай Федэрацыі, і членамі іх сем'яў у месцах дыслакацыі гэтых фарміраванняў, за выключэннем выпадкаў учынення агульнакрымінальных злачынстваў супраць грамадзян Рэспублікі Беларусь, або ўчыненых супраць Расійскай Федэрацыі або асоб, якія ўваходзяць у склад воінскіх фарміраванняў Расійскай Федэрацыі, і членаў іх сем'яў, а таксама па справах аб воінскіх злачынствах.

Па справах аб злачынствах, указаных у гэтым артыкуле, прымяняецца заканадаўства Расійскай Федэрацыі, дзейнічаюць яе кампетэнтныя органы. Палажэнні дадзенага артыкула распаўсюджваюцца і на злачынствы, учыненыя ў месцах дыслакацыі воінскіх фарміраванняў неўстаноўленымі асобамі. Пры ўстанаўленні асобы, якая ўчыніла злачынства, дзейнічае парадак, вызначаны гэтым пагадненнем.

Артыкул 6

Справы, якія падпадаюць пад юрысдыкцыю Расійскай Федэрацыі, разглядаюцца кампетэнтнымі органамі Расійскай Федэрацыі ў месцах дыслакацыі воінскіх фарміраванняў на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, а таксама на тэрыторыі Расійскай Федэрацыі.

Працэсуальныя дзеянні ў месцах дыслакацыі воінскіх фарміраванняў па справах, якія падпадаюць пад юрысдыкцыю Рэспублікі Беларусь, праводзяцца кампетэнтнымі органамі Расійскай Федэрацыі па даручэнні кампетэнтных органаў Рэспублікі Беларусь або кампетэнтнымі органамі Рэспублікі Беларусь па ўзгадненні з кампетэнтнымі органамі Расійскай Федэрацыі.

Пры ўчыненні асобай, якая ўваходзіць у склад воінскіх фарміраванняў Расійскай Федэрацыі, або членам яе сям'і злачынства, падпадаючага пад

юрысдыкцыю Рэспублікі Беларусь, арышт указаных асоб у месцах дыслакацыі праводзіцца кампетэнтнымі органамі Расійскай Федэрацыі па даручэнні і на падставе пастановы кампетэнтных органаў Рэспублікі Беларусь з перадачай арыштаванага на працягу сутак прадстаўнікам кампетэнтнага органа, які вынес дадзеную пастанову.

Правядзенне кампетэнтнымі органамі Рэспублікі Беларусь працэсуальных дзеянняў з узятай пад варту асобай, якая ўваходзіць у склад воінскіх фарміраванняў Расійскай Федэрацыі, або членам яе сям'і ажыццяўляецца ў прысутнасці прадстаўнікоў кампетэнтных органаў Расійскай Федэрацыі па іх просьбе.

Працэсуальныя дзеянні па-за месцамі дыслакацыі воінскіх фарміраванняў па справах, падпадаючых пад юрысдыкцыю Расійскай Федэрацыі, праводзяцца кампетэнтнымі органамі Расійскай Федэрацыі па ўзгадненні з кампетэнтнымі органамі Рэспублікі Беларусь або кампетэнтнымі органамі Рэспублікі Беларусь па даручэннях кампетэнтных органаў Расійскай Федэрацыі.

Пры ўчыненні асобай, якая ўваходзіць у склад воінскіх фарміраванняў Расійскай Федэрацыі, або членам яе сям'і злачынства, падпадаючага пад юрысдыкцыю Расійскай Федэрацыі, арышт указаных асоб па-за месцамі дыслакацыі праводзіцца кампетэнтнымі органамі Рэспублікі Беларусь па даручэнні і на падставе пастановы кампетэнтных органаў Расійскай Федэрацыі, аб чым неадкладна паведамляецца кампетэнтнаму органу, які вынес дадзеную пастанову.

Артыкул 7

Пры абвінавачанні групы асоб ва ўчыненні аднаго або некалькіх злачынстваў, калі справа ў дачыненні хоць бы да аднаго з абвінавачаных адносіцца да юрысдыкцыі Рэспублікі Беларусь, справа ў дачыненні да ўсіх абвінавачваемых разглядаецца кампетэнтнымі органамі Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 8

Кампетэнтныя органы Бакоў могуць звяртацца адзін да аднаго з хадайніцтвамі аб перадачы падследнасці (падсуднасці) некаторых асоб (спраў), прадугледжаных артыкуламі 4, 5 і 7 гэтага пагаднення. Такія хадайніцтвы будуць разглядацца неадкладна.

Рашэнні аб перадачы падследнасці (падсуднасці) прымаюцца кампетэнтнымі органамі Бакоў.

Артыкул 9

Падсуднасць па грамадзянскіх справах вызначаецца заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Калі асоба, якая нанесла ўрон, з'яўляецца невядомай, кампетэнтныя органы Бакоў аказваюць адзін аднаму ўзаемную дапамогу для яе ўстанаўлення.

Калі ўстаноўлена, што ўрон нанесены асобай, якая ўваходзіць у склад воінскіх фарміраванняў, або членам яе сям'і і гэта асоба або член яе сям'і не можа з'явіцца ў якасці адказчыка ў адпаведны суд Рэспублікі Беларусь, паколькі яна ўжо знаходзіцца не на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, іск аб пакрыцці ўрону прад'яўляецца камандаванню воінскіх фарміраванняў.

Артыкул 10

Запрошваемы кампетэнтны орган паведамляе запрошваючаму кампетэнтнаму органу па яго просьбе месца і час выканання даручэння.

Прадстаўнікам запрошваючых кампетэнтных органаў Бакоў надаецца права прысутнічаць пры правядзенні працэсуальных дзеянняў, выконваемых па іх просьбе, калі гэта не звязана з выдаваннем ваеннай або дзяржаўнай тайны.

Артыкул 11

Расходы, звязаныя з выкананнем дзеянняў па аказанні прававой дапамогі, нясуць кампетэнтныя органы Боку, які выконвае гэтыя дзеянні. Пры гэтым Расійская Федэрацыя пакрывае расходы Рэспублікі Беларусь па канваіраванні затрыманых асоб і ўтрыманні іх пад вартай.

Артыкул 12

Кампетэнтныя органы Бакоў пры аказанні прававой дапамогі карыстаюцца беларускай або рускай мовай.

Артыкул 13

Асобы, якія ўваходзяць у склад воінскіх фарміраванняў, і члены іх сем'яў карыстаюцца ў кампетэнтных органах Рэспублікі Беларусь такой жа прававой абаронай, як і яе ўласныя грамадзяне.

Артыкул 14

Кампетэнтныя органы Рэспублікі Беларусь будуць неадкладна паведамляць кампетэнтным органам Расійскай Федэрацыі аб кожным выпадку ўзбуджэння крымінальнай справы, затрымання або арышту асобы, якая ўваходзіць у склад воінскіх фарміраванняў, або членаў яе сям'і па справах, што адносяцца да юрысдыкцыі Рэспублікі Беларусь, а таксама аб выніках расследавання або судовага разбору.

Артыкул 15

Кампетэнтныя органы Рэспублікі Беларусь забяспечваюць на падставе судовых рашэнняў і пастаноў кампетэнтных органаў Расійскай Федэрацыі ўтрыманне асоб, якія знаходзяцца пад вартай, іх ахову, канваіраванне і этапіраванне ў межах тэрыторыі Рэспублікі Беларусь. Выкананне прысудаў аб асуджэнні да пазбаўлення волі асоб, указаных у артыкуле 5 гэтага пагаднення, ажыццяўляецца на тэрыторыі Расійскай Федэрацыі, а ў вы-

падках, указаных у артыкуле 4 гэтага пагаднення, — па рашэнні кампетэнтных органаў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 16

Кампетэнтныя органы Расійскай Федэрацыі неадкладна паведамляюць кампетэнтным органам Рэспублікі Беларусь аб злачынствах, якія сталі ім вядомымі і адносяцца да юрысдыкцыі Рэспублікі Беларусь, ва ўчыненні якіх падазраюцца асобы, якія ўваходзяць у склад воінскіх фарміраванняў, або члены іх сем'яў, а таксама праводзяць першапачатковыя следчыя дзеянні да моманту прыбыцця прадстаўніка кампетэнтных органаў Рэспублікі Беларусь.

У тым выпадку, калі асоба, якая ўчыніла злачынства, не ўстаноўлена, кампетэнтныя органы Бакоў сумесна вызначаюць меры па замацаванні слядоў злачынства, устанаўленні і затрыманні асобы, якая яго ўчыніла.

Артыкул 17

Пры прымяненні заканадаўства Рэспублікі Беларусь аб галоснасці судовага разбору ўлічваюцца інтарэсы бяспекі воінскіх фарміраванняў.

Артыкул 18

Рашэнні па прэтэнзіях, што вынікаюць з дагаворных адносін воінскіх фарміраванняў, асоб, якія ўваходзяць у іх склад, і членаў іх сем'яў з установамі і грамадзянамі Рэспублікі Беларусь, прымаюцца судамі Рэспублікі Беларусь у адпаведнасці з яе заканадаўствам.

Выкананне рашэнняў суда па гэтых справах у дачыненні да асоб, якія ўваходзілі ў склад воінскіх фарміраванняў, і членаў іх сем'яў, пражываючых на тэрыторыі Расійскай Федэрацыі, ажыццяўляецца праз Міністэрства юстыцыі Расійскай Федэрацыі.

Артыкул 19

Спрэчкі, звязаныя з прымяненнем і тлумачэннем гэтага пагаднення, вырашаюцца шляхам кансультацый і перагавораў у рамках Змешанай камісіі, прадугледжанай артыкулам 19 Дагавора паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Урадам Расійскай Федэрацыі аб статусе воінскіх фарміраванняў Расійскай Федэрацыі са складу Стратэгічных сіл, часова размешчаных на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, ад 24 верасня 1993 г.

Артыкул 20

Гэта пагадненне не закранае правоў і абавязацельстваў, якія вынікаюць з міжнародных дагавораў, удзельнікамі якіх з'яўляюцца Бакі.

Артыкул 21

Дадзенае пагадненне часова прымяняецца з даты падпісання.

Гэта пагадненне набывае сілу з даты апошняга з паведамленняў, якія пацвярджаюць выкананне належных унутрыдзяржаўных працэдур, неаб-

ходных для яго ўступлення ў сілу, і застаецца ў сіле на працягу тэрміну дзеяння Дагавора паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Урадам Расійскай Федэрацыі аб статусе воінскіх фарміраванняў Расійскай Федэрацыі са складу Стратэгічных сіл, часова размешчаных на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, ад 24 верасня 1993 г.*

Афармлена ў г. Мінску 6 студзеня 1995 г. у двух экземплярах, кожны на беларускай і рускай мовах, прычым абодва тэксты маюць аднолькавую сілу.

За Рэспубліку Беларусь
М. Чыгір

Ведамасці ВС РБ. 1996. № 33. Арт. 602.

№ 101

ПАСТАНОВА КАБІНЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ СТВАРЭННІ ДЭПАРТАМЕНТА ПА ПЫТАННЯХ ЗНЕШНЯГА ФІНАНСАВАННЯ І МІЖНАРОДНАГА СУПРАЦОЎНІЦТВА

г. Мінск *9 студзеня 1995 г.*

Кабінет Міністраў Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Стварыць у Апараце Кабінета Міністраў Рэспублікі Беларусь Дэпартамент па пытаннях знешняга фінансавання і міжнароднага супрацоўніцтва.

У сувязі з гэтым дапоўніць структуру Апарату Кабінета Міністраў Рэспублікі Беларусь, зацверджаную пастановай Кабінета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 24 жніўня 1994 г. № 27 (Збор указаў Прэзідэнта і пастаноў Кабінета Міністраў Рэспублікі Беларусь, 1994, № 3, арт. 74), словамі: «Дэпартамент па пытаннях знешняга фінансавання і міжнароднага супрацоўніцтва».

Устанавіць, што Дэпартамент па пытаннях знешняга фінансавання і міжнароднага супрацоўніцтва ўзначальвае дырэктар.

2. Лічыць асноўнымі задачамі Дэпартамента па пытаннях знешняга фінансавання і міжнароднага супрацоўніцтва:

- каардынацыю работы па прыцягненні замежных інвестыцый і пытаннях, звязаных з аказаннем знешняй дапамогі рэспублікі, уключаючы тэхнічную дапамогу ў рамках TACIS[31] і двухбаковых пагадненняў;
- каардынацыю дзейнасці міністэрстваў, дзяржаўных камітэтаў і іншых цэнтральных органаў кіравання па супрацоўніцтву з міжнароднымі эканамічнымі і крэдытна-фінансавымі арганізацыямі;

* Гл. дак. № 66.

♦ удзел у падрыхтоўцы рашэнняў Кабінета Міністраў Рэспублікі Беларусь па пытаннях знешнеэканамічнай дзейнасці, а таксама павышэння эфектыўнасці знешнеэканамічных сувязей цэнтральных органаў кіравання і суб'ектаў гаспадарання Рэспублікі Беларусь;

♦ забеспячэнне дзейнасці Каардынацыйнага бюро па распрацоўцы і рэалізацыі праграм тэхнічнага садзейнічання Рэспубліцы Беларусь, якія фінансуюцца Камісіяй Еўрапейскіх Супольніцтваў;

♦ каардынацыю работы па тарыфным і нетарыфным рэгуляванні знешнеэканамічнай дзейнасці, экспартнаму кантролю;

♦ удзел у падрыхтоўцы праектаў міжнародных дагавораў.

3. Устанавіць колькасць работнікаў Дэпартамента па пытаннях знешняга фінансавання і міжнароднага супрацоўніцтва 20 чалавек.

4. Кіраўніку Апарата Кабінета Міністраў Рэспублікі Беларусь унесці ва ўстаноўленым парадку ў Кабінет Міністраў Рэспублікі Беларусь на зацвярджэнне праект палажэння аб Дэпартаменце па пытаннях знешняга фінансавання і міжнароднага супрацоўніцтва.

5. Прызнаць страціўшымі сілу пункты 2—4 пастановы Кабінета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 31 кастрычніка 1994 г. № 155 «Пытанні Каардынацыйнага бюро па распрацоўцы і рэалізацыі праграм тэхнічнага садзейнічання Рэспубліцы Беларусь, фінансуемых Камісіяй Еўрапейскіх Супольніцтваў» (Збор указаў Прэзідэнта і пастаноў Кабінета Міністраў Рэспублікі Беларусь, 1994, № 10, арт. 255).

Прэм'ер-міністр
Рэспублікі Беларусь
М. Чыгір

Збор указаў Прэзідэнта і пастаноў Кабінета Міністраў РБ. 1995. № 1. Арт. 21.

№ 102

УКАЗ ПРЭЗІДЭНТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПАДПІСАННІ РАМАЧНАГА ДАКУМЕНТА «ПАРТНЁРСТВА ДЗЕЛЯ МІРУ»[32]

г. Мінск *11 студзеня 1995 г.*

У мэтах стварэння неабходных умоў для рэалізацыі рашэння Савета Бяспекі Рэспублікі Беларусь аб далучэнні Рэспублікі Беларусь да праграмы НАТО «Партнёрства дзеля міру» п а с т а н а ў л я ю:

1. Упаўнаважыць міністра замежных спраў Сянько Уладзіміра Лявонавіча на падпісанне ад імя Рэспублікі Беларусь Рамачнага дакумента «Партнёрства дзеля міру».

2. Міністэрству замежных спраў сумесна з зацікаўленымі міністэрствамі, дзяржаўнымі камітэтамі і іншымі цэнтральнымі органамі кіравання забяспечыць падрыхтоўку індывідуальнай праграмы супрацоўніцтва Рэспублікі Беларусь з НАТО ў рамках праграмы «Партнёрства дзеля міру».

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь
А. Лукашэнка

Збор указаў Прэзідэнта і пастаноў Кабінета Міністраў РБ. 1995. № 1. Арт. 5.

№ 103

ПАГАДНЕННЕ АБ МЫТНЫМ САЮЗЕ*

г. Масква *20 студзеня 1995 г.*

Правительство Республики Беларусь и Правительство Российской Федерации, с одной стороны, и Правительство Республики Казахстан, с другой стороны, именуемые в дальнейшем «Договаривающиеся Стороны»,

стремясь к дальнейшему развитию сбалансированных и взаимовыгодных экономических отношений,

выражая намерение продолжить реализацию Договора о создании Экономического союза от 24 сентября 1993 г.**

желая приступить к формированию между ними Таможенного союза,

согласились о нижеследующем:

Статья 1

Договаривающиеся Стороны формируют единый Таможенный союз, цели и принципы формирования, механизм и этапы создания, порядок функционирования которого, а также распределение таможенных пошлин, налогов и сборов, условия введения временных ограничений и таможенного контроля определяются Соглашением о Таможенном союзе между Российской Федерацией и Республикой Беларусь от 6 января 1995 г.***

Статья 2

Договаривающиеся Стороны принимают на себя в полном объеме права и обязательства, вытекающие из Соглашения о Таможенном союзе между Российской Федерацией и Республикой Беларусь от 6 января 1995 г. в том, что касается целей, принципов функционирования, механизма и этапов создания Таможенного союза, распределения таможенных пошлин,

* Ратыфікавана РБ 13 лістапада 1997 г.

** Гл. дак. № 64.

*** Гл. дак. № 99.

налогов и сборов, условий введения временных ограничений, таможенного контроля. При этом регулирование внешнеэкономической деятельности Республики Казахстан будет осуществляться в соответствии с Соглашением между Правительством Российской Федерации и Правительством Республики Казахстан о едином порядке регулирования внешнеэкономической деятельности от 20 января 1995 г.

Статья 3

В целях реализации настоящего Соглашения Договаривающиеся Стороны на основе отдельного соглашения создадут исполнительный орган Таможенного союза.

Договаривающиеся Стороны до создания исполнительного органа Таможенного союза будут руководствоваться положениями Соглашения между Правительством Российской Федерации и Правительством Республики Беларусь от 6 января 1995 г.

Статья 4

Договаривающиеся Стороны согласились, что неотъемлемыми частями настоящего соглашения являются Соглашение между Правительством Российской Федерации и Правительством Республики Казахстан о едином порядке регулирования внешнеэкономической деятельности от 20 января 1995 г. и Протокол о введении режима свободной торговли без изъятий и ограничений между Российской Федерацией и Республикой Казахстан от 20 января 1995 г.

Статья 5

Настоящее соглашение не затрагивает права любой Договаривающейся Стороны на принятие в соответствии с международным правом и ее внутренним законодательством мер, необходимых для охраны государственной безопасности, общественного порядка, здоровья или нравственности населения, культурно-исторического наследия своих народов, охраны редких животных и растений.

Статья 6

Споры и разногласия между Договаривающимися Сторонами относительно толкования и/или применения положений настоящего соглашения будут решаться путем консультаций.

Статья 7

Настоящее соглашение не затрагивает действия других международных договоров Республики Беларусь, Российской Федерации и Республики Казахстан, которые не противоречат настоящему соглашению.

Статья 8

Каждая Договаривающаяся Сторона может прекратить свое участие в соглашении путем направления официального письменного уведомления другой Договаривающейся Стороне о своем намерении выйти из соглашения за 12 месяцев до выхода.

Статья 9

Настоящее соглашение временно применяется с даты подписания и вступает в силу с даты последнего уведомления о выполнении в Республике Беларусь, Российской Федерации и Республике Казахстан внутригосударственных процедур, необходимых для вступления его в силу.

Совершено в г. Москве 20 января 1995 г. в одном подлинном экземпляре на русском языке. Подлинный экземпляр хранится в архиве Правительства Российской Федерации, которое направит каждому государству, подписавшему настоящее соглашение, его заверенную копию.

За Правительство
Республики Беларусь
В. Даниленко

Ведамасці Нацыянальнага сходу РБ. 1998. № 17. Арт. 201.

№ 104

ПРАТАКОЛ АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ І КААРДЫНАЦЫІ ПАМІЖ МІНІСТЭРСТВАМ ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І МІНІСТЭРСТВАМ ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ

г. Мінск *24 студзеня 1995 г.*

Министерство иностранных дел Республики Беларусь и Министерство иностранных дел Российской Федерации,

стремясь развивать и укреплять двустороннее сотрудничество на основе взаимного уважения, равноправия, доверия и партнерства,

считая необходимым придать регулярный характер консультациям и обмену мнениями по международным вопросам, представляющим взаимный интерес, а также руководствуясь обоюдным желанием координировать усилия по решению важных международных проблем,

согласились о нижеследующем:

Статья 1

В целях более тесного взаимодействия и углубленного обмена информацией по вопросам, представляющим взаимный интерес, Стороны будут проводить встречи министров иностранных дел в Минске или Москве по мере необходимости, как правило, не реже одного раза в шесть месяцев.

Статья 2

Стороны будут проводить не реже одного раза в шесть месяцев политические консультации. При необходимости они будут создавать рабочие группы по вопросам, представляющим взаимный интерес.

Статья 3

Предметом политических консультаций будут прежде всего следующие вопросы:

1. Расширение и углубление двустороннего сотрудничества в политической, военной, экономической, гуманитарной, социальной и других областях.

2. Совершенствование договорно-правовой базы для заключения новых соглашений о сотрудничестве двух государств и ход реализации заключенных между ними соглашений.

3. Сотрудничество в рамках Содружества Независимых Государств.

4. Сотрудничество в рамках Организации по безопасности и сотрудничеству в Европе и других европейских региональных организаций.

5. Сотрудничество в рамках ООН и других международных организаций.

6. Глобальные проблемы и развитие международных отношений, включая проблемы разоружения и международной безопасности.

7. Другие вопросы, представляющие взаимный интерес.

Статья 4

Стороны будут информировать друг друга о своей деятельности, а также содействовать обмену информацией о деятельности парламентов и правительств Республики Беларусь и Российской Федерации.

Статья 5

Стороны будут сотрудничать в области обмена внешнеполитической информацией, а также информацией по отдельным странам.

Статья 6

Стороны будут оказывать друг другу содействие в реализации заинтересованности Республики Беларусь и Российской Федерации в непосредственном участии в общеевропейском процессе, европейских структурах и институтах.

Статья 7

Стороны будут координировать усилия по предотвращению и урегулированию конфликтов, способных нанести ущерб их безопасности или иным образом существенно затронуть интересы Республики Беларусь и Российской Федерации.

Статья 8

Стороны будут сотрудничать по вопросам обеспечения прав белорусских граждан на территории Российской Федерации и российских граждан на территории Республики Беларусь.

Статья 9

Стороны будут сотрудничать и оказывать друг другу поддержку в ООН и других международных организациях.

Статья 10

Стороны будут уделять особое внимание двустороннему сотрудничеству и координации усилий на международной арене с целью сведения к минимуму последствий Чернобыльской катастрофы.

Статья 11

Стороны во взаимодействии с другими заинтересованными министерствами и ведомствами Республики Беларусь и Российской Федерации продолжат консультации в интересах выполнения взятых на себя обязательств в рамках многосторонних договоров в области разоружения.

Статья 12

Стороны продолжат сотрудничество в создании и обеспечении благоприятных условий для работы дипломатических представительств Республики Беларусь и Российской Федерации.

Статья 13

Стороны будут на основе договоренности оказывать содействие друг другу в доставке дипломатической почты и осуществлении шифр связи.

Статья 14

Стороны примут меры по реализации Протокола о намерениях по вопросам налаживания автоматизированного обмена информацией от 15 января 1993 г.

Статья 15

Стороны будут создавать благоприятные условия для ознакомления с опытом друг друга, рабочих контактов и различных форм стажировок.

Статья 16

Стороны будут содействовать сотрудничеству в деле подготовки дипломатических кадров путем использования возможностей Дипломатической академии, Московского государственного института международных отношений и Белорусского государственного университета. Они изучат возможности создания условий для обучения белорусских слушателей и студентов. Будет поощряться обмен профессорами и преподавателями между упомянутыми вузами.

Статья 17

Настоящий протокол вступает в силу с момента его подписания и действует до истечения шести месяцев с момента, когда одна из Сторон уведомит в письменной форме другую Сторону о своем намерении прекратить его действие.

Совершено в г. Минске 24 января 1995 г. в двух экземплярах, каждый на белорусском и русском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

За Министерство иностранных дел Республики Беларусь
(подпись)

За Министерство иностранных дел Российской Федерации
(подпись)

Вестник Министерства иностранных дел [РБ]. 1998. №. 4. С. 107—109.

№ 105

КОНСУЛЬСКАЯ КАНВЕНЦЫЯ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫЯЙ *

г. Мінск *24 студзеня 1995 г.*

Рэспубліка Беларусь і Расійская Федэрацыя, якія далей называюцца «Дагаворныя Бакі»,

імкнучыся садзейнічаць далейшаму развіццю дружалюбных адносін паміж дзвюма краінамі, а таксама больш эфектыўнай абароне правоў і інтарэсаў сваіх грамадзян,

пацвярджаючы, што палажэнні Венскай канвенцыі аб консульскіх адносінах 1963 г. будуць рэгуляваць пытанні, прама не прадугледжаныя палажэннямі гэтай канвенцыі[33],

жадаючы стварыць дадатковыя магчымасці для ўдасканалення двухбаковых консульскіх адносін,

дамовіліся аб ніжэйпададзеным:

Артыкул 1. Азначэнні

У гэтай канвенцыі:

1) «консульская ўстанова» азначае любое генеральнае консульства, консульства, віцэ-консульства або консульскае агенцтва;

2) «консульская акруга» азначае раён, адведзены консульскай установе для выканання консульскіх функцый;

3) «кіраўнік консульскай установы» азначае асобу, якой даручана дзейнічаць у гэтай якасці;

4) «консульская службовая асоба» азначае любую асобу, уключаючы кіраўніка консульскай установы, якой даручана ў гэтай якасці выкананне консульскіх функцый;

5) «консульскі служачы» азначае любую асобу, якая выконвае адміністрацыйныя або тэхнічныя абавязкі ў консульскай установе;

* Ратыфікавана Вярхоўным Саветам РБ 25 красавіка 1996 г.

6) «работнік абслуговага персаналу» азначае любую асобу, якая выконвае абавязкі па абслугоўванні консульскай установы;

7) «работнікі консульскай установы» азначае консульскіх службовых асоб, консульскіх служачых і работнікаў абслуговага персаналу;

8) «работнікі консульскага персаналу» азначае консульскіх службовых асоб (за выключэннем кіраўніка консульскай установы), а таксама консульскіх служачых і работнікаў абслуговага персаналу;

9) «прыватны дамашні работнік» азначае асобу, якая знаходзіцца выключна на прыватнай службе ў работніка консульскай установы;

10) «консульскія памяшканні» азначае будынкі або часткі будынкаў, што выкарыстоўваюцца выключна для консульскай установы, і зямельны ўчастак, які абслугоўвае дадзены будынак або часткі будынкаў, каму б ні належала права ўласнасці на іх;

11) «консульскія архівы» ўключаюць усе паперы, дакументы, карэспандэнцыю, кнігі, фільмы, відэагуказапісы, дыскеты і рэестры консульскай установы разам з шыфрамі і кодамі, картатэкамі і любымі прадметамі абсталявання, прызначанымі для забеспячэння іх захаванасці або захоўвання;

12) «судна прадстаўляемай дзяржавы» азначае любое судна, за выключэннем ваенных суднаў, якое мае права ісці пад сцягам прадстаўляемай дзяржавы і зарэгістраванае ў гэтай дзяржаве;

13) «паветранае судна прадстаўляемай дзяржавы» азначае любы лятальны апарат, за выключэннем ваенных лятальных апаратаў, які зарэгістраваны ў прадстаўляемай дзяржаве і мае права несці апазнавальныя знакі гэтай дзяржавы.

Артыкул 2. Адкрыццё консульскіх устаноў

1. Консульская ўстанова прадстаўляемай дзяржавы можа быць адкрыта на тэрыторыі дзяржавы знаходжання толькі са згоды дзяржавы знаходжання.

2. Месцазнаходжанне консульскай установы, яе клас, консульская акруга і колькасць службовых асоб вызначаюцца па пагадненні паміж прадстаўляемай дзяржавай і дзяржавай знаходжання.

3. Далейшыя змяненні месцазнаходжання консульскай установы, яе класа і консульскай акругі могуць ажыццяўляцца прадстаўляемай дзяржавай толькі са згоды дзяржавы знаходжання.

4. Згода дзяржавы знаходжання таксама патрабуецца, калі прадстаўляемая дзяржава выкажа жаданне адкрыць віцэ-консульства або консульскае агенцтва не ў тым населеным пункце, дзе яно само знаходзіцца.

5. Папярэдняя пэўна выказаная згода дзяржавы знаходжання неабходна таксама для адкрыцця канцылярыі, якая складае частку існуючай консульскай установы, па-за месцазнаходжаннем апошняй.

Артыкул 3. Прызначэнне кіраўніка консульскай установы

1. Да прызначэння кіраўніка консульскай установы прадстаўляемай дзяржавай па дыпламатычных або па іншых адпаведных каналах павінна

быць атрымана згода дзяржавы знаходжання ў адносінах да прапанаванай асобы.

2. Калі дзяржава знаходжання не дае згоды на прызначэнне якой-небудзь асобы ў якасці кіраўніка консульскай установы, яна не абавязана паведамляць прадстаўляемай дзяржаве матывы такой адмовы.

3. Прадстаўляемая дзяржава накіроўвае па дыпламатычных каналах міністру замежных спраў дзяржавы знаходжання консульскі патэнт або іншы аналагічны дакумент аб прызначэнні кіраўніка консульскай установы. У гэтым дакуменце ўказваюцца поўнае імя, прозвішча кіраўніка консульскай установы, яго грамадзянства, клас, консульская акруга і месцазнаходжанне консульскай установы.

4. Пасля атрымання консульскага патэнта або іншага аналагічнага дакумента аб прызначэнні кіраўніка консульскай установы дзяржава знаходжання выдае яму дазвол, што называецца экзекватурай, якую б форму такі дазвол не меў. Дзяржава знаходжання, якая адмаўляе выдаць экзекватуру, не абавязана паведамляць прадстаўляемай дзяржаве матывы такой адмовы.

5. За выключэннем выпадкаў, прадугледжаных у пункце 6 гэтага артыкула і ў артыкуле 4, кіраўнік консульскай установы можа прыступіць да выканання сваіх абавязкаў толькі пасля выдачы такой экзекватуры або іншага дазволу.

6. Дзяржава знаходжання можа дапусціць кіраўніка консульскай установы да выканання яго функцый на часовай аснове да выдачы экзекватуры або іншага дазволу. У гэтым выпадку прымяняюцца палажэнні гэтай канвенцыі.

7. Як толькі кіраўнік консульскай установы будзе дапушчаны, нават часова, да выканання сваіх функцый, дзяржава знаходжання неадкладна паведамляе аб гэтым кампетэнтным органам консульскай акругі. Акрамя гэтага, яна забяспечвае прыняцце мер, неабходных для таго, каб кіраўнік консульскай установы мог выконваць абавязкі па сваёй пасадзе і карыстацца прывілеямі, што вынікаюць з гэтай канвенцыі.

Артыкул 4. Часовае выкананне функцый кіраўніка консульскай установы

1. Калі кіраўнік консульскай установы не можа выконваць свае функцыі або калі пасада кіраўніка консульскай установы вакантная, функцыі кіраўніка консульскай установы могуць часова выконвацца выконваючым абавязкі кіраўніка консульскай установы.

2. Поўнае імя і прозвішча выконваючага абавязкі кіраўніка консульскай установы паведамляюцца Міністэрству замежных спраў дзяржавы знаходжання або ўказанаму гэтым міністэрствам органу дыпламатычным прадстаўніцтвам прадстаўляемай дзяржавы, або калі гэта дзяржава не мае такога прадстаўніцтва ў дзяржаве знаходжання — кіраўніком консульскай

установы, або калі ён не ў стане гэтага зрабіць — любым кампетэнтным органам прадстаўляемай дзяржавы. Як агульнае правіла, гэта паведамленне робіцца загадзя.

3. Кампетэнтныя органы дзяржавы знаходжання аказваюць выконваючаму абавязкі кіраўніка консульскай установы дапамогу і абарону. Пакуль ён узначальвае ўстанову, на яго распаўсюджваюцца палажэнні гэтай канвенцыі на той жа падставе, што і на кіраўніка адпаведнай консульскай установы.

4. Калі член дыпламатычнага персаналу дыпламатычнага прадстаўніцтва прадстаўляемай дзяржавы ў дзяржаве знаходжання прызначаецца прадстаўляемай дзяржавай у адпаведнасці з палажэннем пункта 1 гэтага артыкула часова выконваючым абавязкі кіраўніка консульскай установы, ён працягвае карыстацца дыпламатычнымі прывілеямі і імунітэтамі пры ўмове, што дзяржава знаходжання супраць гэтага не пярэчыць.

Артыкул 5. Прызначэнне работнікаў консульскага персаналу

1. З выключэннямі, прадугледжанымі ў палажэннях артыкулаў 6 і 7, прадстаўляемая дзяржава можа свабодна прызначаць работнікаў консульскага персаналу.

2. Прадстаўляемая дзяржава загадзя паведамляе дзяржаве знаходжання поўнае імя і прозвішча, катэгорыю і клас усіх консульскіх службовых асоб, акрамя кіраўніка консульскай установы, з тым каб дзяржава знаходжання магла, калі яна гэта пажадае, ажыццявіць свае правы, прадугледжаныя ў пункце 3 артыкула 7.

3. Дзяржава знаходжання выдае ўсім работнікам консульскай установы і членам іх сем'яў пасведчанне асобы, якое прызнае іх статус у якасці работнікаў консульскай установы або членаў іх сем'яў.

Артыкул 6. Грамадзянства консульскіх службовых асоб

Консульская службовая асоба павінна быць грамадзянінам прадстаўляемай дзяржавы.

Артыкул 7. Асобы, аб'яўленыя «persona non grata»

1. Дзяржава знаходжання можа ў любы час паведаміць прадстаўляемай дзяржаве па дыпламатычных каналах аб тым, што тая або іншая консульская службовая асоба з'яўляецца «persona non grata» або што любы работнік консульскага персаналу з'яўляецца непрымальным. У такім выпадку прадстаўляемая дзяржава павінна адпаведна адазваць гэтую асобу або спыніць яе функцыі ў консульскай установе.

2. Калі прадстаўляемая дзяржава адмовіцца выканаць або не выканае на працягу разумнага тэрміну свае абавязацельствы, прадугледжаныя ў пункце 1 гэтага артыкула, дзяржава знаходжання можа адпаведна анулявать экзекватуру ці іншы дазвол дадзенай асобы або перастаць лічыць яе работнікам консульскага персаналу.

3. Асоба, прызначаная ў якасці работніка консульскай установы, можа быць аб'яўлена непрымальнай да прыбыцця на тэрыторыю дзяржавы знаходжання або, калі яна ўжо знаходзіцца ў дзяржаве знаходжання, да таго як яна прыступіць да выканання сваіх абавязкаў у консульскай установе. У любым такім выпадку прадстаўляемая дзяржава анулюе яго прызначэнне.

4. У выпадках, упамянутых у пунктах 1 і 3 дадзенага артыкула, дзяржава знаходжання не абавязана паведамляць матывы свайго рашэння прадстаўляемай дзяржаве.

Артыкул 8. Паведамленне дзяржаве знаходжання аб прызначэннях, прыбыцці і адбыцці

1. Міністэрству замежных спраў дзяржавы знаходжання або ўказанаму гэтым міністэрствам органу паведамляецца:

a) аб прызначэнні работнікаў консульскай установы, іх прыбыцці пасля прызначэння ў консульскую ўстанову, аб іх канчатковым адбыцці або аб спыненні іх функцый і аб усіх іншых змяненнях, што ўплываюць на іх статус, якія могуць адбыцца ў іх працы ў консульскай установе;

b) аб прыбыцці або канчатковым адбыцці асобы, якая з'яўляецца членам сям'і работніка консульскай установы і пастаянна разам з ім пражывае, а таксама, у належных выпадках, аб тым, што тая ці іншая асоба становіцца або перастае быць такім членам сям'і;

c) аб прыбыцці і канчатковым адбыцці прыватных дамашніх работнікаў і, у належных выпадках, аб спыненні іх службы ў якасці такіх;

d) аб найме і звальненні асоб, што пражываюць у дзяржаве знаходжання, у якасці работнікаў консульскай установы або прыватных дамашніх работнікаў, якія маюць права на прывілеі і імунітэты.

2. Паведамленне аб прыбыцці або аб канчатковым адбыцці павінна рабіцца па магчымасці загадзя.

Артыкул 9. Набыццё консульскіх і жылых памяшканняў

1. Прадстаўляемая дзяржава мае права ад свайго імя або праз любую ўпаўнаважаную ёй фізічную ці юрыдычную асобу ў адпаведнасці з законамі і правіламі дзяржавы знаходжання і са згоды гэтай дзяржавы набываць ва ўласнасць, атрымліваць у карыстанне, арандаваць або ўступаць у валоданне ў любой іншай форме:

a) консульскія памяшканні, рэзідэнцыю кіраўніка консульскай установы, а таксама жылое памяшканне для любой консульскай службовай асобы і любога консульскага служачага, які не з'яўляецца грамадзянінам дзяржавы знаходжання або не мае пастаяннага месца жыхарства ў гэтай дзяржаве;

b) зямлю, прызначаную для будаўніцтва любых такіх консульскіх і жылых памяшканняў.

2. У адпаведнасці з умовамі, упамянутымі ў пункце 1 гэтага артыкула, прадстаўляемая дзяржава можа таксама паляпшаць такія консульскія і жылыя памяшканні або зямлю.

3. Дзяржава знаходжання ў выпадку неабходнасці аказвае адпаведную дапамогу і падтрымку прадстаўляемай дзяржаве пры ажыццяўленні правоў, указаных у пунктах 1 і 2 гэтага артыкула.

4. Нішто ў гэтым артыкуле не трэба тлумачыць як вызваляючае прадстаўляемую дзяржаву ад адказнасці за выкананне законаў і правіл дзяржавы знаходжання, якія рэгулююць размяшчэнне і канструкцыю будынкаў, а таксама законаў і правіл, якія рэгулююць гарадское планаванне і раяніраванне.

Артыкул 10. Ганаровыя консульскія службовыя асобы

Калі абодва Дагаворныя Бакі пагодзяцца на прызначэнне ганаровай консульскай службовай асобы, яны кансультуюцца адзін з адным па пытанні заключэння адпаведных пагадненняў на аснове палажэнняў гэтай канвенцыі і норм звычайнага міжнароднага права ў мэтах вызначэння рэжыму, які будзе прымяняцца да ганаровых консульскіх службовых асоб.

Артыкул 11. Ахова консульскіх устаноў і работнікаў консульскіх устаноў і прадастаўляемыя ім магчымасці

1. Дзяржава знаходжання забяспечвае ўсе магчымасці для выканання функцый консульскай установы.

2. Дзяржава знаходжання адносіцца да консульскіх службовых асоб з належнай павагай і прымае ўсе належныя меры для папярэджання якіх-небудзь замахаў на асобу, свабоду і годнасць консульскіх службовых асоб або іншых работнікаў консульскай установы, якія не з'яўляюцца грамадзянамі дзяржавы знаходжання і не маюць у дзяржаве знаходжання статуса іншаземца, якому на законнай падставе дазволена пастаяннае месцажыхарства, а таксама членаў сем'яў, якія пастаянна пражываюць з любой з вышэйназваных асоб.

Артыкул 12. Дзяржаўны сцяг і герб

1. Прадстаўляемая дзяржава мае права карыстацца сваім дзяржаўным сцягам і гербам у дзяржаве знаходжання ў адпаведнасці з палажэннямі гэтага артыкула.

2. Дзяржаўны сцяг прадстаўляемай дзяржавы можа быць вывешаны і яе дзяржаўны герб замацаваны на будынку, які займае консульская ўстанова, на яго ўваходных дзвярах, а таксама на рэзідэнцыі кіраўніка консульскай установы і, калі гэта звязана з выкананнем службовых абавязкаў, на яго сродках перамяшчэння.

3. Пры ажыццяўленні правоў, прадугледжаных у гэтым артыкуле, прадстаўляемая дзяржава выконвае законы, правілы і звычаі дзяржавы знаходжання.

Артыкул 13. Недатыкальнасць консульскіх памяшканняў

1. Консульскія памяшканні недатыкальныя ў адпаведнасці з палажэннямі гэтага артыкула.

2. Улады дзяржавы знаходжання не могуць уваходзіць у тую частку консульскіх памяшканняў, якая выкарыстоўваецца выключна для работы консульскай установы, інакш як са згоды кіраўніка консульскай установы, кіраўніка дыпламатычнага прадстаўніцтва прадстаўляемай дзяржавы або асобы, прызначанай адным з іх. Калі не будзе прамой адмовы з боку асоб, упамянутых у гэтым пункце, то ў выпадку пажару або іншага стыхійнага бедства, якія патрабуюць неадкладных мер абароны, улады дзяржавы знаходжання могуць уваходзіць у консульскія памяшканні. Аднак ім не дазваляецца ні ў якім разе парушаць прынцыпы недатыкальнасці архіва консульскіх памяшканняў, асабліва вывучаць або канфіскоўваць яго.

3. Пры ўмове выканання палажэнняў пункта 2 гэтага артыкула на дзяржаве знаходжання ляжыць спецыяльны абавязак прымаць усе належныя меры для абароны консульскіх памяшканняў ад розных уварванняў або нанясення ўрону і для прадухілення ўсякага парушэння спакою консульскай установы або абразлівых дзеянняў у адносінах да яе.

4. Консульскія памяшканні, прадметы іх абсталявання, маёмасць консульскай установы, а таксама яе сродкі перамяшчэння карыстаюцца імунітэтам ад любых відаў рэквізіцыі.

Артыкул 14. Недатыкальнасць консульскага архіва і дакументаў

Консульскія архівы і консульскія дакументы недатыкальныя ў любы час і незалежна ад іх месцазнаходжання.

Артыкул 15. Вызваленне консульскіх памяшканняў ад падаткаў

1. Консульскія памяшканні і рэзідэнцыя кіраўніка консульскай установы, уладальнікам або наймальнікам якіх з'яўляецца прадстаўляемая дзяржава ці любая асоба, што дзейнічае ад яе імя, вызваляюцца ад усіх дзяржаўных, раённых або муніцыпальных падаткаў, збораў і пошлін, за выключэннем тых, якія ўяўляюць сабой плату за канкрэтныя віды абслугоўвання.

2. Падатковыя выключэнні, указаныя ў пункце 1 гэтага артыкула, не распаўсюджваюцца на тыя зборы, пошліны і падаткі, якімі па законах і правілах дзяржавы знаходжання абкладаюцца асобы, што заключылі дагавор з прадстаўляемай дзяржавай або з асобай, якая дзейнічае ад яе імя.

Артыкул 16. Свабода перамяшчэння

Паколькі гэта не супярэчыць законам і правілам аб зонах, уезд у якія забараняецца або рэгулюецца па меркаваннях дзяржаўнай бяспекі, дзяржава знаходжання забяспечвае ўсім работнікам консульскай установы свабоду перамяшчэння і паездак па яе тэрыторыі.

Артыкул 17. Свабода зносін

1. Дзяржава знаходжання павінна дазваляць і ахоўваць свабоду зносін консульскай установы для ўсіх афіцыйных мэт. Пры зносінах з урадам, дыпламатычнымі прадстаўніцтвамі і іншымі консульскімі ўстановамі прад-

стаўляемай дзяржавы, дзе б яны ні знаходзіліся, консульская ўстанова можа карыстацца ўсімі прыдатнымі сродкамі, уключаючы дыпламатычных і консульскіх кур'ераў, дыпламатычныя або консульскія валізы і закадзіраваныя або шыфраваныя дэпешы. Аднак устанавіць радыёперадатчык і карыстацца ім консульская ўстанова можа толькі са згоды дзяржавы знаходжання.

2. Афіцыйная карэспандэнцыя консульскай установы недатыкальная. Пад афіцыйнай карэспандэнцыяй разумеецца ўся карэспандэнцыя, якая адносіцца да консульскай установы і яе функцый.

3. Усе месцы, што складаюць консульскую валізу, павінны мець бачныя вонкавыя знакі, якія паказваюць на іх характар, і могуць змяшчаць толькі афіцыйную карэспандэнцыю і дакументы або прадметы, прызначаныя выключна для афіцыйнага карыстання.

4. Консульская валіза не падлягае ні распячатванню, ні затрыманню. Аднак у тых выпадках, калі кампетэнтныя ўлады дзяржавы знаходжання маюць сур'ёзныя падставы меркаваць, што ў валізе змяшчаецца нешта іншае, апрача карэспандэнцыі, дакументаў або прадметаў, пералічаных у пункце 3 гэтага артыкула, яны могуць патрабаваць, каб валіза была распячатана ў іх прысутнасці ўпаўнаважаным прадстаўніком прадстаўляемай дзяржавы. У тым выпадку, калі ўлады прадстаўляемай дзяржавы адмовяцца выканаць гэтае патрабаванне, валіза вяртаецца ў месца адпраўлення.

5. Консульскі кур'ер забяспечваецца афіцыйным дакументам, у якім указваюцца яго статус і колькасць месцаў, што складаюць консульскую валізу. За выключэннем выпадкаў, калі ёсць згода дзяржавы знаходжання, ён не можа быць ні грамадзянінам дзяржавы знаходжання, ні, калі ён не з'яўляецца грамадзянінам прадстаўляемай дзяржавы, асобай, якая пастаянна пражывае ў дзяржаве знаходжання. Пры выкананні сваіх функцый ён знаходзіцца пад аховай дзяржавы знаходжання, карыстаецца асабістай недатыкальнасцю і не падлягае ні арышту, ні затрыманню ў якой бы там ні было форме.

6. Прадстаўляемая дзяржава, яе дыпламатычныя прадстаўніцтвы і консульскія ўстановы могуць прызначаць спецыяльных консульскіх кур'ераў ad hoc. У такіх выпадках таксама прымяняюцца палажэнні пункта 5 гэтага артыкула за тым выключэннем, што ўпамянутыя ў ім імунітэты спыняюцца ў момант дастаўкі такім кур'ерам даверанай яму консульскай валізы па прызначэнні.

7. Консульская валіза можа быць даверана капітану судна або камандзіру грамадзянскага самалёта, што накіроўваецца ў порт або аэрапорт, прыбыццё ў які дазволена. Ён забяспечваецца афіцыйным дакументам з указаннем колькасці месцаў, якія складаюць валізу, але ён не лічыцца консульскім кур'ерам. Па ўзгадненні з кампетэнтнымі мясцовымі ўладамі консульская ўстанова можа накіраваць аднаго са сваіх работнікаў прыняць валізу непасрэдна і бесперашкодна ад камандзіра судна або самалёта, а таксама перадаць яму такую валізу.

Артыкул 18. Асабістая недатыкальнасць консульскіх службовых асоб

1. Консульскія службовыя асобы карыстаюцца асабістай недатыкальнасцю. Яны не падлягаюць ні арышту, ні затрыманню ў якой бы ні было форме.

2. Дзяржава знаходжання абавязана адносіцца да консульскіх службовых асоб і членаў іх сем'яў з належнай павагай і прымаць усе неабходныя меры для папярэджання якіх-небудзь замахаў на іх асабістую свабоду і годнасць.

Артыкул 19. Імунітэт ад юрысдыкцыі

1. Консульскія службовыя асобы карыстаюцца імунітэтам ад крымінальнай, грамадзянскай і адміністрацыйнай юрысдыкцыі ў дзяржаве знаходжання, акрамя наступных грамадзянскіх іскаў:

1) вынікаючых з дагавораў, заключаных консульскімі службовымі асобамі, па якіх яны непасрэдна або ўскосна не прынялі на сябе абавязацельстваў у якасці агента прадстаўляемай дзяржавы;

2) трэцяга боку за ўрон, прычынены няшчасным выпадкам, выкліканым дарожным транспартным сродкам, суднам або самалётам.

2. Палажэнні пункта 1 артыкула 18 і пункта 1 артыкула 19 прымяняюцца таксама да членаў сям'і пры ўмове, што яны пражываюць сумесна адной сям'ёй і не з'яўляюцца грамадзянамі дзяржавы знаходжання.

Артыкул 20. Абавязак даваць паказанні сведак

1. Работнікі консульскай установы могуць выклікацца ў якасці сведак пры вядзенні судовых або адміністрацыйных спраў. Консульскі служачы або работнік абслуговага персаналу, за выключэннем выпадкаў, упамянутых у пункце 3 гэтага артыкула, не можа адмаўляцца даваць паказанні. Калі консульская службовая асоба адмаўляецца даваць паказанні, да яе не могуць прымяняцца ніякія прымусовыя меры або меры пакарання.

2. Орган, якому патрабуецца паказанне консульскай службовай асобы, павінен пазбягаць прычынення перашкод выкананню гэтай асобай сваіх функцый. Ён можа, калі гэта магчыма, выслухваць такія паказанні дома ў гэтай асобы або ў консульскай установе ці прымаць іх у пісьмовай форме.

3. Работнікі консульскай установы не абавязаны даваць паказанні па пытаннях, якія звязаны з выкананнем імі сваіх функцый, або прадстаўляць афіцыйную карэспандэнцыю і дакументы, што адносяцца да іх функцый. Яны таксама не абавязаны даваць паказанні, якія растлумачваюць заканадаўства прадстаўляемай дзяржавы.

Артыкул 21. Адмова ад прывілей і імунітэтаў

1. Прадстаўляемая дзяржава можа адмовіцца ад любых прывілей і імунітэтаў работнікаў консульскай установы або членаў іх сем'яў, прадугледжаных у артыкулах 18, 19 і 20.

2. За выключэннем выпадку, прадугледжанага ў пункце 3 гэтага артыкула, такая адмова заўсёды павінна быць пэўна выказанай і аб ёй павінна быць паведамлена дзяржаве знаходжання ў пісьмовай форме.

3. Узбуджэнне консульскай службовай асобай або консульскім служачым справы ў тым выпадку, калі яны маглі б выкарыстаць імунітэт ад юрысдыкцыі згодна з артыкулам 19, пазбаўляе іх права спасылацца на імунітэт ад юрысдыкцыі ў адносінах да якога б там ні было сустрэчнага іску, непасрэдна звязанага з асноўным іскам.

4. Адмова ад імунітэту ад юрысдыкцыі ў адносінах да грамадзянскай або адміністрацыйнай справы не азначае адмовы ад імунітэту ад выканаўчых дзеянняў, якія з'яўляюцца вынікам судовага рашэння; у адносінах да такіх дзеянняў неабходна асобная адмова.

Артыкул 22. Вызваленне ад рэгістрацыі іншаземцаў і ад атрымання дазволу на жыхарства

1. Консульскія службовыя асобы, консульскія служачыя і члены іх сем'яў, якія пражываюць разам з імі, вызваляюцца ад усіх абавязкаў, прадугледжаных законамі і правіламі дзяржавы знаходжання ў адносінах да рэгістрацыі іншаземцаў і ад атрымання дазволу на жыхарства.

2. Палажэнні пункта 1 гэтага артыкула не прымяняюцца, аднак, да любога консульскага служачага, які не з'яўляецца пастаянным служачым прадстаўляемай дзяржавы, а таксама да любога члена сям'і такога служачага.

Артыкул 23. Вызваленне ад атрымання дазволу на работу

1. Работнікі консульскай установы, у тым, што датычыцца выканання работы для прадстаўляемай дзяржавы, вызваляюцца ад любых абавязкаў, звязаных з атрыманнем дазволу на работу, устаноўленых законамі і правіламі дзяржавы знаходжання аб найме на работу іншаземцаў.

2. Прыватныя дамашнія работнікі консульскіх службовых асоб і консульскіх служачых, калі яны не займаюцца ў дзяржаве знаходжання ніякай іншай дзейнасцю з мэтай атрымання даходаў, вызваляюцца ад абавязкаў, аб якіх гаворыцца ў пункце 1 гэтага артыкула.

Артыкул 24. Выключэнне, што адносіцца да сацыяльнага забеспячэння

1. За выключэннем выпадкаў, прадугледжаных у пункце 3 гэтага артыкула, пастановы аб сацыяльным забеспячэнні, якія дзейнічаюць у дзяржаве знаходжання, не распаўсюджваюцца на работнікаў консульскай установы і на членаў іх сем'яў, якія пражываюць разам з імі, у тым, што датычыцца работы, што выконваецца імі для прадстаўляемай дзяржавы.

2. Выключэнне, якое прадугледжана ў пункце 1 гэтага артыкула, распаўсюджваецца таксама на прыватных дамашніх работнікаў, якія знаходзяцца выключна на службе ў работнікаў консульскай установы, пры ўмове:

а) што яны не з'яўляюцца грамадзянамі дзяржавы знаходжання і не пражываюць у ёй пастаянна;

b) што на іх распаўсюджваюцца палажэнні аб сацыяльным забеспячэнні, якія дзейнічаюць у прадстаўляемай дзяржаве або ў трэцяй дзяржаве.

3. Работнікі консульскай установы, што наймаюць асоб, на якіх не распаўсюджваюцца выключэнні, прадугледжаныя ў пункце 2 гэтага артыкула, павінны выконваць абавязацельствы, якія накладаюцца на наймальнікаў адпаведна заканадаўству дзяржавы знаходжання.

4. Выключэнні, прадугледжаныя ў пунктах 1 і 2 гэтага артыкула, не перашкаджаюць дабравольнаму ўдзелу ў сістэме сацыяльнага забеспячэння ў дзяржаве знаходжання пры ўмове, што такі ўдзел дазваляецца гэтай дзяржавай.

Артыкул 25. Падатковыя выключэнні

1. Консульскія службовыя асобы і консульскія служачыя, а таксама члены іх сем'яў, якія пражываюць разам з імі, вызваляюцца ад усіх падаткаў, збораў і пошлін, асабістых і маёмасных, дзяржаўных, раённых і муніцыпальных, за выключэннем:

a) ускосных падаткаў, якія звычайна ўключаюцца ў кошт тавараў або абслугоўвання;

b) збораў і падаткаў на прыватную нерухомую маёмасць, што знаходзіцца на тэрыторыі дзяржавы знаходжання, з выключэннямі, прадугледжанымі ў палажэннях артыкула 15;

c) падаткаў на спадчынную маёмасць ці пошлін на атрыманне спадчыны або падаткаў на пераход маёмасці, што бяруцца дзяржавай знаходжання з выключэннямі, прадугледжанымі ў палажэннях пункта «b» артыкула 27;

d) падаткаў і збораў на прыватны даход, уключаючы даходы з капіталу, крыніца якога знаходзіцца ў дзяржаве знаходжання, і падаткаў на капіталаўкладанні ў камерцыйныя або фінансавыя прадпрыемствы ў дзяржаве знаходжання;

e) збораў, што бяруцца за канкрэтныя віды абслугоўвання;

f) рэгістрацыйных, судовых і рэестравых пошлін, іпатэчных збораў, гербавых збораў з выключэннямі, прадугледжанымі ў палажэннях артыкула 15.

2. Работнікі абслуговага персаналу вызваляюцца ад падаткаў, збораў і пошлін на заработную плату, якую яны атрымліваюць за сваю работу.

3. Работнікі консульскай установы, што наймаюць асоб, заработная плата якіх не вызвалена ад падаходнага падатку ў дзяржаве знаходжання, выконваюць абавязацельствы, якія накладаюцца законамі і правіламі гэтай дзяржавы на наймальнікаў у тым, што датычыцца збірання падаходнага падатку.

Артыкул 26. Вызваленне ад мытных пошлін і надгляду

1. Дзяржава знаходжання ў адпаведнасці з прынятымі ў ёй законамі і правіламі дазваляе ўвоз і вызваляе ад усіх мытных пошлін, падаткаў і звязаных з гэтым збораў, за выключэннем збораў за захоўванне, перавозку і падобнага роду паслугі:

a) прадметы, прызначаныя для афіцыйнага карыстання консульскай установай;

b) прадметы, прызначаныя для асабістага карыстання консульскай службовай асобай або членамі яе сям'і, якія пражываюць разам з ёй, уключаючы прадметы, прызначаныя для яе ўладкавання. Колькасць спажывецкіх тавараў не павінна перавышаць колькасці, неабходнай для непасрэднага спажывання адпаведнымі асобамі.

2. Консульскія служачыя карыстаюцца прывілеямі і вызваленнямі, прадугледжанымі ў пункце 1 гэтага артыкула, у адносінах да прадметаў, увезеных у час іх першапачатковага ўладкавання.

3. Асабісты багаж консульскіх службовых асоб і членаў іх сем'яў, што пражываюць разам з імі, які накіроўваецца разам з гэтымі асобамі, вызваляецца ад надгляду. Ён можа быць надгледжаны толькі ў выпадку, калі ёсць сур'ёзныя падставы меркаваць, што ў ім змяшчаюцца прадметы іншыя, чым гэта ўказана ў падпункце «b» пункта 1 гэтага артыкула, ці прадметы, увоз і вываз якіх забаронены законамі і правіламі дзяржавы знаходжання або якія падпадаюць пад яе каранцінныя законы і правілы. Такі надгляд павінен праводзіцца ў прысутнасці адпаведнай консульскай службовай асобы або члена яе сям'і.

Артыкул 27. Спадчынная маёмасць работнікаў консульскай установы і членаў іх сем'яў

У выпадку смерці работніка консульскай установы або члена яго сям'і, які пражывае разам з ім, дзяржава знаходжання:

a) дазваляе вываз рухомай маёмасці памерлага, за выключэннем маёмасці, якая была набыта ў дзяржаве знаходжання і вываз якой быў забаронены ў момант яго смерці;

b) не збірае ніякіх дзяржаўных, раённых або муніцыпальных падаткаў на спадчыну ці пошлін на атрыманне спадчыны з рухомай маёмасці, якая знаходзіцца ў дзяржаве знаходжання выключна ў сувязі са знаходжаннем у гэтай дзяржаве памерлай асобы ў якасці работніка консульскай установы або члена яго сям'і.

Артыкул 28. Вызваленне ад асабістых павіннасцей і абкладанняў

Дзяржава знаходжання вызваляе работнікаў консульскай установы і членаў іх сем'яў, якія пражываюць разам з імі, ад усіх працоўных і дзяржаўных павіннасцей, незалежна ад іх характару, а таксама ад воінскіх павіннасцей, такіх, як рэквізіцыя, кантрыбуцыя і ваенны пастой.

Артыкул 29. Пачатак і канец консульскіх прывілей і імунітэтаў

1. Кожны работнік консульскай установы карыстаецца прывілеямі і імунітэтамі, прадугледжанымі ў гэтай канвенцыі, з моманту яго ўступлення на тэрыторыю дзяржавы знаходжання пры накіраванні да месца свайго

прызначэння або, калі ён ужо знаходзіцца на гэтай тэрыторыі, з моманту, калі ён прыступіў да выканання сваіх абавязкаў.

2. Члены сям'і работніка консульскай установы, што пражываюць разам з ім, і яго прыватныя дамашнія работнікі, якія не з'яўляюцца грамадзянамі дзяржавы знаходжання або грамадзянамі прадстаўляемай дзяржавы, што пастаянна пражываюць на тэрыторыі дзяржавы знаходжання, карыстаюцца прывілеямі і імунітэтамі, прадугледжанымі ў гэтай канвенцыі, з моманту надання ім прывілей і імунітэтаў у адпаведнасці з пунктам 1 гэтага артыкула або з моманту ўступлення іх на тэрыторыю дзяржавы знаходжання ці з таго моманту, калі яны сталі членамі яго сям'і або яго прыватнымі дамашнімі работнікамі, у залежнасці ад таго, што мела месца пазней.

3. Калі функцыі работніка консульскай установы спыняюцца, яго прывілеі і імунітэты, а таксама прывілеі і імунітэты члена яго сям'і, які пражывае разам з ім, або яго прыватнага дамашняга работніка звычайна спыняюцца з моманту, калі дадзеная асоба пакідае дзяржаву знаходжання, або пасля сканчэння разумнага тэрміну, каб гэта зрабіць, у залежнасці ад таго, які з гэтых момантаў наступіць раней, але да гэтага часу яны працягваюць існаваць, нават у выпадку ўзброенага канфлікту. Што датычыцца асоб, упамянутых у пункце 2 гэтага артыкула, іх прывілеі і імунітэты спыняюцца, калі яны перастаюць быць членамі сям'і работніка консульскай установы або пакідаюць сваю службу ў яго, аднак з агаворкай, што калі такія асобы маюць намер пакінуць дзяржаву знаходжання на працягу разумнага тэрміну, то іх прывілеі і імунітэты захоўваюцца да моманту іх ад'езду.

4. Аднак у адносінах да дзеянняў, што выконваюцца консульскай службовай асобай або консульскім служачым пры выкананні сваіх функцый, імунітэт ад юрысдыкцыі працягвае існаваць без абмежавання якім-небудзь тэрмінам.

5. У выпадку смерці работніка консульскай установы члены яго сям'і, якія пражываюць разам з ім, працягваюць карыстацца прадастаўленымі ім прывілеямі і імунітэтамі да моманту пакідання імі дзяржавы знаходжання або да сканчэння разумнага тэрміну на пакіданне дзяржавы знаходжання ў залежнасці ад таго, які з гэтых момантаў наступіць раней.

Артыкул 30. Павага да законаў і правіл дзяржавы знаходжання

1. Усе асобы, якія карыстаюцца прывілеямі і імунітэтамі, абавязаны без урону для іх прывілей і імунітэтаў паважаць законы і правілы дзяржавы знаходжання. Яны таксама абавязаны не ўмешвацца ва ўнутраныя справы гэтай дзяржавы.

2. Консульскія памяшканні не павінны выкарыстоўвацца ў мэтах, не сумяшчальных з выкананнем консульскіх функцый.

3. Палажэнні пункта 2 гэтага артыкула не выключаюць магчымасці размяшчэння канцылярый і іншых органаў або ўстаноў у частцы будынка,

дзе знаходзяцца консульскія памяшканні, пры ўмове, што памяшканні, адведзеныя такім канцылярыям, будуць аддзелены ад памяшканняў, якімі карыстаецца консульская ўстанова. У гэтым выпадку ўказаныя канцылярыі не з'яўляюцца часткай консульскіх памяшканняў згодна з гэтай канвенцыяй.

Артыкул 31. Страхаванне ад шкоды, прычыненай трэцім асобам

Работнікі консульскай установы павінны выконваць любыя патрабаванні, што прадугледжваюцца законамі і правіламі дзяржавы знаходжання ў адносінах да страхавання ад шкоды, якая можа быць прычынена трэцім асобам у сувязі з выкарыстаннем любога дарожнага транспартнага сродку, судна або самалёта.

Артыкул 32. Спецыяльныя палажэнні адносна прыватнай дзейнасці з мэтай атрымання даходаў

1. Консульскія службовыя асобы не павінны займацца ў дзяржаве знаходжання якой-небудзь прафесійнай або камерцыйнай дзейнасцю з мэтай атрымання асабістых даходаў.

2. Прывілеі і імунітэты, прадугледжаныя ў гэтай канвенцыі, не прадастаўляюцца:

a) консульскім служачым або работнікам абслуговага персаналу, якія ў дзяржаве знаходжання займаюцца прыватнай дзейнасцю з мэтай атрымання даходаў;

b) членам сям'і асобы, аб якой гаворыцца ў падпункце «a» гэтага пункта, або яго прыватным дамашнім работнікам;

c) членам сям'і работніка консульскай установы, якія самі займаюцца ў дзяржаве знаходжання прыватнай дзейнасцю з мэтай атрымання даходаў.

Артыкул 33. Грамадзяне дзяржавы знаходжання і асобы, якія пастаянна пражываюць у ёй

Работнікі консульскай установы, акрамя консульскіх службовых асоб, што з'яўляюцца грамадзянамі дзяржавы знаходжання або пастаянна пражываюць у ёй, і члены іх сем'яў, а таксама прыватныя дамашнія работнікі карыстаюцца перавагамі, прывілеямі і імунітэтамі толькі ў той ступені, у якой яны прадастаўлены ім дзяржавай знаходжання. Дзяржава знаходжання, аднак, павінна ажыццяўляць сваю юрысдыкцыю над гэтымі асобамі такім чынам, каб не ствараць непатрэбных перашкод выкананню функцый консульскай установы.

Артыкул 34. Выкананне консульскіх функцый

Консульскія функцыі выконваюцца консульскімі ўстановамі. Яны выконваюцца таксама дыпламатычнымі прадстаўніцтвамі ў адпаведнасці з палажэннямі гэтай канвенцыі.

Артыкул 35. Выкананне консульскіх функцый дыпламатычным прадстаўніцтвам

1. Палажэнні гэтай канвенцыі таксама прымяняюцца ў той ступені, у якой гэта вынікае з кантэксту, у выпадках выканання консульскіх функцый дыпламатычным прадстаўніцтвам.

2. Прозвішчы супрацоўнікаў дыпламатычнага прадстаўніцтва, якім даручана выкананне консульскіх функцый прадстаўніцтва, паведамляюцца Міністэрству замежных спраў дзяржавы знаходжання або органу, указанаму гэтым міністэрствам.

3. Пры выкананні консульскіх функцый дыпламатычнае прадстаўніцтва можа звяртацца як да мясцовых, так і да цэнтральных уладаў дзяржавы знаходжання ў той меры, у якой гэта дазваляюць законы, правілы і звычаі дзяржавы знаходжання.

4. Прывілеі і імунітэты супрацоўнікаў дыпламатычнага прадстаўніцтва, аб якіх гаворыцца ў пункце 2 гэтага артыкула, працягваюць рэгуляваца нормамі міжнароднага права, якія датычацца дыпламатычных адносін.

Артыкул 36. Выкананне консульскіх функцый у межах і за межамі консульскай акругі, у трэцяй дзяржаве або ад імя трэцяй дзяржавы

1. Консульская службовая асоба мае права выконваць у межах сваёй консульскай акругі консульскія функцыі, указаныя ў гэтай канвенцыі.

2. Консульская службовая асоба можа са згоды дзяржавы знаходжання выконваць консульскія функцыі за межамі сваёй консульскай акругі.

3. Прадстаўляемая дзяржава можа пасля паведамлення адпаведным дзяржавам даручаць консульскай установе, адкрытай у дзяржаве знаходжання, выкананне консульскіх функцый у трэцяй дзяржаве, калі няма пэўна выказанага пярэчання з боку дзяржавы знаходжання.

4. Пасля адпаведнага паведамлення дзяржаве знаходжання консульская ўстанова прадстаўляемай дзяржавы можа, калі дзяржава знаходжання не пярэчыць, выконваць консульскія функцыі ў дзяржаве знаходжання ад імя трэцяй дзяржавы.

Артыкул 37. Консульскія функцыі

З улікам палажэнняў іншых артыкулаў гэтай канвенцыі консульскімі функцыямі з'яўляюцца:

a) абарона ў дзяржаве знаходжання інтарэсаў прадстаўляемай дзяржавы, яе грамадзян і юрыдычных асоб у межах, якія дапускаюцца міжнародным правам;

b) садзейнічанне развіццю гандлёвых, эканамічных, культурных і навуковых сувязей паміж прадстаўляемай дзяржавай і дзяржавай знаходжання, а таксама садзейнічанне развіццю дружалюбных адносін паміж імі іншымі шляхамі ў адпаведнасці з палажэннямі гэтай канвенцыі;

c) высвятленне ўсімі законнымі шляхамі ўмоў і падзей у гандлёвым, эканамічным, культурным і навуковым жыцці дзяржавы знаходжання, паведамленне аб іх ураду прадстаўляемай дзяржавы і прадстаўленне звестак зацікаўленым асобам;

d) выдача, ануляванне, выпраўленне, адабранне або затрыманне пашпартоў і іншых праязных дакументаў грамадзян прадстаўляемай дзяржавы і выдача, прадаўжэнне або ануляванне віз ці адпаведных дакументаў для асоб, якія жадаюць паехаць у прадстаўляемую дзяржаву;

e) аказанне дапамогі і садзейнічання грамадзянам і юрыдычным асобам прадстаўляемай дзяржавы;

f) атрыманне дапамогі ад кампетэнтных органаў дзяржавы знаходжання для вызначэння месца знаходжання грамадзян прадстаўляемай дзяржавы, калі гаворка ідзе аб іх дабрабыце або іншых гуманітарных меркаваннях;

g) абарона права грамадзян прадстаўляемай дзяржавы на тэрміновы ад'езд з дзяржавы знаходжання пры ўмове:

1) выканання пры ўзнікненні асаблівых акалічнасцей адміністрацыйных або судовых працэдур, што датычацца асобы, якая мае намер выехаць;

2) выканання асобай, якая мае намер выехаць, звычайных фармальнасцей, звязаных з ад'ездам, пры ўмове, што выкананне гэтых патрабаванняў не носіць дыскрымінацыйнага характару і не выкарыстоўваецца для таго, каб перашкодзіць тэрміновому ад'езду;

h) выкананне абавязкаў натарыуса, рэгістратара актаў грамадзянскага стану і іншых падобных абавязкаў, а таксама выкананне некаторых функцый адміністрацыйнага характару пры ўмове, што ў гэтым выпадку нішто не супярэчыць законам і правілам дзяржавы знаходжання;

i) ахова інтарэсаў грамадзян і юрыдычных асоб прадстаўляемай дзяржавы ў выпадку пераемства «mortis causa» на тэрыторыі дзяржавы знаходжання ў адпаведнасці з законамі і правіламі дзяржавы знаходжання;

j) ахова ў рамках, устаноўленых законамі і правіламі дзяржавы знаходжання, інтарэсаў непаўналетніх і іншых асоб, якія не валодаюць поўнай дзеяздольнасцю, але з'яўляюцца грамадзянамі прадстаўляемай дзяржавы, асабліва калі патрабуецца ўстанаўленне над такімі асобамі якой-небудзь апекі або папячыцельства;

k) з захаваннем практыкі і парадку, прынятых у дзяржаве знаходжання, прадстаўніцтва або забеспячэння належнага прадстаўніцтва грамадзян прадстаўляемай дзяржавы ў судовых і іншых установах дзяржавы знаходжання з мэтай атрымання ў адпаведнасці з законамі і правіламі дзяржавы знаходжання распараджэнняў аб папярэдніх мерах, што ахоўваюць правы і інтарэсы гэтых грамадзян, калі ў сувязі з адсутнасцю або па іншых прычынах такія грамадзяне не могуць своечасова ажыццявіць абарону сваіх правоў і інтарэсаў;

l) перадача судовых і несудовых дакументаў або выкананне судовых даручэнняў ці даручэнняў па зняцці паказанняў для судоў прадстаўляемай дзяржавы ў адпаведнасці з дзеючымі міжнароднымі пагадненнямі або пры

адсутнасці такіх пагадненняў у любым іншым парадку, які не супярэчыць законам і правілам дзяржавы знаходжання;

m) ажыццяўленне правоў нагляду і інспекцыі, якія прадугледжваюцца законам і правіламі прадстаўляемай дзяржавы ў адносінах да суднаў, што маюць нацыянальнасць прадстаўляемай дзяржавы, і самалётаў, зарэгістраваных у гэтай дзяржаве, а таксама ў адносінах да іх экіпажа;

n) аказанне дапамогі суднам і самалётам, упамянутым у пункце «m» гэтага артыкула, і іх экіпажам, прыняцце суднавых дакументаў і без урону для правоў улад дзяржавы знаходжання расследаванне любых здарэнняў, якія мелі месца ў дарозе, і вырашэнне ўсякага роду спрэчак паміж капітанам, камандным складам і матросамі, паколькі гэта прадугледжваецца законамі і правіламі прадстаўляемай дзяржавы;

o) выкананне любых іншых функцый, ускладзеных на консульскую ўстанову прадстаўляемай дзяржавай, якія не забараняюцца законамі і правіламі дзяржавы знаходжання або супраць выканання якіх дзяржава знаходжання не мае пярэчанняў, ці прадугледжаных міжнароднымі дагаворамі, што дзейнічаюць паміж прадстаўляемай дзяржавай і дзяржавай знаходжання.

Артыкул 38. Консульскі доступ

1. Консульскія службовыя асобы могуць свабодна зносіцца з грамадзянамі прадстаўляемай дзяржавы і мець доступ да іх. Грамадзяне прадстаўляемай дзяржавы маюць такую ж свабоду ў тым, што датычыцца зносін з консульскімі службовымі асобамі прадстаўляемай дзяржавы і доступу да іх.

2. Консульскія службовыя асобы могуць звяртацца да кампетэнтных улад дзяржавы знаходжання за садзейнічаннем у вышуку прапаўшых без вестак грамадзян прадстаўляемай дзяржавы.

Артыкул 39. Функцыі ў адносінах да арышту і судовага разбору

1. Калі які-небудзь грамадзянін прадстаўляемай дзяржавы арыштаваны на тэрыторыі консульскай акругі, кампетэнтныя органы дзяржавы знаходжання неадкладна паведамляюць аб гэтым консульскай установе прадстаўляемай дзяржавы.

2. Любое паведамленне, адрасаванае консульскай установе грамадзянінам прадстаўляемай дзяржавы, які знаходзіцца пад арыштам, неадкладна перадаецца кампетэнтнымі органамі дзяржавы знаходжання гэтай консульскай установе.

3. Консульская службовая асоба мае права наведваць грамадзяніна прадстаўляемай дзяржавы, які знаходзіцца пад арыштам, для размовы з ім, а таксама з мэтай перадачы або атрымання ад яго карэспандэнцыі і пасылак і прыняцця мер да забеспячэння для яго юрыдычным прадстаўніцтвам. Дазвол на першае з гэтых наведванняў даецца ў тэрмін да трох сутак.

Дазволы на наступныя наведванні даюцца праз пэўныя перыяды часу, але не радзей чым раз у 2 месяцы.

4. Консульскія службовыя асобы ўстрымліваюцца ад прыняцця любых мер ад імя грамадзяніна прадстаўляемай дзяржавы, які знаходзіцца пад арыштам, калі дадзены грамадзянін у прысутнасці консульскай службовай асобы непасрэдна пярэчыць супраць такіх дзеянняў.

5. Дзяржава знаходжання інфармуе грамадзян прадстаўляемай дзяржавы, якія знаходзяцца пад вартай або падлягаюць суду ці іншаму разбору, аб палажэннях гэтага артыкула, аб чым робіцца адпаведны запіс у матэрыялах крымінальнай справы.

6. У гэтым артыкуле спасылка на асобу, якая знаходзіцца пад арыштам, уключае спасылку на асобу, якая знаходзіцца пад вартай, арыштавана або падвергнута якой-небудзь іншай форме абмежавання свабоды асобы, уключаючы асобу, якая знаходзіцца ў папярэднім зняволенні ў чаканні судовага разбору або адбывае ў турме пакаранне на тэрыторыі дзяржавы знаходжання.

7. Правы, выкладзеныя ў гэтым артыкуле, ажыццяўляюцца ў адпаведнасці з законамі і правіламі дзяржавы знаходжання пры ўмове, што гэтыя законы і правілы садзейнічаюць поўнаму дасягненню мэт, для якіх прызначаны гэтыя правы.

Артыкул 40. Функцыі ў адносінах да спадчыны

1. Кампетэнтныя органы дзяржавы знаходжання ў магчыма кароткі тэрмін паведамляюць консульскай установе аб смерці на тэрыторыі яе консульскай акругі асобы, якая гэтым органам вядома як грамадзянін прадстаўляемай дзяржавы, а таксама інфармуюць консульскую службовую асобу аб наяўнасці спадчыннай маёмасці, завяшчання, а таксама аб тым, што якая-небудзь асоба, што знаходзіцца або прадстаўлена на тэрыторыі дзяржавы знаходжання, назначана распарадчыкам гэтай маёмасці.

2. Кампетэнтныя органы дзяржавы знаходжання ў магчыма кароткі тэрмін інфармуюць консульскую ўстанову аб спадчыннай маёмасці, пакінутай на тэрыторыі дзяржавы знаходжання, у тым выпадку, калі наследнікам або атрымальнікам завяшчальнага адпісання з'яўляецца прадстаўляемая дзяржава або якая-небудзь асоба, што вядома гэтым кампетэнтным органам як грамадзянін прадстаўляемай дзяржавы.

3. Калі консульская службовая асоба першай дазнаецца аб смерці на тэрыторыі дзяржавы знаходжання грамадзяніна прадстаўляемай дзяржавы або аб наяўнасці на тэрыторыі дзяржавы знаходжання спадчыннай маёмасці, пакінутай нябожчыкам грамадзянінам прадстаўляемай дзяржавы, яна інфармуе аб гэтым кампетэнтныя органы дзяржавы знаходжання.

4. Консульская службовая асоба ў адносінах да пытанняў спадчыннай маёмасці, упамянутых у пунктах 1, 2 і 3 гэтага артыкула, а таксама ў той ступені, у якой гэта дапушчальна ў адпаведнасці з законамі і правіламі дзяржавы знаходжання, мае права:

а) прасіць дзяржаву знаходжання прыняць меры або асабіста зрабіць захады па забеспячэнні аховы, захаванасці і па распараджэнні гэтай спадчыннай маёмасцю;

b) прысутнічаць або якім-небудзь чынам удзельнічаць у прыняцці мер, аб якіх гаворыцца ў падпункце «a» гэтага пункта;

c) забяспечваць прадстаўніцтва грамадзяніна прадстаўляемай дзяржавы, які мае законны інтарэс у гэтай маёмасці, не прысутнічае ў дзяржаве знаходжання і не мае ў ёй прадстаўніка.

5. У тым выпадку, калі ў адпаведнасці з падпунктам «c» пункта 4 гэтага артыкула прымаюцца меры па забеспячэнні прадстаўніцтва, гэта прадстаўніцтва дзейнічае да той пары, пакуль прадстаўленыя такім чынам асобы не прызначаць сваіх уласных прадстаўнікоў або не возьмуць на сябе адказнасць за абарону сваіх правоў і інтарэсаў.

6. Калі які-небудзь грамадзянін прадстаўляемай дзяржавы памрэ ў перыяд свайго часовага знаходжання на тэрыторыі дзяржавы знаходжання, пры гэтым не маючы ў гэтай дзяржаве пастаяннага месца жыхарства, консульская службовая асоба з улікам закона прадстаўляемай дзяржавы можа ўступіць у валоданне і распарадзіцца дакументамі, грашамі і іншай асабістай маёмасцю памерлага пры той умове, што на тэрыторыі дзяржавы знаходжання няма асобы, якая мае права прэтэндаваць на такія дакументы, грошы або асабістую маёмасць. Правы часовага валодання перадаюцца ў адпаведнасці з законамі і правіламі дзяржавы знаходжання належным чынам прызначанаму распарадчыку або іншай упаўнаважанай асобе.

7. Прадстаўляемая дзяржава і дзяржава знаходжання садзейнічаюць перадачы спадчыны:

a) шляхам выдачы дазволу на вываз і ўвоз прадметаў, якія з'яўляюцца часткай спадчыннай маёмасці, у тых выпадках, калі вываз і ўвоз гэтых прадметаў непасрэдна не забаронены законамі і правіламі дзяржаў, ад якіх патрабуецца выдача дазволу на ўвоз або вываз;

b) шляхам выдачы дазволу на рэалізацыю любой часткі спадчыннай маёмасці, якая не вывозіцца ў адпаведнасці з палажэннем падпункта «a» гэтага пункта;

c) шляхам выдачы дазволу на перавод чыстай выручкі ад такой рэалізацыі за вылікам узнагароджання, падаткаў і пошлін атрымальніку завяшчальнага адпісання ў дзяржаву яго месцажыхарства ў валюце прадстаўляемай дзяржавы або любой свабодна канверсуемай валюце.

8. Консульская службовая асоба можа ад імя грамадзяніна прадстаўляемай дзяржавы, калі такі грамадзянін не знаходзіцца на тэрыторыі дзяржавы знаходжання, атрымліваць ад суда, уладаў або асобных жыхароў грошы або іншую ўласнасць, на якую дадзены грамадзянін мае права ў сувязі са смерцю любой асобы, уключаючы спадчынную маёмасць, плацяжы, праведзеныя ў адпаведнасці з законамі аб выплаце кампенсацый у сувязі з няшчаснымі выпадкамі, а таксама плацяжы па страхавых полісах у сувязі са страхаваннем жыцця.

Артыкул 41. Функцыі ў адносінах да пытанняў грамадзянства

Консульская службовая асоба мае права:

a) рэгістраваць грамадзян прадстаўляемай дзяржавы;

b) прымаць заявы і атрымліваць, выдаваць або ўручаць дакументы, што датычацца пытанняў прыёму і выхаду з грамадзянства, з улікам законаў і правіл прадстаўляемай дзяржавы.

Артыкул 42. Функцыі ў адносінах да рэгістрацыі актаў грамадзянскага стану

1. Консульская службовая асоба мае права:

a) весці кнігі запісаў нараджэння і смерці грамадзян прадстаўляемай дзяржавы, прымаць і атрымліваць адпаведныя паведамленні і дакументы;

b) прымаць любыя хадайніцтвы або заявы, што датычацца грамадзянскага стану грамадзян прадстаўляемай дзяржавы.

2. Палажэнні пункта 1 гэтага артыкула не вызваляюць адпаведных асоб ад якіх-небудзь абавязацельстваў, што вынікаюць з законаў і правіл дзяржавы знаходжання.

Артыкул 43. Функцыі ў адносінах да апекі

1. У выпадку наяўнасці ў кампетэнтных органаў дзяржавы знаходжання адпаведнай інфармацыі яны абавязаны неадкладна паведамляць консульскай установе аб любым выпадку, калі прызначэнне апекуна або папячыцеля адпавядае інтарэсам непаўналетняга або іншай асобы, якая не мае поўнай дзеяздольнасці і з'яўляецца грамадзянінам прадстаўляемай дзяржавы.

2. Консульская службовая асоба мае права прапаноўваць кампетэнтным органам дзяржавы знаходжання прозвішчы асоб, падыходзячых для прызначэння іх апекунамі і папячыцелямі.

Артыкул 44. Аказанне дапамогі суднам, капітану і экіпажу

1. Консульская службовая асоба мае права аказваць належную дапамогу і падтрымку судну прадстаўляемай дзяржавы, якое знаходзіцца ў порце або на іншай якарнай стаянцы ў дзяржаве знаходжання ці ва ўнутраных і тэрытарыяльных водах дзяржавы знаходжання.

2. Консульская службовая асоба мае права сустракацца і зносіцца з капітанам і членамі экіпажа на судне і ў любым іншым месцы ў адпаведнасці з законамі і правіламі дзяржавы знаходжання.

3. Консульская службовая асоба можа звяртацца да кампетэнтных органаў дзяржавы знаходжання і прасіць іх падтрымкі ў ажыццяўленні яе функцый у адносінах да ўсіх пытанняў, якія датычацца судна прадстаўляемай дзяржавы, а таксама ў адносінах да капітана, членаў экіпажа і грузу.

4. У той меры, у якой ніжэйпададзеныя дзеянні не супярэчаць законам і правілам дзяржавы знаходжання, консульская службовая асоба мае права:

a) расследаваць любыя інцыдэнты, што маюць месца на борце судна прадстаўляемай дзяржавы, апытваць капітана і любога члена экіпажа ў сувязі з такімі інцыдэнтамі, надглядаць суднавыя дакументы, атрымліваць інфармацыю адносна рэйса і пункта назначэння судна, а таксама аказваць дапамогу ў сувязі з прыбыццём і адбыццём судна і яго знаходжаннем у порце;

b) вырашаць спрэчкі паміж капітанам і членамі экіпажа, уключаючы спрэчкі ў адносінах да заработнай платы і працоўных дагавораў;

c) выконваць фармальнасці, звязаныя з наймам і звальненнем капітана або членаў экіпажа;

d) аказваць садзейнічанне ў прадастаўленні неабходнай медыцынскай дапамогі капітану, членам экіпажа і пасажырам судна, а таксама прымаць меры да іх вяртання ў прадстаўляемую дзяржаву;

e) атрымліваць, складаць, засведчваць або прадаўжаць тэрмін дзеяння любой заявы ці іншага дакумента, якія прадугледжваюцца законамі і правіламі прадстаўляемай дзяржавы, у адносінах да судна прадстаўляемай дзяржавы або яе грузу і прымаць іншыя меры для прымянення законаў і правіл прадстаўляемай дзяржавы ў адносінах да гандлёвага суднаходства.

5. Консульская службовая асоба мае права ў адпаведнасці з законамі і правіламі дзяржавы знаходжання суправаджаць капітана або любога члена экіпажа ў судзе ці іншых органах дзяржавы знаходжання для аказання ім дапамогі.

Артыкул 45. Абарона інтарэсаў у выпадках правядзення расследаванняў на борце судна

1. Калі суды або іншыя кампетэнтныя органы дзяржавы знаходжання маюць намер прыняць прымусовыя меры або правесці расследаванне на борце судна прадстаўляемай дзяржавы, якое знаходзіцца ва ўнутраных водах, тэрытарыяльных водах або на ўнутраных водных шляхах дзяржавы знаходжання, консульскай службовай асобе павінна загадзя паведамляцца аб гэтым кампетэнтнымі органамі дзяржавы знаходжання з тым, каб яна мела магчымасць прысутнічаць пры прыняцці такіх мер. Калі консульская службовая асоба не прысутнічае пры прыняцці такіх мер, кампетэнтныя органы дзяржавы знаходжання па яе просьбе інфармуюць аб гэтым у пісьмовай форме консульскую ўстанову. Калі тэрміновы характар мер, якія неабходна прыняць, не дазваляе загадзя накіраваць паведамленне консульскай службовай асобе, кампетэнтныя органы дзяржавы знаходжання інфармуюць консульскую службовую асобу ў пісьмовай форме аб гэтым факце і прынятых мерах нават пры адсутнасці адпаведнай просьбы консульскай службовай асобы.

2. Палажэнні пункта 1 гэтага артыкула таксама прымяняюцца ў тым выпадку, калі кампетэнтныя органы дзяржавы знаходжання выклікаюць капітана судна або якога-небудзь члена экіпажа прадстаўляемай дзяржавы для дачы паказанняў на беразе па пытаннях, якія дытычацца судна.

3. За выключэннем тых выпадкаў, калі гэта ажыццяўляецца па просьбе або з дазволу консульскай службовай асобы ці капітана судна прадстаўляемай дзяржавы, судовыя або іншыя кампетэнтныя органы дзяржавы знаходжання не ўмешваюцца на борце судна прадстаўляемай дзяржавы ва ўнутраныя справы судна па пытаннях, якія датычацца ўзаемаадносін паміж членамі экіпажа, працоўных адносін, дысцыпліны на борце судна і іншых

мерапрыемстваў унутранага характару, якія маюць адносіны да судна, пры ўмове, што пры гэтым не парушаюцца законы і правілы, якія датычацца забеспячэння спакою і бяспекі дзяржавы знаходжання.

4. Палажэнні гэтага артыкула не прымяняюцца, аднак, да звычайных мер, звязаных з мытным надглядам, іміграцыйным, пашпартным і санітарным кантролем, або да іншых мер, што прымаюцца кампетэнтнымі органамі дзяржавы знаходжання па просьбе або са згоды капітана судна. Гэты артыкул не закранае правы і абавязкі бакоў, што вынікаюць са шматбаковых дагавораў і пагадненняў, удзельнікамі якіх яны з'яўляюцца.

Артыкул 46. Дапамога ў выпадку пашкоджання суднаў

1. Калі судна прадстаўляемай дзяржавы пацярпела крушэнне, села на мель або іншым чынам панесла страты ва ўнутраных ці тэрытарыяльных водах дзяржавы знаходжання, кампетэнтныя органы дзяржавы знаходжання ў магчыма кароткі тэрмін інфармуюць аб гэтым консульскую ўстанову і паведамляюць аб мерах, прынятых для выратавання пасажыраў і экіпажа, а таксама судна і яго грузу.

2. Консульская службовая асоба можа аказваць дапамогу судну прадстаўляемай дзяржавы, членам яго экіпажа і пасажырам судна ці прасіць дзяржаву знаходжання аказаць такую дапамогу.

3. Калі ўладальнік судна прадстаўляемай дзяржавы, капітан або іншая ўпаўнаважаная асоба не ў стане прыняць неабходныя меры для забеспячэння аховы і выратавання судна ці яго грузу або для таго, каб распарадзіцца імі, консульская службовая асоба прадстаўляемай дзяржавы ад імя ўладальніка ці прымае такія меры, якія прыняў бы ўладальнік судна або грузу ў такім выпадку, ці звяртаецца да дзяржавы знаходжання з просьбай прыняць такія меры.

4. Палажэнні пунктаў 1, 2 і 3 гэтага артыкула прымяняюцца таксама ў адносінах да прадметаў, прыналежных грамадзяніну прадстаўляемай дзяржавы або трэцяй дзяржавы, якія былі знойдзены на беразе ці ў водах дзяржавы знаходжання, або былі дастаўлены ў порт дзяржавы знаходжання.

5. Кампетэнтныя органы дзяржавы знаходжання аказваюць усю неабходную дапамогу консульскай службовай асобе пры прыняцці мер, звязаных з выратаваннем судна прадстаўляемай дзяржавы.

6. Судна прадстаўляемай дзяржавы, якое было пашкоджана, а таксама яго груз і маёмасць вызваляюцца ад мытных падаткаў, збораў і пошлін у дзяржаве знаходжання, за выключэннем тых выпадкаў, калі судна і яго груз пакінуты ў гэтай дзяржаве ў чаканні выплаты пошліны.

Артыкул 47. Функцыі ў адносінах да паветраных суднаў

Артыкулы 44, 45 і 46 гэтай канвенцыі прымяняюцца таксама ў адносінах да грамадзянскіх паветраных суднаў у той меры, у якой яны не супярэчаць любому міжнароднаму пагадненню па грамадзянскай авіяцыі, удзельнікамі якога з'яўляюцца абедзве дзяржавы.

Артыкул 48. Зносіны з органамі дзяржавы знаходжання

Пры выкананні сваіх функцый консульскія службовыя асобы могуць звяртацца:

a) у кампетэнтныя мясцовыя органы сваёй консульскай акругі;

b) у кампетэнтныя цэнтральныя органы дзяржавы знаходжання ў той ступені, у якой гэта дапускаецца законамі, правіламі і звычаямі дзяржавы знаходжання або адпаведнымі міжнароднымі дагаворамі.

Артыкул 49. Консульскія зборы

1. Консульская ўстанова можа збіраць за выкананне консульскіх дзеянняў на тэрыторыі дзяржавы знаходжання зборы і пошліны, якія прадугледжваюцца законамі і правіламі прадстаўляемай дзяржавы.

2. Сумы, збіраемыя ў форме збораў і пошлін, аб якіх упамінаецца ў пункце 1 гэтага артыкула, і квітанцыі аб атрыманні такіх збораў і пошлін вызваляюцца ў дзяржаве знаходжання ад усіх падаткаў, збораў і пошлін.

3. Дзяржава знаходжання дазваляе консульскай установе ўкладваць сабраныя такім чынам сумы на яе афіцыйны банкаўскі рахунак.

Артыкул 50. Спыненне функцый работнікаў консульскай установы

Функцыі работніка консульскай установы спыняюцца, у прыватнасці:

a) пасля паведамлення дзяржаве знаходжання прадстаўляемай дзяржавай аб тым, што функцыі дадзенага работніка спыняюцца;

b) пасля анулявання экзекватуры або іншага дазволу, выдадзенага дзяржавай знаходжання згодна з артыкулам 3;

c) пасля паведамлення дзяржавай знаходжання прадстаўляемай дзяржаве аб тым, што дзяржава знаходжання перастала лічыць дадзеную асобу работнікам консульскага персаналу.

Артыкул 51. Адбыццё з дзяржавы знаходжання

Дзяржава знаходжання павінна нават у выпадку ўзброенага канфлікту прадаставіць работнікам консульскай установы і прыватным дамашнім работнікам, якія не з'яўляюцца грамадзянамі дзяржавы знаходжання, або іншаземцам, што пастаянна пражываюць на яе тэрыторыі, а таксама членам іх сем'яў, што пражываюць разам з імі, незалежна ад іх грамадзянства, час і ўмовы, неабходныя для таго, каб яны маглі падрыхтавацца да ад'езду і выехаць як мага хутчэй пасля спынення функцый адпаведных работнікаў. У прыватнасці, яна павінна прадаставіць у выпадку неабходнасці ў іх распараджэнне транспартныя сродкі, якія патрабуюцца для іх саміх або для іх маёмасці, набытай у дзяржаве знаходжання, вываз якой у час адбыцця не забаронены.

Артыкул 52. Ахова консульскіх памяшканняў і архіва, а таксама інтарэсаў прадстаўляемай дзяржавы пры надзвычайных абставінах

1. У выпадку разрыву консульскіх адносін паміж дзвюма дзяржавамі:

a) дзяржава знаходжання павінна, нават у выпадку ўзброенага канфлікту, паважаць і ахоўваць консульскія памяшканні, а таксама маёмасць консульскай установы і консульскі архіў;

b) прадстаўляемая дзяржава можа даверыць ахову консульскіх памяшканняў, а таксама маёмасці, якая ў іх знаходзіцца, і консульскага архіва трэцяй дзяржаве, прымальнай для дзяржавы знаходжання;

c) прадстаўляемая дзяржава можа даверыць абарону сваіх інтарэсаў і інтарэсаў сваіх грамадзян трэцяй дзяржаве, прымальнай для дзяржавы знаходжання.

2. У выпадку часовага або канчатковага закрыцця консульскай установы прымяняюцца палажэнні падпункта «a» пункта 1 гэтага артыкула. Акрамя таго:

a) калі прадстаўляемая дзяржава не мае ў дзяржаве знаходжання дыпламатычнага прадстаўніцтва, але мае на тэрыторыі гэтай дзяржавы іншую консульскую ўстанову, гэтай консульскай установе можа быць даверана ахова памяшканняў закрытай консульскай установы разам з маёмасцю, што знаходзіцца ў ёй, і консульскім архівам і, са згоды дзяржавы знаходжання, выкананне консульскіх функцый у акрузе гэтай консульскай установы;

b) калі прадстаўляемая дзяржава не мае ў дзяржаве знаходжання ні дыпламатычнага прадстаўніцтва, ні іншай консульскай установы, прымяняюцца палажэнні падпунктаў «b» і «c» пункта 1 гэтага артыкула.

Артыкул 53. Уступленне ў сілу і тэрмін дзеяння

1. Гэта канвенцыя падлягае ратыфікацыі і ўступае ў сілу праз трыццаць дзён пасля даты абмену ратыфікацыйнымі граматамі.

2. Гэта канвенцыя заключана на неакрэслены тэрмін і застаецца ў сіле да сканчэння шасці месяцаў з даты, калі адзін з Дагаворных Бакоў па дыпламатычных каналах пісьмова паведаміць другому Дагаворнаму Боку аб сваім намеры спыніць дзеянне гэтай канвенцыі.

Афармлена ў г. Мінску 24 студзеня 1995 г. у двух экземплярах, кожны на беларускай і рускай мовах, прычым абодва тэксты маюць аднолькавую сілу.

За Рэспубліку Беларусь
У. Сянько

Ведамасці ВС РБ. 1996. № 17. Арт. 228.

№ 106

ПАСТАНОВА ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РБ З ПАРЛАМЕНТАМІ ІНШЫХ ДЗЯРЖАЎ І МІЖНАРОДНЫМІ АРГАНІЗАЦЫЯМІ Ў 1995 г.

г. Мінск *25 студзеня 1995 г.*

Заслухаўшы інфармацыю камісій па міжнародных справах і знешнеэканамічных сувязях, па нацыянальнай палітыцы і пытаннях Садружнасці Незалежных Дзяржаў аб міжпарламенцкім супрацоўніцтве Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь з парламентамі іншых дзяржаў у 1994 г. і плане супрацоўніцтва на 1995 г., Прэзідыум Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Прыняць да ведама інфармацыю камісій па міжнародных справах і знешнеэканамічных сувязях, па нацыянальнай палітыцы і пытаннях Садружнасці Незалежных Дзяржаў аб выкананні Пастановы Прэзідыума Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь «Аб плане супрацоўніцтва Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь з парламентамі іншых дзяржаў у 1994 г.».

2. Камісіям Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь па міжнародных справах і знешнеэканамічных сувязях, па нацыянальнай палітыцы і пытаннях Садружнасці Незалежных Дзяржаў і Аддзелу міжнародных сувязей Сакратарыята Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь у 1995 г. працягваць выконваць зацверджаны на 1994 г. план супрацоўніцтва Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь з парламентамі іншых дзяржаў з мэтай забеспячэння максімальнага яго выканання. Пры жаданні асобных камісій унесці дадаткі да сваіх мінулагодніх заявак Камісіі па міжнародных справах і знешнеэканамічных сувязях і Аддзелу міжнародных сувязей накіроўваць у адпаведныя парламенты лісты з прапановамі аб супрацоўніцтве.

Старшыня Вярхоўнага
Савета Рэспублікі Беларусь
М. Грыб

Ведамасці ВС РБ. 1995. № 4. Арт. 163.

№ 107

ПАСТАНОВА КАБІНЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ МІЖНАРОДНЫХ ДАГАВОРАХ ПАМІЖ УРАДАМ РБ І УРАДАМ РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ, ПАДПІСАНЫХ 6 СТУДЗЕНЯ 1995 г. У г. МІНСКУ

г. Мінск *27 студзеня 1995 г.*

Кабінет Міністраў Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Станоўча аднесціся да дасягнутых узаемных дагаворанасцей і наступных міжнародных дагавораў паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Урадам Расійскай Федэрацыі, падпісаных 6 студзеня 1995 г. у г. Мінску:

Пагадненне аб Мытным саюзе паміж Рэспублікай Беларусь і Расійскай Федэрацыяй;

Пагадненне паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Урадам Расійскай Федэрацыі аб негандлёвых плацяжах;

Пагадненне паміж Урадам Рэспублікі Беларусь, Нацыянальным банкам Рэспублікі Беларусь і Урадам Расійскай Федэрацыі, Цэнтральным банкам Расійскай Федэрацыі аб мерах па забеспячэнні ўзаемнай канверсоўнасці і стабілізацыі курсаў расійскага рубля і беларускага рубля;

Пагадненне паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Урадам Расійскай Федэрацыі аб асноўных прынцыпах стварэння фінансава-прамысловых груп;

Пагадненне паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Урадам Расійскай Федэрацыі аб парадку завяршэння будаўніцтва, выкарыстання і ўтрымання Вузла Баранавічы сістэмы папярэджвання аб ракетным нападзе, размешчанага на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь;

Пагадненне паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Урадам Расійскай Федэрацыі аб парадку выкарыстання і ўтрымання радыёстанцыі Вілейка, размешчанай на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь;

Пагадненне паміж Рэспублікай Беларусь і Расійскай Федэрацыяй па пытаннях юрысдыкцыі і ўзаемнай прававой дапамогі па справах, звязаных з часовым знаходжаннем воінскіх фарміраванняў Расійскай Федэрацыі са складу Стратэгічных сіл на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь;

Пратакола аб увядзенні рэжыму свабоднага гандлю без выключэнняў і абмежаванняў паміж Рэспублікай Беларусь і Расійскай Федэрацыяй;

Пратакола аб дзеянні дагавора паміж БССР і РСФСР ад 18 снежня 1990 г. або дагавора, які заменіць яго ў адносінах паміж Рэспублікай Беларусь і Расійскай Федэрацыяй, Пагадненне аб Мытным саюзе паміж Рэспублікай Беларусь і Расійскай Федэрацыяй ад 6 студзеня 1995 г. і Пагадненне паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Урадам Расійскай Федэрацыі аб парадку завяршэння будаўніцтва, выкарыстання і ўтрымання Вузла Баранавічы сістэмы папярэджвання аб ракетным нападзе, размешчанага на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, Пагадненне аб парадку выкарыстання і ўтрымання радыёстанцыі Вілейка, размешчанай на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь;

Мемарандума аб пашырэнні і паглыбленні беларуска-расійскага супрацоўніцтва.

2. Міністэрствам і іншым цэнтральным органам кіравання Рэспублікі Беларусь прыняць да выканання названыя ў пункце 1 дадзенай пастановы міжнародныя дагаворы.

3. Міністэрству замежных спраў Рэспублікі Беларусь накіраваць паведамленне Міністэрству замежных спраў Расійскай Федэрацыі аб уступленні ў сілу ў дачыненні да Рэспублікі Беларусь міжнародных дагавораў паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Урадам Расійскай Федэрацыі, падпісаных 6 студзеня 1995 г. у г. Мінску.

Прэм'ер-міністр
Рэспублікі Беларусь
М. Чыгір

Збор указаў Прэзідэнта і пастаноў Кабінета Міністраў РБ. 1995. № 3. Арт. 61.

№ 108

ДАГАВОР АБ ДОБРАСУСЕДСТВЕ І СУПРАЦОЎНІЦТВЕ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І ЛІТОЎСКАЙ РЭСПУБЛІКАЙ*

г. Вільнюс *6 лютага 1995 г.*

Рэспубліка Беларусь і Літоўская Рэспубліка, якія далей называюцца «Высокія Дагаворныя Бакі»,

пацвярджаючы сваю прыхільнасць да агульнапрызнаных прынцыпаў і норм міжнароднага права, у тым ліку прынцыпаў, якія замацаваны ў Статуце Арганізацыі Аб'яднаных Нацый, Хельсінкскім Заключным Акце, Парыжскай хартыі для новай Еўропы і іншых дакументах Арганізацыі па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе,

кіруючыся палажэннямі Дэкларацыі аб прынцыпах добрасуседскіх адносін паміж Рэспублікай Беларусь і Літоўскай Рэспублікай ад 24 кастрычніка 1991 г.,

абапіраючыся на шматвяковыя традыцыі дружбы, якія звязваюць беларускі і літоўскі народы, і імкнучыся ўсебакова развіваць узаемныя адносіны на прынцыпах добрасуседства,

дамовіліся аб ніжэйпададзеным:

---

* Ратыфікаваны Вярхоўным Саветам РБ 25 красавіка 1996 г.

Артыкул 1

Высокія Дагаворныя Бакі будуць развіваць свае адносіны, паслядоўна прытрымліваючыся прынцыпаў суверэннай роўнасці, непрымянення сілы або пагрозы сілай, непарушнасці граніц, тэрытарыяльнай цэласнасці, мірнага ўрэгулявання спрэчак, неўмяшання ва ўнутраныя справы адзін аднаго, павагі да правоў чалавека і асноўных свабод, узаемавыгаднага супрацоўніцтва і добрасумленнага выканання абавязацельстваў па міжнароднаму праву.

Артыкул 2

1. Высокія Дагаворныя Бакі абавязваюцца спрыяць умацаванню механізмаў забеспячэння бяспекі, стабільнасці і супрацоўніцтва ў Еўропе.

2. Высокія Дагаворныя Бакі будуць узаемадзейнічаць па пытаннях, звязаных з падтрымкай стабільнасці і бяспекі на еўрапейскім кантыненце, а таксама будуць развіваць меры ўмацавання даверу і бяспекі на аснове адпаведных дакументаў Арганізацыі па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе.

Артыкул 3

Высокія Дагаворныя Бакі будуць садзейнічаць працэсу раззбраення ў галіне ядзернай і іншых відаў зброі масавага знішчэння. Яны згодны з тым, што скарачэнне ўзбраенняў да мінімуму, дастатковага для абароны, а таксама выкананне Дагавора аб звычайных узброеных сілах у Еўропе будуць спрыяць умацаванню бяспекі і стабільнасці ў Еўропе.

Артыкул 4

Кожны з Высокіх Дагаворных Бакоў запэўнівае, што дзейнасць узброеных сіл, якія дыслацыраваны або знаходзяцца на яго тэрыторыі, будзе адпавядаць палажэнням Статута Арганізацыі Аб'яднаных Нацый, Хельсінкскага Заключнага Акта, Парыжскай хартыі для новай Еўропы і іншых дакументаў Арганізацыі па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе.

Артыкул 5

1. Кожны з Высокіх Дагаворных Бакоў будзе прымаць усе неабходныя меры для спынення на яго тэрыторыі дзейнасці арганізацый, груп або асобных асоб, якая ажыццяўляецца на шкоду суверэнітэту, тэрытарыяльнай цэласнасці або дзяржаўнай бяспецы і абараназдольнасці другога Высокага Дагаворнага Боку.

2. Ніводзін з Высокіх Дагаворных Бакоў не дапусціць, каб яго тэрыторыя была выкарыстана для ажыццяўлення ўзброенай агрэсіі супраць другога Высокага Дагаворнага Боку.

3. У выпадку, калі трэцяя дзяржава або трэція дзяржавы здзейсняць узброены напад на адзін з Высокіх Дагаворных Бакоў, другі Высокі Дагаворны Бок абавязваецца не аказваць ваеннай дапамогі або якой бы там ні

было падтрымкі такой дзяржаве або такім дзяржавам на працягу ўсяго часу прадаўжэння ўзброенага канфлікту і будзе спрыяць, каб канфлікт быў урэгуляваны ў адпаведнасці з прынцыпамі Статута Арганізацыі Аб'яднаных Нацый і дакументаў Арганізацыі па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе.

Артыкул 6

1. Высокія Дагаворныя Бакі стварацьспрыяльныя ўмовы для супрацоўніцтва органаў дзяржаўнай улады і кіравання.

2. Высокія Дагаворныя Бакі будуць садзейнічаць пашырэнню парламенцкіх сувязей паміж імі.

Артыкул 7

Высокія Дагаворныя Бакі будуць спрыяць устанаўленню і развіццю прамых кантактаў і супрацоўніцтва паміж іх адміністрацыйна-тэрытарыяльнымі адзінкамі. Асаблівая ўвага будзе надавацца супрацоўніцтву ў прыгранічных раёнах.

Артыкул 8

Высокія Дагаворныя Бакі будуць садзейнічаць развіццю кантактаў паміж сваімі грамадзянамі, грамадскімі арганізацыямі, органамі друку і інфармацыі.

Артыкул 9

Кожны Высокі Дагаворны Бок гарантуе грамадзянам другога Высокага Дагаворнага Боку, што пражываюць на яго тэрыторыі, усе правы чалавека і асноўныя свабоды, якія даюцца такім асобам згодна з агульнапрызнанымі прынцыпамі і нормамі міжнароднага права.

Артыкул 10

1. Высокія Дагаворныя Бакі абавязваюцца кіравацца агульнапрызнанымі прынцыпамі і стандартамі ў галіне абароны правоў асоб, якія належаць да нацыянальных меншасцей, замацаванымі, у прыватнасці, у Міжнародных пактах аб правах чалавека, у дакументах Арганізацыі па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе.

2. Асобы, якія належаць да беларускай нацыянальнай меншасці ў Літоўскай Рэспубліцы, гэта значыць асобы, якія маюць грамадзянства Літоўскай Рэспублікі, з'яўляюцца беларусамі па паходжанні або адносяць сябе да беларускай нацыянальнасці, далучаюць сябе да беларускай культуры, прытрымліваюцца беларускіх традыцый і лічаць беларускую мову сваёй роднай мовай, а таксама асобы, якія належаць да літоўскай нацыянальнай меншасці ў Рэспубліцы Беларусь, гэта значыць асобы, якія маюць грамадзянства Рэспублікі Беларусь, з'яўляюцца літоўцамі па паходжанні або адносяць сябе да літоўскай нацыянальнасці, далучаюць сябе да літоўскай культуры, прытрымліваюцца літоўскіх традыцый і лічаць літоўскую мову

сваёй роднай мовай, маюць права індывідуальна або разам з іншымі членамі сваёй нацыянальнай групы свабодна падтрымліваць, захоўваць і развіваць сваю нацыянальную, культурную, моўную і рэлігійную самабытнасць без усялякай дыскрымінацыі, грунтуючыся на прынцыпе роўнасці перад законам.

3. Высокія Дагаворныя Бакі заяўляюць, што прыналежнасць да нацыянальнай меншасці з'яўляецца справай індывідуальнага выбару асобы і не можа выклікаць для яе ніякіх адмоўных наступстваў.

4. Ніхто не можа быць прымушаны даказваць сваю нацыянальную прыналежнасць або адмовіцца ад яе.

Артыкул 11

Высокія Дагаворныя Бакі заяўляюць, што асобы, названыя ў пункце 2 артыкула 10 гэтага дагавора, маюць права:

- свабодна карыстацца роднай мовай у асабістым і грамадскім жыцці;
- мець доступ да інфармацыі на роднай мове, распаўсюджваць такую інфармацыю і абменьвацца ёю, а таксама мець сродкі масавай інфармацыі на роднай мове;
- вучыцца на роднай мове і роднай мове;
- захоўваць свае нацыянальныя традыцыі, развіваць прафесійнае і самадзейнае мастацтва;
- ствараць, а таксама падтрымліваць дзейнасць уласных адукацыйных, культурных і іншых устаноў, арганізацый і таварыстваў, якія могуць звяртацца за добраахвотнай фінансавай і іншай дапамогай, у тым ліку дзяржаўнай, у адпаведнасці з нацыянальным заканадаўствам, а таксама прымаць удзел у дзейнасці міжнародных няўрадавых арганізацый;
- свабодна вызнаваць і распаўсюджваць сваю рэлігію, выконваць рэлігійныя абрады, мець і распаўсюджваць прадметы культавага прызначэння, рэлігійную літаратуру і іншыя інфармацыйныя матэрыялы рэлігійнага зместу на роднай мове;
- непасрэдна і праз свабодна выбраных прадстаўнікоў на дзяржаўным і мясцовым узроўнях удзельнічаць у грамадскім жыцці;
- устанаўліваць і падтрымліваць кантакты паміж сабой на тэрыторыі сваёй дзяржавы, а таксама кантакты за мяжой з грамадзянамі іншых дзяржаў, з якімі іх звязвае агульнае этнічнае паходжанне.

Артыкул 12

1. Высокія Дагаворныя Бакі на іх тэрыторыях будуць імкнуцца ствараць умовы для захавання нацыянальнай, культурнай, моўнай і рэлігійнай самабытнасці асоб, названых у пункце 2 артыкула 10 гэтага дагавора, і для рэалізацыі іх правоў, якія вынікаюць з артыкула 11 гэтага дагавора:

— забяспечаць асобам, якія належаць да нацыянальных меншасцей, магчымасць карыстацца дзяржаўнымі сродкамі масавай інфармацыі і ажыццяўляць рэгулярнае тэле- і радыёвяшчанне на роднай мове;

— будуць імкнуцца забяспечыць магчымасць асобам, названым у пункце 2 артыкула 10 гэтага дагавора, вучыцца на роднай мове або роднай мове ў дашкольных установах, пачатковых і сярэдніх школах;

— будуць пры неабходнасці праводзіць кансультацыі з прадстаўнікамі арганізацый асоб, названых у пункце 2 артыкула 10 гэтага дагавора;

— будуць устрымлівацца ад любых дзеянняў, якія могуць выклікаць асіміляцыю асоб, названых у пункце 2 артыкула 10 гэтага дагавора, супраць іх волі.

2. Высокія Дагаворныя Бакі абавязваюцца прымаць усе неабходныя меры, накіраваныя на спыненне любой дыскрымінацыі па нацыянальнай адзнацы, а таксама тыя, якія забараняюць дзейнасць арганізацый або асобных асоб, накіраваную на распаленне нацыянальнай або рэлігійнай варожасці.

Артыкул 13

Палажэнні артыкулаў 10, 11 і 12 гэтага дагавора не павінны вытлумачвацца як тыя, што даюць права ажыццяўляць дзейнасць, якая пярэчыць агульнапрызнаным прынцыпам і нормам міжнароднага права, у тым ліку прынцыпам і нормам, замацаваным у Статуце Арганізацыі Аб'яднаных Нацый і дакументах Арганізацыі па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе, у прыватнасці, прынцыпу тэрытарыяльнай цэласнасці дзяржаў, а таксама заканадаўству кожнага з Высокіх Дагаворных Бакоў.

Артыкул 14

1. Высокія Дагаворныя Бакі будуць ствараць спрыяльныя ўмовы для ўзаемавыгаднага эканамічнага, у тым ліку гандлёвага, супрацоўніцтва, для супрацоўніцтва ў сферы заахвочвання і ўзаемнай аховы інвестыцый, а таксама аховы інтэлектуальнай і прамысловай уласнасці ў адпаведнасці з іх міжнароднымі абавязацельствамі. Пытанні адносін уласнасці паміж Высокімі Дагаворнымі Бакамі пры неабходнасці будуць рэгуляваца на аснове асобных дагавораў.

2. Высокія Дагаворныя Бакі будуць садзейнічаць развіццю прамых сувязей паміж дзяржаўнымі і прыватнымі прадпрыемствамі.

3. Высокія Дагаворныя Бакі будуць развіваць навукова-тэхнічнае супрацоўніцтва, надаючы асаблівую ўвагу сучаснай тэхніцы і тэхналогіям.

Артыкул 15

Высокія Дагаворныя Бакі будуць заахвочваць супрацоўніцтва ў сферы транспарту і камунікацый, а таксама развіццё звязанай з гэтым інфраструктуры на аснове асобных дагавораў.

Артыкул 16

1. Высокія Дагаворныя Бакі будуць супрацоўнічаць у галіне аховы навакольнага асяроддзя і рацыянальнага выкарыстання прыродных рэсурсаў, імкнучыся забяспечыць узаемную доўгатэрміновую экалагічную бяс-

пеку ў мэтах абмежавання і ліквідацыі забруджванняў, асаблівую ўвагу надаючы зоне Браслаўскіх азёр, басейну рэк Нёман (Нямунас) — Вілія (Нярыс) і прыгранічным раёнам.

2. Высокія Дагаворныя Бакі будуць супрацоўнічаць у галіне стварэння, выкарыстання і ўдасканалення экалагічна чыстых вытворчасцей і тэхналогій.

3. Кожны з Высокіх Дагаворных Бакоў своечасова інфармуе другі Высокі Дагаворны Бок аб забруджванні, якое адбылося, або пагрозе забруджвання навакольнага асяроддзя трансгранічнага характару.

4. Высокія Дагаворныя Бакі заключаць спецыяльнае пагадненне аб супрацоўніцтве ў галіне аховы навакольнага асяроддзя і рацыянальнага выкарыстання прыродных рэсурсаў.

Артыкул 17

1. Высокія Дагаворныя Бакі будуць заахвочваць усебаковае супрацоўніцтва ў галіне аховы здароўя і санітарнай гігіены, асабліва ў галіне прафілактыкі і барацьбы з інфекцыйнымі хваробамі і хваробамі, якія звязаны з сучаснай цывілізацыяй.

2. Высокія Дагаворныя Бакі будуць супрацоўнічаць у галіне працы і занятасці, а таксама сацыяльнай абароны насельніцтва і заключаць адпаведныя двухбаковыя пагадненні, якія вызначаюць напрамкі такога супрацоўніцтва.

Артыкул 18

1. Грунтуючыся на культурнай спадчыне беларускага і літоўскага народаў і на іх укладзе ў еўрапейскую цывілізацыю, Высокія Дагаворныя Бакі будуць заахвочваць пашырэнне ўсебаковага супрацоўніцтва ў галіне культуры, навукі і адукацыі.

2. Высокія Дагаворныя Бакі будуць умацоўваць і пашыраць культурныя абмены. Асаблівая ўвага будзе надавацца супрацоўніцтву паміж культурнымі ўстановамі і ўстанаўленню прамых сувязей паміж беларускімі і літоўскімі дзеячамі мастацтва і творчымі калектывамі.

3. У адпаведнасці з міжнароднымі нормамі і стандартамі, а таксама на аснове двухбаковых пагадненняў Высокія Дагаворныя Бакі зробяць і будуць падтрымліваць намаганні, накіраваныя на выяўленне і вяртанне культурных і гістарычных каштоўнасцей, страчаных, незаконна вывезеных або тых, якія іншым незаконным чынам аказаліся на тэрыторыі другога Высокага Дагаворнага Боку.

Артыкул 19

Кожны з Высокіх Дагаворных Бакоў у адпаведнасці з нацыянальным заканадаўствам будзе садзейнічаць распаўсюджванню друкаваных, у тым ліку перыядычных, выданняў і аўдыёвізуальных сродкаў другога Высокага Дагаворнага Боку, будзе садзейнічаць выданню кніг беларускіх аўта-

раў літоўскімі выдавецтвамі і літоўскіх аўтараў беларускімі выдавецтвамі, а таксама сумесных выданняў, садзейнічаць правядзенню кніжных выставак і кірмашоў.

Артыкул 20

1. Высокія Дагаворныя Бакі, грунтуючыся на нормах міжнароднага права, уключаючы нормы гуманітарнага права, абавязваюцца забяспечваць прававую ахову месц пахавання, якія знаходзяцца на тэрыторыі аднаго Высокага Дагаворнага Боку і з'яўляюцца месцамі памяці для грамадзян другога Высокага Дагаворнага Боку.

2. Грамадзянам кожнага з Высокіх Дагаворных Бакоў будзе дадзена магчымасць догляду за магіламі суайчыннікаў і месцамі іх пахавання, якія знаходзяцца на тэрыторыі другога Высокага Дагаворнага Боку.

3. Высокія Дагаворныя Бакі будуць супрацоўнічаць у выяўленні і рэгістрацыі на тэрыторыі кожнага з іх месц пахавання грамадзян другога Высокага Дагаворнага Боку.

Артыкул 21

Высокія Дагаворныя Бакі будуць супрацоўнічаць у барацьбе з арганізаванай злачыннасцю, тэрарызмам, незаконным абарачэннем наркатычных сродкаў, незаконным гандлем зброяй, кантрабандай, нелегальнай міграцыяй, вытворчасцю і выкарыстаннем падробленых сродкаў разлікаў і плацяжоў, дзеяннямі, якія накіраваны супраць бяспекі руху на ўсіх відах транспарту, а таксама іншымі відамі правапарушэнняў.

Артыкул 22

1. Высокія Дагаворныя Бакі ў выпадку неабходнасці будуць праводзіць двухбаковыя кансультацыі па выкананні палажэнняў гэтага дагавора.

2. Спрэчкі адносна тлумачэння і прымянення гэтага дагавора будуць вырашацца шляхам кансультацый і перагавораў.

Артыкул 23

Гэты дагавор не парушае правоў і абавязацельстваў Высокіх Дагаворных Бакоў, якія вынікаюць з іншых міжнародных дагавораў, удзельнікамі якіх яны з'яўляюцца.

Артыкул 24

Гэты дагавор падлягае ратыфікацыі і ўступіць у сілу ў дзень абмену ратыфікацыйнымі граматамі, які адбудзецца ў Мінску.

Артыкул 25

Гэты дагавор заключаны тэрмінам на дзесяць гадоў і будзе аўтаматычна прадоўжвацца на наступныя пяцігадовыя перыяды, калі ні адзін з Высокіх Дагаворных Бакоў не паведаміць пісьмова другому Высокаму Да-

гаворнаму Боку аб сваім намеры дэнансаваць яго не пазней чым за адзін год да заканчэння тэрміну дзеяння гэтага дагавора.

Артыкул 26

Гэты дагавор будзе зарэгістраваны ў Сакратарыяце Арганізацыі Аб'яднаных Нацый у адпаведнасці з артыкулам 102 Статута гэтай Арганізацыі.

Афармлена ў Вільнюсе 6 лютага 1995 г. у двух экземплярах, кожны на беларускай і літоўскай мовах, прычым абодва тэксты маюць аднолькавую сілу.

За Рэспубліку Беларусь
А. Лукашэнка

Ведамасці ВС РБ. 1996. № 15. Арт. 192.

№ 109

УКАЗ ПРЭЗІДЭНТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ УСТАНАЎЛЕННІ ПАРАДКУ РЭГУЛЯВАННЯ ЭКСПАРТНА-ІМПАРТНЫХ І ВАЛЮТНЫХ АПЕРАЦЫЙ І ПАВЫШЭННІ АДКАЗНАСЦІ ЗА ПАРУШЭННЕ ЗАКАНАДАЎСТВА Ў ГАЛІНЕ ЗНЕШНЕЭКАНАМІЧНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ

г. Мінск *8 лютага 1995 г.*

1. Устанавіць, што суб'екты гаспадарання ўсіх форм уласнасці, якія ажыццяўляюць знешнеэканамічную дзейнасць на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, пералічваюць замежную валюту, што атрымана за экспарт тавараў (работ, паслуг), на транзітныя валютныя рахункі ў банках Рэспублікі Беларусь або ў прадугледжаных заканадаўствам выпадках — на рахункі ў замежных банках.

Суб'ект гаспадарання павінен забяспечыць паступленне:

на свой валютны рахунак выручкі ад продажу тавару па экспартнаму кантракту не пазней 60 каляндарных дзён з даты яго адгрузкі пастаўшчыком;

тавару па імпартнаму кантракту не пазней 60 каляндарных дзён з даты правядзення плацяжу за тавар;

тавару па імпарту згодна з бартэрным кантрактам не пазней 60 каляндарных дзён з даты выканання экспартнай часткі гэтага кантракта.

Для экспарцёраў-вытворцаў (імпарцёраў), якія пастаянна працуюць на сусветным рынку, вызначаны тэрмін паступлення выручкі і тавараў павялічваецца Міністэрствам знешніх эканамічных сувязей з улікам сувязей, што ўсталяваліся раней, да заключэння адпаведнага кантракта.

Аплата або пастаўка тавараў (работ, паслуг) за трэціх асоб або трэцімі асобамі ажыццяўляецца пры наяўнасці дагавора аб уступцы патрабаванняў і пераводзе доўгу, заключанага ў адпаведнасці з заканадаўствам.

Датай адгрузкі тавару па кантракту лічыцца дзень яго мытнага афармлення, а датай паступлення тавару — дзень выдачы мытнымі органамі дазволу на пастаяннае размяшчэнне яго на мытнай тэрыторыі Рэспублікі Беларусь.

2. Прапанаваць Нацыянальнаму банку ў двухтыднёвы тэрмін з дня падпісання указа прывесці ў адпаведнасць з ім дакументы, што рэгулююць правядзенне валютных аперацый.

3. Дзяржаўнаму мытнаму камітэту ў двухтыднёвы тэрмін вызначыць і ўвесці парадак запаўнення дэкларацыі «пашпарт здзелкі».

4. Міністэрству знешніх эканамічных сувязей сумесна з зацікаўленымі цэнтральнымі органамі кіравання ў месячны тэрмін распрацаваць і зацвердзіць палажэнне аб правядзенні тавараабменных аперацый.

5. Зацвердзіць прыкладзенае Палажэнне аб парадку кантролю за ажыццяўленнем суб'ектамі гаспадарання ўсіх форм уласнасці знешнеэканамічнай дзейнасці на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь*.

6. Устанавіць, што Служба кантролю Адміністрацыі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь з'яўляецца органам валютнага кантролю.

Ускласці на гэту службу і агентаў валютнага кантролю кантроль за ажыццяўленнем знешнеэканамічнай дзейнасці.

7. Да суб'ектаў гаспадарання ўсіх форм уласнасці, што ажыццяўляюць знешнеэканамічную дзейнасць на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, прымяняюцца эканамічныя санкцыі:

- за несанкцыяніраванае змяненне ўмоў кантракта або формы разліку пасля перасячэння таварам Дзяржаўнай граніцы Рэспублікі Беларусь — у памеры да 50 працэнтаў кантрактнай вартасці;
- за несанкцыяніраванае перавышэнне тэрміну правядзення экспартна-імпартных аперацый — у памеры 5 працэнтаў нявернутай экспартнай выручкі (тавару) за кожны дзень перавышэння тэрміну, але не больш за кантрактную вартасць;
- за непрадстаўленне ў тэрмін органам валютнага кантролю неабходных дакументаў — у памеры 1 працэнта нявернутай экспартнай выручкі за кожны дзень затрымкі, але не больш за кантрактную вартасць;
- за перавышэнне сумы пералічаных валютных сродкаў у параўнанні з кантрактнай вартасцю імпартных закупак — у памеры розніцы паміж імі;
- за прадстаўленне недакладнай інфармацыі пры атрыманні ліцэнзій на ўвоз і вываз тавараў (работ, паслуг), запаўненні мытных дакументаў, пашпарта здзелкі — у памеры да 20 працэнтаў кантрактнай вартасці тавараў (работ, паслуг);
- за безліцэнзійны ўвоз і вываз тавараў (работ, паслуг), на ажыццяўленне якіх патрабуюцца ліцэнзіі, — у памеры кошту ўвозімых і вывозімых тавараў (работ, паслуг);

---

* Палажэнне не прыводзіцца.

♦ за экспарт тавараў (работ, паслуг), аплачаных нацыянальнай валютай за нерэзідэнта, — у памеры да 100 працэнтаў іх кантрактнай вартасці;

♦ за нямэтавае выкарыстанне валютных сродкаў, набытых на Міжбанкаўскай валютнай біржы, — у памеры да 100 працэнтаў сумы нямэтавага выкарыстання;

♦ за незахаванне тэрмінаў рэалізацыі валютных сродкаў, набытых на Міжбанкаўскай валютнай біржы, — у памеры 1 працэнта сумы нерэалізаваных валютных сродкаў за кожны дзень пратэрміноўкі, але не больш за суму, якая падлягае рэалізацыі;

♦ за правядзенне несанкцыяніраваных экспартна-імпартных аперацый з выкарыстаннем плацяжоў у замежнай валюце без атрымання тавару ад атрымальніка плацяжу і пастаўку тавару за замежную валюту без атрымання плацяжу ад атрымальніка тавару — у памеры да 100 працэнтаў сумы плацяжу або кошту пастаўленага тавару;

♦ за ажыццяўленне несанкцыяніраваных разлікаў у замежнай валюце паміж рэзідэнтамі Рэспублікі Беларусь — у памеры да 100 працэнтаў сумы плацяжу з плацельшчыка і атрымальніка плацяжу (з кожнага);

♦ за нямэтавае выкарыстанне і невяртанне ва ўстаноўлены тэрмін сродкаў у замежнай валюце, выдадзеных пад справаздачу, у тым ліку на аплату расходаў па замежных камандзіроўках, — у памеры да 10-кратнай сумы гэтых сродкаў.

Прымяненне названых эканамічных санкцый ускладаецца на Службу кантролю Адміністрацыі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь. Эканамічныя санкцыі спаганяюцца ў даход рэспубліканскага бюджэту на падставе матэрыялаў праверак, прадстаўленых дзяржаўнымі органамі, з юрыдычных асоб у бясспрэчным парадку, а з прадпрымальнікаў, якія ажыццяўляюць дзейнасць без утварэння юрыдычнай асобы, — у судовым парадку. Спагнанне іх праводзіцца ў замежнай валюце, прадугледжанай умовамі кантракта. Пры яе адсутнасці санкцыі спаганяюцца ў валюце Рэспублікі Беларусь па курсу Нацыянальнага банка на дзень спісання валюты з рахунку або выплаты штрафу, пры тавараабменных здзелках— у валюце Рэспублікі Беларусь па курсу Нацыянальнага банка на дзень спісання валюты з рахунку або выплаты эканамічных санкцый.

8. Прадаставіць Службе кантролю Адміністрацыі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь права прыпынення па ўзгадненні з Нацыянальным банкам аперацый па рахунках суб'ектаў гаспадарання, якія парушылі парадак ажыццяўлення знешнеэканамічнай дзейнасці.

9. Кабінету Міністраў Рэспублікі Беларусь у I квартале 1995 г.:

♦ распрацаваць і прадставіць Прэзідэнту Рэспубліку Беларусь для ўнясення ў Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь праект Закона Рэспублікі Беларусь «Аб знешнеэканамічнай дзейнасці» і прапановы аб дапаўненні Кодэкса Рэспублікі Беларусь аб адміністрацыйных правапарушэннях у частцы ўстанаўлення адміністрацыйнай адказнасці службовых асоб за парушэнне нарматыўных актаў у галіне знешнеэканамічнай дзейнасці;

♦ прадставіць Прэзідэнту Рэспублікі Беларусь прапановы аб устанаўленні гранічных мінімальных цэн на пастаўляемыя на экспарт тавары, што вырабляюцца на прадпрыемствах Рэспублікі Беларусь, а таксама на імпартуемую прадукцыю;

♦ прывесці ў адпаведнасць з дадзеным указам нарматыўныя акты Урада Рэспублікі Беларусь, што рэгламентуюць знешнеэканамічную дзейнасць.

10. Указ уступае ў сілу з дня яго падпісання.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь
А. Лукашэнка

Збор указаў Прэзідэнта і пастаноў Кабінета Міністраў РБ. 1995. № 5. Арт. 98.

№ 110

РАШЭННЕ АБ АСНОВАХ МЫТНАГА ЗАКАНАДАЎСТВА ДЗЯРЖАЎ— УДЗЕЛЬНІЦ САДРУЖНАСЦІ НЕЗАЛЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ*[34]

г. Алматы *10 лютага 1995 г.*

Совет глав государств Содружества Независимых Государств р е ш и л:

1. Принять Основы таможенных законодательств государств — участников Содружества Независимых Государств (прилагаются)**.

2. В целях гармонизации таможенного законодательства государств — участников Содружества использовать настоящие Основы таможенных законодательств государств — участников Содружества для подготовки или уточнения национального таможенного законодательства.

3. Настоящее решение временно применяется со дня подписания и вступает в силу с даты сдачи на хранение депозитарию третьего уведомления о выполнении подписавшими его государствами всех необходимых внутригосударственных процедур.

Совершено в г. Алматы 10 февраля 1995 г. в одном подлинном экземпляре на русском языке. Подлинный экземпляр хранится в архиве Правительства Республики Беларусь, которое направит каждому государству, подписавшему настоящее решение, его заверенную копию***.

За Республику Беларусь
А. Лукашенко

Ведамасці Нацыянальнага сходу РБ. 1997. № 17—18. Арт. 303.

---

* Ратыфікавана РБ 8 мая 1997 г.

** Не друкуецца.

*** Не друкуецца.

№ 111

УКАЗ ПРЭЗІДЭНТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ АСНОВАХ ДЗЯРЖАЎНАГА РЭГУЛЯВАННЯ ЗНЕШНЕЭКАНАМІЧНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ Ў РЭСПУБЛІЦЫ БЕЛАРУСЬ

г. Мінск *13 лютага 1995 г.*

У мэтах павышэння эфектыўнасці знешнеэканамічнай дзейнасці п а с т а н а ў л я ю:

1. Ускласці на Міністэрства знешніх эканамічных сувязей (надалей — Мінзнешэканамсувязей) забеспячэнне адзінай знешнеэканамічнай палітыкі Рэспублікі Беларусь і каардынацыю знешнеэканамічнай дзейнасці яе дзяржаўных органаў, юрыдычных і фізічных асоб.

2. Лічыць асноўнымі задачамі Мінзнешэканамсувязей:

♦ распрацоўку канцэпцыі знешнеэканамічнай дзейнасці і дзяржаўных праграм у гэтай галіне, кантроль за іх рэалізацыяй;

♦ распрацоўку і ажыццяўленне комплексу мерапрыемстваў па развіцці і паляпшэнні структуры экспарту і імпарту тавараў і капіталу, рацыянальным выкарыстанні сродкаў знешняга фінансавання;

♦ удзел у падрыхтоўцы іншымі дзяржаўнымі органамі знешнеэканамічных прагнозаў і праграм;

♦ абарону знешнеэканамічных правоў і інтарэсаў Рэспублікі Беларусь, яе юрыдычных і фізічных асоб;

♦ аналіз стану цэн на асноўныя экспартныя і імпартныя тавары, ажыццяўленне кантролю за знешнеэканамічнай дзейнасцю ў мэтах абароны дзяржаўных інтарэсаў;

♦ каардынацыю знешняга гандлю, забеспячэнне спрыяльных умоў для рэалізацыі беларускіх тавараў і паслуг на замежных рынках;

♦ развіццё інфраструктуры дзяржаўнай знешнеэканамічнай дзейнасці, уключаючы адкрыццё гандлёвых прадстаўніцтваў і павелічэнне колькасці саветнікаў па гандлёва-эканамічных пытаннях у пасольствах Рэспублікі Беларусь за мяжой;

♦ арганізацыю на аснове тэндэра ўрадавых закупак за мяжой тавараў, якія маюць стратэгічнае значэнне для забеспячэння жыццядзейнасці Рэспублікі Беларусь, а таксама рэгуляванне закупак па імпарту сацыяльна значных тавараў на аснове гібкага рыначнага механізма;

♦ прадстаўленне ў межах сваёй кампетэнцыі Рэспублікі Беларусь у міжнародных эканамічных, фінансавых і турыстычных арганізацыях, супрацоўніцтва з такімі арганізацыямі;

♦ развіццё ў межах кампетэнцыі міжнароднай турыстычнай і выставачнай дзейнасці.

Мінзнешэканамсувязей выконвае іншыя задачы ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

3. Мінзнешэканамсувязей мае права выдаваць прававыя акты па аднесеных да яго кампетэнцыі пытаннях, абавязковыя для выканання міністэрствамі, іншымі цэнтральнымі органамі кіравання, мясцовымі выканаўчымі і распарадчымі органамі, а таксама юрыдычнымі і фізічнымі асобамі Рэспублікі Беларусь.

Міністэрствам і іншым цэнтральным органам кіравання ўзгадняць з Мінзнешэканамсувязей выдаваемыя імі нарматыўныя акты, якія датычаць знешнеэканамічнай дзейнасці.

4. Кабінету Міністраў Рэспублікі Беларусь у месячны тэрмін:

- зацвердзіць палажэнне аб падведамных Мінзнешэканамсувязей гандлёвых прадстаўніцтвах (прадстаўніках) Рэспублікі Беларусь, якія знаходзяцца за мяжой;
- стварыць цэнтр маркетынгу і кан'юнктуры цэн на сусветным рынку;
- утварыць спецыялізаваныя структуры, усклаўшы на іх правядзенне экспертызы праектаў закупак па імпарту за кошт сродкаў рэспубліканскага бюджэту;
- зацвердзіць палажэнне аб Мінзнешэканамсувязей, выключыўшы дубліраванне яго функцый іншымі дзяржаўнымі органамі, падведамнымі Кабінету Міністраў Рэспублікі Беларусь, а таксама структуру яго цэнтральнага апарату;
- упаўнаважыць Мінзнешэканамсувязей на ўдзел ад імя Урада Рэспублікі Беларусь сумесна з беларускімі і замежнымі суб'ектамі гаспадарання ў рабоце гандлёвых дамоў, камерцыйна-тэхнічных цэнтраў і іншых структур, якія садзейнічаюць рэалізацыі беларускіх тавараў і паслуг на замежных рынках.

5. Дадзены ўказ уступае ў сілу з дня яго падпісання.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь
А. Лукашэнка

Збор указаў Прэзідэнта і пастаноў Кабінета Міністраў РБ. 1995. № 5. Арт. 102.

№ 112
ДАГАВОР АБ ДРУЖБЕ, ДОБРАСУСЕДСТВЕ І СУПРАЦОЎНІЦТВЕ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫЯЙ*

г. Мінск *21 лютага 1995 г.*

Рэспубліка Беларусь і Расійская Федэрацыя, якія далей называюцца Дагаворнымі Бакамі,

* Ратыфікаваны Вярхоўным Саветам РБ 12 красавіка 1995 г.

улічваючы цесныя сувязі паміж іх народамі, якія гістарычна склаліся,

лічачы, што далейшае ўмацаванне дружалюбных адносін, добрасуседства і ўзаемавыгаднага супрацоўніцтва адпавядае карэнным інтарэсам народаў абедзвюх дзяржаў, служыць справе міру і бяспекі,

адзначаючы, што Дагавор паміж Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікай і Расійскай Савецкай Федэратыўнай Сацыялістычнай Рэспублікай ад 18 снежня 1990 г. адыграў сваю гістарычную ролю,

пераканаяыя ў неабходнасці працягваць будаўніцтва суверэнных дэмакратычных дзяржаў з сацыяльна арыентаванай рыначнай эканомікай і як мага садзейнічаць стварэнню агульнай эканамічнай прасторы,

імкнучыся надаць новую якасць сваім адносінам і ўмацаваць прававую аснову супрацоўніцтва з улікам глыбокіх палітычных і эканамічных змен у абедзвюх дзяржавах і тэндэнцый міжнароднага жыцця,

зыходзячы з жадання будаваць двухбаковыя адносіны на падставе ўзаемнай павагі, раўнапраўя, даверу, згоды і партнёрства,

пацвярджаючы сваю прыхільнасць да мэт і прынцыпаў Статута Арганізацыі Аб'яднаных Нацый, палажэнняў Хельсінкскага Заключнага Акта, Парыжскай хартыі для новай Еўропы і іншых дакументаў Арганізацыі па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе,

беручы пад увагу абавязацельствы абедзвюх дзяржаў у рамках Садружнасці Незалежных Дзяржаў,

дамовіліся аб ніжэйпададзеным:

Артыкул 1

Дагаворныя Бакі будуць будаваць дружалюбныя, добрасуседскія адносіны і развіваць супрацоўніцтва, кіруючыся прынцыпамі ўзаемнай павагі да дзяржаўнага суверэнітэту і тэрытарыяльнай цэласнасці, непарушнасці граніц, мірнага ўрэгулявання спрэчак і непрымянення сілы або пагрозы сілай, раўнапраўя і неўмяшання ва ўнутраныя справы, захоўвання правоў чалавека і асноўных свабод, добрасумленнага выканання абавязацельстваў, а таксама іншымі агульнапрызнанымі прынцыпамі і нормамі міжнароднага права.

Артыкул 2

Дагаворныя Бакі будуць цесна супрацоўнічаць у мэтах захавання міру, умацавання стабільнасці, рэгіянальнай і глабальнай бяспекі.

Яны будуць каардынаваць сваю знешнепалітычную дзейнасць, надаючы прыярытэтную ўвагу стварэнню сістэмы калектыўнай бяспекі ў свеце і на еўрапейскім кантыненце, умацаванню міратворчай ролі ААН і яе ўзаемадзейнічання з еўрапейскімі рэгіянальнымі і субрэгіянальнымі арганізацыямі, форумамі і пагадненнямі, садзейнічанню ва ўрэгуляванні міждзяржаўных і іншых канфліктаў, якія закранаюць іх інтарэсы, далейшаму прасоўванню працэсу скарачэння ўзброеных сіл і ўзбраенняў.

Артыкул 3

Дагаворныя Бакі будуць праводзіць рэгулярныя кансультацыі на розных узроўнях з мэтай забеспячэння далейшага развіцця і паглыблення сваіх двухбаковых адносін і абмену думкамі па міжнародных пытаннях, якія прадстаўляюць узаемны інтарэс.

Сустрэчы на міждзяржаўным узроўні будуць праводзіцца, як правіла, штогод з улікам неабходнасці і мэтазгоднасці.

Міністры замежных спраў будуць праводзіць рэгулярныя кансультацыі па пытаннях, якія прадстаўляюць узаемны інтарэс.

Пры неабходнасці па ўзаемнай згодзе Дагаворных Бакоў будуць праводзіцца рэгулярныя рабочыя сустрэчы, кансультацыі кіраўнікоў цэнтральных органаў дзяржаўнага кіравання, а таксама кіраўнікоў розных узроўняў з мэтай забеспячэння далейшага развіцця і паглыблення двухбаковых адносін і абмену думкамі па міжнародных і іншых пытаннях, якія прадстаўляюць узаемны інтарэс.

Дагаворнымі Бакамі могуць ствараццa на пастаяннай або часовай падставе змешаныя камісіі для вырашэння асобных пытанняў у разнастайных галінах.

Артыкул 4

Дагаворныя Бакі ва ўмовах адкрытасці граніцы паміж Рэспублікай Беларусь і Расійскай Федэрацыяй будуць ажыццяўляць на сваіх граніцах з трэцімі дзяржавамі належныя меры па забеспячэнні бяспекі адзін аднаго і супрацоўнічаць на падставе асобных пагадненняў у вырашэнні паміж імі пагранічных пытанняў.

Яны будуць узгадняць і прымаць неабходныя меры для ўзаемнага забеспячэння бязвізавага ўезду, выезду і знаходжання грамадзян адной дзяржавы на тэрыторыі другой.

Яны ўзгодняць таксама рэжым уезду, выезду і знаходжання грамадзян трэціх краін на тэрыторыях Дагаворных Бакоў.

Артыкул 5

Дагаворныя Бакі будуць ажыццяўляць каардынацыю дзейнасці ў ваеннай галіне ў адпаведнасці з асобнымі пагадненнямі.

У выпадку ўзброенага нападу на адзін з Дагаворных Бакоў або пагрозы такога нападу Дагаворныя Бакі будуць кансультавацца і прымаць іншыя меры з улікам абавязацельстваў па Дагавору аб калектыўнай бяспецы ад 15 мая 1992 г. і іншых дагаворах, удзельнікамі якіх яны з'яўляюцца.

Кожны з Дагаворных Бакоў будзе ўстрымлівацца ад удзелу або падтрымкі якіх бы то ні было дзеянняў, накіраваных супраць другога Дагаворнага Боку, і абавязваецца не заключаць якіх-небудзь дагавораў, накіраваных супраць другога Дагаворнага Боку.

Ніводзін з Дагаворных Бакоў не дапусціць, каб яго тэрыторыя была выкарыстана на шкоду бяспецы другога Дагаворнага Боку.

Артыкул 6

Дагаворныя Бакі будуць садзейнічаць пашырэнню парламенцкіх сувязей паміж імі.

Артыкул 7

Дагаворныя Бакі забяспечаць спрыяльныя ўмовы для прамых сувязей і ўсебаковага супрацоўніцтва на ўзроўні адміністрацыйна-тэрытарыяльных адзінак у рамках іх кампетэнцыі.

Яны будуць садзейнічаць развіццю гандлёва-эканамічных сувязей прыгранічных тэрыторый абедзвюх дзяржаў.

Артыкул 8

Дагаворныя Бакі будуць садзейнічаць развіццю ўсебаковых кантактаў паміж іх грамадзянамі, палітычнымі партыямі і рухамі, прафсаюзамі, жаночымі, маладзёжнымі, рэлігійнымі, спартыўнымі і іншымі аб'яднаннямі і саюзамі, органамі друку і інфармацыі.

Артыкул 9

Дагаворныя Бакі будуць узгадняць асноўныя напрамкі ажыццяўлення эканамічных рэформ, садзейнічаць паглыбленню эканамічнай інтэграцыі паміж імі, стварэнню ўмоў для фарміравання агульнай эканамічнай прасторы ў адпаведнасці з абавязацельствамі, якія вынікаюць з двухбаковых і шматбаковых дагавораў, падпісаных у рамках Садружнасці Незалежных Дзяржаў.

У гэтых мэтах яны будуць каардынаваць фінансавую, грашова-крэдытную, бюджэтную, валютную, інвестыцыйную, цэнавую, падатковую, плацежна-разліковую і мытную палітыку, ствараць роўныя магчымасці і ўмовы для суб'ектаў гаспадарання, спрыяць стварэнню фінансава-прамысловых груп і кааперацыі прадпрыемстваў, аб'яднанняў і банкаў, вытворцаў і спажыўцоў прадукцыі на падставе свабоднага перамяшчэння тавараў, паслуг, капіталаў і рабочай сілы.

Дагаворныя Бакі будуць спрыяць захаванню і развіццю на ўзаемавыгаднай аснове вытворчай і навукова-тэхнічнай кааперацыі паміж суб'ектамі гаспадарання пры распрацоўцы і вытворчасці сучаснай навукаёмкай прадукцыі, уключаючы прадукцыю для патрэб абароны.

Яны будуць спрыяць узаемавыгаднаму супрацоўніцтву ў галіне будаўніцтва і архітэктуры на падставе асобных пагадненняў.

Артыкул 10

Дагаворныя Бакі будуць паглыбляць узаемавыгаднае супрацоўніцтва ў галіне нацыянальных энергетычных, транспартных сістэм і сістэм сувязі, тэлекамунікацый і інфарматыкі, спрыяючы захаванню, рацыянальнаму выкарыстоўванню і развіццю ў гэтых галінах комплексаў і агульных сістэм, якія склаліся.

Перавозкі грузаў і пасажыраў чыгуначным, паветраным, рачным і аўтамабільным транспартам паміж абодвума Дагаворнымі Бакамі і транзіт па іх тэрыторыях, уключаючы аперацыі праз аэра- і рачныя порты, чыгуначныя і аўтамабільныя сеткі, а таксама аперацыі праз лініі сувязі, магістральныя трубаправодныя і электрычныя сеткі, размешчаныя на тэрыторыі другога Дагаворнага Боку, будуць ажыццяўляцца на ўмовах і ў парадку, якія будуць вызначацца асобнымі пагадненнямі.

Артыкул 11

Дагаворныя Бакі будуць умацоўваць супрацоўніцтва ў галіне працы і занятасці насельніцтва, выкарыстання працоўных рэсурсаў, рэгулявання працоўнай міграцыі.

У гэтых мэтах яны заключаць асобныя пагадненні, якія будуць рэгуляваць працэсы перасялення грамадзян, міграцыю рабочай сілы і ўзаемныя абавязацельствы па забеспячэнні роўнасці магчымасцей у сферы працаўладкавання і наданні сацыяльных гарантый грамадзянам і членам іх сем'яў аднаго Дагаворнага Боку, якія знаходзяцца на законных падставах на тэрыторыі другога Дагаворнага Боку.

Артыкул 12

Дагаворныя Бакі будуць ажыццяўляць цеснае супрацоўніцтва ў галіне аховы і паляпшэння стану навакольнага асяроддзя, прадухілення трансгранічных забруджванняў, рацыянальнага і рэсурсазберагаючага прыродакарыстання на падставе асобных пагадненняў.

Яны будуць аказваць узаемную дапамогу ў прадухіленні і ліквідацыі на іх тэрыторыях вынікаў стыхійных бедстваў, цяжкіх аварый і катастрофы на Чарнобыльскай АЭС.

Артыкул 13

Дагаворныя Бакі будуць супрацоўнічаць у галіне фундаментальных і прыкладных навук, уключаючы прамысловыя даследаванні, узаемнага выкарыстання дасягненняў сучаснай навукі, тэхнікі і тэхналогіі пры захоўванні іх заканадаўстваў і міжнародных абавязацельстваў у галіне інтэлектуальнай і прамысловай уласнасці.

Яны будуць садзейнічаць паглыбленню кантактаў паміж іх нацыянальнымі акадэміямі і іншымі навуковымі ўстановамі, ажыццяўляць развіццё сумеснай інфраструктуры, якая забяспечвае інавацыйную дзейнасць, аказваць садзейнічанне стварэнню і дзейнасці сумесных навукова-вытворчых калектываў, забяспечваць распрацоўку і стварэнне агульнай інфармацыйнай сеткі ў навукова-тэхнічнай сферы, заахвочваць ажыццяўленне агульных праграм і праектаў, абмен навукоўцамі, спецыялістамі, экспертамі, стажорамі, ствараць спрыяльныя ўмовы ў справе падрыхтоўкі навуковых кадраў.

Артыкул 14

Дагаворныя Бакі будуць ажыццяўляць раўнапраўнае і ўзаемавыгаднае супрацоўніцтва ў галіне адукацыі, падрыхтоўкі і перападрыхтоўкі кадраў. З гэтай мэтай яны будуць садзейнічаць шырокаму развіццю прамых сувязей паміж адукацыйнымі ўстановамі, навуковымі арганізацыямі вышэйшай школы, абмену спецыялістамі для выкладчыцкай работы, павышэння кваліфікацыі і чытання лекцый, сумеснага правядзення навуковых даследаванняў, тэматычных канферэнцый, сімпозіумаў і семінараў, а таксама абмену навучэнцамі, студэнтамі, аспірантамі і стажорамі. Яны ўзаемна прызнаюць эквівалентнасць дакументаў аб адукацыі, вучоных ступенях і вучоных званнях і заключаць па гэтым пытанні асобнае пагадненне.

Кожны з Дагаворных Бакоў будзе заахвочваць вывучэнне моў, літаратуры, мастацтва і культуры другога Дагаворнага Боку.

Артыкул 15

Дагаворныя Бакі, абапіраючыся на традыцыі цесных культурных сувязей, будуць як мага ўмацоўваць супрацоўніцтва ў разнастайных галінах культуры, садзейнічаць пашырэнню дзелавых кантактаў паміж творчымі саюзамі і аб'яднаннямі, установамі культуры, дзеячамі літаратуры і мастацтва на дзяржаўным, рэгіянальным і мясцовым узроўнях.

Зыходзячы з узаемнага імкнення да азнаямлення з культурай і гуманітарнымі каштоўнасцямі адзін аднаго, яны заключаць пагадненне аб адкрыцці, статусе і дзейнасці сваіх інфармацыйна-культурных цэнтраў на тэрыторыях абедзвюх дзяржаў.

Артыкул 16

Дагаворныя Бакі будуць развіваць супрацоўніцтва ў галіне аховы здароўя, санітарна-эпідэміялагічнага нагляду, аховы працы, сацыяльнай абароны і пенсіённага забеспячэння.

Артыкул 17

Кожны з Дагаворных Бакоў абараняе правы і інтарэсы сваіх грамадзян, якія пражываюць на тэрыторыі другога Дагаворнага Боку, заступаецца за іх і аказвае ім падтрымку ў адпаведнасці з агульнапрызнанымі нормамі міжнароднага права, дамоўленасцямі, прынятымі ў рамках Арганізацыі па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе, а таксама абавязацельствамі ў рамках Садружнасці Незалежных Дзяржаў.

Прававы статус грамадзян аднаго Дагаворнага Боку, якія пастаянна пражываюць на тэрыторыі другога Дагаворнага Боку, будзе рэгулявацца пагадненнем, у адпаведнасці з якім гэтыя грамадзяне будуць карыстацца такімі ж правамі, як і грамадзяне Дагаворнага Боку, на тэрыторыі якога яны пражываюць, з выключэннямі, устаноўленымі гэтым пагадненнем.

Артыкул 18

Кожны з Дагаворных Бакоў гарантуе асобам, якія адносяць сябе да беларускай меншасці ў Расійскай Федэрацыі і расійскай меншасці ў Рэспубліцы Беларусь, права свабодна індывідуальна або калектыўна выражаць, захоўваць і развіваць сваю этнічную, моўную, культурную і рэлігійную самабытнасць, не падлягаючы якім-небудзь спробам асіміляцыі насуперак сваёй волі.

Кожны з Дагаворных Бакоў абавязваецца прымаць на сваёй тэрыторыі адпаведныя меры, уключаючы заканадаўчыя, для прадухілення і спынення пагроз або актаў насілля, дыскрымінацыі або варожасці ў дачыненні да асоб, якія адносяць сябе да памянёных меншасцей, з прычыны іх этнічнай, моўнай, культурнай і рэлігійнай прыналежнасці.

Артыкул 19

Дагаворныя Бакі будуць узаемадзейнічаць у мерапрыемствах па барацьбе з разнастайнымі відамі злачыннасці, у тым ліку з арганізаванай злачыннасцю, тэрарызмам, актамі, накіраванымі супраць бяспекі руху на ўсіх відах транспарту, незаконным абарачэннем наркотыкаў, зброі, ядзерных матэрыялаў, якія расшчапляюцца, кантрабандай і нелегальнай міграцыяй, а таксама ў пытаннях затрымання і вяртання культурных каштоўнасцей, якія вывозяцца або ўвозяцца незаконна.

Артыкул 20

Дагаворныя Бакі будуць праводзіць рэгулярныя двухбаковыя кансультацыі па пытаннях, звязаных з рэалізацыяй гэтага дагавора.

З гэтай мэтай ствараецца Змешаная міждзяржаўная камісія. Парадак яе стварэння і дзейнасці будзе вызначаны асобным пратаколам.

Артыкул 21

Гэты дагавор не закранае правоў і абавязацельстваў Дагаворных Бакоў, якія вынікаюць з іншых міжнародных дагавораў, удзельнікамі якіх яны з'яўляюцца.

Артыкул 22

Спрэчкі адносна тлумачэння і выканання гэтага дагавора падлягаюць вырашэнню шляхам кансультацый і перагавораў паміж Дагаворнымі Бакамі.

Артыкул 23

Гэты дагавор падлягае ратыфікацыі і ўступае ў сілу ў дзень абмену ратыфікацыйнымі граматамі.

Артыкул 24

З дня ўступлення ў сілу гэтага дагавора Дагавор паміж Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікай і Расійскай Савецкай Федэратыўнай Сацыялістычнай Рэспублікай ад 18 снежня 1990 г. спыняе сваё дзеянне.

Артыкул 25

Гэты дагавор будзе зарэгістраваны ў Сакратарыяце Арганізацыі Аб'яднаных Нацый у адпаведнасці з артыкулам 102 Статута гэтай Арганізацыі.

Артыкул 26

Гэты дагавор заключаецца тэрмінам на дзесяць гадоў.

Яго дзеянне будзе аўтаматычна прадоўжвацца на наступныя дзесяцігадовыя перыяды, калі ніводзін з Дагаворных Бакоў не заявіць другому Дагаворнаму Боку шляхам пісьмовага паведамлення аб сваім жаданні спыніць яго дзеянне не пазней чым за 6 месяцаў да сканчэння чарговага перыяду.

Афармлена ў г. Мінску 21 лютага 1995 г. у двух экземплярах, кожны на беларускай і рускай мовах, прычым абодва тэксты маюць аднолькавую сілу.

За Рэспубліку Беларусь
А. Лукашэнка

За Расійскую Федэрацыю
Б. Ельцын

Ведамасці ВС РБ. 1995. № 24—25. Арт. 346.

№ 113

ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫЯЙ АБ АДЗІНСТВЕ КІРАВАННЯ МЫТНЫМІ СЛУЖБАМІ *

г. Мінск *21 лютага 1995 г.*

Рэспубліка Беларусь і Расійская Федэрацыя, названыя далей Бакамі,

грунтуючыся на Пагадненні аб Мытным саюзе паміж Рэспублікай Беларусь і Расійскай Федэрацыяй,

жадаючы забяспечыць адзінства кіравання мытнымі службамі Рэспублікі Беларусь і Расійскай Федэрацыі,

пагадзіліся аб наступным:

Артыкул 1

Для мэт гэтага пагаднення прыведзеныя тэрміны азначаюць:

«Мытная служба Рэспублікі Беларусь» — Дзяржаўны мытны камітэт Рэспублікі Беларусь;

«Мытная служба Расійскай Федэрацыі» — Дзяржаўны мытны камітэт Расійскай Федэрацыі;

* Ратыфікавана Вярхоўным Саветам РБ 12 красавіка 1995 г.

«Прадстаўніцтва мытнай службы Расійскай Федэрацыі пры мытнай службе Рэспублікі Беларусь» — арганізацыйныя структуры і супрацоўнікі мытнай службы Расійскай Федэрацыі, якія забяспечваюць адзінства кіравання мытнай службай Рэспублікі Беларусь з мытнай службай Расійскай Федэрацыі;

«Прадстаўніцтва мытнай службы Рэспублікі Беларусь пры мытнай службе Расійскай Федэрацыі» — арганізацыйныя структуры і супрацоўнікі мытнай службы Рэспублікі Беларусь, якія забяспечваюць адзінства кіравання мытнай службай Расійскай Федэрацыі з мытнай службай Рэспублікі Беларусь;

«Члены сем'яў супрацоўнікаў Прадстаўніцтваў» — муж і жонка, дзеці, а таксама пастаянна сумесна пражываючыя з супрацоўнікамі прадстаўніцтваў сваякі, якія знаходзяцца на іх утрыманні.

Артыкул 2

З мэтай забеспячэння адзінства кіравання сваімі мытнымі службамі Бакі зацвярджаюць Прадстаўніцтва мытнай службы Расійскай Федэрацыі пры мытнай службе Рэспублікі Беларусь (далей называецца — Прадстаўніцтва).

Прадстаўніцтва ўзначальвае Прадстаўнік мытнай службы Расійскай Федэрацыі пры мытнай службе Рэспублікі Беларусь, які з'яўляецца па пасадзе намеснікам начальніка мытнай службы Расійскай Федэрацыі, членам Калегіі мытнай службы Рэспублікі Беларусь і мае статус першага намесніка начальніка мытнай службы Рэспублікі Беларусь.

Бакі зацвярджаюць Прадстаўніцтва мытнай службы Рэспублікі Беларусь пры мытнай службе Расійскай Федэрацыі, пытанні функцыяніравання якога вызначаюцца мытнымі службамі Бакоў асобным пратаколам.

Начальнік мытнай службы Рэспублікі Беларусь з'яўляецца па пасадзе членам Калегіі мытнай службы Расійскай Федэрацыі.

Рашэнні мытных службаў Бакоў, якія адносяцца да рэгулявання праваадносін у сферы мытнай справы, прымаюцца на аснове дэлегавання адпаведных паўнамоцтваў аднаго з Бакоў і аб'яўляюцца для выканання ў мытных службах адпаведнымі рашэннямі іх начальнікаў.

Артыкул 3

Прадстаўніцтва ажыццяўляе наступныя асноўныя функцыі:

- забеспячэнне ў межах сваіх паўнамоцтваў выканання гэтага пагаднення;
- узгадненне рашэнняў мытнай службы Рэспублікі Беларусь, уключаючы рашэнні, якія датычацца развіцця мытнай інфраструктуры і аператыўных рашэнняў па павышэнні эфектыўнасці мытнага кантролю;
- арганізацыя абмену інфармацыяй па пытаннях мытнай справы;
- арганізацыя ўзаемадзеяння мытных службаў Бакоў, у тым ліку сумеснага мытнага кантролю;

♦ выпрацоўка прапаноў па уніфікацыі заканадаўства і нарматыўнай базы ў сферы мытнай справы Рэспублікі Беларусь з адпаведным заканадаўствам і нарматыўнай базай Расійскай Федэрацыі;

♦ вызначэнне цякучых і перспектыўных патрэбнасцей ва ўдзеле супрацоўнікаў Прадстаўніцтва для работы ў мытнай службе Рэспублікі Беларусь у парадку, вызначаным мытнымі службамі Бакоў у адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам;

♦ узгадненне пытанняў матэрыяльна-тэхнічнага аснашчэння мытнай службы Рэспублікі Беларусь;

♦ узгадненне накіравання супрацоўнікаў мытнай службы Рэспублікі Беларусь у навучальныя ўстановы мытнай службы Расійскай Федэрацыі.

Артыкул 4

Склад, колькасць і структура Прадстаўніцтва вызначаюцца мытнай службай Расійскай Федэрацыі па ўзгадненні з мытнай службай Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 5

Прадстаўнік мытнай службы Расійскай Федэрацыі пры мытнай службе Рэспублікі Беларусь:

назначаецца загадам начальніка мытнай службы Расійскай Федэрацыі па ўзгадненні з кіраўніком мытнай службы Рэспублікі Беларусь;

ажыццяўляе ў адносінах да супрацоўнікаў Прадстаўніцтва правы начальніка рэгіянальнага мытнага ўпраўлення Расійскай Федэрацыі і з'яўляецца распарадчыкам адпаведных крэдытаў.

Артыкул 6

На супрацоўнікаў Прадстаўніцтва і членаў іх сем'яў распаўсюджваюцца ў поўным аб'ёме законы і нарматыўныя акты Расійскай Федэрацыі, якія вызначаюць статус супрацоўнікаў мытнай службы Расійскай Федэрацыі.

За імі захоўваюцца льготы і прывілеі, якія ўстаноўлены для супрацоўнікаў мытнай службы Расійскай Федэрацыі і членаў іх сем'яў.

Супрацоўнікі Прадстаўніцтва носяць форменнае адзенне, якое ўстаноўлена для службовых асоб мытных органаў Расійскай Федэрацыі, і маюць права на нашэнне і захоўванне агнястрэльнай зброі ў адпаведнасці з парадкам, устаноўленым для службовых асоб мытнай службы Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 7

Супрацоўнікі Прадстаўніцтва і члены іх сем'яў выконваюць Канстытуцыю і заканадаўства Рэспублікі Беларусь.

Супрацоўнікам Прадстаўніцтва і членам іх сем'яў гарантуюцца бяспека, прававая і сацыяльная абарона.

Артыкул 8

Супрацоўнікі Прадстаўніцтва не прыцягваюцца да выканання грамадскай працы, за выключэннем ліквідацыі вынікаў стыхійных бедстваў і катастроф.

Артыкул 9

Афіцыйная карэспандэнцыя і пошта Прадстаўніцтва недатыкальныя. Прадстаўніцтва з'яўляецца юрыдычнай асобай, мае сваю пячаць і банкаўскі рахунак.

Артыкул 10

Беларускі Бок прымае на сябе абавязацельствы па забеспячэнні Прадстаўніцтва службовымі памяшканнямі і жыллёвым службовым фондам, іншымі будынкамі і збудаваннямі, пунктамі базіравання, зямельнымі ўчасткамі, сродкамі транспарту і сувязі, а таксама сацыяльна-бытавым забеспячэннем яго супрацоўнікаў.

Артыкул 11

Прадстаўніцтва вызваляецца ад платы за зямлю, карыстанне паветранай і воднай прасторай, аэрадромаў, рачных портаў, чыгуначных пад'язных пуцей, а таксама за паслугі па забеспячэнні палётаў самалётаў і верталётаў, навігацыйных паслуг і ад ўсіх відаў падаткаў і другіх плацяжоў, якія падлягаюць унясенню ў бюджэты ўсіх узроўняў.

Артыкул 12

Медыцынскае абслугоўванне супрацоўнікаў Прадстаўніцтва і членаў іх сем'яў у медыцынскіх установах ажыццяўляецца бясплатна.

Артыкул 13

Бакі ажыццяўляюць пенсіённае забеспячэнне супрацоўнікаў Прадстаўніцтва, выбраўшых пастаяннае месца жыхарства, адпаведна Расійскую Федэрацыю або Рэспубліку Беларусь, у адпаведнасці з заканадаўствам Бакоў, грамадзянамі якіх яны з'яўляюцца.

Артыкул 14

Супрацоўнікам Прадстаўніцтваў і членам іх сем'яў забяспечваецца бесперашкодны ўезд на тэрыторыю Рэспублікі Беларусь і выезд за яе межы з правам бяспошліннага перамяшчэння ўсёй маёмасці, якая ім належыць.

Артыкул 15

Па справах аб злачынствах, учыненых супрацоўнікамі Прадстаўніцтва або членамі іх сем'яў, якія знаходзяцца на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, прымяняецца крымінальнае і крымінальна-працэсуальнае заканадаўства Рэспублікі Беларусь.

Кампетэнтныя органы Расійскай Федэрацыі і Рэспублікі Беларусь могуць звяртацца адзін да аднаго з просьбай аб перадачы або прыняцці юрысдыкцыі ў адносінах асобных спраў, прадугледжаных гэтым артыкулам. Гэтыя просьбы будуць разглядацца спрыяльна.

Артыкул 16

Паветраныя судны мытнай службы Расійскай Федэрацыі ажыццяўляюць палёты (пралёты) у паветранай прасторы Рэспублікі Беларусь у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь і ўстаноўленымі правіламі.

Артыкул 17

Бакі прызнаюць маючымі сілу дакументы, якія сведчаць аб асобе, якая з'яўляецца супрацоўнікам мытнай службы Бакоў, яе адукацыі, спецыяльнасці, праве на кіраванне транспартнымі сродкамі.

Бакі прызнаюць наяўнасць і ўзаемную адпаведнасць спецыяльных званняў супрацоўнікаў мытнай службы Расійскай Федэрацыі і Рэспублікі Беларусь, у тым ліку прысвоеных службовымі асобамі другога Боку да моманту падпісання гэтага пагаднення.

Артыкул 18

Усе расходы па ўтрыманні Прадстаўніцтва, прадугледжаныя артыкуламі 6, 10, 13 і 14 гэтага пагаднення, ажыццяўляюцца за кошт сродкаў бюджэту Расійскай Федэрацыі. Парадак фінансавання прадстаўніцтваў вызначаецца мытнымі службамі Бакоў асобным пратаколам.

Артыкул 19

Мытныя службы Бакоў ажыццяўляюць аператыўна-вышуковую дзейнасць у агульных інтарэсах Расійскай Федэрацыі і Рэспублікі Беларусь у адпаведнасці з нацыянальным заканадаўствам Бакоў.

Артыкул 20

Мытныя службы Бакоў выдаюць дакументы, неабходныя для рэалізацыі гэтага пагаднення.

Артыкул 21

Гэта пагадненне ўступае ў сілу з даты апошняга паведамлення аб выкананні Бакамі ўнутрыдзяржаўных працэдур, неабходных для яго ўступлення ў сілу.

Гэта пагадненне часова прымяняецца з дня яго падпісання.

Гэта пагадненне будзе дзейнічаць да сканчэння шасці месяцаў з дня, калі адзін з Бакоў накіруе другому Боку пісьмовае паведамленне аб сваім намеры спыніць яго дзеянне.

Адбылося ў г. Мінску 21 лютага 1995 г. у двух экземплярах, кожны на беларускай і рускай мовах, пры гэтым тэксты маюць аднолькавую сілу.

За Рэспубліку Беларусь
А. Лукашэнка

За Расійскую Федэрацыю
Б. Ельцын

Ведамасці ВС РБ. 1995. № 24—25. Арт. 347.

№ 114

ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ КАРАЛЕЎСТВА БЕЛЬГІЯ АБ АЎТАМАБІЛЬНЫХ ЗНОСІНАХ*

г. Брусель *7 сакавіка 1995 г.*

Правительство Республики Беларусь и Правительство Королевства Бельгия, в дальнейшем именуемые Договаривающимися Сторонами,

стремясь создать лучшие условия для развития торговых отношений между их государствами, а также для создания благоприятных условий для перевозок грузов и пассажиров,

принимая во внимание европейский процесс либерализации, который способствует свободному потоку товаров и услуг, а также свободному перемещению лиц,

уделяя основное внимание защите окружающей среды и безопасности дорожного движения,

согласились о нижеследующем:

ЧАСТЬ 1. ОБЩИЕ ПОЛОЖЕНИЯ

Статья 1. Сфера действия

1. Положения настоящего соглашения должны применяться к автомобильным перевозкам грузов и пассажиров, осуществляемым перевозчиками, зарегистрированными на территории одной из Договаривающихся Сторон, по найму, за вознаграждение или за свой собственный счет между территориями Договаривающихся Сторон, транзитом через их территории и в/из третьих государств.

2. Договаривающиеся Стороны должны обеспечивать соблюдение прав и обязательств, вытекающих из соглашений, заключенных между Европейским союзом и Республикой Беларусь, и других многосторонних соглашений, подписанных обеими Договаривающимися Сторонами.

---

* Пагадненне ўступіла ў сілу 24 красавіка 1998 г.

Статья 2. Определения

Для целей настоящего соглашения:

Термин «перевозчик» означает лицо (включая юридическое лицо), зарегистрированное на территории Договаривающейся Стороны и юридически допущенное в государстве регистрации к международному рынку автомобильных перевозок грузов или пассажиров, осуществляемых по найму, за вознаграждение или за свой собственный счет, в соответствии с национальным законодательством.

Термин «нерегулярная перевозка» означает перевозку, не подпадающую ни под определение регулярной перевозки автобусами или специальной регулярной перевозки автобусами, ни под определение маятниковой перевозки.

Такие перевозки включают в себя:

a) перевозки (туры), при которых одно и то же транспортное средство используется для перевозки одной или более групп пассажиров, причем каждая группа возвращается назад в свой пункт отправления;

b) перевозки групп пассажиров, при которых пассажиры не возвращаются назад в свой пункт отправления в ходе той же самой поездки;

c) перевозки, не подпадающие под указанные выше критерии, то есть перевозки других видов.

Термин «компетентные юридические органы» означает:

для Республики Беларусь — Министерство транспорта и коммуникаций;

для Королевства Бельгия — Министерство коммуникаций и инфраструктуры.

Статья 3. Доступ к рынку

Каждая Договаривающаяся Сторона должна позволять любому перевозчику, зарегистрированному на территории другой Договаривающейся Стороны, осуществлять перевозки грузов и пассажиров:

a) между любым пунктом на своей территории и любым пунктом, расположенным вне этой территории;

b) транзитом через свою территорию,

на что необходимо получение разрешений, выдаваемых компетентным юридическим органом каждой Договаривающейся Стороны.

Статья 4. Масса и габариты

1. Масса и габариты транспортных средств должны соответствовать официальной регистрации транспортного средства и не могут превышать пределы, действующие в государстве, где осуществляется перевозка.

2. В случае, если масса и/или габариты груженого или порожнего транспортного средства, осуществляющего перевозку в соответствии с положениями настоящего соглашения, превышают допустимый максимум на территории другой Договаривающейся Стороны, необходимо специальное разрешение, выдаваемое компетентным юридическим органом.

Статья 5. Соблюдение национального законодательства

Перевозчики одной Договаривающейся Стороны и экипажи их транспортных средств при нахождении на территории другой Договаривающейся Стороны должны соблюдать действующие в этом государстве законы и правила.

Статья 6. Нарушения

В случае нарушения положений настоящего соглашения перевозчиком одной Договаривающейся Стороны другая Договаривающаяся Сторона, на чьей территории произошло это нарушение, беспристрастно по отношению к какой-либо своей законодательной санкции, должна уведомить об этом другую Договаривающуюся Сторону, которая предпримет меры, предусмотренные ее национальным законодательством, включая отмену разрешения или запрещение выполнять перевозки на территории другой Договаривающейся Стороны. Договаривающиеся Стороны будут информировать друг друга о предпринятых санкциях.

Статья 7. Фискальные вопросы

1. Транспортные средства, включая запасные части к ним, осуществляющие перевозку в соответствии с настоящим соглашением, должны быть взаимно освобождены от всех налогов и сборов, взимаемых с пользования или владения транспортными средствами.

2. Оплата налогов, включая транзитный налог, налог на добавленную стоимость, дорожные сборы, дорожные сборы с пользователя, таможенные пошлины и акцизные налоги на топливо транспортных средств могут взиматься только в соответствии с национальным законодательством Договаривающихся Сторон.

3. Топливо, содержащееся в обычных баках транспортного средства и ГСМ, предназначенные исключительно для целей осуществления их транспортной деятельности, должны быть взаимно освобождены от таможенных пошлин и любых других налогов и оплат.

4. Запасные части, требующиеся для ремонта уже въехавшего транспортного средства, должны быть допущены временно по документу на временный ввоз без оплаты пошлин на импорт и других налогов и освобождаются от запрещений и ограничений на импорт. Замененные части должны пройти таможенную очистку, быть вывезены или уничтожены под таможенным контролем и надзором.

Статья 8. Объединенный комитет

1. Компетентные юридические органы Договаривающихся Сторон должны регулировать все вопросы по выполнению и применению настоящего соглашения.

2. В этих целях Договаривающиеся Стороны должны образовать Объединенный комитет.

3. Объединенный комитет должен проводить регулярные встречи по просьбе одной из Договаривающихся Сторон.

4. Объединенный комитет должен формулировать свои правила и процедуры и встречаться поочередно на территории одной из Договаривающихся Сторон. Каждое заседание будет завершаться составлением протокола.

5. В соответствии со статьей 3 Объединенный Комитет должен определять тип и количество разрешений и условия доступа к рынку. Независимо от пункта 2 статьи 12 Объединенный комитет может расширить виды перевозок, на которые не требуются разрешения.

6. Объединенный комитет должен уделять особое внимание следующим вопросам:

- гармоничному развитию транспортного сообщения между Договаривающимися Сторонами, принимая в расчет, помимо прочего, аспекты защиты окружающей среды;
- координации политики в области автомобильного сообщения и транспортного законодательства и его выполнению Договаривающимися Сторонами на национальном и международном уровне;
- выработке возможных решений для соответствующих национальных компетентных органов в случае имеющихся проблем, особенно в фискальной области, социальных и таможенных вопросах, в области защиты окружающей среды, включая дела общественного порядка;
- обмену соответствующей информацией;
- методике установления веса и габаритов;
- содействию в сотрудничестве между транспортными предприятиями и учреждениями;
- содействию мультимодальным перевозкам, включая все вопросы, относящиеся к доступу к рынку.

ЧАСТЬ 2. ПОЛОЖЕНИЯ О ПЕРЕВОЗКАХ ПАССАЖИРОВ

Статья 9. Регулярные перевозки

1. Заявки на разрешения на регулярные перевозки должны быть представлены в компетентные юридические органы государства, на чьей территории находится пункт отправления.

2. Решение о выдаче разрешений должно приниматься совместно компетентными юридическими органами Договаривающихся Сторон. Они выдаются этими компетентными юридическими органами, и каждое из них действительно для ее собственной территории.

3. В получении разрешения может быть отказано, помимо прочего, в следующих случаях:

- если заявитель не в состоянии обеспечить перевозку, указанную в заявке, имеющимися именно у него средствами;
- если в прошлом заявитель не выполнил требования национального или международного законодательства, касающиеся автомобильных пе-

ревозок, в частности, условия и требования, относящиеся к разрешительной системе для международного автомобильного пассажирского сообщения, или имел серьезные нарушения законодательства, касающиеся безопасности дорожного движения, в частности, в отношении правил, применяемых к периодам труда и отдыха водителей транспортных средств;

♦ если в случае заявки на возобновление разрешения не были выполнены условия предыдущего разрешения;

♦ если заявитель не может доказать, что у него есть партнер в государстве другой Договаривающейся Стороны.

4. Решение о выдаче разрешения должно приниматься компетентными юридическими органами в трехмесячный срок со дня получения заполненной заявки.

5. Разрешение будет выдаваться на срок до трех лет и может продлеваться по соответствующему запросу.

6. Разрешение или его копия, заверенная компетентным юридическим органом одной из Договаривающихся Сторон, должны находиться при транспортном средстве.

Статья 10. Маятниковые перевозки

1. Не требуется разрешения на маятниковые перевозки с размещением, осуществляемые белорусскими перевозчиками в Королевство Бельгия, если пункт отправления при таких перевозках находится в Республике Беларусь, или бельгийскими перевозчиками в Республику Беларусь, если пункт отправления при таких перевозках находится в Королевстве Бельгия.

2. Маятниковые перевозки без размещения осуществляются так же, как регулярные перевозки.

3. При маятниковых перевозках, указанных в пункте 1 данной статьи, должны использоваться полностью заполненные путевые листы со списком пассажиров.

Статья 11. Нерегулярные перевозки

Не требуется разрешения для нерегулярных перевозок, указанных в подпунктах a) и b) пункта 7 статьи 2, если поездка начинается в государстве регистрации транспортного средства. Заполненный путевой лист со списком пассажиров должен находиться при транспортном средстве.

ЧАСТЬ 3. ПОЛОЖЕНИЯ О ПЕРЕВОЗКАХ ГРУЗОВ

Статья 12

1. Разрешения на грузовые перевозки должны выдаваться в пределах квоты, каждая на 1 (одну) поездку (туда и обратно), и будут действительны в течение 13 месяцев, начиная с 1 января каждого календарного года. Разрешения должны находиться при транспортном средстве.

2. Не требуются разрешения на выполнение следующих видов перевозок или для порожних рейсов, выполняемых в связи с такими перевозками:

a) перевозка личного имущества в связи с переездом;

b) перевозка материалов, предметов и произведений искусств или оборудования некоммерческого характера, предназначенных для аукционов, выставок или оборудования некоммерческого характера на территории другой Договаривающейся Стороны;

c) перевозка материалов и предметов, используемых исключительно в рекламных, образовательных и информационных целях;

d) перевозка декораций, реквизита и животных для театральных и музыкальных представлений, съемки фильмов, спортивных и цирковых представлений, ярмарок, происходящих на территории другой Договаривающейся Стороны;

e) перевозка профессионального оборудования для радиозаписи, кино- или телесъемок;

f) перевозка тел и праха умерших.

3. Термин «транспортное средство» означает автотранспортное средство, зарегистрированное на территории Договаривающейся Стороны или комбинацию транспортных средств, в которой, по крайней мере, автотранспортное средство зарегистрировано на территории одной Договаривающейся Стороны и которое используется и оборудовано исключительно для перевозки грузов или пассажиров.

4. Термин «автобус» означает транспортное средство для перевозки пассажиров, которое в соответствии с его типом конструкции и оборудования пригодно для перевозки более девяти пассажиров, включая водителя, и предназначено для такой цели.

5. Термин «перевозка» означает передвижение груженого или порожнего автотранспортного средства, даже если на части маршрута транспортное средство перевозится по железной дороге или по водным путям.

6. Термин «регулярная перевозка автобусами» означает перевозку, при которой обеспечивается перевозка пассажиров с определенными интервалами по определенным маршрутам, где может производиться посадка и высадка пассажиров в заранее определенных пунктах остановок. Регулярные перевозки будут открыты для всех, но с обязательной предварительной заявкой. «Специальные регулярные перевозки автобусами» — это регулярные автобусные перевозки, которые относятся только к определенным категориям пассажиров.

7. Термин «маятниковая перевозка» означает повторяемую перевозку групп пассажиров в прямом и обратном направлениях, перевозимых из одного и того же пункта отправления в один и тот же пункт назначения. Эти группы, состоящие из пассажиров, перевозимых в пункт назначения, возвращаются в пункт отправления в ходе последующей поездки.

«Пункт отправления» и «пункт назначения» означают соответственно место, где поездка начинается, и место, где она заканчивается, в каждом случае вместе с местностью, находящейся в радиусе 50 км.

«Маятниковые перевозки с размещением» включают, в дополнение к перевозке, размещение, по крайней мере, 80 процентов пассажиров с питанием или без него в пункте назначения и, при необходимости, в течение самой поездки. Пассажиры должны оставаться в пункте назначения в течение, по крайней мере, двух ночей.

Маятниковые перевозки с размещением могут осуществляться группой перевозчиков, действующих от имени одного и того же заказчика, а пассажиры могут:

♦ или возвращаться обратно в составе той же самой группы с другим перевозчиком;

♦ или следовать в составе той же самой группы с другим перевозчиком, подвозящим данную группу «по пути»;

g) перевозка почты, осуществляемой в рамках государственных услуг;

h) перевозка поврежденных или потерпевших аварию транспортных средств;

i) перевозка пчел или мальков;

j) перевозка грузов автотранспортными средствами, допустимая масса с грузом которых, включая массу прицепов с грузом, не превышает 6 тонн или допустимая грузоподъемность которых, включая грузоподъемность прицепов, не превышает 3,5 тонны;

k) перевозка медицинских грузов и оборудования или других грузов, необходимых для предоставления экстренной помощи, в частности, во время стихийных бедствий.

8. Каждое разрешение должно быть заполнено до начала поездки. Разрешение должно иметь печать таможенных органов при въезде на территорию другой Договаривающейся Стороны.

При пересечении границы в месте, где не имеется таможенных органов, водитель должен на месте штампа таможни в разрешении чернилами записать место, дату и время пересечения границы.

9. В соответствии с пунктом 2 статьи 4 заявка на специальное разрешение для транспортных средств, перевозящих грузы, масса и габариты которых превышают разрешенные пределы на территории принимающей Договаривающейся Стороны, должна содержать следующие сведения:

1) название и адрес предприятия;

2) марка и тип транспортного средства, номерные знаки;

3) количество осей и расстояние между ними;

4) габариты и масса транспортного средства;

5) грузоподъемность;

6) размеры и масса груза;

7) если необходимо, рисунок транспортного средства с грузом;

8) нагрузка на каждую ось;

9) адрес места погрузки и разгрузки;

10) планируемое место и дата пересечения границы, а также маршрут.

ЧАСТЬ 4. ЗАКЛЮЧИТЕЛЬНЫЕ ПОЛОЖЕНИЯ

Статья 13

Настоящее соглашение будет применяться временно с даты его подписания и вступит в силу с даты получения последнего уведомления о том, что необходимые процедуры в соответствии с национальным законодательством каждой Договаривающейся Стороны выполнены.

Соглашение остается в силе в течение одного года после его вступления в силу. После этого действие соглашения будет продлеваться из года в год до тех пор, пока ни одна из Договаривающихся Сторон за шесть месяцев до окончания срока действия соглашения не даст письменного уведомления другой Договаривающейся Стороне о своем намерении прекратить его действие.

В удостоверение чего нижеподписавшиеся, имеющие для этого должные полномочия, подписали это соглашение.

Совершено в г. Брюсселе 7 марта 1995 г. в двух экземплярах на английском языке.

За Правительство
Республики Беларусь
В. Сенько

Междунар. договоры. 1998. № 3. Ст. 16.

№ 115

ПАСТАНОВА КАБІНЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ
АБ ПАДПІСАННІ ПРАТАКОЛА
ПАМІЖ МІНІСТЭРСТВАМ АБАРОНЫ РБ
І МІНІСТЭРСТВАМ НАЦЫЯНАЛЬНАЙ АБАРОНЫ
РЭСПУБЛІКІ ПОЛЬШЧА АБ ПАДРЫХТОЎЦЫ
СПЕЦЫЯЛІСТАЎ У ВАЕННЫХ НАВУЧАЛЬНЫХ УСТАНОВАХ*

г. Мінск *20 сакавіка 1995 г.*

Кабінет Міністраў Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Прыняць прапанову Міністэрства абароны, узгодненую з Міністэрствам замежных спраў, аб падпісанні Пратакола паміж Міністэрствам абароны Рэспублікі Беларусь і Міністэрствам Нацыянальнай абароны Рэспублікі Польшча аб падрыхтоўцы спецыялістаў у ваенных навучальных установах.

* Пратакол адсутнічае.

2. Міністэрству абароны ажыццявіць неабходныя меры па выкананні дадзенай пастановы.

Прэм'ер-міністр Рэспублікі Беларусь
М. Чыгір

Збор указаў Прэзідэнта і пастаноў Кабінета Міністраў РБ. 1995. № 8. Арт. 188.

№ 116

ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ ПОЛЬШЧА АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ Ў ГАЛІНЕ АХОВЫ ГІСТАРЫЧНА-КУЛЬТУРНАЙ СПАДЧЫНЫ*

г. Варшава *25 сакавіка 1995 г.*

Урад Рэспублікі Беларусь і Урад Рэспублікі Польшча, названыя далей Дагаворныя Бакі,

прызнаючы, што нацыянальныя культурныя каштоўнасці Рэспублікі Беларусь і Рэспублікі Польшча складаюць важную частку супольнай гістарычна-культурнай спадчыны Еўропы,

згодна з палажэннямі Дэкларацыі Урада Рэспублікі Беларусь і Урада Рэспублікі Польшча аб супрацоўніцтве ў галіне культуры, навукі і адукацыі, падпісанай у Мінску 18 лістапада 1992 г.,

маючы на ўвазе артыкулы 12 і 22 Трактата паміж Рэспублікай Беларусь і Рэспублікай Польшча аб добрасуседстве і сяброўскім супрацоўніцтве, падпісанага ў Варшаве 23 чэрвеня 1992 г.,

пагадзіліся аб наступным:

Артыкул 1

Дагаворныя Бакі пастанавілі праводзіць сумесную ўліковую, інвентарызацыйную і даследчую дзейнасць з мэтаю вызначэння колькасці, вартасці і стану рухомых і нерухомых культурных каштоўнасцей, якія знаходзяцца на тэрыторыях іх дзяржаў і якія звязаны з культурай і гісторыяй другога Дагаворнага Боку. Вынікі такой дзейнасці будуць даводзіцца да ведама грамадскасці кожным з Бакоў не радзей як раз на год.

Артыкул 2

Дагаворныя Бакі пастанавілі, што паралельна з дзейнасцю, названай у артыкуле 1, будзе праводзіцца сумесная пошукавая, інвентарызацыйная, ідэнтыфікацыйная, даследчая, інфармацыйная дзейнасць, а таксама дзей-

* Ратыфікавана РБ 26 лютага 1997 г.

насць, што датычыцца ўзаемнага вяртання ўсякіх культурных каштоўнасцей, незаконна перамешчаных або набытых на тэрыторыі дзяржавы аднаго з Дагаворных Бакоў, якія маюць значэнне для цэльнасці нацыянальнай гістарычна-культурнай спадчыны другога Дагаворнага Боку.

Артыкул 3

Паўнамоцныя прадстаўнікі Дагаворных Бакоў, абумоўленыя ў артыкуле 10, будуць супрацоўнічаць з праваахоўнымі і судовымі органамі з мэтаю прадухілення дзейнасці, выкрыцця і прыцягнення да адказнасці асоб, свядомыя або несвядомыя ўчынкі якіх накіраваны супраць любых культурных каштоўнасцей і аб'ектаў гістарычна-культурнай спадчыны, звязаных з гісторыяй і культурай абодвух народаў, акрэсленых у артыкуле 1 гэтага пагаднення.

Артыкул 4

Дагаворныя Бакі пагаджаюцца, што культурныя каштоўнасці, якія ў выніку гістарычных падзей, незаконнага перамяшчэння або набыцця апынуліся на тэрыторыі дзяржавы аднаго з Дагаворных Бакоў, а маюць значэнне для цэльнасці нацыянальнай гістарычна-культурнай спадчыны, а таксама захавання і развіцця нацыянальнай тоеснасці другога Дагаворнага Боку, будуць падлягаць узаемнай перадачы. Прынцыпы і парадак такой перадачы будуць вызначаны асобна.

Артыкул 5

Абодва Дагаворныя Бакі прызнаюць неабходнасць дзейнасці, накіраванай на аб'яднанне раз'яднаных калекцый, твораў мастацтва і збораў, а таксама ўшанавання волі іх стваральнікаў і заснавальнікаў.

Артыкул 6

1. Для ажыццяўлення гэтага пагаднення Дагаворныя Бакі пастанавілі ўстанавіць Сумесную беларуска-польскую дарадчую камісію (званую далей — Сумесная дарадчая камісія).

2. Задачамі Сумеснай дарадчай камісіі будуць:

а) распрацоўка праектаў парадку работы:

♦ беларускіх спецыялістаў у сховішчах музеяў, бібліятэк, архіваў і іншых зборах культурных каштоўнасцей Рэспублікі Польшча;

♦ польскіх спецыялістаў у сховішчах музеяў, бібліятэк, архіваў і іншых зборах культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь;

б) выпрацоўка прапаноў адносна парадку выкарыстання, а таксама правядзення і матэрыяльнага забеспячэння работ у галіне інвентарызацыі, захавання, кансервацыі, рэстаўрацыі і аднаўлення сумесных культурных каштоўнасцей, а таксама культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь на тэрыторыі Рэспублікі Польшча і культурных каштоўнасцей Рэспублікі Польшча на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь;

в) падрыхтоўка прапаноў адносна прынцыпаў супрацоўніцтва ўрадавых органаў і зацікаўленых навуковых устаноў абодвух Дагаворных Бакоў у справе адшукання і вяртання абодвум Дагаворным Бакам культурных каштоўнасцей, незаконна вывезеных з іх тэрыторый у трэція краіны;

г) разгляд іншых аспектаў супрацоўніцтва і ўзаемадачыненняў у сферы гістарычна-культурнай спадчыны беларускага і польскага народаў.

3. Праекты і прапановы, названыя ў пункце 2, будуць зацвярджацца Паўнамоцнымі прадстаўнікамі ўрадаў, што вызначаны ў артыкуле 10.

Артыкул 7

1. У рамках Сумеснай дарадчай камісіі будуць створаны групы экспертаў па пытаннях:

- нерухомых гістарычна-культурных каштоўнасцей;
- рухомых твораў мастацтва і гістарычных каштоўнасцей;
- бібліятэк, кніг і бібліятэчных збораў;
- архіўных матэрыялаў і збораў.

2. Групы экспертаў могуць працаваць асобна або на сумесных пасяджэннях пад старшынствам Паўнамоцных прадстаўнікоў урадаў або супольна абранага старшыні.

3. Дагаворныя Бакі акажуць экспертам усякую дапамогу, якая будзе заключацца, у прыватнасці, у забеспячэнні доступу да адпаведных архіваў, музеяў, бібліятэк, збораў дакументаў і іншых сховішчаў.

Артыкул 8

Выдаткі, звязаныя з правядзеннем пасяджэнняў Сумеснай дарадчай камісіі і груп экспертаў, згодна з міжнароднай практыкай, падлягаюць падзелу наступным чынам: выдаткі на пераезд дэлегацый экспертаў пакрывае Бок, які камандзіруе групу, кошты побыту дэлегацый (размяшчэнне, утрыманне) на ўзгоднены перыяд правядзення пасяджэння ўскладаюцца на Бок, які іх прымае. Бок, што прымае групу экспертаў, нясе выдаткі, непасрэдна звязаныя з правядзеннем самога пасяджэння, забяспечвае памяшканні, у якіх адбудзецца пасяджэнне, а таксама неабходнае абслугоўванне.

Артыкул 9

Дагаворныя Бакі вызначаюць, што ажыццяўленне ўсякіх дзеянняў, у тым ліку юрыдычных і выканаўчых, звязаных з перадачай ідэнтыфікаваных культурных каштоўнасцей, якія знаходзяцца ва ўласнасці фізічных асоб або недзяржаўных устаноў і арганізацый, ускладаецца на Дагаворны Бок, які абавязаны ажыццявіць вяртанне.

Артыкул 10

1. Забеспячэнне выканання гэтага пагаднення даручаецца з Беларускага Боку старшыні Дзяржаўнай інспекцыі Рэспублікі Беларусь па ахове гіста-

рычна-культурнай спадчыны, а з Польскага Боку — Упаўнаважанаму Урада Рэспублікі Польшча па справах Польскай культурнай спадчыны за мяжою.

2. Паўнамоцныя прадстаўнікі ўрадаў вызначаюць, што як мінімум два разы на год будзе ажыццяўляцца супольнае падсумаванне і ацэнка дзейнасці, якая праводзіцца ў рамках гэтага пагаднення.

Артыкул 11

1. Гэта пагадненне падлягае прыняццю ў адпаведнасці з нацыянальным заканадаўствам кожнага з Дагаворных Бакоў і ўступіць у сілу ў дзень атрымання па дыпламатычных каналах апошняга паведамлення аб выкананні кожным з Дагаворных Бакоў унутрыдзяржаўных працэдур, неабходных для ўступлення пагаднення ў сілу.

2. Гэта пагадненне будзе дзейнічаць пакуль Дагаворныя Бакі не пагодзяцца аб іншай форме ўрэгулявання названых праблем або пакуль гэта пагадненне не будзе цалкам выканана, што мае быць зацверджана сумесным пратаколам.

Здзейснена ў Варшаве 25 сакавіка 1995 г. у двух экземплярах, кожны на беларускай і польскай мовах, прычым абодва тэксты маюць аднолькавую сілу.

За Урад
Рэспублікі Беларусь
Д. Бубноўскі

Ведамасці Нацыянальнага сходу РБ. 1997. № 2. Арт. 239.

№ 117

ПАЛАЖЭННЕ АБ ДЫПЛАМАТЫЧНАЙ СЛУЖБЕ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

г. Мінск *6 красавіка 1995 г.**

I. Общие положения

1. В настоящем положении определяется порядок приема граждан Республики Беларусь на дипломатическую службу, прохождения и прекращения ее дипломатическими работниками.

2. Дипломатическая служба Республики Беларусь является видом службы в государственном аппарате и осуществляется в соответствии с Консти-

* Дата зацвярджэння Указам Прэзідэнта РБ.

туцией Республики Беларусь, Законом Республики Беларусь «Об основах службы в государственном аппарате», Положением о Министерстве иностранных дел Республики Беларусь, настоящим положением и иным законодательством Республики Беларусь.

Систему дипломатической службы Республики Беларусь образуют Министерство иностранных дел, дипломатические представительства и консульские учреждения Республики Беларусь за рубежом.

3. Право поступления на дипломатическую службу имеют граждане Республики Беларусь, которые владеют специальными знаниями и соответствуют установленным требованиям, независимо от их происхождения, социального и имущественного положения, расовой и национальной принадлежности, пола, отношения к религии, политических взглядов.

4. Дипломатическими работниками являются сотрудники Министерства иностранных дел, дипломатических представительств и консульских учреждений Республики Беларусь за рубежом, указанные в приложении 1.

5. Настоящее положение в части присвоения дипломатических рангов, подсчета стажа дипломатической службы, обеспечения правовой и социальной защиты распространяется и на дипломатических работников, командированных на работу в международные организации или временно направленных на учебу по линии Министерства иностранных дел.

6. Кроме основных прав служащих государственного аппарата дипломатические работники имеют право:

- назначения на должность с учетом квалификации, дипломатического ранга, стажа работы, рекомендаций комиссии Министерства иностранных дел по служебной аттестации, присвоению дипломатических рангов и классов служащих государственного аппарата;
- внесения в Министерство иностранных дел предложений по вопросам внешней политики Республики Беларусь, улучшению его работы.

7. Кроме основных обязанностей служащих государственного аппарата дипломатические работники обязаны:

- проводить в жизнь внешнюю политику Республики Беларусь, содействовать повышению международного авторитета республики, представлять и отстаивать ее интересы за рубежом;
- своевременно и добросовестно выполнять приказы и распоряжения руководства Министерства иностранных дел, а также поручения непосредственных руководителей, данные в пределах их компетенции;
- постоянно работать над повышением профессионального уровня, совершенствовать знание иностранных языков;
- уважать законы, правила и традиции страны, в которой находятся во время работы за рубежом;
- выполнять регламенты Министерства иностранных дел и зарубежных учреждений, соблюдать нормы служебной этики.

8. Условия работы дипломатических работников регулируются Законом Республики Беларусь «Об основах службы в государственном аппара-

те», законодательством о труде, регламентами Министерства иностранных дел и зарубежных учреждений.

II. Прием на дипломатическую службу

9. Лица, принимаемые на дипломатическую службу, назначаются на дипломатические должности с учетом квалификации, в установленном порядке представляются к присвоению им дипломатического ранга, соответствующего должности.

10. С гражданами, назначаемыми на дипломатические должности, наниматель в лице министра иностранных дел согласно законодательству Республики Беларусь заключает контракт сроком до 15 лет.

III. Прохождение дипломатической службы

11. Перемещение дипломатических работников осуществляется в соответствии со служебной необходимостью, с учетом их профессиональной подготовки и ротации.

Вакантные должности замещаются согласно порядку, который устанавливается Министерством иностранных дел.

12. Назначение послов, постоянных представителей при международных организациях на должности и освобождение их от должностей производится указами Президента Республики Беларусь, посланников и генеральных консулов — постановлениями Совета Министров Республики Беларусь. На другие дипломатические должности лица назначаются и от этих должностей освобождаются приказами министра иностранных дел.

13. Срок работы дипломатических работников в дипломатических представительствах и консульских учреждениях Республики Беларусь за рубежом устанавливается до 3 лет. По служебной необходимости указанный срок может быть продлен либо сокращен.

14. Дипломатический работник, вернувшийся после работы за рубежом в Республику Беларусь, назначается на должность, как правило, не ниже той, которую он занимал за рубежом.

15. Дипломатические работники с их согласия могут быть временно направлены в высшие учебные или научные учреждения Республики Беларусь и зарубежных стран для учебы, стажировки или научной работы.

IV. Присвоение дипломатических рангов

16. Дипломатическим работникам с учетом занимаемых должностей, предусмотренных в перечне должностей, соответствующих дипломатическим рангам, согласно приложению 2, и квалификации присваиваются следующие дипломатические ранги:

атташе

третий секретарь

второй секретарь второго класса

второй секретарь первого класса

первый секретарь второго класса
первый секретарь первого класса
советник второго класса
советник первого класса
Чрезвычайный и Полномочный Посланник второго класса
Чрезвычайный и Полномочный Посланник первого класса
Чрезвычайный и Полномочный Посол

17. Дипломатические ранги Чрезвычайного и Полномочного Посла, Чрезвычайного и Полномочного Посланника первого класса, Чрезвычайного и Полномочного Посланника второго класса присваиваются Президентом Республики Беларусь и являются пожизненными.

Иные дипломатические ранги присваиваются министром иностранных дел на основании рекомендаций комиссии Министерства иностранных дел по служебной аттестации, присвоению дипломатических рангов и классов служащих государственного аппарата и при выходе дипломатических работников в отставку или на пенсию сохраняются за ними пожизненно.

18. Выпускники высших учебных заведений не позже чем через два года работы на дипломатических должностях представляются к присвоению дипломатического ранга атташе.

19. Для дипломатических работников устанавливаются, как правило, следующие сроки нахождения в дипломатических рангах:

для атташе, третьего секретаря, второго секретаря второго класса, второго секретаря первого класса, первого секретаря второго класса — не менее двух лет;

для первого секретаря первого класса, советников второго и первого классов — не менее трех лет.

В эти сроки засчитывается:

- служба в центральном аппарате Министерства иностранных дел;
- служба в дипломатических представительствах и консульских учреждениях Республики Беларусь за рубежом;
- работа в международных организациях.

Сроки нахождения работников в дипломатических рангах Чрезвычайного и Полномочного Посланника второго класса, Чрезвычайного и Полномочного Посланника первого класса, Чрезвычайного и Полномочного Посла не устанавливаются.

20. Дипломатические ранги могут присваиваться во внеочередном порядке.

21. Дипломатические работники получают надбавки к должностным окладам за дипломатические ранги в размерах, определяемых Советом Министров Республики Беларусь.

V. Служебная аттестация

22. В целях совершенствования подбора, расстановки и воспитания кадров не реже одного раза в три года комиссией Министерства иностран-

ных дел по служебной аттестации, присвоению дипломатических рангов и классов служащих государственного аппарата проводится аттестация дипломатических работников, порядок которой устанавливается соответствующим положением, утверждаемым Министерством иностранных дел по согласованию с Министерством юстиции и Министерством труда.

Указанная комиссия определяет соответствие дипломатических работников занимаемым должностям с учетом полноты выполнения ими должностных обязанностей, уровня квалификации, деловых и личных качеств. По результатам аттестации и в пределах своей компетенции она дает рекомендации по дальнейшему использованию работников в системе дипломатической службы Республики Беларусь.

VI. Поощрения

23. К дипломатическим работникам применяются поощрения, установленные законодательством Республики Беларусь. В качестве поощрения они могут быть досрочно повышены в дипломатическом ранге.

За особые заслуги дипломатические работники могут быть представлены к государственным наградам Республики Беларусь.

VII. Взыскания

24. За нарушение служебных обязанностей на дипломатических работников кроме мер, предусмотренных законодательством Республики Беларусь, могут налагаться следующие дисциплинарные взыскания:

- понижение дипломатического ранга на одну степень;
- лишение дипломатического ранга.

Понижение работника в дипломатическом ранге или лишение его ранга осуществляется в порядке, определенном для присвоения этого ранга. Лишение работника дипломатического ранга означает лишение его всех прежних дипломатических рангов.

Прежний дипломатический ранг возобновляется работнику после снятия наложенного на него взыскания и при положительных результатах служебной аттестации.

25. Работники дипломатических представительств и консульских учреждений Республики Беларусь за рубежом, грубо нарушившие служебные обязанности, независимо от применяемых к ним дисциплинарных взысканий могут быть досрочно откомандированы в Республику Беларусь.

VIII. Прекращение дипломатической службы

26. Дипломатическая служба работника прекращается в связи с его отставкой, прекращением действия контракта на основаниях, определенных в нем, а также в иных случаях, предусмотренных законодательством о труде.

27. Вопросы пенсионного обеспечения дипломатических работников регулируются законодательством Республики Беларусь.

Приложение 1
к Указу Президента
Республики Беларусь
от 6 апреля 1995 г. № 142

ПЕРЕЧЕНЬ
должностей сотрудников Министерства иностранных дел, дипломатических представительств и консульских учреждений, являющихся дипломатическими работниками

Атташе
Третий секретарь
Консульский агент
Второй секретарь
Вице-консул
Первый секретарь
Консул
Советник
Заведующий сектором Министерства иностранных дел
Заведующий консульским отделом посольства
Начальник отдела управления Министерства иностранных дел
Генеральный консул
Заместитель постоянного представителя при международной организации
Советник-посланник
Поверенный в делах
Заместитель начальника самостоятельного отдела Министерства иностранных дел
Заместитель начальника управления Министерства иностранных дел
Посланник
Начальник самостоятельного отдела Министерства иностранных дел
Начальник управления Министерства иностранных дел
Начальник общего секретариата Министерства иностранных дел
Постоянный представитель при международной организации
Посол
Посол по особым поручениям
Заместитель министра иностранных дел
Первый заместитель министра иностранных дел
Министр иностранных дел

Приложение 2
к Указу Президента
Республики Беларусь
от 6 апреля 1995 г. № 142

ПЕРЕЧЕНЬ

должностей, соответствующих дипломатическим рангам

Должности, соответствующие рангу	Наименование ранга
Министр иностранных дел Первый заместитель министра иностранных дел Заместитель министра иностранных дел Посол по особым поручениям Посол Постоянный представитель при международной организации	Чрезвычайный и Полномочный Посол
Начальник общего секретариата Министерства иностранных дел Начальник управления или самостоятельного отдела Министерства иностранных дел Посланник Поверенный в делах Советник-посланник Заместитель постоянного представителя при международной организации	Чрезвычайный и Полномочный Посланник первого класса
Заместитель начальника управления или самостоятельного отдела Министерства иностранных дел Поверенный в делах Советник-посланник Заместитель постоянного представителя при международной организации Генеральный консул	Чрезвычайный и Полномочный Посланник второго класса
Начальник отдела управления или заведующий сектором Министерства иностранных дел Советник Заведующий консульским отделом посольства Генеральный консул	советник первого класса

Начальник отдела управления или заведующий сектором Министерства иностранных дел	советник второго класса
Советник Консул	
Первый секретарь Консул	первый секретарь первого класса
Первый секретарь Вице-консул	первый секретарь второго класса
Второй секретарь Вице-консул Консульский агент	второй секретарь первого класса
Второй секретарь Консульский агент	второй секретарь второго класса
Третий секретарь Атташе	третий секретарь атташе

Сборник действующих нормативных актов Президента Республики Беларусь. 1994—1997. Мн. 1998. С. 246—253.

№ 118

ПАСТАНОВА КАБІНЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ЗАКЛЮЧЭННІ ПАГАДНЕННЯ ПАМІЖ РБ І МІЖНАРОДНЫМ АГЕНЦТВАМ ПА АТАМНАЙ ЭНЕРГІІ АБ ПРЫМЯНЕННІ ГАРАНТЫЙ У СУВЯЗІ З ДАГАВОРАМ АБ НЕРАСПАЎСЮДЖВАННІ ЯДЗЕРНАЙ ЗБРОІ

г. Мінск *11 красавіка 1995 г.*

Кабінет Міністраў Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Пагадзіцца з прапановай Міністэрства па надзвычайных сітуацыях і абароне насельніцтва ад вынікаў катастрофы на Чарнобыльскай АЭС і Міністэрства замежных спраў, узгодненай з Міністэрствам юстыцыі, аб заключэнні Пагаднення паміж Рэспублікай Беларусь і Міжнародным агенцтвам па атамнай энергіі аб прымяненні гарантый у сувязі з Дагаворам аб нераспаўсюджванні ядзернай зброі.

2. Упаўнаважыць міністра па надзвычайных сітуацыях і абароне насельніцтва ад вынікаў катастрофы на Чарнобыльскай АЭС Кеніка Івана Альбінавіча на падпісанне Пагаднення паміж Рэспублікай Беларусь і Міжнародным агенцтвам па атамнай энергіі аб прымяненні гарантый у сувязі з Дагаворам аб нераспаўсюджванні ядзернай зброі.

3. Даручыць Міністэрству замежных спраў выканаць да 2 жніўня 1995 г. дзеянні, неабходныя для ўступлення дадзенага ў гэтай пастанове пагадненя ў сілу.

Прэм'ер-міністр
Рэспублікі Беларусь
М. Чыгір

Збор указаў Прэзідэнта і пастаноў Кабінета Міністраў РБ. 1995. № 11. Арт. 252.

№ 119

ПАЛАЖЭННЕ АБ ГАНДЛЁВЫХ ПРАДСТАЎНІЦТВАХ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ ЗА МЯЖОЙ

г. Мінск *28 красавіка 1995 г.**

1. Гандлёвыя прадстаўніцтвы Рэспублікі Беларусь (далей — гандлёвыя прадстаўніцтвы) з'яўляюцца органамі Рэспублікі Беларусь, якія ажыццяўляюць за мяжой паўнамоцтвы Рэспублікі Беларусь у галіне знешнеэканамічнай дзейнасці.

2. Гандлёвыя прадстаўніцтвы ўваходзяць у сістэму Міністэрства знешніх эканамічных сувязей і ў сваёй дзейнасці кіруюцца дзеючым заканадаўствам Рэспублікі Беларусь, міжнароднымі дагаворамі, удзельніцай якіх з'яўляецца Рэспубліка Беларусь, заканадаўствам краіны знаходжання, а таксама загадамі і распараджэннямі Міністэрства знешніх эканамічных сувязей і дадзеным палажэннем.

3. Гандлёвыя прадстаўніцтвы адкрываюцца на тэрыторыі замежных дзяржаў па рашэнні Кабінета Міністраў Рэспублікі Беларусь на аснове міжнародных дагавораў, заключаных паміж Рэспублікай Беларусь і краінамі знаходжання.

4. Гандлёвыя прадстаўніцтвы выконваюць у краінах знаходжання наступныя асноўныя задачы:

4.1. праводзяць работу па ажыццяўленні знешнегандлёвай палітыкі Рэспублікі Беларусь, накіраваную на развіццё знешнеэканамічнай дзейнасці і стварэнне найбольш спрыяльных для гэтага ўмоў;

4.2. забяспечваюць абарону гандлёвых і эканамічных інтарэсаў Рэспублікі Беларусь;

4.3. прадстаўляюць інтарэсы Рэспублікі Беларусь па пытаннях, што датычацца знешнеэканамічнай дзейнасці;

---

* Дата зацвярджэння пастановай Кабінета Міністраў РБ.

4.4. садзейнічаюць развіццю знешнеэканамічных сувязей і знешнегандлёвай інфраструктуры Рэспублікі Беларусь;

4.5. спрыяюць выкананню заключаных двухбаковых дагавораў па пытаннях эканамічных сувязей, у тым ліку гандлёвага, прамысловага, эканамічнага і тэхнічнага супрацоўніцтва, удзельнічаюць у распрацоўцы прапаноў і перагаворах па заключэнні такіх дагавораў;

4.6. спрыяюць абмену перадавым вопытам у сферы гандлёва-эканамічных адносін;

4.7. праводзяць збор і аналіз нарматыўных актаў, што датычацца знешнеэканамічнай дзейнасці краіны знаходжання;

4.8. могуць выконваць і іншыя задачы, накіраваныя на развіццё двухбаковых гандлёва-эканамічных адносін.

5. Па прапанове Міністэрства знешніх эканамічных сувязей рашэннем Кабінета Міністраў Рэспублікі Беларусь на гандлёвае прадстаўніцтва можа быць ускладзена выкананне пералічаных у пункце 4 дадзенага палажэння задач у дзвюх і больш дзяржавах.

Гандлёвыя прадстаўніцтвы могуць мець свае аддзяленні. Іх заснаванне ажыццяўляецца на аснове міжнародных дагавораў, заключаных паміж Рэспублікай Беларусь і краінамі знаходжання, або іншых дамоўленасцей з кампетэнтнымі органамі краін знаходжання.

6. Гандлёвыя прадстаўніцтвы ў адпаведнасці з ускладзенымі на іх задачамі:

6.1. вывучаюць эканамічныя ўмовы і гандлёвую кан'юнктуру ў краінах знаходжання і прадстаўляюць адпаведную інфармацыю ў Міністэрства знешніх эканамічных сувязей і іншыя дзяржаўныя органы Рэспублікі Беларусь;

6.2. інфармуюць установы і арганізацыі краін знаходжання аб эканамічных, камерцыйных, прававых, сацыяльных, экалагічных і іншых умовах дзейнасці на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, а таксама аказваюць дапамогу ва ўстанаўленні кантактаў з беларускімі партнёрамі;

6.3. ажыццяўляюць дзейнасць, накіраваную на ўдасканаленне механізма экспартна-імпартных аперацый, павышэнне эфектыўнасці гандлёва-эканамічных і навукова-тэхнічных сувязей, развіццё новых форм супрацоўніцтва;

6.4. аказваюць садзейнічанне суб'ектам гаспадарання Рэспублікі Беларусь ва ўстанаўленні дзелавых кантактаў у галіне фінансаў, інвестыцыйнай дзейнасці і гандлёва-эканамічнага супрацоўніцтва з юрыдычнымі і фізічнымі асобамі краін знаходжання;

6.5. ажыццяўляюць аналіз і абагульненне ходу выканання міждзяржаўных пагадненняў гандлёва-эканамічнага характару, удзельнічаюць у рабоце міжурадавых камісій па пытаннях гандлёва-эканамічнага, прамысловага і навукова-тэхнічнага супрацоўніцтва, міжнародных эканамічных арганізацый і іх органаў;

6.6. садзейнічаюць правядзенню ў краінах знаходжання нацыянальных гандлёва-прамысловых і навукова-тэхнічных выставак і кірмашоў з удзе-

лам прадпрыемстваў, фірм, арганізацый і іншых суб'ектаў гаспадарання Рэспублікі Беларусь, спрыяюць прыцягненню юрыдычных і фізічных асоб краіны знаходжання да ўдзелу ў выстаўках і кірмашах, праводзімых на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь;

6.7. аналізуюць і абагульняюць інфармацыю, што датычыцца заканадаўчай базы гандлёва-эканамічнай дзейнасці ў краіне знаходжання, інфармуюць Міністэрства знешніх эканамічных сувязей аб суб'ектах гаспадарання краіны знаходжання, якія жадаюць выйсці на беларускі рынак;

6.8. прадстаўляюць інфармацыю ў Міністэрства знешніх эканамічных сувязей аб суб'ектах гаспадарання краіны знаходжання, якія ажыццяўляюць у адносінах да беларускіх суб'ектаў гаспадарання абмежавальную практыку або нядобрасумленнае выкананне ўзятых на сябе абавязацельстваў;

6.9. вывучаюць магчымасці стварэння і работы гандлёвых дамоў і спецыялізаваных інфармацыйна-кансалтынгавых кампаній з удзелам беларускіх суб'ектаў гаспадарання ў краіне знаходжання;

6.10. садзейнічаюць суб'ектам гаспадарання Рэспублікі Беларусь у абароне іх правоў на тэрыторыі краіны знаходжання.

7. Гандлёвыя прадстаўніцтвы могуць учыняць ад імя Рэспублікі Беларусь здзелкі і іншыя юрыдычныя акты, неабходныя для ажыццяўлення ўскладзеных на іх задач.

Гандлёвыя прадстаўніцтвы не адказваюць па абавязацельствах суб'ектаў гаспадарання Рэспублікі Беларусь, а суб'екты гаспадарання не адказваюць па абавязацельствах гандлёвых прадстаўніцтваў.

8. Гандлёвыя прадстаўніцтвы маюць права:

8.1. весці перагаворы з прадстаўнікамі афіцыйных структур і дзелавых колаў па пытаннях знешнеэканамічнага супрацоўніцтва;

8.2. выходзіць з прапановамі аб адкрыцці ў краіне знаходжання рэгіянальных аддзяленняў гандлёвага прадстаўніцтва і іншымі прапановамі па ўдасканаленні інфраструктуры знешнеэканамічнай дзейнасці;

8.3. запытваць у міністэрстваў і іншых цэнтральных органаў кіравання інфармацыйныя матэрыялы, нарматыўна-прававыя акты і іншыя матэрыялы, што датычацца знешнеэканамічнай дзейнасці Рэспублікі Беларусь;

8.4. уносіць прапановы па забеспячэнні выканання гандлёва-эканамічных пагадненняў, удзельніцай якіх з'яўляецца Рэспубліка Беларусь;

8.5. удзельнічаць у распрацоўцы і рэалізацыі прапаноў па інвестыцыйных праектах развіцця народнагаспадарчага комплексу Рэспублікі Беларусь і садзейнічаць іх ажыццяўленню.

9. Міністэрства знешніх эканамічных сувязей вызначае структуру і камплектуе штаты гандлёвых прадстаўніцтваў зыходзячы з неабходнасці прадстаўлення ў краіне знаходжання інтарэсаў Рэспублікі Беларусь і беларускіх суб'ектаў гаспадарання.

Гандлёвы прадстаўнік назначаецца на пасаду і вызваляецца ад пасады па прапанове Міністэрства знешніх эканамічных сувязей рашэннем Кабінета Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Намесніка (намеснікаў) гандлёвага прадстаўніка і штат работнікаў гандлёвага прадстаўніцтва назначае на пасаду і вызваляе ад пасады міністр знешніх эканамічных сувязей.

10. Работнікі гандлёвага прадстаўніцтва карыстаюцца ў краіне знаходжання дыпламатычнымі прывілеямі і імунітэтамі ў аб'ёме, прадугледжаным міжнароднымі дагаворамі Рэспублікі Беларусь і нормамі міжнароднага права.

11. Каштарыс на ўтрыманне гандлёвага прадстаўніцтва, яго штатны расклад зацвярджаюцца Міністэрствам знешніх эканамічных сувязей у межах сродкаў, выдзеленых ва ўстаноўленым парадку.

Збор указаў Прэзідэнта і пастаноў Кабінета Міністраў РБ. 1995. № 13. Арт. 299.

№ 120
ПАЛАЖЭННЕ АБ МІНІСТЭРСТВЕ ЗНЕШНІХ ЭКАНАМІЧНЫХ СУВЯЗЕЙ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

г. Мінск *28 красавіка 1995 г.**

1. Міністэрства знешніх эканамічных сувязей Рэспублікі Беларусь (далей — міністэрства) з'яўляецца цэнтральным органам кіравання Рэспублікі Беларусь, што ажыццяўляе кіраўніцтва сферай знешніх эканамічных сувязей.

Міністэрства ў межах сваёй кампетэнцыі ўдзельнічае ў распрацоўцы адзінай дзяржаўнай знешнеэканамічнай палітыкі і забяспечвае яе рэалізацыю, ажыццяўляе каардынацыю знешнеэканамічнай дзейнасці міністэрстваў і іншых цэнтральных органаў кіравання, органаў мясцовага кіравання і самакіравання, суб'ектаў гаспадарання.

2. У сваёй дзейнасці міністэрства кіруецца Канстытуцыяй Рэспублікі Беларусь, іншымі актамі заканадаўства Рэспублікі Беларусь, а таксама дадзеным палажэннем.

Міністэрства абагульняе практыку прымянення заканадаўства па пытаннях, якія адносяцца да яго кампетэнцыі, распрацоўвае прапановы па ўдасканаленні гэтага заканадаўства і ўносіць іх на разгляд у Кабінет Міністраў Рэспублікі Беларусь.

3. Галоўныя прынцыпы сваёй дзейнасці міністэрства рэалізуе праз прыняцце і арганізацыю выканання адпаведных рашэнняў у межах сваёй кампетэнцыі. Прававыя акты, выдадзеныя міністэрствам па аднесеных да яго кампетэнцыі пытаннях, з'яўляюцца абавязковымі для выканання міністэрствамі, іншымі цэнтральнымі органамі кіравання, мясцовымі выканаўчымі

* Дата зацвярджэння пастановай Кабінета Міністраў РБ.

і распарадчымі органамі, а таксама юрыдычнымі і фізічнымі асобамі. Міністэрства, падведамныя яму прадпрыемствы і арганізацыі складаюць сістэму міністэрства.

Міністэрства ажыццяўляе кіраўніцтва дзейнасцю гандлёвых прадстаўніцтваў Рэспублікі Беларусь за мяжой, сумесна з міністэрствам замежных спраў арганізуе работу па пашырэнні гандлёва-эканамічных служб Рэспублікі Беларусь за мяжой і забеспячэнні іх эфектыўнага функцыянiравання.

4. Галоўнымі задачамі міністэрства з'яўляюцца:

4.1. удзел у распрацоўцы і рэалізацыі канцэпцыі і дзяржаўнай праграмы развіцця знешнеэканамічных сувязей Рэспублікі Беларусь, асноўных прынцыпаў і механізмаў правядзення знешнеэканамічнай палітыкі, кантроль за іх ажыццяўленнем;

4.2. распрацоўка праектаў заканадаўчых і іншых нарматыўных актаў у галіне знешнеэканамічнай дзейнасці;

4.3. забеспячэнне сумесна з іншымі органамі дзяржаўнага кіравання прагназіравання ў галіне знешнеэканамічнага развіцця рэспублікі;

4.4. каардынацыя знешнеэканамічнай дзейнасці дзяржаўных органаў і суб'ектаў гаспадарання Рэспублікі Беларусь;

4.5. каардынацыя ў межах сваёй кампетэнцыі супрацоўніцтва міністэрстваў і іншых цэнтральных органаў кіравання з міжнароднымі эканамічнымі, фінансавымі, інвестыцыйнымі і турыстычнымі арганізацыямі, а таксама прадстаўленне Рэспублікі Беларусь у названых міжнародных арганізацыях, супрацоўніцтва з імі;

4.6. забеспячэнне сумесна з зацікаўленымі абароны знешнеэканамічных правоў і інтарэсаў суб'ектаў гаспадарання Рэспублікі Беларусь, стварэнне спрыяльных умоў для прасоўвання іх тавараў (работ і паслуг) на знешніх рынках, падрыхтоўка прапаноў па прымяненні санкцый да дзяржаў, што ўводзяць дыскрымінацыйныя меры ў дачыненні да беларускіх тавараў (работ і паслуг), суб'ектаў гаспадарання;

4.7. вывучэнне і абагульненне вопыту замежных краін у галіне знешнеэканамічнай дзейнасці, падрыхтоўка і рэалізацыя мер па яго выкарыстанні;

4.8. арганізацыя і правядзенне маркетынгавых даследаванняў, аналіз і прагноз кан'юнктуры цэн на сусветным рынку, прагназіраванне тэндэнцый развіцця міжнародных рынкаў тавараў (работ і паслуг);

4.9. арганізацыя комплекснай сістэмы інфармацыі па знешнеэканамічнай дзейнасці для органаў дзяржаўнага кіравання Рэспублікі Беларусь, замежных партнёраў і суб'ектаў гаспадарання Рэспублікі Беларусь;

4.10. развіццё знешняй і ўнутранай інфраструктуры знешнеэканамічнай дзейнасці, арганізацыя падрыхтоўкі адпаведных кадраў;

4.11. удзел у рабоце міжведамасных органаў Рэспублікі Беларусь па рэгуляванні знешнеэканамічнай дзейнасці;

4.12. аналіз знешнеэканамічнай дзейнасці Рэспублікі Беларусь і падрыхтоўка прапаноў па павышэнні яе эфектыўнасці;

4.13. узаемадзеянне з мясцовымі органамі кіравання і самакіравання па пытаннях знешнеэканамічнай дзейнасці;

4.14. у галіне знешняга гандлю і экспартнага кантролю:

♦ удзел у распрацоўцы прапаноў па падаткаабкладанні, якое адносіцца да дзяржаўнага рэгулявання знешняга гандлю, а таксама ў распрацоўцы валютна-тарыфнай палітыкі і мытнага тарыфу Рэспублікі Беларусь, прагнозаў знешнегандлёвага і плацежнага балансаў;

♦ ажыццяўленне мер па аператыўным рэгуляванні знешняга гандлю і кантролю за знешнегандлёвымі аперацыямі;

♦ распрацоўка прапаноў па прэферэнцыяльным гандлі;

♦ каардынацыя работы па пытаннях тарыфнага рэгулявання знешняга гандлю і тарыфнай палітыкі;

♦ забеспячэнне сумесна з зацікаўленымі дзяржаўнага нетарыфнага рэгулявання знешняга гандлю;

♦ удзел ва ўстаноўленым парадку ў ажыццяўленні экспартнага кантролю ў мэтах абароны знешнеэканамічных інтарэсаў Рэспублікі Беларусь;

♦ узаемадзеянне з міжнароднымі эканамічнымі арганізацыямі па пытаннях рэгулявання знешнеэканамічнай дзейнасці, прымянення міжнародных правіл і працэдур. Распрацоўка прапаноў па прывядзенні гандлёвага рэжыму Рэспублікі Беларусь у адпаведнасць з прынцыпамі і нармамі Сусветнай гандлёвай арганізацыі. Аказанне садзейнічання міністэрствам і іншым цэнтральным органам кіравання ў падрыхтоўцы матэрыялаў, што датычацца ўступлення Рэспублікі Беларусь у такія арганізацыі;

4.15. у прыцягненні замежных інвестыцый і выкарыстанні сродкаў знешняга фінансавання:

♦ аналіз і прагноз тэндэнцый і заканамернасцей у галіне інвестыцыйнай палітыкі ў рэспубліцы;

♦ садзейнічанне ў развіцці інфраструктуры інвестыцый Рэспублікі Беларусь;

♦ удзел у рабоце па каардынацыі і кантролю за размеркаваннем дзяржаўных цэнтралізаваных валютных рэсурсаў Рэспублікі Беларусь, а таксама сродкаў знешняга фінансавання, якія прыцягваюцца пад гарантыі Урада Рэспублікі Беларусь;

♦ прадстаўленне па даручэннях Кабінета Міністраў Рэспублікі Беларусь інтарэсаў дзяржавы на міжнародных інвестыцыйных і фінансавых рынках па пытаннях інвестыцыйнага супрацоўніцтва, прыцягнення і выкарыстання крэдытаў, грантаў, а таксама тэхнічнага садзейнічання;

♦ удзел у кантролі за рэалізацыяй і вяртаннем замежных крэдытаў, што прадастаўляюцца пад гарантыю Урада Рэспублікі Беларусь, і ў кіраванні знешнім доўгам рэспублікі;

♦ садзейнічанне замежным інвестарам і фінансавым донарам у ажыццяўленні капіталаўкладанняў у эканоміку Рэспублікі Беларусь, а таксама беларускім суб'ектам гаспадарання — у пошуку патэнцыяльных замежных партнёраў;

♦ удзел у распрацоўцы і рэалізацыі дзяржаўных праграм канверсіі і канверсійных праектаў, якія ажыццяўляюцца за кошт сродкаў знешняга фінансавання і прыцягнення прамых інвестыцый;

♦ удзел у рэалізацыі праграм па развіцці ў Рэспубліцы Беларусь прадпрымальніцтва пры садзейнічанні замежных дзяржаў;

4.16. у галіне міжнародных эканамічных адносін, развіцця і забеспячэння знешнеэканамічнай дзейнасці:

♦ фарміраванне і ўдасканаленне дагаворна-прававой базы міждзяржаўных і міжурадавых гандлёва-эканамічных і інвестыцыйных адносін;

♦ забеспячэнне сумесна з зацікаўленымі выканання палажэнняў заключаных двухбаковых і шматбаковых гандлёва-эканамічных пагадненняў;

♦ распрацоўка і вызначэнне форм удзелу Рэспублікі Беларусь у міжнароднай сістэме раздзялення працы і сусветных інтэграцыйных працэсах;

♦ адкрыццё прадстаўніцтваў замежных фірм на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь;

♦ удзел у стварэнні і рабоце змешаных міжурадавых камісій па гандлёва-эканамічнаму супрацоўніцтву;

♦ стварэнне гандлёвых дамоў, камерцыйна-тэхнічных цэнтраў і іншых структур, удзел сумесна з беларускімі і замежнымі суб'ектамі гаспадарання ў іх рабоце;

♦ абгрунтаванне прыярытэтаў Рэспублікі Беларусь у знешнім гандлі з замежнымі дзяржавамі;

♦ распрацоўка і ажыццяўленне сумесна э зацікаўленымі мерапрыемстваў па развіцці і паляпшэнні структуры экспарту і імпарту;

♦ каардынацыя міжнароднай выставачна-кірмашовай дзейнасці ў рэспубліцы;

4.17. у галіне турызму:

♦ развіццё ўсіх відаў турызму ў Рэспубліцы Беларусь;

♦ удзел у распрацоўцы нацыянальнай праграмы па развіцці турызму ў Рэспубліцы Беларусь, удасканаленне адпаведнага заканадаўства і нарматыўнага рэгулявання;

♦ удасканаленне інфраструктуры турызму ў Рэспубліцы Беларусь.

5. Міністэрства ў адпаведнасці з ускладзеным на яго задачамі ажыццяўляе наступныя функцыі:

5.1. у галіне знешняга гандлю і экспартнага кантролю:

♦ стварае і выдае базу даных па знешнім гандлі Рэспублікі Беларусь, аналізуе структуру і эфектыўнасць знешняга гандлю ў цэлым па рэспубліцы, па рэгіёнах і асобных дзяржавах, а таксама па групах тавараў;

♦ ажыццяўляе аналіз зводных паказчыкаў справаздачнага гандлёвага і плацежнага балансаў і распрацоўвае прагнозныя гандлёвы і плацежны балансы;

♦ удзельнічае ў распрацоўцы і абгрунтаванні ставак мытнага тарыфу, у іх карэкціроўцы з удзелам змянення эканамічнай сітуацыі і ў мэтах абароны знешнеэканамічных інтарэсаў Рэспублікі Беларусь;

♦ сумесна з іншымі органамі валютнага кантролю ажыццяўляе аналіз і кантроль захавання суб'ектамі гаспадарання ўстаноўленага парадку валютнага, тарыфнага і нетарыфнага рэгулявання знешняга гандлю;

♦ забяспечвае ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам рэгуляванне экспартна-імпартных аперацый, уключаючы кантроль спецыфічных тавараў і тавараў двайнога прызначэння, і распрацоўвае меры па яго ўдасканаленні;

♦ распрацоўвае прапановы па развіцці экспартнага патэнцыялу рэспублікі з удзелам галіновых і міжгаліновых праграм развіцця эканомікі;

♦ каардынуе і кантралюе правядзенне конкурсных таргоў (тэндэраў) па закупках, што фінансуюцца за кошт дзяржаўных экспартных і цэнтралізаваных валютных рэсурсаў Рэспублікі Беларусь, а таксама за кошт сродкаў знешняга фінансавання, прыцягненых пад гарантыі Урада Рэспублікі Беларусь, ажыццяўляе кантроль за заключэннем і выкананнем адпаведных кантрактаў;

5.2. у галіне прыцягнення замежных інвестыцый і сродкаў знешняга фінансавання:

♦ распрацоўвае сумесна з зацікаўленымі метадалагічнае забеспячэнне эфектыўнага функцыяніравання механізма прыцягнення і выкарыстання ў эканоміцы рэспублікі прамых замежных інвестыцый і сродкаў знешняга фінансавання;

♦ абгрунтоўвае і распрацоўвае мадэлі інвестыцыйнага працэсу, механізмаў узаемадзеяння з недзяржаўнымі інвестыцыйнымі структурамі, прадпрыемствамі і арганізацыямі дзяржаўнага і недзяржаўнага сектараў;

♦ садзейнічае развіццю інфраструктуры інвестыцый і крэдытных адносін у Рэспубліцы Беларусь;

♦ падрыхтоўвае прапановы па рацыянальным і эфектыўным выкарыстанні ва ўзаемасувязі з унутранымі інвестыцыямі сродкаў замежных крэдытаў, што прыцягваюцца ў рэспубліку пад гарантыі ўрада;

♦ ажыццяўляе работы па пытаннях прамых замежных інвестыцый і знешняга фінансавання для эканомікі рэспублікі, арганізуе аператыўнае ўзаемадзеянне з дэлегацыямі і прадстаўнікамі міжнародных і замежных інвестыцыйных устаноў, замежнымі інвестарамі;

♦ удзельнічае ад імя Урада Рэспублікі Беларусь у падрыхтоўцы праектаў пагадненняў і дагавораў у галіне знешняга фінансавання;

♦ устанаўлівае і развівае супрацоўніцтва з замежнымі і міжнароднымі арганізацыямі і юрыдычнымі асобамі, якія ажыццяўляюць інвестыцыйную дзейнасць, у тым ліку рэалізацыю канверсійных праектаў;

♦ прымае ўдзел у арганізацыі ў Рэспубліцы Беларусь міжнародных і рэгіянальных інвестыцыйных форумаў, канферэнцый і семінараў;

♦ арганізуе правядзенне комплекснай незалежнай экспертызы інвестыцыйных праектаў, што фінансуюцца за кошт замежных крэдытаў, якія прыцягваюцца пад гарантыі Урада Рэспублікі Беларусь, і падрыхтоўвае заключэнні для валютна-крэдытнай камісіі Кабінета Міністраў Рэспублікі Беларусь аб мэтазгоднасці фінансавання гэтых праектаў;

♦ ажыццяўляе аналіз, кантроль і прагноз рэалізацыі інвестыцыйных праектаў, удзельнічае ў працэсе кіравання знешнім доўгам Рэспублікі Беларусь;

♦ садзейнічае замежным інвестарам і фінансавым донарам у ажыццяўленні капіталаўкладанняў у эканоміку рэспублікі і суб'ектам гаспадарання Рэспублікі Беларусь — у пошуку патэнцыяльных замежных партнёраў;

♦ ажыццяўляе ва ўстаноўленым парадку рэгістрацыю прадпрыемстваў з замежнымі інвестыцыямі, дагавораў аб закладзе прадпрыемстваў з замежным капіталам, кантроль за парадкам фарміравання іх статутнага фонду;

♦ арганізуе работу і вядзенне справаводства валютна-крэдытнай камісіі Кабінета Міністраў Рэспублікі Беларусь;

5.3. у галіне міжнародных эканамічных адносін, развіцця і забеспячэння знешнеэканамічнай дзейнасці:

♦ распрацоўвае асноўныя прынцыпы знешнеэканамічнай палітыкі Рэспублікі Беларусь і дзяржаўнай праграмы развіцця знешнеэканамічных сувязей;

♦ вызначае прыярытэты краін у знешнім гандлі ў адпаведнасці з асноўнымі напрамкамі развіцця знешнеэканамічных сувязей Рэспублікі Беларусь;

♦ уносіць прапановы аб удзеле Рэспублікі Беларусь у двухбаковых і шматбаковых пагадненнях па гандлёва-эканамічных і інвестыцыйных пытаннях, падрыхтоўвае прапановы аб складзе і функцыях змешаных двухбаковых камісій па пытаннях гандлёва-эканамічнага супрацоўніцтва, забяспечвае іх дзейнасць, рыхтуе заключэнні па праектах іншых пагадненняў, звязаных са знешнеэканамічнай дзейнасцю;

♦ удзельнічае сумесна з зацікаўленымі ў вызначэнні неабходнасці далучэння Рэспублікі Беларусь да шматбаковых гандлёвых пагадненняў;

♦ прымае ўдзел у распрацоўцы мер, якія садзейнічаюць прадухіленню нядобрасумленнай канкурэнцыі, і мер рэагіравання ў дачыненні да дзяржаў, што пагаршаюць рэжым эканамічных адносін з Рэспублікай Беларусь або прымяняюць дыскрымінацыйныя меры ў дачыненні да беларускіх тавараў (работ і паслуг), суб'ектаў гаспадарання;

♦ удзельнічае сумесна з зацікаўленымі ў антыдэмпінгавых расследаваннях, накіраваных супраць беларускіх тавараў (работ і паслуг);

♦ ажыццяўляе работу па далучэнні Рэспублікі Беларусь да Сусветнай гандлёвай арганізацыі. Уносіць прапановы па фарміраванні пазіцыі Беларусі на перагаворах з краінамі — членамі Сусветнай гандлёвай арганізацыі;

♦ каардынуе ў межах сваёй кампетэнцыі работу з міжнароднымі арганізацыямі і іх органамі (ЮНКТАД, ЕЭК, ПРААН, ЮНСІТРАЛ, ВТА, ЕС, АЭСР), удзельнічае ў рабоце гэтых арганізацый, аналізуе іх дзейнасць з мэтай выкарыстання вопыту гэтых арганізацый у Рэспубліцы Беларусь;

♦ ажыццяўляе падрыхтоўку матэрыялаў да перагавораў на міждзяржаўным і міжурадавым узроўнях, каардынуе пры гэтым дзейнасць міністэрстваў і іншых цэнтральных органаў кіравання, узаемадзеянне з іх знешнеэканамічнымі падраздзяленнямі;

♦ аказвае садзейнічанне ў стварэнні за мяжой гандлёвых дамоў, кансалтынгавых фірм і лізінгавых кампаній;

♦ уносіць прапановы па адкрыцці гандлёвых прадстаўніцтваў за мяжой і прыцягненні колькасці работнікаў па гандлёва-эканамічных пытаннях у пасольствах Рэспублікі Беларусь;

♦ фарміруе кадравы склад гандлёвых прадстаўніцтваў Рэспублікі Беларусь за мяжой, забяспечвае падбор кадраў на замяшчэнне вакантных пасад работнікаў па гандлёва-эканамічных пытаннях у дыпламатычных прадстаўніцтвах Рэспублікі Беларусь, іх падрыхтоўку і стажыроўку;

♦ удзельнічае ў распрацоўцы канцэпцыі развіцця выставачна-кірмашовай дзейнасці ў рэспубліцы;

♦ каардынуе і арганізуе правядзенне ў Рэспубліцы Беларусь і за мяжой міжнародных выставак, кірмашоў і іншых мерапрыемстваў з мэтай стварэння спрыяльных умоў для павышэння экспартнага патэнцыялу, прапаганды інвестыцыйнага клімату і развіцця турызму ў Рэспубліцы Беларусь;

♦ каардынуе работу па фарміраванні банкаў даных па праектах экспартных вытворчасцей суб'ектаў гаспадарання Рэспублікі Беларусь;

♦ выдае дазволы на адкрыццё ў Рэспубліцы Беларусь прадстаўніцтваў замежных фірм, аналізуе іх дзейнасць і распрацоўвае адпаведныя прапановы і рэкамендацыі;

♦ удзельнічае ў міжнароднай кааперацыі ў сферы выставачнай і кірмашовай дзейнасці, арганізацыі канферэнцый, семінараў, сімпозіумаў і нарад;

♦ кантралюе ход выканання двухбаковых эканамічных пагадненняў, распрацоўвае прапановы па ўдасканаленні механізма рэалізацыі гэтых пагадненняў;

5.4. у галіне турызму:

♦ ажыццяўляе аналіз стану і прагноз развіцця турызму ў Рэспубліцы Беларусь, комплекс мер па павышэнні эканамічнай эфектыўнасці турызму;

♦ распрацоўвае сумесна з зацікаўленымі праграму развіцця турызму ў Рэспубліцы Беларусь, каардынуе дзейнасць міністэрстваў, іншых цэнтральных органаў кіравання, суб'ектаў гаспадарання па яе рэалізацыі;

♦ удзельнічае ў распрацоўцы і ажыццяўленні сумесна з зацікаўленымі мерапрыемстваў па ўдасканаленні інфраструктуры турызму;

♦ ажыццяўляе выдачу ліцэнзій на турыстычную дзейнасць, вызначае ўзровень патрабаванняў, што прад'яўляюцца пры ажыццяўленні турыстычнай дзейнасці суб'ектамі гаспадарання;

♦ арганізуе работу па ўдзелу Рэспублікі Беларусь у міжнародных турыстычных арганізацыях;

♦ удзельнічае ў стварэнні сістэмы падрыхтоўкі і перападрыхтоўкі кадраў для турызму;

♦ удзельнічае ў арганізацыі і правядзенні міжнародных спецыялізаваных турыстычных кірмашоў і бірж у Рэспубліцы Беларусь і за яе межамі.

6. Міністэрству прадастаўляецца права:

6.1. запытваць у дзяржаўных і іншых органаў, устаноў, арганізацый, прадпрыемстваў і банкаў, а таксама ў службовых асоб інфармацыю і матэрыялы, неабходныя для ажыццяўлення ўскладзеных на міністэрства задач;

6.2. заслухоўваць прадстаўнікоў міністэрстваў і іншых цэнтральных органаў кіравання, а таксама кіраўнікоў дзяржаўных прадпрыемстваў, арганізацый і ўстаноў па пытаннях, якія адносяцца да кампетэнцыі міністэрства, даваць у межах сваёй кампетэнцыі абавязковыя для выканання ўказанні па ліквідацыі дапушчаных недахопаў. У выпадку невыканання міністэрствамі і іншымі цэнтральнымі органамі кіравання ўказанняў міністэрства ставіць пытанне перад Кабінетам Міністраў Рэспублікі Беларусь аб персанальнай адказнасці адпаведных кіраўнікоў;

6.3. патрабаваць ад міністэрстваў і іншых цэнтральных органаў кіравання ўзгаднення з міністэрствам праектаў распрацоўваемых імі нарматыўных актаў па пытаннях знешнеэканамічнай дзейнасці;

6.4. прымяняць меры аператыўнага рэгулявання знешнеэканамічнай дзейнасці ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам;

6.5. прыцягваць ва ўстаноўленым парадку для кансультацый, вывучэння і вырашэння праблем у галіне знешніх эканамічных сувязей зацікаўленыя міністэрствы і іншыя цэнтральныя органы кіравання, прадпрыемствы і арганізацыі, навуковыя ўстановы, асобных, у тым ліку і замежных, вучоных і спецыялістаў, а таксама міжнародныя і замежныя навукова-даследчыя, кансалтынгавыя, эканамічныя, фінансавыя, аўдытарскія і іншыя ўстановы;

6.6. ажыццяўляць іншыя паўнамоцтвы, прадугледжаныя заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

7. Міністэрства ўзначальвае міністр, які назначаецца на пасаду і вызваляецца ад пасады Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь. Міністр мае намеснікаў, што назначаюцца ва ўстаноўленым парадку, у тым ліку аднаго першага.

8. Міністр самастойна ў межах сваёй кампетэнцыі прымае рашэнні, нясе персанальную адказнасць за выкананне ўскладзеных на міністэрства задач і функцый, стан спраў у падведамнай яму сферы кіравання.

Міністр:

♦ у межах устаноўленай колькасці работнікаў зацвярджае структуру і штаты цэнтральнага апарату міністэрства, апаратаў гандлёвых прадстаўніцтваў Рэспублікі Беларусь за мяжой;

♦ размяркоўвае абавязкі паміж намеснікамі міністра і зацвярджае палажэнні аб структурных падраздзяленнях цантральнага апарату міністэрства;

♦ ажыццяўляе кіраванне дзейнасцю падведамных прадпрыемстваў у парадку, устаноўленым заканадаўствам;

♦ назначае на пасады і вызваляе ад пасад работнікаў цэнтральнага апарату міністэрства, намеснікаў гандлёвых прадстаўнікоў і іншых работнікаў гандлёвых прадстаўніцтваў Рэспублікі Беларусь за мяжой, кіраўнікоў падведамных міністэрству прадпрыемстваў і арганізацый;

♦ уносіць у Кабінет Міністраў Рэспублікі Беларусь прапановы аб назначэнні на пасады і вызваленні ад пасад гандлёвых прадстаўнікоў Рэспублікі Беларусь, па ўзгадненні з Міністэрствам замежных спраў назначае на пасады і вызваляе ад пасад саветнікаў па гандлёва-эканамічных пытаннях пасольстваў Рэспублікі Беларусь;

♦ ва ўстаноўленым парадку стварае фонды на прадстаўніцкія мэты і іншыя няпланавыя мерапрыемствы за кошт сродкаў ад дзейнасці міністэрства або за кошт сродкаў бюджэтных асігнаванняў, прадугледжаных на ўтрыманне цэнтральнага апарату міністэрства;

♦ мае права ў межах агульнага каштарысу валютных сродкаў, што выдзяляюцца на ўтрыманне гандлёвых прадстаўніцтваў Рэспублікі Беларусь за мяжой, у выпадку неабходнасці самастойна ўносіць змяненні ў каштарыс іх расходаў;

♦ выдае ў межах кампетэнцыі міністэрства загады і інструкцыі і дае ўказанні, абавязковыя для выканання ўсімі міністэрствамі, іншымі цэнтральнымі органамі кіравання, мясцовымі выканаўчымі і распарадчымі органамі, гандлёвымі прадстаўніцтвамі, саветнікамі па гандлёва-эканамічных пытаннях пасольстваў Рэспублікі Беларусь, а таксама суб'ектамі гаспадарання незалежна ад форм уласнасці; у неабходных выпадках загады і інструкцыі могуць выдавацца сумесна або па ўзгадненні з іншымі міністэрствамі і цэнтральнымі органамі кіравання;

♦ узгадняе з абласнымі і Мінскім гарадскім выканкомамі кандыдатуры на пасады кіраўнікоў аддзелаў (упраўленняў) знешніх эканамічных сувязей;

♦ ажыццяўляе іншыя правы ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

9. У міністэрстве ўтвараецца калегія ў складзе міністра (старшыня калегіі), намеснікаў міністра па пасадзе і іншых кіруючых работнікаў сістэмы міністэрства. Колькасны і персанальны склад калегіі зацвярджаюцца Кабінетам Міністраў Рэспублікі Беларусь. Калегія на сваіх пасяджэннях разглядае важныя пытанні дзейнасці міністэрства. Рашэнні калегіі афармляюцца пратаколамі і праводзяцца ў жыццё загадамі міністра. У выпадку рознагалоссяў паміж міністрам і калегіяй міністр праводзіць у жыццё сваё рашэнне, дакладваючы аб узнікшых рознагалоссях Кабінету Міністраў Рэспублікі Беларусь, а члены калегіі, у сваю чаргу, маюць права інфармаваць Кабінет Міністраў Рэспублікі Беларусь аб сваёй пазіцыі.

10. Міністэрства можа ствараць навукова-кансультатыўныя і экспертныя саветы па праблемах знешніх эканамічных сувязей. Іх склад і палажэнні аб саветах зацвярджаюцца міністрам.

11. Расходы на ўтрыманне работнікаў цэнтральнага апарату міністэрства, работнікаў гандлёвых прадстаўніцтваў і прадстаўніцтваў Рэспублікі Беларусь пры міжнародных эканамічных, фінансавых і турыстычных арганізацыях зацвярджаюцца Кабінетам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

12. Міністэрства з'яўляецца юрыдычнай асобай, мае пячатку з выявай Дзяржаўнага герба Рэспублікі Беларусь і са сваім найменнем.

Збор указаў Прэзідэнта і пастаноў Кабінета Міністраў РБ. 1995. № 14. Арт. 322.

№ 121

ПАЛАЖЭННЕ АБ ПАРАДКУ ПАСТАВАК І МЫТНАГА АФАРМЛЕННЯ ТАВАРАЎ ПА ВЫТВОРЧАЙ КААПЕРАЦЫІ ПРАДПРЫЕМСТВАЎ І ГАЛІН РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І ДЗЯРЖАЎ — УДЗЕЛЬНІЦ САДРУЖНАСЦІ НЕЗАЛЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ

г. Мінск *5 мая 1995 г.**

1. Дадзенае палажэнне распрацавана ў адпаведнасці з Пагадненнем аб агульных умовах і механізме падтрымкі развіцця вытворчай кааперацыі прадпрыемстваў і галін дзяржаў — удзельніц Садружнасці Незалежных Дзяржаў (далей — пагадненне), падпісаным у г. Ашгабаце 23 снежня 1993 г., і Пратаколам аб механізме рэалізацыі Пагаднення аб агульных умовах і механізме падтрымкі развіцця вытворчай кааперацыі прадпрыемстваў і галін дзяржаў — удзельніц Садружнасці Незалежных Дзяржаў (далей — пратакол), падпісаным у г. Маскве 15 красавіка 1994 г.

Гэта палажэнне вызначае парадак паставак і мытнага афармлення тавараў, а таксама прадастаўлення паслуг па вытворчай кааперацыі суб'ектаў гаспадарання розных форм уласнасці, уключаючы сумесныя прадпрыемствы, аб'яднанні і фінансава-прамысловыя групы Рэспублікі Беларусь і дзяржаў — удзельніц пагаднення на аснове пагадненняў, якія заключаюцца паміж міністэрствамі, ведамствамі і іншымі цэнтральнымі органамі кіравання.

Дзеянне гэтага палажэння не распаўсюджваецца на тавары па вытворчай кааперацыі, прызначаныя для вытворчасці ўзбраення і ваеннай тэхнікі, а таксама тавары двайнога прызначэння, якія падлягаюць экспартнаму кантролю.

2. Пад паставкамі тавараў па вытворчай кааперацыі разумеюцца паставкі сыравіны, матэрыялаў, вузлоў, дэталей, запасных частак, нарыхтовак, паўфабрыкатаў, камплектуючых і іншых вырабаў галіновага і міжгаліновага прызначэння, неабходных для тэхналагічна ўзаемазвязаных вытворчасцей і сумеснага вырабу канчатковай прадукцыі.

Пад прадастаўленнем паслуг разумеюцца праектныя, рамонтныя работы, тэхнічнае абслугоўванне і тэхналагічныя аперацыі.

---

* Дата зацвярджэння пастановай Кабінета Міністраў РБ.

3. Пагадненні аб вытворчай кааперацыі паміж міністэрствамі, ведамствамі і іншымі цэнтральнымі органамі кіравання дзяржаў — удзельніц пагаднення (далей — пагадненні аб вытворчай кааперацыі) з боку Рэспублікі Беларусь падрыхтоўваюць, заключаюць, рэгіструюць і арганізуюць рэалізацыю па прадпрыемствах:

- энергетыкі — Міністэрства паліва і энергетыкі;
- атамнай прамысловасці і атамнай энергетыкі — Міністэрства па надзвычайных сітуацыях і абароне насельніцтва ад вынікаў катастрофы на Чарнобыльскай АЭС;
- металургічнай прамысловасці, машынабудавання і абароннага комплексу (па грамадзянскай прадукцыі) — Міністэрства прамысловасці;
- хімічнай і нафтахімічнай прамысловасці — Беларускі дзяржаўны канцэрн па вытворчасці хімічнай і нафтахімічнай прадукцыі;
- нафтаперапрацоўчай прамысловасці — Беларускі дзяржаўны канцэрн па нафце і нафтапрадуктах;
- лёгкай і тэкстыльнай прамысловасці — Беларускі дзяржаўны канцэрн па вытворчасці і рэалізацыі тавараў лёгкай прамысловасці;
- лясной і дрэваапрацоўчай прамысловасці — Беларускі вытворча-гандлёвы канцэрн лясной, дрэваапрацоўчай і цэлюлозна-папяровай прамысловасці;
- сувязі — Міністэрства сувязі і інфарматыкі;
- транспарту — Міністэрства транспарту і камунікацый;
- будаўнічай індустрыі — Міністэрства архітэктуры і будаўніцтва;
- гандлю — Міністэрства гандлю;
- мясцовай прамысловасці — Беларускі дзяржаўны канцэрн па вытворчасці і рэалізацыі тавараў народнага спажывання.

Прадпрыемствы, аб'яднанні і арганізацыі, якія не ўваходзяць у сферу кіравання гэтых міністэрстваў і іншых цэнтральных органаў кіравання, канцэрнаў, а таксама суб'екты гаспадарання недзяржаўных форм уласнасці могуць падаваць названым міністэрствам, іншым цэнтральным органам кіравання, канцэрнам прапановы, звязаныя з адпаведным профілем вытворчасці, для ўключэння ў пагадненні аб вытворчай кааперацыі.

4. У пагадненнях аб вытворчай кааперацыі вызначаюцца пералікі прадпрыемстваў, аб'яднанняў і арганізацый, якія захоўваюць спецыялізацыю і кааперацыю па выпуску тавараў і аказанні паслуг, наменклатура і аб'ёмы тавараў, пастаўляемых па кааперацыі, віды прадастаўляемых паслуг. Гэтыя пагадненні падлягаюць папярэдняму ўзгадненню з Міністэрствам фінансаў, Міністэрствам эканомікі, Міністэрствам знешніх эканамічных сувязей, Галоўнай дзяржаўнай падатковай інспекцыяй пры Кабінеце Міністраў Рэспублікі Беларусь, іншымі зацікаўленымі цэнтральнымі органамі кіравання. Прыкладны тэкст такога пагаднення і форма пераліку прыведзены ў дадатках да пратакола.

Пасля заключэння і рэгістрацыі пагадненняў аб вытворчай кааперацыі іх копіі накіроўваюцца да ведама і для аналізу ў Міністэрства эканомікі,

Міністэрства знешніх эканамічных сувязей, Міністэрства фінансаў, Галоўную дзяржаўную падатковую інспекцыю пры Кабінеце Міністраў Рэспублікі Беларусь і Дзяржаўны мытны камітэт, а таксама зацікаўленым суб'ектам гаспадарання.

5. Рэалізацыя пагадненняў аб вытворчай кааперацыі ажыццяўляецца шляхам заключэння на іх аснове дагавораў (кантрактаў) паміж суб'ектамі гаспадарання розных форм уласнасці Рэспублікі Беларусь, якія з'яўляюцца вытворцамі тавараў па вытворчай кааперацыі і прадастаўляемых паслуг, і аналагічнымі суб'ектамі гаспадарання дзяржаў — удзельніц пагаднення.

Заключаныя дагаворы (кантракты) падлягаюць абавязковай рэгістрацыі ў адпаведных міністэрствах і іншых цэнтральных органах кіравання, канцэрнах, названых у пункце 3 дадзенага палажэння.

6. Пастаўка кватуемых відаў прадукцыі па вытворчай кааперацыі ў рамках пагадненняў аб вытворчай кааперацыі ажыццяўляецца ў межах экспартных квот прадпрыемстваў, што вызначаюцца ў адпаведнасці з парадкам, які ўстанаўліваецца Кабінетам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

7. Кабінет Міністраў Рэспублікі Беларусь вызначае пералік важнейшых відаў прадукцыі па вытворчай кааперацыі, пастаўка якіх павінна прадугледжвацца ў штогод заключаемых міжурадавых пагадненнях аб гандлёва-эканамічным супрацоўніцтве Рэспублікі Беларусь з дзяржавамі — удзельніцамі Садружнасці Незалежных Дзяржаў.

8. Мытнае афармленне тавараў па вытворчай кааперацыі праводзіцца мытнымі органамі Рэспублікі Беларусь у мытным рэжыме свабоднага перамяшчэння пры ўмове прад'яўлення суб'ектамі гаспадарання дагавораў (кантрактаў), зарэгістраваных міністэрствамі і іншымі цэнтральнымі органамі кіравання, канцэрнамі, у адпаведнасці з пунктам 5 дадзенага палажэння, а таксама пры наяўнасці звестак аб такіх суб'ектах у пераліках, якія вызначаюцца ў адпаведнасці з пунктам 4 гэтага палажэння.

Пералікі і дагаворы (кантракты) прадстаўляюцца суб'ектамі гаспадарання, што з'яўляюцца вытворцамі тавараў па вытворчай кааперацыі і прадастаўляемых паслуг, названымі ў гэтых пераліках, у мытню, у зоне дзейнасці якой яны знаходзяцца.

Парадак дэкларавання тавараў па вытворчай кааперацыі і парадак устанаўлення мытнага рэжыму свабоднага перамяшчэння вызначаюцца Дзяржаўным мытным камітэтам.

Зборы за мытнае афармленне ўсіх тавараў спаганяюцца ва ўстаноўленым парадку.

9. Мытныя органы ажыццяўляюць улік перамяшчаемых тавараў па вытворчай кааперацыі па форме, што вызначаецца Дзяржаўным мытным камітэтам.

10. Тавары па вытворчай кааперацыі не падлягаюць рээкспарту ў трэція краіны без пісьмовай згоды ўпаўнаважанага органа дзяржавы-пастаўшчыка.

11. Пры наяўнасці падстаў лічыць, што тавар, які заяўляецца для экспарту, з'яўляецца таварам па вытворчай кааперацыі, раней увезеным з іншай дзяржавы — удзельніцы пагаднення, праводзіцца праверка паходжання такога тавару ў адпаведнасці з парадкам, устаноўленым Дзяржаўным мытным камітэтам, і ў выпадку неабходнасці прымяняецца норма пункта 10 дадзенага палажэння.

12. Суб'екты гаспадарання пры парушэнні дадзенага палажэння нясуць адказнасць у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

13. Дадзенае палажэнне прымяняецца ў дачыненні да тых дзяржаў — удзельніц пагаднення, якія прынялі уніфікаваныя нарматыўныя дакументы па пытаннях парадку і мытнага афармлення тавараў, што пастаўляюцца па кааперацыі, і ўвялі іх у дзеянне.

Збор указаў Прэзідэнта і пастаноў Кабінета Міністраў РБ. 1995. № 13. Арт. 306.

№ 122

ДАГАВОР АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ Ў АХОВЕ ГРАНІЦ ДЗЯРЖАЎ— УДЗЕЛЬНІЦ САДРУЖНАСЦІ НЕЗАЛЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ З ДЗЯРЖАВАМІ, ЯКІЯ НЕ ЎВАХОДЗЯЦЬ У САДРУЖНАСЦЬ*

г. Мінск *26 мая 1995 г.*

Государства — участники Содружества Независимых Государств, подписавшие настоящий договор, далее — Стороны,

руководствуясь общепризнанными принципами и нормами международного права, желанием развивать дружественные, добрососедские отношения и способствовать взаимному обеспечению безопасности на границах государств — участников Содружества,

признавая необходимость сотрудничества в охране границ государств — участников Содружества Независимых Государств с государствами, не входящими в Содружество,

подтверждая свою приверженность положениям Устава ООН, принципам ОБСЕ, положениям Хельсинкского Заключительного Акта, Устава Содружества Независимых Государств, других документов по пограничным вопросам, принятых Сторонами и имеющих для них юридическую силу,

договорились о нижеследующем:

Статья 1

Для целей настоящего договора нижеперечисленные термины имеют следующее значение:

---

* Ратыфікаваны Вярхоўным Саветам РБ 7 чэрвеня 1996 г.[35]

«Границы» — участки государственных границ государств — участников Содружества Независимых Государств с государствами, не входящими в Содружество;

«Совет командующих» — Совет командующих Пограничными войсками;

«Пограничные войска» — Пограничные войска Сторон.

Статья 2

Целями сотрудничества Сторон в охране границ являются:

обеспечение охраны границ с учетом интересов Сторон;

обеспечение эффективной борьбы с международным и внутренним терроризмом, любым проявлением сепаратизма и национализма, наркобизнесом, нелегальной миграцией, незаконным перемещением оружия, боеприпасов, радиоактивных, отравляющих и психотропных веществ, а также других предметов и грузов, запрещенных к ввозу и вывозу национальным законодательством Сторон и международными соглашениями;

развитие договорно-правовой базы для сотрудничества и сближения законодательства Сторон по пограничным вопросам.

Статья 3

Стороны будут устанавливать и развивать между собой равноправные партнерские отношения, направленные на эффективное решение задач по укреплению мира на границах.

Стороны несут взаимную ответственность за обеспечение охраны своего участка границы с учетом интересов безопасности Сторон.

Стороны признают приоритетность решений (принятых на основе консенсуса) высших органов Содружества по вопросам обеспечения безопасности границ.

Статья 4

Стороны осуществляют охрану границ в соответствии с национальным законодательством согласованными или совместными усилиями с учетом обеспечения интересов Сторон на условиях, которые будут определяться соответствующими двусторонними или многосторонними соглашениями и договоренностями.

Стороны в случае возникновения угрозы безопасности границ будут безотлагательно проводить взаимные консультации для принятия соответствующих мер по устранению возникшей угрозы.

Статья 5

Стороны вправе принимать меры для обеспечения охраны своих границ с помощью необходимого для этого контингента другого государства — участника Содружества Независимых Государств на основе международных соглашений.

Статья 6

Стороны с учетом национального законодательства для координации совместных усилий в охране границ и реализации пограничной политики

могут создавать региональные объединенные командования (оперативные группы, объединенные штабы или координационные советы).

Статья 7

Стороны сотрудничают в проведении научных разработок, в том числе в создании совместных программ, проектировании, изготовлении и внедрении новых технических средств охраны границ.

Статья 8

Стороны сотрудничают в деле повышения уровня технической оснащенности Пограничных войск.

Порядок и условия льготных поставок Пограничным войскам специальной техники Пограничных войск и материальных средств определяются отдельным соглашением.

Статья 9

Стороны в интересах охраны границ при необходимости заключат двусторонние или многосторонние соглашения, регламентирующие использование Пограничными войсками участков территории, воздушного, наземного и водного пространства, аэропортов, аэродромов, портов, причалов, подъездных железнодорожных путей и автомобильных дорог, а также получение необходимой информации по метеорологическому обеспечению полетов пограничной авиации и навигационно-гидрографическому обеспечению кораблей Пограничных войск.

Статья 10

Стороны в целях своевременного принятия решений по охране границ обеспечат непрерывное функционирование процесса сбора, обработки информации и прогнозирование обстановки на границах, постоянный взаимный обмен информацией, а также подготовку предложений по мерам упреждающего характера, принятым в международной практике.

Стороны будут поддерживать в рабочем состоянии существующие каналы специальной связи Пограничных войск, других компетентных служб и одновременно примут совместные меры по созданию новых каналов (систем) связи и информации в рамках программ, разработанных государствами — участниками Содружества.

Статья 11

Стороны не будут передавать кому бы то ни было полученные друг от друга материалы и информацию служебного или секретного характера без письменного согласия Стороны, от которой эти материалы и информация получены.

Статья 12

Стороны будут сотрудничать в вопросах проведения оперативно-розыскной деятельности в интересах обеспечения охраны границ уполномочен-

ных на то органов Пограничных войск в соответствии с законодательством каждой из Сторон.

Статья 13

Стороны будут согласовывать (координировать) свою пограничную политику во взаимоотношениях с сопредельными странами, не являющимися государствами — участниками Содружества.

Настоящий договор не затрагивает прав и обязательств Сторон по другим действующим двусторонним и многосторонним договорам и соглашениям и не направлен против третьих стран.

Статья 14

Стороны примут меры по гармонизации своих законодательных, иных нормативных актов, регулирующих вопросы охраны границ и их режима.

Стороны в целях создания наиболее благоприятных и равноправных условий для обеспечения деятельности Пограничных войск будут обмениваться информацией о принятии новых национальных законодательных актов, затрагивающих вопросы охраны границ и их режима.

Статья 15

Стороны на договорной основе окажут друг другу содействие в подготовке офицерских кадров и младших специалистов для Пограничных войск.

Дипломы и свидетельства, а также иные документы, удостоверяющие получение соответствующего образования или специальности, в том числе выданные до вступления в силу настоящего договора, признаются на территориях Сторон.

Статья 16

Стороны при необходимости заключат отдельные соглашения по вопросам установления военнослужащим, членам их семей и другим гражданам, участвующим в охране границ вне пределов своих государств, компенсаций и льгот с учетом региональных особенностей прохождения службы, государственного и межгосударственного страхования, материального, финансового и других видов обеспечения.

Статья 17

Стороны обеспечат на договорных условиях прием в свои лечебно-профилактические учреждения на обследование, лечение (госпитализацию) военнослужащих и пенсионеров Пограничных войск и членов их семей, а также выделение путевок в ведомственные санатории и дома отдыха за счет направляющей Стороны.

Статья 18

Споры, возникающие при толковании и применении настоящего договора, разрешаются путем консультаций и переговоров между Сторонами.

Дополнения и изменения к настоящему договору могут вноситься по инициативе одной или нескольких подписавших его Сторон и принимаются на основе консенсуса.

Стороны возлагают на Совет командующих координацию мер по выполнению настоящего договора. В этих целях Совет командующих после согласования с заинтересованными Сторонами может создавать временные рабочие органы из представителей министерств иностранных дел, Пограничных войск, других заинтересованных министерств и ведомств Сторон. Порядок реализации этих мер определяется отдельным соглашением с принимающей Стороной.

Статья 19

Настоящий договор вступает в силу со дня передачи депозитарию третьего уведомления о выполнении внутригосударственных процедур, необходимых для его вступления в силу. Для Стороны, которая уведомит депозитария о выполнении таких процедур после вступления договора в силу, он вступает в силу со дня передачи депозитарию такого уведомления.

Статья 20

Договор заключается сроком на пять лет и будет автоматически продлеваться каждый раз на последующий пятилетний период. Каждая из Сторон может выйти из настоящего договора путем письменного уведомления депозитария об этом не менее чем за шесть месяцев до истечения соответствующего периода.

К настоящему договору после вступления его в силу могут присоединиться другие государства — участники Содружества Независимых Государств.

Статья 21

Настоящий договор подлежит регистрации в Секретариате ООН в соответствии со статьей 102 Устава ООН.

Совершено в г. Минске 26 мая 1995 г. в одном подлинном экземпляре на русском языке. Подлинный экземпляр хранится в Исполнительном Секретариате Содружества Независимых Государств, который направит каждому государству, подписавшему настоящий договор, его заверенную копию.

За Республику Беларусь
А. Лукашенко

Ведомости ВС РБ. 1996. № 28. Ст. 519.

№ 123

КАНВЕНЦЫЯ АБ МІЖПАРЛАМЕНЦКАЙ АСАМБЛЕІ ДЗЯРЖАЎ — УДЗЕЛЬНІЦ САДРУЖНАСЦІ НЕЗАЛЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ

г. Мінск *26 мая 1995 г.**

Дзяржавы — удзельніцы гэтай канвенцыі,

імкнучыся да далейшага развіцця супрацоўніцтва адна з адной у палітычнай, эканамічнай, прававой і іншых галінах,

прымаючы пад увагу зафіксаваныя ў Мемарандуме Савета кіраўнікоў дзяржаў Садружнасці Незалежных Дзяржаў ад 21 кастрычніка 1994 г. палажэнні адносна важнасці прадаўжэння актыўнай лініі на пераўтварэнне Садружнасці Незалежных Дзяржаў у дзеяздольнае аб'яднанне дзяржаў і неабходнасці паслядоўнага фарміравання эфектыўнай інтэграцыйнай структуры Садружнасці,

мяркуючы, што важным укладам у справу развіцця і павышэння эфектыўнасці іх супрацоўніцтва адна з адной з'яўляецца сумесная дзейнасць, накіраваная на збліжэнне іх нацыянальнага заканадаўства і стварэнне належных механізмаў для яе паспяховага ажыццяўлення,

улічваючы палажэнні, якія змяшчаюцца ў Статуце Садружнасці Незалежных Дзяржаў,

улічваючы палажэнні Пагаднення аб Міжпарламенцкай Асамблеі дзяржаў — удзельніц Садружнасці Незалежных Дзяржаў, заключанага Вярхоўнымі Саветамі (Парламентамі) дзяржаў — удзельніц Садружнасці Незалежных Дзяржаў 27 сакавіка 1992 г., Рэгламенту Міжпарламенцкай Асамблеі, а таксама іншых актаў унутранага характару Міжпарламенцкай Асамблеі, якія дзейнічаюць да моманту прыняцця гэтай канвенцыі,

ацэньваючы як вельмі карысны для далейшага развіцця міжпарламенцкага супрацоўніцтва ў рамках Садружнасці Незалежных Дзяржаў вопыт, назапашаны Міжпарламенцкай Асамблеяй, якая да гэтай пары ажыццяўляла сваю дзейнасць у якасці органа міжпарламенцкага супрацоўніцтва,

лічачы неабходным у мэтах удасканалення механізма міжпарламенцкага супрацоўніцтва ў рамках Садружнасці Незалежных Дзяржаў надаць Міжпарламенцкай Асамблеі належны прававы статус,

пагадзіліся аб ніжэйпададзеным:

Артыкул 1

Міжпарламенцкая Асамблея з'яўляецца міждзяржаўным органам Садружнасці Незалежных Дзяржаў.

Артыкул 2

Для мэт гэтай канвенцыі ніжэйпрыводзімыя тэрміны маюць наступнае значэнне:

---

* Дата ратыфікацыі пастановай Вярхоўнага Савета РБ.

а) «Дзяржава-ўдзельніца» — дзяржава, якая выканала працэдуры, прадугледжаныя пунктамі 1 і 2 артыкула 22 гэтай канвенцыі;

б) «Парламент дзяржавы — удзельніцы гэтай канвенцыі» — вышэйшы заканадаўчы орган гэтай дзяржавы ў адпаведнасці з яе канстытуцыйнымі актамі;

в) «Міжпарламенцкая Асамблея» — Міжпарламенцкая Асамблея дзяржаў — удзельніц Садружнасці Незалежных Дзяржаў, заснаваная Парламентамі дзяржаў — удзельніц Садружнасці Незалежных Дзяржаў, што падпісалі ў г. Алма-Аце 27 сакавіка 1992 г. адпаведнае пагадненне, якая складаецца з парламенцкіх дэлегацый дзяржаў-удзельніц, Савета Асамблеі, пастаянных і часовых камісій, іншых дапаможных органаў, а таксама Сакратарыята Савета Міжпарламенцкай Асамблеі;

г) «службовыя асобы Міжпарламенцкай Асамблеі» — Генеральны сакратар Савета Асамблеі, іншыя члены персаналу Міжпарламенцкай Асамблеі, якія працуюць у ёй на пастаяннай аснове і ўключаны Генеральным сакратаром у пералік службовых асоб Міжпарламенцкай Асамблеі, што падлягае зацвярджэнню Саветам Асамблеі, за выключэннем асоб, якія наняты на работу ў дзяржаве, на тэрыторыі якой размяшчаюцца штаб-кватэра Міжпарламенцкай Асамблеі, яе орган або органы, і атрымліваюць пагадзінную аплату;

д) «эксперты ў камандзіроўках па справах Міжпарламенцкай Асамблеі» — асобы, іншыя, чым службовыя асобы, якія выконваюць даручэнні Міжпарламенцкай Асамблеі, аказваюць ёй экспертныя паслугі і наймаюцца на работу ў адпаведнасці з яе ўнутранымі правіламі;

е) «памяшканні Міжпарламенцкай Асамблеі» — будынкі або часткі будынкаў, уключаючы зямельны ўчастак, на якім яны размешчаны, што належаць Міжпарламенцкай Асамблеі і выкарыстоўваюцца ёю для сваіх афіцыйных мэт;

ж) «маёмасць і актывы Міжпарламенцкай Асамблеі» — уся маёмасць, якая належыць Міжпарламенцкай Асамблеі, а таксама актывы, якія належаць ёй, незалежна ад таго, дзе і ў чыім распараджэнні гэта маёмасць і гэтыя актывы знаходзяцца;

з) «Рэгламент» — Рэгламент Міжпарламенцкай Асамблеі.

Артыкул 3

1. Міжпарламенцкая Асамблея складаецца з парламенцкіх дэлегацый дзяржаў-удзельніц.

2. Парламенцкая дэлегацыя складаецца з прадстаўнікоў дзяржавы-ўдзельніцы, якія выбіраюцца або назначаюцца Парламентам дзяржавы — удзельніцы гэтай канвенцыі з ліку сваіх членаў у адпаведнасці з яе ўнутранымі рэгламентамі і працэдурамі. Парламенцкая дэлегацыя ўзначальваецца кіраўніком парламенцкай дэлегацыі.

3. Аб'ём, тэрмін дзеяння і парадак спынення паўнамоцтваў парламенцкай дэлегацыі дзяржавы-ўдзельніцы вызначаюцца гэтай дзяржавай-удзельніцай у адпаведнасці з яе ўнутранымі правіламі і працэдурамі.

4. Са згоды або па запрашэнні Савета Асамблеі на адкрытых пасяджэннях Міжпарламенцкай Асамблеі і яе органаў могуць прысутнічаць у якасці назіральнікаў:

а) прадстаўнікі органаў Садружнасці Незалежных Дзяржаў;

б) прадстаўнікі Парламентаў дзяржаў, якія не з'яўляюцца ўдзельніцамі гэтай канвенцыі;

в) прадстаўнікі міжнародных арганізацый;

г) прадстаўнікі грамадскіх арганізацый як дзяржаў-удзельніц, так і дзяржаў, указаных у падпункце «б» пункта 4 гэтага артыкула.

Артыкул 4

Міжпарламенцкая Асамблея:

а) абмяркоўвае пытанні супрацоўніцтва дзяржаў-удзельніц у розных галінах і накіроўвае свае рэкамендацыі па гэтых пытаннях Савету кіраўнікоў дзяржаў і/або Савету кіраўнікоў урадаў, іншым органам Садружнасці Незалежных Дзяржаў, Парламентам у залежнасці ад сутнасці пытання, што разглядаецца;

б) разглядае пытанні, перададзеныя ёй Саветам кіраўнікоў дзяржаў і/або Саветам кіраўнікоў урадаў, і накіроўвае рэкамендацыі па іх адпаведна Савету кіраўнікоў дзяржаў і/або Савету кіраўнікоў урадаў, а таксама іншым органам Садружнасці Незалежных Дзяржаў;

в) прымае рэкамендацыі па збліжэнні заканадаўства дзяржаў-удзельніц;

г) прымае тыпавыя (мадэльныя) заканадаўчыя акты і з адпаведнымі рэкамендацыямі накіроўвае іх Парламентам дзяржаў — удзельніц гэтай канвенцыі;

д) прымае рэкамендацыі па сінхранізацыі працэдур ратыфікацыі (зацвярджэння) Парламентамі дзяржаў — удзельніц Садружнасці Незалежных Дзяржаў дагавораў (пагадненняў), заключаных у рамках Садружнасці, а ў выпадку адпаведнага рашэння, прынятага Саветам кіраўнікоў дзяржаў або Саветам кіраўнікоў урадаў Садружнасці Незалежных Дзяржаў, — і іншых міжнародных дагавораў, удзел у якіх дзяржаў — удзельніц Садружнасці з'яўляецца вельмі пажаданым для дасягнення іх агульных мэт, замацаваных у Статуце Садружнасці Незалежных Дзяржаў;

е) прымае рэкамендацыі па прывядзенні заканадаўства дзяржаў-удзельніц у адпаведнасць з палажэннямі міжнародных дагавораў, заключаных гэтымі дзяржавамі ў рамках Садружнасці Незалежных Дзяржаў;

ж) садзейнічае ажыццяўленню абмену паміж дзяржавамі—удзельніцамі інфармацыяй прававога характару;

з) абмяркоўвае іншыя пытанні міжпарламенцкага супрацоўніцтва.

Артыкул 5

1. Міжпарламенцкая Асамблея збіраецца на чарговыя і нечарговыя пленарныя пасяджэнні. Чарговыя пленарныя пасяджэнні Міжпарламенцкай

Асамблеі праводзяцца не радзей чым два разы ў год. Месца, час, а таксама папярэдні парадак дня чарговага пленарнага пасяджэння Міжпарламенцкай Асамблеі ўстанаўліваюцца на папярэднім пленарным пасяджэнні Міжпарламенцкай Асамблеі або на пасяджэнні яе Савета.

2. У выпадку, калі правядзенне чарговага пленарнага пасяджэння ў месцы і ў час, устаноўленыя ў адпаведнасці з пунктам 1 гэтага артыкула, па тых або іншых прычынах немагчымае або вельмі складанае, Старшыня Савета Асамблеі са згоды ўсіх яго членаў вызначае месца і час яго правядзення.

3. Нечарговыя пленарныя пасяджэнні Міжпарламенцкай Асамблеі могуць быць скліканы Саветам Асамблеі.

4. Старшыня Савета Асамблеі або па яго даручэнні Генеральны сакратар накіроўвае Парламентам дзяржаў — удзельніц гэтай канвенцыі і наглядальнікам, запрошаным прысутнічаць на пленарным пасяджэнні Міжпарламенцкай Асамблеі, паведамленні аб месцы і часе яго правядзення.

5. Пасяджэнні Міжпарламенцкай Асамблеі, Савета Асамблеі і іншых яе органаў з'яўляюцца, як правіла, адкрытымі.

Артыкул 6

1. Парламенцкая дэлегацыя кожнай дзяржавы-ўдзельніцы мае адзін голас, калі Міжпарламенцкай Асамблеяй не прынята іншае рашэнне.

2. Рашэнні Міжпарламенцкай Асамблеі па пытаннях, што абмяркоўваюцца, прымаюцца парламенцкімі дэлегацыямі, якія прысутнічаюць на пасяджэнні і прымаюць удзел у галасаванні, у адпаведнасці з Рэгламентам. Рашэнні Міжпарламенцкай Асамблеі могуць прымацца толькі на яе пленарных пасяджэннях.

Артыкул 7

1. Функцыі старшынствуючага на пленарным пасяджэнні Міжпарламенцкай Асамблеі, калі Асамблеяй не будзе прынята рашэнне аб іншым, ажыццяўляюць па чарзе кіраўнікі парламенцкіх дэлегацый. Чарговасць вызначаецца Саветам Асамблеі.

2. Старшынствуючы адкрывае і закрывае пленарныя пасяджэнні, кіруе спрэчкамі на пленарным пасяджэнні, ставіць пытанні на галасаванне, сочыць за выкананнем членамі парламенцкіх дэлегацый і наглядальнікамі Рэгламенту і іншых унутраных правіл Міжпарламенцкай Асамблеі, узгадняе з кіраўнікамі парламенцкіх дэлегацый месца, час і папярэдні парадак дня наступнага пленарнага пасяджэння Міжпарламенцкай Асамблеі, выконвае іншыя функцыі, замацаваныя ў Рэгламенце.

Артыкул 8

Унутраная дзейнасць Міжпарламенцкай Асамблеі ажыццяўляецца ў адпаведнасці з гэтай канвенцыяй і Рэгламентам.

Артыкул 9

1. Арганізацыю дзейнасці Міжпарламенцкай Асамблеі ажыццяўляе Савет Асамблеі, які складаецца з кіраўнікоў парламенцкіх дэлегацый дзяржаў-удзельніц. Функцыі Савета Асамблеі вызначаюцца гэтай канвенцыяй, а таксама Рэгламентам і іншымі актамі ўнутранага характару, якія прымаюцца Міжпарламенцкай Асамблеяй. У мэтах устанаўлення сваіх унутраных працэдур Савет Асамблеі можа прымаць уласны рэгламент.

2. Савет Асамблеі выбірае Старшыню Савета. Старшыня Савета Асамблеі выбіраецца тайным галасаваннем з ліку членаў Савета тэрмінам на адзін год. Асоба, выбраная Старшынёй Савета Асамблеі, можа перавыбірацца, з той, аднак, умовай, што яна не можа займаць гэту пасаду больш чым тры тэрміны запар.

Выбраным лічыцца кандыдат, у падтрымку якога прагаласавала большасць прысутных і прыняўшых удзел у галасаванні членаў Савета.

Артыкул 10

Міжпарламенцкая Асамблея, дзейнічаючы ў адпаведнасці з гэтай канвенцыяй, мае права засноўваць пастаянныя і часовыя камісіі, якія складаюцца з прадстаўнікоў парламенцкіх дэлегацый, іншыя дапаможныя органы, якія акажуцца неабходнымі для паспяховага выканання ўскладзеных на яе функцый.

Артыкул 11

1. Пастаянна дзеючым адміністрацыйным органам Савета Асамблеі з'яўляецца Сакратарыят. Сакратарыят аказвае Міжпарламенцкай Асамблеі, Савету Асамблеі, пастаянным і часовым камісіям і іншым дапаможным органам, якія могуць быць створаны ў адпаведнасці з гэтай канвенцыяй, дапамогу ў тым, што датычыцца арганізацыі работы Міжпарламенцкай Асамблеі і яе органаў. Сакратарыят, у прыватнасці:

а) падрыхтоўвае, перакладае, друкуе і рассылае афіцыйныя дакументы і матэрыялы Міжпарламенцкай Асамблеі;

б) друкуе і распаўсюджвае афіцыйныя выданні Міжпарламенцкай Асамблеі;

в) належным чынам захоўвае дакументы ў архівах Міжпарламенцкай Асамблеі і нясе адказнасць за іх захаванасць;

г) атрымлівае і абагульняе інфармацыю аб мерах, прынятых Парламентамі дзяржаў — удзельніц гэтай канвенцыі ў мэтах ажыццяўлення прынятых Міжпарламенцкай Асамблеяй рашэнняў;

д) выконвае ўсякую іншую работу, якая патрабуецца Міжпарламенцкай Асамблеі для ажыццяўлення функцый, што ўскладаюцца на яе.

2. Сакратарыят складаецца з Генеральнага сакратара, яго намеснікаў — паўнамоцных прадстаўнікоў Парламентаў дзяржаў — удзельніц гэтай канвенцыі і такога персаналу, які можа спатрэбіцца для эфектыўнага ажыццяўлення ім сваіх функцый.

3. Генеральны сакратар ажыццяўляе кіраўніцтва дзейнасцю Сакратарыята. Генеральны сакратар назначаецца Саветам Асамблеі па прадстаўленні Старшыні Савета Асамблеі тэрмінам на тры гады. Пры ажыццяўленні сваіх функцый Генеральны сакратар падсправаздачны Савету Асамблеі і яго Старшыні.

Артыкул 12

Міжпарламенцкая Асамблея мае права заключаць міжнародныя дагаворы ў межах кампетэнцыі, устаноўленай гэтай канвенцыяй.

Артыкул 13

1. Міжпарламенцкая Асамблея карыстаецца на тэрыторыі дзяржаўудзельніц правамі юрыдычнай асобы і мае, у прыватнасці, права:

а) заключаць дагаворы;

б) набываць рухомую і нерухомую маёмасць і распараджацца ёю;

в) узбуджаць справы ў судзе і ўдзельнічаць у судовых разборах.

2. Прадугледжаныя гэтым артыкулам правы ажыццяўляюцца Сакратарыятам ад імя Міжпарламенцкай Асамблеі.

Артыкул 14

1. З выключэннямі, устаноўленымі пунктам 2 гэтага артыкула, Міжпарламенцкая Асамблея карыстаецца на тэрыторыі дзяржаў-удзельніц такімі ж прывілеямі і імунітэтамі, якія прадастаўляюцца Арганізацыі Аб'яднаных Нацый у адпаведнасці з канвенцыяй аб прывілеях і імунітэтах Аб'яднаных Нацый 1946 г.

2. Міжпарламенцкая Асамблея, яе маёмасць і актывы карыстаюцца імунітэтам ад любой формы судовага ўмяшання, за выключэннем выпадкаў, калі:

а) да Міжпарламенцкай Асамблеі, яе органа або члена яе персаналу прад'яўлены грамадзянскі іск аб пакрыцці ўрону ў сувязі са здарэннем, выкліканым транспартным сродкам, які належыць Міжпарламенцкай Асамблеі, яе органу або члену яе персаналу ці эксплуатуецца ад імя Міжпарламенцкай Асамблеі, калі гэты ўрон не пакрываецца за кошт страхоўкі;

б) да Міжпарламенцкай Асамблеі, яе органа або члена яе персаналу прад'яўлены грамадзянскі іск у сувязі са смерцю або калецтвам, выкліканым дзеяннем або бяздзейнасцю з боку Міжпарламенцкай Асамблеі, яе органа або персаналу;

в) Міжпарламенцкая Асамблея або яе органы ажыццяўляюць камерцыйную дзейнасць у мэтах атрымання прыбытку.

Артыкул 15

1. З выключэннямі, устаноўленымі пунктамі 2 і 3 гэтага артыкула, члены парламенцкіх дэлегацый дзяржаў-удзельніц, службовыя асобы Міжпарламенцкай Асамблеі, эксперты ў камандзіроўках па справах

Міжпарламенцкай Асамблеі ў адносінах да прывілей, імунітэтаў і льгот карыстаюцца на тэрыторыі дзяржаў-удзельніц рэжымам, не менш спрыяльным, чым той рэжым, які прадастаўляецца адпаведна прадстаўнікам членаў Арганізацыі Аб'яднаных Нацый, службовым асобам Арганізацыі Аб'яднаных Нацый і экспертам у камандзіроўках па справах Аб'яднаных Нацый на падставе Канвенцыі аб прывілеях і імунітэтах Аб'яднаных Нацый 1946 г.

2. Палажэнне пункта 1 гэтага артыкула не прымяняецца да ўзаемаадносін паміж членам парламенцкай дэлегацыі і дзяржавай, грамадзянінам якой ён з'яўляецца.

3. Палажэнні пунктаў «b», «d», «e», «f», «g» раздзела 18 артыкула V Канвенцыі аб прывілеях і імунітэтах Аб'яднаных Нацый 1946 г. не прымяняюцца да службовых асоб Міжпарламенцкай Асамблеі, якія з'яўляюцца грамадзянамі дзяржавы, на тэрыторыі якой размяшчаюцца штаб-кватэра Міжпарламенцкай Асамблеі, яе орган або органы, у якіх гэтыя асобы працуюць.

4. Прывілеі і імунітэты прадастаўляюцца членам парламенцкіх дэлегацый дзяржаў-удзельніц, службовым асобам Міжпарламенцкай Асамблеі і экспертам у камандзіроўках па справах Міжпарламенцкай Асамблеі не для іх асабістай выгады, а для таго, каб забяспечыць незалежнае выкананне імі сваіх функцый, звязаных з работай у Міжпарламенцкай Асамблеі. Парламент дзяржавы — удзельніцы гэтай канвенцыі, дзейнічаючы згодна са сваім унутраным рэгламентам і працэдурамі, не толькі мае права, але і абавязаны адмовіцца ад імунітэту свайго прадстаўніка ў кожным выпадку, калі, на яго думку, імунітэт перашкаджае выкананню правасуддзя, прычым гэта адмова можа быць праведзена без урону для мэты, з якой імунітэт быў прадастаўлены. Генеральны сакратар мае права і абавязаны адмовіцца ад імунітэту, прадастаўленага любой службовай асобе Міжпарламенцкай Асамблеі, а таксама эксперту ў камандзіроўцы па справах Міжпарламенцкай Асамблеі, у тых выпадках, калі, на яго думку, імунітэт перашкаджае выкананню правасуддзя і ад яго можна адмовіцца без урону для інтарэсаў Міжпарламенцкай Асамблеі. У адносінах да Генеральнага сакратара права адмовы ад імунітэту належыць Савету Асамблеі.

5. Міжпарламенцкая Асамблея пастаянна супрацоўнічае з адпаведнымі ўладамі дзяржаў-удзельніц у мэтах аблягчэння належнага выканання правасуддзя, забеспячэння выканання рэкамендацый праваахоўных органаў і папярэджання якіх-небудзь злоўжыванняў у сувязі з прывілеямі, імунітэтамі і льготамі, якія прадастаўляюцца ў адпаведнасці з гэтай канвенцыяй.

Артыкул 16

Да Міжпарламенцкай Асамблеі, Генеральнага сакратара і яго намеснікаў, а таксама іншых службовых асоб Міжпарламенцкай Асамблеі і экспертаў у камандзіроўках па справах Міжпарламенцкай Асамблеі mutatis

matandis прымяняюцца палажэнні артыкула VII Канвенцыі аб прывілеях і імунітэтах Аб'яднаных Нацый 1946 г.

Артыкул 17

Усе рознагалоссі, якія ўзнікаюць у сувязі з тлумачэннем і прымяненнем гэтай канвенцыі, за выключэннем выпадкаў, калі бакі пагаджаюцца вырашыць іх іншым шляхам, будуць перадавацца на разгляд арбітражу, які засноўваецца ў мэтах вырашэння дадзенай канкрэтнай спрэчкі і складаецца з двух арбітраў, кожны з якіх назначаецца адным з бакоў, што спрачаюцца, і трэцяга арбітра, які назначаецца першымі двума арбітрамі.

Артыкул 18

Месцам знаходжання Міжпарламенцкай Асамблеі з'яўляецца г. Санкт-Пецярбург.

Артыкул 19

Фінансаванне дзейнасці Міжпарламенцкай Асамблеі ажыццяўляецца на аснове долевага ўдзелу дзяржаў-удзельніц.

Артыкул 20

Калі палажэннямі гэтай канвенцыі прадугледжваецца іншае, чым палажэннямі іншых актаў, якія рэгулююць дзейнасць і статус Міжпарламенцкай Асамблеі, прымяняюцца палажэнні гэтай канвенцыі.

Артыкул 21

У гэту канвенцыю па пагадненні паміж усімі яе ўдзельнікамі могуць быць унесены папраўкі.

Артыкул 22

1. Гэта канвенцыя адкрыта для падпісання ўсімі дзяржавамі — удзельніцамі Садружнасці Незалежных Дзяржаў.

2. Гэта канвенцыя падлягае ратыфікацыі. Ратыфікацыйныя граматы здаюцца на захоўванне Выканаўчаму Сакратарыяту Садружнасці Незалежных Дзяржаў, які будзе выконваць функцыі дэпазітарыя гэтай канвенцыі.

3. Гэта канвенцыя ўступае ў сілу з дня здачы на захоўванне трэцяй ратыфікацыйнай граматы.

4. Гэта канвенцыя заключаецца на нявызначаны тэрмін. Кожная дзяржава-ўдзельніца можа выйсці з яе, накіраваўшы адпаведнае паведамленне дэпазітарыю. У гэтым выпадку гэта канвенцыя спыніць для гэтай дзяржавы-ўдзельніцы сваё дзеянне па сканчэнні шасці месяцаў з дня атрымання дэпазітарыем такога паведамлення.

Афармлена ў г. Мінску 26 мая 1995 г. у адным аўтэнтычным экземпляры на рускай мове. Аўтэнтычны экземпляр захоўваецца ў Выканаўчым

Сакратарыяце Садружнасці Незалежных Дзяржаў, які накіруе кожнай дзяржаве, што падпісала гэту канвенцыю, яе завераную копію.

За Рэспубліку Беларусь
А. Лукашэнка

Ведамасці ВС РБ. 1996. № 28. Арт. 515.

№ 124

ДАГАВОР ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І КІТАЙСКАЙ НАРОДНАЙ РЭСПУБЛІКАЙ АБ ВЫДАЧЫ*

г. Мінск *22 чэрвеня 1995 г.*

Республика Беларусь и Китайская Народная Республика, в дальнейшем именуемые «Договаривающиеся Стороны», на основе уважения суверенитета, равноправия и взаимной выгоды, в целях укрепления сотрудничества между двумя государствами в области борьбы с преступностью путем заключения настоящего договора о выдаче договорились о нижеследующем:

Статья 1. Обязательство выдачи

Договаривающиеся Стороны обязуются в соответствии с положениями настоящего договора по просьбе выдавать друг другу лиц, находящихся на их территории, для привлечения к уголовной ответственности или исполнения приговора.

Статья 2. Преступления, влекущие выдачу

1. Под преступлениями, влекущими выдачу, в настоящем договоре понимаются деяния, которые в соответствии с законодательством обеих Договаривающихся Сторон являются преступлениями и за совершение которых предусматривается:

1) наказание в виде лишения свободы на срок не менее одного года либо другое более тяжкое наказание — по законодательству Республики Беларусь;

2) тюремное заключение на срок не менее одного года или более тяжкое наказание — по законодательству Китайской Народной Республики.

2. Если запрашивающая Договаривающаяся Сторона с соблюдением условий пункта 1 настоящей статьи обращается с просьбой о выдаче лица для исполнения приговора, то запрашиваемая Договаривающаяся Сторо-

* Ратыфікаваны РБ 26 лістапада 1997 г.

на может разрешить выдачу только в том случае, если до истечения назначенного приговором срока наказания остается не менее шести месяцев.

3. При решении вопроса о выдаче и определении того, является ли какое-либо деяние преступлением по законодательству обеих Договаривающихся Сторон, не имеет значения его юридическая квалификация и терминологическое обозначение.

4. Если просьба о выдаче содержит несколько отдельных преступлений и по крайней мере одно из них является преступлением, влекущим выдачу, то лицо, о выдаче которого запрашивается, может быть выдано в связи с остальными преступлениями, указанными в просьбе, хотя они не отвечают изложенным в пунктах 1 и 2 настоящей статьи условиям относительно срока наказания.

Статья 3. Обстоятельства, исключающие выдачу

Выдача не должна иметь места в одном из следующих случаев:

1) лицо, в отношении которого направлена просьба о выдаче, является гражданином запрашиваемой Договаривающейся Стороны;

2) лицу, в отношении которого поступила просьба о выдаче, запрашиваемой Договаривающейся Стороной в соответствии со своим законодательством предоставлено право убежища (право пользоваться покровительством);

3) запрашиваемая Договаривающаяся Сторона имеет веские основания полагать, что просьба о выдаче лица сделана с целью привлечения его к уголовной ответственности или исполнения приговора по признаку его расовой, религиозной, этнической принадлежности, гражданства, политических убеждений, либо полагать, что в ходе указанных процессуальных действий статусу этого лица может быть причинен ущерб по любой из этих причин;

4) преступление, в связи с которым направлена просьба о выдаче, является исключительно воинским преступлением либо преступлением, предусмотренным исключительно военным законодательством запрашивающей Договаривающейся Стороны, и не является преступлением по ее обычному уголовному законодательству;

5) на момент получения просьбы о выдаче лица возбуждение против него уголовного преследования либо исполнение приговора невозможно по причине истечения срока давности привлечения к уголовной ответственности или исполнения приговора в соответствии с законодательством запрашиваемой Договаривающейся Стороны;

6) на момент получения просьбы о выдаче лица в отношении него за то же преступление компетентным органом запрашиваемой Договаривающейся Стороны уже вынесен приговор, вступивший в законную силу, либо прекращено производство по делу.

Статья 4. Обстоятельства возможного отказа в выдаче

Отказ в выдаче может иметь место в одном из следующих случаев:

1) запрашиваемая Договаривающаяся Сторона в соответствии со своим законодательством наделена юрисдикцией в отношении лица, о выдаче

которого поступила просьба, или в отношении преступления, в связи с которым направлена просьба о выдаче. В таком случае если запрашиваемая Договаривающаяся Сторона отказывает в выдаче лица, то она должна по просьбе запрашивающей Договаривающейся Стороны возбудить уголовное преследование в отношении этого лица;

2) запрашиваемая Договаривающаяся Сторона, принимая во внимание характер и тяжесть преступления, интересы запрашивающей Договаривающейся Стороны, сочтет, что в свете обстоятельств дела выдача лица не отвечает принципу гуманности ввиду возраста, состояния здоровья и других личных обстоятельств этого лица;

3) запрашиваемая Договаривающаяся Сторона осуществляет уголовное преследование за то же преступление в отношении лица, о выдаче которого запрашивается.

Статья 5. Последствия отказа в выдаче собственных граждан

Если в соответствии с пунктом 1 статьи 3 настоящего договора запрашиваемая Договаривающаяся Сторона не дает согласия на выдачу своего гражданина, то она по просьбе запрашивающей Договаривающейся Стороны при соблюдении положений статьи 2 настоящего договора передает дело на рассмотрение своим компетентным органам для того, чтобы могли быть выполнены в отношении этого гражданина процедуры уголовного преследования в соответствии с законодательством запрашиваемой Договаривающейся Стороны. В этих целях запрашивающая Договаривающаяся Сторона должна передать запрашиваемой Договаривающейся Стороне документы и доказательства, относящиеся к данному преступлению.

Запрашиваемая Договаривающаяся Сторона должна информировать запрашивающую Договаривающуюся Сторону о результатах рассмотрения просьбы.

Статья 6. Порядок сношений

Для целей настоящего договора Договаривающиеся Стороны сносятся друг с другом через назначенные ими компетентные органы. До их назначения связь осуществляется по дипломатическим каналам. Исключением являются случаи, предусмотренные отдельно в настоящем договоре.

Статья 7. Языки

При выполнении настоящего договора обе Договаривающиеся Стороны должны использовать свой государственный язык с приложением перевода на государственный язык другой Договаривающейся Стороны или на английский язык.

Статья 8. Просьба о выдаче и необходимые документы

1. Просьба о выдаче должна быть представлена в письменном виде и содержать:

1) наименование запрашивающего учреждения;

2) фамилию, имя лица, в отношении которого направлена просьба о выдаче, сведения о его гражданстве, местожительстве или местопребыва-

нии и другие сведения о его личности, а также по возможности описание внешности этого лица, его фотографию и отпечатки пальцев;

3) описание фактических обстоятельств преступного деяния, его последствий, включая причиненный материальный ущерб;

4) тексты законов запрашивающей Договаривающейся Стороны, на основании которых данное деяние признается преступлением и предусмотрено наказание за данное преступление;

5) текст закона относительно сроков давности привлечения к уголовной ответственности или исполнения приговора.

2. К просьбе о выдаче лица для привлечения его к уголовной ответственности кроме сведений, указанных в пункте 1 настоящей статьи, должна быть также приложена копия постановления о заключении под стражу или ордера на арест, вынесенного компетентным органом запрашивающей Договаривающейся Стороны в отношении данного лица.

3. К просьбе о выдаче лица для исполнения приговора кроме сведений, указанных в пункте 1 настоящей статьи, должны быть также приложены:

1) копия приговора, вступившего в законную силу;

2) справка об отбытой части срока наказания.

4. Документы, предоставляемые Договаривающимися Сторонами в соответствии с положениями настоящего договора, должны быть официально подписаны и заверены печатью компетентного органа.

Статья 9. Дополнительные сведения

Если запрашиваемая Договаривающаяся Сторона считает, что в соответствии с положениями настоящего договора материалы, приложенные к просьбе о выдаче, являются недостаточно полными, то данная Договаривающаяся Сторона может потребовать от запрашивающей Договаривающейся Стороны в срок, не превышающий двух месяцев, предоставить дополнительные сведения. При наличии уважительных причин, о которых сообщается заранее, этот срок может быть продлен на 15 дней. Если в течение указанного срока запрашивающая Договаривающаяся Сторона не предоставляет дополнительные сведения, то это рассматривается как ее отказ от просьбы и лицо освобождается из-под стражи. Однако это не препятствует повторному обращению запрашивающей Договаривающейся Стороны с просьбой о выдаче данного лица в связи с тем же преступлением.

Статья 10. Заключение под стражу для выдачи

По получении просьбы о выдаче запрашиваемая Договаривающаяся Сторона безотлагательно принимает меры к заключению под стражу лица, о выдаче которого запрашивается, за исключением случаев, когда согласно положениям настоящего договора выдача не допускается.

Статья 11. Заключение под стражу до получения просьбы о выдаче

1. В случаях, не терпящих отлагательства, запрашивающая Договаривающаяся Сторона может обратиться к запрашиваемой Договаривающейся Сто-

роне с ходатайством о заключении под стражу лица, выдача которого требуется, до получения запрашиваемой Договаривающейся Стороной просьбы о выдаче, указанной в статье 8 настоящего договора. Данное ходатайство в письменной форме может быть передано по каналам, предусмотренным в статье 6 настоящего договора, или по другим каналам, согласованным Договаривающимися Сторонами с использованием любых средств связи.

2. В ходатайстве должны содержаться сведения, упомянутые в подпунктах 1, 2 и 3 пункта 1, в пунктах 2 и 3 статьи 8, и указание на то, что просьба о выдаче будет выслана незамедлительно.

3. Запрашиваемая Договаривающаяся Сторона должна своевременно сообщить запрашивающей Договаривающейся Стороне о результатах рассмотрения данного ходатайства.

4. Если в течение 30 дней со дня получения запрашивающей Договаривающейся Стороной уведомления о заключении под стражу лица просьба о его выдаче и соответствующие документы, указанные в статье 8 настоящего договора, не будут получены запрашиваемой Договаривающейся Стороной, то лицо, заключенное под стражу, подлежит освобождению. Срок представления просьбы о выдаче может быть продлен на 15 дней по ходатайству запрашивающей Договаривающейся Стороны при наличии достаточных оснований.

5. Если в дальнейшем запрашивающая Договаривающаяся Сторона представит просьбу о выдаче, оформленную в соответствии с положениями статьи 8 настоящего договора, то освобождение заключенного под стражу лица, произведенное согласно пункту 4 настоящей статьи, не препятствует его выдаче.

Статья 12. Передача лица, подлежащего выдаче

1. Запрашиваемая Договаривающаяся Сторона незамедлительно уведомляет запрашивающую Договаривающуюся Сторону о своем решении относительно просьбы о выдаче. В случае удовлетворения просьбы о выдаче запрашиваемая и запрашивающая Договаривающиеся Стороны согласовывают вопросы передачи выдаваемого лица, в том числе дату и место такой передачи. При отклонении просьбы о выдаче запрашиваемая Договаривающаяся Сторона информирует о причинах такого решения.

2. Если запрашивающая Договаривающаяся Сторона не примет лицо, подлежащее выдаче, в течение 15 дней после установленной даты передачи, то это рассматривается как ее отказ от просьбы о выдаче. В этом случае запрашиваемая Договаривающаяся Сторона освобождает данное лицо и может отказать в повторной просьбе о выдаче данного лица, предъявленной запрашивающей Договаривающейся Стороной по тому же преступлению.

3. Если одна из Договаривающихся Сторон по не зависящим от нее причинам не сможет в установленный срок передать или принять лицо, подлежащее выдаче, то эта Договаривающаяся Сторона своевременно инфор-

мирует об этом другую Договаривающуюся Сторону. Договаривающиеся Стороны вновь согласовывают новую дату передачи; при этом применяются положения пункта 2 настоящей статьи.

Статья 13. Отсрочка передачи и передача на время

1. Если лицо, о выдаче которого запрашивается, привлечено к уголовной ответственности или отбывает наказание за другое преступление на территории запрашиваемой Договаривающейся Стороны, то передача может быть отсрочена запрашиваемой Договаривающейся Стороной до окончания уголовного преследования, отбытия наказания или досрочного освобождения, о чем уведомляется запрашивающая Договаривающаяся Сторона.

2. Если отсрочка передачи, предусмотренная пунктом 1 настоящей статьи, может повлечь за собой истечение срока давности привлечения к уголовной ответственности или затруднить расследование преступления, совершенного лицом, о выдаче которого запрашивается, то это лицо по мотивированной просьбе запрашивающей Договаривающейся Стороны может быть передано запрашиваемой Договаривающейся Стороной на время. Выданное на время лицо должно быть возвращено запрашиваемой Договаривающейся Стороне незамедлительно после окончания процессуальных действий, для проведения которых оно было выдано.

Статья 14. Наличие просьб о выдаче от нескольких государств

Каждая из Договаривающихся Сторон при получении просьб о выдаче одного и того же лица от нескольких государств, в том числе и от другой Договаривающейся Стороны, имеет право определить, какому из этих государств выдать данное лицо.

Статья 15. Специальное правило

1. Без согласия запрашиваемой Договаривающейся Стороны выданное лицо не может быть привлечено к уголовной ответственности или подвергнуто наказанию запрашивающей Договаривающейся Стороной за совершенные им до его передачи любые иные преступления, кроме преступления, за которое оно было выдано, и не может быть выдано какому-либо третьему государству.

Просьба о даче согласия подается запрашиваемой Договаривающейся Стороне в соответствии с настоящей статьей и оформляется с соблюдением положений статьи 8 настоящего договора. К ней прилагается юридически оформленная запись о любом заявлении выданного лица в отношении преступления, о котором идет речь в просьбе о даче согласия.

Согласие может быть дано, если преступление, в связи с которым оно запрашивается, само влечет за собой выдачу в соответствии с положениями настоящего договора.

2. Не требуется согласия запрашиваемой Договаривающейся Стороны, если:

1) выданное лицо в течение 30 дней после окончания уголовного преследования, отбытия наказания или досрочного освобождения не покинет, несмотря на имеющуюся у него возможность, территорию запрашивающей Договаривающейся Стороны. В этот срок не засчитывается время, в течение которого выданное лицо не могло покинуть территорию запрашивающей Договаривающейся Стороны по не зависящим от него обстоятельствам; или

2) выданное лицо, покинув территорию запрашивающей Договаривающейся Стороны, добровольно возвратилось на ее территорию.

Статья 16. Передача предметов, связанных с преступлением

1. Запрашиваемая Договаривающаяся Сторона в пределах, допускаемых своим законодательством, по просьбе запрашивающей Договаривающейся Стороны передает ей предметы, являющиеся орудиями преступления, совершенного выданным лицом, а также предметы, имеющие следы преступления или добытые преступным путем. Эти предметы передаются и в том случае, когда выдача лица не может быть осуществлена вследствие его смерти, побега или по другим причинам.

2. В целях разбирательства по другим уголовным делам, по которым еще не вынесен приговор, запрашиваемая Договаривающаяся Сторона может отсрочить передачу вышеуказанных предметов до окончания разбирательства по этим делам.

3. Законные права и интересы запрашиваемой Договаривающейся Стороны и любых третьих лиц на вышеуказанные предметы остаются в силе. После окончания разбирательства по делу запрашивающая Договаривающаяся Сторона должна как можно скорее бесплатно возвратить данные предметы запрашиваемой Договаривающейся Стороне для их передачи владельцам.

Статья 17. Транзитная перевозка

1. В случае, когда одной из Договаривающихся Сторон должно быть выдано лицо из третьего государства через территорию другой Договаривающейся Стороны, то Договаривающаяся Сторона, которой это лицо должно быть выдано, запрашивает у другой Договаривающейся Стороны разрешение на транзитную перевозку данного лица через ее территорию. В случае использования воздушного транспорта, когда не планируется посадка на территории другой Договаривающейся Стороны, разрешения другой Договаривающейся Стороны не требуется.

2. Одна из Договаривающихся Сторон в случае отсутствия нарушения своего законодательства должна удовлетворить просьбу другой Договаривающейся Стороны о разрешении на транзитную перевозку. Запрашиваемая Договаривающаяся Сторона может отказать в просьбе на транзитную перевозку, если выдача не может иметь место по настоящему договору.

Статья 18. Уведомление о результатах

Запрашивающая Договаривающаяся Сторона своевременно информирует запрашиваемую Договаривающуюся Сторону о результатах уголовного преследования или исполнения приговора в отношении выданного лица, а также о выдаче его третьему государству. По просьбе запрашиваемой Договаривающейся Стороны ей представляется копия документа об окончательном решении.

Статья 19. Расходы в связи с выдачей

Расходы в связи с выдачей несет Договаривающаяся Сторона, на территории которой они были произведены. Расходы, вызванные транзитной перевозкой одной из Договаривающихся Сторон из третьего государства выданного лица на территории другой Договаривающейся Стороны, несет Договаривающаяся Сторона, по просьбе которой осуществляется транзит.

Статья 20. Отношение к другим международным договорам

Настоящий договор не затрагивает прав и обязательств Договаривающихся Сторон, вытекающих из других международных договоров, участниками которых они соответственно являются.

Статья 21. Разрешение споров

Любые споры, возникшие в связи с толкованием или исполнением настоящего договора, разрешаются путем консультаций и переговоров.

Статья 22. Ратификация и вступление в силу

Настоящий договор подлежит ратификации. Обмен ратификационными грамотами состоится в г. Пекине. Настоящий договор вступит в силу на тридцатый день со дня обмена ратификационными грамотами.

Статья 23. Прекращение действия

Настоящий договор заключается на неопределенный срок. Договор прекратит свое действие по истечении 6 месяцев со дня письменного уведомления любой из Договаривающихся Сторон по дипломатическим каналам о ее намерении прекратить его действие. Прекращение действия настоящего договора не должно препятствовать завершению процесса выдачи лиц, начатого до прекращения действия настоящего договора.

Совершено в г. Минске 22 июня 1995 г. в двух экземплярах, каждый на белорусском, китайском и русском языках, причем все тексты имеют одинаковую силу. В случае возникновения разногласий в толковании положений настоящего договора предпочтение отдается тексту на русском языке.

За Республику Беларусь
М. Мясникович

Ведамасці Нацыянальнага сходу РБ. 1998. № 17. Арт. 203.

№ 125
ПАЛАЖЭННЕ АБ МІНІСТЭРСТВЕ ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

г. Мінск *29 чэрвеня 1995 г.**

1. Міністэрства замежных спраў Рэспублікі Беларусь (далей — міністэрства) з'яўляецца цэнтральным органам кіравання і падпарадкоўваецца Кабінету Міністраў Рэспублікі Беларусь.

2. Міністэрства ў сваёй дзейнасці кіруецца актамі заканадаўства Рэспублікі Беларусь і дадзеным палажэннем, а таксама міжнароднымі дагаворамі Рэспублікі Беларусь.

3. Асноўнымі задачамі міністэрства з'яўляюцца:

3.1. практычная рэалізацыя знешняй палітыкі Рэспублікі Беларусь;

3.2. забеспячэнне правоў і інтарэсаў Рэспублікі Беларусь у міжнародных адносінах;

3.3. каардынацыя работы органаў дзяржаўнага кіравання па забеспячэнні адзінай палітычнай лініі Рэспублікі Беларусь у адносінах з замежнымі дзяржавамі і міжнароднымі арганізацыямі;

3.4. распрацоўка прапаноў па пытаннях знешняй палітыкі Рэспублікі Беларусь і рэалізацыя рашэнняў Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь і Урада Рэспублікі Беларусь у гэтай галіне;

3.5. забеспячэнне ў межах сваёй кампетэнцыі збору, аналізу і давядзення да ведама Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь і Урада Рэспублікі Беларусь інфармацыі, неабходнай для прыняцця рашэнняў у галіне знешняй палітыкі;

3.6. прадстаўленне Рэспублікі Беларусь у адносінах з замежнымі дзяржавамі і міжнароднымі арганізацыямі ва ўстаноўленых заканадаўствам межах;

3.7. абарона правоў і інтарэсаў грамадзян і юрыдычных асоб Рэспублікі Беларусь за мяжой;

3.8. удзел у заключэнні, выкананні і дэнансацыі міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь;

3.9. аказанне садзейнічання цэнтральным органам кіравання і грамадскім аб'яднанням Рэспублікі Беларусь у ажыццяўленні сувязей з замежнымі партнёрамі і ў развіцці супрацоўніцтва з суайчыннікамі за мяжой;

3.10. кіраўніцтва работай дыпламатычных прадстаўніцтваў і консульскіх устаноў Рэспублікі Беларусь за мяжой.

4. Міністэрства ў адпаведнасці з ускладзенымі на яго задачамі:

4.1. вывучае міжнароднае становішча, унутраную і знешнюю палітыку замежных дзяржаў, дзейнасць міжнародных арганізацый і рухаў, аналізуе развіццё адносін Рэспублікі Беларусь з замежнымі дзяржавамі і ступень эфектыўнасці яе ўдзелу ў рабоце міжнародных арганізацый і ўносіць пра-

* Дата зацвярджэння пастановай Кабінета Міністраў РБ.

пановы ва Урад Рэспублікі Беларусь па вызначэнні прыярытэтаў на асобных напрамках знешнепалітычнай дзейнасці Рэспублікі Беларусь;

4.2. рыхтуе абгрунтаванні і праекты рашэнняў аб устанаўленні дыпламатычных адносін Рэспублікі Беларусь з замежнымі дзяржавамі і аб удзеле рэспублікі ў міжнародных арганізацыях;

4.3. уносіць ва ўстаноўленым парадку прапановы аб назначэнні і адкліканні кіраўнікоў дыпламатычных прадстаўніцтваў Рэспублікі Беларусь у замежных дзяржавах і пры міжнародных арганізацыях, а таксама кіраўнікоў консульскіх устаноў Рэспублікі Беларусь;

4.4. аказвае садзейнічанне цэнтральным органам кіравання, мясцовым выканаўчым камітэтам, прадпрыемствам, установам, арганізацыям і грамадскім аб'яднанням Рэспублікі Беларусь у выкананні імі функцый у галіне знешніх сувязей;

4.5. праводзіць перагаворы з прадстаўнікамі замежных дзяржаў і міжнародных арганізацый, а таксама ўдзельнічае ў рабоце міжнародных канферэнцый;

4.6. распрацоўвае ў межах сваёй кампетэнцыі праекты міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь, ажыццяўляе агульны нагляд за іх выкананнем, а таксама прымае практычныя меры па забеспячэнні ўступлення ў сілу гэтых дагавораў;

4.7. ажыццяўляе ўлік міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь;

4.8. распрацоўвае ў межах сваёй кампетэнцыі прапановы па прывядзенні заканадаўства Рэспублікі Беларусь у адпаведнасць з яе міжнароднымі абавязацельствамі;

4.9. афармляе даверчыя і адзыўныя граматы кіраўнікам дыпламатычных прадстаўніцтваў Рэспублікі Беларусь, а таксама забяспечвае прадстаўленне паўнамоцтваў на вядзенне перагавораў і падпісанне міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь, удзел у рабоце міжнародных канферэнцый;

4.10. выдае патэнты кіраўнікам консульскіх устаноў Рэспублікі Беларусь, прымае патэнты і выдае экзекватуры кіраўнікам консульскіх устаноў замежных дзяржаў у Рэспубліцы Беларусь;

4.11. загадвае ў межах сваёй кампетэнцыі пытаннямі грамадзянства;

4.12. забяспечвае афармленне ў межах сваёй кампетэнцыі пашпартнавізавай дакументацыі для выезду за мяжу і ўезду на тэрыторыю Рэспублікі Беларусь, ажыццяўляе іншыя віды консульскай дзейнасці;

4.13. забяспечвае захаванне адзінага дзяржаўнага пратакола ў Рэспубліцы Беларусь;

4.14. вядзе падрыхтоўку і ўдзельнічае ў ажыццяўленні візітаў дзяржаўных і ўрадавых дэлегацый Рэспублікі Беларусь за мяжу, а таксама дзяржаўных і ўрадавых дэлегацый замежных дзяржаў у Рэспубліку Беларусь;

4.15. ажыццяўляе неабходныя меры па акрэдытаванні кіраўнікоў дыпламатычных прадстаўніцтваў замежных дзяржаў у Рэспубліцы Беларусь, вядзе ўлік і рэгістрацыю супрацоўнікаў дыпламатычных прадстаўніцтваў

і консульскіх устаноў замежных дзяржаў, акрэдытаваных у Рэспубліцы Беларусь, праводзіць з імі пратакольную работу; ажыццяўляе кантроль за захаваннем на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь дыпламатычных і консульскіх прывілей і імунітэтаў;

4.16. ажыццяўляе кантакты з дыпламатычнымі прадстаўніцтвамі і консульскімі ўстановамі замежных дзяржаў у Рэспубліцы Беларусь і вядзе з імі дыпламатычную і консульскую перапіску;

4.17. прадстаўляе матэрыялы для афіцыйных публікацый па пытаннях знешняй палітыкі Рэспублікі Беларусь, праводзіць брыфінгі і прэс-канферэнцыі для беларускіх і замежных журналістаў;

4.18. ажыццяўляе акрэдытаванне карэспандэнтаў сродкаў масавай інфармацыі замежных дзяржаў;

4.19. забяспечвае правядзенне ў сістэме дыпламатычнай службы адзінай кадравай палітыкі, ажыццяўляе падбор, падрыхтоўку і перападрыхтоўку кадраў для знешнепалітычнай дзейнасці;

4.20. вядзе прыём грамадзян па пытаннях, якія адносяцца да кампетэнцыі міністэрства;

4.21. праводзіць мерапрыемствы па сацыяльным забеспячэнні, паляпшэнні ўмоў працы, жыллёвых, культурна-бытавых умоў і медыцынскага абслугоўвання работнікаў міністэрства;

4.22. ажыццяўляе іншыя функцыі, прадугледжаныя заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

5. Міністэрства мае права:

5.1. ажыццяўляць у межах сваёй кампетэнцыі аналіз дзйнасці, якая праводзіцца цэнтральнымі органамі кіравання і грамадскімі аб'яднаннямі Рэспублікі Беларусь у галіне знешніх сувязей, і па выніках гэтага аналізу выносіць адпаведныя рэкамендацыі;

5.2. атрымліваць ад міністэрстваў, дзяржаўных камітэтаў, цэнтральных органаў кіравання, а таксама грамадскіх аб'яднанняў Рэспублікі Беларусь інфармацыю па пытаннях, якія адносяцца да галіны знешніх сувязей;

5.3. склікаць нарады па пытаннях знешняй палітыкі Рэспублікі Беларусь з удзелам прадстаўнікоў цэнтральных органаў кіравання, грамадскіх аб'яднанняў Рэспублікі Беларусь;

5.4. прыцягваць для падрыхтоўкі прапаноў па пытаннях міжнародных адносін вучоных і спецыялістаў-практыкаў і дзеля гэтага заключаць дагаворы ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь;

5.5. у межах сваёй кампетэнцыі выдаваць загады, інструкцыі, даваць указанні на аснове і ў мэтах выканання заканадаўства Рэспублікі Беларусь, арганізоўваць і правяраць іх выкананне;

5.6. у неабходных выпадках выдаваць сумесна з іншымі міністэрствамі і другімі цэнтральнымі органамі кіравання загады і інструкцыі;

5.7. заслухоўваць кіраўнікоў дыпламатычных прадстаўніцтваў і консульскіх устаноў Рэспублікі Беларусь па пытаннях ажыццяўлення знешняй палітыкі Рэспублікі Беларусь.

6. Міністэрства ўзначальвае міністр, які назначаецца на пасаду і вызваляецца ад пасады Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь са згоды Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь.

Міністр мае намеснікаў, колькасць якіх вызначаецца Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь па прадстаўленні Кабінета Міністраў Рэспублікі Беларусь і якія назначаюцца на пасаду і вызваляюцца ад пасады ў адпаведнасці з заканадаўствам.

7. Міністр замежных спраў:

7.1. кіруе дзейнасцю міністэрства; нясе персанальную адказнасць за выкананне ўскладзеных на міністэрства задач і ажыццяўленне ім сваіх функцый;

7.2. размяркоўвае абавязкі паміж сваімі намеснікамі па кіраўніцтву асобнымі напрамкамі дзейнасці міністэрства;

7.3. уносіць ва ўстаноўленым парадку на разгляд Кабінета Міністраў Рэспублікі Беларусь праекты актаў заканадаўства па пытаннях, што ўваходзяць у кампетэнцыю міністэрства;

7.4. зацвярджае структуру і штатны расклад цэнтральнага апарату міністэрства ў межах колькасці работнікаў і расходаў на яго ўтрыманне;

7.5. прымае на работу, у тым ліку на кантрактнай аснове, у парадку, які вызначаецца заканадаўствам, і звальняе з работы работнікаў цэнтральнага апарату міністэрства;

7.6. зацвярджае палажэнні аб структурных падраздзяленнях цэнтральнага апарату міністэрства;

7.7. вядзе перагаворы і падпісвае міжнародныя дагаворы Рэспублікі Беларусь без спецыяльных паўнамоцтваў;

7.8. уносіць ва ўстаноўленым парадку прапановы аб назначэнні на пасады паслоў і пастаянных прадстаўнікоў пры міжнародных арганізацыях, пасланнікаў і генеральных консулаў;

7.9. змацоўвае сваім подпісам даверчыя граматы і паўнамоцтвы, а таксама граматы аб ратыфікацыі міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь і аб далучэнні да іх;

7.10. стварае ва ўстаноўленым парадку фонды на прадстаўніцкія мэты і іншыя нянланавыя мерапрыемствы:

7.11. выдае загады, інструкцыі, дае ўказанні ў межах сваёй кампетэнцыі;

7.12. забяспечвае абарону дзяржаўных сакрэтаў у цэнтральным апараце міністэрства.

8. У міністэрстве ўтвараецца калегія ў складзе міністра (старшыня калегіі), яго намеснікаў па пасадзе, а таксама іншых кіруючых работнікаў міністэрства.

Калегія на сваіх пасяджэннях разглядае самыя важныя пытанні дзейнасці міністэрства. Рашэнні калегіі праводзяцца ў жыццё загадамі міністра.

У выпадку рознагалоссяў паміж міністрам і калегіяй, якія ўзніклі пры прыняцці рашэнняў, міністр праводзіць у жыццё сваё рашэнне, дакладваючы аб гэтым Кабінету Міністраў Рэспублікі Беларусь, а члены калегіі ў

сваю чаргу могуць паведаміць сваё меркаванне ў Кабінет Міністраў Рэспублікі Беларусь.

9. Цэнтральны апарат міністэрства, дыпламатычныя прадстаўніцтвы і консульскія ўстановы Рэспублікі Беларусь фінансуюцца за кошт сродкаў рэспубліканскага бюджэту. Фонд аплаты працы, колькасць работнікаў цэнтральнага апарату міністэрства, агульная колькасць работнікаў дыпламатычных прадстаўніцтваў і консульскіх устаноў, а таксама расходы на іх утрыманне зацвярджаюцца Кабінетам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

10. Міністэрства з'яўляецца юрыдычнай асобай, мае пячатку з выявай Дзяржаўнага герба Рэспублікі Беларусь і са сваім найменнем.

Збор указаў Прэзідэнта і пастаноў Кабінета Міністраў РБ. 1995. № 19. Арт. 444.

№ 126

ПАЛАЖЭННЕ
АБ ПАРАДКУ ЗАПРАШЭННЯ І ДЗЕЙНАСЦІ ЗАМЕЖНЫХ СВЯШЧЭННАСЛУЖЫЦЕЛЯЎ НА ТЭРЫТОРЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

г. Мінск *3 ліпеня 1995 г.**

1. Дадзенае палажэнне вызначае парадак аб:

запрашэнні ў Рэспубліку Беларусь замежных свяшчэннаслужыцеляў, місіянераў, манахаў і манашак (далей — служыцелі царквы) для задавальнення рэлігійных патрэбнасцей веруючых;

атрыманні замежнымі служыцелямі царквы дазволу на рэлігійную дзейнасць у Рэспубліцы Беларусь;

пераводзе замежных служыцеляў царквы з адной рэлігійнай арганізацыі ў другую;

назначэнні і замене замежнымі рэлігійнымі цэнтрамі кіраўнікоў рэлігійных аб'яднанняў, іх упраўленняў і цэнтраў у Рэспубліцы Беларусь;

запрашэнні замежных грамадзян і асоб без грамадзянства для навучання ў духоўных навучальных установах, якія дзейнічаюць у Рэспубліцы Беларусь.

2. Запрашаць у Рэспубліку Беларусь замежных служыцеляў царквы для задавальнення рэлігійных патрэбнасцей веруючых могуць дзеючыя рэлігійныя ўпраўленні і цэнтры, якія маюць зарэгістраваныя ва ўстаноўленым парадку статуты (палажэнні), па ўзгадненні з Саветам па справах рэлігій Міністэрства культуры і друку. Для ўзгаднення запрашэння служыцеляў царквы рэлігійным упраўленнем або цэнтрам ва ўстаноўленым парадку

* Дата зацвярджэння пастановай Кабінета Міністраў РБ.

накіроўваецца абгрунтаваны пісьмовы запыт у Савет па справах рэлігій Міністэрства культуры і друку, на які на працягу 20 дзён даецца пісьмовы адказ.

3. Рэлігійныя ўпраўленні або цэнтры, якія запрасілі ў Рэспубліку Беларусь замежных служыцеляў царквы, абавязаны зарэгістраваць іх у аддзеле па справах рэлігій аблвыканкома, Мінскага гарвыканкома, а таксама ў органе ўнутраных спраў па месцы жыхарства.

Аддзелы па справах рэлігій аблвыканкомаў, Мінскага гарвыканкома маюць права зарэгістраваць замежных служыцеляў царквы на тэрмін да аднаго года. Гэты тэрмін можа быць прадоўжаны за адзін месяц да скончэння тэрміну дзеяння папярэдняй рэгістрацыі па хадайніцтву рэлігійнага ўпраўлення або цэнтра і па ўзгадненні з Саветам па справах рэлігій Міністэрства культуры і друку.

4. Рэлігійныя ўпраўленні або цэнтры, якія запрасілі ў Рэспубліку Беларусь замежных служыцеляў царквы, могуць накіроўваць іх у абшчыны толькі свайго рэлігійнага аб'яднання, дзе ў культавых будынках або памяшканнях, пастаянна арандуемых абшчынамі, служыцелі царквы праводзяць работу па задавальненні рэлігійных патрэбнасцей веруючых. Замежныя служыцелі царквы не маюць права займацца рэлігійнай дзейнасцю ў населеных пунктах, якія не ўваходзяць у раён дзейнасці абслугоўваемых імі рэлігійных абшчын.

5. Перавод замежнага служыцеля царквы з адной рэлігійнай абшчыны ў другую можа ажыццяўляцца рэлігійным упраўленнем або цэнтрам па ўзгадненні:

♦ з Саветам па справах рэлігій Міністэрства культуры і друку — пры пераводзе з адной вобласці ў другую, з г. Мінска ў вобласць, а таксама з вобласці ў г. Мінск;

♦ з аддзелам па справах рэлігій аблвыканкома — пры пераводзе ў межах вобласці;

♦ з аддзелам па справах рэлігій Мінскага гарвыканкома — пры пераводзе ў межах г. Мінска.

6. Замежныя рэлігійныя цэнтры могуць назначаць або замяняць кіраўнікоў рэлігійных аб'яднанняў, іх упраўленняў і цэнтраў у Рэспубліцы Беларусь па дамоўленасці з Саветам па справах рэлігій Міністэрства культуры і друку. Дамоўленасць дасягаецца за адзін месяц да назначэння або замены кіраўніка рэлігійнага аб'яднання, яго ўпраўлення або цэнтра.

У адпаведнасці з артыкулам 9 Закона Рэспублікі Беларусь «Аб свабодзе веравызнанняў і рэлігійных арганізацыях» узначальваць рэлігійныя арганізацыі могуць толькі грамадзяне Рэспублікі Беларусь.

7. Юрыдычныя і фізічныя асобы, запрасіўшыя ў Рэспубліку Беларусь замежных служыцеляў царквы для нерэлігійнай дзейнасці, якія выказваюць жаданне адначасова займацца і рэлігійнай дзейнасцю, абавязаны зарэгістраваць іх у аддзелах па справах рэлігій аблвыканкомаў, Мінскага гарвыканкома і атрымаць па месцы рэгістрацыі спецыяльны дазвол на зай-

манне гэтымі служыцелямі рэлігійнай дзейнасцю. Такі дазвол выдаецца па хадайніцтву кіраўніка рэлігійнай канфесіі, у якой жадаюць прапаведаваць замежныя служыцелі царквы, пры наяўнасці ў гэтых служыцеляў віз Рэспублікі Беларусь і дакументаў, што пацвярджаюць іх рэлігійную адукацыю і прафесію. Дазвол выдаецца на тэрмін дзеяння віз, але не больш чым на адзін год. Тэрмін дзеяння спецыяльнага дазволу можа быць прадоўжаны за адзін месяц да сканчэння тэрміну дзеяння папярэдняга дазволу па хадайніцтву кіраўніка рэлігійнай канфесіі аддзелам па справах рэлігій аблвыканкома, Мінскага гарвыканкома і па ўзгадненні з Саветам па справах рэлігій Міністэрства культуры і друку.

8. У выпадку парушэння замежнымі служыцелямі царквы заканадаўства Рэспублікі Беларусь аддзелы па справах рэлігій аблвыканкомаў, Мінскага гарвыканкома могуць ануляваць іх рэгістрацыю і звярнуцца ў органы ўнутраных спраў з прапановай аб скарачэнні гэтым служыцелям тэрміну знаходжання ў Рэспубліцы Беларусь.

Да замежных служыцеляў царквы, якія займаюцца рэлігійнай дзейнасцю на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь без спецыяльнага дазволу, прымаюцца меры, прадугледжаныя артыкулам 25 Закона Рэспублікі Беларусь «Аб прававым становішчы замежных грамадзян і асоб без грамадзянства ў Рэспубліцы Беларусь».

9. Рэлігійныя арганізацыі, якія дзейнічаюць у Рэспубліцы Беларусь, могуць накіроўваць для навучання ў духоўных навучальных установах замежных грамадзян і асоб без грамадзянства, а рэлігійныя ўпраўленні або цэнтры, якія з'яўляюцца заснавальнікамі такіх навучальных устаноў, могуць запрашаць замежных грамадзян і асоб без грамадзянства для навучання і выкладання ва ўказаных установах толькі па ўзгадненні з Саветам па справах рэлігій Міністэрства культуры і друку.

10. Рэлігійныя ўпраўленні або цэнтры, якія запрашаюць у Рэспубліку Беларусь замежных служыцеляў царквы для задавальнення рэлігійных патрэбнасцей веруючых або хадайнічаюць аб выдачы замежным служыцелям царквы спецыяльнага дазволу на займанне імі рэлігійнай дзейнасцю, кіруюцца заканадаўствам аб прававым становішчы замежных грамадзян і асоб без грамадзянства ў Рэспубліцы Беларусь.

Збор указаў Прэзідэнта і пастаноў Кабінета Міністраў РБ. 1995. № 20. Арт. 467.

№ 127
ДАГАВОР АБ ДРУЖБЕ, ДОБРАСУСЕДСТВЕ І СУПРАЦОЎНІЦТВЕ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І УКРАІНАЙ*[36]

г. Мінск *17 ліпеня 1995 г.*

Рэспубліка Беларусь і Украіна, якія далей называюцца Высокімі Дагаворнымі Бакамі,

абапіраючыся на цесныя сувязі паміж дзвюма дзяржавамі, іх народамі, якія склаліся гістарычна,

упэўненыя ў тым, што далейшае развіццё і ўмацаванне гэтых адносін адпавядае карэнным інтарэсам народаў абедзвюх дзяржаў і служыць справе міру, бяспекі і прагрэсу,

прасякнутыя рашучасцю працягваць будаўніцтва незалежных дэмакратычных, прававых дзяржаў,

адзначаючы, што Дагавор паміж Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікай і Украінскай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікай ад 29 снежня 1990 г. адыграў значную ролю ў развіцці добрасуседскіх адносін паміж абедзвюма дзяржавамі,

імкнучыся надаць новую якасць сваім адносінам і ўмацаваць прававую базу супрацоўніцтва паміж абедзвюма дзяржавамі ў адпаведнасці з рэальнасцямі міжнароднага жыцця,

пацвярджаючы сваю прыхільнасць да агульнапрызнаных норм міжнароднага права, мэт і прынцыпаў Статута Арганізацыі Аб'яднаных Нацый, палажэнняў Хельсінкскага Заключнага Акта, Парыжскай хартыі для новай Еўропы і іншых дакументаў Арганізацыі па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе,

дамовіліся аб ніжэйпададзеным:

Артыкул 1

Высокія Дагаворныя Бакі засноўваюць свае адносіны на ўзаемнай павазе, даверы і згодзе, кіруючыся пры гэтым прынцыпамі павагі да дзяржаўнага суверэнітэту, раўнапраўя і неўмяшання ва ўнутраныя справы адзін аднаго, непрымянення сілы або пагрозы сілай, уключаючы эканамічныя і іншыя спосабы ціску, мірнага ўрэгулявання спрэчак, павагі да правоў чалавека і асноўных свабод, добрасумленнага выканання абавязацельстваў па міжнароднаму праву, а таксама іншымі агульнапрызнанымі прынцыпамі і нормамі міжнароднага права.

Высокія Дагаворныя Бакі прызнаюць непарушнасць існуючых паміж імі дзяржаўных граніц і пацвярджаюць, што не маюць ніякіх тэрытарыяльных прэтэнзій адзін да аднаго і не будуць выстаўляць такіх прэтэнзій у будучым.

---

* Дагавор ратыфікаваны Вярхоўным Саветам РБ 25 красавіка 1996 г.

Артыкул 2

Высокія Дагаворныя Бакі спрыяюць працягванню працэсу абмежавання ўзбраенняў і раззбраення, узмацненню ролі Арганізацыі Аб'яднаных Нацый у справе падтрымання міжнароднага міру і бяспекі, стварэнню сістэмы калектыўнай бяспекі ў Еўропе. Высокія Дагаворныя Бакі таксама прыкладаюць намаганні для садзейнічання мірнаму ўрэгуляванню канфліктаў і іншых сітуацый, якія закранаюць іх інтарэсы.

Артыкул 3

Кожны з Высокіх Дагаворных Бакоў абавязваецца ўстрымлівацца ад удзелу або падтрымкі якіх бы то ні было дзеянняў, накіраваных супраць другога Высокага Дагаворнага Боку, і не дапускаць, каб яго тэрыторыя была выкарыстана на шкоду інтарэсам бяспекі другога Высокага Дагаворнага Боку.

У выпадку ўзнікнення сітуацыі, якая стварае, на думку аднаго з Высокіх Дагаворных Бакоў, пагрозу міру, якая парушае або закранае інтарэсы яго бяспекі, тэрытарыяльнай цэласнасці і суверэнітэту, ён можа звярнуцца да другога Высокага Дагаворнага Боку з прапановай безадкладна правесці кансультацыі. Высокія Дагаворныя Бакі будуць абменьвацца адпаведнай інфармацыяй і імкнуцца да ўзгаднення неабходных мер для пераадольвання такой сітуацыі.

Артыкул 4

Высокія Дагаворныя Бакі будуюць свае адносіны ў сферы ваеннага супрацоўніцтва, забеспячэння дзяржаўнай бяспекі, аховы дзяржаўнай граніцы, мытнай справы, экспартнага і міграцыйнага кантролю на падставе асобных пагадненняў.

Артыкул 5

Кожны з Высокіх Дагаворных Бакоў гарантуе сваім грамадзянам, незалежна ад іх нацыянальнасці, полу, мовы, веравызнання, палітычных або іншых перакананняў, грамадзянскія, палітычныя, сацыяльныя, эканамічныя і культурныя правы і свабоды ў адпаведнасці з агульнапрызнанымі нормамі міжнароднага права.

Кожны з Высокіх Дагаворных Бакоў у адпаведнасці з яго заканадаўствам дае грамадзянам другога Высокага Дагаворнага Боку, якія пражываюць на яго тэрыторыі, роўныя са сваімі грамадзянамі правы і свабоды і ажыццяўляе іх роўную прававую абарону.

Высокія Дагаворныя Бакі супрацоўнічаюць у ажыццяўленні правоў іх грамадзян, якія пражываюць на тэрыторыі адзін аднаго, аказваюць ім падтрымку ў адпаведнасці з нормамі заканадаўства дзяржавы месца жыхарства, агульнапрызнанымі нормамі міжнароднага права і дамоўленасцямі ў рамках Арганізацыі па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе.

Высокія Дагаворныя Бакі робяць неабходныя захады для стварэння найбольш спрыяльнага рэжыму ўзаемных паездак іх грамадзян і асоб без грамадзянства, якія пражываюць на іх тэрыторыях.

Высокія Дагаворныя Бакі заключаць консульскую канвенцыю, дагавор аб прававой дапамозе па грамадзянскіх, сямейных і крымінальных справах і іншыя пагадненні ў гэтых галінах.

Артыкул 6

Кожны з Высокіх Дагаворных Бакоў у адпаведнасці з агульнапрызнанымі нормамі міжнароднага права, а таксама Парыжскай хартыяй для новай Еўропы і іншымі дакументамі Арганізацыі па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе пацвярджае, што павага да правоў асоб, якія адносяцца да нацыянальных меншасцей і якія пастаянна пражываюць на яго тэрыторыі, з'яўляецца істотным фактарам міру, стабільнасці і дэмакратыі.

Кожны з Высокіх Дагаворных Бакоў гарантуе асобам, якія адносяцца да беларускай меншасці на Украіне і ўкраінскай меншасці ў Рэспубліцы Беларусь, права індывідуальна або калектыўна свабодна выказваць, захоўваць і развіваць сваю этнічную, культурную, моўную або рэлігійную самабытнасць, не падвяргаючыся якім-небудзь спробам асіміляцыі супраць іх волі.

Высокія Дагаворныя Бакі заключаць асобнае пагадненне ў гэтай галіне.

Артыкул 7

Кожны з Высокіх Дагаворных Бакоў абавязваецца прымаць на сваёй тэрыторыі неабходныя захады, у тым ліку заканадаўчыя, для прадухілення і спынення любых дзеянняў, заснаваных на нацыянальнай, расавай, этнічнай або рэлігійнай нецярпімасці, варожасці або нянавісці.

Артыкул 8

Высокія Дагаворныя Бакі садзейнічаюць развіццю ўсебаковых кантактаў паміж іх грамадзянамі, палітычнымі партыямі і рухамі, прафсаюзамі, рэлігійнымі, жаночымі, маладзёжнымі, спартыўнымі, турыстычнымі і іншымі аб'яднаннямі і саюзамі, органамі друку і інфармацыі.

Артыкул 9

Высокія Дагаворныя Бакі надаюць асаблівую ўвагу развіццю супрацоўніцтва паміж парламентамі і парламентарыямі абедзвюх дзяржаў, актывізуюць узаемадзеянне камісій Вярхоўных Саветаў, у прыватнасці, у галіне заканатворчай дзейнасці.

Артыкул 10

Высокія Дагаворныя Бакі забяспечваюць спрыяльныя ўмовы для развіцця ўзаемавыгаднага гандлёва-эканамічнага супрацоўніцтва паміж імі.

Высокія Дагаворныя Бакі ствараюць спрыяльныя эканамічныя, фінансавыя і прававыя ўмовы для прадпрымальніцкай і іншай гаспадарчай дзейнасці, уключаючы заахвочванне і ўзаемную ахову капіталаўкладанняў.

Высокія Дагаворныя Бакі надаюць асаблівую ўвагу развіццю эканамічных сувязей паміж прыгранічнымі раёнамі абедзвюх дзяржаў, а таксама забяспечваюць спрыяльныя ўмовы для супрацоўніцтва на ўзроўні адміністрацыйна-тэрытарыяльных адзінак у межах іх кампетэнцыі.

Кожны з Высокіх Дагаворных Бакоў устрымліваецца ад дзеянняў, якія могуць нанесці другому Высокаму Дагаворнаму Боку эканамічную або экалагічную шкоду.

Высокія Дагаворныя Бакі рэгулююць узаемаадносіны па памянёных пытаннях на падставе асобных пагадненняў.

Артыкул 11

Высокія Дагаворныя Бакі развіваюць цеснае супрацоўніцтва ў галіне сельскай гаспадаркі і перапрацоўчай прамысловасці. У гэтых мэтах яны заключаць асобныя пагадненні.

Артыкул 12

Высокія Дагаворныя Бакі развіваюць супрацоўніцтва ў галіне энергетыкі, прымянення рэсурсазберагаючых тэхналогій, транспарту, інфарматыкі і сувязі, уключаючы спадарожнікавую сувязь, спрыяюць захоўванню, рацыянальнаму выкарыстанню і развіццю комплексаў і ўзаемазвязаных сістэм, якія склаліся ў гэтых галінах. Па гэтых пытаннях будуць заключаны асобныя пагадненні.

Артыкул 13

Кожны з Высокіх Дагаворных Бакоў на ўмовах, вызначаных асобнымі пагадненнямі, забяспечвае транспартныя аперацыі другога Высокага Дагаворнага Боку праз рачныя і паветраныя порты, чыгуначную і аўтамабільную сеткі і магістральныя трубаправоды, якія знаходзяцца на яго тэрыторыі. Гэта палажэнне дзейнічае таксама ў дачыненні да марскіх партаў Украіны.

Умовы і парадак ажыццяўлення транзіту асоб і грузаў праз тэрыторыі Высокіх Дагаворных Бакоў вызначаюцца асобнымі пагадненнямі ў адпаведнасці з іх нацыянальным заканадаўствам, а таксама міжнароднымі нормамі і правіламі.

Артыкул 14

Прававы рэжым дзяржаўнай маёмасці, маёмасці юрыдычных асоб і грамадзян аднаго Высокага Дагаворнага Боку, якая знаходзіцца на тэрыторыі другога Высокага Дагаворнага Боку, рэгулюецца заканадаўствам дзяржавы месцазнаходжання маёмасці, калі іншае не прадугледжана пагадненнем паміж імі. Калі адзін з Высокіх Дагаворных Бакоў заяўляе аб прыналеж-

насці яму маёмасці, якая знаходзіцца на тэрыторыі другога Высокага Дагаворнага Боку і на якую прад'яўляюць прэтэнзіі трэція асобы або дзяржавы, то другі Высокі Дагаворны Бок абавязаны зрабіць усе неабходныя захады па ахове і захоўванні такой маёмасці і не будзе перадаваць яе каму-небудзь без пэўна выказанай згоды на гэта першага Высокага Дагаворнага Боку да канчатковага вырашэння пытання аб яе прыналежнасці.

З гэтай мэтай Высокія Дагаворныя Бакі заключаць асобныя пагадненні.

Артыкул 15

Высокія Дагаворныя Бакі развіваюць супрацоўніцтва ў галіне адукацыі, навукі і тэхнікі, заахвочваючы прамыя сувязі паміж навучальнымі ўстановамі і навукова-даследчымі цэнтрамі, ажыццяўленне сумесных праграм і распрацовак, асабліва ў галіне перадавых тэхналогій. Высокія Дагаворныя Бакі будуць узаемадзейнічаць у галіне падрыхтоўкі навуковых і педагагічных кадраў, а таксама заахвочваць абмены навукоўцамі, выкладчыкамі, стажорамі, аспірантамі і студэнтамі.

Высокія Дагаворныя Бакі ўзаемна прызнаюць дыпломы аб адукацыі, вучоных ступенях і званнях і заключаць па гэтым пытанні асобнае пагадненне.

Высокія Дагаворныя Бакі будуць ажыццяўляць шырокі абмен навуковатэхнічнай інфармацыяй, а таксама супрацоўніцтва ў галіне аховы правоў на інтэлектуальную і прамысловую ўласнасць у адпаведнасці з іх міжнароднымі абавязацельствамі.

Артыкул 16

Высокія Дагаворныя Бакі будуць развіваць супрацоўніцтва ў галіне культуры, інфармацыі, літаратуры і мастацтва, аказваць дзяржаўную падтрымку захоўванню і развіццю нацыянальна-культурнай самабытнасці беларусаў на Украіне і ўкраінцаў у Рэспубліцы Беларусь, у прыватнасці, грамадскім нацыянальна-культурным аб'яднанням у культурна-асветніцкай, выдавецкай дзейнасці, адукацыі на роднай мове, узаемнаму абмену студэнтамі, выкладчыкамі і мастацкімі калектывамі. Высокія Дагаворныя Бакі будуць супрацоўнічаць у галіне тэле-і радыёвяшчання, надаючы асаблівую ўвагу забеспячэнню культурных і духоўных патрэб нацыянальных меншасцей — беларусаў на Украіне і ўкраінцаў у Рэспубліцы Беларусь.

Кожны з Высокіх Дагаворных Бакоў заахвочвае вывучэнне мовы другога Высокага Дагаворнага Боку, у тым ліку ў навучальных установах усіх узроўняў. Высокія Дагаворныя Бакі садзейнічаюць ажыццяўленню сумесных культурных акцый, пашырэнню прамых кантактаў паміж творчымі калектывамі, дзеячамі навукі і культуры, спецыялістамі на дзяржаўным, рэгіянальным і мясцовым узроўнях.

Высокія Дагаворныя Бакі заключаць асобныя пагадненні па гэтых пытаннях, уключаючы пагадненне аб адкрыцці культурных цэнтраў дзвюх дзяржаў на тэрыторыі адзін аднаго.

Артыкул 17

Высокія Дагаворныя Бакі ажыццяўляюць цеснае супрацоўніцтва ў галіне аховы і паляпшэння стану навакольнага асяроддзя, прадухілення трансгранічных забруджванняў, рацыянальнага прыродакарыстання, пашырэння сферы экалагічна чыстых вытворчасцей, ажыццяўлення высокаэфектыўных прыродаахоўных і прыродааднаўленчых мерапрыемстваў.

Высокія Дагаворныя Бакі супрацоўнічаюць з улікам сваіх магчымасцей у гэтай галіне на рэгіянальным і глабальным, у тым ліку на дзяржаўным і грамадскім, узроўнях з мэтай стварэння ўсеабдымнай міжнароднай сістэмы экалагічнай бяспекі і экалагічнага інфармавання.

Высокія Дагаворныя Бакі заахвочваюць прамое супрацоўніцтва мясцовых органаў дзяржаўнай улады і кіравання, юрыдычных і фізічных асоб у прыгранічных раёнах у мэтах аховы і аздараўлення навакольнага асяроддзя і забеспячэння збалансаванага прыродакарыстання ў гэтых раёнах з улікам прынцыпаў адзінства прыродных экасістэм і прававога рэжыму падзяляльных прыродных рэсурсаў.

Высокія Дагаворныя Бакі рэгулююць узаемаадносіны па памянёных пытаннях на падставе асобных пагадненняў.

Артыкул 18

Высокія Дагаворныя Бакі, усведамляючы глабальны характар чарнобыльскай катастрофы, абавязваюцца аб'яднаць і каардынаваць намаганні па вывучэнні, аслабленні і мінімізацыі яе наступстваў, пашырэнні і ўзмацненні міжнароднага супрацоўніцтва ў гэтай галіне, абменьвацца інфармацыяй у дачыненні да ўсіх аспектаў гэтай дзейнасці.

Артыкул 19

Высокія Дагаворныя Бакі развіваюць супрацоўніцтва ў галіне аховы здароўя, сацыяльнай абароны і сацыяльнага забеспячэння, а таксама працы і занятасці грамадзян аднаго Высокага Дагаворнага Боку на тэрыторыі другога Высокага Дагаворнага Боку ў адпаведнасці з асобнымі пагадненнямі.

Артыкул 20

Высокія Дагаворныя Бакі на падставе асобных пагадненняў супрацоўнічаюць у барацьбе з рознымі відамі правапарушэнняў, у тым ліку з арганізаванай злачыннасцю, карупцыяй, міжнародным тэрарызмам, незаконнымі фінансавымі аперацыямі, нелегальнай міграцыяй, незаконным абаротам наркатычных сродкаў, псіхатропных, радыеактыўных, выбуховых рэчываў, ядахімікатаў, узбраенняў, дзеяннямі, накіраванымі супраць бяспекі руху на ўсіх відах транспарту, кантрабандай, незаконным вывазам культурных каштоўнасцей. Высокія Дагаворныя Бакі ажыццяўляюць абмен вопытам і аператыўнай інфармацыяй у гэтых галінах, праводзяць у рамках міжнароднага супрацоўніцтва сумесныя мерапрыемствы.

Артыкул 21

Высокія Дагаворныя Бакі праводзяць рэгулярныя кансультацыі з мэтай абмену думкамі як па пытаннях двухбаковых адносін, так і па шматбаковых праблемах, якія ўяўляюць узаемны інтарэс. Яны ў неабходных выпадках каардынуюць свае пазіцыі для ажыццяўлення ўзгодненых дзеянняў.

Па ўзгадненні паміж Высокімі Дагаворнымі Бакамі праводзяцца рэгулярныя сустрэчы на вышэйшым узроўні. Міністры замежных спраў сустракаюцца па меры неабходнасці і мэтазгоднасці.

Рабочыя сустрэчы паміж прадстаўнікамі іншых міністэрстваў і ведамстваў для абмеркавання пытанняў, якія ўяўляюць узаемны інтарэс, праводзяцца па меры неабходнасці.

Высокімі Дагаворнымі Бакамі могуць ствараца змешаныя камісіі для разгляду асобных пытанняў у разнастайных галінах адносін.

Артыкул 22

Высокія Дагаворныя Бакі заключаць паміж сабой асобныя пагадненні аб супрацоўніцтве ў галінах, якія ўяўляюць узаемны інтарэс.

Артыкул 23

Палажэнні гэтага дагавора не закранаюць правоў і абавязацельстваў Высокіх Дагаворных Бакоў, якія вынікаюць з іншых міжнародных дагавораў, удзельнікамі якіх яны з'яўляюцца.

Артыкул 24

Спрэчкі адносна тлумачэння і прымянення гэтага дагавора падлягаюць вырашэнню шляхам кансультацый і перагавораў паміж Высокімі Дагаворнымі Бакамі.

Артыкул 25

З мэтай рэалізацыі палажэнняў гэтага дагавора будзе створана Змешаная міждзяржаўная камісія.

Артыкул 26

Гэты дагавор падлягае ратыфікацыі і ўступае ў сілу ў дзень абмену ратыфікацыйнымі граматамі, які адбудзецца ў г. Кіеве.

Артыкул 27

Гэты дагавор заключаецца тэрмінам на дзесяць гадоў. Яго дзеянне затым аўтаматычна прадаўжаецца на наступныя дзесяцігадовыя перыяды, калі ні адзін з Высокіх Дагаворных Бакоў не заявіць шляхам пісьмовага паведамлення другому Высокаму Дагаворнаму Боку не менш чым за шэсць месяцаў да сканчэння бягучага дзесяцігадовага перыяду аб сваім жаданні спыніць яго дзеянне.

Артыкул 28

Гэты дагавор пасля ўступлення яго ў сілу будзе зарэгістраваны ў Сакратарыяце Арганізацыі Аб'яднаных Нацый у адпаведнасці з артыкулам 102 Статута Арганізацыі Аб'яднаных Нацый.

Артыкул 29

З даты ўступлення ў сілу гэтага дагавора Дагавор паміж Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікай і Украінскай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікай ад 29 снежня 1990 г. спыняе сваё дзеянне.

Здзейснена ў г. Мінску 17 ліпеня 1995 г. у двух экземплярах, кожны на беларускай і ўкраінскай мовах, прычым абодва тэксты маюць аднолькавую сілу.

За Рэспубліку Беларусь
А. Лукашэнка

Ведамасці ВС РБ. 1996. № 27. Арт. 500.

№ 128

ЗАЯВА ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ У СУВЯЗІ З ПАДЗЕЯМІ Ў БОСНІІ І ГЕРЦАГАВІНЕ

г. Мінск *20 верасня 1995 г.*

Становішча, якое склалася ў Босніі і Герцагавіне, не можа не выклікаць сур'ёзнай занепакоенасці. Народ Беларусі неаднойчы перажыў жахі агрэсій і войн, ён добра ведае сапраўдную цану міру. Менавіта таму так балюча адгукаецца ў нашых сэрцах рэха вайны на тэрыторыі былой Югаславіі.

Толькі спыненне ваенных дзеянняў паміж канфліктуючымі бакамі, ваеннага ўмяшання НАТО ў развіццё падзей у Босніі і Герцагавіне, актыўныя дыпламатычныя захады шэрага дзяржаў могуць стварыць спрыяльныя ўмовы для мірнага ўрэгулявання вельмі небяспечнага для народаў Еўропы і сусветнага супольніцтва канфлікту. Гэты рэальны шанц пазбаўлення ваеннай канфрантацыі, пакут і знішчэння мірнага насельніцтва павінен быць спаўна выкарыстаны палітычнымі коламі, усімі проціборствуючымі бакамі. У вырашэнні спрэчных пытанняў, усіх праблем Босніі няма альтэрнатывы палітычным метадам.

Прэзідыум Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь лічыць, што зацягванне ваеннага супрацьстаяння, пашырэнне колькасці ўдзельнікаў баявых

дзеянняў можа прывесці да далейшага распальвання вайны, і выступае за ўрэгуляванне югаслаўскага крызісу мірнымі сродкамі.

Ведамасці ВС РБ. 1995. № 30. Арт. 405.

№ 129

ПАСТАНОВА КАБІНЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ДАДАТКОВЫХ МЕРАХ ПА ЎПАРАДКАВАННІ ЗАКЛЮЧЭННЯ МІЖНАРОДНЫХ ДАГАВОРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

г. Мінск *6 кастрычніка 1995 г.*

У мэтах упарадкавання падрыхтоўкі і заключэння міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь Кабінет Міністраў Рэспублікі Беларусь п а с т а н а ў л я е:

1. Устанавіць, што пры ўнясенні ў Кабінет Міністраў Рэспублікі Беларусь міністэрствамі і іншымі цэнтральнымі органамі кіравання прапаноў аб правядзенні перагавораў і заключэнні міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь прадстаўляюцца:

♦ абгрунтаванне неабходнасці заключэння адпаведнага міжнароднага дагавора;

♦ узгоднены з міністэрствамі і іншымі зацікаўленымі праект міжнароднага дагавора, які прапаноўваецца як аснова для перагавораў. У выключных выпадках замест праекта дагавора ўносіцца дакладная запіска з выкладаннем асноўных прынцыповых палажэнняў пазіцыі Рэспублікі Беларусь на перагаворах;

♦ заключэнне Міністэрства замежных спраў аб адпаведнасці праекта міжнароднага дагавора іншым міжнародным абавязацельствам Рэспублікі Беларусь, у тым ліку тым, якія вынікаюць з дагавораў былога Саюза ССР і аналагічных дагавораў Рэспублікі Беларусь з іншымі дзяржавамі;

♦ заключэнне Міністэрства юстыцыі аб адпаведнасці праекта міжнароднага дагавора Канстытуцыі і заканадаўству Рэспублікі Беларусь. Калі ў праекце ўстанаўліваюцца правілы, адметныя ад змешчаных у актах заканадаўства Рэспублікі Беларусь, то прыкладаецца даведка з указаннем канкрэтных норм актаў заканадаўства, якім праект міжнароднага дагавора не адпавядае;

♦ інфармацыя аб папярэдняй экспертызе праекта міжнароднага дагавора вучонымі і спецыялістамі (у выпадку яе правядзення), аб прапановах і заўвагах па гэтым праекце, у тым ліку паступіўшых, але не ўлічаных пры яго ўзгадненні;

♦ прапановы аб змяненнях (распрацоўцы) актаў заканадаўства Рэспублікі Беларусь, звязаных з рэалізацыяй міжнароднага дагавора;

♦ інфармацыя аб мяркуемых фінансавых затратах, звязаных з рэалізацыяй міжнароднага дагавора;

♦ спіс работнікаў міністэрстваў і іншых цэнтральных органаў кіравання, якія прыцягнуты да падрыхтоўкі праекта міжнароднага дагавора і прапанаваны для ўдзелу ў перагаворным працэсе;

♦ праект рашэння Урада Рэспублікі Беларусь.

Матэрыялы, прадстаўленыя ў Кабінет Міністраў Рэспублікі Беларусь без захавання патрабаванняў дадзенай пастановы, вяртаюцца ў адпаведнасці з Рэгламентам Кабінета Міністраў Рэспублікі Беларусь унёсшым іх службовым асобам для дапрацоўкі і належнага афармлення.

2. Устанавіць, што названыя ў пункце 1 дадзенай пастановы матэрыялы ўносяцца ў Кабінет Міністраў Рэспублікі Беларусь не менш чым за два тыдні да правядзення перагавораў або падпісання (заключэння) міжнароднага дагавора.

3. Міністэрству замежных спраў да 1 лістапада 1995 г.:

♦ распрацаваць і прадставіць у Кабінет Міністраў Рэспублікі Беларусь метадычныя рэкамендацыі па правядзенні перагавораў і падрыхтоўцы праектаў міжнародных дагавораў, прадугледзеўшы ў іх паслядоўныя этапы гэтай работы (фарміраванне рабочай групы, распрацоўка праекта дагавора, атрыманне адпаведных паўнамоцтваў, арганізацыя і правядзенне перагавораў, прадстаўленне справаздачы ў Кабінет Міністраў і г. д.), магчымыя варыянты афармлення вынікаў перагавораў, спосабы ўстанаўлення аўтэнтычнасці тэкстаў (парафіраванне), прыкладную структуру праекта міжнароднага дагавора;

♦ сумесна з зацікаўленымі міністэрствамі і іншымі цэнтральнымі органамі кіравання прадставіць у Кабінет Міністраў Рэспублікі Беларусь прапановы па ўнясенні неабходных змяненняў у дзеючае заканадаўства аб парадку заключэння, выканання і дэнансацыі міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь.

Прэм'ер-міністр
Рэспублікі Беларусь
М. Чыгір

Збор указаў Прэзідэнта і пастаноў Кабінета Міністраў РБ. 1995. № 28. Арт. 668.

№ 130

ПАГАДНЕННЕ АБ ПРАВЯДЗЕННІ ЎЗГОДНЕНАЙ ПАЛІТЫКІ Ў ГАЛІНЕ ТРАНЗІТУ ПРЫРОДНАГА ГАЗУ*

г. Масква *3 лістапада 1995 г.*

Урады дзяржаў — удзельніц гэтага пагаднення, у далейшым — Бакі,

кіруючыся агульнапрынятымі прынцыпамі і нормамі міжнароднага права, Дагаворам да Энергетычнай хартыі ад 17 снежня 1994 г.,

прызнаючы неабходнасць забеспячэння свабоднага транзіту прыроднага газу незалежна ад паходжання, месца прызначэння або яго ўладальніка,

прызнаючы неабходнасць ажыццяўлення ўзгодненых мер у мэтах забеспячэння народнай гаспадаркі і насельніцтва дзяржаў — удзельніц гэтага пагаднення бесперапынным газазабеспячэннем,

у мэтах далейшай рэалізацыі палажэнняў Дагавора аб стварэнні Эканамічнага саюза ад 24 верасня 1993 г. пагадзіліся аб ніжэйпададзеным:

Артыкул 1

Для мэт гэтага пагаднення:

«транзіт газу» — перамяшчэнне праз тэрыторыю Боку газу, які мае паходжанне на тэрыторыі іншай дзяржавы і прызначаны для тэрыторыі трэцяй дзяржавы, пры ўмове, што ці іншая дзяржава, ці трэцяя дзяржава з'яўляецца Дагаворным Бокам.

Артыкул 2

Бакі прымаюць неабходныя меры па забеспячэнні свабоднага транзіту і захаванасці прыроднага газу пры яго трубаправоднай транспарціроўцы праз тэрыторыю сваіх дзяржаў.

Прыродны газ, што пастаўляецца транзітам праз тэрыторыю аднаго з Бакоў, не можа быць выкарыстаны для патрэб Боку, які ажыццяўляе яго транзіт.

Артыкул 3

Бакі абавязваюцца прымаць неабходныя меры, у тым ліку сумесныя, для таго, каб ні адзін з Бакоў не апынуўся пад пагрозай адключэння ад крыніц газазабеспячэння і не быў нанесены ўрон інтарэсам дзяржаў — пастаўшчыкоў прыроднага газу і дзяржаў, якія ажыццяўляюць яго транзіт.

Артыкул 4

У выпадку ўзнікнення спрэчкі паміж Бакамі гэтага пагаднення Бакі абавязваюцца не перапыняць і не скарачаць транзітныя пастаўкі газу да вырашэння дадзенай спрэчкі.

Бакі забяспечваюць выкананне ўсіх раней дасягнутых дамоўленасцей па ўмовах транспарціроўкі прыроднага газу да канчатковага вырашэння спрэчкі, але не пазней тэрміну дзеяння кантракта.

---

* Ратыфікавана Вярхоўным Саветам РБ 25 красавіка 1996 г.

Артыкул 5

У выпадку аварыі ў транзітнай газатранспартнай сістэме Бок, на тэрыторыі якога адбылася аварыя, неадкладна паведамляе аб гэтым зацікаўленым Бакам і прымае ўсе неабходныя меры для ўстаранення вынікаў аварыі, не чакаючы вынікаў расследавання яе прычын. Аб'ём пастаўляемага газу, які пры гэтым скараціўся, размяркоўваецца паміж спажыўцамі прапарцыянальна аб'ёмам транзітнага газу ў адпаведнасці з заключанымі дагаворамі.

Бакі ажыццяўляюць у прыярытэтным парадку пастаўкі абсталявання, матэрыялаў, камплектуючых вырабаў і запасных частак для правядзення аднаўленчых і рамонтных работ на транзітных газатранспартных сістэмах. Пры гэтым Бакі не будуць прымяняць мытныя пошліны і эквівалентныя ім зборы, а таксама абмежаванні нетарыфнага характару.

Артыкул 6

Спрэчкі паміж Бакамі адносна тлумачэння і прымянення палажэнняў гэтага пагаднення, а таксама спрэчкі, якія закранаюць правы і абавязкі Бакоў, будуць вырашацца шляхам правядзення непасрэдных кансультацый і перагавораў паміж зацікаўленымі Бакамі ці іншых працэдур, прадугледжаных міжнародным правам.

Артыкул 7

Бакі прымаюць меры па забеспячэнні своечасовых разлікаў за транзіт і спажыванне прыроднага газу.

Артыкул 8

Гэта пагадненне ўступае ў сілу з моманту атрымання дэпазітарыем трэцяга паведамлення аб выкананні Бакамі ўнутрыдзяржаўных працэдур, неабходных для ўступлення пагаднення ў сілу.

Артыкул 9

Кожны Бок можа выйсці з гэтага пагаднення, папярэдне паведаміўшы ў пісьмовай форме дэпазітарыю пагаднення аб сваім намеры не пазней чым за шэсць месяцаў да даты выхаду.

Аформлена ў г. Маскве 3 лістапада 1995 г. у адным аўтэнтычным экземпляры на рускай мове. Аўтэнтычны экземпляр захоўваецца ў Выканаўчым Сакратарыяце Садружнасці Незалежных Дзяржаў, які накіруе кожнай дзяржаве, што падпісала гэта пагадненне, яго заверanую копію.

За Урад Рэспублікі Беларусь
М. Чыгір

Ведамасці ВС РБ. 1996. № 16. Арт. 211.

№ 131
ПРАВІЛЫ АФАРМЛЕННЯ ДАКУМЕНТАЎ НА ВЫЕЗД ЗА МЯЖУ ГРАМАДЗЯНАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

г. Мінск *20 лістапада 1995 г.**

Агульныя палажэнні

1. Дадзеныя Правілы вызначаюць парадак афармлення грамадзяніна Рэспублікі Беларусь дакументаў на выезд за мяжу.

2. Дакументам на выезд за мяжу для грамадзян Рэспублікі Беларусь з'яўляецца пашпарт грамадзяніна Рэспублікі Беларусь (далей — пашпарт), аформлены ў адпаведнасці з дадзенымі Правіламі.

3. Заява аб афармленні пашпарта на выезд за мяжу падаецца грамадзянінам асабіста або яго законным прадстаўніком у аддзел унутраных спраў райвыканкома (гарвыканкома) па месцы пастаяннага жыхарства заяўніка. Грамадзянін, які выехаў з месца пастаяннага жыхарства на вучобу ў межах рэспублікі, названую заяву падае ў орган унутраных спраў па месцы часовага пражывання пры наяўнасці адпаведнай прапіскі.

4. За афармленне пашпарта на выезд за мяжу бярэцца дзяржаўная пошліна ў памерах і парадку, устаноўленых заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Пры часовым абмежаванні права на выезд за мяжу і у выпадку адмовы грамадзяніна ад выезду за мяжу да атрымання афармленага пашпарта, выплачаная ім дзяржаўная пошліна падлягае вяртанню.

Парадак афармлення пашпартоў на часовы выезд за мяжу

5. Для афармлення пашпартоў на часовы выезд за мяжу грамадзяне прадстаўляюць:

заяву па форме, якая зацвярджаецца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

Да заявы ваеннаслужачага Узброеных Сіл Рэспублікі Беларусь, Унутраных войск Міністэрства ўнутраных спраў Рэспублікі Беларусь, Пагранічных войск Рэспублікі Беларусь, Камітэта дзяржаўнай бяспекі Рэспублікі Беларусь, а таксама асобы радавога або начальніцкага складу органаў унутраных спраў павінна быць прыкладзена даведка па форме, якая ўстанаўліваецца адпаведным міністэрствам або іншым цэнтральным органам кіравання;

пашпарт;

дакумент аб выплаце дзяржаўнай пошліны.

6. Пералічаныя ў пункце 5 дадзеных Правіл дакументы ў асобы, якая не дасягнула 18-гадовага ўзросту, прымаюцца пры наяўнасці натарыяльна заверанага хадайніцтва яго законнага прадстаўніка аб афармленні для гэтай асобы пашпарта на выезд за мяжу.

---

* Дата зацвярджэння пастановай Кабінета Міністраў РБ.

7. Заява грамадзяніна аб афармленні пашпарта на часовы выезд за мяжу разглядаецца ў месячны тэрмін, а калі паездка звязана з тэрміновым лячэннем грамадзяніна, які выязджае, ці цяжкай хваробай або смерцю яго блізкага сваяка, што пражывае за мяжой, — неадкладна (пры немагчымасці зрабіць гэта неадкладна — не пазней чым на працягу трох рабочых дзён).

8. Падставай для неадкладнага разгляду заявы з'яўляецца:

- дакумент, які пацвярджае неабходнасць тэрміновага лячэння і магчымасць праходжання такога лячэння ў замежных медыцынскіх установах;
- паступіўшае з-за мяжы паведамленне, якое пацвярджае факт цяжкай хваробы або смерці блізкага сваяка, заверанае ва ўстаноўленым парадку.

Парадак афармлення пашпартоў для выезду за мяжу на пастаяннае жыхарства

9. Для афармлення пашпартоў для выезду за мяжу на пастаяннае жыхарства грамадзяне прадстаўляюць:

- заяву па форме, якая зацвярджаецца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь;
- пашпарт;
- натарыяльна завераную копію пасведчання аб нараджэнні заяўніка;
- натарыяльна завераную копію пасведчання аб заключэнні або скасаванні шлюбу;
- пасведчанне аб нараджэнні дзяцей да 16 гадоў або пашпарты, калі дзеці маюць узрост 16 гадоў і больш;
- натарыяльна засведчаныя заявы дзяцей ад 14 да 18 гадоў аб іх згодзе на выезд за мяжу разам з бацькамі (адным з іх) або іншымі іх законнымі прадстаўнікамі;
- натарыяльна засведчаныя заявы асоб, якія знаходзяцца на ўтрыманні заяўніка і застаюцца ў Рэспубліцы Беларусь, а пры наяўнасці ў заяўніка непаўналетніх дзяцей, якія застаюцца ў Рэспубліцы Беларусь, — таксама іх законных прадстаўнікоў аб адсутнасці ў гэтых асоб (законных прадстаўнікоў) патрабаванняў па выплатах аліментных плацяжоў (заяўнік мае права таксама прадставіць дакумент, згодна з якім па рашэнні суда аліментныя плацяжы пагашаны аднаразова);
- дакумент аб выплаце дзяржаўнай пошліны.

10. Заява грамадзяніна аб афармленні пашпарта для выезду за мяжу на пастаяннае жыхарства павінна быць разгледжана не пазней чым на працягу трох месяцаў з дня падачы дакументаў.

Прыняцце рашэння па заяве аб афармленні пашпарта на выезд за мяжу

11. Рашэнне па заяве грамадзяніна аб афармленні пашпарта на выезд за мяжу прымаецца начальнікам пашпартна-візавай службы адпаведнага органа ўнутраных спраў або намеснікам гэтага начальніка.

Адмоўнае рашэнне выносіцца толькі пры наяўнасці падстаў для часовых абмежаванняў у праве на выезд з Рэспублікі Беларусь, прадугледжаных

артыкулам 5 Закона Рэспублікі Беларусь «Аб парадку выезду з Рэспублікі Беларусь і ўезду ў Рэспубліку Беларусь грамадзян Рэспублікі Беларусь».

Пісьмовае паведамленне аб адмове ў афармленні пашпарта на выезд за мяжу накіроўваецца грамадзяніну не пазней чым праз дзесяць дзён пасля прыняцця такога рашэння.

12. Для прыняцця рашэння па заяве грамадзяніна аб афармленні пашпарта на выезд за мяжу органамі, упаўнаважанымі афармляць гэтыя дакументы, праводзіцца праверка наяўнасці ў дадзенага грамадзяніна прычын, якія перашкаджаюць выезду за мяжу, названых у артыкуле 5 Закона Рэспублікі Беларусь «Аб парадку выезду з Рэспублікі Беларусь і ўезду ў Рэспубліку Беларусь грамадзян Рэспублікі Беларусь».

Афармленне пашпарта на выезд за мяжу

13. Адзнака ў пашпарце аб часовым выездзе з Рэспублікі Беларусь дзейнічае на працягу пяці гадоў, а аб выездзе на пастаяннае жыхарства — на працягу аднаго года. Форма адзнакі і парадак яе прастаўлення зацвярджаюцца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

Пасля сканчэння названага ў пашпарце тэрміну выезду за мяжу заява аб афармленні пашпарта падаецца ва устаноўленым парадку.

14. У выпадках, устаноўленых пунктамі 1—6 часткі першай артыкула 5 Закона Рэспублікі Беларусь «Аб парадку выезду з Рэспублікі Беларусь і ўезду ў Рэспубліку Беларусь грамадзян Рэспублікі Беларусь», адзнака ў пашпарце аб выездзе за мяжу анулюецца органам унутраных спраў, які афарміў пашпарт.

Пашпарт з падробленай адзнакай можа быць канфіскаваны адпаведнымі прадстаўнікамі пагранічных войск для далейшай перадачы ў органы ўнутраных спраў.

15. Пры страце (крадзяжы), прывядзенні ў непрыгоднасць пашпарта, афармленага на выезд за мяжу, заява аб афармленні такога пашпарта падаецца зноў з выплатай дзяржаўнай пошліны ва ўстаноўленым памеры.

У іншых выпадках абмену пашпарта з адзнакай аб часовым выездзе за мяжу, прадугледжаных Палажэннем аб пашпарце грамадзяніна Рэспублікі Беларусь, яго афармленне для выезду за мяжу ажыццяўляецца на тэрмін, устаноўлены пры апошнім афармленні, без збірання дзяржаўнай пошліны.

Парадак перагляду і абскарджання часовых абмежаванняў права на выезд за мяжу

16. У выпадку адхілення просьбы грамадзяніна аб афармленні пашпарта на выезд за мяжу паўторная яго заява аб гэтым разглядаецца па сканчэнні шасці месяцаў з дня прыняцця рашэння аб адмове ў праве на выезд. Пры гэтым прымаюцца да ўвагі раней прадстаўленыя дакументы, калі названыя ў іх даныя засталіся без змянення.

17. Падставай для датэрміновага перагляду рашэння аб адмове ў афармленні пашпарта на выезд за мяжу з'яўляецца наяўнасць афіцыйных звестак аб устараненні абставін, якія перашкаджаюць выезду.

18. Адмова ў афармленні пашпарта на выезд за мяжу можа быць абскарджана грамадзянінам у вышэйстаячы орган унутраных спраў у адносінах да органа, які прыняў рашэнне, або ў суд.

Не падлягае абскарджанню адмова ў афармленні пашпарта на выезд за мяжу па падставах, прадугледжаных пунктамі 2 і 3 часткі першай артыкула 5 Закона Рэспублікі Беларусь «Аб парадку выезду з Рэспублікі Беларусь і ўезду ў Рэспубліку Беларусь грамадзян Рэспублікі Беларусь».

Збор указаў Прэзідэнта і пастаноў Кабінета Міністраў РБ. 1995. № 32. Арт. 794.

№ 132
ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ ПОЛЬШЧА АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ І ЎЗАЕМНАЙ ДАПАМОЗЕ Ў МЫТНЫХ СПРАВАХ*

г. Варшава *27 лістапада 1995 г.*

Урад Рэспублікі Беларусь і Урад Рэспублікі Польшча, якія называюцца ў далейшым Дагаворнымі Бакамі,

кіруючыся палажэннямі Дагавора паміж Рэспублікай Беларусь і Рэспублікай Польшча аб добрасуседстве і дружалюбным супрацоўніцтве, падпісанага ў Варшаве 23 чэрвеня 1992 г.,**

жадаючы развіваць супрацоўніцтва ў галіне мытнай справы і прызнаючы значэнне ўзаемнай дапамогі мытных органаў,

прымаючы пад увагу развіццё пасажырскіх і грузавых зносін паміж абедзвюма дзяржавамі,

перакананыя ў тым, што выкананне мытнага заканадаўства з'яўляецца адным з найважнейшых прынцыпаў міжнароднага гандлю і што супрацоўніцтва мытных органаў садзейнічае паспяховай барацьбе з дзеяннямі, супярэчнымі гэтаму заканадаўству,

прымаючы пад увагу рэкамендацыі Савета мытнага супрацоўніцтва ад 5 снежня 1953 г., што датычаць адміністрацыйнай узаемнай дапамогі,

пагадзіліся аб ніжэйпададзеным:

АЗНАЧЭННІ

Артыкул 1

У мэтах гэтага пагаднення ўжываюцца наступныя тэрміны:

«Мытнае заканадаўства» — нормы права, што маюць законную сілу на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь і Рэспублікі Польшча, якія датычаць

* Пагадненне ратыфікавана РБ 30 чэрвеня 1998 г.

** Гл. дак. № 24.

увозу, вывазу і транзіту тавараў, абкладаемых мытнымі пошлінамі, падаткамі, а таксама іншымі плацяжамі, альбо што з'яўляюцца прадметамі забарон, абмежаванняў, а таксама іншага рэгулявання, якое датычыць перамяшчэння тавараў праз мытную граніцу.

«Мытныя органы» — у Рэспубліцы Беларусь — Дзяржаўны мытны камітэт Рэспублікі Беларусь, а ў Рэспубліцы Польшча — старшыня Галоўнага мытнага ўпраўлення.

«Мытнае правапарушэнне» — учыненне, а таксама спроба ўчынення дзеянняў, што парушаюць мытнае заканадаўства.

«Наркатычныя сродкі і псіхатропныя рэчывы» — наркатычныя сродкі, псіхатропныя рэчывы і рэчывы, зазначаныя ў дадатках да Канвенцыі Арганізацыі Аб'яднаных Нацый аб барацьбе супраць незаконнага абароту наркатычных сродкаў і псіхатропных рэчываў 1988 г. альбо рэчывы, якімі яны заменены.

СФЕРА ДЗЕЯННЯ ПАГАДНЕННЯ

Артыкул 2

1. Мытныя органы будуць ажыццяўляць узаемную дапамогу такім чынам і на ўмовах, прадугледжаных гэтым пагадненнем, у мэтах праверкі правільнага выкарыстання мытнага заканадаўства праз прадухіленне, правядзенне дазнання і выкрыццё мытных правапарушэнняў.

2. Дапамога ў рамках гэтага пагаднення будзе таксама ўключаць у сябе па запыту перадачу інфармацыі, якая датычыць сапраўднага памеру мытных пошлін, падаткаў і іншых плацяжоў, што ўстанаўліваюцца і спаганяюцца ў адпаведнасці з мытным заканадаўствам.

Дапамога, аб якой ідзе размова ў пунктах 1 і 2, будзе прадастаўляцца пры адміністрацыйным і судовым разглядах, уключаючы разгляд, які праводзіцца пракуратурай альбо пад наглядам пракуратуры.

Дапамога ў рамках гэтага пагаднення будзе прадастаўляцца ў адпаведнасці з заканадаўствам дзяржавы Дагаворнага Боку, у якога запытваюць дапамогу, і ў рамках кампетэнцыі, а таксама магчымасцей мытных органаў.

Гэта пагадненне не закранае сфер супрацоўніцтва, прадугледжаных іншымі міжнароднымі абавязацельствамі Дагаворных Бакоў, у прыватнасці, што датычаць прававой дапамогі па крымінальных справах.

5. Мытныя органы будуць аказваць узаемную тэхнічную дапамогу, у прыватнасці, праз:

- абмен службовымі асобамі мытных органаў з мэтай азнаямлення з выкарыстоўваемымі тэхнічнымі сродкамі, што ўяўляюць узаемны інтарэс;
- навучанне і дапамогу ва ўдасканальванні прафесійнай падрыхтоўкі службовых асоб мытных органаў;
- абмен экспертамі па мытных справах;
- абмен прафесійнай, навуковай і тэхнічнай інфармацыяй, якая датычыць мытнай справы;

♦ перадачу інфармацыі пры дапамозе сродкаў масавай інфармацыі аб змяненнях мытнага заканадаўства іншай дзяржавы.

ПЕРАДАЧА ІНФАРМАЦЫІ

Артыкул 3

1. Мытныя органы па ўласнай ініцыятыве альбо па запыту будуць абменьвацца любой даступнай інфармацыяй, што датычыць асоб, тавараў, транспартных сродкаў, аб якіх вядома альбо якія падазраюцца ў тым, што яны ўчынілі альбо могуць учыніць дзеянні, што супярэчаць мытнаму заканадаўству іншага Дагаворнага Боку.

2. Мытныя органы будуць па запыту абменьвацца інфармацыяй адносна таго, ці тавары, што вывезены з тэрыторыі дзяржавы аднаго з Дагаворных Бакоў, былі ўвезены на тэрыторыю дзяржавы іншага Дагаворнага Боку ў адпаведнасці з мытным заканадаўствам альбо з яго парушэннем. Гэтая інфармацыя па запыту будзе змяшчаць падрабязныя звесткі аб мытным афармленні альбо аперацыях кантролю, выкарыстаных у адносінах да тавараў, а таксама звесткі, якія датычаць гэтых тавараў.

3. Мытныя органы па запыту абменьваюцца дакументацыяй, звязанай з транспарціроўкай і пагрузкай тавару, што змяшчае інфармацыю аб кошце, распараджэнні таварам і яго прызначэнні.

4. Запытваемыя аб дапамозе мытныя органы перадаюць дакументы, інфармацыю і іншыя звесткі на сваёй мове з дададзеным перакладам на мове, прымальнай для мытнага органа, што выступіў з запытам.

АКТЫ І ДАКУМЕНТЫ

Артыкул 4

1. Мытныя органы па запыту абменьваюцца рапартамі, распараджэннямі альбо заверанымі копіямі дакументаў, а таксама іншымі матэрыяламі, што ўтрымліваюць любую даступную інфармацыю адносна выкрытых альбо плануемых дзеянняў, якія з'яўляюцца альбо могуць стаць мытнымі правапарушэннямі.

2. Па канкрэтнаму запыту копіі такіх актаў, дакументаў і іншых матэрыялаў, аб якіх гаворыцца ў пункце 1, будуць завераны адпаведным чынам.

3. Дакументы, аб якіх гаворыцца ў пункце 1, могуць быць заменены камп'ютэрнай інфармацыяй, падрыхтаванай у любой форме. Інфармацыя, што датычыць тлумачэння альбо выкарыстання дакументаў, павінна быць прадастаўлена адначасова.

ДАЗНАННІ

Артыкул 5

1. Калі мытныя органы аднаго Дагаворнага Боку зробяць запыт, мытныя органы другога Дагаворнага Боку прадпрымаюць усе магчымыя афі-

цыйныя дазнанні, што датычаць дзеянняў, якія супярэчаць альбо могуць супярэчыць мытнаму заканадаўству. Вынікі дазнання яны перадаюць запытваючым органам.

2. Калі запытваемыя мытныя органы лічаць, што прадстаўнік мытных органаў, які выступіў з запытам, павінен прысутнічаць падчас правядзення дазнання, то яны паведамляюць аб гэтым мытным органам, што выступілі з запытам.

3. Калі прадстаўнік запытваючых мытных органаў павінен прысутнічаць пры правядзенні дазнання, запытваючыя мытныя органы павінны быць інфармаваныя аб часе і месцы дзеянняў, прадпрымаемых для рэалізацыі запыту.

4. Прадстаўнікі мытных органаў аднаго Дагаворнага Боку, знаходзячыся на тэрыторыі дзяржавы іншага Дагаворнага Боку, павінны мець пісьмовыя паўнамоцтвы сваіх мытных органаў на ўдзел у дазнанні. Яны не могуць быць у форменным адзенні і мець зброю.

ВЫКАРЫСТАННЕ ІНФАРМАЦЫІ І ДАКУМЕНТАЎ

Артыкул 6

1. Рапарты, пасведчанні і дакументы, а таксама іншыя матэрыялы і інфармацыя, атрыманыя ў рамках узаемнай дапамогі, могуць быць выкарыстаны ў мэтах, зазначаных у гэтым пагадненні, а таксама выкарыстаны ў судовым і адміністрацыйным разглядах, уключаючы разгляд, які праводзіцца пракуратурай альбо пад наглядам пракуратуры. Выкарыстанне такой інфармацыі і дакументаў ў якасці доказу ў судах, а таксама значэнне, якое павінна ім надавацца, павінны быць вызначаны ў адпаведнасці з нормамі права атрымліваючай дзяржавы.

2. Любая інфармацыя, перададзеная ў якой-небудзь форме ў рамках гэтага пагаднення, будзе несці канфідэнцыяльны характар і будзе падпадаць пад абавязацельства аб захаванні службовай тайны ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам Дагаворных Бакоў.

БАРАЦЬБА З КАНТРАБАНДАЙ І НЕЛЕГАЛЬНЫМ АБАРОТАМ НАРКАТЫЧНЫХ СРОДКАЎ І ПСІХАТРОПНЫХ РЭЧЫВАЎ

Артыкул 7

1. Мытныя органы ў мэтах актывізацыі дзеянняў, звязаных з прадухіленнем, правядзеннем дазнання і барацьбой з кантрабандай, а таксама нелегальным абаротам наркатычных сродкаў і псіхатропных рэчываў, без запытаў і ў магчыма кароткі тэрмін абменьваюцца інфармацыяй аб:

а) асобах, аб якіх вядома альбо якія падазраюцца ў тым, што яны займаюцца кантрабандай альбо нелегальным абаротам наркатычных сродкаў і псіхатропных рэчываў;

b) наземных, водных і паветраных сродкаў транспарту, кантэйнерах і пасылках, аб якіх вядома альбо ў адносінах да якіх існуюць падазрэнні ў тым, што яны выкарыстоўваюцца для кантрабанды наркатычных сродкаў і псіхатропных рэчываў.

2. Мытныя органы без запыту абменьваюцца інфармацыяй аб спосабах кантрабанды і метадах, выкарыстоўваемых у нелегальным абароце наркатычных сродкаў і псіхатропных рэчываў, а таксама аб эфектыўнасці новых метадаў іх кантролю.

3. Палажэнні гэтага пагаднення могуць быць пашыраны на рэчывы, якія ўжываюцца ў вытворчасці наркатычных сродкаў і псіхатропных рэчываў.

4. Інфармацыя, аб якой гаворыцца ў пунктах 1 і 2 гэтага артыкула, можа перадавацца іншым адміністрацыйным органам дзяржаў Дагаворных Бакоў, якія займаюцца барацьбой з наркаманіяй, а таксама з нелегальным абаротам наркатычных сродкаў і псіхатропных рэчываў.

ДАПАМОГА ПА ЗАПЫТУ

Артыкул 8

Мытныя органы аднаго Дагаворнага Боку прадпрымуць неабходныя меры для забеспячэння нагляду над:

a) фізічнымі альбо юрыдычнымі асобамі, у адносінах да якіх існуюць абгрунтаваныя прычыны, каб лічыць, што яны парушаюць альбо парушылі мытнае заканадаўства;

b) рухам тавару, аб якім вядома, што ён можа стаць прычанай сур'ёзнага парушэння мытнага заканадаўства;

c) транспартнымі сродкамі, у адносінах да якіх існуюць абгрунтаваныя падазрэнні ў тым, што яны выкарыстоўваліся, выкарыстоўваюцца або могуць выкарыстоўвацца пры парушэнні мытнага заканадаўства.

ЭКСПЕРТЫ І СВЕДКІ

Артыкул 9

1. Па запыту мытных органаў аднаго Дагаворнага Боку мытныя органы другога Дагаворнага Боку могуць упаўнаважыць сваіх службовых асоб у рамках прадастаўленых мытнымі органамі паўнамоцтваў выступаць у якасці сведкі альбо эксперта па справах, што ўваходзяць у сферу дзеяння гэтага пагаднення.

Запыт павінен змяшчаць падрабязныя звесткі аб прадмеце праводзімага разгляду і аб'ём тлумачэнняў, якія неабходна прадставіць.

У запыце неабходна вызначыць, якія прадметы, дакументы альбо завераныя копіі дакументаў могуць спатрэбіцца ў праводзімым разглядзе.

2. Кожны з Дагаворных Бакоў забяспечыць асабістую бяспеку асоб, што прыбылі па патрабаванні іншага Боку ў якасці сведкаў альбо экспертаў.

3. Выдаткі, звязаныя з рэалізацыяй палажэнняў пункта 2, нясе запытваючы Бок.

ФОРМА І ЗМЕСТ ЗАПЫТАЎ АБ ДАПАМОЗЕ

Артыкул 10

1. Запыты аб дапамозе ў рамках гэтага пагаднення будуць накіроўвацца ў пісьмовай форме. Да запытаў будуць дадавацца дакументы, неабходныя для іх рэалізацыі.

Калі гэтага патрабуе тэрміновасць сітуацыі, могуць быць прыняты запыты ў вуснай форме. Яны павінны быць неадкладна пацверджаны пісьмова не пазней чым у сямідзённы тэрмін.

2. Запыты, аб якіх ідзе размова ў пункце 1 гэтага артыкула, будуць змяшчаць наступную інфармацыю:

a) азначэнне мытнага органа, што выступіў з запытам;

b) характар разгляду;

c) прадмет разгляду;

d) назвы і адрасы бакоў, якіх закранае разгляд, калі яны вядомыя, а таксама, наколькі гэта магчыма, найбольш дакладныя і вычарпальныя ўказанні адносна фізічных альбо юрыдычных асоб, ахопленых разглядам;

e) кароткае апісанне справы, якая разглядаецца, і заканадаўчыя пытанні, звязаныя з ёй.

ВЫКЛЮЧЭННІ З АБАВЯЗАЦЕЛЬСТВА АБ АКАЗАННІ ДАПАМОГІ

Артыкул 11

1. Калі запытваемыя мытныя органы лічаць, што выкананне запыту можа нанесці шкоду суверэнітэту, бяспецы, грамадскаму ладу, гаспадарчым інтарэсам альбо іншым істотным інтарэсам іх дзяржавы, то яны могуць адмовіць у аказанні дапамогі цалкам альбо часткова альбо паставіць выкананне запыту ў залежнасць ад ажыццяўлення вызначаных умоў.

2. Калі запыт аб дапамозе не можа быць выкананы, запытваючым мытным органам будзе аб гэтым неадкладна паведамлена і яны будуць праінфармаваны аб прычынах адмаўлення ў аказанні дапамогі.

ВЫДАТКІ

Артыкул 12

Мытныя органы адмаўляюцца ад усякіх прэтэнзій аб звароце выдаткаў, панесеных пры выкананні гэтага пагаднення, за выключэннем выдаткаў на сведкаў, экспертаў і перакладчыкаў, якія не з'яўляюцца дзяржаўнымі служачымі.

Зварот выдаткаў, звязаных з выкананнем палажэнняў пункта 5 артыкула 2 гэтага пагаднення, будзе прадметам асобных дамоўленасцей паміж мытнымі органамі.

РЭАЛІЗАЦЫЯ ПАГАДНЕННЯ

Артыкул 13

1. Рэалізацыя гэтага пагаднення даручаецца Дзяржаўнаму мытнаму камітэту Рэспублікі Беларусь і старшыні Галоўнага мытнага ўпраўлення ў Рэспубліцы Польшча. Гэтыя органы прымаюць рашэнне аб усіх практычных сродках і мерапрыемствах, неабходных для яго рэалізацыі.

2. Супрацоўніцтва паміж рэгіянальнымі мытнымі органамі павінна ажыццяўляцца ў адпаведнасці з умовамі, узгодненымі паміж іх цэнтральнымі мытнымі органамі.

Артыкул 14

1. Калі мытны орган, у якога запытваецца дапамога, не з'яўляецца адпаведным органам па выкананні запыту, то ён перадае запыт у адпаведны орган. Любая дапамога, аказваемая такім чынам, будзе перадавацца праз мытны орган, у які паступіў запыт.

УСТУПЛЕННЕ Ў СІЛУ І ПАВЕДАМЛЕННЕ

Артыкул 15

1. Гэта пагадненне ўступае ў сілу па сканчэнні трыццаці дзён з дня атрымання апошняй ноты, што пацвярджае выкананне ўнутрыдзяржаўных працэдур, неабходных для ўступлення гэтага пагаднення ў сілу.

2. Гэта пагадненне заключана на неабмежаваны тэрмін. Яно можа быць дэнансавана шляхам абмену дыпламатычнымі нотамі і губляе сілу па сканчэнні шасці месяцаў з дня атрымання такой ноты другім Дагаворным Бокам.

Здзейснена ў Варшаве 27 лістапада 1995 г. у двух эксемплярах, кожны на беларускай і польскай мовах, прычым кожны з тэкстаў мае аднолькавую сілу.

За Урад
Рэспублікі Беларусь
П. Крэчка

Ведамасці Нацыянальнага сходу РБ. 1998. № 1. Арт. 513.

КАМЕНТАРЫІ І ЗАЎВАГІ

[1] Міжнародны пакт аб грамадзянскіх і палітычных правах ад 16 снежня 1966 г. прыняты на XXI сесіі ГА ААН. Беларусь падпісала пакт 19 сакавіка 1968 г. і ратыфікавала 5 кастрычніка 1973 г. з асобнай заявай, якая ў 1992 г. была знята. Пакт вызначае абавязацельствы для дзяржаў па прадстаўленні правоў грамадзянам, якія знаходзяцца пад іх юрысдыкцыяй. Палажэнні і патрабаванні Пакта рэалізуюцца праз адпаведнае заканадаўства. Пактам замацаваны правы грамадзян на працу, адпачынак, дастатковы жыццёвы ўзровень, на сацыяльнае забеспячэнне і адукацыю.

[2] Нарада па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе праходзіла з 3 ліпеня 1973 г. па 1 ліпеня 1975 г. у г. Хельсінкі і Жэневе з удзелам прадстаўнікоў 33 еўрапейскіх дзяржаў, ЗША і Канады. Нарада мела вялікае міжнароднае значэнне і з'явілася важным крокам на шляху ўмацавання разрадкі міжнароднай напружанасці і наладжвання адносін раўнапраўнага супрацоўніцтва паміж дзяржавамі. Нарада і Заключны Акт вызначылі праграму дзеянняў дзяржаў па ператварэнні Еўропы ў кантынент міру і дружалюбнага супрацоўніцтва.

[3] Венская канвенцыя аб праве міжнародных дагавораў ад 23 мая 1969 г. прынята на Канферэнцыі ААН па правах міжнародных дагавораў. Беларусь далучылася да канвенцыі 10 красавіка 1986 г.

[4] Палажэнне аб Савеце Бяспекі Рэспублікі Беларусь зацверджана 15 лістапада 1991 г. Ён ствараўся на падставе Дэкларацыі Вярхоўнага Савета БССР аб дзяржаўным суверэнітэце ў мэтах забеспячэння дзяржаўнай незалежнасці, непахіснасці канстытуцыйнага ладу і тэрытарыяльнай цэласнасці. У палажэнні аб Савеце Бяспекі РБ адзначаецца, што ў надзвычайных абставінах і з пачаткам вайны Савет Бяспекі ўносіць прапанову ў Вярхоўны Савет РБ аб увядзенні надзвычайнага становішча і па рашэнні Вярхоўнага Савета РБ бярэ на сябе ажыццяўленне функцый дзяржаўнага кіраўніцтва.

[5] Статут ААН быў распрацаваны ў 1944 г. прадстаўнікамі СССР, ЗША, Вялікабрытаніі і Кітая, падпісаны 26 чэрвеня 1945 г. дзяржавамі—удзельніцамі Устаноўчай Сан-Францыскай канферэнцыі і ўступіў у сілу 24 кастрычніка 1945 г. Статут уключае 111 артыкулаў, якія сабраны ў 19 главах.

[6] Дагавор аб нераспаўсюджванні ядзернай зброі адобраны Генеральнай Асамблеяй ААН 12 чэрвеня 1968 г. і быў адкрыты для падпісання ў Маскве, Вашынгтоне і Лондане. Беларусь далучылася да дагавора 4 сакавіка 1993 г. Дагавор прадугледжваў стварэнне спрыяльных магчымасцей для мірнага выкарыстання атамнай энергіі. Па ўмовах гэтага дагавора ядзерныя дзяржавы бралі абвязацельствы не садзейнічаць бяз'ядзерным дзяржа-

вам у набыцці ядзернай зброі. Кантроль за нераспаўсюджваннем ядзернай зброі ўскладваўся на Міжнароднае агенцтва па атамнай энергіі.

[7] Парыжская хартыя для новай Еўропы прынята на Нарадзе па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе (Парыж, 19—21 лістапада 1990 г.) У склад Нарады кіраўнікоў дзяржаў-удзельніц (НБСЕ) уваходзілі: Аўстрыя, Бельгія, Балгарыя, Венгрыя, Германія, Грэцыя, Данія, Ірландыя, Ісландыя, Іспанія, Італія — Еўрапейская супольнасць, Канада, Кіпр, Ліхтэнштэйн, Люксембург, Мальта, Манака, Нідэрланды, Нарвегія, Польшча, Партугалія, Румынія, Сан-Марына, Злучанае Каралеўства Вялікабрытаніі, ЗША, СССР, Турцыя, Фінляндыя, Францыя, Чэшская і Славацкая Федэратыўная Рэспубліка, Швейцарыя, Швецыя, Югаславія.

Удзельнікі Нарады па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе заявілі, што адносіны паміж дзяржавамі будуць грунтавацца з гэтага часу на ўзаемнай павазе і супрацоўніцтве. Еўропа вызваляецца ад спадчыны мінулага. Дэмакратыя будзе будавацца, кансалідавацца і ўмацоўвацца як адзіная сістэма ў краінах.

Асноўныя палажэнні хартыі выкладзены ў раздзелах: правы чалавека, дэмакратыя і вяршынства закона; эканамічная свабода і адказнасць; адзінства; бяспека; НБСЕ і свет; арыенціры на будучыню; чалавечае вымярэнне; эканамічнае супрацоўніцтва; навакольнае асяроддзе; культура; рабочыя мігранты; міжземнамор'е, няўрадавыя арганізацыі.

Хартыя для новай Еўропы падпісана Рэспублікай Беларусь 8 красавіка 1992 г. ў Парыжы.

[8] Парыжскі клуб — асацыяцыя галоўных дзяржаў-крэдытораў, якая займалася пераглядам і складаннем новых спісаў афіцыйных замежных запазычанасцей.

[9] Пагадненне аб гандлёвых адносінах паміж ЗША і СССР было падпісана ў Вашынгтоне 1 чэрвеня 1990 г. Пагадненне складалася з 17 артыкулаў і лістоў бакоў да яго, якія з'яўляліся неад'емнай часткай гэтага пагаднення. Уступіла ў сілу пасля абмену дыпламатычнымі нотамі, у якіх паведамлялася аб выкананні ўсіх юрыдычных патрабаванняў, неабходных для яго ўступлення ў сілу. Першапачатковы тэрмін дзеяння пагаднення складаў тры гады.

[10] Сусветная канвенцыя аб аўтарскім праве падпісана ў 1952 г. у Жэневе. У 1971 г. уносіліся змены. Краіны-ўдзельніцы абавязваліся абараняць аўтарскія правы грамадзян незалежна ад іх грамадзянства.

[11] Парыжская канвенцыя аб ахове прамысловай уласнасці ад 20 сакавіка 1883 г. неаднаразова пераглядалася і дапаўнялася. Для Рэспублікі Беларусь гэта канвенцыя дзейнічае ў якасці правапераемнасці.

[12] Савет Еўропы — Міжурадавая арганізацыя, створаная ў 1949 г. Штаб-кватэра знаходзіцца ў Страсбургу (Францыя). Членамі арганізацыі з'яўляюцца 40 краін Еўропы. Расія ўступіла ў 1996 г. У сферу дзейнасці Савета Еўропы ўваходзяць: правы чалавека, сродкі масавай інфармацыі, сацыяльныя і эканамічныя пытанні, адукацыя, культура, спорт, навакольнае асяроддзе і інш. Дзейнасць Савета Еўропы накіравана на распрацоўку канвенцыі і пагадненняў для уніфікацыі заканадаўства дзяржаў—членаў СЕ.

Адным з першых дакументаў, у якім адлюстроўваліся адносіны Еўрапейскай супольнасці да перамен у канцы 1980-х гадоў у краінах Цэнтральнай і Усходняй Еўропы, з'явілася Дэкларацыя Еўрапейскага Савета аб міжнароднай ролі Еўрапейскага супольніцтва, якая была прынята ў снежні 1988 г. Менавіта ў ёй гаварылася аб неабходнасці «развіцця палітычнага дыялогу паміж Захадам і Усходам». На сустрэчы групы дзяржаў Вялікай сямёркі ў Парыжы ў 1989 г. у прынятай дэкларацыі гаварылася аб адкрыцці спецыяльных праграм па рэканструкцыі краін Усходняй Еўропы.

[13] Статус спецыяльна запрошанай краіны ў Савеце Еўропы Беларусь атрымала ў верасні 1992 г.

[14] У 1993 г. Рэспубліка Беларусь падала заяву на ўступленне ў Савет Еўропы. Яна была разгледжана ў 1994 г. Кабінетам Міністраў РБ і перададзена на разгляд Парламенцкай Асамблеі Савета Еўропы. Беларусь удзельнічала ў рабоце некаторых органаў Савета Еўропы. У 1993 г. яна падпісала Канвенцыю Савета Еўропы па культуры, у 1994 г. уступіла ў Венiцыянскую камісію «Дэмакратыя праз правы».

[15] Дагавор быў падпісаны ў час візіту ў ФРГ беларускай дэлегацыі на чале з першым намеснікам Старшыні Савета Міністраў РБ М. Мясніковічам. Адначасова Беларусь і Германія падпісалі дагавор аб садзейнічанні ажыццяўленню і ўзаемнай абароне інвестыцый. Апошні дагавор быў для Беларусі першым дакументам такога характару і выклікаў вялікія надзеі ў беларускіх і нямецкіх дзелавых колаў.

[16] Па выніках візіту Старшыні Савета Міністраў РБ Кебіча В. Ф. у Індыю было падпісана ўсяго сем пагадненняў, якія закладвалі асновы далейшага развіцця адносін паміж Індыяй і Беларуссю, вызначалі прынцыпы і напрамкі іх супрацоўніцтва ў палітычнай, эканамічнай, гандлёвай, абароннай, навукова-тэхнічнай, культурнай і іншых галінах.

[17] У пачатку 90-х гадоў былі падпісаны: Пагадненне паміж Урадам РБ і ЗША аб садзейнічанні капіталаўкладанням. 24.06.1992 г. (Мінск); Пагадненне аб узаемным абмене ўласнасцю для дыпламатычных устаноў. 13.09.1992 г. (Мінск); Пагадненне адносна ліквідацыі вынікаў аварыйных сітуацый і прадухілення распаўсюджвання зброі масавага знішчэння. 22.10.1992 г. (Вашынгтон) і інш.

[18] Белавежскія пагадненні прадугледжвалі будаўніцтва эканамічных адносін «на базе існуючай грашовай адзінкі — рубля». Такім чынам, Пагадненне аб аб'яднанні грашовых сістэм Расіі і Беларусі адлюстроўвала раней дасягнутыя дамоўленасці. Асноўны дакумент уключаў у сябе яшчэ сем двухбаковых дакументаў. Прадугледжвалася правядзенне ўзгодненай грашова-крэдытнай, бюджэтнай, валютнай, падатковай і сацыяльнай палітыкі, фарміраванне агульнай мытнай тэрыторыі з адзінай сістэмай цэнаўтварэння.

5 студзеня 1994 г. у заяве Старшыні Савета Міністраў РБ В. Кебіча і Старшыні Урада Расійскай Федэрацыі В. Чарнамырдзіна адзначалася, што дасягнута высокая ступень гатоўнасці грашовых сістэм абедзвюх дзяржаў да іх практычнага аб'яднання, што практычная работа да ажыццяўлення гэтай акцыі практычна завершана. Намячалася падпісаць у студзені 1994 г. пакет дакументаў, неабходных для аб'яднання грашовых сістэм і фарміравання двухбаковага эканамічнага саюза ў рамках СНД.

У пачатку красавіка 1994 г. А. Р. Лукашэнка абмяркоўваў з першымі асобамі Расіі пытанне аб змяненні некаторых артыкулаў ужо падпісанага Пагаднення аб аб'яднанні грашовых сістэм дзвюх дзяржаў.

[19] Дагавор аб стварэнні Эканамічнага саюза падпісаны ў Маскве 24 верасня 1993 г. Азербайджанам, Арменіяй, Беларуссю, Казахстанам, Кыргызстанам, Малдовай, Расіяй, Таджыкістанам і Узбекістанам. У студзені 1994 г. далучыліся Грузія і Туркменістан. Дагавор заключаны на 10 гадоў з аўтаматычным працягам са згоды бакоў на наступнае пяцігоддзе.

[20] Статут Садружнасці Незалежных Дзяржаў прыняты ў Мінску 22 студзеня 1993 г. кіраўнікамі дзяржаў: Арменіі, Беларусі, Казахстана, Кыргызстана, Малдовы, Расіі, Таджыкістана, Туркменістана, Узбекістана, Украіны. Статут вызначыў мэты СНД: ажыццяўленне супрацоўніцтва ў палітычнай, эканамічнай, экалагічнай, гуманітарнай, культурнай галінах; усебаковае і збалансаванае эканамічнае і сацыяльнае развіццё дзяржаў—членаў СНД у рамках агульнай эканамічнай прасторы; супрацоўніцтва паміж дзяржавамі-членамі ў забеспячэнні міжнароднага міру і бяспекі; мірнае вырашэнне спрэчак і канфліктаў паміж дзяржавамі Садружнасці і інш. Для вырашэння гэтых задач вызначаліся адпаведныя формы і метады. Статут утрымлівае палажэнні аб калектыўнай бяспецы і ваенна-палітычным супрацоўніцтве, супрацоўніцтве ў эканамічнай, сацыяльнай і прававой галінах. Статут зарэгістраваны ў ААН 3 жніўня 1994 г.

[21] Беларуска-Германскі савет эканамічнага супрацоўніцтва створаны ў 1992 г. і з'яўляецца каардынатарам гандлёва-эканамічных адносін. Асноўная работа па рэалізацыі рашэнняў савета праводзілася ў рабочых групах па накірунках: сельская гаспадарка і перапрацоўка сельскагаспадарчай прадукцыі; хімічная і фармацэўтычная прамысловасць; вытворчасць абста-

лявання для прадпрыемстваў хімічнага комплексу; машына- і аўтамабілебудаванне; электроніка, прыборабудаванне, канверсія; будаўніцтва, вытворчасць будаўнічых матэрыялаў; банкаўская справа і страхаванне.

[22] Міжнародная арганізацыя працы (МАП) створана ў 1919 г. з мэтай павышэння стандартаў і прызнання павагі чалавечай працы. З 1946 г. гэта спецыялізаваная арганізацыя ААН. У склад МАП уваходзіць 171 краіна (1944). Асноўнымі функцыямі з'яўляюцца: садзейнічанне забеспячэнню ў краінах-членах поўнай занятасці і росту ўзроўню жыцця; заахвочванне эканамічных і сацыяльных рэформ; ахова жыцця і здароўя людзей; заахвочванне супрацоўніцтва паміж прадпрымальнікамі і рабочымі. МАП распрацавала Міжнародны працоўны кодэкс, які вызначае мінімальныя нормы ў сферы, за якія адказвае гэта арганізацыя. Нормы ўтрымліваюцца ў канвенцыях і рэкамендацыях Міжнароднай канферэнцыі працы. Важнейшымі канвенцыямі, прынятымі МАП, з'яўляюцца: Аб свабодзе асацыяцыі і абароне правоў на арганізацыю — 1948 і 1949 гг.; Аб скасаванні прымусовай працы — 1930 і 1957 гг.; Аб дыскрымінацыі ў галіне працы і занятасці — 1958.; Аб роўным узнагароджанні — 1964 г.; Аб працоўных-мігрантах — 1949 і 1975 гг.; Аб інспекцыі працы — 1947 і 1969 гг. У структуры МАП: Міжнародная канферэнцыя па працы; Адміністрацыйны савет; Міжнароднае бюро працы. Адміністрацыйны савет з'яўляецца выканаўчым органам, які вызначае праграмы, арганізоўвае канферэнцыі, рыхтуе бюджэт. Штаб-кватэра, Сакратарыят МАП і Міжнароднае бюро працы знаходзяцца ў Жэневе. За ўвесь час МАП прыняла звыш 300 канвенцый і рэкамендацый. Рэспубліка Беларусь з'яўляецца ўдзельніцай 44 канвенцый.

[23] Еўрапейская эканамічная камісія ААН (ЕЭК) — з 1951 г. пастаянны орган ААН. Заснавана эканамічным і сацыяльным саветамі ў 1947 г. У складзе ЕЭК 55 дзяржаў-членаў, у тым ліку Беларусь. Мэты камісіі: садзейнічанне развіццю і ўмацаванню эканамічных адносін паміж дзяржавамі; каардынацыя навукова-тэхнічнага і гандлёва-эканамічнага супрацоўніцтва ў рэгіёне; ажыццяўленне збору, аналізу і распаўсюджвання інфармацыі і статыстычных звестак па эканамічных і тэхналагічных пытаннях; рэалізацыя інвестыцыйных праектаў і інш. Месцазнаходжанне ЕЭК — г. Жэнева.

[24] Сусветны банк — адна з 14 спецыялізаваных устаноў ААН. Мэта банка — аказанне фінансавай дапамогі краінам, якія сталі на шлях развіцця пры дапамозе развітых краін. Банк выдае крэдыты, забяспечвае тэхнічнае садзейнічанне і каардынуе палітыку краін, якія сталі на шлях развіцця.

[25] Еўрапейскі банк рэканструкцыі і развіцця (ЕБРР) створаны ў выніку падпісання ў 1990 г. міжурадавага пагаднення. Функцыяніруе з 1991 г. Заснавальнікамі былі 40 краін, затым колькасць іх дасягнула 57. Расійская Федэрацыя з'яўляецца членам ЕБРР з 1992 г. Банк цесна супрацоўнічае з

Сусветным банкам і Міжнародным валютным фондам. Мэты банка: ажыццяўленне аперацый выключна ў краінах Цэнтральнай і Усходняй Еўропы; садзейнічанне развіццю прыватнага прадпрымальніцтва; спалучэнне функцый Камерцыйнага банка і Банка развіцця; садзейнічанне інвестыцыям у вытворчасць з мэтай стварэння канкурэнтнага асяроддзя, якасці жыцця і паляпшэння ўмоў працы. У структуру ЕБРР уваходзяць дзевяць дэпартаментаў. Існуе Расійскі спецыяльны фонд малога бізнесу. У красавіку 1995 г. у Мінску падпісана Пагадненне аб адкрыцці крэдытнай лініі Еўрапейскага банка рэканструкцыі і развіцця для фінансавання прадпрыемстваў малога і сярэдняга бізнесу.

[26] 24—26 жніўня 1994 г. у Ольдэнбургу (ФРГ, зямля Ніжняя Саксонія) адбываліся перагаворы міністраў замежных спраў Беларусі і Германіі. Візіт беларускага міністра ў Германію адбыўся па ініцыятыве нямецкага боку. Нямецкае кіраўніцтва было праінфармавана аб сітуацыі ў Беларусі пасля прэзідэнцкіх выбараў, асноўных напрамках яе знешнепалітычнай дзейнасці, абмеркаваны стан і перспектывы развіцця беларуска-германскіх адносін. Міністэрства замежных спраў Германіі прапанавала падпісаць заяву аб асновах адносін паміж Рэспублікай Беларусь і ФРГ. Германскі бок пацвердзіў свой намер аказаць дапамогу Беларусі ў падпісанні Пагаднення аб партнёрстве і супрацоўніцтве з Еўрапейскім саюзам.

Сумесная заява вызначыла асноўныя напрамкі супрацоўніцтва РБ і ФРГ.

[27] Камісія Еўрапейскіх супольніцтваў — выканаўчы орган Еўрапейскага саюза сочыць за прымяненнем норм дагавораў. Месцазнаходжанне — г. Брусель.

[28] Канвенцыя аб міжнароднай грамадзянскай авіяцыі прынята на Міжнароднай канферэнцыі па паветранаму праву ў Чыкага 7 снежня 1944 г. Беларусь далучылася да канвенцыі 9 снежня 1992 г. Канвенцыя накіравана на забеспячэнне развіцця міжнароднай грамадзянскай авіяцыі, супрацоўніцтва ў пытаннях устанаўлення адзіных міжнародных правіл і стандартаў. 13 сакавіка 1996 г. Беларусь ратыфікавала 14 пратаколаў да Чыкагскай канвенцыі.

[29] Міжпарламенцкі саюз — гл. «Знешняя палітыка Беларусі. Зборнік дакументаў і матэрыялаў (верасень 1945 г. — 1975 г.)». Т. 5. Мн., 2002. Заўвага № 33, с. 304.

[30] Да створанага Мытнага саюза паміж РБ і РФ пазней далучыліся Казахстан, Кыргызстан і Таджыкістан. Нарматыўна-прававую базу склала Пагадненне аб прынцыпах мытнай палітыкі (дак. № 21). Пасля стварэння мытнага саюза сталі непатрэбнымі амаль 9 тыс. км унутраных граніц, 16 мытняў, 50 мытных пастоў, 64 аўтамабільных і 28 чыгуначных пунктаў пропуску.

[31] Праграма TACIS створана ў 1991 г. Камісіяй Еўрапейскага Саюза ў мэтах тэхнічнай дапамогі краінам СНД пры пераходзе да рыначнай эканомікі. За лік сродкаў праграмы ажыццяўлялася мадэрнізацыя пунктаў пропуска Варшаўскі мост — Казловічы — Каменны Лог.

[32] Партнёрства дзеля міру — праграма развіцця ваенна-палітычнага супрацоўніцтва ў Еўропе. Ініцыіравана на сесіі Савета НАТО ў Бруселі ў студзені 1994 г. Ідэя ПДМ была прапанавана і абгрунтавана адміністрацыяй ЗША ў канцы 1993 г. у якасці мэтазгоднага сродку рэагавання на новыя выклікі і патрэбнасці ў сферы бяспекі. Праграма адрасавана перш за ўсё краінам Цэнтральнай і Усходняй Еўропы, новым незалежным дзяржавам, якія ўзніклі пасля распаду СССР.

11 студзеня 1995 г. у штаб-кватэры НАТО ў Бруселі міністр замежных спраў РБ У. Сянько падпісаў Рамачны дакумент праграмы «Партнёрства дзеля міру». Беларусь стала 24-й краінай, якая далучылася да Натаўскай праграмы. Пагадненне аб партнёрстве і супрацоўніцтве паміж еўрапейскімі супольніцтвамі і іх дзяржавамі-членамі і РБ было падпісана 6 сакавіка 1995 г. у час візіту Прэзідэнта Беларусі А. Р. Лукашэнкі ў Брусель. Яно змяшчае амаль сто старонак тэксту. У красавіку 1995 г. пагадненне было ратыфікавана беларускім парламентам. Яно стварала ўмовы для рэгулявання палітычных, эканамічных і гандлёвых адносін паміж РБ і ЕС.

[33] Венская канвенцыя аб консульскіх зносінах ад 24 красавіка 1963 г. прынята на Канферэнцыі ААН па консульскіх зносінах. Беларусь далучылася да канвенцыі 27 лютага 1989 г. Канвенцыя дае вызначэнне консульскай установы, консульскай акругі, кіраўніка консульскай установы, консульскага служачага, консульскага памяшкання, консульскага архіва і консульскіх службовых асоб. Канвенцыя рэгулюе консульскія адносіны, адкрыццё консульскіх устаноў, назначэнне персаналу. Вызначаны консульскія функцыі.

[34] Рашэнне «Асновы мытнага заканадаўства дзяржаў—удзельніц Садружнасці Незалежных Дзяржаў» было падпісана ў г. Алматы 10 лютага 1995 г. Асновы вызначылі прынцыпы прававога, эканамічнага і арганізацыйнага рэгулявання мытнай справы. Але кожная дзяржава захавала за сабой права выпрацоўваць іншыя нормы, якія не супярэчаць прынятым асновам. Мытная справа складае мытную палітыку дзяржавы, а таксама парадак і ўмовы перамяшчэння праз мытную граніцу тавараў, транспартных сродкаў, збіранне плацяжоў, мытнае афармленне, мытны кантроль і іншыя сродкі правядзення мытнай палітыкі ў жыццё. Асновы мытнага заканадаўства ўтрымліваюць 13 раздзелаў і 234 артыкулы (Ведамасці Нацыянальнага сходу РБ. 1997. № 17, 18. Арт. 303).

[35] Вярхоўны Савет РБ ратыфікаваў дагавор з наступнымі агаворкамі:

к статье 2:

«За исключением слов «любым проявлением сепаратизма и национализма»;

к статье 5:

«Использование контингента Республики Беларусь за ее пределами для совместной охраны границ государств — участников Содружества Независимых Государств, равно как и привлечение контингентов государств — участников Содружества Независимых Государств для охраны Государственной границы Республики Беларусь, может быть осуществлено только на основании соответствующего решения Верховного Совета Республики Беларусь».

[36] Пасля падпісання дагавора сталі больш актыўна развівацца беларуска-ўкраінскія адносіны. На аснове дагавора і ў яго развіццё былі падпісаны іншыя пагадненні, якія стваралі прававы фундамент супрацоўніцтва дзвюх дзяржаў.

ПЕРАЛІК ДАКУМЕНТАЎ

1. 1991 г., 19 ВЕРАСНЯ — ЗАКОН БССР АБ НАЗВЕ БЕЛАРУСКАЙ САВЕЦКАЙ САЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ РЭСПУБЛІКІ І ЎНЯСЕННІ ЗМЯНЕННЯЎ У ДЭКЛАРАЦЫЮ ВЯРХОЎНАГА САВЕТА БССР АБ ДЗЯРЖАЎНЫМ СУВЕРЭНІТЭЦЕ БЕЛАРУСКАЙ САВЕЦКАЙ САЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ РЭСПУБЛІКІ І КАНСТЫТУЦЫЮ (АСНОЎНЫ ЗАКОН) БЕЛАРУСКАЙ ССР 9

2. 1991 г., 2 КАСТРЫЧНІКА — ЗАЯВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РБ АБ ПРЫНЦЫПАХ ЗНЕШНЕПАЛІТЫЧНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ 9

3. 1991 г., 2 КАСТРЫЧНІКА — ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РБ АБ ПЕРШАЧАРГОВЫХ МЕРАХ, ЯКІЯ ВЫНІКАЮЦЬ З ЗАЯВЫ ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РБ АБ ПРЫНЦЫПАХ ЗНЕШНЕПАЛІТЫЧНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ 10

4. 1991 г., 23 КАСТРЫЧНІКА — ЗАКОН РБ АБ ПАРАДКУ ЗАКЛЮЧЭННЯ, ВЫКАНАННЯ І ДЭНАНСАЦЫІ МІЖНАРОДНЫХ ДАГАВОРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ 11

5. 1991 г., 6 ЛІСТАПАДА — ДАГАВОР ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РЭСПУБЛІКАЙ УЗБЕКІСТАН 18

6. 1991 г., 14 ЛІСТАПАДА — ЗАКОН РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ЗАМЕЖНЫХ ІНВЕСТЫЦЫЯХ НА ТЭРЫТОРЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ 23

7. 1991 г., 15 ЛІСТАПАДА — ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РБ АБ УТВАРЭННІ САВЕТА БЯСПЕКІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ 35

8. 1991 г., 18 ЛІСТАПАДА — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ МЕРАХ ПА РАЗВІЦЦІ ГАНДЛЁВА-ЭКАНАМІЧНЫХ АДНОСІН З РЭСПУБЛІКАЙ ПОЛЬШЧА 36

9. 1991 г., 18 ЛІСТАПАДА — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ УСТАНАЎЛЕННІ МЫТНАЙ ГРАНІЦЫ 38

10. 1991 г., 8 СНЕЖНЯ — ПАГАДНЕННЕ АБ СТВАРЭННІ САДРУЖНАСЦІ НЕЗАЛЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ 39

11. 1991 г., 8 СНЕЖНЯ — ЗАЯВА КІРАЎНІКОЎ ДЗЯРЖАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ, РСФСР, УКРАІНЫ 42

12. 1991 г., 10 СНЕЖНЯ — ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ДЭНАНСАЦЫІ ДАГАВОРА 1922 ГОДА АБ УТВАРЭННІ САЮЗА САВЕЦКІХ САЦЫЯЛІСТЫЧНЫХ РЭСПУБЛІК 43

13. 1991 г., 21 СНЕЖНЯ — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ, РЭСПУБЛІКАЙ КАЗАХСТАН, РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫЯЙ І УКРАІНАЙ АБ СУМЕСНЫХ МЕРАХ У АДНОСІНАХ ДА ЯДЗЕРНАЙ ЗБРОІ 44

14. 1991 г., 27 СНЕЖНЯ — ПАСТАНОВА ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ЗАЯВЕ ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РБ АБ ПРЫЗНАННІ НЕЗАЛЕЖНАСЦІ СУВЕРЭННЫХ ДЗЯРЖАЎ 46

15. 1991 г., 27 СНЕЖНЯ — ПАСТАНОВА ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПРЫЗНАННІ РЭСПУБЛІКІ СЛАВЕНІЯ СУВЕРЭННАЙ НЕЗАЛЕЖНАЙ ДЗЯРЖАВАЙ 47

16. 1991 г., 29 СНЕЖНЯ — ДАГАВОР АБ АСНОВАХ МІЖДЗЯРЖАЎНЫХ АДНОСІН РЭСПУБЛІКІ КЫРГЫЗСТАН І РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ 48

17. 1992 г., 11 СТУДЗЕНЯ — ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ УЗБРОЕНЫХ СІЛАХ, ЯКІЯ ДЫСЛАЦЫРУЮЦЦА НА ТЭРЫТОРЫІ РЭСПУБЛІКІ 52

18. 1992 г., 11 СТУДЗЕНЯ — ЗАЯВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ УЗБРОЕНЫХ СІЛАХ БЫЛОГА САЮЗА ССР 54

19. 1992 г., 14 ЛЮТАГА — ПАГАДНЕННЕ АБ РЭГУЛЯВАННІ ЎЗАЕМААДНОСІН ДЗЯРЖАЎ САДРУЖНАСЦІ Ў ГАЛІНЕ ГАНДЛЁВА-ЭКАНАМІЧНАГА СУПРАЦОЎНІЦТВА Ў 1992 г. 54

20. 1992 г., 14 ЛЮТАГА — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ ДЗЯРЖАВАМІ — УДЗЕЛЬНІЦАМІ САДРУЖНАСЦІ НЕЗАЛЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ АБ СТАТУСЕ СТРАТЭГІЧНЫХ СІЛ 58

21. 1992 г., 13 САКАВІКА — ПАГАДНЕННЕ АБ ПРЫНЦЫПАХ МЫТНАЙ ПАЛІТЫКІ 63

22. 1992 г., 19 САКАВІКА — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ САЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ РЭСПУБЛІКІ В'ЕТНАМ АБ ГАНДЛЁВА-ЭКАНАМІЧНЫМ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ 66

23. 1992 г., 20 САКАВІКА — ПАГАДНЕННЕ АБ АГУЛЬНЫХ УМОВАХ ПАСТАВАК ТАВАРАЎ ПАМІЖ АРГАНІЗАЦЫЯМІ ДЗЯРЖАЎ — УДЗЕЛЬНІЦ САДРУЖНАСЦІ НЕЗАЛЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ 68

24. 1992 г., 23 ЧЭРВЕНЯ — ДАГАВОР ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РЭСПУБЛІКАЙ ПОЛЬШЧА АБ ДОБРАСУСЕДСТВЕ І ДРУЖАЛЮБНЫМ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ 72

25. 1992 г., 6 ЛІПЕНЯ — ПАГАДНЕННЕ АБ СТАТУСЕ ЭКАНАМІЧНАГА СУДА САДРУЖНАСЦІ НЕЗАЛЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ 81

26. 1992 г., 20 ЛІПЕНЯ — ДАГАВОР ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫЯЙ АБ КААРДЫНАЦЫІ ДЗЕЙНАСЦІ Ў ВАЕННАЙ ГАЛІНЕ 82

27. 1992 г., 20 ЛІПЕНЯ — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫЯЙ АБ СТРАТЭГІЧНЫХ СІЛАХ, ЧАСОВА РАЗМЕШЧАНЫХ НА ТЭРЫТОРЫІ РБ 87

28. 1992 г., 24 ЖНІЎНЯ — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПРЫЦЯГНЕННІ Ў РЭСПУБЛІКУ ЗАМЕЖНЫХ КРЭДЫТАЎ 90

29. 1992 г., 1 КАСТРЫЧНІКА — МЕМАРАНДУМ АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РЭСПУБЛІКАЙ АЎСТРЫЯ 92

30. 1992 г., 4 КАСТРЫЧНІКА — ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ РАТЫФІКАЦЫІ ПАГАДНЕННЯ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ ФІНЛЯНДСКАЙ РЭСПУБЛІКІ АБ САДЗЕЙНІЧАННІ АЖЫЦЦЯЎЛЕННЮ І ЎЗАЕМНАЙ АХОВЕ ІНВЕСТЫЦЫЙ 93

31. 1992 г., 9 КАСТРЫЧНІКА — ПАГАДНЕННЕ ПА ПЫТАННЯХ, ЯКІЯ ЗВЯЗАНЫ З АДНАЎЛЕННЕМ ПРАВОЎ ДЭПАРТАВАНЫХ АСОБ, НАЦЫЯНАЛЬНЫХ МЕНШАСЦЕЙ І НАРОДАЎ 94

32. 1992 г., 26 КАСТРЫЧНІКА — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РБ АБ ДАЛЕЙШЫМ СТАНАЎЛЕННІ ЗНЕШНЕПАЛІТЫЧНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ 96

33. 1992 г., 28 КАСТРЫЧНІКА — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РБ АБ СТВАРЭННІ НА ТЭРЫТОРЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ ПУНКТА ЎЪЕЗДУ-ВЫЕЗДУ ДЛЯ ЗАМЕЖНЫХ ІНСПЕКЦЫЙНЫХ ГРУП 98

34. 1992 г., 28 КАСТРЫЧНІКА — ЧАСОВАЕ ПАЛАЖЭННЕ АБ ДЫПЛАМАТЫЧНАЙ СЛУЖБЕ Ў РЭСПУБЛІЦЫ БЕЛАРУСЬ 99

35. 1992 г., 30 ЛІСТАПАДА — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РБ АБ ДАЛУЧЭННІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ ДА МІЖНАРОДНЫХ ДАГАВОРАЎ, ЯКІЯ РЭГЛАМЕНТУЮЦЬ ПЕРАВОЗКУ ГРУЗАЎ У МІЖНАРОДНЫХ АЎТАМАБІЛЬНЫХ ЗНОСІНАХ 103

36. 1992 г., 9 СНЕЖНЯ — ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ РАТЫФІКАЦЫІ ПАГАДНЕННЯ АБ ГАНДЛЁВЫХ АДНОСІНАХ ПАМІЖ СССР І ЗША 104

37. 1992 г., 21 СНЕЖНЯ — ДАГАВОР АБ ДРУЖАЛЮБНЫХ АДНОСІНАХ І СУПРАЦОЎНІЦТВЕ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РЭСПУБЛІКАЙ МАЛДОВА 105

38. 1993 г., 21 СТУДЗЕНЯ — ПАГАДНЕННЕ АБ ГАНДЛЁВЫХ АДНОСІНАХ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РЭСПУБЛІКАЙ УЗБЕКІСТАН 109

39. 1993 г., 22 СТУДЗЕНЯ — РАШЭННЕ САВЕТА КІРАЎНІКОЎ ДЗЯРЖАЎ САДРУЖНАСЦІ НЕЗАЛЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ АБ СТАТУЦЕ СНД 113

40. 1993 г., 22 СТУДЗЕНЯ — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І УКРАІНАЙ АБ УЗАЕМНЫМ ПРЫЗНАННІ ПРАВОЎ І РЭГУЛЯВАННІ АДНОСІН УЛАСНАСЦІ 126

41. 1993 г., 3 ЛЮТАГА — З МЫТНАГА КОДЭКСА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ 130

42. 1993 г., 5 ЛЮТАГА — ПАЛАЖЭННЕ АБ ПАРАДКУ ВЫДАЧЫ І АФАРМЛЕННЯ ПАЎНАМОЦТВАЎ ПРАДСТАЎНІКАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ 135

43. 1993 г., 16 ЛЮТАГА — ПАСТАНОВА ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РБ АБ МЕРАХ ПА ПАДРЫХТОЎЦЫ ДА ЎСТУПЛЕННЯ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ У САВЕТ ЕЎРОПЫ 137

44. 1993 г., 16 ЛЮТАГА — ПАСТАНОВА ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РБ АБ ЗАКЛЮЧЭННІ ДАГАВОРА АБ ДРУЖАЛЮБНЫХ АДНОСІНАХ І СУПРАЦОЎНІЦТВЕ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РЭСПУБЛІКАЙ КАЗАХСТАН 137

45. 1993 г., 25 ЛЮТАГА — ПАЛАЖЭННЕ АБ ПАРАДКУ РАЗГЛЯДУ ПЫТАННЯЎ ПРАДАСТАЎЛЕННЯ ПРЫТУЛКУ ЗАМЕЖНЫМ ГРАМАДЗЯНАМ І АСОБАМ БЕЗ ГРАМАДЗЯНСТВА 138

46. 1993 г., 6 САКАВІКА — КАНВЕНЦЫЯ КРАІН ЧАРНАМОРСКАГА РЭГІЁНА АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ Ў ГАЛІНАХ КУЛЬТУРЫ, АДУКАЦЫІ, НАВУКІ І ІНФАРМАЦЫІ 140

47. 1993 г., 31 САКАВІКА — ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ЭКАНАМІЧНАЙ СІТУАЦЫІ, СТАНЕ І РАЗВІЦЦІ ЭКАНАМІЧНЫХ АДНОСІН З КРАІНАМІ САДРУЖНАСЦІ НЕЗАЛЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ 144

48. 1993 г., 2 КРАСАВІКА — ДАГАВОР ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І ФЕДЭРАТЫЎНАЙ РЭСПУБЛІКАЙ ГЕРМАНІЯ АБ РАЗВІЦЦІ ШЫРОКАМАШТАБНАГА СУПРАЦОЎНІЦТВА Ў ГАЛІНЕ ЭКАНОМІКІ, ПРАМЫСЛОВАСЦІ, НАВУКІ І ТЭХНІКІ 147

49. 1993 г., 9 КРАСАВІКА — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ЗАЦВЯРДЖЭННІ СТРУКТУРЫ МІНІСТЭРСТВА ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ 155

50. 1993 г., 9 КРАСАВІКА — ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РБ АБ ДАКЛАДЗЕ СТАРШЫНІ ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ ШУШКЕВІЧА С. С. АБ СТАНОВІШЧЫ РЭСПУБЛІКІ

І АБ ВАЖНЫХ ПЫТАННЯХ ЯЕ ЎНУТРЫПАЛІТЫЧНАЙ І ЗНЕШНЕПАЛІТЫЧНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ 156

51. 1993 г., 15 КРАСАВІКА — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ СТВАРЭННІ МІЖНАРОДНАГА ЛАЗЕРНАГА ЦЭНТРА ПРЫ БЕЛАРУСКІМ ДЗЯРЖАЎНЫМ УНІВЕРСІТЭЦЕ ІМЯ У. І. ЛЕНІНА 158

52. 1993 г., 7 МАЯ — ДАГАВОР ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РУМЫНІЯЙ АБ ДРУЖАЛЮБНЫХ АДНОСІНАХ І СУПРАЦОЎНІЦТВЕ 159

53. 1993 г., 14 МАЯ — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ ІНДЫЯ АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ Ў ГАЛІНЕ НАВУКІ І ТЭХНІКІ 165

54. 1993 г., 2 ЧЭРВЕНЯ — ЗАКОН РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПАРАДКУ ВЫЕЗДУ З РБ І ЎЕЗДУ Ў РБ ГРАМАДЗЯН РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ 169

55. 1993 г., 3 ЧЭРВЕНЯ — ЗАКОН РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПРАВАВЫМ СТАНОВІШЧЫ ЗАМЕЖНЫХ ГРАМАДЗЯН І АСОБ БЕЗ ГРАМАДЗЯНСТВА Ў РБ 173

56. 1993 г., 16 ЧЭРВЕНЯ — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ ЛАТВІЙСКАЙ РЭСПУБЛІКІ АБ ГАНДЛЁВА-ЭКАНАМІЧНЫМ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ Ў 1993 г. 180

57. 1993 г., 17 ЧЭРВЕНЯ — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ УСТАНАЎЛЕННІ ЗОНЫ МЫТНАГА КАНТРОЛЮ ЎЗДОЎЖ МЫТНАЙ ГРАНІЦЫ РБ З РЭСПУБЛІКАЙ ПОЛЬШЧА, УКРАІНАЙ І РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫЯЙ 182

58. 1993 г., 21 ЧЭРВЕНЯ — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПАРАДКУ ЎВЯДЗЕННЯ ВІЗАВАГА РЭЖЫМУ ЎЕЗДУ-ВЫЕЗДУ НА ТЭРЫТОРЫЮ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ ДЛЯ ГРАМАДЗЯН ЛАТВІЙСКАЙ РЭСПУБЛІКІ І ЭСТОНСКАЙ РЭСПУБЛІКІ І АСОБ БЕЗ ГРАМАДЗЯНСТВА, ЯКІЯ ПАСТАЯННА ПРАЖЫВАЮЦЬ НА ТЭРЫТОРЫІ ГЭТЫХ ДЗЯРЖАЎ 183

59. 1993 г., 30 ЛІПЕНЯ — СУМЕСНАЯ ДЭКЛАРАЦЫЯ АБ АДНОСІНАХ ПАМІЖ ЗЛУЧАНЫМІ ШТАТАМІ АМЕРЫКІ І РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ 184

60. 1993 г., 11 ЖНІЎНЯ — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І НАЦЫЯНАЛЬНАГА БАНКА РБ АБ МЕРАХ ПА ЎПАРАДКАВАННІ ГАНДЛЁВА-ЭКАНАМІЧНЫХ АДНОСІН І ЎЗАЕМАРАЗЛІКАЎ З ДЗЯРЖАВАМІ, ЯКІЯ РАНЕЙ УВАХОДЗІЛІ Ў СССР 187

61. 1993 г., 19 ЖНІЎНЯ — ПРАТАКОЛ ПЕРАГАВОРАЎ ДЭЛЕГАЦЫЙ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ, РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ І УКРАІНЫ ПА ПЫТАННЯХ РЭАЛІЗАЦЫІ ДАГАВОРАНАСЦІ ПАМІЖ УРАДАМІ НАЗВАНЫХ ДЗЯРЖАЎ І УРАДАМ ФЕДЭРАТЫЎНАЙ РЭСПУБЛІКІ ГЕРМАНІЯ АД 30 САКАВІКА 1993 г. Ў ДАЧЫНЕННІ ДА ГРАМАДЗЯН БЫЛОГА СССР — АХВЯР НАЦЫСЦКІХ ПРАСЛЕДАВАННЯЎ 192

62. 1993 г., 7 ВЕРАСНЯ — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПРАВАПЕРАЕМСТВЕ РБ У ДАЧЫНЕННІ ДА ПАГАДНЕННЯ ПАМІЖ УРАДАМ САЮЗА САВЕЦКІХ САЦЫЯЛІСТЫЧНЫХ РЭСПУБЛІК І УРАДАМ ЗЛУЧАНЫХ ШТАТАЎ АМЕРЫКІ АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ Ў ГАЛІНЕ БАЗАВЫХ НАВУКОВЫХ ДАСЛЕДАВАННЯЎ 193

63. 1993 г., 8 ВЕРАСНЯ — ПАГАДНЕННЕ АБ АБ'ЯДНАННІ ГРАШОВАЙ СІСТЭМЫ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ З ГРАШОВАЙ СІСТЭМАЙ РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ 194

64. 1993 г., 24 ВЕРАСНЯ — ДАГАВОР АБ СТВАРЭННІ ЭКАНАМІЧНАГА САЮЗА 199

65. 1993 г., 24 ВЕРАСНЯ — ПАГАДНЕННЕ АБ ПЕРШАЧАРГОВЫХ МЕРАХ ПА АБАРОНЕ АХВЯР УЗБРОЕНЫХ КАНФЛІКТАЎ 208

66. 1993 г., 24 ВЕРАСНЯ — ДАГАВОР ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ АБ СТАТУСЕ ВОІНСКІХ ФАРМІРАВАННЯЎ РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ СА СКЛАДУ СТРАТЭГІЧНЫХ СІЛ, ЧАСОВА РАЗМЕШЧАНЫХ НА ТЭРЫТОРЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ 211

67. 1993 г., 24 ВЕРАСНЯ — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ АБ ПАРАДКУ ВЫВАДУ ВОІНСКІХ ФАРМІРАВАННЯЎ РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ СА СКЛАДУ СТРАТЭГІЧНЫХ СІЛ, ЧАСОВА РАЗМЕШЧАНЫХ НА ТЭРЫТОРЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ, НА ТЭРЫТОРЫЮ РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ 218

68. 1993 г., 18 КАСТРЫЧНІКА — ЧАСОВАЕ ПАЛАЖЭННЕ АБ ДЗЕЙНАСЦІ КАРЭСПАНДЭНТАЎ СРОДКАЎ МАСАВАЙ ІНФАРМАЦЫІ ЗАМЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ НА ТЭРЫТОРЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ 221

69. 1993 г., 19 КАСТРЫЧНІКА — ДАГАВОР ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РЭСПУБЛІКАЙ БАЛГАРЫЯ АБ ДРУЖАЛЮБНЫХ АДНОСІНАХ І СУПРАЦОЎНІЦТВЕ 225

70. 1993 г., 29 КАСТРЫЧНІКА — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ АБ ВАЕННА-ТЭХНІЧНЫМ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ 230

71. 1993 г., 11 ЛІСТАПАДА — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ МЕРАХ ПА ЎПАРАДКАВАННІ ЎЗАЕМАЗВЯЗАНЫХ ПАСТАВАК ПРАДУКЦЫІ НА ЭКВІВАЛЕНТНАЙ АСНОВЕ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫЯЙ 233

72. 1993 г., 18 ЛІСТАПАДА — ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ РАТЫФІКАЦЫІ ПАГАДНЕННЯ АБ ПРАКТЫЧНЫХ МЕРАХ ПА СТВАРЭННІ РУБЛЁВАЙ ЗОНЫ НОВАГА ТЫПУ 234

73. 1993 г., 3 СНЕЖНЯ — ЗВАРОТ ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ ДА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА УКРАІНЫ 238

74. 1993 г., 24 СНЕЖНЯ — ПАГАДНЕННЕ АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ Ў ГАЛІНЕ ІНВЕСТЫЦЫЙНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ 239

75. 1994 г., 3 СТУДЗЕНЯ — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ЗАЦВЯРДЖЭННІ ПАЛАЖЭННЯ АБ ДЫПЛАМАТЫЧНЫМ І СЛУЖБОВЫМ ПАШПАРТАХ ГРАМАДЗЯН РБ, УЗОРЫ І АПІСАННІ ГЭТЫХ ПАШПАРТОЎ 246

76. 1994 г., 11 СТУДЗЕНЯ — ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ РАТЫФІКАЦЫІ ПАГАДНЕННЯ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ КІТАЙСКАЙ НАРОДНАЙ РЭСПУБЛІКІ АБ ЗААХВОЧВАННІ І ЎЗАЕМНАЙ АХОВЕ ІНВЕСТЫЦЫЙ 249

77. 1994 г., 18 СТУДЗЕНЯ — ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ РАТЫФІКАЦЫІ СТАТУТА САДРУЖНАСЦІ НЕЗАЛЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ 250

78. 1994 г., 21 СТУДЗЕНЯ — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ЗАКЛЮЧЭННІ ПАГАДНЕННЯ ПАМІЖ УРАДАМ РБ І УРАДАМ ЗЛУЧАНАГА КАРАЛЕЎСТВА ВЯЛІКАБРЫТАНІІ І ПАЎНОЧНАЙ ІРЛАНДЫІ АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ Ў ГАЛІНЕ АДУКАЦЫІ, НАВУКІ І КУЛЬТУРЫ 251

79. 1994 г., 24 ЛЮТАГА — ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ РАТЫФІКАЦЫІ ДАГАВОРА ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І ФЕДЭРАТЫЎНАЙ РЭСПУБЛІКАЙ ГЕРМАНІЯ АБ САДЗЕЙНІЧАННІ АЖЫЦЦЯЎЛЕННЮ І ЎЗАЕМНАЙ АХОВЕ ІНВЕСТЫЦЫЙ 251

80. 1994 г., 25 ЛЮТАГА — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПАГАДНЕННІ ПАМІЖ УРАДАМ РБ І УРАДАМ ШВЕЙЦАРСКАЙ КАНФЕДЭРАЦЫІ АБ ПРАДАСТАЎЛЕННІ ФІНАНСАВАЙ ДАПАМОГІ 252

81. 1994 г., 9 САКАВІКА — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ЗАКЛЮЧЭННІ ПАГАДНЕННЯ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ КАРАЛЕЎСТВА ШВЕЦЫЯ АБ ГАНДЛЁВЫХ АДНОСІНАХ 253

82. 1994 г., 11 САКАВІКА — ПАСТАНОВА ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ НЕКАТОРЫХ МЕРАХ ПА ПАЛЯПШЭННІ СУПРАЦОЎНІЦТВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РБ З ПАРЛАМЕНТАМІ ІНШЫХ ДЗЯРЖАЎ І МІЖНАРОДНЫМІ АРГАНІЗАЦЫЯМІ Ў 1994 г. 253

83. 1994 г., 22 САКАВІКА — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ КААРДЫНАЦЫІ ЭКАНАМІЧНЫХ АДНОСІН ПАМІЖ РБ І ФЕДЭРАТЫЎНАЙ РЭСПУБЛІКАЙ ГЕРМАНІЯ 254

84. 1994 г., 14 КРАСАВІКА — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ЗАБЕСПЯЧЭННІ ЗАМЕЖНАЙ ІНСПЕКЦЫЙНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ НА ТЭРЫТОРЫІ РБ 255

85. 1994 г., 15 КРАСАВІКА — ПАГАДНЕННЕ АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ І ЎЗАЕМАДАПАМОЗЕ Ў МЫТНЫХ СПРАВАХ 256

86. 1994 г., 27 МАЯ — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ МІЖНАРОДНЫМ ПРАЕКЦЕ КАНВЕРСІІ ВАЕННЫХ ГАРАДКОЎ У ЗОНЫ ЗАНЯТАСЦІ, ПРАДПРЫМАЛЬНІЦТВА І ЭНЕРГАЗБЕРАЖЭННЯ 263

87. 1994 г., 13 ЛІПЕНЯ — ПАСТАНОВА ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ РАСІЙСКА-БЕЛАРУСКАЙ ПРАГРАМЕ СТВАРЭННЯ САМАЛЁТА АГУЛЬНАГА ПРЫЗНАЧЭННЯ 267

88. 1994 г., 25 ЖНІЎНЯ — СУМЕСНАЯ ЗАЯВА АБ АСНОВАХ АДНОСІН ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І ФЕДЭРАТЫЎНАЙ РЭСПУБЛІКАЙ ГЕРМАНІЯ 268

89. 1994 г., 13 ВЕРАСНЯ — ПРАТАКОЛ АБ КАНСУЛЬТАЦЫЯХ ПАМІЖ МІНІСТЭРСТВАМ ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І МІНІСТЭРСТВАМ ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ ЛІТОЎСКАЙ РЭСПУБЛІКІ 272

90. 1994 г., 30 ВЕРАСНЯ — УКАЗ ПРЭЗІДЭНТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ СТВАРЭННІ Ў МІНІСТЭРСТВЕ ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ СЛУЖБЫ ДЗЯРЖАЎНАГА ПРАТАКОЛА 274

91. 1994 г., 31 КАСТРЫЧНІКА — ПАСТАНОВА КАБІНЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ КААРДЫНАЦЫЙНЫМ БЮРО ПА РАСПРАЦОЎЦЫ І РЭАЛІЗАЦЫІ ПРАГРАМ ТЭХНІЧНАГА САДЗЕЙНІЧАННЯ РЭСПУБЛІЦЫ БЕЛАРУСЬ, ФІНАНСУЕМЫХ КАМІСІЯЙ ЕЎРАПЕЙСКІХ СУПОЛЬНІЦТВАЎ 274

92. 1994 г., 7 ЛІСТАПАДА — ПАСТАНОВА КАБІНЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ЗАКЛЮЧЭННІ ПАГАДНЕННЯ ПАМІЖ КАБІНЕТАМ МІНІСТРАЎ РБ І УРАДАМ КАРАЛЕЎСТВА ДАНІЯ АБ РАЗВІЦЦІ ЭКАНАМІЧНАГА, ПРАМЫСЛОВАГА І ТЭХНІЧНАГА СУПРАЦОЎНІЦТВА 276

93. 1994 г., 29 ЛІСТАПАДА — ПАЛАЖЭННЕ АБ ПАРАДКУ РАЗГЛЯДУ ПЫТАННЯЎ ПРАДАСТАЎЛЕННЯ ПРЫТУЛКУ ЗАМЕЖНЫМ ГРАМАДЗЯНАМ І АСОБАМ БЕЗ ГРАМАДЗЯНСТВА 276

94. 1994 г., 9 СНЕЖНЯ — ПАГАДНЕННЕ АБ ПРАКТЫЧНЫМ ВЫКАРЫСТАННІ ПАЛАЖЭННЯЎ АРТЫКУЛА 83 BIS КАНВЕНЦЫІ АБ МІЖНАРОДНАЙ ГРАМАДЗЯНСКАЙ АВІЯЦЫІ 278

95. 1994 г., 16 СНЕЖНЯ — ПРАТАКОЛ АБ КАНСУЛЬТАЦЫЯХ ПАМІЖ МІНІСТЭРСТВАМ ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І МІНІСТЭРСТВАМ ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ УКРАІНЫ 280

96. 1994 г., 20 СНЕЖНЯ — ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ СТВАРЭННІ НАЦЫЯНАЛЬНАЙ ГРУПЫ РБ У МІЖПАРЛАМЕНЦКІМ САЮЗЕ І ПРАВЯДЗЕННІ ЎСТАНОЎЧАЙ СЕСІІ ГЕНЕРАЛЬНАЙ АСАМБЛЕІ НАЦЫЯНАЛЬНАЙ ГРУПЫ МІЖПАРЛАМЕНЦКАГА САЮЗА 282

97. 1994 г., 21 СНЕЖНЯ — З ЗАКОНА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ВЯРХОЎНЫМ САВЕЦЕ РБ 282

98. 1994 г., 23 СНЕЖНЯ — ПАЛАЖЭННЕ АБ ПАРАДКУ ВЫДАЧЫ ДЫПЛАМАТЫЧНЫХ І СЛУЖБОВЫХ ПАШПАРТОЎ ГРАМАДЗЯНАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ 283

99. 1995 г., 6 СТУДЗЕНЯ — ПАГАДНЕННЕ АБ МЫТНЫМ САЮЗЕ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫЯЙ 285

100. 1995 г., 6 СТУДЗЕНЯ — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫЯЙ ПА ПЫТАННЯХ ЮРЫСДЫКЦЫІ І ЎЗАЕМНАЙ ПРАВАВОЙ ДАПАМОГІ ПА СПРАВАХ, ЗВЯЗАНЫХ З ЧАСОВЫМ ЗНАХОДЖАННЕМ ВОІНСКІХ ФАРМІРАВАННЯЎ РФ СА СКЛАДУ СТРАТЭГІЧНЫХ СІЛ НА ТЭРЫТОРЫІ РБ 291

101. 1995 г., 9 СТУДЗЕНЯ — ПАСТАНОВА КАБІНЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ СТВАРЭННІ ДЭПАРТАМЕНТА ПА ПЫТАННЯХ ЗНЕШНЯГА ФІНАНСАВАННЯ І МІЖНАРОДНАГА СУПРАЦОЎНІЦТВА 297

102. 1995 г., 11 СТУДЗЕНЯ — УКАЗ ПРЭЗІДЭНТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПАДПІСАННІ РАМАЧНАГА ДАКУМЕНТА «ПАРТНЁРСТВА ДЗЕЛЯ МІРУ» 298

103. 1995 г., 20 СТУДЗЕНЯ — ПАГАДНЕННЕ АБ МЫТНЫМ САЮЗЕ 299

104. 1995 г., 24 СТУДЗЕНЯ — ПРАТАКОЛ АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ І КААРДЫНАЦЫІ ПАМІЖ МІНІСТЭРСТВАМ ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І МІНІСТЭРСТВАМ ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ 301

105. 1995 г., 24 СТУДЗЕНЯ — КОНСУЛЬСКАЯ КАНВЕНЦЫЯ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫЯЙ... 304

106. 1995 г., 25 СТУДЗЕНЯ — ПАСТАНОВА ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РБ З ПАРЛАМЕНТАМІ ІНШЫХ ДЗЯРЖАЎ І МІЖНАРОДНЫМІ АРГАНІЗАЦЫЯМІ Ў 1995 г. 328

107. 1995 г., 27 СТУДЗЕНЯ — ПАСТАНОВА КАБІНЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ МІЖНАРОДНЫХ ДАГАВОРАХ ПАМІЖ УРАДАМ РБ І УРАДАМ РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ, ПАДПІСАНЫХ 6 СТУДЗЕНЯ 1995 г. У г. МІНСКУ 329

108. 1995 г., 6 ЛЮТАГА — ДАГАВОР АБ ДОБРАСУСЕДСТВЕ І СУПРАЦОЎНІЦТВЕ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І ЛІТОЎСКАЙ РЭСПУБЛІКАЙ 330

109. 1995 г., 8 ЛЮТАГА — УКАЗ ПРЭЗІДЭНТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ УСТАНАЎЛЕННІ ПАРАДКУ РЭГУЛЯВАННЯ ЭКСПАРТНА-ІМПАРТНЫХ І ВАЛЮТНЫХ АПЕРАЦЫЙ І ПАВЫШЭННІ АДКАЗНАСЦІ ЗА ПАРУШЭННЕ ЗАКАНАДАЎСТВА Ў ГАЛІНЕ ЗНЕШНЕЭКАНАМІЧНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ 337

110. 1995 г., 10 ЛЮТАГА — РАШЭННЕ АБ АСНОВАХ МЫТНАГА ЗАКАНАДАЎСТВА ДЗЯРЖАЎ—УДЗЕЛЬНІЦ САДРУЖНАСЦІ НЕЗАЛЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ 340

111. 1995 г., 13 ЛЮТАГА — УКАЗ ПРЭЗІДЭНТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ АСНОВАХ ДЗЯРЖАЎНАГА РЭГУЛЯВАННЯ ЗНЕШНЕЭКАНАМІЧНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ Ў РЭСПУБЛІЦЫ БЕЛАРУСЬ 341

112. 1995 г., 21 ЛЮТАГА — ДАГАВОР АБ ДРУЖБЕ, ДОБРАСУСЕДСТВЕ І СУПРАЦОЎНІЦТВЕ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫЯЙ 342

113. 1995 г., 21 ЛЮТАГА — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫЯЙ АБ АДЗІНСТВЕ КІРАВАННЯ МЫТНЫМІ СЛУЖБАМІ 349

114. 1995 г., 7 САКАВІКА — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ КАРАЛЕЎСТВА БЕЛЬГІЯ АБ АЎТАМАБІЛЬНЫХ ЗНОСІНАХ 354

115. 1995 г., 20 САКАВІКА — ПАСТАНОВА КАБІНЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПАДПІСАННІ ПРАТАКОЛА ПАМІЖ МІНІСТЭРСТВАМ АБАРОНЫ РБ І МІНІСТЭРСТВАМ НАЦЫЯНАЛЬНАЙ АБАРОНЫ РЭСПУБЛІКІ ПОЛЬШЧА АБ ПАДРЫХТОЎЦЫ СПЕЦЫЯЛІСТАЎ У ВАЕННЫХ НАВУЧАЛЬНЫХ УСТАНОВАХ 361

116. 1995 г., 25 САКАВІКА — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ ПОЛЬШЧА АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ Ў ГАЛІНЕ АХОВЫ ГІСТАРЫЧНА-КУЛЬТУРНАЙ СПАДЧЫНЫ 362

117. 1995 г., 6 КРАСАВІКА — ПАЛАЖЭННЕ АБ ДЫПЛАМАТЫЧНАЙ СЛУЖБЕ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ 365

118. 1995 г., 11 КРАСАВІКА — ПАСТАНОВА КАБІНЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ЗАКЛЮЧЭННІ ПАГАДНЕННЯ ПАМІЖ РБ І МІЖНАРОДНЫМ АГЕНЦТВАМ ПА АТАМНАЙ ЭНЕРГІІ АБ ПРЫМЯНЕННІ ГАРАНТЫЙ У СУВЯЗІ З ДАГАВОРАМ АБ НЕРАСПАЎСЮДЖВАННІ ЯДЗЕРНАЙ ЗБРОІ 372

119. 1995 г., 28 КРАСАВІКА — ПАЛАЖЭННЕ АБ ГАНДЛЁВЫХ ПРАДСТАЎНІЦТВАХ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ ЗА МЯЖОЙ 373

120. 1995 г., 28 КРАСАВІКА — ПАЛАЖЭННЕ АБ МІНІСТЭРСТВЕ ЗНЕШНІХ ЭКАНАМІЧНЫХ СУВЯЗЕЙ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ 376

121. 1995 г., 5 МАЯ — ПАЛАЖЭННЕ АБ ПАРАДКУ ПАСТАВАК І МЫТНАГА АФАРМЛЕННЯ ТАВАРАЎ ПА ВЫТВОРЧАЙ КАА-

ПЕРАЦЫІ ПРАДПРЫЕМСТВАЎ І ГАЛІН РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І ДЗЯРЖАЎ—УДЗЕЛЬНІЦ САДРУЖНАСЦІ НЕЗАЛЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ 385

122. 1995 г., 26 МАЯ — ДАГАВОР АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ Ў АХОВЕ ГРАНІЦ ДЗЯРЖАЎ—УДЗЕЛЬНІЦ САДРУЖНАСЦІ НЕЗАЛЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ З ДЗЯРЖАВАМІ, ЯКІЯ НЕ ЎВАХОДЗЯЦЬ У САДРУЖНАСЦЬ 388

123. 1995 г., 26 МАЯ — КАНВЕНЦЫЯ АБ МІЖПАРЛАМЕНЦКАЙ АСАМБЛЕІ ДЗЯРЖАЎ—УДЗЕЛЬНІЦ САДРУЖНАСЦІ НЕЗАЛЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ 393

124. 1995 г., 22 ЧЭРВЕНЯ — ДАГАВОР ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І КІТАЙСКАЙ НАРОДНАЙ РЭСПУБЛІКАЙ АБ ВЫДАЧЫ 401

125. 1995 г., 29 ЧЭРВЕНЯ — ПАЛАЖЭННЕ АБ МІНІСТЭРСТВЕ ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ 409

126. 1995 г., 3 ЛІПЕНЯ — ПАЛАЖЭННЕ АБ ПАРАДКУ ЗАПРАШЭННЯ І ДЗЕЙНАСЦІ ЗАМЕЖНЫХ СВЯШЧЭННАСЛУЖЫЦЕЛЯЎ НА ТЭРЫТОРЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ 413

127. 1995 г., 17 ЛІПЕНЯ — ДАГАВОР АБ ДРУЖБЕ, ДОБРАСУСЕДСТВЕ І СУПРАЦОЎНІЦТВЕ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І УКРАІНАЙ 416

128. 1995 г., 20 ВЕРАСНЯ — ЗАЯВА ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ У СУВЯЗІ З ПАДЗЕЯМІ Ў БОСНІІ І ГЕРЦАГАВІНЕ 423

129. 1995 г., 6 КАСТРЫЧНІКА — ПАСТАНОВА КАБІНЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ДАДАТКОВЫХ МЕРАХ ПА ЎПАРАДКАВАННІ ЗАКЛЮЧЭННЯ МЖНАРОДНЫХ ДАГАВОРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ 424

130. 1995 г., 3 ЛІСТАПАДА — ПАГАДНЕННЕ АБ ПРАВЯДЗЕННІ ЎЗГОДНЕНАЙ ПАЛІТЫКІ Ў ГАЛІНЕ ТРАНЗІТУ ПРЫРОДНАГА ГАЗУ 426

131. 1995 г., 20 ЛІСТАПАДА — ПРАВІЛЫ АФАРМЛЕННЯ ДАКУМЕНТАЎ НА ВЫЕЗД ЗА МЯЖУ ГРАМАДЗЯНАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ 428

132. 1995 г., 27 ЛІСТАПАДА — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ ПОЛЬШЧА АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ І ЎЗАЕМНАЙ ДАПАМОЗЕ Ў МЫТНЫХ СПРАВАХ 431

СПІС ДАКУМЕНТАЎ, ЯКІЯ НЕ ДРУКУЮЦЦА

1. 1991 г., 20 ВЕРАСНЯ — ЗАКОН РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ УНЯСЕННІ ЗМЯНЕННЯЎ У АРТЫКУЛ 14 ЗАКОНА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ АСНОЎНЫХ ПРЫНЦЫПАХ НАРОДАЎЛАДДЗЯ Ў РБ

2. 1991 г., 20 ВЕРАСНЯ — ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПАДПАРАДКАВАННІ ПАГРАНІЧНЫХ ВОЙСК КАМІТЭТА ДЗЯРЖАЎНАЙ БЯСПЕКІ САЮЗА ССР, ЯКІЯ ДЫСЛАЦЫРУЮЦЦА НА ТЭРЫТОРЫІ РБ

3. 1991 г., 20 ВЕРАСНЯ — ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПЕРАПАДПАРАДКАВАННІ СІСТЭМЫ ГРАМАДЗЯНСКАЙ АБАРОНЫ РБ

4. 1991 г., 20 ВЕРАСНЯ — ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПАДПАРАДКАВАННІ САВЕТУ МІНІСТРАЎ РБ МЯСЦОВЫХ ОРГАНАЎ ВАЕННАГА КІРАВАННЯ РБ

5. 1991 г., 20 ВЕРАСНЯ — ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПАРАДКУ РАЗМЯШЧЭННЯ ВОІНСКІХ ФАРМІРАВАННЯЎ НА ТЭРЫТОРЫІ РБ

6. 1991 г., 20 ВЕРАСНЯ — ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПАРАДКУ ПРАХОДЖАННЯ ВАЕННЫХ ЗБОРАЎ І АБАВЯЗКОВАЙ ТЭРМІНОВАЙ ВОІНСКАЙ СЛУЖБЫ АСОБАМІ, ЯКІЯ ПРЫЗЫВАЮЦЦА З ТЭРЫТОРЫІ РБ

7. 1991 г., 20 ВЕРАСНЯ — ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ СТВАРЭННІ УЗБРОЕНЫХ СІЛ РБ

8. 1991 г., 20 ВЕРАСНЯ — ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ МЫТНАЙ СЛУЖБЕ РБ

9. 1991 г., 18 КАСТРЫЧНІКА — ЗАКОН РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ГРАМАДЗЯНСТВЕ РБ

10. 1991 г., 29 КАСТРЫЧНІКА — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ МАЛДОВА АБ ПРЫНЦЫПАХ ГАНДЛЁВА-ЭКАНАМІЧНАГА СУПРАЦОЎНІЦТВА

11. 1991 г., 14 ЛІСТАПАДА — ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РБ АБ ПАРАДКУ ЎВЯДЗЕННЯ Ў ДЗЕЯННЕ ЗАКОНА РБ АБ ЗАМЕЖНЫХ ІНВЕСТЫЦЫЯХ НА ТЭРЫТОРЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

12. 1991 г., 2 СНЕЖНЯ — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ АДКРЫЦЦІ ГАНДЛЁВАГА ПРАДСТАЎНІЦТВА РБ У РЭСПУБЛІЦЫ ПОЛЬШЧА

13. 1991 г., 11 СНЕЖНЯ — ЗАКОН РБ АБ МЕРАХ, ЗВЯЗАНЫХ З ПРЫНЯЦЦЕМ ПАСТАНОВЫ ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РБ АБ ДЭНАНСАЦЫІ ДАГАВОРА 1922 г. АБ УТВАРЭННІ САЮЗА САВЕЦКІХ САЦЫЯЛІСТЫЧНЫХ РЭСПУБЛІК

14. 1991 г., 20 СНЕЖНЯ — ПАГАДНЕННЕ АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ ГАСПАДАРЧЫХ, АРБІТРАЖНЫХ СУДОЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ, РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ І УКРАІНЫ

15. 1991 г., 21 СНЕЖНЯ — ПАГАДНЕННЕ АБ СУМЕСНЫХ МЕРАХ У АДНОСІНАХ ДА ЯДЗЕРНАЙ ЗБРОІ, ПАДПІСАНАЕ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ, РЭСПУБЛІКАЙ КАЗАХСТАН, РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫЯЙ І УКРАІНАЙ

16. 1992 г., 10 СТУДЗЕНЯ — ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РБ АБ РАТЫФІКАЦЫІ ФАКУЛЬТАТЫЎНАГА ПРАТАКОЛА ДА МІЖНАРОДНАГА ПАКТА АБ ГРАМАДЗЯНСКІХ І ПАЛІТЫЧНЫХ ПРАВАХ АД 16 СНЕЖНЯ 1966 г. АБ ПРЫЗНАНІ КАМПЕТЭНЦЫІ КАМІТЭТА ПА ПРАВАХ ЧАЛАВЕКА Ў АДПАВЕДНАСЦІ З АРТЫКУЛАМ 41 ГЭТАГА ПАКТА

17. 1992 г., 27 ЛЮТАГА — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ ВЯРХОЎНЫМІ САВЕТАМІ АЗЕРБАЙДЖАНСКАЙ РЭСПУБЛІКІ, РЭСПУБЛІКІ АРМЕНІЯ, РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ, РЭСПУБЛІКІ КАЗАХСТАН, РЭСПУБЛІКІ КЫРГЫЗСТАН, РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ, РЭСПУБЛІКІ ТАДЖЫКІСТАН, ТУРКМЕНІСТАНА І УКРАІНЫ АБ КАНСУЛЬТАТЫЎНЫХ НАРАДАХ СТАРШЫНЯЎ ВЯРХОЎНЫХ САВЕТАЎ (ПАРЛАМЕНТАЎ) ДЗЯРЖАЎ—УДЗЕЛЬНІЦ САДРУЖНАСЦІ НЕЗАЛЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ

18. 1992 г., 27 ЛЮТАГА — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ ВЯРХОЎНЫМІ САВЕТАМІ АЗЕРБАЙДЖАНСКАЙ РЭСПУБЛІКІ, РЭСПУБЛІКІ АРМЕ-

НІЯ, РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ, РЭСПУБЛІКІ КАЗАХСТАН, РЭСПУБЛІКІ КЫРГЫЗСТАН, РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ, РЭСПУБЛІКІ ТАДЖЫКІСТАН, ТУРКМЕНІСТАНА І УКРАІНЫ АБ МІЖПАРЛАМЕНЦКІМ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ Ў ПРАВАВОЙ СФЕРЫ

19. 1992 г., 2 САКАВІКА — КОНСУЛЬСКАЯ КАНВЕНЦЫЯ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РЭСПУБЛІКАЙ ПОЛЬШЧА

20. 1992 г., 13 САКАВІКА — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ ДЗЯРЖАЎ—УДЗЕЛЬНІЦ САДРУЖНАСЦІ НЕЗАЛЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ АБ УЗГОДНЕНЫХ ПРЫНЦЫПАХ ПАДАТКОВАЙ ПАЛІТЫКІ

21. 1992 г., 27 САКАВІКА — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ ВЯРХОЎНЫМІ САВЕТАМІ АЗЕРБАЙДЖАНСКАЙ РЭСПУБЛІКІ, РЭСПУБЛІКІ АРМЕНІЯ, РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ, РЭСПУБЛІКІ КАЗАХСТАН, РЭСПУБЛІКІ КЫРГЫЗСТАН, РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ, РЭСПУБЛІКІ ТАДЖЫКІСТАН, РЭСПУБЛІКІ УЗБЕКІСТАН І УКРАІНЫ АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ КАМІСІЙ І КАМІТЭТАЎ ВЯРХОЎНЫХ САВЕТАЎ (ПАРЛАМЕНТАЎ) ДЗЯРЖАЎ—УДЗЕЛЬНІЦ САДРУЖНАСЦІ НЕЗАЛЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ

22. 1992 г., 27 САКАВІКА — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ ВЯРХОЎНЫМІ САВЕТАМІ РЭСПУБЛІКІ АРМЕНІЯ, РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ, РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ, РЭСПУБЛІКАЙ ТАДЖЫКІСТАН І РЭСПУБЛІКАЙ УЗБЕКІСТАН АБ МІЖПАРЛАМЕНЦКАЙ АСАМБЛЕІ ДЗЯРЖАЎ—УДЗЕЛЬНІЦ САДРУЖНАСЦІ НЕЗАЛЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ

23. 1992 г., 5 ЧЭРВЕНЯ — КАНВЕНЦЫЯ АБ БІЯЛАГІЧНАЙ РАЗНАСТАЙНАСЦІ

24. 1992 г., 8 ЛІПЕНЯ — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ САЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ РЭСПУБЛІКІ В'ЕТНАМ АБ ЗААХВОЧВАННІ І АХОВЕ ІНВЕСТЫЦЫЙ

25. 1992 г., 20 ЛІПЕНЯ — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ АБ ПАДАТКОВАЙ ПАЛІТЫЦЫ

26. 1992 г., 27 ЖНІЎНЯ — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РБ АБ РЭСПУБЛІКАНСКАЙ ПРАГРАМЕ ПЕРАХОДУ РЭСПУБЛІКІ БЕ-

ЛАРУСЬ НА ПРЫНЯТУЮ Ў МІЖНАРОДНАЙ ПРАКТЫЦЫ СІСТЭМУ ЎЛІКУ І СТАТЫСТЫКІ

27. 1992 г., 16 ВЕРАСНЯ — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ КАЗАХСТАН АБ ПАДАТКОВАЙ ПАЛІТЫЦЫ

28. 1992 г., 20 КАСТРЫЧНІКА — ДАГАВОР ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І ЛІТОЎСКАЙ РЭСПУБЛІКАЙ АБ ПРАВАВОЙ ДАПАМОЗЕ І ПРАВАВЫХ АДНОСІНАХ ПА ГРАМАДЗЯНСКІХ, СЯМЕЙНЫХ І КРЫМІНАЛЬНЫХ СПРАВАХ

29. 1992 г., 28 КАСТРЫЧНІКА — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ ФІНЛЯНДСКАЙ РЭСПУБЛІКІ АБ САДЗЕЙНІЧАННІ АЖЫЦЦЯЎЛЕННЮ І ЎЗАЕМНАЙ АХОВЕ ІНВЕСТЫЦЫЙ

30. 1992 г., 18 ЛІСТАПАДА — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ ПОЛЬШЧА АБ ПАЗБЯГАННІ ДВАЙНОГА ПАДАТКААБКЛАДАННЯ ДАХОДАЎ І МАЁМАСЦІ

31. 1992 г., 26 ЛІСТАПАДА — ЗАКОН РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ УНЯСЕННІ ДАПАЎНЕННЯ І ЗМЯНЕННЯЎ У ЗАКОН РБ АБ ПАРАДКУ ЗАКЛЮЧЭННЯ І ДЭНАНСАЦЫІ МІЖНАРОДНЫХ ДАГАВОРАЎ РБ

32. 1992 г., 27 ЛІСТАПАДА — ПАГАДНЕННЕ АБ ЗАСНАВАННІ МІЖНАРОДНАГА НАВУКОВА-ТЭХНІЧНАГА ЦЭНТРА

33. 1993 г., 11 СТУДЗЕНЯ — ДАГАВОР ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І КІТАЙСКАЙ НАРОДНАЙ РЭСПУБЛІКАЙ АБ ПРАВАВОЙ ДАПАМОЗЕ ПА ГРАМАДЗЯНСКІХ І КРЫМІНАЛЬНЫХ СПРАВАХ

34. 1993 г., 11 СТУДЗЕНЯ — КОНСУЛЬСКАЯ КАНВЕНЦЫЯ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І КІТАЙСКАЙ НАРОДНАЙ РЭСПУБЛІКАЙ

35. 1993 г., 22 СТУДЗЕНЯ — КАНВЕНЦЫЯ АБ ПРАВАВОЙ ДАПАМОЗЕ І ПРАВАВЫХ АДНОСІНАХ ПА ГРАМАДЗЯНСКІХ, СЯМЕЙНЫХ І КРЫМІНАЛЬНЫХ СПРАВАХ

36. 1993 г., 22 СТУДЗЕНЯ — ПАГАДНЕННЕ АБ СУМЕСНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ Ў АДНОСІНАХ ДА ГУМАНІТАРНАЙ ДАПАМОГІ, ШТО ПАСТУПАЕ З-ЗА МЯЖЫ

37. 1993 г., 22 САКАВІКА — ПАГАДНЕННЕ АБ ЗАСНАВАННІ МІЖДЗЯРЖАЎНАГА БАНКА

38. 1993 г., 2 КРАСАВІКА — ДАГАВОР ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І ФЕДЭРАТЫЎНАЙ РЭСПУБЛІКАЙ ГЕРМАНІЯ АБ САДЗЕЙНІЧАННІ АЖЫЦЯЎЛЕННЮ І ЎЗАЕМНАЙ АХОВЕ ІНВЕСТЫЦЫЙ

39. 1993 г., 7 МАЯ — КОНСУЛЬСКАЯ КАНВЕНЦЫЯ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РУМЫНІЯЙ

40. 1993 г., 14 МАЯ — ЗАКОН РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ РАТЫФІКАЦЫІ ПАГАДНЕННЯ ПАМІЖ УРАДАМ РБ І УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ ІНДЫЯ АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ Ў СФЕРЫ ТУРЫЗМУ

41. 1993 г., 8 ЧЭРВЕНЯ — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ ПОЛЬШЧА АБ ПАВЕТРАНЫХ ЗНОСІНАХ

42. 1993 г., 10 ЧЭРВЕНЯ — КАНВЕНЦЫЯ АБ СТВАРЭННІ ПРАЦЭДУРЫ ЎСТАНАЎЛЕННЯ МІНІМАЛЬНАЙ ЗАРАБОТНАЙ ПЛАТЫ

43. 1993 г., 16 ЧЭРВЕНЯ — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ МАЛДОВА АБ ВОЛЬНЫМ ГАНДЛІ

44. 1993 г., 28 ЧЭРВЕНЯ — КАМЮНІКЕ АБ ВІЗІЦЕ Ў РАСІЙСКУЮ ФЕДЭРАЦЫЮ ПАРЛАМЕНЦКАЙ ДЭЛЕГАЦЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

45. 1993 г., 7 ЛІПЕНЯ — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ДАЛУЧЭННІ РБ ДА ПАГАДНЕННЯ АБ СТВАРЭННІ МІЖНАРОДНАЙ СІСТЭМЫ І АРГАНІЗАЦЫІ КАСМІЧНАЙ СУВЯЗІ «ІНТЭРСПАДАРОЖНІК»

46. 1993 г., 7 ЛІПЕНЯ — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ НАВУЧАННІ Ў РБ ЗАМЕЖНЫХ ГРАМАДЗЯН

47. 1993 г., 24 ВЕРАСНЯ — ДЭКЛАРАЦЫЯ КІРАЎНІКОЎ ДЗЯРЖАЎ— УДЗЕЛЬНІЦ САДРУЖНАСЦІ НЕЗАЛЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ АБ МІЖНАРОДНЫХ АБАВЯЗАЦЕЛЬСТВАХ У ГАЛІНЕ ПРАВОЎ ЧАЛАВЕКА І АСНОЎНЫХ СВАБОД

48. 1993 г., 24 ВЕРАСНЯ — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ АБ ПРАЦОЎНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ І САЦЫЯЛЬНАЙ АБАРОНЕ ГРАМАДЗЯН РБ, ПРЦУЮЧЫХ НА ТЭРЫТОРЫІ РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ, І ГРАМАДЗЯН РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ, ПРАЦУЮЧЫХ НА ТЭРЫТОРЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

49. 1993 г., 24 ВЕРАСНЯ — ПАГАДНЕННЕ АБ ДАПАМОЗЕ БЕЖАНЦАМ І ВЫМУШАНЫМ ПЕРАСЯЛЕНЦАМ

50. 1993 г., 24 ВЕРАСНЯ — ПАГАДНЕННЕ АБ СТВАРЭННІ МІЖДЗЯРЖАЎНАГА ЕЎРААЗІЯЦКАГА АБ'ЯДНАННЯ ВУГАЛЮ І МЕТАЛУ

51. 1993 г., 13 КАСТРЫЧНІКА — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПАШПАРЦЕ МАРАКА

52. 1993 г., 28 КАСТРЫЧНІКА — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ ФРАНЦУЗСКАЙ РЭСПУБЛІКІ АБ УЗАЕМНЫМ ЗААХВОЧВАННІ І ЎЗАЕМНАЙ АХОВЕ ІНВЕСТЫЦЫЙ

53. 1993 г., 30 ЛІСТАПАДА — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПАДРЫХТОЎЦЫ І ЗАКЛЮЧЭННІ МІЖНАРОДНЫХ ДАГАВОРАЎ

54. 1993 г., 24 СНЕЖНЯ — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ УКРАІНЫ АБ ПАЗБЯГАННІ ДВАЙНОГА ПАДАТКААБКЛАДАННЯ І ПАПЯРЭДЖАННІ ЎХІЛЕННЯ АД ВЫПЛАТЫ ПАДАТКАЎ У ДАЧЫНЕННІ ДА ПАДАТКАЎ НА ДАХОДЫ І МАЁМАСЦЬ

55. 1993 г., 24 СНЕЖНЯ — ПАГАДНЕННЕ ДЗЯРЖАЎ—УДЗЕЛЬНІЦ САДРУЖНАСЦІ НЕЗАЛЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ Ў ГАЛІНЕ ІНВЕСТЫЦЫЙНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ

56. 1993 г., 29 СНЕЖНЯ — ПАСТАНОВА ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ЎСТАНАЎЛЕННІ ДЫПЛАМАТЫЧНЫХ АДНОСІН З РЭСПУБЛІКАЙ ГРУЗІЯ

57. 1993 г., 29 СНЕЖНЯ — ПАСТАНОВА ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ УСТАНАЎЛЕННІ ДЫПЛАМАТЫЧНЫХ АДНОСІН ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І ІСЛАМСКАЙ РЭСПУБЛІКАЙ ПАКІСТАН, РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І ДЭМАКРАТЫЧНАЙ САЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ РЭСПУБЛІКАЙ ШРЫ ЛАНКА, РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І ЭФІОПІЯЙ

58. 1994 г., 5 СТУДЗЕНЯ — ЗАЯВА КІРАЎНІКОЎ УРАДАЎ РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ І РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ МАЮЧЫМ АДБЫЦЦА АБ'ЯДНАННІ ГРАШОВЫХ СІСТЭМ

59. 1994 г., 11 СТУДЗЕНЯ — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ КІТАЙСКАЙ НАРОДНАЙ РЭСПУБЛІКІ АБ ЗААХВОЧВАННІ І ЎЗАЕМНАЙ АХОВЕ ІНВЕСТЫЦЫЙ

60. 1994 г., 15 СТУДЗЕНЯ — ДАГАВОР ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І ЗЛУЧАНЫМІ ШТАТАМІ АМЕРЫКІ АБ ЗААХВОЧВАННІ І ЎЗАЕМНАЙ АХОВЕ ІНВЕСТЫЦЫЙ

61. 1994 г., 21 ЛЮТАГА — ДАГАВОР ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І ЛАТВІЙСКАЙ РЭСПУБЛІКАЙ АБ ПРАВАВОЙ ДАПАМОЗЕ І ПРАВАВЫХ АДНОСІНАХ ПА ГРАМАДЗЯНСКІХ, СЯМЕЙНЫХ І КРЫМІНАЛЬНЫХ СПРАВАХ

62. 1994 г., 1 САКАВІКА — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ ЗЛУЧАНАГА КАРАЛЕЎСТВА ВЯЛІКАБРЫТАНІІ І ПАЎНОЧНАЙ ІРЛАНДЫІ АБ САДЗЕЙНІЧАННІ АЖЫЦЦЯЎЛЕННЮ І АХОВЕ ІНВЕСТЫЦЫЙ

63. 1994 г., 23 САКАВІКА — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПАДПІСАННІ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І ЗЛУЧАНЫМІ ШТАТАМІ АМЕРЫКІ ЗАЯВЫ АБ

ПРЫНЦЫПАХ СТВАРЭННЯ СУМЕСНАГА КАМІТЭТА ПА КАНВЕРСІІ ПРАДПРЫЕМСТВАЎ АБАРОННЫХ ГАЛІН ПРАМЫСЛОВАСЦІ

64. 1994 г., 29 САКАВІКА — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І АЎСТРЫЙСКІМ ФЕДЭРАЛЬНЫМ УРАДАМ АБ ПАВЕТРАНЫХ ЗНОСІНАХ

65. 1994 г., 30 САКАВІКА — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ ДЗЯРЖАВЫ ІЗРАІЛЬ АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ Ў ГАЛІНЕ СЕЛЬСКАЙ ГАСПАДАРКІ І ПЕРААПРАЦОЎЧАЙ ПРАМЫСЛОВАСЦІ

66. 1994 г., 14 КРАСАВІКА — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І ЛІТОЎСКАЙ РЭСПУБЛІКАЙ АБ ГАРАНТЫЯХ ПРАВОЎ ГРАМАДЗЯН У ГАЛІНЕ ПЕНСІЁННАГА ЗАБЕСПЯЧЭННЯ

67. 1994 г., 5 МАЯ — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ МАЛДОВА АБ ПРАЦОЎНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ І САЦЫЯЛЬНАЙ АБАРОНЕ ГРАМАДЗЯН РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ, ЯКІЯ ПРАЦУЮЦЬ НА ТЭРЫТОРЫІ РЭСПУБЛІКІ МАЛДОВА, І ГРАМАДЗЯН РЭСПУБЛІКІ МАЛДОВА, ЯКІЯ ПРАЦУЮЦЬ НА ТЭРЫТОРЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

68. 1994 г., 16 ЧЭРВЕНЯ — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПАГАДНЕННІ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І ШВЕЙЦАРСКАЙ КАНФЕДЭРАЦЫЯЙ АБ САДЗЕЙНІЧАННІ АЖЫЦЦЯЎЛЕННЮ І ЎЗАЕМНАЙ АБАРОНЕ ІНВЕСТЫЦЫЙ

69. 1994 г., 24 ЧЭРВЕНЯ — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ЗАКЛЮЧЭННІ ПАГАДНЕННЯ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ Ў ГАЛІНЕ АХОВЫ НАВАКОЛЬНАГА ПРЫРОДНАГА АСЯРОДДЗЯ

70. 1994 г., 12 ЛІПЕНЯ — ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І КАРАЛЕЎСТВА ДАНІЯ АБ МІЖНАРОДНЫХ АЎТАМАБІЛЬНЫХ ПЕРАВОЗКАХ ПАСАЖЫРАЎ І ГРУЗАЎ

71. 1994 г., 9 ВЕРАСНЯ — ПАГАДНЕННЕ АБ ПАСТАЎКАХ ТАВАРАЎ ДЛЯ ЗАБЕСПЯЧЭННЯ НАЦЫЯНАЛЬНЫХ ГІДРАМЕТЫЯРАЛАГІЧНЫХ СЛУЖБАЎ ДЗЯРЖАЎ—УДЗЕЛЬНІЦ САДРУЖНАСЦІ НЕЗАЛЕЖНЫХ ДЗЯРЖАЎ

72. 1994 г., 9 ВЕРАСНЯ — ЕЎРАЗІЙСКАЯ ПАТЭНТНАЯ КАНВЕНЦЫЯ

73. 1994 г., 15 СНЕЖНЯ — ПАСТАНОВА КАБІНЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПАДПІСАННІ ВЫКАНАЎЧАГА ПРАТАКОЛА ДА ПАГАДНЕННЯ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ УКРАІНЫ АБ МІЖНАРОДНЫХ АЎТАМАБІЛЬНЫХ ЗНОСІНАХ

74. 1995 г., 17 СТУДЗЕНЯ — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ КІТАЙСКАЙ НАРОДНАЙ РЭСПУБЛІКІ АБ ПАЗБЯГАННІ ДВАЙНОГА ПАДАТКААБКЛАДАННЯ І ПАПЯРЭДЖВАННІ ЎХІЛЕННЯ АД ВЫПЛАТЫ ПАДАТКАЎ У ДАЧЫНЕННІ ДА ПАДАТКАЎ НА ДАХОДЫ І МАЁМАСЦЬ

75. 1995 г., 17 СТУДЗЕНЯ — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ КІТАЙСКАЙ НАРОДНАЙ РЭСПУБЛІКІ АБ ПАВЕТРАНЫХ ЗНОСІНАХ

76. 1995 г., 9 ЛЮТАГА — ДАГАВОР ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РЭСПУБЛІКАЙ ПОЛЬШЧА АБ ПРАВАВОЙ ДАПАМОЗЕ І ПРАВАВЫХ АДНОСІНАХ ПА ГРАМАДЗЯНСКІХ, СЯМЕЙНЫХ, ПРАЦОЎНЫХ І КРЫМІНАЛЬНЫХ СПРАВАХ

77. 1995 г., 6 САКАВІКА — ПАГАДНЕННЕ АБ ПАРТНЁРСТВЕ І СУПРАЦОЎНІЦТВЕ ПАМІЖ ЕЎРАПЕЙСКІМІ СУПОЛЬНІЦТВАМІ І ІХ ДЗЯРЖАВАМІ-ЧЛЕНАМІ І РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ

78. 1995 г., 30 САКАВІКА — ПАСТАНОВА КАБІНЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ЗАКЛЮЧЭННІ ПАГАДНЕННЯ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ І ЎЗАЕМНАЙ ДАПАМОЗЕ ПА ПЫТАННЯХ ВЫКАНАННЯ ПАДАТКОВАГА ЗАКАНАДАЎСТВА

79. 1995 г., 30 САКАВІКА — ПАСТАНОВА КАБІНЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ЗАКЛЮЧЭННІ ПАГАДНЕННЯ

ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ АБ ПАЗБЯГАННІ ДВАЙНОГА ПАДАТКАБКЛАДАННЯ І ПАПЯРЭДЖВАННІ ЎХІЛЕННЯ АД ВЫПЛАТЫ ПАДАТКАЎ У ДАЧЫНЕННІ ДА ПАДАТКАЎ НА ДАХОДЫ І МАЁМАСЦЬ

80. 1995 г., 11 КРАСАВІКА — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І КАРАЛЕЎСТВАМ НІДЭРЛАНДЫ АБ ЗААХВОЧВАННІ І ЎЗАЕМНАЙ АХОВЕ ІНВЕСТЫЦЫЙ

81. 1995 г., 13 КРАСАВІКА — ПАСТАНОВА КАБІНЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ЗАКЛЮЧЭННІ ПАГАДНЕННЯ ПАМІЖ УРАДАМ РБ І УРАДАМ РУМЫНІІ АБ САДЗЕЙНІЧАННІ АЖЫЦЦЯЎЛЕННЮ І ЎЗАЕМНАЙ АБАРОНЕ ІНВЕСТЫЦЫЙ

82. 1995 г., 21 КРАСАВІКА — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ РАСІЙСКАЙ ФЕДЭРАЦЫІ АБ ПАЗБЯГАННІ ДВАЙНОГА ПАДАТКААБКЛАДАННЯ І ПАПЯРЭДЖВАННІ ЎХІЛЕННЯ АД ВЫПЛАТЫ ПАДАТКАЎ У ДАЧЫНЕННІ ДА ПАДАТКАЎ НА МАЁМАСЦЬ

83. 1995 г., 7 МАЯ — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ КАРАЛЕЎСТВА БЕЛЬГІЯ АБ ПАЗБЯГАННІ ДВАЙНОГА ПАДАТКААБКЛАДАННЯ І ПАПЯРЭДЖВАННІ ЎХІЛЕННЯ АД ВЫПЛАТЫ ПАДАТКАЎ У АДНОСІНАХ ДА ПАДАТКАЎ НА ДАХОДЫ І МАЁМАСЦЬ

84. 1995 г., 31 МАЯ — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ РУМЫНІІ АБ ПАВЕТРАНЫХ ЗНОСІНАХ

85. 1995 г., 27 ЧЭРВЕНЯ — ПАСТАНОВА КАБІНЕТА МІНІСТРАЎ РБ АБ УДЗЕЛЕ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ У РЭГІЯНАЛЬНЫМ ПРАЕКЦЕ ЕЎРАПЕЙСКАЙ ЭКАНАМІЧНАЙ КАМІСІІ ПРАГРАМЫ РАЗВІЦЦЯ АРГАНІЗАЦЫІ АБ'ЯДНАНЫХ НАЦЫЙ «ПАДТРЫМКА РАЗВІЦЦЮ САЦЫЯЛЬНАЙ СТАТЫСТЫКІ» ДЛЯ КРАІН З ПЕРАХОДНАЙ ЭКАНОМІКАЙ

86. 1995 г., 5 ЖНІЎНЯ — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І МІЖНАРОДНАЙ ФЕДЭРАЦЫЯЙ ТАВАРЫСТВАЎ ЧЫРВОНАГА КРЫЖА І ЧЫРВОНАГА ПАЎМЕСЯЦА АБ

СТАТУСЕ ПРАДСТАЎНІЦТВА МІЖНАРОДНАЙ ФЕДЭРАЦЫІ ТАВАРЫСТВАЎ ЧЫРВОНАГА КРЫЖА І ЧЫРВОНАГА ПАЎМЕСЯЦА Ў РЭСПУБЛІЦЫ БЕЛАРУСЬ

87. 1995 г., 7 ВЕРАСНЯ — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ ЛАТВІЙСКАЙ РЭСПУБЛІКІ АБ ПАВЕТРАНЫХ ЗНОСІНАХ

88. 1995 г., 12 ВЕРАСНЯ — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ МАЛДОВА АБ ГАРАНТЫІ ПРАВОЎ ГРАМАДЗЯН У ГАЛІНЕ ПЕНСІЁННАГА ЗАБЕСПЯЧЭННЯ

89. 1995 г., 15 КАСТРЫЧНІКА — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ СІРЫЙСКАЙ АРАБСКАЙ РЭСПУБЛІКІ АБ ПАВЕТРАНЫХ ЗНОСІНАХ

90. 1995 г., 1 ЛІСТАПАДА — ПАСТАНОВА КАБІНЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПРАВАПЕРАЕМСТВЕ РБ У ДАЧЫНЕННІ ДА ПАГАДНЕННЯ ПАМІЖ УРАДАМ СССР І УРАДАМ ПОЛЬСКАЙ НАРОДНАЙ РЭСПУБЛІКІ АБ СПРОШЧАНЫМ ПАРАДКУ ПРОПУСКУ ПРАЗ ДЗЯРЖАЎНУЮ ГРАНІЦУ ГРАМАДЗЯН, ЯКІЯ ПРАЖЫВАЮЦЬ У ПРЫГРАНІЧНЫХ НАСЕЛЕНЫХ ПУНКТАХ, АД 14 МАЯ 1985 г.

91. 1995 г., 16 ЛІСТАПАДА — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ АРМЕНІЯ АБ ПАВЕТРАНЫХ ЗНОСІНАХ

92. 1995 г., 14 СНЕЖНЯ — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ УКРАІНЫ АБ САДЗЕЙНІЧАННІ І ЎЗАЕМНАЙ АХОВЕ ІНВЕСТЫЦЫЙ

93. 1995 г., 14 СНЕЖНЯ — ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ УКРАІНЫ АБ ГАРАНТЫЯХ ПРАВОЎ ГРАМАДЗЯН У ГАЛІНЕ ПЕНСІЁННАГА ЗАБЕСПЯЧЭННЯ

ІМЯННЫ ПАКАЗАЛЬНІК

Акаев А. 52, 113, 126, 208, 210, 246
Акопян А. 144
Алиев Г. 207, 210, 246
Анячности Д. 144
Атрощенко С. А. 253

Байдак В. И. 233
Батура Б. В. 233
Богданкевич С. 191, 199
Бодей Г. П. 266
Большаков А. 291
Бондаренко А. 193
Бубновский Д. 365
Бурбулис Г. 42
Бюль-Бюль Оглы П. 144

Валенса Л. 81
Войтович Е. К. 144

Гайдар Е. 86, 90
Герасимов В. В. 233
Геращенко В. 199
Гриб М. 93, 249, 251, 254, 267, 282, 328
Грищенков Р. З. 233
Гулев М. Т. 233

Даниленко В. 301
Дебликов В. 99, 183
Дзюба И. М. 144
Дубовик Л. А. 266

Ельцин Б. Н. 42, 43, 45, 113, 125, 207, 210, 246, 349, 354

Желев Ж. 230

Кавко Н. 37, 39, 97, 103, 155, 156, 159, 184, 194, 234, 248, 252, 253, 255, 256, 266
Казмирук В. 193
Каримов И. 23, 113, 126, 208, 210, 246
Кебич В. Ф. 37, 39, 42, 86, 92, 97, 98, 112, 145, 155, 159, 184, 191, 194, 199, 217, 221, 232, 234, 248, 252, 253, 262, 266, 440, 441
Кеник И. А. 372
Кинкель Клаус 272
Клинтон У. 184—186
Кондратенко Б. 182
Корягин В. М. 266
Костенко А. И. 53
Кравцов Л. С. 234
Кравченко П. 168
Кравчук Л. 42, 43, 46, 113, 126, 208, 210, 246
Кречко П. 437
Кунявский М. С. 266
Куренков В. И. 233
Кучма Л. 129

Линг С. С. 234
Ловникс Я. 182
Лукашенко А. Г. 6, 274, 299, 337, 340, 342, 349, 354, 392, 401, 423, 441, 444

Мальцева Т. Н. 7
Маргаритеску А. 144
Маринич М. А. 277
Матрадзе Д. 144
Мирочицкий Ф. В. 233
Мойсеевич А. Ф. 233
Мордашов А. А. 233, 234
Муталов А. 112
Мясникович М. 103, 129, 183, 408, 440

Назарбаев Н. 46, 113, 126, 208, 210, 246
Ниязов С. 113, 126, 208, 210, 246

Радкевич У. 68
Ракашевич В. К. 7
Рахманов Э. 113, 125, 208, 210, 246

Русый М. И. 252

Савицкий М. 193
Сенько В. Л. 272, 298, 327, 361, 444
Сидоров Е. 144
Снегур М. 109, 113, 126, 207, 210, 246
Соколовский А. 92

Тер-Петросян Л. 113, 125, 207, 210, 246
Тригубович Т. С. 7

Унгурсану И. С. 144

Фикры Саглар Д. 144
Фокин В. 42

Хрипач В. В. 233, 234

Черномырдин В. 199, 217, 221, 441
Чигирь М. 275, 279, 291, 297, 298, 330, 362, 373, 425, 427

Шарапа А. В. 7
Шеварднадзе Э. 246
Шепель В. М. 234
Шушкевич С. С. 9, 11, 18, 23, 35, 36, 42—47, 52, 53, 81, 96, 104, 109, 113, 125, 135, 137, 145, 147, 157, 173, 179, 184—186, 208, 210, 230, 234, 246, 250

Якушев М. С. 233
Янчук С. П. 234

ГЕАГРАФІЧНЫ ПАКАЗАЛЬНІК

Австрия 93, 97, 439
Азербайджан, Азербайджанская Республика 46, 58, 144, 207, 210, 246, 441
Албания 144
Алма-Ата (Алматы), г. 3, 44, 340, 394, 444
Англия 266
Анкара, г. (Турция) 144
Аральское море 20
Армения 46, 58, 65, 72, 82, 113, 125, 144, 207, 210, 235, 237, 238, 246, 441
Ашгабат, г. 239, 245, 385

Беларусь, Белорусская ССР, Республика Беларусь (РБ) 3—7, 9—19, 23—39, 42—49, 52—54, 58, 62, 63, 65—68, 72, 73, 75, 76, 79, 81—93, 96—103, 105, 109, 112, 113, 124—126, 129—140, 144—149, 152—159, 163, 165, 166, 168—195, 197—199, 207, 208, 210—225, 230, 232—235, 237—239, 246—256, 262—287, 291—304, 327—330, 332, 337—344, 348—355, 358, 361—388, 392, 401, 408—416, 418, 420, 423—425, 428—432, 437—445
Бельгия 5, 97, 354, 355, 358, 439
Берестовица 36
Берестовицкий р-н 182
Бишкек, г. 94, 96
Болгария 5, 225, 230, 439
Бон, г. (Германия) 147, 251, 272
Босния и Герцеговина 423
Брагинский р-н 182
Брест, г. 182, 184
Брестская обл. 182
Брестский р-н 182
Брюссель, г. (Бельгия) 7, 354, 361, 443, 444
Буг, р. 78
Бухарест, г. (Румыния) 159, 165
Варшава, г. 36, 72, 81, 362, 365, 431, 437
Варшавский мост, пункт пр. 444
Вашингтон, г. (США) 184, 438—440
Великобритания 5, 251, 438
Вена, г. (Австрия) 93
Венгрия 439
Верхнедвинский р-н 182
Ветковский р-н 182
Вилейка, г. 329
Вильнюс, г. 330, 337
Витебск, г. 182
Витебская обл. 38, 182
Витебский р-н 182
Восточная Европа 73, 74, 159, 160, 440, 443, 444
Вьетнам 5, 66, 67

Германия 6, 97, 147—149, 152—155, 192, 251, 254, 255, 268—272, 439, 440, 443
Гомель, г. 182
Гомельская обл. 182
Гомельский р-н 182
Горецкий р-н 182
Городокский р-н 182
Греция 439
Гродненская обл. 38, 182
Гродненский р-н 182
Гродно, г. 182, 184
Грузия 46, 144, 210, 246, 441

Дания 5, 276, 439
Добрушский р-н 182
Домачево, н. п. 36
Дрогичинский р-н 182
Дубровинский р-н 182

Европа 6, 7, 10, 19, 73, 74, 76, 78, 105, 106, 113, 137, 147, 159—163, 185, 225—227, 229, 268, 273, 311, 332,

334, 343, 347, 362, 416—418, 423, 438—440, 444
Ельский р-н 182

Западная Европа 6

Женева, г. (Швейцария) 438, 439, 442

Ивановский р-н 182
Индия 5, 97, 165, 166, 168, 440
Ирландия 439
Исландия 439
Испания 439
Италия 97, 266, 439

Казахстан 4, 5, 44—46, 58, 66, 72, 82, 97, 113, 126, 137, 138, 208, 210, 218, 235, 237, 238, 246, 300, 301, 441
Каменецкий р-н 182
Каменный Лог, пункт пр. 444
Канада 438, 439
Киев, г. 68, 72, 422
Кипр 439
Китай, Китайская Народная Республика 5, 97, 249, 401, 438
Кишинев, г. 105, 109
Климовичский р-н 182
Кобринский р-н 182
Козловичи, пункт пр. 444
Костюковичский р-н 182
Краснопольский р-н 182
Кричевский р-н 182
Кыргызстан, Республика Кыргызстан 46, 48, 49, 52, 58, 66, 72, 82, 113, 126, 208, 210, 246, 441

Латвийская Республика, Латвия 5, 38, 39, 46, 97, 180—184, 192
Лельчицкий р-н 182
Лиозненский р-н 182
Лиссабон, г. (Португалия) 87, 218
Литва, Литовская Республика 5, 38, 39, 46, 97, 146, 184, 192, 272, 273, 330, 332
Лихтенштейн 439
Лоевский р-н 182
Лондон, г. 438
Люксембург 439

Малоритский р-н 182
Мальта 439
Минск, г. 9—11, 22, 23, 35, 36, 38, 39, 42, 43, 46—48, 52, 54, 58, 63, 67, 80, 81, 86, 90, 93, 96, 98, 99, 103, 104, 112, 113, 120—122, 125, 126, 129, 130, 135, 137, 138, 144, 155, 156, 158, 164, 169, 173, 180, 182—184, 187, 192, 193, 221, 230, 233, 234, 238, 246, 249—255, 263, 264, 267, 272, 274, 276, 280—283, 285, 291, 297, 298, 301, 304, 327—330, 336, 337, 341, 342, 349, 354, 361, 362, 365, 372, 373, 376, 385, 388, 392, 393, 400, 401, 408, 409, 413, 414, 416, 423, 424, 428, 440, 441, 443
Могилевская обл. 182
Молдова 5, 46, 58, 65, 72, 82, 105, 109, 113, 126, 144, 192, 207, 210, 246, 441
Монако 439
Монреаль, г. (Канада) 278
Москва, г. 5, 63, 65, 81, 82, 86, 87, 98, 194, 199, 207, 208, 218, 221, 232, 234, 237, 238, 256, 262, 278, 279, 286, 299, 301, 385, 426, 427, 438, 441
Мстиславский р-н 182

Наровлянский р-н 182
Нидерланды 439
Норвегия 439
Нью-Дели, г. (Индия) 165, 168

Ольденбург, г. (ФРГ) 268, 272, 443

Париж, г. (Франция) 194, 439, 440
Пекин, г. 249, 408
Пинский р-н 182

Полоцкий р-н 182
Польша 5, 36, 37, 72, 73, 75, 76, 79, 81, 182—184, 361—363, 365, 431, 432, 437, 439
Португалия 439
Приаралье 20
Пружанский р-н 182

Российская Федерация (РФ), Россия, РСФСР 3—6, 39, 42—46, 54, 58, 66, 72, 82—84, 86—90, 97, 113, 125, 144, 146, 182, 183, 191—195, 197, 198, 207, 210—221, 230, 233, 235—239, 246, 267, 271, 285—287, 290—297, 299—304, 329, 330, 342—344, 348—354, 441, 442
Россонский р-н 182
Румыния 5, 144, 159, 163, 165, 439

Сан-Марино 439
Санкт-Петербург, г. 123, 400
Свислочский р-н 182
Свислочь, г. п. 37
Северная Ирландия 5, 251
Словакия 439
Словения 47
Советский Союз, Союз ССР (СССР) 3, 5, 39, 42, 43, 53, 83, 94, 104, 128, 187—193, 199, 208, 209, 218, 237, 424, 438, 439, 444
Соединенное Королевство Великобритании 439
Соединенные Штаты Америки (США) 5, 104, 159, 184—186, 193, 194, 218, 266, 438, 440, 444
Солигорский р-н 252
София, г. (Болгария) 230
Стамбул, г. (Турция) 140, 144
Стокгольм, г. (Швеция) 104
Столинский р-н 182
Страсбург, г. (Франция) 440

Таджикистан 46, 58, 66, 72, 82, 113, 126, 208, 210, 235, 237, 238, 246, 441
Таллинн, г. (Эстония) 183
Ташкент, г. 18, 22, 157
Туркменистан 46, 58, 66, 72, 113, 208, 210, 246, 441
Турция, Турецкая Республика 144, 439

Узбекистан 18, 19, 23, 46, 58, 66, 72, 82, 109, 112, 113, 126, 208, 210, 235, 237, 238, 246, 441
Украина, Украинская ССР 3, 39, 42—46, 54, 58, 72, 97, 113, 126, 129, 144, 182, 183, 192, 193, 208, 210, 218, 238, 239, 246, 271, 280, 281, 416, 419, 420, 423, 441

Финляндия, Финляндская Республика 93, 439
Франция 97, 439

Ханой, г. (Вьетнам) 66—68
Хельсинки, г. (Финляндия) 438
Хойникский р-н 182
Хотимский р-н 182

Центральная Европа 73, 74, 159, 160, 440, 443, 444

Черноморский регион 140
Чечерский р-н 182
Чехия 439
Чикаго, г. (США) 443

Швейцария 97, 252, 439
Швеция 5, 97, 253, 439

Эстония, Эстонская Республика 46, 183, 184, 192

Югославия 423, 439

СПІС СКАРАЧЭННЯЎ

ААН — Арганізацыя Аб'яднаных Нацый
АБСЕ — Арганізацыя па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе
АЗХЗ — Арганізацыя па забароне хімічнай зброі
АУС — Аб'яднаныя ўзброеныя сілы
АЭС — атамная электрастанцыя

БГКТ — Беларускае грамадска-культурнае таварыства
БЕСО — Брытанская арганізацыя спецыялістаў па менеджменту

ГАТТ — Генеральнае пагадненне па гандлі і тарыфах

ДЗУСЕ — Дагавор аб звычайных узброеных сілах у Еўропе
ДКБ — Дагавор аб калектыўнай бяспецы

ЕБРР — Еўрапейскі банк рэканструкцыі і развіцця
ЕВТЕЛСАТ — Еўрапейская арганізацыя спадарожнікавай сувязі
ЕЭК — Еўрапейская эканамічная камісія

ЗАГС — аддзел запісу актаў грамадзянскага стану
ЗІП — запасныя часткі і прыналежнасці
ЗУСЕ — Звычайныя ўзброеныя сілы Еўропы
ЗША — Злучаныя Штаты Амерыкі

ІСО — Міжнародная арганізацыя па стандартызацыі

КХЗ — Канвенцыя аб забароне хімічнай зброі

МАГАТЭ — Міжнароднае агенцтва па атамнай энергіі
МАП — Міжнародная арганізацыя працы
МБРР — Міжнародны банк рэканструкцыі і развіцця
МВФ — Міжнародны валютны фонд
МДП — Міжнародныя дарожныя перавозкі
МПС — Міжпарламенцкі саюз
МФК — Міжнароднае агенцтва па гарантыях інвестыцый

НАТО — Арганізацыя Паўночнаатлантычнага дагавору
НБСЕ — Нарада па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе

ПДМ — Партнёрства дзеля міру
ППС — Пагадненне аб партнёрстве і супрацоўніцтве
ПРААН — Праграма развіцця ААН

СГА — Сусветная гандлёвая арганізацыя
СМРБ — Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь
СНД — Садружнасць Незалежных Дзяржаў
СНУ — Стратэгічныя наступальныя ўзбраенні
СПА — Супрацьпаветраная абарона
СПБ — Саюз палякаў Беларусі

ТПБ — Таварыства «Польшча—Беларусь»

ЦЕІ — Цэнтральная Еўрапейская ініцыятыва

ЮНЕСКА — Арганізацыя Аб'яднаных Нацый па пытаннях асветы, навукі і культуры.

БИБЛИОТЕКА
БГУ
18114955

ЗМЕСТ

Уводзіны 3
Дакументы і матэрыялы 8
Каментарыі і заўвагі 438
Пералік дакументаў 446
Пералік дакументаў, якія не друкуюцца 461
Імянны паказальнік 472
Геаграфічны паказальнік 474
Спіс скарачэнняў 477

Навуковае выданне

ЗНЕШНЯЯ ПАЛІТЫКА БЕЛАРУСІ

Зборнік дакументаў і матэрыялаў
(верасень 1991 г.— 1995 г.)
Том 7

Складальнікі:
Ракашэвіч Уладзіслаў Канстанцінавіч
Шарапа Аляксандр Віктаравіч

Рэдактары *Т. М. Мальцава, Т. С. Трыгубовіч*
Камп'ютэрная падрыхтоўка выдання *Н. Я. Бацюковай*

Падпісана да друку 09.11.2004. Фармат 62×94/16. Папера афсетная.
Гарнітура Таймс. Друк афсетны. Ум. друк. арк. 33,31. Ул.-выд. арк. 43,9.
Тыраж 200 экз. Зак. 825.
22.900р
Рэспубліканскае унітарнае прадпрыемства
«Выдавецкі цэнтр Беларускага дзяржаўнага універсітэта».
Ліцэнзія на выдавецкую дзейнасць № 02330/0056919 ад 01.04.2004.
220030, Мінск, вул. Чырвонаармейская, 6.

Надрукавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве
«Выдавецкі цэнтр Беларускага дзяржаўнага універсітэта».
Ліцэнзія на паліграфічную дзейнасць № 02330/0056850 ад 30.04.2004.